உ சிவமயம்

திருவிளையாடற் புராணம்

மதுரைக் காண்டம்

(மூலமும் உரையும்)

வெளியீடு

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை, இலங்கை

2021

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

O BURGARINITLIN HITTERNIN BY WOLLOWING OF THE OF THE PARTY OF THE DORTHITTED HETTEROTIO BURGISCONFULTINE HISTORY TID BURGHORMUTTIN HITTOORIN BURGHORMUT किन्यामानं पाष्ट्रमान्यां कुन्तिकिन्यन्यामानं पाष्ट्रम THEODY BY THE OFFICE OF A CONTUITING HETTEROTIO BURGARON WITH IN 415 Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

Sheed on out with in 415 the off on out of the out THE SAMOREMENT OF THE MONTH OF THE SAMOREMENT This year of the often of the o DOTE BURGARMENT HETTERSTO BURGARMENTO WITTER HETTERSTON BURGER WITTER HETTERSTON & Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அருளாளர் பரஞ்சோதி முனிவர் பாடியருளிய

திருவிளையாடற் புராணம்

மதுரைக் காண்டம்

(மூலமும் உரையும்)

உரையாசீரியர்: நாவலர், பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் தெல்லிப்பழை. 2021

வெளியீட்டுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

சக்தி யாய்சசிவ மாகித் தனிப்பர முத்தி யானை முதலைத் துதிசெயச் சுத்தி யாகிய சொற்பொருள் நல்குவ சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே.

-காப்பு

மல்குக வேத வேள்வி
வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்கள் எங்கும்
பரவுக அறங்கள் இன்பம்
நல்குக உயிர்கட்கு எல்லாம்
நான்மறைச் சைவம் ஓங்கிப்
புல்குக உலகம் எல்லாம்
புரவலன் செங்கோல் வாழ்க.

- வாழ்த்து. - திருவிளையாடற் புராணம்

சைவசமயத்வர்களின் பெருஞ் சொத்துக்களாகக் கருதப்படுபவை திருமுறைகளும், புராணங்களும் என்பதை அனைவரும் ஏற்பர். சைவமக்களின் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவப்பரம்பொருள் நிகழ்த்திய செயற்கரும் செயல்களே திருவிளையாடல்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

சிவபெருமான் தனது அடியவர்கள் மற்றும், தன்மீது பக்தி கொண்ட சிற்றுயிர்கள் மீது கருணை வெளிப்படுத்துவதற்கு கொண்டு, அக்கருணையை அருள்பாலித்த தோன்றி மண்ணுலகில் சிறப்பினை தமிழ் மொழியில் வெளிப்படுத்துகிறது. இந்நூல் சிவபெருமானின் புராணங்கள் கண்களாக மூன்று சேக்கிழார் போற்றுவர். நிறைந்தவர் சுவாமிகள் ஞானம் இறைவனின் திருத்தொண்டர் புராணம் முனிவரின் திருவிளையாடற் பரஞ்சோதி கண்ணாகவும்

புராணம் இடது கண்ணாகவும் கச்சியப்ப சிவாசாரியார் இயற்றிய கந்தபுராணம் நெற்றிக் கண்ணாகவும் கருதும் சிறப்பு மரபாகும்.

திருவிளையாடல் புராணத்தை இயற்றியவர் திருமறைக்காடு எனப்போற்றப்படும் வேதாரணியத்தைச் சேர்ந்த பரஞ்சோதி முனிவர் ஆவார். இவர் மீனாட்சி சுந்தர தேசிகருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். மதுரையில் ஞான குருவை நாடி சந்நியாசம் பெற்றவர். பதினொராம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த இப்புராணம் காலங்கடந்தும் சைவமக்களால் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. பரஞ்சோதியார் நிறைந்த ஞானமும் தமிழறிவும் வடமொழிப் புலமையும் மிக்கவர். இவர் திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, வேதாரணிய புராணம் என அரிய நூல்களைப் படைத்தவர். தென்பாட்டி நாட்டானின் பேரருளால் பரஞ்சோதியார் அரிய நூலை அகிலத்துக்கு வழங்கினார். மதுரைச் சொக்கநாதரின் மகிமையையும், மீனாட்சி அம்பாளின் கருணையையும் இப்புராணம் வாயிளாக இவ்வுலகுள்ளவரை அறியவைத்துள்ளார்.

இந்நூலின் காப்பு, கடவுள் வாழ்த்து, பாயிரம், சிறப்புப் பாயிரம், அவையடக்கம், நாட்டுச்சிறப்பு, நகரச்சிறப்பு, கைலாயச்சிறப்பு, புராண வரலாறு, தலச்சிறப்பு, தீர்த்தச் சிறப்பு, மூர்த்திச் சிறப்பு, பதிகம் இவற்றுடன் அறுபத்திநான்கு திருவிளையாடல்களையும் தனித்தனி படலமாக விளக்கிநிற்கிறது. பக்திச் சுவை சொட்டச் சொட்டப் பாடிப்பரவசமடையச் செய்யும் தன்மையுடையவை சொல்லழகு, கவிநயம், பொருள் ஆழம், இனிய சந்தங்கள் எனத் தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. திருவிளையாடல் புராணம் மூன்று காண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன மதுரைக்கண்டம்-18 படலங்கள், கூடற்காண்டம் 30- படலங்கள், திருவாலவாய்க் காண்டம் 16- படலங்கள். இவ்வரிய புராணத்தைச் சைவ மக்கள் திருக்கோயில்கள் தோறும் பாடிப் பயனறிந்து உயர் பலன் பெறுதல் பெருவரமாகும்.

பலரும் பயன்பெற உதவியது. பல லட்சம் செலவு செய்து திருமுறைகளை திருக்கோயில்கள் பேணுவதற்காக திருக்கோவில்களுக்கு திருமுறை நூல்களை இலவசமாக வழங்கி வருவது அம்பாளின் திருவருளே. தமிழில் எழுந்த திருவிளையாடல் புராணத்தை யாம் அச்சேற்ற ஆவல் கொண்ட போது தாமாக முன்வந்து நிதியுதவி நல்கியவர்கள் பன்னாலை திரு. திருநாவுக்கரசு J.P (முன்னாள் அதிபர்) சிவபாக்கியம் தம்பதிகள் தெய்வகாரியங்களுக்கு என்றும் அள்ளிக் கொடுப்பவர்கள். அவர்களின் பொருள் ஆதரவாலும் அம்பாளின் திருவருளாலும் இந்நூல் அச்சேற்றப்பட்டுள்ளது. தேவஸ்தானத்தின் அச்சகமாகிய திருமகள் அழுத்தகம் புதிய கட்டடத் தொகுதியில் தற்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டு முதலாவது அரியபணியாக இந்நூல் ஆக்கம் பெற்றுள்ளது. இந்தியாவில் வெளிவந்த ஞீமான் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்களின் உரையுடன் கூடிய திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட் வெளியிட்ட நூலைப் பின்பற்றி இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

எங்கள் துர்க்காதேவி தேவஸ்தான உபதனாதிகாரி திரு. ப. சேயோன் B.Sc. அவர்கள் இப்பதிப்பித்தல் பணியில் மிகுந்த அக்கறையோடு செயற்பட்டுள்ளார். அவர்கட்கு மிகுந்த நன்றி. அழுத்தக முகாமையாளர் திரு. கு. அருளானந்தம், மற்றும் துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்ல மாணவிகளான செல்வி செ. றஜிதா, செல்வி க. ஹரிசாலினி ஆகிய இருவருக்கும் நன்றி உரித்தாகுக. இந்நூல் சொற்பழுதின்றி வெளிவர எழுத்தும் பிழைகளைத் திருத்திச் செப்பனிட்டு ஆலோசனைகள் வழங்கி உதவிய மூதறிஞர் கலாபூஷணம் சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை அவர்கட்கும் இளைப்பாறிய பிரதி அதிபர் திரு. அ. பரமநாதன் அவர்கட்கும் எமது உள்ளம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்து வெளியீட்டுரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

> **கலாநிதி. ஆறு. திருமுருகன்,** தலைவர், ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை.

சிவமயம்

திருவிளையாடற் புராணம்

பொருளடக்கம்

01. காப்பு– கடவுள் வாழ்த்து	01
02. திருநாட்டுச் சிறப்பு	18
03. திருநகரச் சிறப்பு	43
04. திருக்கைலாயச் சிறப்பு	91
05. புராண வரலாறு	93
O6. தலவிசேடப் படலம்	104
O7. தீர்த்த விசேடப் படலம்	115
O8. மூர்த்திவிசேடப் படலம்	130
O9. பதிகம்	148
-0	
திருவிளையாடல்கள் வூடுக்கிகள்	
O1. இந்திரன் பழிதீர்த்த படலம்	157
O2. வெள்ளையானை சாபந்தீர்த்த படலம்	199
O3. திருநகரங்கண்ட படலம்	212
O4. தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப் படலம்	233
05. திருமணப் படலம்	271
06. வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடிய படலம்	362
07. குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலம்	374
08. அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்த படலம்	383
09. எழுகடலழைத்த படலம்	395
O. மலயத்துவசனை அழைத்த படலம்	402
1. உக்கிரகுமாரபாண்டியரது திருவவதாரப் படலம்	414
2. உக்கிரபாண்டியருக்கு வேல் வளை செண்டு கொடுத்த படலம்	433
3. கடல்சுவற வேல்விட்ட படலம்	463
4. இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலம்	471
5. மேருவைச் செண்டாலடித்த படலம்	496
6. வேதத்துக்குப் பொருளருளிச் செய்த படலம்	513
7. மாணிக்கம் விற்ற படலம்	534
3. வருணன் விட்ட கடலை வற்றச் செய்த படலம்	575

திருவிளையாடற் புராணம்

மதுரைக் காண்டம்

காப்பு கலிவிருத்தம்

சத்தி யாய்ச்சிவ மாகித் தனிப்பர முத்தி யான முதலைத் துதிசெயத் சுத்தி யாகிய சொற்பொருள் நல்குவ சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே.

சத்தியாய்- சத்தியாகியும், சிவம் ஆகி- சிவமாகியும், தனி-ஒப்பற்ற, பரமுத்தியான- பரமுத்திப் பேறாகவும் உள்ள, முதலை- முழுமுதற் கடவுளை, துதிசெய- துதித்தற்கு, சுத்தி ஆகிய- தூய்மையவான, சொல் பொருள்- சொற்களையும் பொருள்களையும், சித்தி யானைதன்- யானை முகத்தையுடைய சித்திவிநாயகக் கடவுளின், செய்ய- செம்மையாகிய, பொன்-அழகிய, பாதம்- திருவடிகள், நல்குவ- அருளுவன. (01)

வாழ்த்து

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

மல்குக வேத வேள்வி வழங்குக சுரந்து வானம் பல்குக வளங்க ளெங்கும் பரவுக அறங்க ளின்பம் நல்குக உயிர்கட் கெல்லா நான்மறைச் சைவ மோங்கிப் புல்குக வுலக மெல்லாம் புரவலன் செங்கோல் வாழ்க.

வேத வேள்வி- வேதத்திற் கூறப்பட்ட வேள்விகள், மல்குக-நிரம்புக, வானம்- முகில்கள், சுரந்து வழங்குக- நீரினைச் சுரந்து பொழிக, எங்கும்- எவ்விடத்தும், வளங்கள் பல்குக- செல்வங்கள் பெருகுக, அறங்கள் பரவுக- தருமங்கள் பரவுக, உயிர்கட்கு எல்லாம்- எல்லா உயிர்கட்கும், இன்பம் நல்குக- இன்பம் அளிக்கப்படுக, உலகம் எலாம்- உலகம் முழுதும், நான்மறைச் சைவம்- நான்கு வேதங்களின் துணி பொருளாகிய சைவ சமயமானது, ஓங்கிப் புல்குக- தழைத்தோங்கி நிலை பெறுக, புரவலன் செங்கோல் வாழ்க- செவ்வியகோல் வாழ்க. (02)

நூற்பயன்

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்

திங்களணி திருவால வாயெம் மண்ணல் திருவிளையாட் டிவையன்பு செய்து கேட்போர் சங்கநிதி பதுமநிதிச் செல்வ மோங்கித் தகைமைதரு மகப்பெறுவர் பகையை வெல்வர் மங்கலநன் மணம்பெறுவர் பிணிவந் தெய்தார் வாழ்நாளு நனிபெறுவர் வானா டெய்திப் புங்கவரா யங்குள்ள போக முழ்கிப் புண்ணியராய்ச் சிவனடிக்கீழ் நண்ணி வாழ்வார்.

திங்கள் அணி- சந்திரனை அணிந்த, திருவாலவாய்- திருவால வாயில் எழுந்தருளிய, எம் அண்ணல்- எமது இறைவன் புரிந்தருளிய, திருவிளையாட்டு இவை- இத் திருவிளையாடல்களை, அன்பு செய்து கேட்போர்- அன்போடு வழிபாடு செய்து கேட்பவர், சங்கநிதி பதுமநிதி- சங்கநிதி பதுமநிதிகளைப்போலும், செல்வம் ஓங்கி- செல்வத்தால் உயர்ந்து, தகைமை தரும் மகப் பெறுவர்-பண்புடைய மக்கட்பேற்றை அடைவர், பகையை வெல்வர்-பகைகளைக் கடப்பர், மங்கலம் நல்மணம் பெறுவர்- மங்கலமாகிய நல்ல மணங்களைப் பெறுவர், பிணிவந்து எய்தார்- நோய்கள் வந்து அடையப் பெறார், வாழ்நாளும் நனி பெறுவர்- நீண்டஆயுளையும் பெறுவர், வான்நாடு எய்தி- விண்ணுலகிற் சென்று, புங்கவராய்-தேவராய், அங்கு உள்ள போகம் மூழ்கி- அங்குள்ள இன்பங்களை மிகநுகர்ந்து, புண்ணியராய்- சிவ புண்ணியம் உடையவராய், சிவன் அடிக்கீழ்- சிவபெருமான் திருவடி நீழலில், நண்ணி வாழ்வார்-இரண்டறக் கலந்து வாழ்வார். (03)

கடவுள் வாழ்த்து சிவம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வென்று புலன்க ளைந்தார் மெய்யுண ருள்ளந் தோறுஞ் சென்றுளே யமுத முற்றுந் திருவருள் போற்றி ஏற்றுக் குன்றுளே யிருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலம் போற்றி மன்றுளே மாறி யாடு மறைச்சிலம் படிகள் போற்றி. உள்ளே புலன் வென்று களைந்தார்- அகத்தின் கண் புலன்களை வென்று போக்கினவரின், மெய் உணர்-மெய்ம்மையை உணர்ந்த, உள்ளம் தோறும்- இதயங்கள் தோறும், சென்று- போய், உள்ளே-அவர்கள் அறிவினுள்ளே, அமுதம் ஊற்றும்- அமிழ்த்ததைச் சொரிகின்ற, திருவருள் போற்றி- திருவருள் காக்க, குன்று ஏறு உள்ளே இருந்து-வெள்ளி மலைபோலும் இடபத்தின் கண் அமர்ந்து, காட்சி கொடுத்தருள்- தரிசனம் தந்தருளுகின்ற, கோலம் போற்றி-திருவருவம் காக்க, மன்று உள்ளே- வெள்ளி மன்றத்தின் கண், மாறி ஆடும்- கால் மாறி நடித்தருளுகின்ற, மறைச் சிலம்பு- வேதமாகிய சிலம்பினையணிந்த, அடிகள் போற்றி-திருவடிகள் காக்க.

சக்தி

வேறு

சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றி உத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி

கரும்புருவச் சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப் பால்சுரந்த கலசம் போற்றி

இரும்புமனங் குழைத்தென்னை எடுத்தாண்ட அங்யற்க ணெம்பி ராட்டி

அரும்புமிள நகைபோற்றி ஆரணநூ புரஞ்சிலம்பு மடிகள் போற்றி.

சுரும்பு முரல்- வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற, கடிமலர்- வாசனை பொருந்திய மலரை யணிந்த, பூங்குழல் போற்றி- அழகிய கூந்தல் உத்தரியம் தொடி- உத்தரியத்தையும் வளையலையும் அணிந்த, தோள் போற்றி- திருத்தோள்கள் காக்க, கரும்புருவம் சிலை போற்றி-கரிய புருவங்களாகிய விற்கள் காக்க, கவுணியர்க்கு- ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு, பால் சுரந்த- ஞானப்பால் சுரந்தருளிய, கலசம் போற்றி- கலசம் போலும் கொங்கைகள் காக்க, இரும்பு மனம்-இரும்பு போலும் வலிய மனத்தை, குழைத்து- இளகச் செய்து, என்னை- (பிறவிக்கடலுள் அழுந்தும்) அடியேனை, எடுத்து-ஆண்ட- ஆண்டருளிய, அம் கயல்கண்-(அழுந்தாவகை) தூக்கி, அழகிய கயல்போலும் எம்பிராட்டி-கண்களையுடைய, எமது அரும்புகின்ற, இளநகை போற்றி-இறைவியின், அரும்பும்-புன் நூபுரம்- வேதங்களாகிய முறுவல் ஆரண காகக, சிலம்பும்- ஒலிக்கின்ற, அடிகள் போற்றி- திருவடிகள் காக்க. (05)

பரசிவம்

கலிநிலைத்துறை

பூவண்ணம் பூவின் மணம்போலமெய் போத மின்பம் ஆவண்ண மெய்கொண் டவன்றன்வலி யாணை தாங்கி முவுண்ணல் தன்சந் நிதிமுத்தொழில் செய்ய வாளா மேவண்ண லன்னான் விளையாட்டின் வினையை வெல்வாம்.

பூவண்ணம் பூவின்மனம் போல- பூவும்அதன் நிறமும் அதன் மணமும் பிரிப்பின்றி நிற்றல் போல, மெய் போதம் இன்பம்- உண்மை அறிவு ஆனந்தம் இம்மூன்றும் பிரியாது, மெய் ஆம்வண்ணம் கொண்டவன்- திருமேனி ஆகும் வண்ணம் கொண்டவனும், தன் வலி ஆணை தாங்கி- தனது சத்தியின் ஏவலையேற்று, மூவண்ணல்- அயன் அரி அரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளும், தன் சந்நிதி- தனது திருமுன்னே, முத்தொழில் செய்ய- ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தலாகிய மூன்று தொழில்களையும் செய்யா நிற்க, வாளா மேவு அண்ணல்-அசைவு இன்றிநிற்கும் பெருமையுடையவனாகிய, அன்னான்-அவ் விறைவனின், விளையாட்டின்- திருவிளையாடல்களைக் கூறுதலினாலே, வினையை வெல்வாம்- வினையாகிய பகையை வெல்வாம்.

சிற்சக்தி

அண்டங்க ளெல்லா மணுவாக வணுக்க ளெல்லாம் அண்டங்க ளாகப் பெர்தாய்ச்சிறி தாயி னானும் அண்டங்க ளுள்ளும் புறம்புங்கரி யாயி னானும் அண்டங்கள் ஈன்றாள் துணையென்ப ரறிந்த நல்லோர்.

அண்டங்கள் எல்லாம்- எல்லா அண்டங்களும், அணுவாக-அணுவாகத் தோன்ற, பெரிதாய்- பெரிய பொருளாகிய, அணுக்கள் எல்லாம்-எல்லா அணுக்களும், அண்டங்களாக- அண்டங்களாகத் தோன்ற, சிறிதாயினானும்- நுண் பொருளாயினானும், அண்டங்கள் அண்டங்களின் புறம்பும்-அகத்தும் புறத்தும், உள்ளும் ஆயினானும்-சான்றாயினானுமாகிய இறைவனை, அண்டங்கள் உமையம்மையாருக்கு, ஈன்றாள்-அவ்வண்டங்களைப் பெற்ற துணை என்பர்- துணையாக நிற்பவன் என்று சொல்லுவர், அறிந்த நல்லோர்- மெய் உணர்ந்த பெரியோர்.

சொக்கநாதர்

கலிவிருத்தம்

பூவி னாயகன் பூமக ணாயகன் காவி னாயக னாதிக் கடவுளர்க்கு ஆவி நாயக னங்கயற் கண்ணிமா தேவி நாயகன் சேவடி யேத்துவாம்.

பூ இல் நாயகன்- தாமரை மலரை இருக்கையாகவுடைய அயனும், பூமகள் நாயகன்- செந்தாமரை மலரில் இருக்கும் திருமகளின் தலைவனாகிய அரியும், காவின் நாயகன்- கற்பகத் தருவிற்குத் தலைவனான இந்திரனும், ஆதி- முதலான, கடவுளர்க்கு-தேவர்கட்கு, ஆவிநாயகன்- பிராணநாதனும், அம்கயல் கண்ணி- அழகிய கயல் போன்ற கண்களையுடையவராகிய, மாதேவி நாயகன்- பெருமை பொருந்திய உமாதேவியாரின் தலைவனுமாகிய சொக்க நாதனின், சேவடி- சிவந்த திருவடிகளை, ஏத்துவாம்- துதிப்பாம்.

அங்கயற்கண்ணம்மை

அறுசீரடியாசீரியவிருத்தம்

பங்கயற்கண் ணரியபரம் பரனுருவே தனக்குரிய படிவ மாமி

இங்கயற்க ணகனுலக மெண்ணிறந்த சராசரங்க எீன்றுந் தாழாக்

கொங்கயற்கண் மலர்க்கூந்தற் குமரிபாண் டியன்மகள்போற் கோலங் கொண்ட

அங்கயற்க ணம்மையிரு பாதப்போ தெப்போது மகத்துள் வைப்பாம்.

பங்கயற்கு அண் அரிய- பிரம்மனுக்கும் அணுகுதற்கரிய, பரம் பரன் உருவே- சிவபெருமான் திருவுருவே, தனக்கு உரிய படிவம் ஆகி- தனக்கு உரிய திருவுருவமாகப் பெற்று, இங்கு-இவ்விடத்தும், அயற்கண்- அயலிடத்துமுள்ள, அகன் உலகம்-இடமகன்ற உலகங்களையும், எண் இறந்த- அளவற்ற, சர அசரங்கள்- இயங்குவன நிற்பனவாகிய பொருள்களையும், என்றும்- பெற்றும், தாழாக் கொங்கை- தளராத கொங்கையும், அல்கள் மலர் கூந்தல்- இருள் போலும் தேனிறைந்த மலர்களை யணிந்த கூந்தலையுமுடைய, குமரி- கன்னியாகிய, பாண்டியன் மகள் போல்- மலையத்துவச பாண்டியனின் திருமகளாரைப் போல்,

கோலம் கொண்ட- திருவுருத் தாங்கிய, அங்கயற்கண்ணம்மை-அங்கயற்கண்ணம்மையாரின், இருபாதப் போது- திருவடி மலர் இரண்டனையும், எப்போதும்- எஞ்ஞான்றும், அகத்துள் வைப்பாம்-மனத்தின் கண் வைத்துச் சிந்திப்பாம். (09)

சபாபதி

உண்மையறி வானந்த வுருவாகி
யெவ்வுயிர்க்கு முயிராய் நீரின்
தண்மையனல் வெம்மையெனத் தனையகலா
திருந்துசரா சரங்க எீன்ற
பெண்மையுரு ஆகியதன் ஆனந்தக்
கொடிமகிழ்ச்சி பெருக யார்க்கும்
அண்மையதா யம்பலத்து ளாடியருள்
பேரொளியை யகத்துள் வைப்பாம்.

உண்மை அறிவு ஆனந்த உருவாகி- சத்து சித்து ஆனந்தமே திருவுருவாகக் கொண்டு, எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய்- எல்லாம் உயிர்களுக்கும் உயிராய், நீரின் தண்மை- நீரில் தட்பமும், அனல் வெம்மை என- தீயில் வெப்பமும் போல, தனை அகலாது இருந்து- தன்னை நீங்காதிருந்து, சர அசரங்கள் ஈன்ற-திரிவனவும் நிற்பனவுமாகிய பொருள்களைப் பெற்ற, பெண்மை உருவாகிய-பெண்மை வடிவாகிய, தன் ஆனந்தக் கொடிசிவகாம வல்லியார், மகிழ்ச்சி பெருக- கண்டு களிகூர, யார்க்கும்- அனைவருக்கும், அண்மையதாய்- அணித்தாய், அம்பலத்துள்போற்சபையின் கண், ஆடியருள்- திருநடனம் செய்தருளும், பேரோளியை- பெரிய ஒளிப்பிழம்பாகிய சபாபதியை, அகத்துள் வைப்பாம்- மனத்துள் வைத்துச் சிந்திப்பாம்.

சோமசுந்தரர்

சடைமறைத்துக் கதிர்மகுடந் தரித்துநறுங் கொன்றையணிந்தார் தணந்து வேப்பந் தொடைமுடித்து விடநாகக் கலனகற்றி மாணிக்கச் சுடர்ப்பு ணேந்தி விடைநிறுத்திக் கயலெடுத்து வழுதிமரு மகனாகி மீன நோக்கின் மடவரலை மணந்துலக முழுதாண்ட

சுந்தரனை வணக்கஞ் செய்வாம்.

சடை மறைத்து- சடையை மறையச் செய்து, கதிர் மகுடம்-ஒளி பொருந்திய திருமுடியை, தரித்து- சூடி, நறுங் கொன்றை அம்தார்- மணி மிகுந்த கொன்றை மலர்களாலாகிய அழகிய மாலையை, தணந்து- நீக்கி, வேப்பம் தொடை முடித்து- வேப்பம் பூக்களாலாகிய மாலையை அணிந்து, விடநாகக் கலன் அகற்றி-நஞ்சையுடைய நாகங்களாகிய அணிகளை அகற்றி, மாணிக்கம் சுடர் பூண் ஏந்தி- நவமணிகளாலாகிய ஒளியுயையுடைய அணிகளை அணிந்து, விடை நிறுத்தி- இடபக் கொடியை உயர்த்தாது நிறுத்தி, கயல் எடுத்து- மீனக்கொடியை உயர்த்தி, மீனம் நோக்கின்- மீன்போலும் கண்களையுடைய, மடவரலை-தடாதகைப் பிராட்டியாரை, மணந்து- திருமணம் செய்ததனால், வழுதி மருகனாகி- மலையத்துவச பாண்டியனின் மருமகனாகி, உலகம் முழுது- எல்லா உலகங்களையும், ஆண்ட- ஆண்டருளிய, சுந்தரனை வணக்கம் செய்வாம்- சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்குவாம். (11)

தடாதகைப்பிராட்டியார்

செழியர்பிரான் றிருமகளாய்க் கலைபயின்று முடிபுனைந்து செங்கோ லோச்சி முழுதுலகுஞ் சயங்கொண்டு திறைகொண்டு நந்திகண முனைப்போர் சாய்த்துத் தொழுகணவற் கணிமணமா லிகைசூட்டித் தன்மகுடம் சூட்டிச் செல்வந் தழைவுறுதன் னரசளித்த பெண்ணரசி யடிக்கமலந் தலைமேல் வைப்பாம்.

செழியர் பிரான்- பாண்டியர் தலைவனாகிய மலையத்துவசனின், திருமகளாய்- திருமகளாய்த் தோன்றி, கலைபயின்று- எல்லாக் கலைகளையும் கற்று, முடிபுனைந்து- திருமுடி சூடி, செங்கோல் ஓச்சி- அரசு நடாத்தி, முழுது உலகும்- எல்லா உலகங்களையும், சயங்கொண்டு- வெற்றி கொண்டு, திறை கொண்டு- திறைப் பொருளை ஏற்று, நந்திகணம்- நந்தி தேவர் முதலிய சிவகணங்களை, முனைப்போர்- போர் முனையில், சாய்த்து-தொழப்பெறுகின்ற தொழுகணவற்கு-வலிகெடச்செய்து, அழகிய மாலிகை சூட்டி-மண அணிமண நாயகனுக்கு, சூட்டி, தன்மகுடம் சூட்டி- தனது திருமுடியையும் மாலையைச் செல்வம் தழைவுறு- செல்வம் நிரம்பப் பெற்ற, புனைவித்து, கொடுத்தருளிய, அரசியலையும் அளித்த-தனது தன் அரசு

பெண்ணரசி- மங்கையற்கரசி யாகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரின், அடிக்கமலம்- திருவடித் தாமரைகளை, தலைமேல் வைப்பாம்- முடியின் மீது சூடுவாம். (12)

வெள்ளியம்பலவாணர்

பொருமாறிற் கிளர்தடந்தோ ளொருமாறன் மனங்கிடந்த புழுக்கம் ஆற வருமாறில் கண்ணருவி மாறாது களிப்படைய மண்ணும் விண்ணும் உருமாறிப் பவக்கடல்வீழ்ந் தூசலெனத் தடுமாறி உழலு மாக்கள் கருமாறிக் கதியடையக் கான்மாறி நடித்தவரைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

பொரும் ஆறில்- போர்த்துறையில், கிளர்- விளங்கா நின்ற, தடம் தோள்- பெரிய தோள்களையுடைய, ஒரு மாறன்- ஒரு பாண்டியன், மனம் கிடந்த- மனத்தின் கண் தங்கிய, புழுக்கம் மாற- துன்பம் நீங்கவும், வரும் ஆறில்- பெருகி வரும் ஆற்றுநீர் போல், கண்ணருவி- கண்களினின்றும் ஒழுகும் நீரருவி, மாறாது- நீங்கப்பெறாது, களிப்பு அடைய- (அம்மன்னன்) மகிழ்ச்சியடையவும், பவக் கடலுள் வீழ்ந்து- பிறவிக் கடலுள் வீழ்ந்து, உருமாறி- நால்வகைக் கதியினும் மாறிமாறி, ஊசலென- (மேலும் கீழும் போய் வருவதாகிய) ஊசல் போல, மண்ணும் விண்ணும் தடுமாறி- மண்ணுலகத்துக்கும் விண் உலகத்துக்கும் வருவதும் போவதுமாகி, உழலும் மாக்கள்-வருந்துகின்ற மக்கள், கருமாறி- கருவிற் சென்றடைதலினின்றும் நீங்கி, கதி அடைய- வீடுபெறவும், கால்மாறி நடித்தவரை- கால்மாறியாடிய வெள்ளியம்பலவாணரை, கருத்துள் வைப்பாம்-மனத்துள் வைத்து வணங்குவாம்.

தட்சணா**ழ்**ர்த்தி

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறையா றங்கமுதற் கற்ற கேள்வி வல்லார்க ணால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப் பாலாய் எல்லாமா யல்லதுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச் சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம னீனைந்துபவத் தொடக்கை வெல்வாம். கல் ஆலின் புடை அமர்ந்து- கல்லால மரத்தின் கீழ் இருந்து, நான்மறை ஆறு அங்கம் முதல்- நான்குமறை ஆறு அங்கம் முதலானவற்றை, கற்ற- கற்றுணர்ந்த, கேள்வி வல்லார்கள் நால்வருக்கும்- கேட்டலில் வல்லுனர்கள் ஆகிய சநகர் முதலான நான்கு முனிவர்கட்கும், வாக்கு இறந்த பூரணமாய்- வாக்கியலைக் கடந்த நிறைவாயும், மறைக்கு அப்பாலாய்- வேதங்கட்கு அப்பாற்பட்டதாயும், எல்லாமாய்- எல்லாமாயும், அல்லதுமாய்- (அவற்றுள் ஒன்றும்) அல்லதுமாயும், இருந்ததனை- உள்ளதன் உண்மையை, இருந்தபடி இருந்து- உள்ளபடி இருந்து, காட்டிகாண்பித்து, சொல்லாமல் சொன்னவரை- குறிப்பாலுணர்த்திய தட்சணாமூர்த்தியை, நினையாமல் நினைத்து- இடையறாமல் நினைத்து, பவத்தொடக்கை வெல்வாம்- பிறவிக்கட்டாகிய பகையை வெல்வாம்.

சீத்திவிநாயகக்கடவுள்

உள்ளமெனுங் கூடத்தி லூக்கமெனுந் தறிநிறுவி உறுதி யாகத் தள்ளரிய வன்பென்னுந் தொடர்பூட்டி யிடைப்படுத்தித் தறுகட் பாசக் கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளமிடக் களித்துண்டு கருணை யென்னும் கொள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை நினைந்துவரு வினைகள் தீர்ப்பாம்.

உள்ளம் எனும் கூடத்தில்- உள்ளமாகிய கூடத்தில், ஊக்கம் எனும்- மனவுறுதியாகிய, தறி நிறுவி- கட்டுத் தறியை நிறுத்தி, தள் அரிய- பேதித்தலில்லாத, அன்பு என்னும் தொடர்- அன்பாகிய சங்கிலியை, உறுதியாகப் பூட்டி- வலிமை பெறப்பூட்டி, இடைப்படுத்தி- அதில் அகப்படுத்தி, தறுகண்-சம்பந்தமுள்ள, ഖത്ക്ക് അഥയെ പ്രത്യാക്ക് വാട്ട് ക്രൂ വാട്ട് പാട്ട് പാട கள்ளவினை- வஞ்சவினையையுடைய, பசுபோதம்- சீவபோதம் ஆகிய, கவளம் இட- கவளத்தைக் கொடுக்க, களித்து- மகிழ்ந்து, உண்டு- அருந்தி, கருணை என்னும்- அருளாகிய, மதவெள்ளம் பொழி- மதப்பெருக்கைச் சொரிகின்ற, சித்தி வேழத்தை- சித்தி யானையை, நினைத்து- தியானித்து, விநாயகக் கடவுளாகிய வருவினைகள் தீர்ப்பாம்- பிறவி தோறும் தொடர்ந்து வருகின்ற (15)வினைகளை நீக்குவாம்.

முருகக்கடவுள்

கறங்குதிரைக் கருங்கடலுங் காரவுணப் பெருங்கடலுங் கலங்கக் கார்வந் துறங்குசிகைப் பொருப்புஞ்சூ ருரப்பொருப்பும் பிளப்பமறை யுணர்ந்தோ ராற்றும் அறங்குலவு மகத்தழலும் அவுணமட வார்வயிற்றின் அழலு முள மறங்குலவு வேலெடுத்த குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கஞ் செய்வாம்.

கறங்கு- ஒலிக்கின்ற, திரை- அலைகளையுடைய, கருங்கடலும்-கரிய கடலும், கார் அவுணப் பெருங்கடலும்-கரிய கடலும், கலங்க- கலங்கவும், சேனையாகிய பெரிய கார் வந்து உறங்கு- முகில் வந்து படியப்பெற்ற, சிகை-உச்சியையுடைய, பொருப்பும்- கிரவுஞ்சமென்னு மலையும், சூர்- சூரபன்மாவின், உரம் பொருப்பும்- மார்பாகிய மலையும், பிளப்ப- பிளவையடையவும், மறை உணர்ந்தோர் ஆற்றும்-வேத விதிகளை நன்குணர்ந்தவர்கள் செய்கின்ற, அறம் குலவும்-அறத்தொடு கூடிய, மகத்து அழலும்- வேள்வியின் தீயும், அவுண மடவார் வயிற்றின் அழலும்- அசுரப் பெண்டிர் வயிற்றின் கண் தீயும், மூள- மூண்டு எரியவும், மறம் குலவு-வீரம் பொருந்திய, வேல்- வேற்படையை, எடுத்த- திருக்கரத்தி லேந்திய, குமரவேள்- முருகவேளின், சேவடிகள்- சிவந்த திருவடிகளை, வணக்கம் செய்வாம்- வணங்குவாம். (16)

நாமகள்

பழுதகன்ற நால்வகைச்சொன் மலரெடுத்துப் பத்திபடப் பரப்பித் திக்கு

முழுதகன்று மணந்துசுவை யொழுகிூணி பெறமுக்கண் மூர்த்தி தாளில்

தொழுதகன்ற வன்பெனுநார் தொடுத்தலங்கல் சூட்டவரீச் சுரும்புந் தேனுங்

கொழுதகன்ற வெண்டோட்டு முண்டகத்தாள் அடிமுடிமேற் கொண்டு வாழ்வாம்.

பழுது அகன்ற- குற்றம் நீங்கிய, நால்வகைச் சொல் மலர் எடுத்து-பெயர் வினை இடை உரி என்னும் நான்கு வகையையுடைய சொற்களாகிய மலர்களை எடுத்து, பத்திபட பரப்பி- நிரல்பெற வைத்து, திக்குமுழுது அகன்று எல்லாத் திக்குகளினுஞ் சென்று, மணந்து கமழ்ந்து, சுவை ஒழுகி- சுவை ஒழுகப்பெற்று, அணிபெற- அழுகு பெற, அகன்ற அன்பு எனும் நார்- பெரிய அன்பாகிய நாரினால், அலங்கல் தொடுத்து பாமாலையாகச் செய்து, முக்கண் முர்த்தி- மூன்று கண்களையுடைய இறைவனுடைய, தாளில்- திருவடிகளில், தொழுது-வணங்கி, சூட்ட- அணிவதற்கு, வரி- கீற்றுக்களையுடைய, சுரும்பும் தேனும்- ஆண் வண்டும் பெண் வண்டும், கொழுது- குடைதலினால், அகன்ற- விரிந்த, வெண்தோட்டு முண்டகத்தாள்- வெண்மையான இதழ்களையுடைய தாமரைப்பூவை இருக்கையாகவுடைய நாமகளின், அடி- திருவடிகளை, முடிமேற் கொண்டு வாழ்வாம்- சென்னியிற் சூடிவாழ்வோம். (17)

திருநந்திதேவர்

வேறு

வந்தியிறை யடியிற் றாழும் வானவர் மகுட கோடி பந்தியின் மணிகள் சிந்த வேத்திரப் படையாற் றாக்கி அந்தியும் பகலுந் தொண்ட ரலகிடுங் குப்பை யாக்கும் நந்தியெம் பெருமான் பாத நகைமலர் முடிமேல் வைப்பாம்.

இறை அடியில்- இறைவன் திருவடிகளில், வந்து தாழும்- வந்து வணங்குகின்ற, வானவர்- தேவர்களின், மகுடகோடி பந்தியின்-முடியறுப்பு வரிசை களினின்று, மணிகள் சிவந்த- மாணிக்கங்கள் சிதறும் படியாக, வேந்திரப்படையால்- பிரம்பாகிய படையால், தாக்கி-அடித்து, அந்தியும்பகலும்- இரவும் பகலும், தொண்டர்-திருத்தொண்டர்கள், அலகு இடும்- திருவலகிடுவதற்குக் காரணமாயுள்ள, குப்பை ஆக்கும்- குப்பையாகச் செய்கின்ற, நந்தி எம்பெருமான்- எமது திருநந்தி தேவரின், பாதம்-திருவடிகளாகிய,நகைமலர்-ஒளிபொருந்தியமலர்களை, முடிமேல் வைப்பாம்- முடியின் கண்ணே சூடுவோம். (18)

அளுடைய பிள்ளையார்

கடியவிழ் கடுக்கை வேணித் தாதைபோற் கனற்கண் மீனக் கொடியனை வேவ நோக்கிக் குறையிரந் தனையான் கற்பின் பிடியன நடையாள் வேண்டப் பின்னுயி ரளித்துக் காத்த முடியணி மாடக் காழி முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம்.

கடி அவிழ்- மணத்துடன் மலர்ந்த, கடுக்கைவேணி- கொன்றை மலர்மாலையணிந்த சடையையுடைய, தாதைபோல்-தந்தையாராகிய சிவபிரான் புரிந்தருளியது போல, கனற்கண்- வெப்புநோயாகிய தீயின்கண், மீனக்கொடியனை, மீனக்கொடியை உடையவனாகிய கூன் பாண்டியனை, வேவநோக்கி- வெதும்பி வருந்தும் படியாக அருள்செய்து, அனையான்- அப்பாண்டியனின் (மனைவியாராகிய) கற்பின்-கற்பினையுடைய, பிடிஅன நடையாள்- பெண்யானைபோலும் நடையினையுடைய மங்கயற்கரசியார், குறையிரந்து வேண்டதமது குறைகூறி வேண்டிக்கொள்ள, பின்- அவ்வாறு வேண்டிய பின்பு, உயிர் அளித்து- அப்பாண்டியனுக்கு உயிரை நல்கி, காத்த-ஆண்டு அருளிய, முடிஅணி- சிகரங்களையுடைய அழகிய, மாடம்- மாடங்களையுடைய, காழிமுனிவனை-சீகாழிப்பதியில் அவதரித்த திருஞானசம்பந்தப் பெருமானை, வணக்கஞ்செய்வாம்- வணங்குவாம். (19)

அளுடைய அரசுகள்

அறப்பெருஞ் செல்வி பாகத் தண்ணலஞ் செழுத்தா லஞ்சா மறப்பெருஞ் செய்கை மாறா வஞ்சக ரிட்ட நீல நிறப்பெருங் கடலும் யார்க்கு நீந்துதற் கரிய ஏழு பிறப்பெனுங் கடலு நீத்த பிரானடி வணக்கஞ் செய்வாம்.

அறப்பெரும் செல்வி- முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்த்த பெரிய செல்வியாராகிய உமையம்மையாரை, பாகத்து- ஒரு கூற்றிலுடைய, அண்ணல்- பெருமை பொருந்திய இறைவனின், அஞ்சு எழுத்தால்-திருவைந்தெழுத்தாகிய புணையினாலே, அஞ்சா- பழிக்கு அஞ்சாத, மறப்பெரும்செய்கை- பெரிய பாவச்செயற்கையினிள்று, மாறா-நீங்காத, வஞ்சகர்- வஞ்சகராகிய சமணர்கள், இட்ட நீலநிறப் பெரும் கடலும்- கற்றூணோடு பிணித்துப் போட்ட நீலநிறப் பெரும் கடலையும், யார்க்கும்-எவ்வகையோராலும், நீந்துவதற்கு அரிய- கடப்பதற்கு முடியாத, ஏழுபிறப்பெனும் கடலும்- ஏழு வகையினையுடைய பிறவி என்னுங் கடலையும், நீந்த- ஒருசேரக் கடந்தருளிய, பிரான்-திருநாவுக்கரசரின், அடி திருவடிகளை, வணக்கம் செய்வாம்-வணங்குவாம்.

அளுடைய நம்பிகள்

அரவக லல்கு லார்பா லாசைநீத் தவர்க்கே வீடு தருவமென் றளவில் வேதஞ் சாற்றிய தலைவன் தன்னைப் பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான் கழுதுகண் படுக்கும் பானாள் இரவினிற் றூது கொண்டோ னிணையடி முடிமேல் வைப்பாம். அரவு அகல் அல்குலார்பால்- பாம்பின் படம்போலும் அகன்ற நிதம்பத்தையுடைய மகளிரிடத்து, ஆசை- அவாவை, நீத்தவர்க்கே- ஒழித்தவர்களுக்கே வீடுதருவம் என்று-பேரின்ப வீட்டைக் கொடுப்பே மென்று, அளவு இல் வேதம்-எண்ணிறந்த வேதங்களால், சாற்றிய- கூறியருளிய, தலைவன் தன்னை- முதல்வனாகிய சிவபிரானையே, பரவைதன்-பரவை நாச்சியாரின், புலவி தீர்ப்பவன்- ஊடலை நீக்கும் பொருட்டு, கழுது கண்படுக்கும்- பேயும் உறங்கப்பெறுகின்ற, பானாள் இரவினில்- நள்ளிரவில், தூதுகொண்டோன்- தூதாகக் கொண்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனாரின், இணையடி- இரண்டு திருவடிகளையும்,முடிமேல் வைப்பாம்- சென்னியின் மேல் வைப்பாம்.

அளுடைய அடிகள்

எழுதரு மறைகள் தேறா விறைவனை பெல்லில் கங்குற் பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விடாது செய்து தொழுதகை தலைமீ தேறத் துளும்புகண் ணீருள் மூழ்கி அழுதடி யடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கடிமை செய்வாம்.

எழுதரும்- எழுதப்படாத, மறைகள் தேற- மறைகளாலும் தெளியப் பெறாத, இறைவனை- முதல்வனாகிய சிவபிரானை, எல்லில் கங்குல் பொழுது- பகற்பொழுதிலும் இராப்பொழுதிலும் உள்ள, அறுகாலத்து- ஆறுவகையாகிய காலங்களிலும், என்றும்- எந்நாளும், பூசனைவிடாது செய்து- இடையறாது பூசனைபுரிந்து, தொழுதகை- கூப்பிய கைகள், தலைமீது ஏற-தலையின்மீதேற, அழுது- நெக்கு நெக்குருகி அழுது, துளம்பு-ததும்பி வழிகின்ற, கண் நீருள் மூழுகி- கண்ணீருட் படிந்த, அடி அடைந்த- திருவடி நிழலையடைந்த, அன்பன்- அன்பராகிய மணிவாசகப் பொருமானின், அடியவர்க்கு- அடியவர்களுக்கு, அடிமை செய்வாம்- தொண்டு செய்வாம்.

சண்டேசுரரும், மற்றை அடியார்களும் வேறு

தந்தைதா ளொடும்பிறவித் தாளெறிந்து நிருத்தரிரு தாளைச் சேர்ந்த மைந்தர்கள் வேதநெறி சைவநெறி பக்திநெறி வழாது வாய்மெய் சீந்தைதா னரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச் சீவாநுபவச் செல்வ ராகிப் பந்தமாம் தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர் தாள்பரவிப் பணிதல் செய்வாம்.

தந்தை தாளொடும்- தந்தையாரின் அடியோடு, பிறவித்தாள் எறிந்து- பிறவி வேரையும் களைந்து, நிருத்தர் இருதாளைச் சேர்ந்த-திருநிருத்தஞ் செய்யும் இறைவனின் திருவடிகளை அடைந்த, மைந்தர் தாள்- சண்டேசுரநாயனாரின் திருவடிகளையும், வேதநெறி- வேதநெறியிலும், சைவநெறி- சைவநெறியிலும், வழாது-வழுவாது, வாய் மெய் சிந்தை- வாக்கு மெய் மனம் ஆகிய மூன்று கரணங்களையும், அரன் அடிக்கே- சிவபிரான் திருவடிகளிலேயே, செலுத்தினவராய்- செலுத்தினவர்களாய், சிவாநுபவச்செல்வராகி- சிவாநுபூதிமான்களாகி, பந்தம் ஆம் தொடக்கு அறுத்த- பாச பந்தமாகிய கட்டினை அறுத்த, திருத்தொண்டர்தாள்- பிற அடியார்களின் திருவடிகளையும், பரவி- துதித்து, பணிதல் செய்வாம்-வணங்குவாம். (23)

நூல் செய்வதற்குக் காரணம் _{வேற}

அண்ணல்பாற் றெளிந்த நந்தி யடிகள்பாற் சநற்கு மாரன் உண்ணிறை யன்பி னாய்ந்து வியாதனுக் குணர்த்த அந்தப் புண்ணிய முனிவர் சூதற் கோதிய புராண முவாறு எண்ணிய விவற்றுட் காந்தத்து ஈசசங் கிதையின் மாதோ.

அண்ணல்பால்- பெருமைபொருந்திய சிவபிரானிடத்து, தெளிந்த-கேட்டுத் தெளிந்த, நந்தி அடிகள்பால்- நந்திதேவரிடம், சநற் குமாரன்- சநற்குமார முனிவன், உள்நிறை அன்பின்- உள்ளத்தில் நிறைந்த அன்பினோடு, ஆய்ந்து- கேட்டு ஆராய்ந்து, வியாதனுக்கு உணர்த்த-வியாச முனிவனுக்கு அறிவிக்க, அந்தப் புண்ணிய முனிவன்- அந்தப் புண்ணியங்களையுடைய வியாச முனிவன், சூதற்கு- சூத முனிவனுக்கு, ஓதிய- சொன்ன, புராணம் மூவாறு-புராணங்கள் பதினெட்டாகும், எண்ணிய இவற்றுள்- மதிக்கப் பெற்ற இப்பதினெண் புராணங்களுள், காந்தத்து- காந்த மகாபுராணத்தில், ஈசசங்கிதையின்- சங்கரசங்கிதையில் (24)

அறைந்திடப் பட்ட தாகும் ஆலவாய்ப் புகழ்மை அந்தச் சிறந்திடும் வடநூ றன்னைத் தென்சொலாற் செய்தி யென்றிங் குறைந்திடும் பெரியோர் கூறக் கடைப்பிடித் துறுதி யிந்தப் பிறந்திடும் பிறப்பி லெய்தப் பெறுதுமென் றுள்ளந் தேறா.

ஆலவாய் புகழ்மை- திருவாலவாயென்னும் மதுரையின் பெருமை, அறைந்திடப்பட்டது ஆகும்- கூறப்பெற்றதாகும், அந்த சிறந்திடும் வடநூல் தன்னை- அந்தச் சிறந்த வடநூலுட் கூறப்பட்ட பெருமைகளை, தென்சொலால் செய்தி என்று- தமிழ்மொழியால் கூறுவாயென்று, இங்கு உறைந்திடும்- இவ்விடத்து (மதுரை) வசிக்கும், பெரியோர் கூற- பெரியோர்கள் பணிக்க, பிறந்திடும் இந்த பிறப்பில்- பிறந்த இப்பிறவியிலேயே, உறுதி எய்தப் பெறுதும் என்று- பிறப்பின் பயனை அடையக்கடவேம் என்று, கடைப்பிடித்து-உறுதியாகக் கொண்டு, உள்ளம் தேறா- சிந்தை தெளிந்து.

திருநகர் தீர்த்த முர்த்திச் சிறப்புமுன் றந்த முர்த்தி அருள்விளை யாடல் எட்டெட்டு அருச்சனை வினையொன் றாக வரன்முறை அறுபத் தெட்டா மற்றவை படலமாக விரிமுறை விருத்தச் செய்யுள் வகைமையால் விளம்ப லுற்றேன்.

திருநகர் தீர்த்தம் மூர்த்தி சிறப்பு மூன்று- தலவிசேடம் தீர்த்த விசேடம் மூர்த்தி விசேடம் என மூன்றும், அந்த மூர்த்தி-அப்பெருமை பொருந்திய சோமசுந்தரக் கடவுள், அருள் விளையாடல் எட்டெட்டு- அருளினாற் புரிந்த திருவிளையாடல்கள் அறுபத்து நான்கும், அருச்சனை வினை ஒன்று- அருச்சித்த செயல் ஒன்றும், ஆக அறுபத்தெட்டும் அவை- ஆக அறுபத்தெட்டாகிய அவைகளை, வரன்முறை- முறைப்படியே, படலம் ஆக-படலங்களாக அமைத்து, விரிமுறை- விரிந்த முறையில், விருத்தச் செய்யுள்வகைமையால்- விருத்தமாகிய செய்யுள் வகையினால், விளம்பல் உற்றேன்- கூறத் தொடங்கினேன். (26)

அவையடக்கம்

நாயகன் கவிக்குங் குற்ற நாட்டிய கழக மாந்தர் மேயவத் தலத்தி னோர்க்கென் வெள்ளறி உரையிற் குற்றம் ஆயுமா றரிதன் றேனு நீர்பிரித் தன்னம் உண்ணும் தூயதீம் பால்போற் கொள்க சுந்தரன் சரிதந் தன்னை.

நாயகன்- முற்றறிவுடையனாகிய சிவபிரானின், கவிக்கும்-திருப்பாசுரத்திற்கும், குற்றம் நாட்டிய- குற்றம்கூறி நிறுத்திய, கழகமாந்தர்- சங்கப்புலவர்கள், மேய- பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற, அத்தலத்தினோர்க்கு- அந்த மதுரை மாநகரில் வசிப்போர்க்கு, என் வெள் அறிவு உரையில்- என் வெண்மையான அறிவு பற்றிவந்த சொற்களில், குற்றம் ஆயுமாறு- குற்றங்காணும் வழி, அரிது அன்றேனும்- அருமையுடைத்தன்றாயினும், அன்னம்- அன்னப் பறவையானது, நீர்பிரித்து- நீரை ஒதுக்கி, உண்ணும் தூய தீம்பால் போல்- தூய்மையோடு கூடிய இனியபாலை உண்ணுவது போல, சுந்தரன் சரிதம் தன்னை-சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாடலை, கொள்க-கொள்ளக்கடவர்.

கலிநிலைத்துறை

கவைக்கொ ழுந்தழல் நாச்சுவை கண்டவு னிமையோர் சுவைக்க வின்னமிழ் தாயின துளக்கமில் சான்றோர் அவைக்க ளம்புகுந் தினியவா யாலவா யுடையார் செவிக்க ளம்புகுந்து ஏறுவ சிறியனேன் பனுவல்.

கொழும் தழல்- கொழுவிய அக்கினியின், சுவை நா-பிளவு பட்ட நாவினால், சுவைகண்ட- சுவைகாணப்பெற்ற, ஊன்- ஊன்கள், இமையோர்- தேவர்கள், சுவைக்க- சுவைத் துண்ண, இன் அமிழ்து ஆயின- இனிய அமிழ்தமாயின, (அதுபோல) சிறியனேன் பனுவல்- சிறியேனுடைய செய்யுட்கள், துளக்கம் இல் சான்றோர்- ஐயந்திரிபில்லாத புலவர்களின், அவைக்களம் புகுந்து- அவைக்களஞ் சென்று, இனியவாய்- மதுரமுடையனவாய், ஆலவாய் உடையார்-திருவாலவாயுடைய இறைவரின், செவிக்களம் புகுந்து ஏறுவ-திருச்செவியினிடத்தில் சென்று பொருந்துவனவாம். (28)

பாய வாரியுண் டுவர்கெடுத் துலகெலாம் பருகத் தூய வாக்கிய காரெனச் சொற்பொருள் தெளிந்தோர் ஆய கேள்வியர் துகளறுத்து ஆலவா யுடைய நாய னார்க்கினி தாக்குப நலமிலேன் புன்சொல்.

கார் பாயவாரி உண்டு- மேகமானது பரந்த கடல் நீரைப் பருகி, உவர் கெடுத்து- (அதிலுள்ள) உப்பைப்போக்கி, உலகு எலாம் பருக- உலகிலுள்ளாரனைவரும் உண்ணும்படி, தூ ய ஆக்கியது என- தூயவாகும்படி செய்தாற்போல, சொல் பொருள் தெளிந்தோர் ஆய- சொல்லையும் பொருளையும் குற்றமற உணர்த்தியோராகிய, கேள்வியர்- கேள்வி வல்லுனர், நலம் இலேன் புன்சொல்- (அக்கல்வி கேள்வி) நலம் இல்லாத என்னுடைய புன்மையான சொற்களிலுள்ள, துகள் அறுத்து-குற்றங்களைப் போக்கி, ஆலவாய் உடைய நாயனார்க்கு-திருவாலவாயை உடைய சிவபிரானுக்கு, இனிது ஆக்குப-இனிதாகச் செய்வர்.

அல்லை ஈதல்லை ஈதென மறைகளும் அன்மைச் சொல்லி னாற்றுதித் திளைக்குமிச் சுந்தர னாடற்கு எல்லை யாகுமோ என்னுரை என்செய்கோ இதனைச் சொல்லு வேனெனு மாசைஎன் சொல்வழிகேளா.

அல்லையீது அல்லையீது என- இ. .து அல்லையாயிருக்கின்றாய் இ. .து அல்லையாயிருக்கின்றாய் என்று, மறைகளும்- வேதங்களும், அன்மைச் சொல்லினால்- எதிர்மறைச் சொல்லினால், துதித்து இழைக்கும்- துதித்து மெலிவதற்குக் காரணமாயுள்ள, இச்சுந்தரன் ஆடற்கு- இந்தச் சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடலைக் கூறுவதற்கு, என் உரை எல்லையாகுமோ- என்மொழி வரம்பு ஆகுமோ, (ஆகாது எனினும்) இதனைச் சொல்லுவேன் எனும் ஆசை- இத்திருவிளையாடலைக் கூறுவன் என மனத்திலெழுந்த விருப்பம், என் சொல்வழி கேளா- நான் கூறும் வழியைக் கேட்கின்றிலது, என் செய்கு- என் செய்வேன்.

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று. ஆகச் செய்யுள் - 30

திருநாட்டுச் சிறப்பு

கலிநிலைத்துறை

கறைநி றுத்திய கந்தர சுந்தரக் கடவுள் உறைநி றுத்திய வாளினாற் பகையிரு ளொதுக்கி மறைநி றுத்திய வழியினால் வழுதியாய்ச் செங்கோல் முறைநி றுத்திய பாண்டிநாட் டணியது மொழிவாம்.

கறைநிறுத்திய- விடக்கறையினை நிலவச்செய்த, கந்தரம்-திருமிடற்றினையுடைய, சுந்தரக்கடவுள்- சோமசுந்தரக்கடவுள், வழுதியாய்- பாண்டி வேந்தாகி, உறைநிறுத்திய வாளினால்-உறையில் நிறுத்தியுள்ள வாட்படையாகிய ஒளியால், பகை இருள் ஒதுங்கி- பகையாகிய இருளையொழியச் செய்து, மறை நிறுத்திய வழியினால்- வேதங்களிற் கூறி நிறுத்தப்பட்ட வழியினால், செங்கோல் முறைநிறுத்திய- நீதி முறையை நிலை பெறுத்தி ஆண்டருளிய, பாண்டி நாட்டு அணி மொழிவாம்- பாண்டித் திருநாட்டின் சிறப்பினைக் கூறுவாம்.

தெய்வ நாயகன் நீறணி மேனிபோற் சென்று பௌவ மேய்ந்துமை மேனிபோற் பசந்து பல்லுயிர்க்கும் எவ்வ மாற்றுவான் சுரந்திடும் இன்னரு ளென்னக் கௌவை நீர்சுரந் தெழுந்தன கனைகுரன் மேகம்.

கனைகுரல் மேகம்- ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய மேகங்கள், தெய்வ நாயகன்- தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமானின், நீறு அணிமேனி போல் சென்று- திருநீறு அணிந்த திருமேனி போலும் (வெண்ணிறத்தோடு) சென்று, பௌவம் மேய்ந்து- கடல் நீரை பருகி, உமை மேனி போல் பசந்து- உமாதேவியாரின் திருமேனிபோலும் பசிய நிறங்கொண்டு, பல் உயிர்க்கும்- பலவகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும், எவ்வம் மாற்றுவான்- பிறவித் துன்பத்தை நீக்குதற் பொருட்டு, சுரந்திடும் இன் அருள் என்ன- இனிய திருவருளைச் சுரந்திடுதல் போல, கௌவை நீர் சுரந்து எழுந்தன- ஒலிக்கின்ற நீரைச் சுரந்து மேலெழுந்தன. (02)

இடித்து வாய்திறந் தொல்லென வெல்லொளி மழுங்கத் தடித்து வாள்புடை விதிர்த்துநின்று இந்திர சாபம் பிடித்து நீளம்பு கோடைமேற் பெய்துவெம் பெரும்போர் முடித்து நாமென வருதல்போல் மொய்த்தன கொண்டு.

ஒல்லென வாய் திறந்து இடித்து- ஒல்லென்று வாயைத் திறந்து முழங்கி, எல் ஒளி மழுங்க- சூரியன் ஒளியும் மழுங்கும் வண்ணம், தடித்து வாள்புடை விதிர்த்து நின்று- மின்னலாகிய வாட்படையைப் பக்கங்களில் அசைத்து நின்று, இந்திர சாபம் பிடித்து- இந்திர வில்லை ஏந்தி, நீள் அம்பு- நீண்ட நீராகிய அம்பினை, கோடைமேல் பெய்து- கோடையாகிய பகையின் மீது சொரிந்து, வெம்பெரும் போர்- வெவ்விய பெரிய போரினை, முடித்தும் நாம் என- நாம் முற்றுவிப் போமென்று, வருதல் போல்- வருவதைப்போல், கொண்மூமொய்த்தன- மேகங்கள் நெருங்கின.

முனிதன் நீள்வரை யுச்சமேன் முழங்கிவான் நிவந்து தனித நீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலை யிராமன் கனித னீர்மையா லாலவாய்க் கண்ணுதன் முடிமேற் புனித நீர்த்திரு மஞ்சன மாட்டுவான் போலும்.

தனிதம்- மேகங்கள், முனிதன்- அகத்திய முனிவருடைய, நீள் வரை உச்சிமேல்- உயர்ந்த பொதியின் மலையினுச்சியில், முழுங்கி- குமுறி, வான்நிவந்து- வானின்கண் உயர்ந்து, நீர்மழை பொழிவன- நீராகிய மழையைப் பொழிதல், தட சிலை இராமன்- பெரிய கோதண்டம் என்னும் வில்லையுடைய இராமபிரான், கனிதல் நீர்மையால்- கனிதல் தன்மையோடு, ஆலவாய்- திருவாலவாயின் கண் வீற்றிருக்கும், கண்ணுதல்-நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவனது, முடிமேல்- திருமுடிமேல், புனிதம் நீர்- தூய்மையான நீரால், திருமஞ்சனம் ஆட்டுவான் போலும்- திருமஞ்சனம் செய்தலை ஒக்கும். (04)

சுந்தர ரன்றிரு முடிமிசைத் தூயநீ ராட்டும் இந்தி ரன்தனை யொத்தகா ரெழிலிதென் மலைமேல் வந்து பெய்வவத் தனிமுதன் மௌலிமேல் வலாரி சிந்து கின்றகைப் போதெனப் பன்மணி தெறிப்ப.

தென்மலைமேல்- பொதியின் மலைமேல், வந்து பெய்வ- வந்து மழையைப் பெய்வனவாகிய- கார் எழிலி- கரிய மேகங்கள், சுந்தரன் திருமுடி மிசை- சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருமுடியின் கண்ணே, தூய நீர் ஆட்டும்- தூய்மையான நீரால் அபிடேகஞ் செய்கின்ற, இந்திரன் தனை ஓத்த- இந்திரனை ஒத்தன, அத்தனி முதல் மௌலிமேல்- அந்த ஒப்பற்ற முதல் கடவுளின் திருமுடிமேல், வலாரி- அவ்விந்திரனானவன், கைசிந்துகின்ற-கையினால் சொரிகின்ற, போது என- மலர்களைப்போல, பல்மணி- பலவாகிய மணிகள், தெறிப்ப- (அம்மேகங்களினின்றும்) சிதறுவன.

உடுத்த தெண்கடன் மேகலை உடையபார் மகள்தன் டூடத்து தித்தபல் லுயிர்க்கெலா மிரங்கித்தன் கொங்கைத் தடத்து நின்றிழி பாலெனத் தடவரை முகடு தொடுத்து வீழ்வன விழுமெனத் தூங்குவெள் ளருவி.

இழுமென- இழுமென்னு மொலியோடு, தூங்குவெள் அருவி- ஒழுகுகின்ற வெள்ளிய அருவிகளானவை, உடுத்த- உடுக்கப்பட்ட, தெண்கடல்- தெளிந்த கடலாகிய, மேகலை உடைய- ஆடையினையுடைய, பார்மகள்- புவி மடந்தையானவள், தன் இடத்து உதிர்த்த- தன்னிடத்து தோன்றிய, பல் உயிர்க்கு எலாம்- பலவகையான உயிர்களெல்லாவற்றுக்கும், இரங்கி- இரக்கமுற்று, தன் கொங்கைத் தடத்து நின்று- தனது கொங்கையிடத்தினின்றும் (சொரிய), இழிபால் என- பால் ஒழுகுமாறு போல, தடவரை முகடு தொடுத்து வீழ்வன- பெரிய மலையின் உச்சியினின்றும் வீழ்வன.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

கருநிற மேக மென்னுங் கச்சணி சீகரக் கொங்கை அருவியாந் தீம்பால் சோர அகன்சுனை யென்னும் கொப்பூழ்ப் பொருவில்வே யென்னும் மென்றோள்பொதியமாம் சைலப் பாவை பெருகுதண் பொருநை யென்னும் பெண்மகப் பெற்றா ளன்றே.

என்னும் கொப்பூழ்- அகன்ற சுனையாகிய அகன்சுனை கொப்பூழினையும், பொருஇல்- ஒப்பில்லாத, வேய்என்னும் மென்தோள்- முங்கிலாகிய மெல்லிய தோளினையுமுடைய, பொதியம் ஆம் சைலப்பாவை- பொதியமாகிய மலைமடந்தை கரிய அணி-கருநிற மேகம் என்னும் கச்சு யானவள், நிறத்தினையுடைய மேகமாகிய கச்சினையணிந்த, சிகரக்கொங்கை-சிகரமாகிய கொங்கையினின்றும், அருவியாம் தீம்பால் சோர-பெருகுதண் அருவியாகிய மதுரம் பொருந்திய பால் ஒழுக, பொருநை என்னும் பெண்மகப் பெற்றாள்- பெருகாநின்ற குளிர்ந்த தாமிரபன்னியாகிய பெண்மகவை ஈன்றாள்.

கல்லெனக் கரைந்து வீழுங் கடும்புனற் குழவி கானத்து ஒல்லெனத் தவழ்ந்து தீம்பா லுண்டொரீஇத் திண்டோள்மள்ளர் செல்லெனத் தெழிக்கும் பம்பைத் தீங்குரல் செவிவாய்த்தேக்கி மெல்லெனக் காலிற் போகிப் பணைதொறும் விளையாட்டெய்தி.

கல்லெனக் கரைந்து வீழும்- கல் என்று ஒலித்து வீழும், கடும் புனல் குழவி- கடிய வேகத்தினையுடைய பொருநை நீராகிய குழந்தை, கானத்து- முல்லை நிலத்தின்கண், ஒல்லெனத் தவழ்ந்து-விரையத் தவழ்ந்து, தீம்பால் உண்டு- இனியபாலைப் பருகி, ஓரீஇ-அதனினின்றும் நீங்கி, திண்தோள் மள்ளர்- வலிய தோளையுடைய உழவர்களின், செல் என தெழிக்கும்- மேகம் போலும் உரப்புகின்ற, பம்பை தீம்குரல்- பம்பையினுடைய இனிய குரலை, செவி வாய் தேக்கி- செவியினிடமாக நிரப்பி, மெல்லென- மெதுவாக, காலில்போகி- காலாற் சென்று, பணை தொறும் விளையாட்டு எய்தி- பண்ணைகள்தோறும் விளையாடுதலைப் பொருந்தி. (08)

அரம்பைமென் குறங்கா மாவின் அவிர்தளிர் நிறமாத் தெங்கின் குரும்பைவெல் முலையா வஞ்சிக் கொடியிறு நுசுப்பாக் கூந்தல் சுரம்பவிழ் குழலாக் கஞ்சம் சுடர்மதி முகமாக் கொண்டு நிரம்பிநீள் கைதை வேலி நெய்தல் சூழ் காவில் வைகி.

மென் குறங்கா- வாழை மரங்களை தொடைகளாகவும், மாவின் அவிர் தளிர் நிறமா- விளங்குகின்ற மாந்தளிர்களை நிறமாகவும், தெங்கின் குரும்பை- தென்னங் குரும்பைகளை, வெம்முலையா-விருப்பத்தைத்தரும் முலைகளாகவும், கொடி-வஞ்சிக்கொடியை, வஞ்சிக் இறுநுசுப்பா-ஒடிகின்ற இடையாகவும், கூந்தல்- கூந்தற் பனையின் மடலை, சுரும்பு அவிழ்குழலா- வண்டுகள் பரந்த கூந்தலாகவும், கஞ்சம் சுடர் மதிமுகமாகக் கொண்டு- தாமரை மலரை ஒளியையுடைய மதிபோலும் முகமாகவுங்கொண்டு, நிரம்பி- (மங்கைப்பருவம்) நிரம்பி, நீள்கைதைவேலி- நீண்ட தாழையாகிய வேலியையுடைய, நெய்தல்சூழ்- நெய்த னிலத்தைச் சூழ்ந்த, காவில் வைகி- சோலையில் தங்கி. (19)

பன்மலர் மாலை வேய்ந்து பானுரைப் போர்வை போர்த்துத் தென்மலைத் தேய்ந்த சாந்த மான்மதச் சேறு பூசிப் பொன்மணி யாரந் தாங்கிப் பொருநையாங் கன்னி முந்நீர்த் தன்மகிழ் கிழவ னாகந் தழீடுக்கொடு கலந்த தன்றே பொருநை ஆம் கன்னி- அந்தப்பொருநையாகிய கன்னி, பன்மலர் மாலைவேய்ந்து- பலமலர் மாலைகளை அணிந்து, பால்நுரைப் போர்வை போர்த்து- வெள்ளியநுரையாகிய போர்வையை போர்த்து, தென்மலை தேய்ந்த- பொதியின் மலையிலரைபட்ட, சாந்தம் மான் மதச் சேறுபூசி- சந்தனத்தோடு கலந்த கத்தூரிக் குழம்பை அணிந்து, பொன்மணி ஆரம் தாங்கி- பொன்னாலும் மணியாலு மியன்ற ஆரங்களைத் தாங்கி, மகிழ்- மகிழ்ச்சியைச் செய்கின்ற, முந்நீர்- கடலாகிய, தன் கிழவன் ஆகம்- தனது தலைவன் மார்பை, தழீஇக்கொடு கலந்தது- தழுவிக் கலந்தது.

வல்லைதா யிருபால் வைகுஞ் சிவாலய மருங்கு மீண்டி முல்லையா னைந்துந் தேனுந் திரைக்கையான் முகந்து வீசி நல்லமான் மதஞ்சாந் தப்பி நறுவிரை மலர்தூய் நீத்தஞ் செல்லலாற் பூசைத் தொண்டின் செயல்வினை மாக்கள் போலும் நீத்தம்- பொருநை வெள்ளமானது, வல்லை தாய்- விரைந்து தாவிச் சென்று, இருபால்வைகும்- இருபுறங்களிலு முள்ள, சிவாலய மருங்கு ஈண்டி- சிவாலயங்களிடத்தில் நெருங்கி, முல்லை-முல்லை நிலத்திலுள்ள, ஆன் ஐந்தும்- ஆவின்பால் முதலிய ஐந்து கவ்வியங்களையும், தேனும்- தேனையும், திரைக்கையால்-அலைகளாகிய கைகளால், முகந்து வீசி- மொண்டு வீசியும், நல்ல மான்மதம்- நல்ல கத்தூரியையும், சாந்து- சந்தனத்தையும், அப்பி- பூசியும், நறுவரை மலர்தூய்- நறிய மணமுள்ள மலர்களைத் தூவியும், செல்லலால்- செல்லுதலால், பூசைத் தொண்டின்- சிவபூசைத் திருத்தொண்டின், செயல் வினைமாக்கள் போலும்- செயலாகிய வினையை யுடைய அடியார்களை ஒக்கும். (11)

அரும்பவிழ் அனங்க வாளி யலைதர வாகம் பொன்போர்த்து இரங்கிவா லன்ன மேந்தி யிருகையுஞ் சங்கஞ் சிந்தி மருங்குசூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பிற வொழுகும் வாரி பரம்பரற்கு ஐயம் பெய்யும் பார்ப்பன மகளிர் போலும்.

அவிழ்-முகை விரிந்த, அனங்கள் வாளி-மன்மத பாணமாகிய மலர்களை, அலைதர- அலைகள் ஒதுங்க, போர்த்து- தன்னிடமுற்றும் பொன் பொன்மணலையுடையதாய்: இரங்கி ஒலித்து, ஏந்தி-அன்னம் வெள்ளிய வால் அன்னப் தாங்கி, இருகையும் பறவைகளைத் சங்கம் சிந்தி-இரண்டு கரைகளிலும் சங்குகளைச் சிதறி, மருங்குசூழ் காஞ்சி தள்ளி-பக்கங்களிற் சூழ்ந்த காஞ்சி மரங்களைத் தள்ளிக் கொண்டு, வரம்பு இற ஒழுகும் வாரி- கரையுடையும்படி செல்லா நின்ற பொருநை நதியானது, பரம்பரற்கு- சிவபெருமானுக்கு, ஐயம் பெய்யும்- பிச்சையிடும், பார்ப்பன மகளிர் போலும்-தாருகாவனத்து முனிபன்னியரை ஒக்கும். (12)

வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமும் குழையும் பூட்டி அரைபடு மகிலுஞ் சாந்து மப்பிடுன் னமுத முட்டிக் கரைபடு மருத மென்னுங் கன்னியைப் பருவ நோக்கித் திரைபடு பொருநை நீத்தஞ் செவிலிபோல் வளர்க்கு மாதோ.

திரைபடு பொருநை நீத்தம்-அலைகளையுடைய பொருநையின் வெள்ளமானது, வரைபடு- மலைகளிலுள்ள, மணியும் பொன்னும் வைரமும் குழையும் பூட்டி- மணி பொன் வைரம் குழை என்பவற்றை பூட்டி, அரைபடும் அகிலும் சாந்தும் அப்பி-அரைபட்ட அகிலையும் சந்தனத்தையும் பூசி, இன் அமுதம் ஊட்டி- இனிய அமுதத்தை உண்பித்து, கரைபடு மருதம் என்னும் கன்னியை- வரம்பு பொருந்திய மருத நிலமாகிய மங்கையை, பருவம் நோக்கி- அவள் பருவத்திற்குத் தக்கவாற்றை ஆராய்ந்து, செவிலிபோல் வளர்க்கும்- கைத்தாயைப்போல வளர்க்கும். (13)

மறைமுதற் கரைக ளெல்லா மணிமிடற் றவனே எங்கும் நிறைபர மென்றும் பூதி சாதன நெறிவீ டென்றும் அறைகுவ தறிந்தும் தேறா ரறிவெனக் கலங்கி யந்த முறையின்வீ டுணர்ந்தோர் போலத் தெளிந்தது மூரி வெள்ளம்.

மறைமுதல் கலைகள் எல்லாம்- வேதமுதலிய கலைகள் எல்லாமும், மணிமிடற்றவனே- நீலமணிபோலும் கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே, எங்கும் நிறைபரம் என்றும், எங்கும் நிறைந்த பூதிசாதனம்-பரம்பொருள் என்றும், திருநீறு முதலிய சாதனங்களே, வீடு நெறி என்றும்- வீடு பேற்றுக்கு வழி என்றும், அறைகுவது அறிந்தும்- கூறுவதை அறிந்து வைத்தும், தேறார் அறிவென- தெளியாதவரின் அறிவின் கலக்கத்தைப் மூரிவெள்ளம் கலங்கி- பெரிய வெள்ளமானது கலங்குதலுற்றது, முறையின் வீடு உணர்ந்தோர் போல-அவை முறையான் வீட்டினை உணர்ந்த பெரியாரின் திருவுள்ளத்தின் தெளிவு போல, தெளிந்தது- தெளிவையடைந்தது. (14)

மறைவழி கிளைத்த எண்ணெண் கலைகள்போல் வருவீர் வெள்ளம் துறைவழி யொழுகும் பல்கால் சோலைதண் பழனஞ் செய்தேன் உறைவழி யோடை எங்கும் ஓடிமன் றுடையார்க் கன்பர் நிறைவழி யாத வுள்ளத் தன்புபோ னிரம்பிற் றன்றே.

வருநீர் வெள்ளம்- வருகின்ற பொருநையின் வெள்ளமானது, மறை வழி கிளைத்த- வேதத்தினின்றுங்கிளைத்த, எண் எண் கலைகள் போல்- அறுபத்து நான்கு கலைகளைப்போல், துறைவழி ஒழுகும்- நீர்த்துறைகளினின்று கிளைத்துச் செல்லாநின்ற, பல்கால்- பலவாய்க்கால்களால், சோலை-சோலையிலும், தண் பழனம்- குளிர்ந்த மருத நிலத்திலும், செய்- கழனிகளிலும், தேன் உறைவழி ஓடை- தேன் துளிகள் வழிகின்ற ஓடைகளிலும், எங்கும்- எல்லா இடத்தும், ஓடிவிரைந்து சென்று, மன்றுடையார்க்கு அன்பர்- தில்லைமன்றுடைய சிவபிரான் அடியார்களின், உள்ளத்து-திருவுள்ளத்தின்கண், நிறைவு அழியாத- நிறைதல் நீங்காத, அன்பு போல நிரம்பிற்று-அன்பைப்போல நிரம்பியது.

கலிநிலைத்துறை

இழந்த மாந்தர்கைப் பொருள்களு மிகபரத் தாசை கழிந்த யோகியர் கைப்படின் தூயவாய்க் களங்கம் ஒழிந்த வாறுபோ லுவரியுண் டுவர்கெடுத்து எழிலி பொழிந்த நீரமு தாயின புவிக்கும்வா னவர்க்கும்.

இழிந்த மாந்தர் கைப்பொருள்களும்- கீழ்மக்களிடத்துள்ள பொருள்களும், இகபரத்து ஆசை கழிந்த யோகியர்-இம்மைப்பயன் மறுமைப் பயன்களில் அவா நீக்கிய சிவயோகியரின், கைப்படில்- திருக்கரத்தில்பட்டால், தூயவாய் களங்கம் ஒழிந்தவாறு போல்- குற்றத்தின் நீங்கித் தூய்மை யாயின்மை போல, எழிலி- மேகமானது, உவரி உண்டு- கடல் நீரைப்பருகி, உவர்கெடுத்து- (அதிலுள்ள) உப்பைப் போக்கி, பொழிந்த நீர்- சொரிந்த நீர்த்துளிகள், புவிக்கும் வானவர்க்கும்-நிலவுலகத் துயிர் கட்டும் வானின்கண் உள்ள தேவர்கட்டும், அமுது ஆயின- அமிழ்தமாயின.

ஈறி லாதவ வொருத்தியே யைந்தொழில் இயற்ற வேறு வேறுபேர் பெற்றென வேலைநீ ரொன்றே ஆறுகால் குளங் கூவல்குண் டகழ்கிடங் கெனப்பேர் மாறி ஈறில்வான் பயிரெலாம் வளர்ப்பது மாதோ. ஈறுஇலாதவள் ஒருத்தியே- அழிவில்லாதவளாகிய சிவசக்தி ஒருத்தியே, ஐந்தொழில் இயற்ற- படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்களையும் நடத்துதற் பொருட்டு, வேறு வேறு பேர் பெற்றென- வெவ்வேறு பெயர்களைத் தாங்கி நின்றாற் போல, வேலை நீர் ஒன்றே- கடல் நீர் ஒன்றே, ஆறு கால் குளம் கூவல் குண்டு அகழ் கிடங்கு என- நதி கால்வாய் குளம் கிணறு ஆழமாகிய தோண்டப் பெற்ற கிடங்கு என, பேர்மாறி- பெயர்கள் வேறுபட்டு, ஈறு இல் வான் பயிர் எலாம்- எண்ணிறந்த உயர்ந்த பயிர்களை, வளர்ப்பது- வளர்க்கா நிற்கும்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டித் தாயர்வாய்க் கனிந்த பாடற்கு உளமகிழ் சிறாரி னேறு மொருத்தலு முவகை தூங்க வளமலி மருதம் பாடி மனவலி கடந்தோர் வென்ற அளமரு பொறிபோ லேவல் ஆற்றவாள் வினையின் முண்டார்.

களமாகள்- உழவர்கள், பொன்னேர் பூட்டி- பொன்னேரைப் பூட்டி, தாயாவாய்- அன்னையரின் வாயினின்றும் வருகின்ற, கனிந்த பாடற்கு- கனிவோடு கூடிய பாடலுக்கு, உளம் மகிழ் சிறாரின்-மனமகிழுகின்ற சிறுவர்களைப் போல, ஏறும் ஒருத்தலும் உவகை தூங்க- எருதுகளும் எருமைக் கடாக்களும் மகிழ்கூர, வளம்மலி மருதம் பாடி- வளமிக்க மருதப்பண்களைப்பாடி, மனவலிகடந்தோர்- மனத்தின் வலிமையைக் கடந்தோரால், வென்ற- வெல்லப்பட்ட, அளமரு பொறி போல்- சுழலுகின்ற ஐம் பொறிகளும் (அவர்கள் பணித்தவழி நிற்றல்) போல, ஏவல் ஆற்ற- (அவைகள்) தாம் பணித்தவாறு செய்ய, ஆள்வினையில் மூண்டார்- உழுதொழிலின் கண்ணே தலைப்பட்டார்கள். (18)

பலநிற மணிகோத் தென்னப் பன்னிற வேறு பூட்டி அலமுக விரும்பு தேய வாள்வினைக் கருங்கால் மள்ளர் நிலமக ளுடலங் கீண்ட சால்வழி நிமீர்ந்த சோரிச் சலமென நிவந்த செங்கேழ்த் தழன்மணி இமைக்கு மன்னோ.

பலநிறமணி கோத்தென்ன- பல நிறங்களையுடைய மணிகளைக் கோவை செய்ததுபோல, பல்நிற ஏறு பூட்டி- பல நிறங்களையுடைய எருதுகளைப்பூட்டி, அலம் முக இரும்புதேய- கலப்பையின் முனையிலுள்ள கொழுத்தேயும்படி, ஆள்வினை- உழுதொழில் செய்யும், கரும் கால் மள்ளர்- வலியகாலினையுடைய உழவர்கள், நிலமகள்- புவிமடந்தையின், உடலம் கீண்ட-உடலைக் கிழித்த, சால்வழி- படைச்சாலின்வழியே, நிமிர்ந்த சோரிச்சலமென- பொங்கிய உதிரவெள்ளத்தைப் போல, நிவந்த செம்கேழ்- உயர்ந்த செந்நிறத்தையுடைய, தழல் மணி இமைக்கும்- நெருப்புப் போன்ற மணிகள் ஒளிவீசாநிற்கும். (19)

ஊறுசெய் படைவாய் தேய வுழுநரு நீர்கால் யாத்துச் சேறுசெய் குநருந் தெய்வந் தொழுதுதீஞ் செந்நெல் வீசி நூறுசெய் குநரும் பேர்த்து நடவுசெய் குநருந் தெவ்வின் மாறுசெய் களைகட் டோம்பி வளம்படுக் குநரு மானார்.

(அவ்வுழவர்கள்) ஊறுசெய்- (புவியைக்) கிழிக்கின்ற, படைவாய் தேய- கலப்பையின் முகம்தேயும்படி, உழுநரும்- உழுகின்றவர்களும், நீர்கால் யாத்து- நீரினைக்கட்டி, சேறு செய்குநரும்- சேறாக்குகின்றவர்களும், தெய்வம் தொழுது- (அந்நிலக்கடவுளாகிய) இந்திரனை வணங்கி, தீம்செந்நெல் வீசி- இனிய செந்நிறமுடைய நெல்முளைகளை விதைத்து, நாறு செய்குநரும்- நாறு செய்கின்றவர்களும், பேர்த்து நடவுசெய்குநரும்- (அவற்றைப்) பெயர்த்து நடுகின்றவர்களும், தெவ்வின் மாறுசெய்- பகைவரைப் போலப் பகைசெய்கின்ற, களைகட்டு- களைகளைக் களைந்து, ஓம்பி- (பிற ஊறுகள் நேராவண்ணம்) பாதுகாத்து, வளம்படுக்குநரும் ஆனார்-வளப்படுத்துகின்றவரு மாயினார்கள். (20)

பழிபடு நறவந் தன்னைக் கடைசியர் பருகிச் செவ்வாய் மொழிதடு மாற வேர்வை முகத்தெழ முறுவல் தோன்ற விழிசிவந் துழலக் கூந்தல் மென்றுகில் சோர உள்ளக் கழிபெருங் களிப்பு நல்கிக் கலந்தவ ரொத்த தன்றே.

பழிபடு நறவம்- பழிக்கப்படுகின்ற மதுவானது, தன்னைக் கடைசியர் பருகி- தன்னை உழத்தியர்கள் பருகுதலால், செவ்வாய் மொழி தடுமாற- (அவர்கள்) சிவந்த வாயினின்று வருகிற மொழிகள் தடுமாறவும், முகத்து வேர்வை எழ- முகத்தின்கண் குறுவேர்வை எழவும், முறுவல் தோன்ற- (வாயின்கண்) நகை தோன்றவும் விழி சிவந்து உழல- விழிகள் சிவந்து சுழலவும், கூந்தல் மென்துகில் சோர- கூந்தலும் மெல்லிய ஆடையும் சரியவும், உள்ளம் கழிபெரும் களிப்பு நல்கி- உள்ளத்தில் மிகப்பெரிய களிப்பை நல்குதலால், கலந்தவர் ஒத்தது- புணர்ந்த தலைவரை ஒத்தது.

பட்பகை யாகுந் தீஞ்சொற் கடைசியர் பவளச் செவ்வாய்க்கு உட்பகை யாம்ப லென்றும் ஒண்ணறுங் குவளை நீலங் கட்பகை யாகு மென்றுங் கமலநன் முகத்துக் கென்றும் திண்பகை யாகு மென்றுஞ் செறுதல்போற் களைதல் செய்வார்.

பண்பகையாகும்- பண்ணுக்குப் பகையாகிய, தீம்சொல்- இனிய மொழிகளையுடைய, கடைசியர்- உழத்தியர்கள், பவளச் செவ்வாய்க்கு- (தங்கள்) பவளம் போன்ற சிவந்த வாய்க்கு, ஆம்பல் உள்பகை ஆகும் என்றும்- செவ்வல்லி மலர்கள் உட்பகையாகு மென்றும், கண்- கண்களுக்கு, ஒண் நறும் குவளை நீலம்- ஒள்ளிய நறிய செங்குவளை மலர்களும் கருங்குவளை மலர்களும், பகை ஆகும் என்றும்- பகையாய் உள்ளன வென்றும், நல் முகத்துக்கு- நல்ல முகத்திற்கும், கமலம் என்றும் திண்பகை ஆகும் என்றும்- தாமரை மலர்கள் எப்போதும் திண்ணிய பகையாயுள்ளன வென்றும், செறுதல் போல் களைதல் செய்வார்- அழித்தல் போல (அவற்றைக்) களைவாராயினர்.

கடைசியர் முகமுங் காலுங் கைகளும் கமல மென்னார் படைவிழி குவளை யென்னார் பவளவாய் குமுத மென்னார் அடையவுங் களைந்தார் மள்ளர் பகைஞரா யடுத்த எல்லை உடையவ னாணை ஆற்றல் ஒறுப்பவர்க் குறவுண் டாமோ.

மள்ளர்- உழவர்கள், கமலம்- தாமரை மலர்கள், கடைசியர்-(தங்கள்) உழத்தியரின், முகமும் காலும் கைகளும் என்னார்- முகம் கால் கைகள் ஆகுமென்று கருதாமலும், குவளை நீர்மலர்கள், படைவிழி என்னார்- வேல் போன்ற கண்கள் ஆகுமென்று கருதாமலும், குமுதம்- செவ்வல்லி மலர்கள், பவளவாய் என்னார்-பவளம் போன்ற வாய்கள் ஆகுமென்று கருதாமலும், அடையவும் களைந்தார்- (அவைகளை) முற்றவும் களைந்தார்கள், பகைஞராய் அடுத்த எல்லை- (உறவினராயினும்) பகைவராய் வந்த காலத்தில், உடையவன் ஆணை ஆற்றல்- ஆண்டானது ஏவல்வழி நின்று, ஒறுப்பவர்க்கு உறவு உண்டாமோ- தண்டிப்பவர்க்கு அவ்வுறவை நினைத்தல் கூடுமோ (கூடாது).

புரைஅற உணர்ந்தோர் நூலின் பொருளினுள் ளடங்கி யந்நூல் வரையறை கருத்து மான வளர்கருப் புறம்பு தோன்றிக் கரையமை கல்வி சாலாக் கவிஞர்போ லிறுமாந் தந்நூல் உரையென விரிந்து கற்பின்மகளிர்போ லொசிந்த தன்றே. வளர்கரு- வளர்கின்ற கருவானது, புரையற உணர்தோர் நூலின் பொருளின்- (ஐயந்திரிபு) குற்றம் நீங்கக் கற்றுணர்ந்தோர் (இயற்றிய) நூலின் கண் (உள்ளடங்கியிருக்கும்) பொருள் போல, உள் அடங்கி- அகத்திலடங்கி நின்று, அந்நூல்வரை அறை- அந்நூற் பொருளினளவைத் தெரிக்கின்ற, கருத்துமான- கருத்துரையின் தோற்றம் போல, புறம்பு தோன்றி-வெளித்தோன்றி, கரை அமை கல்வி சாலா- இலக்கணவரம்பு அமைந்த கல்வி நிறையாத, கவிஞர் போல இறுமாந்து-புன்கவிஞர் (இறுமாத்தல்) போல் தலைஎடுத்து, அந்நூல் உரை என- மேற் கூறிய நூலின் உரைபோல, விரிந்து- தலைவிரிந்து, கற்பின் மகளிர்போல்- கற்புடை மகளிர் (தலைவணங்குதல்) போல், ஒசிந்தது தலைவளைந்தது.

அன்புறு பத்தி வித்தி யார்வநீர் பாய்ச்சுந் தொண்டர்க்கு இன்புரு வான வீச னின்னருள் விளையு மாபோல் வன்புறு கருங்கான் மள்ளர் வைகலுஞ் செவ்வி நோக்கி நன்புல முயன்று காக்க விளைந்தன நறுந்தண் சாலி.

அன்பு உறு- அன்பு மிக்க, பத்திவித்தி- பத்தியாகிய வித்தை விதைத்து, ஆர்வம் நீர் பாய்ச்சும் தொண்டர்க்கு- விருப்பமாகிய நீரைப் பாய்ச்சுகின்ற அடியார்களுக்கு, இன்பு உருவான ஈசன், இன்பமே வடிவாகிய இறைவனது, இன் அருள் விளையுமாபோல்- இனிய திருவருளாகிய பயன் விளைகின்ற தன்மைபோல, வன்புஉறு- வலிமை மிக்க, கரும்கால் மள்ளர்-கரியகாலினையுடைய உழவர்கள், வைகலும்- நாள்தோறும், செவ்வி நோக்கி- பருவம் பார்த்து, நன்புலம்- நல்லவிளை புலங்களை, முயன்று காக்க- முயற்சியோடு பாதுகாக்க, நறும்தண்சாலி விளைந்தன- நறிய தண்ணிய நெற்பயிர்கள் விளைந்தன.

ூகனில வேறு பாட்டி னியல்செவ்வி யறிந்து மள்ளர் தகவினை முயற்சி செய்யக் காமநூல் சாற்று நான்கு வகைநலார் பண்பு செவ்வி யறிந்துசேர் மைந்தர்க் கின்பம் மிகவிளை போகம் போன்று விளைந்தன பைங்கூ ழெல்லாம்.

அகல்நில வேறுபாட்டின் இயல்- அகன்ற நிலங்களின் வேறுபாட்டின் தன்மையையும், செவ்வி- (பயிரிடும்) பருவத்தையும், அறிந்து-தெரிந்து, மள்ளர்- உழவர்கள், தகவினை முயற்சி செய்ய-தகுதியாகத் தொழில் முயற்சி செய்ய, காமநூல் சாற்றும் நான்குவகை நலார்- காமநூல் கூறுகின்ற நால்வகைப்பட்ட மகளிரின், பண்பு செவ்வி அறிந்து- தன்மையையும் பருவத்தையும் தெரிந்து, சேர்மைந்தர்க்கு- கலவிசெய்யும் ஆடவருக்கு, இன்பம் மிகவிளை- இன்பம் மிக விளைகின்ற, போகம் போன்று- அவ்வநுபவம் போல, பைங்கூழ் எல்லாம் விளைந்தன- பயிர்கள் அனைத்தும் விளைந்தன. (26)

கொடும்பிறை வடிவிற் செய்த கூனிரும்பு அங்கை வாங்கி முடங்குகால் வரிவண் டார்ப்ப முள்ளரைக் கமல நீலம் அடங்கவெண் சாலி செந்நெல் வேறுவேறு அரிந்தீ டாக்கி நெடுங்களத் தம்பொற் குன்ற நிரையெனப் பெரும்போர் செய்தார்.

கொடும்பிறை வடிவில் செய்த- வளைந்த பிறையின் வடிவுபோற் செய்யப்பெற்ற, கூன்இரும்பு அங்கை வாங்கி- அரிவாளைக் கையிலேந்தி, முடங்கு கால் வரிவண்டு ஆர்ப்ப- வளைந்த கால்களையும் கீற்றுக்களையுமுடைய வண்டுகள் ஒலிக்க, முள் அரைக் கமலம் நீலம்- முள்ளோடு கூடிய நாளத்தினையுடைய தாமரையும் குவளையும், அடங்க- உடன்சேர, வெண்சாலி செந்நெல்- வெண்ணெல் செந்நெல் விளைவுகளை, வேறு வேறு அரிந்து- வெவ்வேறாக அறுத்து, ஈடு ஆக்கி- கற்றைகளாக்கி, நெடும் களத்து- நெடிய களத்தின்கண், அம்பொன் குன்றம் நிரை என- அழகிய பொன் மலைகளின் வரிசைகள்போல, பெரும்போர் செய்தார்- (உழவர்கள்) பெரிய போர்கள் செய்தனர். (27)

கற்றைவை களைந்து தூற்றிக் கூப்பியூர்க் காணித் தெய்வம் அற்றவர்க் கற்ற வாறுஈந் தளவைகண்டு ஆறி லொன்று கொற்றவர் கடமை கொள்ளப் பண்டியிற் கொடுபோய்த் தென்னாடு உற்றவர் சுற்றந் தெய்வம் விருந்தினர்க் கூட்டி யுண்பார்.

கற்றை வை களைந்து- திரளாகிய வைக்கோலை நீக்கி, தூற்றி-பதர் போகத் தூற்றி, கூப்பி- (நெல்லைப்) பொலிகளாகக் குவித்து, ஊர்க் காணித்தெய்வம்- கிராம தேவதைகளுக்கும், அற்றவர்க்கு-வறியோர்களுக்கு, அற்றவாறு ஈந்து- வரையறுத்தபடி கொடுத்து, அளவைக்கண்டு- அளந்து, கொற்றவர்- மன்னர், கடமை-இறைப்பொருளாக, ஆறில் ஒன்று கொள்ள- ஆறில் ஒருகூறு கொள்ள, பண்டியில் கொடுபோய்- (மிகுதியைப்) பண்டிகளிற் கொண்டு போய், தென்னாடு உற்றவர்- தென்புலத்தாரையும், சுற்றம்- ஒக்கலையும், தெய்வம்- தேவரையும், விருந்தினர்க்கு-விருந்தினரையும், ஊட்டி- உண்பித்து, உண்பார்- (அந்நாட்டினர்) தாமும் உண்பார். சாறடு கட்டி எள்ளுச் சாமைகொள் இறுங்கு தோரை ஆறீடு மதமால் யானைப் பழுக்குலை அவரை ஏனல் வேறுபல் பயறோ டின்ன புன்னில விளைவு மற்றும் ஏறொடு பண்டி யேற்றி யிருநிலங் கிழிய வுய்ப்பார்.

சாறு அடுகட்டி- கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சிய வெல்லம், எள்ளு சாமைகொள் இறுங்குதோரை- எள் சாமை கொள் சோளம் மலைநெல், ஆறு இடும் மதம்- வெள்ளம்போற் சொரிகின்ற மால்- பெரிய, யானைப்பழுக்குலை மதத்தினையுடைய, அவரை- யானையின் விலாவெலும்பு போலும் காயினையுடைய தினை, வேறுபல் குலைகளையுடைய அவரை, ஏனல்-பயறோடு- வேறு வகைப்பட்ட பல பயறுகளோடு, இன்ன மற்றும்- இத்தன்மைய பிறவுமாகிய, புன்னிலவிளைவு-புன்செயில் விளைபொருள்களை, ஏறு ஒடுபண்டி ஏற்று-இருநிலம் கிழிய எருதுகளிலும் பண்டியிலும் ஏற்றி, உய்ப்பார்- பெரியபூமி கிழியும்படி கொண்டுபோவார். (29)

துறவின ரீச னேசத் தொண்டினர் பசிக்கு நல்லூண் திறவினைப் பிணிக்குத் தீர்க்கு மருந்துடல் பனிப்புக்கு ஆடை உறைவிடம் பிறிது நல்கி யவரவ ரொழுகிச் செய்யும் அறவினை யிடுக்க ணீக்கி யருங்கதி யுய்க்க வல்லார்.

துறவினர்- துறந்தோரும், ஈசன் நேசத்தொண்டினர்- சிவபிரானிடத்து அன்பினையுடைய திருத்தொண்டரும் ஆகியவர்களின், பசிக்கு நல்ஊண்- பசியைப்போக்க நல்ல உணவும், வினைத்திறப் பிணிக்கு- வினைவகையாலாகிய நோய்க்கு, தீர்க்கும் மருந்து- நீக்குவதற்குரிய மருந்தும், உடல் பனிப்புக்கு ஆடை- மெய்யின் குளிரைப்போக்க உடையும், உறைவிடம்-தங்குமிடம், பிறிதும்- வேறு பொருளுமாகிய இவற்றை, நல்கி-கொடுத்து, அவர் அவர் ஒழுகிச்செய்யும்- அவரவர்கள் தாம்தாம் வழுவாதொழுகிச் செய்கின்ற, அறவினை இடுக்கண் நீக்கி- அறத் தொழிலுக்கு நேரும் இடையூறுகளைப் போக்கி, அருங்கதி உய்க்க வல்லார்- அரிய வீட்டு நெறியில் (அவர்களைச்) செலுத்தவல்லவராவர்.

நீச்சலு மீச னன்பர் நெறிப்படிற் சிறார்மேல் வைத்த பொச்சமி லன்பு மன்னர் புதல்வரைக் கண்டா லன்ன அச்சமுங் கொண்டு கூசி அடிபணிந் தினிய கூறி இச்சையாறு ஒழுகி யுள்ளக் குறிப்பறிந் தேவல் செய்வார். நிச்சலும்- நாள் தோறும், ஈசன் அன்பர்- சிவனடியார்கள், நெறிப்படில்- வழியிலே எதிர்ப்பட்டால், சிறார்மேல் வைத்த பொச்சம் இல் அன்பு- தங்களிளம் புதல்வர்களிடம் வைத்திருக்கும் மெய்யன்பும், மன்னர் புதல்வரைக் கண்டால் அன்ன அச்சமும் கொண்டு- அரசிளங்குமரரைக் கண்டாலொத்த பயமும் கொண்டு, கூசி அடிபணிந்து- ஒடுங்கி அடி வணங்கி, இனிய கூறி- இன் மொழிகள் கூறி, இச்சை ஆறு ஒழுகி-(அவர்கள்) விருப்பின்படி நடந்து, உள்ளக் குறிப்பு அறிந்து ஏவல் செய்வார்- உள்ளக்குறிப்பினை உணர்ந்து பணி செய்வார்-

நறைபடு கனிதேன் பெய்த பாலொடு நறுநெய் வெள்ளம் நிறைபடு செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலால் நிமீர்ந்த சோறு குறைவற வுண்டு வேண்டும் பொருள்களுங் கொண்மி னென்ன மறைமுத லடியார் தம்மை வழிமறித் தருத்து வார்கள்.

மறை முதல் அடியார் தம்மை- வேத முதல்வனாகிய சிவபிரானுடைய அடியார்களை, நறுநெய் வெள்ளம் நிறைபடுநறிய மணமுள்ள நெய்ப் பெருக்கு நிறைந்த, செம்பொன் வண்ணப்புழுக்கலான்- சிவந்த பொன் போலும் நிறத்தினையுடைய பருப்புச் சோற்றோடு, நிமிர்ந்த சோறு- உயர்ந்த வேறுவகை அன்னத்தை, நறைபடு கனி தேன்பெய்த பாலொடு- தேன் பொருந்திய கனியோடும் தேனாளவிய பாலொடும், குறைவு அற- குறைவின்றி (நிறைய), உண்டு- அருந்தி, வேண்டும் பொருட்களும் கொண்மின் என்ன- வேண்டிய பிறபொருள்களும் கொள்ளுங்கள் என்று, வழிமறித்து அருத்துவார்கள்- வழியை மறித்து அழைத்துவந்து உண்பிப்பார்கள். (32)

பின்எவ னுரைப்ப தந்தப் பெருந்தமிழ் நாடாங் கன்னி தன்னிடை யூர்க ளென்னு மவயவம் தாங்கச் செய்த பொன்னியற் கலனே கோயில் மடம்அறப் புறநீர்ச் சாலை இன்னமு தருத்து சாலை எனஉருத் திரிந்த தம்மா.

அந்தப் பெருந்தமிழ்நாடு ஆம் கன்னி- அச்சிறப்புவாய்ந்த பெரிய தமிழ் நாடாகிய கன்னியானவள், தன் இடை ஊர்கள் என்னும்-தன்னிடத்துள்ள ஊர்களாகிய, அவயவம் தாங்கச்செய்த-உறுப்புக்கள் தாங்குமாறு செய்த, கலனே- அணிகலன்களே, கோயில் மடம் அறப்புறம் நீர்ச்சாலை இன் அமுது அருந்துசாலை என- திருக் கோயில் திருமடம் அறச்சாலை தண்ணீர்ப்பந்தர் இனிய அமுதை உண்பிக்கும் அன்னசாலை என்றிவைகளாக, உரு திரிந்தது- வடிவம் வேறுபட்டன என்று கூறுவதன்றி, பின் எவன் உரைப்பது- வேறு யாது சொல்லக் கிடப்பது. (33)

திணைமயக்கம் கலிநிலைத்துறை

இன்ற டம்புனல் வேலிசூ ழிந்நில வரைப்பில் குன்ற முல்லைதண் பணைநெய்தல் குலத்திணை நான்கும் மன்ற உள்ளமற் றவைநிற்க மயங்கிய மரபின் ஒன்றொ டொன்றுபோய் மயங்கிய திணைவகை உரைப்பாம்.

இன் தடம் புனல் வேலிசூழ்- இனிய அகன்ற நீர்வேலியாற் சூழப்பட்ட, இந்நிலவரைப்பில்- இந்தப் பாண்டி நாட்டெல்லையில், குன்றம் முல்லை தண்பணை நெய்தல்- குறிஞ்சி முல்லை குளிர்ந்த மருதம் நெய்தலாகிய, குலத்திணை நான்கும்- உயர்ந்த நான்கு திணைகளும், மன்ற உள்ள- ஒரு தலையாகவுள்ளன, அவைநிற்க-அவை அங்ஙனமாக, மயங்கிய மரபின்- (அந்நிலங்கள்) ஒன்றோடுடொன்று நெருங்கியுள்ள முறைமையால், ஒன்றொடு ஒன்றுபோய் மயங்கிய- ஒருதிணைக் கருப்பொருளுடன் மற்றொருதிணைக் கருப்பொருள் சென்று கலந்த, திணைவகை உரைப்பாம்- திணைமயக்கக் கூறுபாட்டைச் சொல்வாம். (34)

கொல்லை யானிரை மேய்ப்பவர் கோழிணர்க் குருந்தின் ஒல்லை தாயதிற் படர் கறிக் கருந்துணர் உகுப்ப முல்லை சோறெனத் தேன்விராய் முத்திழை சிற்றில் எல்லை யாயமோ டாடுப எயின்சிறு மகளிர்.

ஆன் நிரை மேய்ப்பவர்- முல்லை நிலத்திற் கொல்லை பசுக்களை மேய்க்கும் இடையர்கள், கோழ் இணர் குருந்தின்-கொழுவிய பூங்கொத்துக்களையுடைய குருந்த மரத்தின்மேல், ஒல்லைத்தாய்- விரைவாகக் தாவி ஏறி, அதில் படர்- அதிலே படர்ந்துள்ள, கறிக் கருந்துணர் உகுப்ப- மிளகுக் கொடியிலுள்ள காய்க் கொத்துக்களை உதிர்ப்பார், எயின் சிறு மகளிர்- வேட்டுவச் சிறுமியர், முத்து இழை சிற்றில் எல்லை-முத்துக்களாலியற்றிய சிற்றிலினிடத்து, முல்லை சோறு முல்லை அரும்புகளே சோறாக, தேன்விராய்- (அவற்றோடு) ஆயமோடு ஆடுப- மகளிர் கூட்டத்துடன் கலந்து, தேனைக் (35)விளையாடுவர்.

கன்றொ டுங்களி வண்டுவாய் நக்கவீர்ங் கரும்பு மென்று பொன்சொரி வேங்கைவா யுறங்குவ மேதி குன்றி ளந்தினை மேய்ந்துபூங் கொழுநிழல் மருதம் சென்று உறங்குவ சேவக மென முறச் செவிமா.

மேதி- எருமைகள், கன்றொடும் களிவண்டு- தன் கன்றுகளும் களித்த வண்டுகளும், வாய் நக்க- கடைவாயை நக்கும்படி, ஈர் கரும்பு மென்று- குளிர்ந்த கரும்புகளைக் குதட்டி, பொன்சொரி வேங்கை வாய் உறங்குவ- பொன்போலும் பூக்களை உதிர்க்கின்ற வேங்கை மர நிழலில் தூங்குவன, முறச்செவிமா- முறம் போலும் செவிகளையுடைய யானைகள், குன்று இளம் தினை மேய்ந்து-குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள முதிராத தினைக் கதிர்களைத் தின்று, பூ மருதம்- பூக்கள் நிறைந்த மருதமரத்தின், கொழுநிழல்- கொழுவிய நிழலிலே, சென்று- போய், சேவகம் என உறங்குவ-(தாம்) துயிலுமிடமாகக் கருதி உறங்குவன.

எற்று தெண்டிரை யெறிவளை எயிற்றிய ரிழைத்த சிற்றில் வாய்நுழைந் தழிப்பூச் சிறுமியர் வெகுண்டு பற்றி லாரெனச் சிதறிய மனவணி பரதர் முற்றி லாமுலைச் சிறுமியர் முத்தொடுங் கோப்ப.

எற்று தெள்திரை- மோதும் தெள்ளிய அலைகள், எறிவளைவீசிய சங்குகள், எயிற்றியர் இழைத்த சிற்றில்வாய்- வேடச் சிறுமிகள் கோலிய சிறு வீட்டின்கண், நுழைந்து அழிப்ப- புகுந்து அழிக்க, அச்சிறுமியர் வெகுண்டு- அப்பெண்கள் சினந்து, பற்று இலார் என- பற்றற்றாரை போல- சிதறிய மனவு அணி- கழற்றி யெறிந்த அக்கு மணி அணிகளை, பரதர்- நுளையருடைய, முற்றிலா முலைச் சிறமியர்- முதிராத கொங்கையையுடைய சிறுமிகள், முத்தொடும் கோப்ப- முத்துக்களோடுங் கோவை செய்வர்.

முல்லை வண்டுபோய் முல்லையாழ் முளரிவாய் மருதம் வல்ல வண்டினைப் பயிற்றிப்பின் பயில்வன மருதம் கொல்லை ஆன்மடி யெறிந்திளங் குழவியென் றிரங்கி ஒல்லை யூற்றுபால் வெள்ளத்துள் உகள்வன வாளை.

முல்லை வண்டு போய்- முல்லை நிலத்துள்ள வண்டுகள் சென்று, முல்லை யாழ்- (தாம்வல்ல) முல்லைப்பண்ணை, முளரிவாய் மருதம் வல்ல வண்டினைப் பயிற்றி- தாமரைப் பூவிலுள்ள மருதப்பண் வல்ல வண்டுகளைப் பயில்வித்து, பின் மருதம் பயில்வன- பின் மருதப் பண்ணைத் தாம் கற்பன, வாளை வாளை மீன்கள், கொல்லை ஆன்மடி- முல்லை நிலத்திலுள்ள பசுவின் மடியில், எறிந்து- முட்டி, உளம் உருகி, ஒல்லை ஊற்று- விரைந்து சொரிகின்ற, பால்வெள்ளத்துள் உகள்வன-பால் வெள்ளத்திலே தாவுவன. (38)

கரும்பொற் கோட்டிளம் புன்னைவாய்க் கள்ளுண்டு காளைச் சுரும்பு செவ்வழிப் பா ண்செயக் கொன்றை பொன்சொரிவ அருந்த டங்கடல் வளையெடுத் தாழியான் கையில் இருந்த சங்கென இறைகொளப் பூவைமே லெறிவ.

கரும்பொன்கோட்டு- இரும்புபோலும் கரிய கொம்புகளையுடைய, இளம் புன்னைவாய்கள் உண்டு- இளமையாகிய புன்னைமலரின் தேனைப்பருகி, காளை சுரும்பு- ஆண்வண்டுகள், செவ்வழிப்பாண் செய- செவ்வழிப் பண்ணைப் பாட, கொன்றை பொன் சொரிவ-கொன்றை மரங்கள் (கொடையாளர்போல) பொன்போலும் பூக்களைப் பொழிவன, அரும் தடம் கடல்- அளத்தற்கரிய பெரிய கடலானது, வளையெடுத்து- தன்னிடத்துள்ள சங்கினை எடுத்து, ஆழியான் கையில் இருந்த சங்கு என இறைகொள- சக்கரப் படையையுடைய திருமாலின்கையில் இருந்த பாஞ்சசந்நிய மென்னுஞ் சங்குபோலத் தாங்கும்படி, பூவைமேல் எறிவ- காசாஞ் செடிமீது எறிவன. (பாண் செய்தல்- பாடுதல்)

கழிந்த தெங்கினொண் பழம்பரீடு முட்பலாக் கனிகீண்டு அழிந்த தேனுவர்க் கேணிபாய்க் தகற்றுவ உவரை வழிந்த தேன்மடற் கேதகை மலர்நிழல் குருகென்று ஒழிந்த தாமரைப் போதுபுக் கொளிப்பன கெண்டை.

தெங்கின் ஒண்பழம் பரீஇ- குலையினின்று நீங்கிய கழிந்த தென்னையின் ஒள்ளிய காய்களைப் பரித்தலால், முள்பலாக்கனி கீண்டு அழிந்த தேன்- முட்களையுடைய பலாப்பழங்கள் கிழிபட்டு ஒழுகிய தேன்கள், உவர்க்கேணி பாய்ந்து- உப்புக்கேணியிற் அகற்றுவ- அவ்வுப்பைப் போக்குவன, பாய்ந்து, உவரை மலர்நிழல்-தேன் வழிந்த- தேன் சிந்திய, மடல் கேதகை என்று-தாழம்பூவின் நிழலை, இதழ்களையுடைய குருகு கொக்கு என்று அஞ்சி, ஒழிந்த தாமரைப் போது- (அப்பறவை தாமரைமலரில், புக்கு- புகுந்து, இருந்து) நீங்கிய ஒளிப்பன- கெண்டை மீன்கள் மறைந்து கொள்வன. (40) ஆறு சூழ்கழிப் புலால்பொறா தசைந்துகூன் கைதை சோறு கால்வன ஆம்பல்வாய் திறப்பன துணிந்து கூறுவா ரெனக் குவளைகண் காட்டிடக் கூடித் தூறு வாரெனச் சிரித்தலர் தூற்றுவ முல்லை.

குன்கைதை- வளைந்த தாழைகள், ஆறுசூழ் கழிபுலால் பொறாது- ஆறாகச் சூழ்ந்த உப்பங்கழியின் புலால் நாற்றத்தைப் பொறுக்கலாற்றாது, அசைந்து- (உடல்) நடுங்கி, சோறு கால்வன- (பூவினின்று மகரந்தமாகிய) சோற்றைக்கக்க, ஆம்பல்வாய் திறப்பன- ஆம்பல்கள் (அதனை உண்ணுங் குறிப்பின போன்று மலர்களாகிய) வாயைத்திறப்பன, குவளை துணிந்து கூறுவார் என- குவளைகள் (ஒருவன் தீயசெயலை) மனந்துணிந்து சொல்வார்போல, கண்காட்ட- (மலர்களாகிய) கண்ணாலறிவிக்க, முல்லை- முல்லைகள், கூடிச் சிரித்துத் தூறுவார் என (ஒருவன் குற்றத்தைத் தம்முட்) கூடி நகைத்துத் தூற்றுகின்றவரைப் போல, அலர் தூற்றுவ- (மலர்தலாகிய) நகைத்தலைச் செய்து பழம்பூக்களைத் தூற்றுதல் செய்யும். (41)

துள்ளு சேல்விழி நுளைச்சியர் சுறவொடு மருந்தக் கள்ளு மாறவுங் கூனலங் காய்தினை யவரை கொள்ளு மாறவுங் கிழங்குதேன் கொழுஞ்சுவைக் கன்னல் எள்ளு மாறவும் அளப்பன இடைக்கிடை முத்தம்.

துள்ளு சேல் விழி நுளைச்சியர்- துள்ளுகின்ற கெண்டை மீன் போலும் கண்களையுடைய நெய்தனிலப் பெண்களால், சுற சுறா மீனோடும் உண்ணுதற் பொருட்டு, வொடும் அருந்த-கொழும் சுவைக் கன்னல்- கள்ளையும் கொழுவிய கள்ளு கரும்பையும், மாறவும்- வாங்குவதற்கு பொருட்டும், கூனலங்காய், தினை கிழங்கு தேன்- புளியங்காய் தினை கிழங்கு தேன் இவைகளை, மாறவும்-வாங்குதற் பொருட்டும், அவரை கொள்ளு எள்ளு மாறவும்- அவரைகொள் எள் இவைகளை வாங்குதற் பொருட்டு, இடைக்கு இடை முத்தம் அளப்பன-அளவுக்கு அளவு முத்துக்கள் அளக்கப் பெறுவன. (42)

அவமி கும்புலப் பகைகடந்து உயிர்க்கெலாம் அன்பாம் நவமி குங்குடை நிழற்றிமெய்ச் செய்யகோல் நடாத்திச் சிவமி கும்பர ஞானமெய்த் திருவொடும் பொலிந்து தவமி ருந்தர சாள்வது தண்டமிழ்ப் பொதியம். அவம் மிகும்- கேடு மிகுந்த, புலப்பகை கடந்து- புலனாகிய பகையை வென்று, உயிர்க்கு எலாம்- உயிர்கள் அனைத்திற்கும், அன்பு ஆம் நவம் மிகும் குடை நிழற்றி- அருளாகிய புதுமை மிக்க குடையால் நிழலைச் செய்து, மெய்ச் செய்ய கோல் நடாத்தி-வாய்மையாகிய செங்கோலை நடத்தி, சிவம் மிகும்- சிவப்பேறு மிகுந்தற்குக் காரணமாயுள்ள, பரஞான மெய்த் திருவொடும் பொலிந்து- சிவஞானமாகிய அழியாச் செல்வத்துடன் விளங்கி, தவம் இருந்து அரசு ஆள்வது- தவமானது வீற்றிருந்து ஆட்சி புரிவதற் கிடமாயுள்ளது, தண் தமிழ்ப் பொதியம்- குளிர்ந்த செந்தமிழை யுடைய பொதியின் மலை. (43)

வான யாறுதோய்ந்து உயரிய மலயமே முக்கண் ஞான நாயக னம்மலை போர்த்தகார் நால்வாய் யானை ஈர்உரி யம்மழை யசும்பதன் புண்ணீர் கூனல் வான்சிலை குருதிதோய் கோடுபோன் றன்றே.

வான யாறு தோய்ந்து உயரிய மலயம்- ஆகாய கங்கையை அளாவி உயர்ந்த பொதியின் மலை, முக்கண் ஞான நாயகன்-மூன்று கண்களையுடைய ஞான முதல்வனாகிய சிவபிரானையும், அம்மலை போர்த்த கார்- அப்பொதியின் மலையாற் போர்க்கப் பெற்ற முகில், நால்வாய் யானை ஈர் உரி- தொங்குகின்ற வாயினை யுடைய யானையினின்றும் உரித்து (அவ்விறைவனாற் போர்க்கப் பெற்ற) தோலையும், அம்மழை அசும்பு-அம் முகிலின் மழைத்துளிகள், அதன் புண்நீர்- அவ்வியானையின் குருதியையும், கூனல் வான்சிலை-(அதனிற் காணப்படும்) வளைந்த இந்திரவில், குருதி தோய் கோடு (அவ்வியானையின்) உதிரந் தோய்ந்த கொம்பினையும், போன்றன்று- ஒத்தது.

சுனை கன்கரைச் சூழல்வாய்ச் சுரும்புசூழ் கிடப்ப நனைய விழ்ந்தசெங் காந்தள்மேல் நாகிள வேங்கைச் சினைய விழ்ந்தவீ கிடப்பபொன் தோய்கலத் தெண்ணீர் சினைய பொன்சுடு நெருப்பொடு கரியிருந் தனைய.

சூழல்வாய்-அகன்கரைச் சுனையும், அதனகன்ற சுனை-கரையின் கண். சூழ்கிடப்ப சுரும்பு- சுற்றி மொய்த்துக் கிடக்கும் பொன்தோய் தெண்நீர் கலம்க கரி வண்டுகளும், அனைய-பெறுகின்ற காய்ச்சித் தோய்க்கப் பொன்னைக் தெளிந்த பாத்திரத்தையும் கரியையும் நீரையுடைய ஒத்தன, நனை அவிழ்ந்த செங்காந்தள் மேல்- முகைவிரிந்த செங்காந்தன் மலர்மேல், நாகுஇள வேங்கைச்சினை அவிழ்ந்தவீ கிடப்ப-மிக்க இளமையாகிய வேங்கை மரத்தின் கிளையில் மலர்ந்த பூக்கள் கிடப்பன, நெருப்பொடு சுடுபொன் இருந்து அனைய-நெருப்பின்மேல் அதனாற் சுடப்படுகின்ற பொன் இருந்தால் ஒத்தன.

தண்டு நீர்ப்படு குவளைவாய்க் கொழுஞ்சீனை மரவம் வண்டு கூப்பீடச் செம்மல் தூய்ப் புதுமது வார்ப்ப அண்டர் வாய்ப்பட மறைவழி பொரிசாரிந்து ஆன்நெய் மொண்டு வாக்கிமுத் தீவினை முடிப்பவ ரனைய.

குண்டு நீர்ப்படு குவளைவாய்- ஆழ்ந்த சுனைநீரிலுள்ள செங்குவளை மலரில், வண்டு கூப்பிட- வண்டுகள் ஒலிக்க, செம்மல்தூய்- பழம் பூக்களைத் தூவி, புதுமது வார்ப்ப- புதியதேனைச் சொரிவனவாகிய, கொழும் சினை மரவம்- கொழுவிய கிளைகளையுடைய குங்கும மரங்கள், அண்டர் வாய்ப்பட- தேவர்களின் வாயில் சேரும்படி, மறை வழி- மந்திரஒலியுடன், பொரி சொரிந்து- நெற்பொரியைச் சொரிந்து, ஆன்நெய் மொண்டுவாங்கி- பசுநெய்யை (ச் சுருவையால்) முகந்து வார்த்து, முத்தீவினை முடிப்பவர் அனைய- மூன்று வகையாகிய நெருப்பையுடைய வேள்வி வினையை முடிக்கும் முனிவர்களை ஒத்தன.

அகிலு மாரமும் தழல்மடுத் தகழ்ந்தெறிந் தழல்கால் துகிரு மாரமுந் தொட்டெறிந்து ஐவனந் தூவிப் புகரின் மால்கரி மருப்பினால் வேலிகள் போக்கி இகலில் வான்பயி ரோம்புவ வெயினர்தஞ் சீறூர்.

எயினர்தம் சீறூர்- குறவர்களின் சீறூர்கள், அகிலும் ஆரமும் தழல் மடுத்து அகில் சந்தன மரங்களைத் தீயினால் உண்பித்து, அகழ்ந்து எறிந்து (அவற்றின் வேர்களைக்) கல்லி எறிந்து, அழல்கால் துகிரும் ஆரமும் தொட்டு எறிந்து நெருப்புப்போலும் ஒளிவீசும் பவளத்தையும் முத்தையும் தோண்டி வெளியில் வீசி, ஐவனம் தூவி- மலைநெல்லை விதைத்து, புகர் இல் குற்றமில்லாத, மால்கரி மருப்பினால் வேலிகள் போக்கி- பெரிய யானைக்கொம்புகளால் வேலிகள் கோலி, இகல்இல் பகை இல்லையாம்படி, வான்பயிர் ஓம்புவ- உயர்ந்த பயிர்களைப் பாதுகாப்பன.

அண்ட வாணருக் கின்னமு தருத்துவோர் வேள்விக் குண்ட ஆரழற் கொழும்புகை கோலுமக் குன்றிற் புண்த வாதவே லிறவுளர் புனத்தெரி மடுப்ப உண்ட காரகில் தூமமு மொக்கவே மயங்கும்.

அண்டவாணருக்கு- தேவர்களுக்கு, இன் அமுது அருத்துவோர்-இனிய அவியுணவை உண்பிக்கும் முனிவரின், வேள்விக்குண்ட ஆர் அழல் கொழும் புகை- வேள்விக் குண்டத்தில் நிறைந்த தீயினின்று மேலெழும் கொழுவிய புகையானது, கோலும் அக்குன்றில்- சூழும் அப்பொதியின் மலையில், புண் தவாத வேல் இறவுளர்- புலால் நீங்காத வேலினையுடைய குறவர்கள், புனத்து எரிமடுப்ப- காட்டில் தீயை மூட்ட, உண்ட கார் அகில் தூமமும்- அதனால் உண்ணப்பட்ட கரிய அகிலின் புகையும், ஒக்கவே மயங்கும்- அவ்வேள்விப் புகையினுடனாகவே மயங்காநிற்கும்.

கருவி வான்சொர் மணிகளும் கழைசொர் மணியும் அருவி கான்றபன் மணிகளும் அகன்றலை நாக்த்து இரவி கான்றசெம் மணிகளும் புனங்கவ ரினமான் குருவி வீழ்ந்திடக் கொடிச்சியர் கோத்தெறி கவண்கல்.

கருவி வான் சொரி மணிகளும்- தொகுதியையுடைய மேகங்கள் சொரிந்த முத்துக்களும், கழை சொரி மணியும்- மூங்கில்கள் சொரிந்த முத்துக்களும், அருவிகான்ற பன்மணிகளும்- அருவிகள் ஒதுக்கிய பல்வகை மணிகளும், அகன்தலை நாகத்து- அகன்ற படத்தினை உடைய நாகத்தினின்றும், கான்ற- உமிழப் பட்ட, இரவி செம்மணிகளும்- சூரியன் போலும் சிவந்த மணிகளும், புனம் கவர் இனம் மான் குருவி வீழ்ந்திட- தினைப்புனத்தின் கதிர்களைக் கவர்கின்ற கூட்டமாகிய மான்களும் குருவிகளும் வீழும்படி, கொடிச்சியர் கவண்கோத்து எறிகல்- குறமகளிர் கவணில் கோத்து எறிகின்ற கற்களாவன. (49)

மாய வன்வடி வாயது வைய மாலுந்திச் சேய பங்கய மாயது தென்னனாடு அலர்மேற் போய மென்பொகுட் டாயது பொதியமப் பொகுட்டின் மேய நான்முக னகத்தியன் முத்தமிழ் வேதம்.

வையம் மாயவன் வடிவு ஆயது- புவியானது திருமாலின் வடிவம் போன்றது, தென்னன் நாடு- (அப்புவியின் ஒருகூறாகிய) பாண்டியன் நாடானது, மால்சேய உந்தி பங்கயம் ஆயது-அத்திருமாலின் சிவந்த உந்தித்தாமரை போன்றது, பொதியம்-(அந்நாட்டின்) பொதியின் மலையானது, அலர்மேல் போயமென் பொகுட்டு ஆயது- அத்தாமரை மலர்மேல் நீண்டமெல்லிய கொட்டை போன்றது, அகத்தியன்-(அம்மலையின்கண்) அகத்திய முனிவன், அப்பொகுட்டின் மேய நான் முகன்- அக்கொட்டையி லிருக்கும் நான்முகன் (போல்வான்), முத்தமிழ்- (அம்முனிவன் போற்றி வளர்த்த) மூன்று பிரிவினதாகிய தமிழானது, வேதம்-(அந்நான்முகன் அருளிய) வேதம் (போன்றது). (50)

ஏக மாகிய மேருவும் பொதியமே இரும்பொன் ஆகு மேருவைச் சூழ்ந்தசாம் பூந்த யாறு நாகர் ஆடுதண் பொருநையே நாவலாறுடுத்த போக பூமியும் பொருநைசூழ் பூமியே போலும்.

ஏகம் ஆகிய மேருவும்- ஒப்பற்ற மேருமலையும், பொதியமே-பொதியின் மலையே, இரும்பொன் ஆகும் மேருவை- பெரிய பொன் மயமாகிய மேருமலையை, சூழ்ந்த- சுற்றியுள்ள, சாம்பூந்த யாறும்- சாம்பூநதம் என்னும் நதியும், நாகர் ஆடுதண் பொருநையே- (அப் பொதியின் மலையைச் சூழ்ந்த) தேவர்களும் நீராடுதற்குரிய தண்ணிய பொருநை நதியே, நாவல் ஆறு உடுத்த போகபூமியும்- நாவலாற்றால் சூழப்பெற்ற போகபூமியும், பொருநைசூழ் பூமியே போலும்- பொருநையால் சூழப்பெற்ற பூமியே.

சிறந்த தண்டமி ழாலவாய் சிவனுல கானால் புறந்த யங்கிய நகரெலாம் புரந்தரன் பிரமன் மறந்த யங்கிய நேமியோ னாதிய வானோர் அறந்த யங்கிய உலகுரு வானதே யாகும்.

சிறந்த தண்தமிழ் ஆலவாய்- சிறந்த தண்ணிய தமிழையுடைய திருவாலவாயானது, சிவன் உலகு (உரு)- சிவலோக வடிவாயுள்ளது, ஆனால்- அங்ஙனமாயின், புறம் தங்கிய நகர் எலாம்- (அவ்வாலவாயின்) புறத்தில் விளங்குகின்ற நகரங்கள் அனைத்தும், புரந்தரன் பிரமன்- இந்திரன் பிரமன், மறம் தயங்கிய நேமியோன்- வீரம் விளங்குகின்ற சக்கரப் படையையுடைய திருமால், ஆதிய வானோர்- முதலிய தேவர்களின், அறம் தயங்கிய உலகு உரு ஆனதே ஆகும்- தருமம் விளங்குகின்ற உலகங்களின் வடிவமானதேயாகும்.

வளைந்த நுண்ணிடை மடந்தையர் வனமுலை மெழுகிக் களைத்த குங்குமக் கலவையும் காசறைச் சாந்தும் சிளைந்த தெண்டிரைப் பொருநையோ சிந்நதி ஞாங்கர் விளைந்த செந்நெலும் கன்னலும் விசுமவ் வாசம். வளைந்த நுண்இடை மடந்தையர்- நுடங்கிய நுண்ணிய இடையை யுடைய மகளிர், வளம் முலை மெழுகிக் கனைத்த- (தங்கள்) அழகிய கொங்கைகளிற் பூசிக்கழுவிய, குங்குமக் கலவையும் காசறைச்சாந்தும் அளைந்த- குங்கும்பூக்கலந்த கலவையும் கஸ்தூரிகலந்த சந்தனமும் அளையப் பெற்ற, தென்திரைப் பொருநையோ- தெளிந்த அலைகளையுடைய பொருநையாறு மட்டுமா (கமழ்வது), அந்நதி ஞாங்கர் விளைத்த- அவ்வாற்றின் பக்கங்களில் விளைந்த, செந்நெலும் கன்னலும் செந்நெல்லும் கரும்புங்கூட, அவ்வாசம் வீசம் அவற்றின் மணங்கமழா நிற்கும்

பொதியி லேவிளை கின்றன சந்தனம் பொதியின் நதியி லேவிளை கின்றன முத்தமந் நதிசூழ் பதியி லேவிளை கின்றன தருமம் அப் பதியோர் மதியி லேவிளை கின்றன மறைமுதல் பத்தி.

சந்தனம்- சந்தன மரங்கள், பொதியிலே விளைகின்ற-பொதியின் மலையின்கண்ணே உண்டாகின்றன, முத்தம்-முத்துக்கள், பொதியின் நதியிலே விளைகின்றன- பொதியின் மலையினின்றும் வருகின்ற பொருநையாற்றின் கண்ணே உண்டாகின்றன் தருமம்- அறங்கள், அந்நதிசூழ் பகுதிலே விளைகின்றன- அப்பொருநையாற் சூழப்பெற்ற நகரங்களிலே உண்டாகின்றன, மறைமுதல் பத்தி- வேதமுதல்வனாய சிவபிரான் திருவடிகளிற் பத்திகள், அப்பத்தியோர் மதியிலே விளைகின்றன-அந்நகரத்தோர் அறிவின் கண்ணே உண்டாகின்றன. (54)

கடுக்க வின்பெறு கண்டனும் தென்றிசை நோக்கி அடுக்க வந்துவந் தாடுவான் ஆடலி னிளைப்பு விடுக்க ஆரமென் கால்திரு முகத்திடை வீசி மடுக்க வுந்தமிழ் திருச்செவி மாந்தவு மன்றோ.

பெறுகண்டனும்- நஞ்சினால் அழகுபெற்ற திருமிடற்றையுடைய இறைவனது, தென்திசை நோக்கி-தென்திசையைக் குறித்து, அடுக்க வந்துவந்து ஆடுவான்-ஆடலின் இளைப்பு ஆடுதல், வந்து வந்து நெருங்க நீங்குதற் மெலிவை நிருத்தத்தாலுண்டாகிய திரு விடுக்க-ஆரம் மென்கால்வீசி- சந்தனச்சோலையிற் படிந்து பொருட்டு, வருகிற மெல்லிய தென்றற்காற்று வீசப்பெற்று, திருமுகத்திடை திருமுகத்தின்கண் ஏற்கவும், மடுக்கவும்- (அதனைத் தனது) தமிழின் மாந்தவும் அன்றோ-சுவையைத் தமிழ் திருச்செவி (55)திருச்செவியால் நுகரவும் அல்லவா.

விடையு கைத்தவன் பாணினிக் கிலக்கண மேனாள் வடமொ ழிக்குரைத் தாங்கு அயன் மலயமா முனிக்குத் திடமு றுத்தியம் மொழிக்கெதி ராக்கிய தென்சொன் மடமகட்கு அரங்கென்பது வழுதிநாடன்றோ.

விடை உகைத்தவன்- இடபவாகனத்தைச் செலுத்துகின்ற சிவபெரு மான், மேல்நாள்- முன்னொருகாலத்திலே, பாணினிக்கு- பாணினி முனிவனுக்கு, வடமொழிக்கு இலக்கணம் உரைத்தாங்கு- சமஸ்கிருத மொழிக்கு வியாகரண சூத்திரத்தை அருளிச் செய்தது போல, மலயம் மாமுனிக்கு- பொதியின் மலையிலுள்ள பெருமை பொருந்திய அகத்திய முனிவனுக்கு, இயல் திட முறுத்தி- தமிழிலக்கணத்தைத் திடம் பெற அறிவுறுத்தி, அம் மொழிக்கு- அவ்வட மொழிக்கு, எதிர் ஆக்கிய- எதிர் மொழியாகச் செய்த, தென் சொல் மடமகட்கு- தென்மொழியாகிய தமிழ்நங்கைக்கு, அரங்கு என்பது- நடனசாலையென உயர்ந்தோரால் புகழ்ந்து கூறப்படுவது, வழுதிநாடு அன்றோ- பாண்டி நாடு அல்லவா.

(56)

கண்ணு தற்பெருங் கடவுளுங் கழகமோ டமர்ந்து பண்ணு றத்தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசுந்தமிழ் ஏனை மண்ணி டைச்சில விலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல் எண்ணி டைப்படக் கிடந்ததா வெண்ணவும் படுமோ.

கண்நுதல் பெரும் கடவுளும்- நெற்றியிற் கண்ணையுடைய முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானும், கழகமோடு அமர்ந்து- சங்கத்தின்கண் வீற்றிருந்து, பண்உற- செப்பமுற, தெரிந்து ஆய்ந்த- ஆராய்ந்து தெரிந்த, இப்பசுந்தமிழ்- இப்பசிய தமிழ்மொழியானது, ஏனை மண்இடை- மற்றை நிலங்களிலுள்ள, இலக்கண வரம்பு இலா- இலக்கண வரையறை இல்லாத, சிலமொழிகளைப் போல, எண் இடை- எண்ணின்கண், படக் கிடந்ததா- அமையக்கிடந்ததாக, எண்ணவும் படுமோ- நினைக்கவுங் கூடுமோ (கூடாது).

தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்தது முதலை உண்ட பாலனை அழைத்ததும் எலும்பு பெண் உருவாக் கண்ட தும்மறைக் கதவினைத் திறந்ததும் கன்னித் தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர்.

தொண்டர் நாதனை- அடியார்க்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமானை, தூதிடை விடுத்ததும்- தூதின்கண் செலுத்தியதும், முதலை உண்ட பாலனை அழைத்ததும்- முதலையால் உண்ணப்பெற்ற சிறுவனை வர வழைத்ததும், எலும்பு பெண் உருவாக்கண்டதும்- எலும்பைப் பெண் வடிவாக உயிர்ப்பித்ததும், மறைக்கதவினைத் திறந்ததும்- வேதத்தினாலே அடைக்கப்பட்ட கதவைத் திறந்ததும், கன்னித் தண்தமிழ்ச் சொலோ-அழியாத தண்ணிய தமிழ் மொழியா (அன்றி), மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர்- ஏனைய நிலங்களின் வழங்கு மொழிகளா (புலவர்களே) சொல்லக்கடவீர்.

வெம்மை யால்விளை வ:கினும் வேந்தர்கோல் கோடிச் செம்மை மாறினும் வறுமைநோய் சிதைப்பினுஞ் சிவன்பாற் பொய்ம்மை மாறிய பத்தியும் பொலிவுங்குன் றாவா (க)த் தம்மை மாறியும் புரிவது தருமமந் நாடு.

வெம்மையால்- (மழைவறங் கூர்ந்து) கோடை மிக்கமையால், விளைவு அ∴கினும்- விளைவு குன்றினாலும், வேந்தர்கோல் கோடி- அரசர் செங்கோல் திறம்பி, செம்மை மாறினும்- நடுவுநிலையை மாறினாலும், வறுமை நோய் சிதைப்பினும்- வறுமைப்பிணி வருத்தினாலும், சிவன் பால்- சிவபிரானிடத்து, பொய்ம்மை மாறிய பத்தியும்- பொய்ம்மை நீங்கிய (மெய்) அன்பும், பொலிவும் குன்றாவா- (சைவ) விளக்கமுங் குன்றாவாக, தம்மை மாறியும்- (அங்குள்ளார்) தங்களை விற்றாயினும், தருமம் புரிவது அந்நாடு- அறஞ்செய்யப் பெறுவது அப்பாண்டி நாடு.

உலகம் யாவையு மீன்றவள் உம்பருள் உயர்ந்த திலக நாயகி, பரஞ்சுடர் சேயென மூன்று தலைவ ரான்முறை செய்தநா டி..தன்றிச் சலதி சுலவு பாரினுண் டாகுமோ துறக்கத்தும் ம..தே.

உலகம் யாவையும் ஈன்றவள்- எல்லா வுலகங்களையும் ஈன்றருளியவளும், உம்பருள் உயர்ந்த திலகநாயகி- சத்திகளுள் உயர்ந்த திலகம் போல்வாளுமாகிய உமாதேவியும், பரஞ்சுடர்- பரஞ்சோதியாகிய சிவபெருமானும், சேய் என மூன்று தலைவரான்- முருகக்கடவுளுமாகிய மூன்று முதல்வர்களாலும், முறைசெய்த நாடு இ.:.து அன்றி- செங்கோல் ஓச்சியநாடு இப்பாண்டி நாடேயன்றி, சலதி சுலவு பாரின் உண்டா குமோ- கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகின்கண் வேறுநாடும் உளதோ (இன்று) துறக்கத்தும் அ.:.தே விண்ணுலகத்தும் அங்ஙனமே (வேறு நாடு இன்று).

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 90

திருநகரச் சிறப்பு

மங்க லம்புனை பாண்டிநா டாகிய மகட்குச் சங்க லம்புகை தோளிணை தடமுலை யாதி அங்க மாம்புறந் தழுவிய நகரெலாம் அனைய நங்கை மாமுக மாகிய நகர்வளம் பகர்வாம்.

மங்கலம்புனை- பல நலன்களையும் பூண்ட, பாண்டிய நாடு ஆகிய மகட்கு- பாண்டிநாடு என்னும் மங்கைக்கு, புறம் தழுவிய நகர் எலாம்- (அதன்) புறத்தே சூழ்ந்த நகரங்கள் அனைத்தும், சங்கு அலம்புகைவளை ஒலிக்குங் கைகள், தோள் இணை- இரண்டு தோள்கள், தடம்முலை- பெரிய கொங்கைகள், ஆதி அங்கம் ஆம்-முதலிய உறுப்புக்கள் ஆகும், அனைய நங்கை- அங்ஙனமாய நங்கையின், மாமுகம் ஆகிய நகர்வளம்- பெருமை பொருந்திய முகமாகிய மதுரைநகரின் சிறப்பினை, பகர்வாம்- கூறுவாம்.

கொங்கை யேபரங் குன்றமுங் கொடுங்குன்றும் கொப்பூழ் அங்க மேதிருச் சுழியலவ் வயிறுகுற் றாலம் செங்கை ஏடக மேனியே பூவணந் திரள்தோள் பொங்கர் வேய்வனந் திருமுக மதுரையாம் புரமே.

(அந்நங்கைக்கு) கொங்கை- கொங்கைகள், பரங்குன்றமும் கொடுங்குன்றமும்- திருப்பரங்குன்றமும் திருக்கொடுங் குன்றமுமாகும், கொப்பூழ் அங்கம்- உந்தியாகிய உறுப்பு, திருச்சுழியல்- திருச்சுழியலென்னுந் தலமாகும், செங்கை-சிவந்தகை, ஏடகம்- திருவேடகமென்னுந் தலமாகும், மேனி-உடல், பூவணம்-திருப்பூவணமென்னுந் தலமாகும், திரள்தோள்-திரண்ட தோள்கள், பொங்கர் வேயவனம்- சோலைகள் சூழ்ந்த வேணுவனமென்னுந் தலமாகும், திருமுகம்- அழகிய முகம், மதுரைபுரம்ஆம்- மதுரையாகிய நகரம் ஆகும். (02)

வடுவில் மாநில மடந்தைமார் பிடைக்கிடந்து இமைக்கப் படுவி லாரமே பாண்டிநா டாரமேற் பக்கத்து இடுவின் மாமணி அதன்புற நகரெலா மிவற்றுள் நடுவில் நாயக மாமணி மதுமைா நகரம். வடு இல்- குற்றமில்லாத, மாநில மடந்தை- பெரிய நிலமகளின், மார்பு இடை- மார்பின்கண், கிடந்து இமைக்கப்படு- இருந்து விளங்குகின்ற, வில் ஆரமே- ஒளியையுடைய பதக்கமே, பாண்டிநாடு-பாண்டிநாடாகும், ஆரம் மேற்பக்கத்து இடு-அம் மதாணியின் சுற்றுப்புறங்களில் பதித்த, வில் மாமணி- ஒளியையுடைய பெரியமணிகள், அதன்புறம் நகர் எலாம்- அப்பாண்டிநாட்டின் புறத்துச் சூழ்ந்த நகரங்களனைத்துமாகும், இவற்று நடுவுள்- இம்மணிகளின் நடுவிடத்துள்ள, வில் நாயக மாமணி- ஒளியினையுடைய தலைமையாகிய பெரிய மாமணியே, மதுரை மாநகரம்- மதுரையாகிய பெரிய நகரமாகும். (03)

திரும் கட்கொரு தாமரைக் கூடமே திருமால் மரும் கட்குவெண் டாமரை மாடமே ஞானம் தரும் கட்குயோ கத்தனிப் பீடமே தரையாம் பெரும் கட்குஅணி திலகமே யானதிப் பேரூர்.

தரையாம் பெருமகட்கு- நிலமாகிய பெருமாட்டிக்கு, அணிதிலகமே ஆனது- அணிகின்ற திலகமேயானதாகிய, இப்பேர் ஊர்- இப்பெரிய நகரமானது, திருமகட்கு ஒரு தாமரைக்கூடம்- அலைமகளுக்கு ஒப்பற்ற தாமரையில்லம், திருமால் மருமகட்கு- திருமாலின் மருகியாகிய கலைமகளுக்கு, வெண்தாமரை மாடம்-வெண்தாமரை இல்லம், ஞானம் தருமகட்கு- ஞானத்தைப் பாலிப்பவராகிய மலை மகளுக்கு, யோகத் தனிப்பீடம்- ஒப்பற்ற யோகபீடம்.

திக்கும் வானமும் புதையிருள் தின்றுவெண் சோதி கக்கு மாளிகை நிவப்புறு காட்சியந் நகருள் மிக்க வாலிதழ்த் தாமரை வெண்மக ளிருக்கை ஒக்கு மல்லது புகழ்மக ளிருக்கையு மொக்கும்.

திக்கும் வானமும்- திசைகளையும் ஆகாயத்தையும், புதை- மறைத்த, இருள் தின்று- இருளை விழுங்கி, வெண்சோதி கக்கும்- வெள்ளிய ஒளியைக் காலுகின்ற, மாளிகை நிவப்புறு காட்சி- மாளிகைகள் உயர்ந்துள்ள தோற்றம், அந்நகருள்- அந்நகரின்கண், மிக்கவால் இதழ் தாமரை- மிக்க வெண்மையையுடைய இதழ்களையுடைய தாமரையாகிய, வெண்மகள் இருக்கை ஒக்கும்- கலைமகளின் இருப்பிடம் போலும், அல்லது- அன்றி, புகழ்மகள் இருக்கையும் ஒக்கும்- புகழ்மாதின் இருப்பிடமும் போலும். (05) நெற்க ரும்பெனக் கரும்பெலா நெடுங்கமு கென்ன வர்க்க வான்கமு கொல்ஒலி கலித் தெங்கென வளர்த்த பொற்க வின்குலைத் தெங்குகார்ப் பந்தரைப் பொறுத்து நிற்க நாட்டிய காலென நிவந்ததண் பணையே.

தண்பணை- குளிர்ந்த மருத நிலங்களில், நெல் கரும்பு என-நெற்பயிர்கள் கரும்புகள் எனவும், கரும்பு எலாம்- கரும்புகள் அனைத்தும், நெடு கமுகு என- நீண்ட கமுகமரங்கள் எனவும், வர்க்கம் வான் கமுகு- இனமாகிய உயர்ந்த கமுகமரங்கள், ஒலிகலித் தெங்கு என- தழைத்த செருக்கிய தென்னை மரங்கள் எனவும், வளர்ந்த- ஓங்கிய, பொன்கவின் குலைத்தெங்கு-பொன்போலும் அழகிய குலைகளையுடைய தென்னைமரங்கள், கார்ப்பந்தரை-முகிலாகிய பந்தரை, பொறுத்து நிற்க- சுமந்து நிற்பதற்கு, நாட்டிய கால் என- நாட்டப்பட்ட கால்கள் எனவும் (கருதும்படி), நிவந்த- உயர்ந்துள்ளன.

சிவந்த வாய்க்கருங் கயற்கணாள் வலாரியைச் சீறிக் கவர்ந்த வான்தருக் குலங்களே கடிமணம் வீசி உவந்து வேறுபல் பலங்களும் வேண்டினார்க் குதவி நிவந்த காட்சியே போன்றது நிழன்மலர்ச் சோலை.

நிழல் மலர்ச்சோலை- குளிர்ந்த மலர்களையுடைய சோலைகளின் (தோற்றம்), சிவந்த வாய்- சிவந்த வாயினையும், கரும் கயல் கணாள்- கரிய கயல் மீன்போலும் கண்களையுமுடைய தடாதகைப் பிராட்டியார், வலாரியைச் சீறிக் கவர்ந்த-இந்திரனைக் கோபித்துக் கொணர்ந்த, வான்தருக் குலங்களே-உயர்ந்த பஞ்சதருக் கூட்டங்களே, கடிமணம் வீசி- மிக்க மணத்தினை வீசி, வேண்டினார்க்கு- குறையிரந்தார்க்கு, வேறுபல்பலங்களும்- வேறாகிய பல பயன்களையும், உவந்து உதவி- மகிழ்ந்து கொடுத்து, நிவந்த- உயர்ந்துள்ள, காட்சியே போன்றது- தோற்றத்தையே ஒத்தது.

ஒல்லொ லிக்கதிர்ச் சாலிகள் புறந்தழீடு யோங்க மெல்லி லைப்பசுங் கொடியினால் வீக்குறு பூகம் அல்லெ னுங்களத்து அண்ணல் தன்அணிவிழாத் தருப்பைப் புல்லொ டும்பிணிப் புண்டபொற் கொடிமரம் போலும்.

ஒல் ஒலி- ஒல் என்ற ஒலியையுடைய, கதிர்ச் சாலிகள்- கதிர்களை யுடைய நெற்பயிர்கள், புறம் தழீஇ ஓங்க- புறத்தின் கண் பொருந்தி உயர்ந்து நிற்க, மெல் இலைப் பசும் கொடியினால்- பசிய வெற்றிலைக் கொடியினால், வீக்குறு பூகம்- கட்டப்பட்ட பாக்கு மரமானது, அல் எனும் களத்து- இருள் போலுந் திருமிடற்றினை உடைய, அண்ணல் தன்அணிவிழா- பெருமை பொருந்திய சிவபிரானுடைய திருவிழாவின் கண், தருப்பைப் புல்லோடும்- தருப்பைப் புற்களோடும், பிணிப்புண்ட-கட்டப்பெற்ற, பொன் கொடி மரம்போலும்- பொன்னாலாகிய கொடிமரத்தை ஒக்கும்.

சீத வேரியுண் டளிமுரல் கமலமேற் செருந்தி போத வேரியு மலர்களுஞ் சொரிவன புத்தேள் வேத வேதியர் செங்கரம் விரித்துவாய் மனுக்கள் ஓத ஏமமும் உதகமும் உதவுவா ரனைய.

சீதவேரி உண்டு- குளிர்ந்த தேனைப்பருகி, அளிமுரல்- வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற, கமலம் மேல்- தாமரை மலரின்மேல், வேரியும் மலர்களும்-தேனையும் பூக்களையும், போத சொரிவன- மிகச் சொரிவனவாகிய, செருந்தி- செருந்தி மரங்கள், புத்தேள் வேதவேதியர்- தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மறைகளையுணர்ந்த மறையோர், செங்கரம் விரித்து- சிவந்த கைகளை விரித்து, வாய் மனுக்கள் ஓத- வாயினால் மந்திரங்களைச் சொல்ல, ஏமமும் உதகமும்- (அவர் கையில்) பொருளையும் (தத்தஞ் செய்யும்) நீரையும், உதவுவார் அனைய- கொடுப்பாரை ஒத்தன. (09)

விரைசெய் பங்கயச் சேக்கைமேற் பெடையொடு மேவி அரச வன்னநன் மணஞ்செய வம்புயப் பொய்கை திரைவ ளைக்கையா ணுண்டுளி செறிந்தபா சடையாம் மரக தக்கலத் தரளநீ ராசனம் வளைப்ப.

விரைசெய்- மணம் வீசும், பங்கயச் சேக்கைமேல்- தாமரை மலராகிய சேக்கையின்மேல், அரச அன்னம்- அரச அன்னப் பறவையானது, பெடையொடும் மேவி- பெண் அன்னத்தோடும் பொருந்தி, நன்மணம் செய- நல்ல மணத்தைச் செய்யா நிற்க, அம்புயப் பொய்கை- தாமரைத் தடாகங்களாகிய (மகளிர் கூட்டம்), திரை வளைக்கையால்- அலைகளாகிய (சங்கு) வளையுள்ள கைகளால், நுண் துளி தரளம் செறிந்த- நுண்ணிய நீர்த்துளிகளாகிய முத்துக்கள் நெருங்கிய, பாசடையாம் மரகதக்கலம்- பசிய இலையாகிய மரகதத்தட்டின்கண், நீராசனம் வளைப்ப- ஆலத்தி சுற்றா நின்றன. (10)

இரும்பி னன்னதோள் வினைஞரார்த் தெறிந்துவாய் மடுக்குங் கரும்பு தின்றுஇடி யேற்றொலி காட்டிஇன் சாறு சுரும்பு சூழ்கிடந் தரற்றிடச் சொரிந்துவெஞ் சினத்தீ அரும்பு கட்களி றொத்தன அலையெந் திரங்கள். ஆலை எந்திரங்கள்- ஆலையாகிய எந்திரங்கள், இரும்பின் அன்னதோள்- இரும்பையொத்த வலியதோள்களையுடைய, வினைஞர் ஆர்த்து- மன்னர்கள் ஆரவாரித்து, எறிந்து- தறித்து, வாய்மடுக்கும்- (தமது) வாயிற் கொடுக்கின்ற, கரும்புதின்று-கரும்புகளை நெரித்து, இடி ஏற்று ஒலிகாட்டி- இடியேற்றின் முழக்கத்தைத் தோற்றுவித்து, சுரும்பு சூழ்கிடந்து அரற்றிட-வண்டுகள் சூழ்ந்துகிடந்து ஒலிக்க, இன்சாறு சொரிந்து-இனிய சாற்றைப் பொழிந்து, வெம்சினத்தீ அரும்பு- வெவ்விய வெகுளித்தீ உண்டாகின்ற, கண்களிறு ஒத்தன- கண்களையுடைய யானைகளை ஒத்தன.

பள்ள நீர்புடைந் தஞ்சிறைப் பாசீபோர்த் தெழுந்த வெள்ளை யன்னத்தைக் காரனம் எனப்பெடை வீழ்ந்த உள்ள மீட்டு அலமரச்சிற குதறியுள் ளன்பு கொள்ள அசையிற் றழீடுக்கொடு குடம்பைசென் றணையும்.

பள்ளம் நீர்புடைந்து- ஆழமாகிய நீரில் மூழ்கி, அம் சிறை-அழகிய சிறைகள், பாசிபோர்த்து- நீர்ப்பாசியினாற் போர்க்கப்பட்டு, எழுந்த வெள்ளை அன்னத்தை- மேலெழுந்த வெள்ளிய அன்னச் சேவலை, கார் அனம் என- காகமெனக் கருதி, வீழ்ந்த உள்ளம் மீட்டு- விரும்பிய உள்ளத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு, பெடை அலமர-அன்னப்பேடு சுழலா நிற்க, சிறகு உதறி- (அவ்வன்னச் சேவல்) சிறைகளை விதிர்த்துப் (பாசிகளை வீழ்த்தி), உள் அன்புகொள்ள-உள்ளத்தில் அன்பு நிறைய, ஆசையின்- ஆசையால், தழீஇக்கொடு-(அவ்வன்னப் பேட்டைத்) தழுவிக்கொண்டு, குடம்பை சென்று அணையும்- கூட்டினுட் போய்ச்சேரும்.

இரவி யாழியொன் றுடையதேர் ஈரத்தெழு மிமையாப் புரவி நாநிமிர்த் தயில்வன பொங்கர்வாய்த் தளிர்கள் கரவி லார்மகத் தெழுபுகை கற்பக நாட்டிற் பரவி வாட்டுவ பனியெனப் பங்கயப் பொய்கை.

ஒன்று உடையதேர்-சூரியனின், ஆழி இரவி-உருளையையுடைய தேரை, ஈர்த்து எழும்- இழுத்துச் செல்லா நாட்டத்தையுடைய இமையாத இமையாப்புரவி-நின்ற, குதிரைகள், பொங்கர் வாய்த் தளிர்கள்- சோலைகளின் தளிர்களை, நா நிமிர்ந்து அயில்வன- நாக்களை நீட்டித்தின்னா நிற்பன, கரவு மறையோரால் (வேட்கப்படுகின்ற), வஞ்சகமில்லாத இலார்-புகைகள், மேலெழும் வேள்வியினின்று புகை-எழு மகத்து

கற்பக நாட்டில்-கற்பகத்தருக்களையுடைய வானுலகில், பரவி-பரம்பி, பங்கயப்பொய்கை- (அங்குள்ள) தாமரைத் தடாகத்தை, பனி என வாட்டுவ-பனிபோலும் வாட்டா நிற்பன. (13)

அகழி

பிறங்கு மாலவா யகத்துள்எம் பிரானரு ளால்வந் தறங்கொள் தீர்த்தமா யெழுகட லமர்ந்தவா நோக்கிக் கறங்கு தெண்டிரைப் பெரும்புறக் கடலும்வந் திவ்வூர்ப் புறங்கி டந்ததே போன்றது புரிசைசூழ் கிடங்கு.

புரிசை சூழ் கிடங்கு- மதிலைச் சூழ்ந்துள்ள அகழியானது, பிறங்கும் ஆலவாய் அகத்துள்- விளங்குகின்ற மதுரைப் பதியின்கண், எம்பிரான்- எமது பிரானாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், அருளால்- திருவருளால், எழுகடல்- ஏழுகடல்களும், வந்து அறம் கொள் தீர்த்தமாய்- வந்து அறவடிவாகிய தீர்த்தமாகி, அமர்ந்தவா நோக்கி- அமர்ந்த தன்மையை நோக்கி, கறங்கு தெண் திரைஒலிக்கின்ற தெளிந்த அலைகளையுடைய, பெரும்புறக் கடலும் பெரும் புறக்கடலும் இங்குப்போந்து, இவ்வூர்ப்புறம் கிடந்தது போன்றது-இந்நகர்ப் புறத்திலமர்ந்ததை ஒத்தது.

எறியும் வாளையு மடிக்கடி யெழுந்துடல் பரப்பிப் பறியு மாமையும் வாளொடு கேடகம் பற்றிச் செறியு நாண்மல ரகழியுஞ் சேண்தொடு புரிசைப் பொறியு மேயன்றி யுடன் றுபோர் புரிவது போலும்.

அடிக்கடி எழுந்து- அடிக்கடி மேலெழுந்து, எறியும் வாளையும்-(நீரை) வெட்டுகின்ற வாளையும், உடல் பரப்பிப் பறியும் ஆமையும்- (அங்ஙனமே மேலெழுந்து) உறுப்புக்களை விரித்துத் தவழுகின்ற ஆமைகளும் (அகழியிலே திரிதல்), சேண் தொடு- ஆகாயத்தை யளாவிய, புரிசைப் பொறியும் அன்றி-மதிலின் கண் உள்ள பொறிகளேயன்றி, நாள் மலர் செறியும்-அன்றலர்ந்த மலர்கள் நிறைந்த, அகழியும்- அகழிதானும், வாள் ஒடு கேடகம் பற்றி- வாளோடு கேடகத்தையும் பற்றிக் கொண்டு, உடன்று போர் புரிவது போலும்- கோபித்துப் (பகைவரோடு) போர் புரிதலை ஒக்கும்.

கண்ணி லாதவெங் கூற்றெனக் கராங்கிடந் தலைப்ப மண்ணி னாரெவ ரேனுமிம் மடுவிடை வீழ்ந்தோர் தெண்ணி லாமதி மிலைந்தவர்க் கொப்பெனச் சிலரை எண்ணின் ஆரிருள் நரகம்நீத் தேறினு மேறார். கண் இலாத- கண்ணோட்ட மில்லாத, வெம்கூற்று என-வெவ்விய கூற்றுவனைப்போல, கராம் கிடந்து அலைப்ப-முதலை இருந்து வருத்துதலைச் செய்ய, மண்ணினார் எவரேனும்- நிலவுலகிலுள்ளார் யாவரேனும், இம்மடுவிடை வீழ்ந்தோர்- இவ்வகழியின்கண் வீழ்ந்தவர்கள், தெண்நிலா மதிமிலைந்தவர்க்கு- தெள்ளிய நிலவினையுடைய சந்திரனைச் சடையிலணிந்த இறைவனுக்கு, ஒப்பு என- சமம் என்று, சிலரை எண்ணினார்- சில தேவரை கருதினார்கள், இருள் நரகம் நீத்து ஏறினும்- இருளாகிய நரகத்தைக் கடந்தேறினாலும், ஏறார்-ஏறமாட்டார்கள்.

குமிழ லர்ந்தசெந் தாமரைக் கொடிமுகிழ் கோங்கின் உமிழ்த ரும்பர ஞானமுண் டுமிழ்ந்தவாய் வேதத் தமிழ றிந்துவை திகமுடன் சைவமும் நிறுத்தும் அமிழ்த வெண்டிரை வையையு மொருபுறத் தகழாம்.

குமிழ் குமிழம்பூ அலர்ந்த-மலர்ந்த, செந்தாமரை-செந்தாமரை மலரையுடைய, கொடி- கொடியின்கண், முகிழ் கோங்கின்-முகிழ்த்த கோங்கரும்பினின்றும், உமிழ்தரும்-பொழிந்த, பரஞானம் உண்டு- சிவஞானத்தைப் பருகி, வாய் உமிழ்ந்த- (திருஞானசம்பந்தப் பெருமானார்) திருவாயால் வெளியிட்டருளிய, வேதத்தமிழ் அறிந்து- வேதமாகிய தமிழின் பெருமையையறிந்து, வைதிகமுடன்- வேதநெறியோடு, சைவமும் நிறுத்தும்- சைவநெறியையும் நிலைபெறசசெய்த, வெண்திரை- அமிர்தம் போலும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய, வையையும்- வையையாறும், ஒருபுறத்து அகழாம்- (மதிலின்) ஓர் பக்கத்துள்ள அகழியாம். (17)

பிள்ளை யும்பெடை யன்னமுஞ் சேவலும் பிரியாக் கள்ள முண்டகச் செவ்வியாற் கண்டவர் கண்ணும் உள்ள முந்திரும் பாவகை சிறைப்படுத் தோங்கும் புள்ள லம்புதண் கிடங்கிது புரிசையைப் புகல்வாம்.

பிள்ளையும் பெடை அன்னமும் சேவலும்- பார்ப்பும் அன்னப் பிரியா- நீங்காத, சேவலும், கள்ள- தேனையுடைய, தாமரை மலர்களின், அழகினால், செவ்வியால்-முண்டகம்-பார்த்தவர்களின், கண்ணும் உள்ளமும்- கண்களும் கண்டவர்-மீளாவண்ணம், சிறைப்படுத்து-திரும்பாவகை-மனமும், ஓங்கும்-மேன்மையுற்ற, புள்அலம்பு- பறவைகள் அகப்படுத்தி,

ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, தண் கிடங்கு இது- குளிர்ந்த அகழி இத்தன்மையது, புரிசையைப் பகர்வாம்- (இனி) மதிலின் பெருமையைக் கூறுவாம். (18)

மதில்

மாக முந்திய கடிமதில் மதுரைநா யகர்கைந் நாக மென்பதே தேற்றமந் நகர்மதில் விழுங்கி மேக நின்றசை கின்றதவ் வெஞ்சினப் பணிதன் அக மொன்றுதோ லுரிபட நெளிவதே யாகும்.

மாகம் உந்திய-வானுலகை ஊடறுத்துச் சென்ற, கடிமதில்-காவலாயுள்ள மதிலானது, மதுரை நாயகர்- மதுரேசராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின், கைந்நாகம் என்பதே தேற்றம்-கையிலணிந்த பாம்பென்பதே துணிபு, அந்நகர் மதில் விழுங்கி-அந்நகரின் மதிலை மறைத்து, மேகம் நின்று அசைகின்றது-முகிலானது தங்கி அசைகின்றது, அவ்வெம்சினப்பணி- அந்த வெவ்விய சினத்தினையுடைய பாம்பானது, தன் ஆகம் ஒன்று தோல்- தனது உடலோடு பொருந்திய தோல், உரிபட நெளிவது ஆகும்- உரிபடும் பொருட்டு நெளிகின்றதை ஒக்கும். (19)

புரங்க டந்தபொற் குன்றுகோ புரமெனச் சுருதிச் சிரங்க டந்தவர் தென்னரா யிருந்தனர் திருந்தார் உரங்க டந்திட வேண்டினு முதவிசெய் தவரால் வரங்க டந்திட பெறவெதிர் நிற்பது மானும்.

புரம்கடந்த பொன் குன்று- திரிபுரத்தை வெல்லுதற்கு வில்லாயிருந்த மேருமலையானது, சுருதிச் சிரம் கடந்தவர்- மறை முடியைக் கடந்தவராகிய இறைவர், தென்னராய் இருந்தனர்- பாண்டி மன்னராய் இருந்தனர் (ஆதலின்), திருந்தார் உரம் கடந்திட வேண்டினும்- வலிய பகைவர்களை வெல்லுதற்கு (இன்னும்) வேண்டியிருந்தாலும், உதவிசெய்து- உபகரித்து, அவரால்- அவ்விறைவரால், வரங்கள் தந்திடப்பெற- வரங்கள் அருளப்பெற, கோபுரம் என- கோபுரம் என்று சொல்ல, எதிர் நிற்பது மானும்- எதிர் நிற்றலை ஒக்கும். (20)

சண்ட பானுவுந் திங்களுந் தடைபடத் திசையும் அண்ட கோளமும் பரந்துநீண் டகன்றகோ புரங்கள் விண்ட வாயிலால் வழங்குவ விடவரா அங்காந்து உண்ட போல்பவு முமிழ்வன போல்பவு முழலா. சண்ட பானுவும்- வெம்மை மிக்க சூரியனும், திங்களும்-சந்திரனும், தடைபட- தாம் போக்கொழியும் வகை, திசையும் அண்டகோளமும்- எட்டுத்திக்குகளிலும் அண்ட முகட்டிலும், பரந்து நீண்டு அகன்ற- அகன்று உயர்ந்து சென்ற, கோபுரங்கள்-கோபுரங்களின், விண்ட வாயிலால்- திறந்த வாயில் வழியால், உழலா வழங்குவ- உழன்று சஞ்சரிப்பன, விட அரா- நஞ்சினையுடைய இராகு கேது என்னும் பாம்புகளால், உண்ட போல்பவும் உமிழ்வன போல்பவும்- உண்ணப்பட்டன போல்வனவும் உமிழப்படுவன போல்வனவும். (21)

மகர வேலையென் றியானைபோல் மழையருந் தகழிச் சிகர மாலைசூ ழம்மதில் திரைக்கரந் துழாவி அகழ வோங்குநீர் வையையா லல்லது வேற்றுப் பகைவர் சேனையாற் பொரப்படும் பாலதோ அன்றே.

மகரம் வேலை என்று- சுறாமீன்களையுடைய கடல் என்று கருதி, யானைபோல்- யானை போல, மழை- முகிற் கூட்டங்கள், அருந்து-நீருண்ணப் பெறுகின்ற, அகழிச் சிகரமாலை சூழ்- அகழியின் அலை வரிசையாற் சூழப்பட்ட, அம்மதில்- அந்த மதிலானது, திரைக்கரம்-அலையாகிய கைகளால், துழாவி அகழ- துழாவிக் கல்லும்படி, ஓங்குநீர்- பெருகிய நீரினையுடைய, வையையால் அல்லது- வையை நதியாலன்றி, வேற்றுப் பகைவர் சேனையால்-வேற்று நாட்டுப் பகைமன்னரின் படையால், பொரப்படும் பாலதோ அன்று-தாக்கப்படுந் தன்மையதோ அன்று.

எல்லை தேர்வழித் தடைசெயு மிம்மதிற் புறஞ்சூழ்ந்து ஒல்லை மேவலர் வளைந்துழி யுடன்றுபோ ராற்றி வெல்ல மள்ளரும் வேண்டுமோ பொறிகளே வெல்ல வல்ல வம்மதிற் பொறிசெயு மறம்சிறி துரைப்பாம்.

எல்லை- சூரியனின், தேர்வழி- தேர்செல்லும் வழியாகிய தடை செயும்- தடைப்படுத்தும், இம் மதில்புறம்-வானை. இம்மதிலின் புறத்தே, மேவலர்- பகைவர், ஒல்லை சூழ்ந்து வளைந்துழி- விரைவாக முற்றி வளைத்த காலத்து, உடன்று-போர்ஆற்றி-போர் செய்து, (அவர்களை) வெல்ல-சினந்து. வீரரும் வேண்டுமோ-வேண்டுமோ வெல்லுதற்கு, மள்ளரும் (வேண்டா), பொறிகளே வெல்ல வல்ல- (அம்மதிற்) பொறிகளே அம்மதிற் பொறி செயும்-அவை செய்கின்ற, ഖல்லன, உரைப்பாம்-வீரச் சிலவற்றைக் செய்கைகளில் சிறிது மறம் (23)கூறுவாம்.

மதிற் பொறிகள்

எழுசீரடியாசீரியவிருத்தம்

மழுக்கள் வீசுவன நஞ்சு பூசுமுனை வாள்கள் வீசுவன முத்தலைக் கழுக்கள் வீசுவன குந்த நேமியெரி கால வீசுவன காலன்நேர் எழுக்கள் வீசுவன கப்ப ணங்கள்விட மென்ன வீசுவன வன்னெடுங் கொழுக்கள் வீசுவன கற்க வண்கயிறு கோத்து வீசுவன அர்த்தரோ.

(பொறிகளிற் சில) மழுக்கள் வீசுவன- மழுப்படைகளை எறிவன, நஞ்சு பூசுமுனை- நஞ்சு பூசிய முனைகளையுடைய, வாள்கள்-வாட்படைகளை, வீசுவன- எறிவன, முத்தலைக் கழுக்கள்- மூன்று முடியையுடைய சூலப்படைகளை, வீசுவன- எறிவன, குந்தம் நேமிகைவேல் திகிரி என்னும் படைகளை, எரிகால வீசுவன- அனலுமிழ எறிவன, காலன்நேர் எழுக்கள்- கூற்றுவனை ஒத்த வளைதடிகளை, வீசுவன- எறிவன, கப்பணங்கள்- இரும்பாலாகிய நெருஞ்சி முள் வடிவப் படைகளை, விடம் என்ன- நஞ்சு என்று சொல்லும்படி, வீசுவன- எறிவன, வல்நெடும் கொழுக்கள்- வலிய நெடிய கொழுப்படைகளை, வீசுவன- எறிவன, கவண் கயிறு- கவண் கயிற்றில், கல்கோத்து- கல்லைக்கோத்து, ஆர்த்து- ஆரவாரித்து, வீசுவன- எறிவன.

நஞ்சு பில்குதுளை வாளெ யிற்றரவு நாநிமீர்த் தெறியு மலையரா வெஞ்சி னங்கொண்முழை வாய்தி றந்துபொரு வாரை விக்கிட விழுங்குமால் குஞ்ச ரங்கொடிய முசலம் வீசியதிர் குறுகு வார்தலைகள் சிதறுமால் அஞ்சு வெம்பொறி விசைப்பி னுங்கடுகி அடுபு லிப்பொறி அமுக்குமால்.

நஞ்சு பில்கு துளை- நஞ்சினைச் சிந்துகின்ற துளையினையுடைய, வாள் எயிற்று அரவு- கூரிய பற்களையுடைய பாம்புப் பொறிகள், நாநிமிர்ந்து எறியும்- நாவை நீட்டி(ப் பகைவரைக்) கொல்லும், வெம்சினம்கொள்- கொடிய சினங் கொண்ட, மலை அரா-மலைப்பாம்புப் பொறிகள், முழைவாய் திறந்து- குகை போலும் வாயைத் திறந்து, பொருவாரை விக்கிட விழுங்கும், குஞ்சரம்-யானைப் பொறிகள், கொடிய முசலம் வீசி- கொடிய உலக்கைப் படையை வீசி, எதிர் குறுகுவார்கள்- எதிரே நெருங்குவார்களின் தலைகள் சிதறும்- தலைகளைச் சிந்தும், அடுபுலிப் பொறி- கொல்லும் புலிப்பொறிகள், அஞ்சு வெம்பொறி- கொடிய ஐந்து பொறிகளின், விசைப்பினும்- வேகத்தினும், கடுகி அமுக்கும்- விரைந்து (பகைவரை) அமுக்கும்.

எள்ளி யேறுநரை யிவுளி மார்பிற வெறிந்து குண்டகழி யிடைவிழத் தள்ளி மீளுமுருள் கல்கு ருப்புமுனை தந்து வீசியுடல் சிந்துமால் கொள்ளி வாயலகை வாய்தி றந்துகனல் கொப்பு ளிப்புடல் குப்புறத் துள்ளி யாடுவென கைகள் கொட்டுவன தோள்பு டைப்பசில கூளியே.

இவுளி- குதிரைப்பொறிகள், எள்ளி ஏறுநரை- இகழ்ந்து ஏறியவர்களை, மார்பு இற எறிந்து- (அவர்கள்) மார்பு ஒடியும்படி உதைத்து, குண்டு அகழி இடை- ஆழமாகிய அகழியின் கண், விழத்தள்ளி மீளும்- விழும்படி வீழ்த்தித் திரும்பும், உருள் கல் இருப்புமுனை தந்து- உருட்சியாகிய கல் இருப்புமுனை அரி கயிறு என்னும் படைகளை, வீசி உடல் சிந்தும்- எறிந்து (பகைவர்) உடலை அழிக்கும் (சில பொறிகள்), கொள்ளிவாய் அலகை- கொள்ளிவாய்ப் பைசாசப் பொறிகள், வாய்திறந்து- தமது வாய்களைத் திறந்து, கனல் கொப்புளிப்ப- தீயை உமிழ்வன, சில கூளி- சில பேய்ப் பொறிகள், உடல் குப்புறத்தள்ளி ஆடுவன-உடல் குப்புறும்படி குதித்துவிளையாடுவன, கைகள் கொட்டுவன. கைகளைக் கொட்டுவன, தோள்புடைப்ப- தோள்களைத் தட்டுவன.

துவக்கு சங்கில பெறிந்தி ழுக்குமரி தொடர்பி டித்தகை யறுக்கவிட்டு உவக்கு மொன்னலர்கள் தலைக ளைத்திருகி யுடனெ ருக்குமர நிலைகளாற் கலைக்கொ ழுந்தழல் கொளுத்தி வீசுமெதிர் கல்லு ருட்டியடு மொல்லெனக் குவைக்க டுங்கன்மழை பெய்யு மட்டமணல் கொட்டு மேவலர்கள் கிட்டவே. (சில பொறிகள்) மேவலர்கள் கிட்ட- பகைவர்கள் அணுகுங்கால், துவக்கு சங்கிலி- கட்டுகின்ற சங்கிலியை, எறிந்து இழுக்கும்- வீசி இழுக்கும், பிடித்தகை அறுக்க- பற்றிய கையைத் தறித்தற் பொருட்டு, அரிதொடர் விட்டு உவக்கும்-அரிசங்கிலியை விட்டு மகிழும், மரம் நிலைகளால்- மரநிலைகளினால், ஒன்னலர்கள்- பகைவர்களின், தலைகளைத் திருகி உடல் நெருக்கும்- தலைகளைப் பறித்து உடல்களை நெறிக்கும், கவைக்கொழுந்து- பிளவாகிய சிகையையுடைய, அழல் கொளுத்தி வீசும்- தீயைக் கொளுத்தி எறியும், கல் எதிர் உருட்டி அடும்- கல்லை எதிரே உருட்டிக் கொல்லும், ஒல்லென- ஒல் என்னும் ஒலியோடு, குவை- கூட்டமாக, கடும் கல்மழை பெய்யும்-கடிய கல்மழையைப் பொழியும், அட்ட மணல் கொட்டும்- வறுத்த மணலைக் கொட்டும். (27)

உருக்கி யீயமழை பெய்யு மால்அய உருக்கு வட்டுருகு செம்பினீர் பெருக்கி வீசும்விடு படையெ லாமெதிர் பிடித்து விட்டவர் தமைத்தெறச் செருக்கி வீசுநடை கற்ற மாடமொடு சென்று சென்றுதுடி முரசொடும் பெருக்கி மீளுநடை வைய மேல்நடவி எய்யும் வாளிமழை பெய்யுமால்.

(சில பொறிகள்) ஈயம் உருக்கி- ஈயத்தையுருக்கி, மழை பெய்யும்-மழை போல (ப் பகைவர் மீது) பொழியும், உருகும் அய உருக்குவட்டு செம்பின் நீர்- உருகிய இரும்பாலாகிய உருக்கு வட்டுக்களோடு செம்பின் நீரையும், பெருக்கி வீசும்- மிகுந்து வீசும், விடுபகை எல்லாம்-(பகைவர்) விடுகின்ற படைகள் அனைத்தையும், எதிர்பிடித்து- எதிர் நின்று பிடித்து, விட்டவர்தமை-அப்பகைவரை, தெறந் செருக்கி வீசும்-கொல்லும்படி செருக்குடன் வீசும், நடைகற்ற மாடமொடு- சஞ்சரிக்கின்ற மாடங்களோடு, சென்று சென்று- பல இடங்களிலும் போய், துடி முரசொடும்- உடுக்கையொலியைப் பேரிகை யொலியோடும், பெருக்கி மீளும்- மிகச் செய்து திரும்பும், நடைவையம்- நடைத்தேரை, மேல் நடவி- மேலே செலுத்தி, எய்யும் வாளிமழை பெய்யும்- எய்கின்ற அம்பு மழையைப் பொழியும்.

வெற்கொ ளைம்பொறியை வெல்லினும் பொருது வெல்லு தற்கரிய காலனை முறிய வெல்லினும் வெலற்கருங் கொடிய முரணவா யமரர் அரணெலாம் அறிவி னானிறுவு கம்மி யன்செயவு மரியவா யவனர் புரியுமிப் பொறிகள் செய்யும்வினை யின்ன பொன்னணி புரத்து வீதிக ளுரைத்துமால்.

வெறிகொள்- மயக்கத்தைக் கொண்ட, ஐம்பொறியை- ஐந்து பொறிகளையும், வெல்லினும்- வென்றாலும், பொருது-போர் செய்து,வெல்லுதற்குரிய அரிய- வெல்ல முடியாத, காலனை- கூற்றுவனையும், முறிய வெல்லினும்- புறங்கொடுக்க வென்றாலும், வெலற்கு அரும்- வெல்லுதற்கு முடியாத, கொடிய முரணவாய்- கொடிய வலியையுடையனவாய், அமரர் அரண் எலாம்- தேவர்களின் அரண்முதலிய எல்லாவற்றையும், அறிவினால் நிறுவு கம்மியன்-நினைத்தலினாலேயே படைக்கும் தேவதச்சன், செயவும் அரிவாய்-செய்யவும் இயலாதவனாய், யவனர் புரியும்-யவனர்களால் செய்யப்பெற்ற, இப்பொறிகள் செய்யும் வினைஇன்ன- இம்மதிற் பொறிகள் செய்கின்ற தொழில்கள் இத்தன்மையன, பொன்புரத்து-அழகிய மதுரைமா நகரத்தின், வீதிகள் அணி உரைத்தும்- வீதிகளின் அழகைச் சொல்வாம்.

வீதிகள்

கலிநிலைத்துறை

கழையுந் தாமமுஞ் சுண்ணமு மணிநிழற் கலனுங் குழையுந் தூபமுந் தீபமுங் கும்பமுந் தாங்கித் தழையுங் காதலர் வரவுபார்த் தன்பகந் ததும்பி விழையுங் கற்பினா ரொத்தன விழாவறா வீதி.

விழா அறா வீதி- திருவிழாக்கள் நீங்கப் பெறாத வீதிகள், கழையும்-கரும்புகளையும், தாமமும்- பூமாலைகளையும், சுண்ணமும்- வாசனைப் பொடிகளையும், மணி நிழல் கலனும்- இரத்தினங்களாலாகிய ஒளியையுடைய அணிகளையும், குழையும்- கருப்புவில் எழுதிய தொய்யிலையும் பூமாலைகளையும் வாசனைப் பொடிகளையும் ஒளியையுடைய இரத்தினாபரணங்களையும் குண்டலங்களையும் அணிந்து, தூபமும் தீபமும் கும்பமும்- தூபதீப கும்பங்களாகிய மங்கலங்களை, தூங்கி- ஏந்தி, தழையும் காதலர்- தழைகின்ற காதலையுடைய மகளிரை ஒத்தன.

ஆல நின்றமா மணிமிடற் றண்ணலா னந்தக் கோல நின்றசே வடிநிழல் குறுகினார் குணம்போல் வேலை நின்றெழு மதியெதிர் வெண்ணிலாத் தெண்ணீர் கால நின்றன சந்திர காந்தமா ளிகையே.

ஆலம் நின்ற- நஞ்சு நிலைபெற்ற, மாமணி மிடற்று அண்ணல்-பெருமை பொருந்திய நீலமணிபோலும் திருமிடற்றினையுடைய இறைவனின், ஆனந்தக்கோலம் நின்ற- இன்பவடிவம் நிலை பெற்ற, சேவடி நிழல்- சிவந்த திருவடி நீழலில், குறுகினார் குணம்போல்- (பிறவி வெப்புத்தணிய) அடைந்தவர்கள் (ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய நிற்கும்) தன்மை போல், சந்திரகாந்த மாளிகை-சந்திரகாந்தக் கற்களாகிய மாளிகைகள், வேலைநின்று எழு-கடலினின்றும் எழுகின்ற, மதி எதிர்- சந்திரன்முன்னர், வெள் நிலாத் தெள் நீர் கால நின்றன- வெள்ளிய ஒளியினையுடைய தெளிந்த நீர் ஒழுகும்படி நின்றன.

குன்ற நேர்பளிக் குபரிகை நிரைதொறுங் குழுமி நின்ற பல்சரா சரமுமந் நீழல்வாய் வெள்ளி மன்ற கம்பொலிந் தாடிய மலரடி நிழல்புக்கு ஒன்றி யொன்றறக் கலந்தபல் லுயிர்நிலை யனைய.

குன்றம் நேர்- மலையை ஒத்த, பளிக்கு உபரிகை நிரைதோறும்-பளிங்குக் கற்களாலாகிய மேல் வீடுகளின் வரிசைதோறும், குழுமிநின்ற- கூடிநின்ற, பல்சர அசரமும்- பல இயங்கியற் பொருள்களும் நிலையியற் பொருள்களும், அந்நீழல் வாய்-அம்மேல் வீடுகளின் நீழலின்கண், ஒன்றி- கலத்தலால் (அவை), வெள்ளிமன்று அகம்- வெள்ளி மன்றின் கண், பொலிந்து ஆடிய-விளங்கி நடித்த, மலர்அடி நிழல்- மலர்போலும் திருவடி நீழலில், புக்கு ஒன்ற அற (ஒன்றி)- போய் ஒன்றுமாகாமல் வேறுமாகாமல் சேர்ந்து, கலந்த நிலை- கலந்த தன்மையையுடைய, பல் உயிர் அனைய- பல உயிர்களை ஒத்தன.

கறித்த ருந்துபுற் குவைகழீடுக் காற்றொடர் பரியத் தெறித்த கன்றயன் மரகதச் சித்திரத் தெற்றி எறித்த பைங்கதிர்க் கொழுத்தையு மெட்டிநா வளைத்துப் பறித்து மென்றுவா யசைப்பன பசலையான் கன்று.

ஆன் பசலை கன்று- பசுவின் இளங்கன்றுகள், கறித்து அருந்து-கடித்துத் தின்னுகின்ற, புல் குவை கழீஇ- புற்குவியல்களை நீக்கி, கால் தொடர்- காலிற்கட்டிய கயிறானது, பரியத் தெறித்து அகன்று-அறும் படியாகத் துள்ளி (அங்கு நின்றும்) நீங்கி, அயல்-பக்கங்களிலுள்ள, மரகதம்- மரகதத்தாலமைந்த, சித்திரத் தெற்றி-சித்திரங்களமைந்த திண்ணைகள், எறிந்த பைங்கதிர்க் கொழுந்தை-வீசுகின்ற பசிய ஒளிக்கொழுந்தை, நா வளைத்து- நாவை வளைத்து நீட்டி, எட்டிப்பறித்து- எட்டிப்பிடுங்கி, மென்றுவாய் அசைப்பன- தின்று வாயால் அசைபோடுவன.

சிறுகு கண்ணவாய்க் காற்றெறி செவியவாய்ப் பாசம் இறுகு காலவாய்க் கோட்டுமா னினம்வழங் காறும் குறுகு நுண்மருங் கிறுத்தெழு கோட்டுமா னினம்போம் மறுகும் வண்டுசூழ்ந் திறைகொள மான்மத நாறும்.

சிறுகு கண்ணவாய்- சிறிய கண்களையுடையனவாய், காற்று ஏறி செவியவாய்- காற்றை வீசும் செவிகளையுடையனவாய், இறுகு காலவாய்-சங்கிலி இறுகப் பிணித்த பாசம் கால்களை உடையனவாய், கோட்டுமான் இனம்- கொம்புகளை உடையனவாகிய கூட்டங்கள், வழங்கு ஆறும்-யானைக் செல்லுகின்ற நெறிகளிலும், வண்டு சூழ்ந்து இறைகொள-வண்டுகள் மொய்த்துத் தங்க, மால் மதம் நாறும்- மிகுந்த மதநீர் மணக்கும், குறுகுநுண் மருங்கு- மிக நுண்ணிய இடையானது, இறுத்து- முறிய, எழு கோட்டு- பூரித் தெழுந்த மலைச்சிகரம் போன்ற கொங்கைகளையுடைய, மான் இனம்- மான்போலும் மகளிர் கூட்டம், போம் மறுகும்- போகின்ற வீதிகளிலும், வண்டு சூழ்ந்து இறைகொள- வண்டுகள் மொய்த்துத் தங்க, மான்மதம் நாறும்-கத்தூரி கமழும். (34)

மாட மாலையு மேடையு மாளிகை நிரையும் ஆடரங்கமு மன்றிவே என்னவர் முடியும் ஏட விழ்ந்ததா ரகலமு மிணைத்தடந் தோளுஞ் சூடு மாதரார் சீறடிப் பஞ்சுதோய் சுவடு.

மாதரார்- மகளிரின், சிறுஅடி தோய்- சிறிய அடிகளில் ஊட்டிய, பஞ்சு சுவடு- செம்பஞ்சிக் குழம்பின் சுவட்டினை, மாடம் மாலையும்- மாட வரிசைகளும், மேடைகளும் மாளிகை நிரையும்- மேடை வரிசைகளும் மாளிகை வரிசைகளும், ஆடு அரங்கமும்- நடனசாலை வரிசைகளும், அன்றி (சூடுவதே) அல்லாமல், வேள் அன்னவர்- மன்மதனை ஒத்த ஆடவர்களின் முடிகளும் இதழ்கள் விரிந்த மாலையை யணிந்த மார்புகளும், இணைத்தடம் தோளும்- பெரிய இரண்டு தோள்களும், சூடும்- சூடாநிற்கும்.

மருமச் செம்புன லாறிட மாறடு கோட்டுப் பருமச் செங்கண்மால் யானையின் பனைக்கையு மறைநூல் அருமைச் செம்பொரு ளாய்ந்தவர்க் கரும்பொரு ளீவோர் தருமச் செங்கையு மொழுகுவ தானநீராறு.

மருமம்- மார்பினின்றும், செம்புனல் ஆறு இட- குருதி வெள்ளம் தோன்ற, மாறுஅடு கோட்டு- பகைவரைக் கொல்லுகின்ற கொம்பினையுடைய, பருமம்- கவசத்தை அணிந்த, செம்கண்- சிவந்த கண்களையும், மால்- மத மயக்கத்தையும் உடைய, யானையின் பனைக்கையும் யானையினது பனைபோன்ற துதிக்கையினின்றும், தானம்நீர் ஆறு- மதநீராகிய வெள்ளம், ஒழுகுவ- ஒழுகுவன, மறைநூல்- வேதநூலின், அருமைச் செம்பொருள்- அரிய உண்மைப் பொருளை, ஆய்ந்தவர்க்கு- ஆராய்ந்தவர்க்கு, அரும்பொருள்- கொடுத்தற்கரிய பொருளை, ஈவோர் தருமச் செங்கையும்- கொடுப்போர்களின் அறத்தையுடைய சிவந்த கைகளினின்றும், தானம் நீர் ஆறு- தானஞ்செய்யும் நீர்ப்பெருக்கு, ஒழுகுவ- ஒழுகுவன. (36)

பரிய மாமணி பத்தியிற் பதித்திருட் படலம் பொரிய வில்லிடக் குயிற்றிய பொன்அர மியமுந் தெரிய மாமுர சொலிகெழு செம்பொனா டரங்கும் அரிய மின்பயோ தரஞ்சுமந் தாடுவ கொடிகள்.

பரிய மாமணி- பருத்த பெருமை பொருந்திய மணிகளை, பத்தியில்-வரிசையாக, பதித்து- பதித்து, இருள் படலம் பொரிய- இருட் கூட்டம் சிதறும்படி, வில் இட- ஒளிவிடுமாறு, குயிற்றிய- செய்த, பொன் அரமியமும்- பொன்னாலாகிய நிலா முற்றங்களிலும், கொடிகள்- கொடிகள், அரிய மின் பயோதரம்- மின்னலையுடைய பசிய மேகங்களை, சுமந்து ஆடுவ- தாங்கி அசைவன, தெரிய மாமுரசு ஒலிகெழுவிளங்கும்படி பெரிய முரசின் ஒலி பொருந்திய, செம்போன் ஆடு அரங்கும்- சிவந்த பொன்னாலாகிய நடனசாலைகளிலும், கொடிகள்- கொடி போன்ற பெண்கள், அரிய-நுண்ணிய, மின்- மின்னல்போலும் இடையினையும், பயோதரம்-கொங்கைகளையும், சுமந்து ஆடுவ- தாங்கி நடிப்பார்கள். (37)

வலம்ப டும்புயத் தாடவர் மார்பமேற் புலவிக் கலம்ப டர்ந்தபூண் முலையினார் காலெடுத் தோச்சச் சிலம்ப லம்பிசை மழுங்கமுன் னெழுமவர் தேந்தார்ப் புலம்பு வண்டுநொந் தரற்றிய பொங்குபே ரொலியே. வலம் படும் புயத்து- வெற்றி பொருந்திய தோள்களையுடைய, ஆடவர் மார்ப மேல்- தத்தங் கணவர்களின் மார்பின்கண், புலவிக்கலம் படர்ந்த- ஊடலாகிய அணி பரந்த, பூண் முலையினார்- அணிகலத்தையுடைய கொங்கையையுடைய மகளிர், கால் எடுத்து ஒச்ச- காலை எடுத்து உதைக்க, சிலம்பு அலம்பு இசை மழுங்க-(அவர்) சிலம்பு ஒலிக்கின்ற ஒளி மழுங்கும்படி அவர்-அவ்வாடவர்களின், தேம்தார்- தேனையுடைய மலையினின்றும், புலம்பு வண்டு- இசைபாடும் வண்டுகள், நொந்து அரற்றிய- வருந்தி ஒலித்த, பொங்கு பேர் ஒலி-மிகுந்த பெரிய ஒலியானது, முன்எழும்- முற்பட்டுத் தோன்றும்.

தைய லார்மதி முகங்களும் தடங்களும் குழைய மைய ளாவிய விழிகளு மாடமுங் கொடிய கையு நாண்மலர்ப் பொதும்பருங் கறங்கிசை வண்ட நெய்ய வோதியும் வீதியும் நீளற னெறிய.

தையலார் மதிமுகங்களும்- மகளிரின் மதிபோன்ற முகங்களும், குழைய- குண்டலங்களையுடையன, தடங்களும்- தடாகங்களும், குழைய- தளிர்களையுடையன, மை அளாவிய விழிகளும்- மை தீட்டப்பெற்ற (அவர்) கண்களும், கொடிய- கொடுமையையுடையன, (மை அளாவிய- மேக மண்டலத்தை அளாவிய) மாடமும்-மாடங்களும், கொடிய- கொடிகளையுடையன, கையும்- (அவர்) கைகளும், கறங்கு இசைவண்ட- ஒலிக்கின்ற ஒலியினையுடைய வளையல்களையுடையன, நாள் மலர்ப் பொதும்பரும்- அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய சோலைகளும், கறங்கு இசைவண்ட-ஒலிக்கின்ற இசையினையுடைய வண்டுகளையுடையன, நெய்ய ஓதியும்- நெய்யினையுடைய (அவர்) கூந்தல்களும், நீள் அறல் கருமணல்போலும் நீண்ட நெறிப்பினையுடையன, நீள் அறன் நெறிய- வீதிகளும் மிக்க வீதியும் நெறிகளுடையன. (39)

மலருந் திங்கடோய் மாடமுஞ் செய்வன மணங்கள் அலருந் தண்டுறை யுங்குடைந் தாடுவ தும்பி சுலவுஞ் சோலையு மாதருந் தூற்றுவ அலர்கள் குலவும் பொய்கையு மனைகளும் குறைபடா வன்னம்.

மலரும்- பூக்களும், செய்வன மணங்கள்- மணங்களை வீசுவன, திங்கள்தோய் மாடமும்- சந்திரமண்டலத்தையளாவிய மாளிகைகளும், மணங்கள் செய்வன- கல்யாணங்கள் செய்யப்படுவன, அலரும்- மலர்களிலும், தும்பி- வண்டுகள், குடைந்து ஆடுவ- கிண்டி ஆடுவன, தண் துறையும்- குளிர்ந்த நீர்த்துறைகளிலும், தும்பி- யானைகள், குடைந்து ஆடுவ-மூழ்கி விளையாடுவன, சுலவும் சோலையும்- சூழ்ந்திருக்கின்ற சோலைகளும், அலர்கள் தூற்றுவ- மலர்களைச் சொரிவன, மாதரும்-மகளிராலும், அலர்கள் தூற்றுவ- பழமொழிகள் தூற்றப்படுவன, குலவும்- விளங்குகின்ற, பொய்கையும்-தடாகங்களிலும், அன்னம் குறைபடா- அன்னப்பறவைகள் குறையா (நிறைந்துள்ளன), மனைகளும்- இல்லங்களிலும், அன்னம் குறைபடா- அடிசில்கள் குறையா நிறைந்துள்ளன.

ஊடி னாரெறி கலன்களு மம்மனை யுடன்பந் தாடி னார்பரி யாரமும் அடியினாற் சிற்றில் சாடி னாரொடு வெகுண்டுகண் ததும்புமுத் துறைப்ப வாடி னார்பரி நித்தில மாலையுங் குப்பை.

ஊடினார்- (தலைரோடு) புலந்த மகளிர், எறி கலன்களும்- (வெறுத்து) எறிந்த அணிகளும்,அம்மனை உடன்பந்து ஆடினார்- அம்மனை யொடு பந்து விளையாடு மகளிர், பரி ஆரமும்- (சுமக்கலாற்றாது) நீத்த அணிகளும், அடியினால் சிற்றில் சாடினாரொடு- காலினால் (தாமிழைத்த) சிறுவீட்டை அழித்த இளைஞரோடு, வெகுண்டு- கோபித்து, கண்ததும்பும்- கண்களினின்றும் ததும்புகின்ற, முத்து உறைப்ப- முத்துப்போலும் நீர்த்துளிகள் துளிக்க, வாடினார்- வருந்திய சிறுமிகள், பரி- (அறுத்து) எறிந்த, நித்திலமாலையும்- முத்து மாலைகளும், குப்பை- (அவ்வீதியில்) குப்பைகளாம்.

ஐய என்னுரை வரம்பின ஆகுமோ அடியர் உய்ய மாமணி வரிவளை விறகுவிற்று உழன்றோன் பொய்யில் வேதமுஞ் சுமந்திடப் பொறாதகன் றார்அரற்றுஞ் செய்ய தாண்மலர் சுமந்திடத் தவஞ்செய்த தெருக்கள்.

அடியர் உய்ய- அடியார்கள் உய்தற்பொருட்டு, மாமணி-பெருமை பொருந்திய மாணிக்கங்களையும், வரிவளை-வரிகளையுடைய வளையல்களையும், விறகு- விறகையும், விற்று உழன்றோன்- விற்றுத் திரிந்த இறைவனுடைய, பொய்யில்வேதமும்- பொய்யில்லாத வேதங்களும், சுமந்திடப் பொறாது- தீண்டமாட்டாமல், அகன்று- சேய்மையினின்று, அரற்றும்- முறையிடப்பெற்ற, செய்ய தாள்மலர்- சிவந்த திருவடி

மலர்களை, சுமந்திட- சுமப்பதற்கு, தவஞ்செய்த தெருக்கள்-தவம் புரிந்த வீதிகளின் பெருமைகள், என் ஐய உரை வரம்பின் ஆகுமோ- எளியேனது நொய்மையான சொல்லின் அளவின ஆகுமோ (ஆகா).

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

தோரண நிரைமென் காஞ்சி சூழ்நிலை நெடுந்தேர் அல்குற் பூரண கும்பக் கொங்கைப் பொருவில்மங் கலமா மங்கை தாரணிந் தாரந் தூக்கிச் சந்தகில் திமிர்ந்து பாலிச் சீரணி முளைவெண் முரல் செய்துவீற் றிருக்கு மன்னோ.

தோரண நிரை- தோரண வரிசையாகிய, மென்காஞ்சி சூழ்-மிருதுவான எண்கோவை சூழ்ந்த, நிலை நெடுந்தேர் அல்குல்-பெரிய நிலைத்தேராகிய அல்குலையும், பூரண கும்பம்- நிறை குடங்களாகிய, கொங்கை- கொங்கைகளையுமுடைய, பொருஇல்-ஒப்பற்ற, மங்கலமாம் மங்கை- மங்கலமான மங்கையானவள், தார் அணிந்து- மலர்மாலைகளை அணிந்து, ஆரம் தூக்கி- முத்து மாலைகளைத் தொங்கவிட்டு, சந்துஅகில் திமிர்ந்து- சந்தனக் குழம்பையும் அகிற்குழம்பையும்பூசி, பாலி- பாலிகைகளிலுள்ள, சீர் அணி- சிறப்பு வாய்ந்த, வெண்முளை மூரல் செய்து-வெள்ளிய முளைகளாகிய புன்னகை காட்டி, வீற்றிருக்கும்-வீற்றிருப்பாள்.

திங்களைச் சுண்ணஞ் செய்து சேறுசெய் தூட்டி யன்ன பொங்கு வெண் மாடப் பந்தி புண்ணியம் பூசுந் தொண்டர் தங்கண்மெய் வேடம் தன்னைத் தரித்தன சாலக் கண்கொண்டு அங்கணன் விழவு காண்பா னடைந்தென மிடைந்த வன்றே.

திங்களை- மதியை, சுண்ணம் செய்து- நீறாக்கி, சேறுசெய்து-சேறாகக் குழைத்து, ஊட்டி அன்ன- பூசினாலொத்த, பொங்கு-விளங்குகின்ற, வெள் மாடப்பந்தி- வெள்ளிய மாடவரிசைகள், புண்ணியம் பூசும்- திருநீற்றை அணிந்த, தொண்டர் தங்கள்-அடியார்களின், மெய் வேடம் தன்னை- உண்மை வேடத்தினை, தரித்தன- தாங்கின வைகளாய், சால- மிக, கண்கொண்டு-கண்களால், அங்கணன்- அழகிய கண்ணையுடைய இறைவனது, விழவு காண்பான்- திருவிழாவைக் காண்பதற்கு, அடைந்தென-அடைந்தாற்போல, மிடைந்த- நெருங்கியுள்ளன. (44) தேரொல் கலினப் பாய்மான் சிரப்பொலி புரவி பூண்ட தாரொல் கருவி யைந்தும் தழங்கொலி முழங்கு கைம்மான் பேரொலி யெல்லா மொன்றிப் பெருகொலி யன்றி என்றுங் காரொலி செவிம டாது கடிமணி மாடக் கூடல்.

கடிமணி மாடம்- விளக்கமாகிய மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற மாடங்களையுடைய, கூடல்- கூடற்பதியில், என்றும்- எஞ்ஞான்றும், தேர்ஒலி- தேர்கள் ஓடுவதனாலுண்டாய வொலியும், கலினம்-கடிவாளத்தையுடைய, பாய்மான்- பாய்கின்ற குதிரைகளின், சிரிப்பொலி- கனைப்பொலி, புரவிபூண்ட- அவைகள் அணிந்த, தார் ஒலி- கிண் கிணிமாலையின் ஒலியும், கருவி ஐந்தும்-(தோற்கருவி முதலிய) ஐவகை இயங்களும், தழங்குஒலி-ஒலிக்கின்ற ஒலியும், முழங்கு கைம்மான்- பிளிறுகின்ற யானைகளின், பேர்ஒலி- பெரிய ஒலியுமாகிய, எல்லாம் ஒன்றி-இவை எல்லாம் கலந்து, பெருகுஒலி அன்றி- பெருகிய ஒலி கேட்கப்படுவதன்றி, கார் ஒலி- மேகத்தின் இடியொலியானது, செவி மடாது-செவியிற் கேட்கப்படாது. (45)

பரத்தையர் வீதி

இழிபவர் உயர்ந்தோர் முத்தோர் ரிளையவர் கழியா நோயாற் கழிபவர் யாவ ரேனுங் கண்வலைப் பட்டு நெஞ்சம் அழிபவர் பொருள்கொண்டு எள்ளுக்கு எண்ணெய்போ லளந்து காட்டிப் பழிபடு போகம் விற்பார் ஆவணப் பண்பு சொல்வாம்.

இழிபவர்- இழிகுலத்தோர், உயர்ந்தோர்- உயர்குலத்தோர், மூத்தோர்- முதியோர், இளையவர்- இளைஞர், கழியா நோயால் கழிபவர்-நீங்காத நோயினால் மெலிகின்றவர், யாவரேனும்- (ஆகிய) யாவராயினும், கண்வலைப்பட்டு- தம் கண்களாகிய வலைகளில் அகப்பட்டு, நெஞ்சம் அழிபவர் பொருள்கொண்டு- மனம் வருந்துகின்றவர்களின் பொருளைக் கைக்கொண்டு, எள்ளுக்கு எண்ணெய் போல்- எள்ளுக்கு எண்ணெய் அளந்து கொடுப்பதுபோல் அளந்துகாட்டி, பழிபடு- பெரியோர்களால் பழிக்கப்படுகின்ற, போகம் விற்பார்-கலவியின்பத்தை விற்கின்ற புறப்பெண்டிரின், ஆவணப் பண்புவீதியின் தன்மையை, சொல்வாம்- பகருவாம். (46)

மெய்படும் அன்பி னார்போல் விரும்பினார்க் கருத்தும் தங்கள் பொய்படும் இன்பம் யார்க்கும் புலப்படத் தேற்று வார்போல் மைபடு கண்ணார் காமன் மறைப்பொருள் விளங்கத் தீட்டிக் கைபடச் சுவராய்த் தோன்றச் சித்திரம் காணச்செய்வார். மைபடு கண்ணார்- மையளாவிய கண்களையுடைய விலை மகளிர்,மெய்படும் அன்பினார்போல்- உண்மையான அன்புடையாரைப் போல், விரும்பினார்க்கு- விரும்பிய ஆடவருக்கு, அருத்தும்-ஊட்டுகின்ற, தங்கள் பொய்படும் இன்பம்-தம்முடைய பொய்யாகிய இன்பக்கலவிகளை, யார்க்கும்-அனைவருக்கும், புலப்பட- விளங்க, தோற்றுவார்போல்-தெளிவிப்பார்போல், காமன் மறைப்பொருள்- காமநூலுட்கூறும் கலவிக் கரணங்களை, விளங்கத் தீட்டி- விளங்கும்படி எழுதி வைத்தும், கைபட- கைபடுங்கால், சுவராய்த் தோன்ற- சுவராகத் தோன்றவும், சித்திரம் காணச்செய்வார்-சித்திரங்களைப் புலப்படுத்துவார்கள். (47)

திருவற்கான் மணிப்பு ணாகம்பலகையாத் தெண்முத் தூர அருவிக்கால் வரைமென் கொங்கைச் சூதொட்டி யாடிவென்றும் மருவிக்கா முகரைத் தங்கள் வடிக்கண்வேல் மார்பம் தைப்பக் கருவிச்சூ தாடி வென்றுங் கைப்பொருள் கவர்தல் செய்வார்.

காமுகரை மருவி- (பொருட்பெண்டிர்) காமுகரைச்சேர்ந்து, திருவில் கால்- அழகிய ஒளியை வீசுகின்ற, மணிப்பூண் ஆகம்-மணிகளாலாகிய அணிகளையணிந்த (அவர்) மார்பையே, பலகையா- பலகையாகக் கொண்டு (அதிலே), தெண்முத்து ஆரம்- தெளிந்த முத்துமாலையாகிய, அருவிக்கால்- அருவியை ஒழுக்குகின்ற, வரைமென் கொங்கை- மாலை போன்ற மெல்லிய கொங்கைகளாகிய, சூது- வல்லுகளை, ஒட்டி- ஒற்றி (பணயம் வைத்து), ஆடி வென்றும்- ஆடி வெற்றி பெற்றும், தங்கள்-தங்களுடைய, வடிக்கண் வேல்- மாவடுப் போன்ற கண்களாகிய, சூது ஆடி வென்றும்- சூதினை ஆடி வெற்றிபெற்றும், கைப்பொருள் கவர்தல் செய்வார்- (அவர்) கைப்பொருள்களைக் கவர்ந்து கொள்வார்கள்.

தண்பனி நீரில் தோய்த்த மல்லிகைத் தாம நாற்றி விண்படு மதியந் தீண்டும் வெண்ணிலா முற்றத் திட்ட கண்படை யணைமேற் கொண்டு காமனுங் காமுற் றெய்தப் பண்பல பாடி மைந்த ராவியைப் பரிசில் கொள்வார்.

(பரத்தையர்) தண்பனி நீரில் தோய்த்த- குளிர்ந்த பனிநீரில் மல்லிகைத் மல்லிகை நாற்றி-தாமம் நனைத்த, விண்படு மதியம் தீண்டும்-தொங்கவிட்டு, மாலைகளைத் சந்திரனையளாவிய, வெள்நிலா ஆகாயத்தில் பொருந்திய இட்ட- வெள்ளிய நிலா முற்றத்தின் கண் அமைந்த,

கண்படை அணை மேற்கொண்டு-தூங்குமஞ்சத்தின் கண் இருந்து, காமனும் காமுற்று எய்த- காம வேளும் விரும்பி வர, பலபண்பாடி- பல பண்களைப் பாடி, மைந்தர் ஆவியை-ஆடவரின் உயிரை, பரிசில் கொள்வார்- பரிசிலாகக் கொள்வார்.

குரும்பைவெம் முலையிற் சிந்து சாந்தமுங் குழலிற் சிந்தும் அரும்பவிழ் மாலைத் தாதும் அளிநுகர்ந் தெச்சி லாகிப் பொரும்பரிக் காலில் தூளாய்ப் போயர மாதர் மெய்யும் இருங்குழற் காடுஞ் சூழ்போய் இயன்மணம் விழுங்கு மன்னோ.

குரும்பை- தென்னங் குரும்பைபோன்ற, வெம்- விருப்பந்தருகின்ற, முலையில்- கொங்கைகளினின்றும், சிந்து சாந்தமும்- உதிர்ந்த சந்தனமும், குழலில் சிந்தும்- கூந்தலினின்றும் உதிர்ந்த, அரும்பு அவிழ்மாலைத் தாதும்- முகை விரிந்த மாலையின் மகரந்தமும், அளிநுகர்ந்து எச்சிலாகி- வண்டுகளால் உண்ணப்பட்டு எச்சிலாகி, பொரும்பரி- போர்செய்யும் குதிரைகளின், காலில் தூள் ஆய்-காலில் தூளாகி, போய் மேலெழுந்து போய், அரமாதர்-தேவமாதரின், மெய்யும்- உடலையும், இரும் குழல் நாடும்- நீண்ட கூந்தலாகிய நாட்டையும், சூழ்போய்- சூழ்ந்து, இயல்மணம் விழுங்கும்- (அவற்றின்) இயற்கை மணத்தை மறைக்கும். (50)

ஆலவா யுடையா னென்றும் அங்கயற் கண்ணி என்றும் சோலைவாழ் குயிலின் நல்லார் சொல்லியாங் கொருங்கு சொல்லும் பாலவாங் கிளிகள் பூவை பன்முறை குரவ னோதும் நூலவாய்ச் சந்தை கூட்டி நுவல்மறைச் சிறாரை யொத்த.

சோலைவாழ் குயிலின் நல்லார்- சோலையில் வாழும் குயில் போன்ற பரத்தையர், ஆலவாய் உடையான் என்றும்-திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் உடையானே என்றும், அங்கயற் கண்ணி என்றும்- அங்கயற்கண்ணியே என்றும், சொல்லியாங்கு-சொல்லினாற்போல, ஒருங்கு சொல்லும்- ஒரு சேரச் சொல்லுகின்ற, பால் அவாம் கிளிகள்- பாலை விரும்புகின்ற கிளிகளும், பூவை-நாகணவாய்ப் பறவைகளும், குரவன் பன்முறை ஓதும்-ஆசிரியன் பல முறை ஓதுகின்ற, நூல் அவாய்- மறையை விரும்பி, சந்தை கூட்டி நுவல்- சந்தை கூட்டிச் சொல்லுகின்ற, மறைச் சிறாரை ஒத்த- பார்ப்பனச் சிறுவர்களை ஒத்தன. (சந்தை-பண்ணுடன் ஓதும் முறைமை) ஒளவிய மதர்வேற் கண்ணா ரந்தளீர் விரல் நடாத்துந் திவ்விய நரம்புஞ் செவ்வாய்த் தித்திக்கும் எழாலுந் தம்மிற் கௌவிய நீர வாகிக் காளையர் செவிக்கா லோடி வெவ்விய காமப் பைங்கூழ் விளைதர வளர்க்கு மன்றே.

ஒளவியம்- பொறாமையுடைய, மதர்- மதர்த்த, வேல்கண்ணார்-வேல் போலுங் கண்களையுடைய பரத்தையர், அம் தளிர்விரல் நடாத்தும்- அழகிய தளிர்போன்ற விரல்களால் உண்டாக்குகின்ற, திவ்விய நரம்பும்- திப்பிய நரம்பின் ஒலியும், செவ்வாய்-(அவரது) சிவந்த வாயினின்றும் வருகின்ற, தித்திக்கும் எழாலும்- மதுரமாகிய மிடற்றொலியும், தம்மில் கௌவிய-தம்முட் கலந்த, நீரவாகி- தன்மையுடையவாய் (நீராகி), காளையர்- இளைஞர்களை, செவிக்கால் ஓடி- செவியாகிய காலின் வழியேசென்று, வெவ்விய- கொடிய, காமப் பைங்கூழ்-காமமாகிய பயிரானது, விளைதர வளர்க்கும்- விளையும்படி (அதை) வளர்க்கும்.

கட்புல னாதி ஐந்தும் உவப்புறக் கனிந்த காமம் வீட்புலத் தவரே யன்றி வீடுபெற் றவரும் வீழ்ந்து பெட்பமுற் றமுதுங் கைப்பப் பெருங்குலக் கற்பி னார்போல் நட்பிடைப் படுத்தி விற்கு நல்லவ ரிருக்கை யீதால்.

விண்புலத்தவரே அன்றி- தேவர்களே அல்லாமல், வீடு பெற்றவரும்- பாச நீங்கம்பெற்ற சீவன் முத்தர்களும், வீழ்ந்து-விரும்பி, பெட்பம் உற்று- மயல் மிகுந்து, அமுதும் கைப்ப-(தத்தமக்குரிய) அமுதங்களையும் வெறுக்கும்படி, கனிந்த காமம்- முதிர்ந்த காமநுகர்ச்சியை, கண்புலன் ஆதி ஐந்தும் உவப்புற- (ஆடவர்களின்) கண் முதலிய ஐந்து புலன்களும் ஒருசேர இன்பமெய்த, பெரும் குலக்கற்பினார்போல்- பெருமை பொருந்திய உயர் குடியிற் பிறந்த கற்புடைப் பெண்டிர் போல, நட்பு- தமது நட்பின்கண், இடைப்படுத்தி- (அவர்களை) அகப்படுத்தி, விற்கு நல்லவர்- விற்கின்ற பரத்தையர்களின், இருக்கை ஈது- இருப்பிடம் இத்தன்மையது.

வேளாளர் வீதி

வழுக்கறு வாய்மை மாண்புங் கங்கைதன் மரபின் வந்த விழுக்குடிப் பிறப்பு முவ ரேவிய வினைகேட் டாற்றும் ஒழுக்கமு மமைச்சாய் வேந்தர்க் குறுதிசூழ் வினையுங் குன்றா இழுக்கறு மேழிச் செல்வர் வளமறு கியம்ப லுற்றாம். வழுக்கறு வாய்மை மாண்பும்- தவறில்லாத வாய்மையின் மாட்சியும், கங்கைதன் மரபில் வந்த- கங்கையின் குலத்தில் தோன்றிய, விழுக்குடிப் பிறப்பும்- சீரிய குடிப்பிறப்பும், மூவர் ஏவிய வினைகேட்டு ஆற்றும் ஒழுக்கமும்- மூவர்கள் கூறிய வினைகளைக் கேட்டு முடிக்கின்ற ஒழுக்கமும், வேந்தர்க்கு- அரசர்க்கு, அமைச்சாய்- மந்திரியாய், உறுதி சூழ்வினையும்- ஆவஆராயும் வினையும், குன்றா- குறையாத, இழுக்குஅறும்- கோழைபடாத,மேழிச் செல்வர்- மேழியால் வருஞ் செல்வத்தையுடைய வேளாளரின், மறுகுவளம்- வீதியின் வளப்பங்களை, இயம்பல் உற்றாம்- சொல்லத் தொடங்கினோம். (54)

வருவிருந் தெதிர்கொண் டேற்று நயனுரை வழங்கு மோசை அருகிருந் தடிசீ லூட்டி முகமன்நன் கறையு மோசை உரைபெறு தமிழ்பா ராட்டு மோசைகேட் டுவகை துள்ள **இருநிதி யளிக்கு மோசை யெழுகட லடைக்கு மோசை.**

வருவிருந்து- வருகின்ற விருந்தினரை, எதிர்கொண்டு ஏற்று-(இன்முகத்தோடு) எதிர் சென்று அழைத்து வந்து, நயன் உரை வழங்கும் ஓசை- இன்னுரை கூறும் ஒலியும், அருகு ஊட்டு- அறுசுவை இருந்து-பக்கத்திலிருந்து, அடிசில் உணவுகளையும் உண்பித்து, நன்குமுகமன் அறையும் ஓசை-குறைவற உபசாரங்கூறும் ஒலியும், உரைபெறு தமிழ்-புகழ் அமைந்த தமிழ்ப்பாக்களை (அவற்றின் சொற்சுவை பொருட்சுவை உணர்ந்து), பாராட்டும் ஓசை-பாராட்டுவதனால் உண்டாகும் ஒலியும், கேட்டு- (அவ்வாறு உணர்ந்து பாராட்டும் புலவர்கள் கூறுவதைக்) கேட்டு, உவகை துள்ள- மகிழ்ச்சி மீதூ ர, இருநிதி அளிக்கும் ஓசை- (அவருக்குப்) பெரும் பொருளைக் கொடுத்தலாலுண்டாகும் ஒலியும் (ஆகிய இவை), எழுகடல் அடைக்கும் ஓசை- எழுகடல்களின் ஒலிகளையும் கீழ்ப்படுத்தும் (55)ஒலிகளாம்.

அருந்தின ரருந்திச் செல்ல அருந்துகின்றாரு மாங்கே இருந்தினி தருந்தா நிற்க இன்னமு தட்டுப் பின்னும் விருந்தினர் வரவு நோக்கி வித்தெலாம் வயலில் வீசி வருந்திவிண் ணோக்கும் ஓரே ருழவர்போல் வாடி நிற்பார்.

அருந்தினர்- உண்டவிருந்தினர், அருந்திச்செல்ல- உண்டுசெல்ல, அருந்துகின்றாரும்- உண்கின்றவர்களும், ஆங்கே- முன்னுண்டவர் போலவே, இருந்து இனிது அருந்தா நிற்க- இருந்து மகிழ்ச்சியுடன் உண்ணா நிற்க, பின்னும் இன் அமுது அட்டு- பின்பும் இனிய அமுதைச் சமைத்து, விருந்தினர் வரவு நோக்கி- வரக்கடவராகிய விருந்தினர்களின் வருகையை நோக்கி, வித்து எலாம்- விதை அனைத்தையும், வயலில் வீசி- விளைபுலத்தில் வித்தி, விண் வருந்தி நோக்கும்- மழையை வருந்தி எதிர்பார்க்கின்ற, ஓர் ஏர் உழவர் போல்- ஒரே ஏரினையுடைய உழவரைப் போல், வாடி நிற்பார்-வருந்தி நிற்பார் (அவ்வேளாளர்)

வானமுந் திசையும் பொங்கும் புகழ்மையும் வானம் பேணும் ஞானமும் பொறையும் குன்றா நன்றியும் ஊக்கப் பாடும் தானமுங் கொடையு மன்பும் வரிசையுந் தகைசால் நண்பும் மானமுந் தவஞ்செய் தீன்ற மகவுபோல் வளர்க்க வல்லார்.

வானமும் திசையும் வானுலகத்தினும் எட்டுத் திக்குகளிலும், பொங்கும் புகழ்மையும் பரந்து விளங்கும் புகழும், வானம் பேணும் ஞானமும் வீட்டுலகை விரும்புகின்ற மெய்யுணர்வும், பொறையும் பொறையுடைமையும், குன்றா நன்றியும் குன்றாத நன்றியும், ஊக்கப்பாடும்- உரனுடைமையும், தானமும் கொடையும் அன்பும் வரிசையும்- தானமும் ஈகையும் அன்பும் தகுதியும், தகைசால் நண்பும் மானமும்- பெருமை மிக்க நட்பும் மானமும் (ஆகிய இவைகளை), தவம்செய்து ஈன்ற மகவுபோல- தவங்கிடந்து பெற்ற மகவை வளர்ப்பது போல, வளர்க்க வல்லார்- வளர்ப்பதில் வல்லவர்கள் (அவ்வேளாளர்).

வணிகர் வீதி

புல்லியோர் பண்டங் கொள்வார் விளவின அப் பொருள் தம் பக்கல் இல்லெனி னினமா யுள்ள பொருளுரைத் தெதிர்ம றுத்தும் அல்லதப் பொருளுண் டென்னின் விலைசுட்டி யறுத்து நேர்ந்தும் சொல்லினு மிலாபங் கொள்வார் தொன்மர பிருக்கை சொல்வாம்.

கொள்வார்- வாங்குவார், புல்லி- வந்து, ஓர் பண்டம் வினவின்-ஒரு பொருள் உண்டோ என வினவுராயின், அப்பொருள் தம் பக்கல் இல்எனின்- அந்தப்பொருள் தம்மிடத்து இல்லையாயின், இனமாய் உள்ள பொருள் உரைத்து- அதற்கு இனமாயுள்ள பொருள் என்று கூறுவதனால், எதிர்மறுத்தும்-உண்டு இல்லை யென்றும், அப்பொருள் உண்டு அல்லது பொருள் எனின்- அவ்வாறின்றி அந்தப் பொருள் தம்மிடத்திருந்ததாயின், ഖിതെയെ வரையறுத்துக்கூறியும், விலைசுட்டி அறுத்தும்-சொல்லினும் இலாபம் கொள்வார்-நேர்ந்தும்-கொடுத்தும்,

பொருளாலன்றிச் சொல்லாலும் இலாபத்தைப் பெறுகின்ற வணிகர்களின், தொல்மரபு- பழமை தொட்டு வருகின்ற, இருக்கை சொல்வாம்- வீதியின் பெருமைகளைக் கூறுவாம்.

கலிநிலைத்துறை

நீல வேதமேல் பளிங்கினால் நிழற்சுவர் நிறீடுமின் கால வாலிய வைரவாள் கால்நிரைத்து உம்பர்க் கோல வானிலாச் சொரிமணி குயிற்றிவெண் மாடம் மாலை போல்வகுத் தியற்றின பீடிகை மறுகு.

பீடிகை மறுகு- கடை வீதிகளில், நீலவேதிமேல்- நீலமணியாலாகிய திண்ணையின் மேல், நிழல் பளிங்கினால் சுவர் நிறீஇ- ஒளி பொருந்திய பளிங்கினாற் சுவரை நிறுத்தி, வாலியவாள்- வெள்ளிய ஒளியினையுடைய, வைரக்கால்- வைரத்தூண்களை, மின்கால-ஒளிவீச, நிரைத்து- வரிசையாக நட்டு, உம்பர்- மேலிடத்தில், கோலம்-அழகிய, வால்நிலாச்சொரிமணி- வெள்ளிய நிலாவைப் பொழிகின்ற சந்திரகாந்தக் கற்களை, குயிற்றி- பதித்து, மாலை போல்- மலர் மாலையைப்போல், வெண் மாடம் வகுத்து இயற்றின- வெள்ளிய மாடங்கள் வரிசையாக அமைத்துக் கட்டப்பட்டன. (59)

திரைய எப்பவும் திரைபடு தீம்புனல் வேலிக் கரைய எப்பவுங் கரையில் ஆனிரை படுகானத் தரைய எப்பவுந் தரைகிழித் தூன்றிவிண் தாங்கும் வரைய எப்பவும் வாங்கிவாய் மடுப்பன மாடம்.

மாடம்- பண்டகசாலைகள், திரை அளிப்பவும்- கடல் தரும் பொருள்களையும், திரைபடு தீம்புனல் வேலி- அலைகளையுடைய இனிய நீரினை வேலியாகவுடைய, கரை அளிப்பவும்- மருத நிலம் தரும் பொருள்களை, கரை இல்- அளவில்லாத, ஆன் நிரைபடு-பசு மந்தைகளையுடைய, கானத்தரை அளிப்பவும்- முல்லை நிலம் தரும் பொருட்களையும், தரைகிழித்து- புவியைப் பிளந்து, விண் ஊன்றி தாங்கும்- வானத்தை ஊன்றித் தாங்குகின்ற, வரை அளிப்பவும்- மலை தரும் பொருட்களையும், வாங்கி வாய்மடுப்பன-வாங்கித் தம்மிடத்து நிறைப்பன.

கரிய கம்பலக் கிடுகின் மேற் கதிர்விடு பவளத் தெரியல் பொன்னரி மாலிகை தெண்ணிலாச் சொரியும் பரிய நித்தில மணிவட மரகதப் பசுந்தார் விரிய விட்டனடுந்திர வில்நிரை யனைய. கரிய கம்பலக் கிடுகின்மேல்- கரிய கம்பலம் வேய்ந்த சட்டத்தின் மேல், விரிய விட்டன- விரியும்படி விட்டனவாகிய, கதிர்விடு பவளத் தெரியல்- ஒளிவீசுகின்ற பவளமாலைகளும், பொன்அரி மாலிகை-பொன்னால் அரிந்து செய்த மாலைகளும், தெள்நிலாச் சொரியும்-தெளிந்த நிலவைப் பொழிகின்ற, பரிய நித்தில மணிவடம்- பெரிய முத்து மாலைகளும், மரகதப் பசுந்தார்- பசிய மரகதமாலைகளும், இந்திர வில்நிரை அனைய-வரிசையாகவுள்ள இந்திர வில்லுகளை ஒத்தன.

நாள்க ளுங்குளிர் திங்களு ஞாயிறும் ஏனைக் கோள்க ளுங்குளிர் விசும்பொரீடுக் குடிபுகுந் தாங்கு வாள்கி டந்திராப் பகலொளி மழுக்கலால் வணிகர் ஆள்க லம்பகர் பீடிகை துறக்கநா டனைய.

நாள்களும்- நாண்மீன்களும், குளிர் திங்களும்- குளிர்ந்த மதியும், ஞாயிறும்- இரவியும், ஏனைக்கோள்களும்- மற்றையக் கோள்களும், குளிர் விசும்பு ஒரீஇ- குளிர்ந்த வானத்தினின்று நீங்கி, குடிபுகுந்தாங்கு- குடிபுகுந்தாற்போல, வாள்கிடந்து- ஒளிகிடந்து, இராப்பகல் ஒளி மழுக்கலால்- இரவின் ஒளியையும் பகலின் ஒளியையும் மழுங்கச் செய்தலால், ஆள் கலம்பகர் வணிகர் பீடிகை-அணியும் கலன்களை விற்கின்ற வணிகர் கடைவீதிகள், துறக்கநாடு அனைய- வானுலகை ஒத்தன.

பன்னி றத்தபல் பெருவிலைப் பட்டெலாம் அவண அன்ன பட்டின்மேம் படுவிலைப் பருத்தியும் அவண எந்நி லத்தரும் பொருள்பதி னெழுபுல வணிகர் மன்னி ருக்கையு மரும்பெறல் வளனெலாம் அவண.

பல் நிறத்த- பல நிறத்தினையுடைய, பெருவிலை-பெரிய விலையினையுடைய, பல் பட்டுஎலாம் அவண- பலவகையான அனைத்தும் அவ்விடத்துள்ளன, அன்னபட்டின்-பட்டாடைகள் பட்டாடைகளின், மேம்படு விலை-மேம்பட்ட அத்தகைய விலையினையுடைய, பருத்தியும் அவண- பருத்தி நூலாடைகளும் அங்குள்ளன, எந்நிலத்து அரும்பொருள்- (எலாம்) எந்த நாட்டினும் கிடைத்தற்கரிய பொருள்கள் எல்லாமும், பதினெழுபுலவணிகர் மன் இருக்கையும்- (தமிழ் ஒழிந்த) பதினேழு தேயவணிகர்களின் உறைவிடங்களும், பெறல் அரும் வளன் எலாம்-நிலை பெற்ற அக்கடை செல்வங்கள் எல்லாமும், அவண-பெறுதற்கரிய (63)வீதிகளிலுள்ளன.

மரக தத்தினா லம்மிகள் வைரவா ளுலக்கை உரல்கள் வெள்ளியா லடுப்பகில் விறகுஉலை பனிநீர் அரிசி முத்தழல் செம்மணி யடுகலன் பிறவும் எரிபொ னாலிழைத் தாடுப இவர்சிறு மகளிர்.

இவர்சிறு மகளிர்- இவ்வணிகரின் சிறுமிகள், மரகதத்தினால் அம்மிகள்-மரகதங்களால் அம்மிகளும் குழவிகளும், வாள்வைரம் உலக்கை உரல்கள்- ஒளிபொருந்திய வைரங்களால் உலக்கைகளும் உரல்களும், வெள்ளியால் அடுப்பு- வெள்ளியினால் அடுப்பும் (அமைத்து), அகில் விறகு- அகிற்கட்டையை விறகாகவும், உலை பனிநீர்- பனிநீரை உலைநீராகவும், முத்து அரிசி- முத்துக்களை அரிசியாகவும், செம்மணி அழல்-சிவந்த மாணிக்கத்தை நெருப்பாகவும் (கொண்டு), அடுகலன் பிறவும்- பிற சமையற் கலன்களனைத்தையும், எரிபொனால்-ஒளியினையுடைய பொன்னால், இழைத்து- இயற்றி, ஆடுபவிளையாடுவர்.

செயிரில் தீர்ந்தசெம் பொன்னினால் திண்ணிலைக் கதவம் வயிரத் தாழுடைத் தவர்கடை வாயிலு மென்றால் அயிரில் தீர்ந்தபே ரறிஞரும் அனையர்தஞ் செல்வத் தியலிற் றாமென வரையறுத்து இசைப்பதை எவனோ.

அவர்கடை வாயிலும்- அவ்வணிகரின் கடைவாயிலும், செயிரில் தீர்ந்த- குற்றத்தினீங்கிய, செம்பொன்னினால்- சிவந்த போன்னினால், திண்நிலைக்கதவம்- வலிய நிலையோடு கூடிய கதவும், வயிரத் தாழ்- (அதற்கு) வயிரத்தால் தாழக்கோலும், உடைத்து என்றால்-உடையது என்று சொன்னால், அயிரில் தீர்ந்த பேர் அறிஞரும்- ஐயத்தினீங்கிய பெரிய அறிஞர்களும், அனையர் தம்- அவ்வணிகருடைய, செல்வத்து இயல்- செல்வத்தினளவு, இற்று ஆம் என-இவ்வளவினதென்று, வரையறுத்து- முடிவு கட்டி, இசைப்பது எவன்- கூறுவது எவ்வாறு? முடியாது (என்றபடி). (65)

எரிக்கு றும்பொறி அனையசெம் மணிசுட ரெறிபொன் வரிச்சு ரும்புநேர் மரகத முத்துவாள் வைரம் தெரிப்ப ருந்துகிர் சிந்தின செல்லுநா ளொன்றுக்கு கரிப்பர் கையகப் படுவன வயிரத் திரட்டி.

எரிக்குறும்பொறி அனைய- நெருப்பின் சிறிய பொறியையொத்த, செம்மணி- சிவந்த மாணிக்கங்களும், சுடர் எறி பொன்-

வீசுகின்ற பொன்னும், வரிச்சுரும்பு ஒளி நேர்மரகதம்-கீற்றுக்களையுடைய வண்டினையொத்த மரகதங்களும், முத்து-முத்துக்களும், வாள் வைரம்- ஒளி பொருந்திய வைரங்களும், அரும் துகிர்-விலை தெரிந்து சொல்லுதற்கரிய தெரிப்பு பவளங்களுமாக, சிந்தின- சிதறிக் கிடக்கின்றவை, அரிப்பர் செல்லு நாள் ஒன்றுக்கு- அரித்தெடுப்போர் செல்லுகின்ற ஒவ்வொரு நாளும், அகப்படுவன-கை (அவர்) கையிற்கிடைப்பன, ஆயிரத்து இரட்டி- (வகைக்கு) இரண்டு ஆயிரங்களாம். (66)

பாய தொன்மரப் பறவைபோற் பயன்கொள்வான் பதினெண் தேய மாந்தருங் கிளந்தசொற் றிரட்சிதான் றூய மாயை காரிய வொலியன்றி வான்முதற் கருவின் ஆய காரிய வோசையே யாய்க்கிடந் தன்றே.

பாய தொன்மரம்- பரந்த ஆலமரத்தில், பறவைபோல்- (பயன் பெறற் பொருட்டுக்கூடிய) பறவைகளைப்போல், பயன் கொள்வான்-பயன் கொள்ளவந்த, பதினெண்தேய மாந்தரும்- பதினெண் மொழிகள் வழங்கும் நிலத்திலுள்ள மக்களும், கிளந்தசொல் திரட்சிகள் பேசுகின்ற சொற்றொகுதிதான், தூய மாயை காரிய ஒலி அன்றி- சுத்த மாயையின்காரிய ஒலியாக அல்லாமல், வான்முதல்கருவின் ஆய- வானாய முதற் காரணத்தினா லுண்டாகிய, காரிய ஓசையே ஆய்க்கிடந்தன்று- காரிய ஓசையேயாகி அமைந்தது.

ஒழிவில் வேறுபல் பொருளும் ஏழுலோகமும் பிறவும் வழுவில் வேறுபல் கலைகளு மரபுளி வகுத்துத் தழுவி வேண்டினர் தாங்கொளத் தக்கவா பகரா அழிவி லாமறை போன்றன ஆவண வீதி.

ஒழிவு இல் வேறுபல் பொருளும்- நீங்குதலில்லாத பலவேறு வகை யான பொருள்களையும், ஏழு உலோகமும்- ஏழு உலோகங்களையும், வழுஇல் வேறு பல்கலைகளும்-குற்றமில்லாத பல்வேறு வகைப்பட்ட கலைகளையும், பிறவும்-பிறவற்றையும், மரபுளி- முறையால், வகுத்து- வகைப்படுத்தி, தழுவி வேண்டினர் தாம்கொள- அணுகி நின்று விரும்பியவர்கள் கொள்ளும்படி, தக்கவா பகரா- தக்கவாறு பகர்ந்து, ஆவணவீதி-கடைவீதிகள், அழிவு இலா மறை போன்றன- அழிவில்லாத வேதங்களைப் போன்றன. தக்கெ லாம்புகழ் மதுரையைச் சிவபுர மாக்கி முக்க ணாயக னரசுசெய் முறையினுக் கேற்பத் தக்க தோழனோ டளகைமா நகருறை தயக்கம் ஒக்கு மந்நகர் வாணிக ருறையுள்குழ் நியமம்.

அந்நகர் வாணிகர்- அந்த மதுரைமா நகரத்துள்ள வாணிகர்களின், உறையுள் சூழ்நியமம்- இல்லங்கள் சூழ்ந்த கடைவீதியின் விளக்கம், திக்கு எலாம்புகழ்- எல்லாத் திசையாராலும் புகழப்படுகின்ற, மதுரையை- மதுரை மாநகரை, சிவபுரம் ஆக்கி- சிவபுரமாகச் செய்து, முக்கண் நாயகன்- மூன்று கண்களையுடைய இறைவன், அரசு செய் முறையினுக்கு ஏற்ப- செங்கோலோச்சிய முறைமைக்குப் பொருந்த, தக்க தோழனோடு- தகுதியான நண்பனாகிய குபேரனோடு, அளகைமா நகர் உறை தயக்கம் ஒக்கும்- அளகைமா நகரமானது தயங்கிய விளக்கத்தை ஒக்கும்.

மன்னவர் வீதி

ஒற்றை யாழியா னுலகிரு வொதுக்குமா போலச் செற்ற நேமியாற் கலியிருள் தின்றுகோ லோச்சி மற்ற டம்புய வலியினான் மாறாடு சீற்றக் கொற்ற மன்னவர் விழுக்குடிக் கோமறு குரைப்பாம்.

ஒற்றை ஆழியான்- ஓர் உருளை பூண்ட தேரினையுடைய சூரியன், உலகு இருள் ஒதுக்குமாபோல- உலகின்கண் புறவிருளை நீக்குவது போல, செற்றம் நேமியால்-(தீயோரிடத்தில்) வெகுளியையுடைய ஆணைத் திகிரியால், கலி இருள் தின்று- (குடிகளின்) துன்பமாகிய இருளைக் கெடுத்து, கோல் ஓச்சி- செங்கோல் நடாத்தி, மல் தடம்புய வலியினால்-வளவிய பெரிய தோள் வலிமையால், மாறு அடு சீற்றம்-பகைவரைக் கொல்லுகின்ற செற்றத்தினையும், கொற்றம்-வெற்றியையுமுடைய, மன்னவர் விழுக்குடி- அரசர்களின் சீரிய குடிகளையுடைய, கோமறுகு உரைப்பாம்- அரசு வீதியின் பெருமையைச் சொல்வாம்.

தரங்க வேலைகள் தம்மையே தாளுறப் பிணித்துத் துரங்க மாவென தொகுத்தமந் துரைபல அருவி இரங்கு மோரறி வுயிர்வரை யாவையும் பெயர்த்து மரங்கொல் யானைபோல் பிணித்தகூடம்பல மன்னோ. தரங்க வேலைகள் தம்மையே- அலைகளையுடைய கடல்களையே, தாள் உறப் பிணித்து- காலை கட்டி, துரங்கமா என- குதிரைகளாக, தொகுத்த- தொகுக்கப் பெற்றுள்ள, மந்துரை பல- பரிச்சாலைகள் பல, அருவி இரங்கும்- அருவி ஒலிக்கின்ற, ஓர் அறிவு உயிர்- ஓரறிவுயிராகிய, வரை யாவையும் பெயர்த்து- மலைகள் அனைத்தையும் தோண்டி, மரம் கொல் யானைபோல்- மரங்களை முறிக்கின்ற யானைகளாக, பிணித்த கூடம்பல- கட்டப்பட்டுள்ள யானைக் கூடங்கள் பல உள்ளன (அவ்வீதியில்). (71)

மழுக்கள் வச்சிரங் கார்முகம் வாளிமுக் குடுமிக் கழுக்கள் சக்கரம் உடம்பிடி கப்பண நாஞ்சில் எழுக்கண் நாந்தகம் பலகைதண் டிவைமுதற் படையின் குழுக்க ளோடிகல் விந்தைவாழ் கூடமும் பலவால்.

மழுக்கள் வச்சிரம் கார்முகம் வாளி- மழுக்கள் வச்சிரங்கள் வில் அம்பு, முக்குடுமிக் கழுக்கள்- முத்தலைச் சூலங்கள், சக்கரம் உடம் பிடி- திகிரி கைவேல், கப்பணம்- இரும்பு நெருஞ்சின் முள், நாஞ்சில்- கலப்பை, எழுக்கள்- வளைதடிகள், நாந்தகம்-வாள், பலகை- கேடகம், தண்டு இவைமுதல்- தண்டம் முதலான, படையின் குழுக்களோடு- படைக்கலக் கூட்டத்தோடு, இகல் விந்தைவாழ் கூடமும் பல- வெற்றிக்குரிய கொற்றவை வாழ்கின்ற கூடங்களும் பலவுள்ளன.

தொளைய கல்லைமா லெனக்கொண்டு சுழற்றியுஞ் செந்தூள் அளையும் யானைபோற் பாய்ந்துமல் லாற்றியும் ஆற்றல் விளைய வாளொடு கேடகம் வீசியும் வென்றி இளையராடமர் பயில்வன எண்ணிலாக் கூடம்.

தொளைய கல்லைக் கொண்டு- தொளையையுடைய கல்லை ஏந்தி, மால் எனச் சுழற்றியும்- திருமால் திகிரியைச் சுழநற்றினால்போல் சுழற்றியும், செம்தூள் அளையும் யானைபோல்- செம்புழுதியிற் படிந்த யானைகளைப்போல, பாய்ந்து மல் ஆற்றியும்- செந்நிலத்திற் பாய்ந்து மற்போர் செய்தும், ஆற்றல் விளைய- வலிமை முதிர, வாளொடு கேடகம் வீசியும்- வாட்படையோடு பரிசையும் பற்றி (ஒருவர் மேலொருவர்) வீசியும், வென்றி இளையர்வெற்றியையுடைய அரசிளங்குமாரர்கள், ஆடு அமர் பயில்வனவேற்றி பொருந்திய போர்த்தொழில் பயிலும் இடமாகவுள்ளன, எண் இலாக் கூடம்- அளவிறந்த கூடங்கள். (73)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

தேசவீர் நீல மாடம் செம்மணிச் சென்னி மாடங் காசறு கனக மாடஞ் சந்திர காந்த மாடம் ஆசற விளங்கும் இன்ன மாடநீண் மாலை கூடற் பாசீழை மடந்தை பூண்ட பன்மணிக் கோவை யன்ன.

தேசு அவிர்- ஒளி விளங்குகின்ற, நீல மாடம்- நீல மணியாலாகிய மாளிகையும், செம்மணி- சிவந்த மாணிக்கங்களாற் கட்டப்பெற்ற, சென்னி மாடம்- முடியையுடைய மாளிகையும், காசுஅறு கனக மாடம்-குற்றமற்ற பொன்னா லியற்றப்பட்ட மாளிகையும், சந்திர காந்த மாடம்- சந்திரகாந்தக் கல்லாலமைக்கப்பெற்ற மாளிகையும் ஆகிய, ஆசு அற விளங்கும்- குற்றமின்றாக விளங்குகின்ற, இன்ன மாடம் நீள் மாலை- இந்த நீண்ட மாளிகை வரிசைகள், கூடல் பாசிழை மடந்தை பூண்ட- பசிய அணிகலன்களையுடைய மங்கையானவள் அணிந்த, பல் மணிக்கோவை அன்ன- பலவகை மணிகளைக்கோத்த வடங்களை ஒத்திருந்தன. (74)

விரையகல் கதுப்பி னல்லார் வீங்கிளங் கொங்கை போழ்ந்த வரையகல் மார்ப மன்றி வடுப்படார் தமக்கன் பில்லார் உரையகல் மான ஆற்றா லொழுகுவார் பலகை யொள்வாட் கரையகல் விஞ்சை வீரர் கணம்பயில் காட்சித் தெங்கும்.

வரை அகல்- மலைபோலகன்ற, மார்பம்- மார்பின்கண், விரை அகல்-மணமிக்க, கதுப்பின்- கூந்தலையுடைய, நல்லார்- மகளிரின், வீங்கு இளம் கொங்கை- பருத்த இளமையாகிய கொங்கைகள், போழ்ந்த (வடு) அன்றி- பிளந்ததனாலாகிய வடுவேயவ்வாமல், வடுப்பட்டார்- வேறு படையினால் வடுப்படாதவர்களும், தமக்கு அன்பில்லார்- தம்முயிரினிடத்து அன்பில்லாதவர்களும், உரை அகல்- புகழ் மிகுந்த, மான ஆற்றால் ஒழுகுவார்- மான நெறியால் ஒழுகுகின்றவர்களாகிய, பலகை ஒள் வாள் விஞ்சை- கேடகத்தையும் ஒளி பொருந்திய வாளையும் பற்றி வீசுகின்ற வித்தையில் வல்ல, கரை அகல் வீரர் கணம்- அளவிறந்த வீரர்கள் கூட்டம், பயில் காட்சித்து எங்கும்- நெருங்கியிருக்கின்ற காட்சியையுடையது எல்லா விடங்களும்.

மின்னைவா வென்ன வீசி வீங்குகார் தம்மிற் போர்முண்டு என்னவான் மருப்பு நீட்டி பெதிரெதிர் புதையக் குத்தி அன்னவா னென்ன வாய்விட்ட டதுவெனச் செந்நீர் சோரப் பொன்னவா மகன்ற மார்பர் பொருகளி றாட்டு வார்கள். வீங்கு கார்- சூல் முதிர்ந்த முகில்கள், மின்னை வாள் என்ன வீசி-மின்னலை வாள் போல வீசி, தம்மில் போர் மூண்டென்ன-தம்முள் போர் மூண்டு செய்தாற்போல, பொரு களிறு- போர் செய்யும் யானைகள், வால் மருப்பு- வெள்ளிய தந்தங்களை, எதிர் நீட்டி- எதிரெதிரே நீட்டி, புதையக் குத்தி- (உடலில்) மூழ்கும்படி குத்தி, அன்னவான் என்ன- அந்த மேகங்கள் முழங்குவது போல, வாய்விட்டு- முழங்கி, அதுவென- அம்மேகம் சொரியும் தாரைபோல, செந்நீர் சோர- குருதித் தாரை சொரியும்படி, பொன் அவாம்-திருமகளும் விரும்பும் படியான, அகன்ற மார்பர்விரிந்த மார்பினையுடைய வீரர்கள் (அவ் யானைகளை), ஆட்டுவார்கள்-போர் செய்விப்பார்கள்.

தூண்டுவா ருளமும் தங்கள் பின்னிடத் துவக்குண் டீர்த்துத் தூண்டுமா னொற்றை ஆழித் தேரினுந் தள்ளித் துள்ளப் பாண்டில்வாய்ப் பசும்பொன் றேயப் பார்மகள் முதுகு கீண்டு சேண்டிசை போய்ம டங்கச் செல்வத்தேர் நடாத்து வார்கள்.

தூண்டுவார் உளமும்- செலுத்துகின்றவர்களின் மனோவேகமும், தங்கள் பின்னிட- தங்கள் வேகத்திற்குப் பின்னிடும்படி, துவக்குண்டு ஈர்த்துத் தாண்டுமான்- கட்டப்பட்டு இழுத்துத் ஆழித் தேரினும்-தாவுகின்ற குதிரைகள், ஒற்றை ஒருருளையையுடைய சூரியன் தேரிற் பூட்டிய குதிரைகளைவிட, விரைந்து ஓடவும், பாண்டில்வாய்-தள்ளித்துள்ள-உருளையின்கண் உள்ள, பசும்பொன் தேய- பசிய பொன் தேயும்படியும், பார்மகள்- முதுகு கீண்டு- புவி மடந்தையின் முதுகைக் கிழித்து, சேண்திசைபோய் மடங்க- வானத்தினுந் திசைகளினும் போய் மீளும்படி, செல்வத்தேர் நடாத்துவார்கள்-சிறந்த தேர்களை நடாத்துவார்கள் (அவ்வீரர்கள்). (77)

மைந்தர்தந் தெருக்கில் சிந்து கலவையு மகளிர் கொங்கைச் சந்தமுங் கூந்தல் சோர்ந்த தாமமுஞ் சிவிறி வீசு சிந்துரப் பொடியு நாறத் தேனொடு மெழுந்து செந்தூள் அந்தர வயிறு தூர்ப்ப வடுபரி நடாத்து வார்கள்.

தெருக்கில்-நெருக்கத்தினால், ஆடவர்களின், தம்-மைந்தர் மகளிர் உதிர்ந்த கலவைச் சாந்தும், சிந்து கலவையும்-பெண்களின் கொங்கைகளினின்றும் சாந்தமும்-கொங்கைச் தாமமும்- (அவர்கள்) கூந்தல் சோர்ந்த சந்தனமும், உதிர்ந்த வீசு சிந்துரப் சிவிறி வீழ்ந்த மகரந்தமும், கூந்தலினின்றும்

பொடியும்- துருத்தியால் வீசுகின்ற சிந்துரச் சுண்ணமுமாகிய, செந்தூள் தேனொடும்நாற எழுந்து- சிவந்த புழுதி தேனொடும் கமழ மேலெழுந்து, அந்தர வயிறு தூர்ப்ப- வானத்தின் நடுவிடத்தை மறைக்கும்படி, அடுபரி நடாத்து வார்கள்- வெற்றி பொருந்திய குதிரைகளைச் செலுத்துவார்கள்,

தம்முயீர்க் கிரங்கா ராகித் தருக்கொடு மான மீர்ப்பத் தெம்முனை யெதிர்ந்தா ராற்றுஞ் செருவெனக் குருதிச் செங்கேழ்க் கொய்ம்மலர்க் குடுமிச்சேவல் கோழிளந் தகர்போர் மூட்ட வெம்முனை நோக்கி நிற்பார் வேறுஅவற் றூறு நோக்கார்.

தம் உயிருக்கு இரங்கார் ஆகி- தமது உயிருக்கு இரங்காதவர்களாய், தருக்கொடு மானம் ஈர்ப்ப- செருக்கொடு மானமும் இழுக்க, தெம்முனை- பகைவரின் போர் முனையில், எதிர்ந்தார் ஆற்றும் செரு என- எதிர்ந்த வீரர்கள் செய்யும் போரைப்போல (செய்யும்படி), குருதிச் செம்கேழ்- உதிரம் போலும் செந்நிறத்தையுடைய, கொய் மலர்- கொய்த மலர் போன்ற, குடுமிச்சேவல்- கொண்டையையுடைய சேவல்களையும், கோழ் இளம் தகர்- கொழுமையும் இளமையும் உடைய ஆட்டுக்கிடாய் களையும், போர் மூட்டி- போரிற் செலுத்தி, வேறு அவற்று ஊறு நோக்கார்- அவற்றின் பிற துன்பங்களை நோக்காதவர்களாய், வெம்முனை நோக்கி நிற்பார்- கொடிய போர் ஒன்றையே கண்டு நிற்பார்.

பெண்முத்த மனைய பேதைச் சிறுமியர் பெருநீர் வையை வெண்முத்த மிழைத்த சிற்றில் சிதைபட வெகுண்டு நோக்கிக் கண்முத்தஞ் சிதறச் சிந்துங் கதிர்முத்த மாலை தட்பத் தெண்முத்தின் நகைத்துச் செல்வச் சிறார்கள் தேருருட்டு வார்கள்.

பெண்முத்தம் அனைய- பெண்களும் முத்தினை ஒத்த, பேதைச் சிறுமியர்- பேதைப்பருவத்தையுடைய சிறுமியர், பெருநீர் வையை வெண்முத்தம்- மிகுந்த நீரினையுடைய வையையாற்றின் வெள்ளிய முத்துக்களால், இழைத்த சிற்றில் சிதைபட- கட்டிய சிறு வீடுகள் சிதைய, வெகுண்டு நோக்கி-(அதனால் அவர்கள்) கோபித்துப் பார்த்து, கண்முத்தம் சிதற-கண்கள் முத்துப்போலும் நீர்த்துளிகளைத் துளிக்க, சிந்தும்-அறுத்துச் சிந்திய, கதிர் முத்து மாலை- ஒளி பொருந்திய முத்து மாலைகள், தட்ப- (தங்கள் சிறு தேர்ச் செலவைத்) தடை செய்ய, செல்வச் சிறார்கள்- செல்வத்தையுடைய அரசிளங் குமரர்கள், தெண் முத்தின் நகைத்து- (அதுகண்டு) தெள்ளிய முத்துப்போல் புன்னகையரும்பி, தேர் உருட்டுவார்கள்- சிறுதேரைச் செலுத்துவார்கள். (80)

கொடிமுகில் துழாவு மிஞ்சிக் கோநகர் வடகீழ் ஞாங்கர் முடிமிசை வேம்பு நாற முருகவிழ் ஆரும் போந்தும் அடிமிசை நாறத் தென்னர் வழிவழி யரசு செய்யும் இடிமுர சுறங்கா வாயி லெழுநிலைமாடக் கோயில்.

முகில் கொடி-துழாவும் மேகத்தைத் தடவுகின்ற கொடிகளையுடைய, இஞ்சிக்கோ நகர்- மதிலாற் சூழப்பட்ட அத்தலை நகரின், வடகீழ் ஞாங்கர்- வடகிழக்குப் பக்கத்தில், முடிமிசை வேம்பு நாற- முடியின் கண் வேப்பம்பூ அடிமிசை-அடிகளின்மேல், கமழவும், முருகு விரிந்த, ஆரும் போந்தும் நாற- ஆத்திமாலையும் மணம் பனைமாலையும் கமழவும், தென்னர் வழி வழி அரசு செய்யும்-வழி வழியாகச் செங்கோலோச்சி பாண்டி மன்னர்கள் வருகின்ற, இடிமுரசு உறங்கா- இடிபோலும் முரசொலி நீங்காத, வாயில்- வாயிலையும், எழுநிலை மாடக் கோயில்- எழுநிலை மாடங்களையுமுடைய கோயில் (உள்ளது). (81)

மறையவர் வீதி

ஆத்திக ருண்டென் றோது மறமுதற் பொருள்கள் நான்கும் நாத்திகம் பேசும் வஞ்சர் நாவரி கருவியாக ஆத்தனா லுரைத்த வேத வளவுகண் டுள்ளந் தேறித் தீர்த்தராய் முத்தீ வேட்குஞ் செல்வர்தம் இருக்கை சொல்வாம்.

ஆத்திகர் உண்டு என்று ஓதும்- ஆத்திகர்கள் உண்டு என்று சொல்லுகின்ற, அறம் முதல் பொருள்கள் நான்கும்-முதலிய நான்கு பொருள்களையும், நாத்திகம் பேசும் வஞ்சர்-இல்லையென்று கூறுகின்ற வஞ்சகரின், आर्री நா கருவி ஆக- நாவினை அறுக்கின்ற வாளாக, ஆத்தனால் உரைத்த-இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, வேத அளவு கண்டு-மறையின் முடிவை உணர்ந்து, உள்ளம் தேறி- மனந் தெளிந்து, தூய்மையுடையராய், முத்தீ வேட்கும்- மூன்று தீர்த்தராய்-ஓம்புதலாகிய வேள்வியை முடிக்கும், செல்வர்தம் தீயினை இருக்கை சொல்வாம்- செல்வர்களாகிய மறையவரின் வீதியின் பெருமையைச் சொல்வாம். (82)

முஞ்சீநாண் மருங்கின் மின்னப் பொன்செய்த முளரி வேய்ந்த குஞ்சீநான் றசையத் தானைச் சொருக்குமுன் கொய்து தூங்கப் பஞ்சீநாண் கலைத்தோல் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந் தாங்கி எஞ்சீனான் மறை நூல் கற்போர் கிடைகளே இல்ல மெல்லாம்.

முஞ்சி நாண்- முஞ்சிப் புல்லாலாகிய கயிறு, மருங்கில் மின்ன-அரையின் கண் ஒளிவிடவும், பொன்- பொன்னாற் செய்யப்பட்ட, முளரி வேய்ந்த- தாமரை மலரை அணிந்த, குஞ்சி நான்று அசைய-சிகையானது தொங்கி அசையவும், தானைச் சொருக்கு- ஆடையின் சொருகல், முன் கொய்து தூங்க- முன்னே செய்யப்பட்டுத் தொங்கவும், கலைத்தோல் பஞ்சின் நாண்- மான்றோலைக் கட்டிய பஞ்சினாலாகிய பூணூலை, மார்பும்- மார்பிலும், பலாசக்கோல்-முள் முருக்கங்கோலை, கையும் தாங்கி- கையிலுங்கொண்டு, எஞ்சு இல்- குறைவு இல்லாத, நான்மறை நூல் கற்போர்-நான்கு மறைகளாகிய நூல்களைக் கற்கின்ற மாணவர்களின், கிடைகளே இல்லம் எல்லாம்-சாலைகளேயாம் (அவ்வீதியிலுள்ள) வீடுகளனைத்தும்.

தீவீனை அந்த ணாளர் சிறார்பயில் தெய்வ வேத நாவுரு வேற்றக் கேட்டுக் கிளிகளோ நவிலும் வேற்றுப் பூவையும் பயின்று புத்தே ளுலகுறை புதுமந் தாரக் காவுறை கிளிகட் கெல்லாங் கசடறப் பயிற்று மன்னோ.

தீவினை அந்தணாளர் சிறார்- அங்கி காரியத்தையுடைய பார்ப்பனரின் சிறுவர்கள், பயில்தெய்வவேதம்- பயிலுதற்குரிய திப்பிய மறைகளை, நா உரு ஏற்றக் கேட்டு- (தமது) நாவினால் உருப்போடுதலைக் கேட்டு, கிளிகளோ நவிலும்-(அவ்வில்லங்களிலுள்ள) கிளிகள் மட்டுமா கூறா நிற்கும் (அன்று), வேற்றுப் பூவையும் பயின்று- அயலிடங்களி லுள்ள நாகணவாய்ப் புட்களும் கற்று, புத்தேள் உலகு உறை-தேவருலகத்திற் பொருந்திய, புதுமந்தாரக் கா உறை கிளிகட்கு எல்லாம்- புதிய மலர்களையுடைய கற்பகச் சோலையின் கண் உறையும் கிளிகளுக்கெல்லாம், கசடு அறப் பயிற்றும்- குற்றம் நீங்கக் கற்பிக்கும்.

வேதமு மங்க மாறு மிருதியும் புராண நூலின் பேதமும் தெரிந்தோ ராலும் பிறர்மதம் களைய வல்ல வாதமு மதமேற் கொண்டு மறுத்தலு நிறுத்த வல்ல போதமும் உடையோ ராலும் பொலிந்தன கழக மெல்லாம். வேதமும்- நான்கு மறைகளும், அங்கம் ஆறும்- ஆறு அங்கங்களும், மிருதியும்- பதினெண் மிருதிகளும், புராணநூலின் பேதமும்-பேதமுள்ள பதினெண் புராண நூல்களும் ஆகிய இவைகளை, தெரிந்தோராலும்- அறிந்தோர்களாலும், பிறர் மதம் களையவல்ல வாதமும்- பிறர் கொள்கையை அழிக்கவல்ல வாதத்தினையும், மதம் மேற்கொண்டு மறுத்தலும்- அவர் கொள்கையை ஒருவாற்றான் மேற் கொண்டு மற்றொருவாற்றல் மறுத்தலையும், நிறுத்த வல்ல போதமும்- தமது கொள்கையை நிறுத்திச் சாதிக்கவல்ல உணர்ச்சியையும், உடையோராலும்- உடையவர்களாலும், கழகம் எல்லாம் பொலிந்தன-கழகங்கள் அனைத்தும் விளங்கின. (85)

உற்பொதி கரகக் கைய ரொளிவிடு செங்கற் றோய்ந்த அறுவையர் உயிர்க்கூ றஞ்சு நடையின ரவிச்சை மாள எறிசுடர் மழுவா ளென்னக் கோவணம் யாத்த கோலர் மறைமுடி வன்றித் தேறா மாதவர் மடங்க ளெங்கும்.

உறிபொதி கரகக் கையர்- உறியாற் பொதியப்பட்ட கமண்டலத்தைக் கையிலுடையவரும், ஒளிவிடு செம் கல் தோய்ந்த அறுவையர்-ஒளிவீசும் சிவந்த காவிக் கற்குழம்பில் தோய்ந்த ஆடையை யுடையவரும், உயிர்க்கு ஊறு அஞ்சும் நடையினர்- எறும்பு முதலிய சிற்றுயிர்களுக்கு நேரும் துன்பத்தை யஞ்சி மெல்லென ஒதுங்கும் நடையுடையவரும், அவிச்சை மாள- அஞ்ஞான மரம் கெட, எறிசுடர் மழுவாள் என்ன- வீசுகின்ற ஒளியையுடைய மழுப்படையைப்போல, கோவணம் யாத்த கோலர்- கோவணங்கட்டிய தண்டத்தை யுடையவருமாகிய, மறைமுடிவு அன்றித் தேறா மாதவர்-உபநிடதங்களையன்றி வேறுநூல்களைச் சிந்தியாத முனிவர்களின், மடங்கள் எங்கும்- மடங்கள் எவ்விடத்தும் (உள்ளன).

அட்டில்வாய்ப் புகையு மாடத் தகில்படு புகையும் வேள்வி வீட்டெழுபுகையு மொன்றி விரிசுடர் விழுங்கக் கங்குல் பட்டது பலருந் தத்தம் பயில்வினை இழக்க நங்கை மட்டவிழ் கடுக்கை யான்கண் புதைத்த நாள் மானுமன்னோ.

அட்டில்வாய்ப் புகையும்- அடுக்களையினின்று எழுந்த புகையும், மாடத்து அகில்படு புகையும்- மேன்மாடத்தினின்றும் அகிற் கட்டையாலுண்டாகி எழுந்த புகையும், வேள்வி விட்டு எழு புகையும்-வேள்விக் குன்றத்தினின்றும் விடப்பட்டு மேலெழுந்த புகையும், ஒன்றி- ஒன்றுபட்டு, விரிசுடர் விழுங்க- ஒளிவிரிந்த சூரியனை மறைக்க, கங்குல் பட்டது- இருள் நிறைந்ததாகிய அந்நாள், பலரும் தம் தம் பயில்வினை இழக்க- அனைவரும் தத்தமக்குரிய செய்யுந் தொழில்களை இழக்கும்படி, நங்கை-உமையம்மை, மட்டு அவிழ் கடுக்கையான்- மணம்விரிந்த கொன்றை மாலையையுடைய இறைவனுடைய, கண் புதைத்த நாள் மானும்- திருக்கண்களைத் (தமது கரத்தால்) மூடிய நாளை ஒக்கும்.

சைவர் வீதி

கலிநிலைத்துறை

தெய்வ நீறுமைந் தெழுத்துமே சீதைக்கல னாக எவ்வ மாசீரு வினையுடம் பெடுத்துழல் பிறவிப் பௌவ மேழையுங் கடந்தரன் பதமலர்க் கரைசேர் சைவ மாதவ ருறைமடத் தனிமறு குரைப்பாம்.

தெய்வ நீறும்- தெய்வத் தன்மையுடைய திருநீறும், ஐந்து எழுத்துமே-திருவைந் தெழுத்துமே, சிதைக்கலன் ஆக-பாய்மரத்தினையுடைய கப்பலாகக் (கொண்டு), எவ்வம் மாசு இருவினை- துன்பத்தைத் தருகின்ற குற்றத்தையுடைய இருவினைகளாலும், உடம்பு எடுத்து உழல் பிறவி- உடம்பினை எடுத்து வருந்துகின்ற எழுவகைப் பிறப்பாகிய, பௌவம் ஏழையும்- எழுகடல்களையும், கடந்து- நீந்தி, அரன் பதமலர்க் கரைசேர்- இறைவன் திருவடித் தாமரையாகிய கரையை அடைகின்ற, சைவ மாதவர் உறைமடம்- தவத்தினையுடைய சைவப் பெரியார்கள் உறைகின்ற மடங்களையும், தனிமறுகு

எங்கும் ஈசனைப் பூசைசெய் திகபர மடைவார் எங்கும் அன்பரைப் பூசைசெய்து எழுபிறப் பறுப்பார் எங்கும் ஆகமஞ் செவிமடுத் தெதிர்வினை தடுப்பார் எங்கும் நாயகன் வடிவுணர்ந் திருள்மலம் களைவார்.

(அவ்வீதியில்) எங்கும்- எவ்விடத்தும், ஈசனை- சிவபெருமானை, பூசைசெய்து இகபரம் அடைவார்- பூசனை புரிந்து இம்மை மறுமைப் பயன்களைப் பெறுவாரும், எங்கும்-யாண்டும், அன்பரைப் பூசைசெய்து- அடியார்களைப் பூசித்து, எழுபிறபபு அறுப்பார்-வருகின்ற பிறவியைப்போக்குவாரும், எங்கும்-எப்புறத்தும், ஆகமம் செவிமடுத்து- ஆகமநூலைக் கேட்டு, எதிர்வினை தடுப்பார்-ஆகாமிய வினையைத் தடுப்பாரும், எங்கும்-எப்பக்கமும், நாயகன் வடிவு உணர்ந்து- இறைவனது திருவுருவைச் சிந்தித்து, இருள்மலம் களைவார்- ஆணவமலத்தைக் கெடுப்பாரும் (உளர்). (89)

அழிவி லான்உரை யாகம மிலக்கமாய்ந் தவற்றுள் விழுமி தாகிய விதியினும் விலக்கினும் அடியைத் தழுவு தொண்டர்கள் மைந்தர்கள் சாதகர் பாசம் கழுவி வீடருள் போதகக் காட்சியர் பலரால்.

அழிவு இலான் உரை- நித்தனாகிய சிவபிரான் அருளிப்பாடாகிய, ஆகமம்- ஆகமங்களின், இலக்கம் ஆய்ந்து- நூறாயிரங் கிரந்தங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றுள் விழுமிதாகிய விதியினும் விலக்கினும்- அவற்றுள்ளே உயர்ந்த விதியானும் விலக்கானும், அடியைத் தழுவு- (தமது) திருவடிகளை இறுகப்பற்றிய, தொண்டர்கள் மைந்தர்கள் சாதகர்- தொண்டர்கள் மைந்தர்கள் சாதகர் ஆகிய இவர்களின், பாசம் கழுவி- பாசத்தைப் போக்கி, வீடு அருள்- வீட்டுலகை அருளுகின்ற, போதகக் காட்சியர் பலர்-மெய்யுணர் வினையுடைய ஞானாசிரியர் பலர் (அவ்வீதியில் உள்ளார்).

மறைக ளாகமம் பொதுச்சிறப் பெனச்சிவன் வகுத்த முறையி னோதிய விதி விலக் குரைகளு முடிவில் அறையும் வீடுமொன் றிரண்டெனும் பிணக்கற அமைந்த குறைவி லாச்சிவ யோகியர் குழாங்களும் பலவால்.

மறைகள் ஆகமம்- வேதங்களையும் ஆகமங்களையும், பொது சிறப்பு என- (முறையே) பொதுவாகவும் சிறப்பாகவும், சிவன் வகுத்த முறையின்- சிவபிரான் ஒருவனே அருளிச்செய்த முறைமையினால், ஓதிய விதிவிலக்கு உரைகளும்- அவற்றுள் கூறப்பட்ட விதி விலக்கு மொழிகளும், முடிவில் அறையும் வீடும்- அவற்றின் இறுதியிற் கூறுகின்ற வீடும், ஒன்று இரண்டு எனும் பிணக்கு அற- ஒன்று என்றும் இரண்டு எனறும் கூறுகின்ற மாறுபாடு இல்லையாகக் கொண்டு, அமைந்த- தெளிந்திருந்த, குறைவு இலா- குறைதலில்லாத, சிவயோகியர் குழாங்களும் பல-சிவயோகியர் கூட்டங்களும் பல (அவ்வீதியில் உள்ளன). (91)

திருக்கோயில் முதலியன

குழலுந் தும்புரு நாரதர் பாடலுங் குனித்துச் சுழலுங் கொம்பனா ராடலு முவர்வாய்த் துதியும் விழவின் செல்வமுஞ் சுருதியுந் திசையெலாம் விழங்கும் முழவுங் கண்டுயி லாதது முன்னவன் கோயில். குழலும்- வேய்ங்குழலின் ஒலியும், தும்புரு நாரதர்- தும்புருநாரதர் என்னும் இருவர்களின் இசைப்பாட்டின் ஒலியும், கொம்பு அனார் குனித்துச் சுழலும் ஆடலும்- பூங்கொம்பையொத்த மகளிர் வளைந்து சுழன்று ஆடுகின்ற ஆடலின் ஒலியும், மூவர்வாய்த் துதியும்-ஆளுடைய பிள்ளையார் ஆளுடைய அரசுகள் ஆளுடைய நம்பிகள் ஆகிய மூவரும் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருநெறித் தமிழ்மறையின் ஒலியும், விழவின் செல்வமும்- சிறந்த திருவிழாவின் ஒலியும், சுருதியும்- நான் மறைகளின் ஒலியும், திசை எலாம் விழுங்கும் முழவும்- திக்குகளின் ஒலிகளை எல்லாம் கீழ்ப்படுத்தும் முழுவின் ஒலியும், கண் துயிலாதது- நீங்கப்பெறாதது, முன்னவன் கோயில்-இறைவன் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயில் ஆகும்.

மடங்க லின்றிவிண் பிளந்துமேல் வளர்ந்துவெள் ளேற்று விடங்கர் வெள்ளிமன்று இமைத்தெழு வெண்சுடர் நீட்டம் முடங்கல் வெண்பிறைக் கண்ணியான் கயிலைமு வுலகும் ஓடுங்கு கின்றநா ளோங்கிய ஓக்கமே ஒக்கும்.

வெள் ஏற்று விடங்கர்- வெண்மையான ஏறாகிய ஊர்தியையுடைய அழகராகிய இறைவன் திருநிருத்தஞ் செய்கின்ற, வெள்ளிமன்று-வெள்ளியம்பலத்தினின்று, இமைத்து- விளங்கி, மடங்கல் இன்றி-மடங்குதலில்லாமல், விண் பிளந்து- வானத்தைக்கிழித்து, மேல் வளர்ந்து எழு- மேலே வளர்ந்தெழுகின்ற, வெண்சுடர் நீட்டம்-வெள்ளிய ஒளியின் நீட்சியானது, முடங்கல்- வளைவையுடைய, வெண்பிறைக் கண்ணியான் கயிலை- வெண்மையுடைய பிறையாகிய கண்ணியையுடைய சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் கயிலையானது, மூவுலகும் ஓடுங்குகின்ற நாள்- மூன்று உலகங்களும் அழிகின்ற நாளில், ஓங்கிய ஓக்கமே ஒக்கும்-வளர்ந்த உயர்ச்சியையே போலும். (93)

சுரந்து தேன்துளித் தலர்களுஞ் சொரிந்துவண்ட ரற்ற நிரந்து சுந்தரற் கொருசிறை நின்றுபூங் கடம்பு பரந்து கட்புன லுகப்பல மலர்கள்தூய்ப் பழிச்சி இரந்து நின்றருச் சனைசெயு மிந்திரன் நிகரும்.

தேன் சுரந்து துளித்து- தேன் ஊற்றெடுத்துத் துளித்து, அலர்களும் சொரிந்து- மலர்களையும் சொரிந்து, வண்டு அரற்ற- வண்டுகள் ஒலிக்க, நிரந்து- தழைத்து, சுந்தரற்கு ஒரு சிறை- சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு ஒரு பக்கத்தின், நின்ற பூங்கடம்பு- நிற்கின்ற பூக்களையுடைய கடப்ப மரமானது, கண் புனல் பரந்து உக-கண்களினின்று அருவியானது பெருகிப் பொழிய, பல மலர்கள் தூய்- பல மலர்கள் தூ வி, பழிச்சி- துதித்து, இரந்து நின்று- குறையிரந்து நின்று, அருச்சனை செய்யும்- அருச்சிக்கின்ற, இந்திரன் நிகரும்-இந்திரனை ஒக்கும்.

உழல்செய் தீவினை உருப்பற உயிர்க்கெலா மடியின் நிழல்செய் வார்க்குநீள் நிழல்செயா நின்றபூங் கடம்பின் குழல்செய் வண்டுகற் பகமதுக் கொணர்ந்துவந் தூட்டித் தழல்செய் காமமென் பேடையி னூடல்நோய் தணிக்கும்.

உழல்செய்- வருந்துதலைச் செய்கின்ற, தீவினை உருப்பு அற-தீவினையாகிய வெப்பம் நீங்க, உயிர்க்கு எலாம்-உயிர் அனைத்திற்கும், அடியின் நிழல் செய்வார்க்கு-(தமது) திருவடியின் நிழலை அருளுகின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு, நீள் நிழல் செயா நின்ற பூங்கடம்பின்- மிகுந்த நிழலைச் செய்து (ஒரு சிறை) நிற்கின்ற பூக்கள் நிறைந்த கடப்ப மரத்திலுள்ள, சுழல் செய் வண்டு-வேய்ங்குழலின் இசைபோலும் ஒலிசெய்யும் ஆண் வண்டானது, கற்பம்-கற்பகச்சோலையிலுள்ள, மதுக் கொணர்ந்து- தேனைக் கொண்டுவந்து, உவந்து ஊட்டி- மகிழ்ந்து உண்பித்து, தழல் செய் காமம்- வெம்மையைச் செய்கின்ற காமத்தையுடைய, மென்பேடையின்- மென்மையான பெண் வண்டின், ஊடல்நோய் தணிக்கும்- புலவித் துன்பத்தை ஆற்றும். (95)

ஆரு நீர்க்கட லன்றது எனநிறை யகழ்கார் ஊரு மாழியன் றதுவென ஓங்கெயிலெட்டாய்ச் சாரு நேமியன் றதுவெனச் சமைந்தகோ புரம்பொன் மேரு அன்றது எனச்சுடர் விண்ணிழி விமானம்.

ஆரும் நீர்க்கடல்- நிறைந்த நீரினையுடைய கடல், அது அன்று என-அதுவன்று இதுதான் என்று சொல்லும்படி, நிறை அகழ்-நீர் நிறைந்த அகழியும், கார் ஊரும் ஆழி-மேகம் தவழ்கின்ற சக்கரவாளகிரி, அது அன்று (இது) என- அதுவன்று இதுதான் ஓங்கு எயில்- உயர்ந்த மதிலும், கூறும்படி, என்று பொருந்திய மலைகள், எட்டாய்ப் நேமி-சாரும் என-அவையல்ல இவைதாம் எனமொழிய, (இவை) அன்று கோபுரங்களும், பொன் கோபுரம்-அமைந்த சமைந்த

பொன் மயமாகிய, மேருமலை, அது அன்று (இது) என-அதுவன்று இதுதான் எனக் கழற, விண்இழிசுடர் விமானம்-வானுலகத்தினின்றும் இறங்கிய ஒளி பொருந்திய விமானமும் (அங்கு உள்ளன).

வேத அந்தமுந் துளக்கற மெய்ப்பொருள் விளங்கும் நாத அந்தமுங் கடந்தோர் நடுநிலைப் பொருளின் பாத வந்தனைப் பத்தியின் பாலராய்ப் பயில்வோர் மாத வந்தரு பயனெனத் தழைத்தபல் வளனும்.

வேத அந்தமும்- வேத முடிவையும், துளக்கு அற-கலக்கமின்றி, மெய்ப்பொருள் விளங்கும்- மெய்ப்பொருள் விளங்குற் கேதுவாகிய, நாத அந்தமும்- நாத முடிவையும், கடந்தது- கடந்ததாகிய, ஓர்- ஒப்பற்ற, நடுநிலைப் பொருளின்-நடுநிலைப் பொருளாகிய இறைவனுடைய, பாதம்-திருவடிகளை, வந்தனை- வணங்குதலையுடைய, பத்தியின் பாலராய்ப் பயில்வோர்- அன்பின் பகுதியையுடையவராய் ஒழுகுவார்க்கு, மாதவம் தருபயன் என- அச்சிவ புண்ணியந் தருகின்ற பயன் தழைப்பது போல், பல்வளனும் தழைத்த- பல வளங்களும் (அங்கு) தழைத்தன. (97)

பொறிக ளைந்தினுங் கூட்டுபல் போகமும் மிதப்பச் செறிகொள் நீரவா லுவப்பவத் திருநகர் மாக்கள் நெறிகொள் செஞ்சடைப் பிறைமுடி நிருமலக் கொழுந்தின் வெறிகொள் நாண்மல ரடிதழீல் வீடுபெற் றார்போல்.

நெறிகொள் செஞ்சடை- நெறித்தலைக் கொண்ட சிவந்த சடையின் கண், பிறைமுடி- சந்திரனை அணிந்த, நிருமலக் கொழுந்தின்-இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கிய இறைவனுடைய, வெறிகொள்- மிகுந்த மணத்தைக்கொண்ட, நாண் மலர் அடிதழீஇ- அன்றலர்ந்த மலர்போலும் திருவடிகளைப்பற்றி, வீடுபெற்றார் போல்-வீட்டுலகை அடைந்தவரடையும் அத்திருநகர் இன்பம்போல், மாக்கள் அம்மதுரைமா உவப்ப-நகரிலுள்ள மக்கள் இன்பம் பெற, பொறிகள் ஐந்தினுக்கு ஐம்பொறிகளுக்கும் உண்பிக்கின்ற, பல் போகமும்-பலபோகப் பொருட்களும், மிதப்பச் செறிகொள் நீர-நிறைந்த தன்மையுடையன. (98)

முன்ன வன்னர சிருக்கையா லந்நகர் முளரிப் பொன்னை ஈன்றதா லதுபல பொருள்நிறை செல்வந் தன்னை ஈன்றதா லதுபல தருமமென் றுரைக்கும் மின்னை ஈன்றத∴து ஈன்றதால் விழுத்தகு புகழே.

முன்னவன் அரசு இருக்கையால்- யாவர்க்கு முதல்வனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் அரசு புரிந்தமையினால், அந்நகர் முளரி பொன்னை ஈன்றது- அம்மதுரையானது தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளைப் பெற்றது, அது-அத்தெய்வம், பல பொருள் நிறை செல்வம் தன்னை ஈன்றது-பலபொருள்களும் நிறைந்த செல்வத்தைப் பெற்றது, அது-அச் செல்வம், பல தருமம் என்று உரைக்கும் மின்னை ஈன்றது- பல அறங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற பெண்ணைப் பெற்றது, அ∴து- அந்தப் பெண், விழுத்தகு புகழ் ஈன்றது-சீரிய புகழைப் பெற்றது.

எழுக்க டந்ததோள் உருத்திர வுலகமென் றியாரும் வழுத்த நின்றஇந் நகர்வயின் உம்பரின் மாண்ட விழுத்த கும்பல செல்வமும் வியந்துபார்த் துள்ளத்து அழுக்க றாமையா லின்னமும் அமரர்கண் ணுறங்கார்.

எழுக் கடந்ததோள்- தூணை வென்ற தோள்களையுடைய, உருத்திரன் உலகமென்று- சிவபிரானுலகமென்று, யாரும் வழுத்த நின்ற- எவரும் பரவுதற்கு அமைந்த, இந்நகர்வயின்-இம்மதுரை நகரின்கண் உள்ள, உம்பரின் மாண்ட- (தமது) தேவ உலகிலுள்ள பொருள்களினும் மாட்சிமைப் பட்ட, விழுத்தகும் பல செல்வமும்- சீரிய பல செல்வங்களையும், பார்த்து வியந்து- கண்டு வியப்படைந்து, உள்ளத்து அழுக்கு அறாமையால்- மனத்தின் கண் பொறாமை நீங்காமையினால், அமரர் இன்னமும் கண் உறங்கார்- தேவர்கள் இன்னமும் கண் துயிலாதவராயுள்ளார்கள்.

வீரை அவிழ்ந்தார் மீனவர் வாகைவேல் விடுத்துக் திரையை வென்றது முடிதகர்த் திந்திரன் செருக்குக் கரைய வென்றதுங் கார்தளை யிட்டதும் கனக வரையை வென்றது மிந்நகர் வலியினா லன்றோ.

விரை அவிழ்ந்த தார் மீனவர்- மணம் விரித்த மாலையை யணிந்த மீனக் கொடியை யுடைய பாண்டி மன்னர், வாகை வேல் விடுத்து-வெற்றி மாலையைச் சூடிய வேற்படையை ஏவி, திரையை வென்றதும்- கடலைச் சுவறச் செய்து வெற்றி பெற்றதும், இந்திரன் முடிதகர்த்து- இந்திரனுடைய முடியைப் பொடியாக்கி, செருக்குக் கரைய வென்றதும்- (அவன்) செருக்கு அழியும்படி செய்து வெற்றி பெற்றதும், கார் தளை இட்டதும்- முகிலை விலங்கு பூட்டிச் சிறையிலிட்டதும், கனக வரையை வென்றதும்- மேருவை செண்டாலடித்து வெற்றி பெற்றதும், இந்நகர் வலியினால் அன்றோ-இந்நகரத்தின் வலிமையினால் அல்லவா. (101)

எங்கு நாவுமாய் எங்கணும் கண்ணுமாய் எங்குந் தங்கு பேரொளி யல்லதித் தனிநகர்ச் செல்வம் செங்க ணாயிர நாவினான் செப்பவும் எதிர்கண்டு அங்க ணாயிர முடையவ னளக்கவும் படுமோ.

எங்கும் நாவும் ஆய்- எவ்விடத்தும் நாவை யுடையதாகி, எங்கணும் கண்ணும் ஆய்- எங்குங்கண்ணையுடையதாகி, எங்கும் தங்கு- யாண்டும் நிறைந்த, பேர் ஒளி அல்லது-பெரிய ஒளிப் பிறப்பாகிய இறைவனால் அளக்கவுங் கூறவு முடியுமே யன்றி. இத் தனிநகர் செல்வம்- இந்த ஒப்பற்ற நகரிலுள்ள செல்வமானது, செங்கண் ஆயிரம் நாவினான் செப்பவும்- சிவந்த கண்களையும் ஆயிரம் நாவையுமுடைய ஆதிசேடன் சொல்லவும், அம்கண் ஆயிரம் உடையவன்-அழகிய ஆயிரம் கண்களையுடைய இந்திரன், எதிர்கண்டு அளக்கவும் படுமோ- எதிரே பார்த்து அளந்து விடவும் முடியுமோ (முடியாது).

புண்ணி யம்புரி பூமிபா ரதில்வரு போகம் நண்ணி யின்புறு பூமிவா னாடென்ப நாளும் புண்ணி யம்புரி பூமியு மதில்வரு போகம் நண்ணி இன்புறு பூமியு மதுரைமா நகரம்.

புண்ணியம் புரி பூமி பார்- அறஞ் செய்தற்கு இடமாயுள்ளது புவியாம், அதில் வருபோகம் நண்ணி- அவ்வறத்தால் விளையும் பயனைப் பெற்று, இன்பு உறு பூமி வானாடு-இன்பத்தையடைதற்கு இடமாயுள்ளது வானுலகமாம், என்ப- என்று சொல்லுவார் நூலோர், நாளும்- எப்போதும், புண்ணியம் புரிய பூமியும்- அறஞ் செய்தற்கு இடமாயுள்ளதும், அதில் வருபோகம் நண்ணி- அதனால் வருகின்ற போகத்தைப் பொருந்தி, இன்பு உறு பூமியும்- இன்பத்தை அடைதற்கு இடமாயுள்ளதும், மதுரைமா நகரம்- இம் மதுரைமா நகரம் ஆகும். (103)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

பண்கனிந் தனைய சொல்லார் நரப்பிசைப் பாணி தேவர் உண்கனி யமுதும் கைப்பச் செவிதொளைத்து ஊட்ட உண்டும் பெண்களி னமுத மன்னர் பெருமித நடனம் உண்ணக் கண்களை விடுத்துங் காலங் கழிப்பவர் அளவிலாதார்.

பண் கனிந்தனைய சொல்லார்- பண் கனிந்தா லொத்த (இனிய) சொல்லையுடைய மகளிர், நரப்பு இசைப் பாணி- யாழின் இசையோடு கூடிய பாட்டினை, தேவர் உண் கனி அமுதும் கைப்ப- தேவர் உண்ணுகின்ற (சுவை) முதிர்ந்த அமுதத்தையும் வெறுக்கும்படி, செவி தொளைத்து ஊட்ட உண்டும்- செவியைத் தொளைத்து உண்பிக்க (அதனை) உண்டும், பெண்களின் அமுதம் அன்னார்- பெண்களுள் அமுதம் போன்ற மகளிர் (செய்யும்), பெருமித நடனம் உண்ண- மிகவுயர்ந்த நடனத்தை நுகரும் பொருட்டு, கண்களை விடுத்தும்- பார்வைகளைச் செலுத்தியும், காலம் கழிப்பவர் அளவு இலாதார்- காலம் சேலுத்தியும், காலம் கழிப்பவர் அளவு இலாதார்- காலம் போக்குவோர் அளவற்றவர்கள் (அப்பதியில் உளர்). (104)

கலவிவித் தாக வூடிக் கட்புனல் குளிக்கு நல்லார் புலவிதீர் செவ்வி நோக்கிப் புணர்முலைப் போகந் துய்த்தும் நிலைநிலை யாமை நோக்கி நெறிப்படு தரும தானங் கலைஞர்கைப் பெய்துங் காலங் கழிப்பவ ரெண்ணி லாதார்.

வித்தாக ஊடி- புணர்ச்சி காரணமாகப் കുഖി புலந்து, கண்புனல் குளிக்கும் நல்லார்- கண்ணீரில் மூழ்கும் மகளிரின், புலவிதீர் செவ்வி நோக்கி- புலவி நீங்கின்ற காலத்தை அறிந்து, புணர்முலைப் போகம் துய்த்தும்-நெருங்கிய கொங்கைகளின் இன்பத்தை நுகர்ந்தும், நிலை நிலையாமை நோக்கி- நிலையுடைப் பொருள் நிலையில் பொருளி னியல்பை நெறிப்படு- முறைமையையுடைய, தரும தானங்களை, கலைஞர் கைப்பெய்தும்- நூலறிவு சான்றோருக்குச் செய்தும், காலம் கழிப்பவர் எண் இலாதார்-காலத்தை நடத்துகின்றவர்கள் பலர் (அப்பதியில் உளர்). (105)

சந்தித்து மீன நோக்கி தலைவனை முன்று போதும் வந்தித்து மீசன் பூசை மரபுளி முடித்தும் வேதம் அந்தித்து மறியான் செய்த திருவிளை யாடல் கேட்டுஞ் சிந்தித்து மன்பர் பூசை செய் துநாள் கழிப்பர் பல்லோர். மீன நோக்கி தலைவனை- அங்கயற்கண்ணி தலைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, மூன்று போதும் சந்தித்து வந்தித்தும்-மூன்று காலங்களிலும் சென்று கண்டு வணங்கியும், ஈசன் பூசை மரபுளி முடித்தும்- சிவ பூசையை ஆகம முறையால் நிறைவேற்றியும், வேதம் அந்தித்தும் அறியான் செய்த- வேதங்கள் அணுகியும் அறிய முடியாதவனாகிய அவ்விறைவன் செய்தருளிய, திருவிளையாடல் கேட்டு-திருவிளையாடல்களைப் பெரியோர் சொல்லக் கேட்டும், சிந்தித்தும்- (அவற்றை) நினைத்தும், அன்பர் பூசை செய்தும்-அடியார்களைப் பூசித்தும், நாள் கழிப்பர் பல்லோர்- நாளை (106)நடத்துவார்கள் பலர் (அப்பதியில்).

கற்பவை கற்றுங் கேட்டுங் கேட்டவை கருத்து ளூரச் சொற்பொரு ணினைந்துங் கேட்போர்க் குணர்த்தியுட் டுளக்கந் தீர்த்தும் எற்பக லிரவு நீங்கு மிடத்துமெய் யறிவா னந்த அற்புத வெள்ளத் தாழா தாழ்ந்துநாள் கழிப்பர் சில்லோர்.

கற்பவை கற்றும்- கற்கத் தகுவனவாய மெய்ந்நூல்களை கற்றும், கேட்டு- (அந்நூற் பொருளைப் பெரியார்வாய்க்) கருத்தில் பதியும்படி, சொல்பொருள் நினைந்தும்- சொல்லையும் பொருளையும் பலகாற் சிந்தித்தும், கேட்போர்க்கு உணர்த்தி-கேட்குபவருக்கு அறிவித்து, உள் துளக்கம் தீர்த்தும்-(அவர்கள்) உள்ளத்திலுள்ள ஐயந்திரிபாகிய கலக்கங்களைப் போக்கியும், எல் பகல் இரவு நீங்கு இடத்து- ஒளி பொருந்திய பகலும் இரவும் அற்ற விடத்தில், மெய் அறிவு ஆனந்த அற்புத வெள்ளத்து- சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய அற்புத வெள்ளத்தின்கண், ஆழாது ஆழ்ந்தும்- படியாமற் படிந்தும், நாள் கழிப்பர் சில்லோர்- நாளைப் போக்குவர் சிலர். (107)

தன்னிக ருயர்ச்சி யில்லான் காப்பியத் தலைவ னாக முன்னவர் மொழிந்த தேனோர் தமக்கெலா முகம னன்றோ அன்னது தனதே யாகு மண்ணலே பாண்டி வேந்தாய் இந்நகர்க் கரச னாவா னிக்கவிக் கிறைவ னாவான்.

ஒப்பும் தனக்கு உயர்ச்சி இல்லான்-நிகர் தன் காப்பியத் ஒயர்வுமில்லாதவனே, காப்பியத் தலைவன் ஆக-முன்னுள்ளவர்கள் முன்னவர் மொழிந்தது-தலைவனென்று, அன்றோ-(முகமன் தமக்கு எலாம் ஏனோர் கூறியது, தனதே அன்னது கெல்லாம் உபசாரமல்லவா, மற்றையோர்க்

ஆகும் அண்ணலே- அவ்வுயர் வொப்பில்லாத தன்மையைத் தனக்கே உரிமையாகக் கொண்டிருக்கும் இறைவனே, பாண்டி வேந்தாய்- பாண்டி மன்னனாய், இந்நகர்க்கு அரசன் ஆவான்-இம் மதுரை நகருக்கு அரசனாவானும், இக்கவிக்கு இறைவன் ஆவான்- இக்காப்பியத்திற்குத் தலைவனாவானும் ஆகும். (108)

என்னென வுரைப்பேனந்த விறைமகன் பண்பை யேனை மன்னவர் வானோர் போல மதித்துரை விரிக்கற் பாற்றோ அன்னவ னாணை யாற்றா னடைப்பதிவ் வகில மென்றால் முன்னவன் செய்த வாடல் வரவினை முறையிற் சொல்வேன்.

அன்னவன் ஆணையால தான்- அச்சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவாணையினாலேதான், இவ் அகிலம் நடப்பது என்றால்- இந்த உலகம் நடைபெறுவதென்றால், அந்த இறைமகன் பண்பை- அந்தப் பாண்டி மன்னனாகிய இறைவனுடைய தன்மையை, என் என உரைப்பேன்- என்னென்று கூறுவேன் (அது), ஏனை மன்னவர் வானோர் போல மதித்து- மற்ற அரசர்கள் தேவர்களின் தன்மைகளைப் போலக் கருதி, உரை விரிக்கற் பாற்றோ- உரைக்குந் தகுதியை உடையதோ (அன்று), முன்னவன் செய்த ஆடல் வரவினை- (இனிஅம்) முதல்வன் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களை, முறையில் சொல்வேன்- முறையாகக் கூறுவேன்.

திருநகரச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 199

திருக்கைலாயச் சிறப்பு

கலிநிலைத்துறை

வரங்க டந்தரு ளெனமுது வானவர் முனிவோர் கரங்க டந்தலை முகிழ்த்திடக் கருணைசெய் தவிச்சை உரங்க டந்துரை உணர்வெலாங் கடந்தரு மறையின் சிரங்க டந்தவ னிருப்பது திருக்கயி லாயம்.

முதுவானவர் முனிவோர்- பெரிய தேவர்களும் முனிவர்களும். வரங்கள் தந்தருள் என- வரங்களைக் கொடுத்தருள் வேண்டுமென்று, கரங்கள் தம் தலை முகிழ்த்திட- கைகளைத் தங்கள் தலையிற் கூப்பி வேண்டாநிற்க, கருணை செய்து- (அவருக்குத்) திருவருள் செய்து, அவிச்சை உரம் கடந்து- (இயல்பாகவே) வலிய பாசங்களினின்று நீங்கி, உரை உணர்வு எலாம் கடந்து- வாக்கு மனங்கள் எல்லாவற்றையுங் கடந்து, அருமறையின் சிரம் கடந்தவன்- அரிய வேதங்களின் முடிவைக் கடந்த இறைவன், இருப்பது திருக் கைலாயம்- வீற்றிருக்கப்பெறுவது திருக்கைலாயமலை ஆகும். (01)

புரந்த ராதிவா னவர்பதம் போதுறை புத்தேள் பரந்த வான்பதஞ் சக்கரப் படையுடைப் பகவன் வரந்த வாதுவாழ் பதமெலா நிலைகெட வருநாள் உரந்த வாதுநின் றூழிதோ றோங்குமவ் வோங்கல்.

புரந்தர ஆதி வானவர் பதம்- இந்திரன் முதலிய இமையவர் உலகும், போது உறை புத்தேள்- தாமரை மலரில் உறையும் அயனுடைய, பரந்த வான் பதம்- அகன்ற உயர்ந்த சத்தியலோகமும், சக்கரப்படை உடைப் பகவன்- திகிரிப் திருமாலின், வரம் வாழ படையினையுடைய எலாம்-பதம்- மேன்மை கெடாது வாழ்கின்ற பரம பதமும், தோறும்-நிலைகெடவரும் ஊழிநாள் எல்லாமும், அவ் ஓங்கல்-வருகின்ற ஊழிக்காலந் தோறும், திருக்கைலாய மலையானது, உரம் தவாது நின்று ஓங்கும்- வலி (02)கெடாது நிலைபெற்று வளரும்.

அரம்பை மாதரார் ஆடலி னரவமும் பாடல் நரம்பி னோசையு முழவதிர் சும்மையும் நால்வாய் வரம்பி லோதையு மருவிவீ ழொலியுமா றாது நிரம்பி வானமுந் திசைகளு நிமிர்வன மாதோ.

அரம்பை மாதாரர் ஆடலின் அரவமும்- தேவ மகளிரின் கூத்தின் ஒலியும், பாடல் நரம்பின் ஓசையும்- பாடலின் ஒலியும் யாழின் ஒலியும், முழவு அதிர்சும்மையும்- மத்தளம் அதிர்கின்ற ஒலியும், நால்வாய் வரம்பு இல் ஓதையும்- யானைகளின் அளவிறந்த ஒலியும், அருவி வீழ் ஒலியும்- அருவிகள் வீழ்கின்ற ஒலியும், மாறாது-நீங்காது, வானமும் திசைகளும் நிரம்பி நிமிர்வன- வானுலகத்தும் திக்குகளிலும் சென்று நிரம்பி மிகுவன.

வெந்த நீற்றொளி வெண்மையும் விமலனை அகங்கொண்டு அந்த மின்றியே யசைவற விருக்கையு மருவி வந்த கண்களும் கொண்டவண் இருக்குமா தவர்க்குத் தந்த தாலரன் கயிலையுந் தனதுசாருபம்.

அரன் கயிலையும்- (சிவபிரானே யன்றி) அவன் வீற்றிருக்கும் கயிலாய மலையும், வெந்த நீற்று ஒளி வெண்மையும்- வெந்த திருநீற்றின் ஒளிபோலும் வெண்மையையும், விமலனை அகம் கொண்டு- நின்மலனாகிய இறைவனைத் தன்னிடத்தே கொண்டு, அந்தம் இன்றியே அசைவற இருக்கையும்- அழிவில்லாமல் அசைவற்று இருத்தலையும், அருவிவந்த கண்களும் கொண்டு- அருவி வருகின்ற இடங்களையுங் கொண்டு, அவண் இருக்கும் மாதவர்க்கு- அங்கு இருக்கின்ற பெருமை பொருந்திய முனிவர்களுக்கு, தனது சாரூபம் தந்தது- தனது சாரூப பதவியைக் கொடுத்தது.

ஆங்கு வெண்டுகில் விரித்தெனக் கல்லென ஆர்த்து வீங்கு காலரு வித்திரள் வெள்ளமே யன்றி ஓங்கு நான்மறைக் குடுமியி னுள்ளொளி நோக்கித் தூங்கு மாதவர் கண்களுஞ் சொரிவன வெள்ளம்.

விரித்தென-அம்மலையினிடமானது, வெண்துகில் கல்வென ஆடையை விரித்தாற் போலத் (தோன்றி), வெள்ளிய ஆரவாரித்து, வீங்குகால்-கல்லென்று உயர்ந்த ஆர்த்து-கால்களையுடைய, அருவித்திரள் வெள்ளம் அன்றி- அருவியாகிய சொரிதல் அல்லாமல், ஓங்கும் திரண்ட வெள்ளத்தைச் குடுமியின் உள் ஒளி நோக்கி-உயர்ந்த நான்கு நான்மறைக்

மறைகளின் முடியினுள் விளங்கும் ஒளிப்பிழம்பை (அகத்திற்) கண்டு, தூங்கு மாதவர் கண்களும்- அழுந்திக் கிடக்கின்ற பெரிய முனிவர்களின் கண்களும், வெள்ளம் சொரிவன-ஆனந்த அருவியாகிய வெள்ளத்தைப் பொழிவனவாம். (05)

கோட்டு மாமலர் நிலமலர் குண்டுநீ ரெடுத்துக் காட்டு மாமலர் கொடிமலர் கொண்டும்உட் கரைந்த பாட்டு மாமலர் கொண்டுநம் பரஞ்சுட ரடியில் சூட்டு மாதவர் தொகுதியுஞ் சூழ்வன வொருபால்.

கோட்டு மாமலர்- பெருமை பொருந்திய கோட்டுப் பூக்கள், நில மலர்- நிலப்பூக்கள், குண்டு நீர் எடுத்துக் காட்டும் மாமலர்- ஆழமாகிய நீர் உயர்த்திக் காட்டுகின்ற பெருமை பொருந்திய நீர்ப் பூக்கள், கொடி மலர் கொண்டும்- கொடிப் பூக்கள் ஆகிய இந்நால்வகைப் பூக்களைக் கொண்டும், உள் கரைந்த- உள்ளம் உருகிக் கூறிய, பாட்டு மாமலர்கொண்டும்- பாட்டாகிய பெருமை பொருந்திய மலர்களைக் கொண்டும், நம் பரஞ்சுடர் அடியில் சூட்டும் நமது பரஞ்சோதியாகிய சிவபிரான் திருவடிகளிற் சூட்டுகின்ற, மாதவர் தொகுதியும்- பெரிய தவத்தினையுடையார் கூட்டங்களும், ஒருபால் சூழ்வன- (அம்மலையின்) ஒரு பக்கத்தில் சூழா நிற்கும்.

கைய நாகமுங் காய்சின உழுவையுங் கடுவாய்ப் பைய நாகமுந் தங்கிளை பரவிய முக்கண் ஐயன் ஆகமெய் யருந்தவர் தமையடைந் தன்பு செய்ய நாகமும் வையமும் புகழ்வதச் சிலம்பு.

நாகமும்- கையையுடைய யானைகளும், காய்சின உழுவையும்- மிகுந்த சினத்தையுடைய புலிகளும், கடுவாய்ப் பைய- நஞ்சினையுடைய வாயையும் படத்தையுமுடைய, நாகமும்-பாம்புகளும், தம் கிளை பரவிய முக்கண் ஐயன் ஆக- தங்கள் சுற்றம் வழிப்பட்ட மூன்று கண்களையுடைய இறைவனாகக் கருதி, மெய் அருந்தவர் தமை அடைந்து- மெய்யாகிய அரியதவ முடையார் களை அடைந்து, அன்பு செய்ய- அன்போடு பணி அச்சிலம்பு-நாகமும் புகழ்வது செய்யா வையமும் நிற்க, புகழப்பெறுவது மண்ணுலகத்தாராலும் விண்ணுலகத்தாராலும் (07)அத்திருக்கைலாயமலை.

திருக்கைலாயப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 206

புராண வரலாறு

கலிவிருத்தம்

அளந்தி டற்கரி தாயவக் குன்றின்மேற் களங்க றுத்துவிண் காத்தவன் கோயின்முன் விளம்ப ருஞ்சிவ தீர்த்தத்தின் மிக்கதாய் வளம்பெ றுஞ்சிவ தீர்த்தத்தின் மாடது.

அளந்திடற்கு அரிது ஆய- அளப்பதற்கு அரிய பெருமையை யுடைய, அக்குன்றின்மேல்- அத் திருக்கைலாய மலையின் கண், களம் கறுத்து விண் காத்தவன் கோயில் முன்- திருமிடறு கறுத்துத் தேவர்களை ஆண்ட இறைவனது திருக்கோயிலின் முன்னர், விளம்ப அரும்- சொல்லுதற்கரிய, சிவ தீர்த்தத்தின் மிக்கதாய்- சிவ தீர்த்தங்களின் மேம்பட்டதாய், வளம் பெறும்-வளம் பெற்ற, சிவ தீர்த்தத்தின் மாடது- சிவ தீர்த்தத்தின் பக்கத்திலுள்ளது.

தண்ட ருங்கதிர்ச் சந்திர காந்தத்திற் பண்ட யங்க நவமணி பத்திசெய்து அண்டர் தச்ச னநேக தவஞ்செய்து கண்ட தாயிரக் கால்மண் டபமரோ.

தண்டரும் கதிர்- நீங்குதல் இல்லாத ஒளியினையுடைய, சந்திர காந்தத்தில்- சந்திர காந்தக் கற்களினால், பண் தயங்க- ஒப்பனை விளங்க, நவமணி- ஒன்பது மணிகளையும், பத்திசெய்து-வரிசைப்படப் பதித்து, அண்டர் தச்சன்- தேவர்கள் தச்சன், அநேக தவம் செய்து கண்டது- அளவிறந்த தவஞ்செய்து கட்டியது, ஆயிரக்கால் மண்டபம்- ஆயிரங் கால்களையுடைய மண்டபம். (02)

ஆன பான்மையி னாலந்த மண்டபம் ஞான நாயகன் நாள்மலர்த் தாள்தொழ வான மீனொடு வந்து பதங்குறித்து ஊன மின்மதி வைகுவ தொத்ததே.

ஆன பான்மையினால்- அவ்வாறாகிய தன்மையினால், அந்த மண்டபம்- அந்தமண்டபம் (இருத்தல்), ஞான நாயகன்- ஞானமே வடிவாகிய இறைவனுடைய, நான் மலர்த்தாள் தொழ-அன்றலர்ந்த மலர்போலும் திருவடிகளை வணங்க, ஊனம் இல் மதி- குற்றமற்ற நிறைமதியானது, வானம் மீனொடு வந்து-வானிலுள்ள உடுக்களோடு வந்து, பதம் குறித்து வைகுவது ஒத்தது- செவ்வி இருத்தலை நோக்கி ஒத்தது. (03)

அன்ன மண்டபம் தன்னு ளருந்தவம் என்ன வேங்கை அதன்மே லிருந்தனன் பன்னு கேள்விப் பதினெண் புராணமும் சொன்ன மாதவச் சூத முனிவனே.

அன்னமண்டபம் தன்னுள்- அந்த மண்டபத்தின் கண், அரும் தவம் என்ன- செய்தற்கரிய தவமே உருவெடுத்து இருந்தாற் போல, வேங்கை அதன் மேல்- புலித்தோலின் மேல், பன்னு கேள்வி-(யாவரும்) புகழுகின்ற கல்வி கேள்விகளையுடைய, பதினெண் புராணமும் சொன்ன மாதவம் சூதமுனிவன் இருந்தனன்-பதினெட்டுப் புராணங்களையுங் கூறிய பெருந்தவத்தினையுடைய சூதமுனிவன் இருந்தனன்.

அந்த வேலையி லச்சிவ தீர்த்தத்தில் வந்து முழ்கியம் மண்டபத் தேறியே சந்தி யாதி தவமுடித் தீறிலா இந்து சேகரன்தாள் நினைந் தேத்தியே.

அந்த வேலையில்- அப்பொழுதில், அச்சிவ தீர்த்தத்தில் வந்து மூழ்கி- வந்து அத்தீர்த்தத்தின் கண் நீராடி, அம்மண்டபத்து ஏறியே- அந்த மண்டபத்திலேறி, சந்தி ஆதி தவம் முடித்து-சந்தியா வந்தனம் முதலிய தவங்களை முடித்து, ஈறு இலா இந்து சேகரன்- அழிவில்லாத சந்திர சேகரன் ஆகிய இறைவனுடைய, தாள் நினைத்து ஏத்தி- திருவடிகளைத் தியானித்துத் துதித்து. (05)

சம்பு பத்தன் சதானந்தன் உத்தமன் அம்பு யுத்தன் அனைய மகோதரன் உம்ப ரஞ்சிய உக்கிர வீரியன் நம்பு கேள்விப் பிரகண்ட நற்றவன்.

சம்புபத்தன் சதானந்தன் உத்தமன்- சம்புயத்தனும் சதானந்தனும் உத்தமனும், அம்புயத்தன் அனைய மகோதரன்- தாமரைமலரி லிருப்பவனாகிய அயனை யொத்த மகோதரனும், உம்பர் அஞ்சிய உக்கிர விரியன்- தேவர்களும் அஞ்சப்பெற்ற உக்கிர விரியனும், நம்பு கேள்விப் பிரசண்ட நல் தவன்- விரும்புகின்ற கேள்வியினை யுடைய பிரசண்டன் என்னும் நல்ல தவத்தை யுடையவனும்.

ஆதி மாதவர் யாவரு மன்புமை பாதியாய் முற்று மாகும் பராபரச் சோதி பால்வைத்த சூதனைத் தோத்திரம் ஓதி அஞ்சலித் தொன்று வினாவினார்.

ஆதி- முதலிய, மாதவர் யாவரும்- பெரிய தவமுடையார் அனைவரும், உமை பாதியாய்- உமையொரு கூறாய், முற்றும் ஆகும்-முழுதுமாகிய,பராபரச்சோதிபால்-பராபரஒளிப்பிழம்பாகிய இறைவனிடத்தில், அன்பு வைத்த சூதனை- அன்பு பூண்ட சூத முனிவனை, தோத்திரம் ஓதி- துதித்து, அஞ்சலித்து- கைகூப்பி, ஒன்று வினாவினார்- ஒன்று கேட்பாராயினர். (07)

கலிநிலைத்துறை

வேத ஆகம புராணமே மிருதியே முதலா ஓது நூல்களின் துணிபொரு ளுலகெலாம் பயந்த பேதை பாகனே பரமெனத் தேர்ந்துணர் பெரிய போத மாதவ வுனக்கியாம் புகல்வதொன் றுளதால்.

வேத ஆகம புராணமே மிருதியே முதலா- வேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் மிருதிகள் முதலாக, ஓதும் நூல்களின்-கூறப்பட்ட நூல்களின், துணிபொருள்- முடிந்த பொருள், உலகு எலாம் பயந்த பேதை பாகனேபரம்- எல்லாவுலகங்களையும் ஈன்ற உமையை ஒரு கூற்றிலுடைய சிவபிரானே பரம்பொருள் என்பது, எனத் தேர்ந்து உணர்பெரிய- என ஆராய்ந்து உணர்ந்த பெரியவனே, போத மாதவ- ஞானத்தையுடைய பெரிய தவத்தையுடையவனே, உனக்குயாம் புகல்வது ஒன்று உள்ளது. (8)

மேரு மந்தரங் கயிலைபர்ப் பதமுதல் விடைமேல் ஊரு மந்தர நாடவ னுறைபதி அனந்தம் ஆரு மந்தமில் போகம் வீடடைவதென்றவற்றின் காரணங்களோ டுரைத்தனை கருத்தினுக் கிசைய.

விடைமேல் ஊரும்- இடப வாகனத்திலேறி நடத்தியருளுகின்ற, அந்தர நாடவன்- சிவலோகத்தையுடையவனாகிய இறைவன், உறை பதி- எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகள் ஆகிய, மேருமந்தரம் கயிலை பர்ப்பதம் முதல் அனந்தம்- மேரு மந்தரம், திருக்கயிலாயம் திருப்பருப்பதம் முதலிய அளவில்லாதனவும், ஆரும்- எவரும், அந்தம் இல்- அழிவில்லாத, போகம் வீடு அடைவது என்று- போகத்தையும் வீட்டையும் அடைவதற் குரியனவென்று, அவற்றின் காரணங்களோடு உரைத்தனை-அவைகளின் ஏதுக்களோடு கூறினாய், கருத்தினுக்கு இசைய எங்கள் கருத்துக்குப் பொருந்தும்படி.

ஐய மாதிமுக் குற்றமு மகலநீ யருளிச் செய்ய வுந்தெளிந் திலேங்கள் யாம்சிற்றறி வுடையேம் மைய னெஞ்சினேம் ஆகையான் மயக்கற வின்னம் உய்யு மாறருள் செய்தியென்று உரைத்தனர் மன்னோ.

ஐயம் ஆதி முக்குற்றமும் அகல- ஐயம் முதலிய மூன்று குற்றங்களும் நீங்கும்படியாக, நீ அருளிச்செய்யவும்- நீ உரைத்தருளவும், யாம்- நாங்கள், சிறு அறிவு உடையேம்-குறுகிய அறிவினையுடையேமும், மையல் நெஞ்சினேம்-மயக்கத்தையுடைய உள்ளமுடையேமும், ஆகையால்-ஆகையினாலே, தெளிந்திலேம்- தெளிவு பிறவாதிருக்கின்றோம், மயக்கு அற- அம்மயக்கம் நீங்க, உய்யுமாறு- பிழைக்கும்படி, இன்னம் அருள் செய்திஎன்று உரைத்தனர்- இன்னும் கூறியருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தனர். (10)

தலங்கள் தம்மின்மிக் குள்ளதாய்த் தகுதிசால் தீர்த்தக் குலங்கள் தம்மின்மிக் குள்ளதாய்க் குறையிரந் தோர்க்கு நலங்கள் தந்தருள் முர்த்தியாய் நாதவே தாந்தப் புலம்க டந்தபே ரொளியுறை தலமொன்று புகலாய்.

தலங்கள் தம்மில்- பலதலங்களிலும், மிக்குள்ளதாய்-மேம்பட்டுள்ளதாகியும், தகுதி சால்- பெருமை மிகுந்த, தீர்த்தக் குலங்கள் தம்மில் மிக்கு உள்ளதாய்- பல தீர்த்தங்களிலும் சிறந்த தீர்த்தத்தையுடையதாகியும் உள்ள, குறை இரந்தோர்க்கு-தங்கள் குறைகளைக் கூறி வேண்டினாருக்கு, நலங்கள் தந்தருள் மூர்த்தியாய்- எல்லா நன்மைகளையும் அருளுகின்ற மூர்த்தியாகி, நாத வேதாந்தம் புலம் கடந்த- நாத தத்துவத்தினிறுதியாகிய இடத்தையும் வேதத்தினிறுதியாகிய இடத்தையும் கடந்தருளிய, பேர் ஒளி உறை- பெரிய ஒளிப் பிழம்பாகிய இறைவன் எழுந்தருளப் பெற்ற, தலம் ஒன்று புகலாய்- ஒரு தலத்தைக் கூறுவாயாக. (11) என்று போதெதிர் முகமலர்ந்து இருண்மல வலியை வென்ற சூதனுந் தலங்களின் விசேடமாய்ந் தம்பொற் குன்ற வார்சிலை யானிடங் கொண்டுறை பதியுள் ஒன்று கேட்கவீ டளிப்பதா யுளதுமற் றதுதான்.

என்ற போது- என்று கேட்ட போது, எதிர் முக மலர்ந்து-எதிரே முகமலர்ச்சி கொண்டு, இருள் மல வலியை வென்ற சூதனும்- ஆணவ மலத்தின் வலியைவென்ற சூதமுனிவனும், தலங்களின் விசேடம் ஆய்ந்து- எல்லாப் பதிகளின் பெருமையையும் ஆராய்ந்து, அம்பொன் குன்றம்- அழகிய பொன் மலையாகிய, வார்சிலையான்- நீண்ட வில்லையுடைய இறைவன், இடம் கொண்டு உறைபதியுள்- இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருப்பதிகளும், ஒன்று (உளது)- ஒன்று உள்ளது, அது கேட்டு வீடு அளிப்பது ஆய் உளது- அப்பதி தன்னைக் கேட்டஅளவில் வீட்டையளிக்கவல்லது. (12)

முற்ற வோதிய புராணமு வாறனுள் காந்தம் பெற்ற தாறுசங் கிதையவை ஆறும்தம் பெயராற் சொற்ற பேர்சனற் குமரமா முனிவரன் சூதன் கற்றை வார்சடைச் சங்கரன் மாலயன் கதிரோன்.

முற்ற ஓதிய- (யாவையும்) முடிவுபெறக் கூறிய, புராணம் முவாறனுள்- பதினெண் புராணங்களுள், காந்தம்- கந்தபுராண மானது, ஆறு சங்கிதை பெற்றது- ஆறு சங்கிதைகளைக் கொண்டது, அவை ஆறும்- அச்சங்கிதைகள் ஆறனையும், தம் பெயரால் சொற்றபேர்- தங்கள் பெயராற் கூறியவர்கள், மாசனற் குமர முனிவரன்- பெருமை பொருந்திய சனற்குமார முனிவனும், சூதன்- சூதமுனிவனும், கற்றைவார்சடைச் சங்கரன்-திரண்ட நீண்ட சடையினையுடைய சங்கரனும், மால் அயன் கதிரோன்- திருமாலும் அயனும், சூரியனுமாவர். (13)

இன்ன ஆறனுட் சங்கர சங்கிதை யென்று சொன்ன நூலினை உணர்த்தினான் சங்கரன் துணைவிக்கு அன்ன போதவன் மடியினி லிருந்துகேட் டதனை மின்னு வேல்பணி கொண்டவேள் வெளிப்பட வுணர்ந்தான்.

இன்ன ஆறனுள்- இந்த ஆறு சங்கிதைகளுன், சங்கர சங்கிதை என்று சொன்ன நூலினை- சங்கர சங்கிதை என்று சொல்லப்பட்ட நூலை, சங்கரன் துணைவிக்கு உணர்த்தினான்- சிவபெருமான் உமையம்மை யாருக்கு அறிவித் தருளினான், அன்னபோது- அப்போது, அவள் மடியினில்- அவ்வம்மையின் திருமடியின் கண், மின்னு வேல்- விளங்கிய வேற்படையை பணி கொண்ட வேள்-ஏவல் கொண்ட குமரவேள், இருந்து கேட்டு- வீற்றிருந்து கேட்டு, அதனை- அச்சங்கர சங்கிதையை, வெளிப்பட உணர்ந்தான்-செவ்விதாக உணர்ந்தான்.

குன்றெ றிந்தவேள் வழிபடு குறுமுனிக் குரைத்தான் அன்று தொட்ட: து அகத்திய சங்கிதை யாகி நின்ற தன்னது கேட்பவர்க் கரனடி நீழல் ஒன்று மின்பவீ டளிப்பதா வொருதலன் உரைக்கும்.

குன்று எறிந்த வேள்- கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்த குமரவேள், வழிபடு குறுமுனிக்கு உரைத்தான்- தன்னை வழிபடாநின்ற அகத்திய முனிவனுக்குக் கூறியருளினான், அன்று தொட்டு- அந்நாள் தொடங்கி, அ. ்.து- அச்சங்கர சங்கிதையானது, அகத்திய சங்கிதை ஆகி நின்றது- அகத்திய சங்கிதை எனப் பெயருடையதாகி நிலைபெற்றது, அன்னது- அச்சங்கிதை தான், கேட்பவர்க்கு- கேட்போர்கட்கு, அரன்அடி நீழல்- இறைவன் திருவடி நீழலில், ஒன்றும்- இரண்டறக் கலத்தலாகிய, இன்ப வீடு-பேரின்ப வீட்டினை, அளிப்பதா- கொடுக்கத்தக்கதாக, ஒருதலன் உரைக்கும்- ஓர் திருப்பதியைக் கூறாநிற்கும். (15)

அதிக வப்பதி யாதெனின் ஆலவாய் கேட்கக் கதிய ளிப்பதென் றோதிய சூதனைக் கதியின் மதியை வைத்தவ ரன்னதைப் பகரென வந்த விதியினிற்புகல் கின்றனன் வியாதன்மா ணாக்கன்.

அதிக அப்பதி யாது எனில்- சிறந்த அத்திருப்தி யாதென்று வினவில், ஆலவாய்- திருவாலவாயாம், கேட்கக் கதி அளிப்பது என்று ஓதிய- கேட்ட அளவில் வீட்டை அளிக்கவல்லது என்று கூறிய, சூதனை- சூத முனிவனை, கதியில் மதியை வைத்தவர்-வீட்டுலகிற் கருத்தைச் செலுத்திய முனிவர்கள், அன்னதைப் பகர் என- அத்திருப்பதியின் பெருமையைக் கூற வேண்டுமென, வந்த விதியினில்- வந்த முறையினால், வியாதன் மாணாக்கன் புகல்கின்றனன்- வியாத முனியின் மாணவனாகிய சூதமுனிவன் சொல்லா நின்றான்.

புதிய தாமரை மேவிய பழமறைப் புத்தேள் விதியி னாற்கடு நடைப்பரி மகம்செய்வான் வேண்டிக் கதியை மாய்ந்தவர்க் குதவுதண் டுறைகெழு காசிப் பதியின் மைந்தரோ டெய்தினான் பண்டொரு வைகல். புதிய தாமரை மேவிய- வாடாத தாமரை மலரில் உறையும், பழமறைப் புத்தேள்- பழைய வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமதேவன், விதியினால்- அவ்வேத விதிப்படி, கடுநடைப் பரிமகம் செய்வான்- விரைந்த நடையினையுடைய துரங்கவேள்வி செய்தற்கு, வேண்டி- விரும்பி, மாய்ந்தவர்க்கு- (தன்னிடத்து வந்து) இறந்தவருக்கு, கதியை உதவு- வீட்டுலகைத் தருகின்ற, தண் துறைகெழு- குளிர்ந்த நீர்த்துறைகள் பொருந்திய, காசிப்பதியில்- காசி என்னுந் திருப்பதியின் கண், பண்டு ஒரு வைகல்- முன்னொரு காலத்தில், மைந்தரோடு எய்தினான்-புதல்வர்களோடு சென்றான்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்
அகத்தியன் வியாதன் நாரதன் சனக
னாதிநான் முனிவர்கோ தமனூற்
சீகைத்தெளி வுணர்ந்த பராசரன் வாம
தேவன்வான் மீகியே வசிட்டன்
சகத்தியல் கடந்த சுகன்முதன் முனிவர்
தம்மொடும் பத்துவெம் பரிமா
மகத்தொழின் முடித்து மற்றவர்க் குள்ள
மகிழ்வுற வழங்குந வழங்கா.

அகத்தியன் வியாதன் நாரதன்- அகத்தியனும் நாரதனும், சனகன் ஆதி நால் முனிவர்- சனகன் முதலிய நான்கு முனிவர்களும், கோதமன்- கௌதமனும், நூல் சிகைத் தெளிவு உணர்ந்த பராசரன்- மறை முடிவின் துணிபொருளாகிய பரசிவத்தை உணர்ந்த பராசரனும், வாமதேவன் வான்மீகி வசிட்டன்-வாமதேவனும் வான்மீகியும் வசிட்டனும், சகத்து இயல்கடந்த சுகன்- உலகியலைக் கடந்த சுகனும், முதல் முனிவர் தம்மொடும்-முதலாகிய முனிவர்க ளோடும், பத்து வெம்பரி மாமகத்தொழில் முடித்து- பத்தாகிய கடிய நடையினையுடைய பரிவேள்வி வினைகளை முடித்து, அவர்க்கு- அம்முனிவர்களுக்கு, உள்ளம் மகிழ்வு உற- உள்ளம் மகிழ்ச்சி பொருந்த வழங்குந வழங்காவழங்கத் தக்கவற்றை வழங்கி. (18)

சத்திய வுலகில் சரோருகக் கிழவன் சார்ந்தபின் புலப்பகை சாய்த்த அத்திரு முனிவர னைவருங் காசி யடிகளை அடைந்தனர் பணிந்து முத்திமண்டபத் தின் அறமுத னான்கு மொழிந்தருள் முர்த்திசந் நிதியிற் பத்தியா யிருந்து நாரத முனியைப் பார்த்தொரு வினாவுரை பகர்வார்.

சரோருகக் கிழவன்- தாமரை மலருக் குரியவனாகிய அயன், சத்திய உலகில் சார்ந்தபின்- சத்திய உலகை அடைந்தபின், புலப்பகை சாய்த்த- புலன்களாகிய பகையைக் கெடுத்த, அத்திருமுனிவர் அனைவரும்- அச் சிறந்த முனிவர்களனைவரும், காசி அடிகளை அடைந்தனர் பணிந்து- காசிப்பதியில் வீற்றிருக்கும் இறைவனை யடைந்து வணங்கி, முத்தி மண்டபத்தில்- முத்தி மண்டபத்தின்கண், அறம்முதல் நான்கும்- அறமுதலிய நான்களையும், மொழிந்த மூர்த்தி சந்நிதியில்- (சனகாதி நால்வருக்கும்) உபதேசித்தருளிய தட்சணா மூர்த்தி திருமுன்னே, பத்தியாய் இருந்து- அன்போடு அமர்ந்து, நாரத முனியைப் பார்த்து- நாரத முனிவரை நோக்கி, ஒரு வினா உரை பகர்வார்- ஒர் வினா நிகழ்த்து வாராயினார். (19)

தலமுதல் முன்றுஞ்சிறந்ததோர் சைவத் தலமுரை யென்னநா ரதன்றான் கலைமுழு துணர்ந்த சனற்குமா ரன்பாற் கற்றவன் வியாதனா மவன்பால் நலமுறக் கேண்மின் எனவவன் கதிர்வேல் நம்பிபான் மறைமுத லனைத்தும் அலைவற வுணர்ந்தோன் குறுமுனியாகு மவனிடைக் கேண்மென விடுத்தான்.

தலம் முதல் மூன்றும்- தலமுதலிய மூன்றினாலும், சிறந்தது ஓர் . சைவத்தலம், உரை என்ன- சிறந்ததாகிய ஒரு சிவதலத்தைக் கூறுவாயென்று வினவ, நாரதன்- நாரதமுனிவன், கலைமுழுது உணர்ந்த சனற்குமாரன் பால்- கலைகள் அனைத்தையும் உணர்ந்த சனற்குமார முனிவரிடத்து, கற்றவன் வியாதன் ஆம்-கற்றுணர்ந்தவன் வியாதமுனிவனாகும், அவன் பால் நலம் உறக் கேண்மின் என- அவனிடத்து நன்மை பெருகக் கேளுங்கள் என்று கூற, அவன்- அவ்வியாத முனிவன், கதிர்வேல் நம்பிபால்-வேற்படையையுடைய முருகவேளிடத்து, வியினையுடைய மறைமுதல் அனைத்தும்- வேதமுதலிய எல்லாக் கலைகளையும், அலைவு அற உணர்ந்தோன்- ஐயமறக் கற்றுணர்ந்தவன், குறுமுனி ஆகும்- அகத்திய முனிவனாகும், அவனிடைக் கேண்ம் नन விடுத்தான்- அவனிடத்துக் கேளுங்கள் என்று ஏவினான். (20) மலயமா தவனை யடைந்துகை தொழுது வாழ்த்திவா தாவிவில் வலனைக் கொலைபுரி தரும முர்த்தியே விந்தக் குன்றடக் கியதவக் குன்றே அலைகடல் குடித்த அருட்பெருங் கடலே அருந்தமிழ்க் கொண்டலே தென்பார் துலைபெற நிறுத்த களைகணே யென்று சருதியா யிரமெனத் துதித்தார்.

மலயம் மாதவனை அடைந்து- பொதியின் மலையையுடைய பெரிய குறுமுனியை அடைந்து, கைதொழுது வாழ்த்தி- கை கூப்பி வணங்கித் துதித்து வாதாவி வில்வலனை- வாதாவி வில்வலனென்ற அசுரர்களை, கொலை புரி தரும மூர்த்தியே-கொன்றருளிய அறவடிவானவனே, விந்தக் குன்று அடக்கிய-விந்த மலையை அடக்கிய, தவக்குன்றே- தவமலையே, அலைகடல் குடித்த- அலைதலையுடைய கடலைப் பருகிய, அருள் பெருங்கடலே- பெரிய கருணைக் கடலே, அருந்தமிழ்க் கொண்டலே- அரிய தமிழ் சுரக்கு முகிலே, தென்பார்துலைபெற பூமியின்- தென்பாகமானது துலாக்கோல் போலும் சமன் பெறும்படி, நிறுத்தகளைகணே- நிறுத்திய பற்றுக்கோடே, என்று- என்று கூறி, சுருதி ஆயிரம் எனத் துதித்தார்- அளவிறந்த வேதங்கள் கூடித் துதித்தாற் போலத் துதித்தார்கள். (21)

முவகைச் சிறப்பு முள்ளதோர் தான மொழிகென முகமலர்ந் தருள்கூர்ந்து யாவையு முணர்ந்தோன் முத்திமண் டபத்தி னீரிரு தொகையின்வந் திறக்குஞ் சேவல்கள் தமையும் ஐங்கரன் றனையும் சேவலங் கொடியுடை வடிவேல் காவலன் தனையும் வடநிழ லமர்ந்த கண்ணுதற் பரனையும் பணியா.

மூவகைச் சிறப்பும்- தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி என்னும் மூன்று வகைச் சிறப்பும், உள்ளது ஓர் தானம் மொழிக என- உடையதாகிய பதி ஒன்றைக் கூறுவாயென, முகமலர்ந்து- முகமலர்ச்சி கொண்டு, அருள் கூர்ந்து- கருணை மிகுந்து, யாவையும் உணர்ந்தோன்-எல்லா நூல்களையும் கற்றுணர்ந்த அகத்திய முனிவன், முத்தி மண்டபத்தின்- முத்தி மண்டபத்தின் கண், ஈர் இரு தொகையின் வந்து இறக்கும் சேவல்கள் தமையும்- நான்கு என்னுந் தொகைபெற்று வந்து இறந்த கோழிகளையும், ஐங்கரன்தனையும்- ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக் கடவுளையும், சேவல் அம் கொடி உடை- அழகிய கோழிக் கொடியையுடைய, வடிவேல் காவலன் தனையும்- கூரிய வேற்படை ஏந்திய முருகவேளையும், வட நிழல் அமர்ந்த- கல்லாலி னிழலில் எழுந்தருளியிருந்த, கண்முதல் பரனையும்- நெற்றியிற் கண்ணையுடைய தட்சிணா மூர்த்தியையும், பணியா- வணங்கி.

அங்கயற் கண்ணி தன்னையும் எந்தை ஆலவா யானையு மிதய பங்கயத் திருத்திச் சமாதியி லிருந்து பரவச மடைந்துபார்ப் பதிக்குச் சங்கர னருளிச் செய்தசங் கிதையைத் தாரக னுடலிரண் டாகச் செங்கைவேல் விடுத்து சேவக னெனக்குத் தெருட்டினான் அனையசங் கிதையில்.

அங்கயற் கண்ணி தன்னையும்- அங்கயற்கண் அம்மையையையும், எந்தை ஆலவாயானையும்- எம் தந்தையாகிய திருவாலவா யிறைவனையும், இதய பங்கயத்து இருத்தி- இருதய கமலத்தில் இருத்தி, சமாதியில் இருந்து- சமாதி கூடி இருந்து, பரவசம் அடைந்து- பரவசப்பட்டு, பார்ப்பதிக்கு- உமையம்மையாருக்கு, சங்கரன் அருளிச் செய்த சங்கர சங்கிதையை- சிவபெருமான் அருளிச் செய்த சங்கர சங்கிதையை- சிவபெருமான் அருளிச் செய்த சங்கர சங்கிதையை, தாரகன் உடல் இரண்டு ஆக- தாரகாகரன் உடலானது இருகூறு ஆகும் படியாக, செம் கை வேல் விடுத்த- சிவந்த திருக்கரத்து வேற்படையை ஏவிய, சேவகன்- வீரனாகிய குமரவேள், எனக்குத் தெருட்டினான்- எனக்கும் தெளிவுபெற அருளிச் செய்தான், அனைய சங்கிதையில்- அந்தச் சங்கிதையில். (23)

பெறற்கருந் தவஞ்செய் தகந்தெளிந்து அரிதிற் பெறுங்கதி கேட்பவர்க் கௌதாய் உறப்படுந் தலநீர் வினாயமுச் சிறப்பும் உள்ளதெத் தலத்தினும் கழிந்த சிறப்பினாங்கு எண்ணெண் திருவிளை யாடல் செய்தருள் வடிவெடுத் தென்றும் மறைப்பொருள் விளங்கும் ஆலவா யதனை மண்ணீன்மேல் சிவனுல கென்னும். பெறற்கு அருந்தவம் செய்து- பெறுதற்கு அரிய தவஞ்செய்து, அகம் தெளிந்து- மனந்தெளிந்து, அரிதில் பெறும்- அரிதாகப் பெறப்படும், கதிவீடானது, கேட்பவர்க்கு- கேட்கின்றவர்களுக்கு, எளிதாய் உறப்படும் தலம்- எளிதாக அடைதற்குரிய தலமாகவும், நீர் வினாய முச்சிறப்பும் உள்ளது- நீவிர்கேட்ட மூன்றுவகைச் சிறப்புமுள்ளதாகவும் (ஒன்று கூறப்பட்டுள்ளது, அது), எத்தலத்தினும்- மற்றெந்தத் தலங்களினும், கழிந்த- மேம்பட்ட, சிறப்பின்- சிறப்பினையுடைய, மறைப்பொருள்வேதப்பொருளாகிய இறைவன், அருள் வடிவு எடுத்து- அருட்டிருமேனி கொண்டு, எண் எண் திருவிளையாடல் செய்து- அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைப் புரிந்து, என்றும் விளங்கும்- எப்பொழுதும் வீற்றிருப்பதற்கிடமாயுள்ள, ஆலவாய்- திருவாலவாயாகும், அதனை-அத்திருப்பதியை, மண்ணின் மேல் சிவனுலகு என்னும்- நிலவுலகிலுள்ள சிவலோக மென்று உலகம் கூறும்.

அத்தலத் தனைய முவகைச் சிறப்பு மளவிலா உயிர்க்கெலாம் கருணை வைத்தவன் செய்த திருவிளை யாட்டும் வரையுரங் கிழியவே லெடுத்த வித்தகன் எனக்கு விளம்பிய வாறே விளம்புவன் உமக்கென வந்த உத்தம முனிவர் யாவருங் கேட்க உணர்த்துவான் கடலெலா முண்டான்.

அத்தலத்து- அந்தத் தலத்தின் கண், அனைய மூவகைச் சிறப்பும்-தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி என்னும் அந்த மூன்றுவகைச் சிறப்புகளையும், அளவு இலா உயிர்க்கு எலாம்- அளவிறந்த எல்லா வுயிர்களிடத்தும், கருணை வைத்தவன்- அருள் வைத்துள்ளவனாகிய இறைவன், செய்த திருவிளையாட்டும்- செய்தருளிய திருவிளையாடல்களையும், வரை உரம் கிழிய- கிரவுஞ்ச மலையின் மார்பு கிழியும்படி, வேல் எடுத்த- வேற் படையை ஏந்திய, வித்தகன்- ஞான சொருபனாகிய குமரவேல், எனக்கு விளம்பியவாறே- எனக்குக் கூறிய வண்ணமே, உமக்கு விளம்புவன் என- உங்களுக்குக் கூறுவேன் என்று, கடல் எலாம் உண்டான்- கடல் நீர் முற்றும் பருகிய குறுமுனிவன், அந்த உத்தம முனிவர் யாவரும் கேட்க உணர்த்துவான்- அந்தச் சிறந்த முனிவர்களெல்லாரும் கேட்கும்படி சொல்வானாயினான். (25)

புராண வரலாறு முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-231

தல வீசேடப் படலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

நாட்டமொரு முன்றுடைய நாயகனுக் கன்புடையீர் நயந்து நீவீர் கேட்டதல மீண்டுரைத்த திருவால வாயதனுட் கிளைத்துப் பொன்னந் தோட்டலர்தா மரைமுளைத்த தொருதடமுஞ் சுந்தரசெஞ் சோதி ஞான ஈட்டமென முளைத்தசிவ லிங்கமொன்று முளவின்னு மீசைப்பக் கேண்மின்.

நாட்டம் ஒரு மூன்று உடைய நாயகனுக்கு- ஒரு மூன்று கண்களை யுடைய தலைவனாகிய சிவபெருமானிடத்து, அன்பு உடையீர்- அன்புடைய முனிவர்களே, நயந்து நீவிர் கேட்ட தலம்- நீங்கள் விரும்பிக் கேட்ட பதி, ஈண்டு உரைத்த திருவாலவாய்- இப்பொழுது கூறிய திருவாலவாயாகும், அதனுள்- அப்பதியின் கண், கிளைத்து- நிறைந்து, பொன் அம் தோடு அலர்- பொன்போலும் அழகிய இதழ்களையுடைய விரிந்த, தாமரை முளைத்தது- தாமரை முளைக்கப் பெற்றதாகிய, ஒரு தடமும்- ஓர் தடாகமும், சுந்தரம்- அழகிய, செம் சோதி- சிவந்த ஒளிவடிவான, ஞான ஈட்டம் என- ஞானத்திரட்சி என்று சொல்லும்படி, முளைத்த- தோன்றிய, சிவலிங்கம் ஒன்றும்- ஓர் சிவலிங்கமும், உள- உள்ளன, இன்னும் இசைப்பக் கேண்மின்- இன்னுஞ் சொல்லக் கேளுங்கள்.

திருவால வாய்க்கிணையா மொருதலமுந் தெய்வமணஞ் செய்யப் பூத்த மருவார்பொற் கமலநிகர் தீர்த்தமுமத் தீர்த்தத்தின் மருங்கின் ஞான உருவாகி யுறைசோம சுந்தரன்போ லிகபரந்தந் துலவா வீடு தருவானு முப்புவனத் தினுமில்லை யுண்மையிது சாற்றின் மன்னோ. திருவாலவாய்க்கு இணை ஆம் ஒரு தலமும்- திருவாலவாய்க்கு நிகராகிய ஒரு பதியும், தெய்வமணம் செய்ய- தெய்வ மணம் வீசும்படி, பூத்த- மலர்ந்த, மரு ஆர்- மணம் நிறைந்த, பொற்கமலம் நிகர் தீர்த்தமும்- பொற்றாமரையை நிகர்த்த ஓர் தீர்த்தமும், அத் தீர்த்தத்தின் மருங்கில்- அந்தத் தீர்த்தத்தின் பக்கத்தில், ஞான உரு ஆகி உறை- ஞான வடிவாய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, சோமசுந்தரன் போல்- சோமசுந்தரக் கடவுளைப்போல, இகபரம் தந்து- (உயிர்க்கு) இம்மை மறுமைப் பயன்களை அளித்து, உலவா வீடு தருவானும்- அழியாத வீட்டுலகைத் தருகின்றவனும், முப்புவனத்தினும் இல்லை- மூன்றுலகத்திலும் இல்லை, சாற்றின் சொல்லுமிடத்து, இது உண்மை- இது சத்தியம். (02)

அவ்வகைய முன்றின்முதற் றலப்பெருமை தனைச்சுருக்கி யறையக் கேண்மின் எவ்வகைய வுலகத்துந் தருமதல மதிகமவற் றீறி லாத சைவதல மதிகமவற் றறுபத்தெட்டு டதிகமவை தமிலீ ரெட்டுத் தெய்வதல மதிகமவற் றதிகதல நான்கவற்றைச் செப்பக் கேண்மின்.

அவ்வகைய மூன்றில்- அத்தன்மையை யுடைய மூன்றனுள், முதல்- முதற்கண், தலப்பெருமைதனை- தல விசேடத்தை, சுருக்கி அறையக் கேண்மின் சுருக்கிச் சொல்லக் கேளுங்கள், எவ்வகைய உலகத்தும்- எத்தன்மையுடைய உலகத்திலும், தரும தலம் அதிகம்- புண்ணியத் தலங்களுள் உயர்ந்தன, அவற்று-அப்புண்ணியத் தலங்களுள், ஈறு இலாத- அழிவில்லாத, சைவதலம் அதிகம்- சிவத்தலங்கள் உயர்ந்தன, அவற்று-அப்பகுதிகளுள், அறுபத்தெட்டு அதிகம்- அறுபத்தெட்டு தலங்கள் உயர்ந்தன, அவைதமில்- அவ்வறுபத் தெட்டனுள், ஈர் எட்டுத் தெய்வதலம் அதிகம்- பதினாறு சிவத்தலங்கள் உயர்ந்தன, அவற்று அப்பதினாறனுள், நான்கு தலம் அதிகம்- நான்கு பதிகள் உயர்ந்தன, அவற்றைச் செப்பக் கேண்மின்- அந்நான்கனையுஞ் சொல்லக் கேளுங்கள். (03)

அன்னமல் வயற்புலியூர் காசிநகர் காளத்தி யால வாயாம் இன்னவளம் பதிநான்கிற் றிருவால வாயதிக மெவ்வா றென்னின் மின்னவிரம் பலங்காணக் காசிநகர் வதிந்திறக்க வியன்கா ளத்திப் பொன்னகரம் பத்தியினால் வழிபாடு செயவளிக்கும் போகம் வீடு. அன்னம் மலிவயல் புலியூர்- அன்னப் பறவைகள் நிறந்த வயல்களையுடைய சிதம்பரமும், காசி நகர்- காசிப்பதியும், காளத்தி- சீகாளத்தியும், ஆலவாய் ஆம்- திருவாலவாயும் ஆகும், இன்ன வளம்பதி நான்கில்- இந்த அழகிய திருப்பதி நான்கனுள், திருவாலவாய் அதிகம்- திருவாலவாயே உயர்ந்தது, எவ்வாறு என்னின்- எப்படி என்றால், மின் அவிர்-ஒளி விளங்குகின்ற, அம்பலம் காண- சிதம்பரந் தரிசித்தலானும், காசிநகர் வதிந்து இறக்க- காசிப்பதி தங்கி இறந்தலானும், வியன் காளத்தி- பெருமை பொருந்திய சீகாளத்தியாகிய, பொன் நகரம்- அழகிய நகரமானது, பத்தியினால் வழிபாடு செய- அன்போடு வழிபடுதலானும், போகம் வீடு அளிக்கும் போகத்தையும் வீட்டையுங் கொடுக்கும்.

அறந்தழையுந் திருவால வாய்கேட்ட வுடன்போக மளிக்கு மீண்டு பிறந்திறவாப் பேரின்பக் கதியளிக்கு மிதுவன்றிப் பிறழா தெங்கும் நிறைந்தபர னெத்தலமும் படைப்பானித் தலத்தைமுத னிருமித் திங்ஙன் உறைந்தருளி னானன்றி யின்னமுள திதன்பெருமை யுரைப்பக் கேண்மின்.

அறம் தழையும்- அறங்கள் மிகுகின்ற, திருவாலவாய்-திருவால வாயானது, கேட்ட உடன் போகம் அளிக்கும்-கேட்டபொழுதே போகத்தைக் கொடுக்கும், மீண்டு- பின், பிறந்து இறவாப் பேரின்ப கதி அளிக்கும்- தோன்றி அழியாத பேரின்ப வீட்டையுங் கொடுக்கும், இதுவன்றி- இதுவல்லாமல், பிறழாது- தவறாமல், எங்கும்- எவ் விடத்தும், நிறைந்தபரன்-நிறைந்துள்ள இறைவன், எத்தலமும் படைப்பான்- எல்லாத் தலங்களையும் படைக்கும் பொருட்டு, இத்தலத்தை முதல் நிருமித்து- இத்திருவாலவாயை முதலிற் படைத்து, இங்ஙன் உறைந்தருளினான்- இவ்விடத்தில் இருந்தருளினான், அன்றி-அல்லாமல், இதன் பெருமை இன்ன முளது உரைப்பக் கேண்மின்-இதன் பெருமை இன்னுமுண்டு சொல்லக் கேளுங்கள். (05)

திருவால வாயென்று கேட்டவரே யறம்பெறுவர் செல்வ மோங்குந் திருவால வாயென்று நினைத்தவரே பொருளடைவர் தேவ தேவன் திருவால வாயதனைக் கண்டவரே யின்பநலஞ் சேர்வ ரென்றுந் திருவால வாயிடத்து வதிந்தவரே பரவீடு சேர்வ ரன்றே. திருவாலவாய் என்று கேட்டவரே- திருவாலவாயென்று ஒருவர் சொல்லக் கேட்டவர்களே, அறம்பெறுவர்- அறத்தையடைவர், செல்வம் ஓங்கும்- செல்வமிகுந்த, திருவாலவாய் என்று நினைத்தவரே- திருவாலவாயென்று சிந்தித்தவர்களே, பொருள் அடைவர்- பொருளைப் பெறுவர், தேவதேவன்- தேவர்களுக்குத் தேவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், திருவாலவாய் அதனைக் கண்டவரே- திருவாலவாயைப் பார்த்தவர்களே, இன்ப நலம் சேர்வர்- இன்பமாகிய நன்மையை அடைவர், என்றும்- எப்போதும், திருவால வாய் இடத்து வதிந்தவரே- திருவாலவாயின்கண் உறைந்தவர்களே, பரவீடு சேர்வர்- மேலான வீட்டுலகை அடைவார்கள்.

சுரநதிசூழ் காசிமுதற் பதிமறுமைக் கதியளிக்குந் தூநீர் வையை வரநதிசூழ் திருவால வாய்சீவன் முத்திதரும் வதிவோர்க் கீது திரனதிகம் பரகதியும் பின்கொடுக்கும் மாதலினிச் சீவன் முத்தி புரனதிக மென்பதெவ னதற்கதுவே யொப்பாமெப் புவனத் துள்ளும்.

சுரந்தி சூழ்- கங்கையாறு சூழ்ந்த, காசிமுதல்பதி- காசி முதலிய பிறபதிகள், மறுமை கதி அளிக்கும்- மறுமையில் வீட்டுலகைக் கொடுக்கும், தூநீர் வையை வரந்திசூழ்- தூய்மையான நீரினை யுடைய வையையாகிய சிறந்த ஆறு சூழ்ந்த, திருவாலவாய்-திருவாலவாயானது, வதிவோர்க்கு சீவன் முத்தி தரும்- வசி-ப்பவர்களுக்குச் சீவன் முத்தியைக் கொடுக்கும், ஈது அதிகம் திரன்- இது மிகுந்த உறுதி, பின் பரகதியும் கொடுக்கும்-மறுமையில் வீட்டுலகையும் கொடுக்கும், ஆதலின்- ஆதலால், இச்சீவன் முத்திபுரம் அதிகம் என்பது எவன்- இத்திருவாலவாய் சிறந்தது என்பது என்னை, எப்புவனத்துள்ளும்- எல்லா உலகத்-தின் கண்ணும், அதற்கு அதுவே ஒப்பு ஆம்- அதற்கு அதுவே நிகர் ஆகும்.

ஆதலினிப் பதிவிட்டுப் பிறபதியிற் போய்நோற்போ ரங்கை கொண்ட சீதளவா னமுதேய்ப்பத் தித்திக்கத் தேம்பெய்து செய்த தீம்பால் ஓதனத்தைக் கைவிட்டுப் புறங்கையை நக்குவா ரொப்பா ரிந்த மாதலத்தின் பெருமைதனை யாவரே யளவிட்டு வழுத்தற் பாலார்.

ஆதலால், இப்பதிவிட்டு- இப்பதியிலிருந்து ஆதலின்-ஒழித்து, பிறபதியில் போய் நோற்போர்-செய்தலை அங்கை சென்றிருந்து தவஞ்செய்வார், பதிகளிற் சீதளம்- குளிர்ந்த, அமுது வான் உள்ளங்கையிற் பெற்ற, தித்திக்க-தேம் ஒக்க, சுவைதர, தேவாமுதத்தை ஏய்ப்ப-

பெய்து செய்த- தேனைச் சொரிந்து செய்த, தீம்பால் ஓதனத்தை-இனிய பாற்சோற்றை, கைவிட்டு- தவறவிட்டு, புறம் கையை நக்குவார் ஒப்பார்- புறங்கையை நக்குவாரை ஒப்பார்கள், இந்த மாதலத்தின் பெருமைதனை- இந்தப் பெருமை பொருந்திய பதியின் சிறப்பை, அளவிட்டு வழுத்தற் பாலார் யாவர்- வரையறுத்துக் கூறும் தகுதியையுடையார் யாவர் (ஒருவருமில்லை என்றபடி). (08)

மற்றைய தலங்க டம்மிற் பரிமகம் வாச பேயம் அற்றமில் சோட சாக மக்கினிட் டோமம் யார்க்கும் முற்றரு மிராச சூய முதன்மக முடித்த பேறுஞ் செற்றமி றரிச பூர்ண முதலிட்டி செய்த பேறும்.

மற்றைய தலங்கள் தம்மில்- பிறப்பதிகளில், பரிமகம்- அசுவமேதமும், வாசபேயம்- வாசபேயமும், அற்றம் இல் சோடசாகம்- குற்றமில்லாத சோடசாகமும், அக்கினிட்டோமம்- அக்கினிட்டோமமும், யார்க்கும் முற்று அரும்- எவருக்கும் முடித்தற்கரிய, இராச சூயம் முதல் மகம் முடித்த பேறும்- இராச சூயமும் முதலிய பல வேள்விகளை முடித்தலால் வரும் பயனும், செற்றம் இல்- வருத்தமில்லாத, தரிச பூர்ணம் முதல் இட்டிசெய்த பேறும்- தரிசபூர்ணம் முதலிய பல இட்டிகளைச் செய்தலால் வரும் பயனும்.

எள்ளிழு தன்னங் கன்னி யிவுளிதே ரியானை யில்லம் வெள்ளியான் பொன்பு ணாடை விளைவொடு பழன முன்னாத் தள்ளரு மடிமை யாதி தானங்கள் செய்த பேறும் வள்ளறன் காசி யாதிப் பதிகளில் வதிந்த பேறும்.

எள் இழுது அன்னம் கன்னி- எள்ளும் நெய்யும் சோறும் கன்னியும், இவுளிதேர்யானை இல்லம்- குதிரையும் தேரும் யானையும் வீடும், வெள்ளி ஆன் பொன் பூண் ஆடை- வெள்ளியும் பசுவும் பொன்னும் அணிகலனும் ஆடையும், விளைவொடு பழனம்- விளைவோடு கூடிய வயலும், முன்னா- முதலாகவும், தள் அரும் அடிமை ஆதி-நீக்குதற் கரிய அடிமை முதலாகவுமுள்ள, தானங்கள் செய்தபேறும்-தானங்களைச் செய்தலினால் வரும்பயனும், வள்ளல்தன் காசியாதி- சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் காசிமுதலிய, பதிகளில் வதிந்த பேறும்- தலங்களில் வசித்தலால் வரும் பயனும். (10)

கங்கைகா எிந்தி வாணி காவிரி கண்ண வேணி துங்கபத் திரிதீம் பாலி தூயதண் பொருநை முன்னாச் சங்கையி னதிகண் முற்று மாடிய தவத்தின் பேறும் மங்கல மதுரை தன்னில் வைகலும் வதிவோர்க் கெய்தும். கங்கை காளிந்தி வாணிகாவிரி கண்ணவேணி- கங்கையும் காளிந்தியும் சரசுவதியும் காவிரியும் கிருட்டிணையும், துங்கபத்திரை தீம்பாலி தூயதண் பொருநை முன்னா-துங்கபத்திரையும் இனியபாலியும் தூய்மையான குளிர்ந்த தாமிரபன்னியும் முதலாக உள்ள, சங்கை இல் நதிகள் முற்றும்-அளவிறந்த நதிகள் முழுதினும், ஆடிய தவத்தின் பேறும்-நீராடிய தவத்தினால் வரும் பயனும் (ஆகிய இவையனைத்தும்), மங்கலம் மதுரை தன்னில்- நன்மையுடைய மதுரைப்பதியில், வைகலும் வதிவோர்க்கு எய்தும்- நாள்தோறும் வசிப்பவர்களுக்கு உண்டாகும்.

அன்னிய தலங்க டம்மி லாற்றிய பிரம கத்தி பொன்னினைக் களவு செய்தல் கள்ளுண்டல் புனித வாசான் பன்னியைப் புணர்த லின்ன பாதக மனைத்தும் மென்றுந் தன்னிக ரால வாயில் வதிபவர் தமைவிட் டேகும்.

அன்னிய தலங்கள் தம்மில்- வேறு பதிகளில், ஆற்றிய- புரிந்த, பிரமகத்தி- பிரமகத்தியும், பொன்னினைக் களவு செய்தல்-பிறர் பொருளைத் திருடுதலும், கள்ளுண்டல்- கள்ளுண்ணலும், புனித ஆசான் பன்னியைப் புணர்தல்- தூய்மையான குரவன் மனைவியைக் கூடுதலுமாகிய, இன்ன பாதகம் அனைத்தும்-இந்தப் பாவங்கள் எல்லாம், தன் நிகர் ஆலவாயில்- தனக்குத் தானே ஒத்த திருவாலவாயின்கண், என்றும் வதிபவர் தமை விட்டு ஏகும்- எந்நாளும் வசிப்பவர்களை விட்டு நீங்கும். (12)

மற்றைய தலத்தில் சாந்தி ராயண மதியந் தோறும் உற்றபே றிங்குக் கங்கு லுண்டியா லடைபே றாகும் மற்றைய தலத்தின் மாதப் பட்டினிப் பலத்தின் பேறிங் குற்றொரு வைக லுண்டி யொழிந்தவர் பெறும்பே றாகும்.

மற்றைய தலத்தில்- பிறபதிகளில், மதியம் தோறும்- மாதந்தோறும், சாந்திராயணம் உற்ற பேறு- சாந்திராயண விரதம் நோற்றலால் வரும் பயன், இங்கு கங்குல் உண்டியால் அடை பேறு ஆகும்-இப்பதியில் இரவில் உண்ணுதலால் அடைகின்ற பயன் ஆகும், மற்றைய தலத்தில்- ஏனைய தலங்களில், மாதப்பட்டினி பலத்தின் விரதத்தால் வரும் பயன், இங்கு பேறு- மாதப்பட்டினி ஒழிந்தவர்- இத்தலத்திலிருந்து ஒருநாள் ஒரு வைகல் உண்டி பெறும்பேறு ஆகும்-அடைகின்ற உணவு நீங்கியவர், பயன (13)ஆகும்.

அயனக ரடைந்து நான்கு திங்கணோன் பாற்றும் பேறிவ் வியனக ரடைந்து நோற்கு மட்டமி விரத நல்கும் அயனக ரெய்தி யாறு திங்கள்ணோன் பாற்றும் பேறிவ் வியன-கர்ச் சோம வார விரதமே யளிக்கு மன்றே.

அயல் நகர் அடைத்து- வேறு பதிகளிற்சென்று, நான்கு திங்கள்- நான்கு மாதங்கள், நோன்பு ஆற்றும் பேறு- விரதங் கொள்ளுதலினால் வரும் பயன், இவ்வியன் நகர் அடைத்து- இந்த உயர்ந்த பதியைச் சார்ந்திருந்து, நோற்கும் அட்டமி விரதம் நல்கும்- புரிகின்ற அட்டமி விரதம் கொடுக்கும், அயல் நகர் எய்தி- பிற தலங்களிற்போய், ஆறு திங்கள்- ஆறு மாதங்கள், நோன்பு ஆற்றும் பேறு- விரதம் இயற்றுதலினால் வரும் பயனை, இவ்வியன் நகர்- இச் சிறந்த பதியிலிருந்து நோற்கின்ற, சோமவார விரதமே அளிக்கும்- சோமவார விரதம் ஒன்றுமே நல்கும்.

ஏனைய தலத்தி லோராண்டு டுணவொழிந் தியற்று நோன்பால் ஆனபே றிங்கு நோற்குஞ் சிவனிரா வளிக்கு மிங்கே ஊனவைம் பொறியும் வென்றோன் முப்பொழு துண்டு வைகித் தானமர்ந் தாலுங் காலுண்டு இயற்றுமா தவத்தோ னாகும்.

ஏனைய தலத்தில்- பிற பதிகளில், ஓர் ஆண்டு- ஒரு வருடம், உணவு ஒழிந்து- உணவின்றி, இயற்றும் நோன்பால் ஆனபேறு- செய்கின்ற விரதத்தால் வரும்பயனை, இங்கு நோற்கும் சிவன் இரா அளிக்கும்- இப்பதியிற் புரிகின்ற சிவராத்திரி விரதம் ஒன்றுமே நல்கும், இங்கு- இப்பதியில், ஊன் ஐம்பொறியும் வென்றோன்- குற்றமுள்ள ஐம்பொறிகளையும் வென்றவன், முப்பொழுது உண்டு வைகி அமர்ந்தாலும்- மூன்று வேளையும் உண்டு இருந்தானாயினும், கால் உண்டு இயற்று மாதவத்தோன் ஆகும்- காற்றை உண்டு நோற்கின்ற பெரிய தவத்தையுடையோனாகும்.

இந்தநான் மாட மோங்கு மாலவா யிடத்தியா ரேனும் அந்தணர் தமக்கோர் முட்டி யருந்தவர் தமக்கோர் பிச்சை தந்தவர் புறம்பு செய்த சோடச தானந் தம்மால் வந்தபே றடைவர் பல்வே றுரைப்பதென் மதியான் மிக்கீர்.

மதியால் மிக்கீர்- அறிவால் உயர்ந்த முனிவர்களே, இந்த நால்மாடம் ஓங்கும் ஆலவாய் இடத்து- இந்த நான் மாடமாகிய சிறந்த திருவால வாயின் கண், அந்தணர் தமக்கு ஓர் முட்டி- அந்தணர்கட்கு ஒரு பிடி அரிசியாவது, அருந்தவர் தமக்கு ஓர் பிச்சை- செய்தற்கரிய தவத்தை உடையார்க்கு ஒரு பிடி அன்னமாவது, தந்தவர் யாரேனும் கொடுத்தவர்கள் யாவராயினும், புறம்புசெய்த- வேறு இடங்களில் செய்யப்பட்ட, சோடசதானம் தம்மால் வந்தபேறு அடைவர்- சோடச தானத்தால் வரும் பயனைப் பெறுவர் (ஆயின்), பல்வேறு உரைப்பது என்-பல வேறு வகைப்படக்கூறுவது என்னை. (16)

பல்வகைத் தலங்க ளெல்லாம் வைகிய பயனு மென்றும் பல்வகைத் தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனு மென்றும் பல்வகைத் தான மெல்லா நல்கிய பயனு மென்றும் பல்வகைத் தான புசை பண்ணிய தவத்தின் பேறும்.

பல் வகைத் தலங்கள் எல்லாம் வைகிய பயனும் பலவகையான பதிகளிலெல்லாம் வசித்தலால் வரும் பயன்களும், என்றும் எப்போதும், பல்வகைத் தீர்த்தம் எல்லாம் ஆடிய பயனும் பலவகையான தீர்த்தங்களனைத்திலும் நீராடியதனால் வரும் பயன்களும், என்றும் எந்நாளும், பல்வகைத் தானம் எல்லாம் நல்கிய பயனும்— பலவகையான தானங்களனைத்தும் செய்தமையால் வரும் பயன்களும், என்றும்— எக்காலத்தும், பல் வகைத்து ஆன பூசை பண்ணிய தவத்தின் பேறும்— பல வகைகளையுடையதாகிய பூசையைச் செய்த தவத்தால் வரும் பயன்களும். (17)

பல்வகைத் தவங்க ளெல்லா முற்றிய பயனும் தூய பல்வகை மந்தி ரத்தி லெய்திய பயனு நூலின் பல்வகைக் கேள்வி யெல்லா மாய்ந்துணர் பயனும் யோகம் பல்வகை ஞான மெல்லாம் பயின்றுணர்ந் தடங்கும் பேறும்.

தவங்கள் பல்வகைத் தவங்கள் எல்லாம்- பலவகையான முழுதும், முற்றிய பயனும்- செய்து முடித்தலால் வரும் பயன்களும், தூய- புனிதமான, பல்வகை மந்திரத்தில் எய்திய பயனும்- பலவகையான மந்திரங்களைச் செபித்தலால் வரும் பயன்களும், பல்வகை- பல வகையான, நூலின் கேள்வி எல்லாம்- நூற்பொருள் கேட்டவற்றை யெல்லாம், ஆய்ந்து உணர் பயனும்- ஆராய்ந்து உணர்ந்ததனால் வரும் பயன்களும், பல்வகை யோகம் ஞானம் எல்லாம் பயின்று- பலவகையான மெய்ப் பழகி, உணர்ந்து-ஞானங்களெல்லாம் யோகங்கள் அடங்கி தற்போதம் அடங்கும்பேறும்-பொருளையறிந்து, யிருத்தலால் வரும் பயன்களும் (ஆகிய அனைத்தையும்). (18) அனையதொல் பதியி லென்றும் வைகுவோ ரடைவ ரென்றால் இனையதொல் பதிக்கு நேர்வே றில்லையிப் பதியின் மேன்மை தனையறி பவரார் ஈசன் றானன்றி யாத லாலே வினையைவெல் பவரங் கெய்தி வதிவதே வேண்டு மாதோ.

அனைய தொல்பதியில்- அந்தப் பழமையான ஆலவாயின்கண், என்றும் வைகுவோர் அடைவர் என்றால்- எந்நாளும் வசிப்போர் அடைவாரென்னின், இனைய தொல்பதிக்கு- இப்படிப்பட்ட பழம் பதிக்கு, நேர் வேறு இல்லை- ஒப்பு வேறோர் பதியுமில்லை, இப்பதியின் மேன்மைதனை- அத்தலத்தின் பெருமையை, ஈசன் அன்றி அறிபவர் ஆர்- சிவபிரானல்லாமல் உணர்ந்தவர் வேறு யாவர், ஆதலால்- ஆகையால், வினையை வெல்பவர்-இருவினை களையும் வெல்லக் கருதினோர், அங்கு எய்தி வதிவதே வேண்டும்- அப் பதிக்குச் சென்று வசித்திருப்பதே வேண்டியதாகும்.

கைத்தலநான் கிரண்டுடைய மலர்க்கடவுள் மேலொருநாட் கயிலை யாதி எத்தலமு மொருதுலையிட் டித்தலமு மொருதுலையிட் டிரண்டுந் தூக்க உத்தமமாந் திருவால வாய்மிகவுங் கனத்ததுகண்டு டுலகின் மேலா வைத்ததல மிதுவென்றா லிதன்பெருமை யாவரே வழுத்தற் பாலார்.

நான்கு இரண்டு கைத்தலம் உடைய மலர்க் கடவுள்- எட்டுத் திருக்கரங்களையுடைய தாமரைமலரில் வசிக்கும் நான்முகன், மேல் ஒரு நாள்- முன் ஒருநாளில், கயிலை ஆதி எத்தலமும்-திருக் கயிலாயம் முதலான எல்லாப் பதிகளையும், துலை இட்டு- ஒரு தராசின் தட்டில் வைத்து, இத்தலமும் ஒரு துலை இட்டு- இந்தப் பதியையும் ஒரு தட்டில் வைத்து, இரண்டும் தூக்க- இரண்டையும் தூக்க, உத்தமம் ஆம் சிறந்த திருவாலவாயனது, மிகவும் கனத்தது திருவாலவாய்-மிகக் கண்டு-கனத்திருத்தலைப் பார்த்து, மேலா உலகில் இது என்றால்- உலகங்களில் வைத்த தலம் உயர்ந்ததாக அறுதியிட்டு வைத்தபதி இது ஆயின், இதன் பெருமை-பாலார் யாவர்-வழுத்தற் வரையறுத்துக் கூறும் தகுதியையுடையார் யாவர் (எவருமில்லை). (20)

அத்திருமா நகரின்பேர் சிவநகரங் கடம்பவன மமர்ந்த சீவன் முத்திபுரங் கன்னிபுரம் திருவால வாய்மதுரை முடியா ஞானம் புத்திதரும் பூவுலகிற் சிவலோகஞ் சமட்டிவிச்சா புரந்தென் கூடல் பத்திதரு துவாதசாந் தத்தலமென் றேதுவினாற் பகர்வர் நல்லோர்.

அத் திருமாநகரின் பேர்- அந்தத் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சிறந்த திருப்பதியின் பெயர்களை, சிவ நகரம் கடம்பவனம்- சிவ நகரமென்றும் கடம்பவனமென்றும், அமர்ந்த சீவன் முத்திபுரம்-விரும்பிய சீவன் முத்திபுரம் என்றும், கன்னிபுரம் திருவாலவாய் மதுரை- கன்னிபுரமென்றும் திருவாலவாய் என்றும், மதுரை என்றும், முடியா ஞானம் புத்திதரும் பூவுலகில் சிவலோகம்-அழியாத ஞானத்தையும் போகத்தையுங் கொடுக்கின்ற பூலோக சிவலோகம் என்றும், சமட்டி விச்சாபுரம் தென்கூடல்-சமட்டி விச்சாபுரமென்றும் தென்கூடல் என்றும், பத்தி தரும் துவாதசாந்தத்தலம் என்று- அன்பை யருளுகின்ற துவாத சாந்தப்பதி என்றும், நல்லோர் ஏதுவினால் பகர்வர்- உயர்ந்தோர் ஒவ்வொரு காரணங்களாற் கூறுவர். (21)

என்றுதலச் சிறப்புரைத்த குறுமுனிவன் வெதிரறவோ ரிறம்பூ தெய்தி நன்றுதலப் பெருமையருள் செய்தனைகேட் டுடலெடுத்த நயப்பா டெல்லாம் இன்றடைந்தே மினிச்சுவண புண்டரிகச் சிறப்பதனை யிசைத்தி யென்னக் குன்றமடக் கியகருணைக் குன்றனையான் வரன்முறையாற் கூறு கின்றான்.

என்று தலச்சிறப்பு உரைத்த- என்று தலவிசேடத்தைக் கூறிய, குறு முனிவன் எதிர்- அகத்திய முனிவன் எதிரே, அறவோர் முனிவர்கள் வியப்புற்று, தலப்பெருமை எய்தி-இறும்பூது நன்று அருள் செய்தனை- தலச்சிறப்பை நன்கு கூறியருளினாய், அதனைக் கேட்டு, உடல் எடுத்த நயப்பாடு கேட்டு-முழுதும், வேண்டிய பயன் அடைய எடுத்ததனால் உடலை அடையப்பெற்றேம், இப்பொழுதே அடைந்தேம்-இன்று

இனி சுவண புண்டரிகச் சிறப்பதனை- இனிப் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின் விசேடத்தை, இசைத்தி என்ன- கூறியருளுக என்ன, குன்றம் அடக்கிய- விந்த மலையை அடக்கிய, கருணைக்குன்று அனையான்- கருணை மலையை ஒத்தவனாகிய அகத்தியன், வரன் முறையால் கூறுகின்றான்- வரலாற்று முறைமைப்படி கூறுகின்றான்.

விரதமா தவத்தீர் காணின் வெவ்வினை யெல்லாம் வீட்டிச் சரதமாப் போக நல்குந் தமனிய முளரி வந்த வரவுமக் கனகக் கஞ்சப் பெருமையும் வளனு நன்கா உரைசெய்துங் கேண்மி னென்னா முனிவர னுரைக்கு மன்னோ.

விரதம் மாதவத்தீர்- பெரிய தவத்தினை விரதமாகக் கொண்ட முனிவர்களே, காணின்- தரிசித்தால், சரதமா- உண்மையாக, வெவ்வினை எல்லாம் வீட்டி- கொடியவினைகளை எல்லாம் அழித்து, போகம் நல்கும்- போகத்தைக் கொடுக்கின்ற, தமனிய முளரி- பொற்றாமரையானது, வந்த வரவும்-தோன்றிய வரலாறும், அக் கனகக் கஞ்சப்பெருமையும்-அப்பொற்றாமரையின் சிறப்பும், வளனும்- வளப்பமும் ஆகிய இவற்றை, நன்கா உரை செய்தும்- நன்றாகக் கூறுவேம், கேண்மின் என்னா- கேளுங்கள் என்று, முனிவரன் உரைக்கும்-முனிபுங்கவனான அகத்தியன் கூறுவானாயினான். (23)

தலவிசேடப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 254

தீர்த்த விசேடப் படலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

கண்ணகன் குடுமி மாடக் கடிபொழி லால வாயின் அண்ணலம் பெருமை யாரே யளப்பவ ரவிர்தண் முத்த வெண்ணகை யுமையா ளன்பு விளைமுகச் செவ்வி போலத் தண்ணறுங் கமலம் பூத்த தடப்பெருந் தகைமை சொல்வாம்.

கண் அகன்- இடம் பரந்த, குடுமி மாடம்- சிகரங்களையுடைய மாடங்களையுடைய, கடிபொழில்- மண மிகுந்த சோலைகளாற் குழப்பெற்ற, ஆலவாயின்- திருவாலவாயினது, அண்ணல் அம் பெருமை- மிகுந்த அழகிய பெருமையை, அளப்பவர் யாரே- அளவிட்டுக் கூற வல்வர் யாவர், அவிர்தண் முத்தம்-விளங்கிய குளிர்ந்த முத்துக்கள் போலும், வெள் நகை உமையாள்- வெள்ளிய பற்களையுடைய உமையம்மையாரின், அன்புவிளை- அருள் பழுத்த, முகச் செவ்விபோல-திருமுகத்தின் அழகுபோல, தண் நறும் கமலம் பூத்த-குளிர்ந்த நறிய தாமரை மலரப்பெற்ற, தடம் பெருந்தகைமை சொல்வாம்- தீர்த்தத்தின் பெருஞ் சிறப்பினைக் கூறுவாம். (01)

ஆற்றினுக் கரசாங் கங்கை காவிரி யாதி யாறும் வேற்றுரு வாய முந்நீர் வேலையும் பிறவுங் காருந் தோற்றுமுன் றன்னை யாட்டச் சுந்தர முர்த்தி செங்கண் ஏற்றினன் கண்ட தீர்த்த மாகுமீ தெவ்வா றென்னில்.

ஈது- இப்பொற்றாமரையானது, ஆற்றினுக்கு அரசு நதிகளுக்கு அரசாகிய, கங்கை காவிரி ஆதி ஆறும்- கங்கை காவிரி முதலிய நதிகளும், வேற்று உரு ஆய- வெவ்வேறு வடிவமாகிய, முந்நீர் வேலையும்- மூன்று நீரையுடைய கடலும், நிலை களும், காரும்- மேகமும், தோற்று பிறநீர் பிறவும்-தோன்றுவதற்கு முன்னே, தன்னை தன்னைத் ஏற்றினன்-சிவந்த செங்கண் செய்விக்க, திருமஞ்சனஞ் கண்களையுடைய இடபஊர்தியை உடைய, மூர்த்தி-சுந்தர சோம சுந்தரக் கடவுள், கண்ட தீர்த்தம் ஆகும்- தோற்றுவித்த எவ்வாறு என்னில்- எப்படி என்னில்.

அகளமா யுலகமெல்லா மொடுக்கியந் நெறியே யார்க்கும் நிகளமாம் விருத்தி தோன்ற நினைவற நினைந்து நிற்குந் துகளிலா வறிவான னந்தச் சுந்தரச் சோதி மேனாட் சகளமாம் முருவங் கொண்டு தானொரு விளையாட் டாலே.

அகளம் ஆய்- நிட்களமாய், உலகம் எல்லாம் ஒடுக்கி- உலக மனைத்தையும் தன்னுள்ளே ஒடுக்கி, அந்நெறியே- அவ் வொடுக்கிய முறையாகவே, யார்க்கும் நிகளம் ஆம் விருத்தி தோன்ற- எவர்க்கும் பாசமாகிய விருத்தி தோன்றுமாறு, நினைவற நினைந்து நிற்கும்- நினைவற நினைந்து நிற்கின்ற, துகள் இலா- குற்றமில்லாத, அறிவு ஆனந்தச் சுந்தரச் சோதி- ஞானானந்த ஒளிவடிவாகிய சோம சுந்தரக் கடவுள், மேல் நாள்- முன்னொரு நாளில், சகளம் ஆம் உருவம் கொண்டு- சகளமாகிய வடிவம் கொண்டு, ஒரு விளையாட்டால்- ஒரு திருவிளையாட்டினால். (03)

முக்கணன் னரவப் பூண நூலினன் முகிழ்வெண் டிங்கட் செக்கரஞ் சடையான் சூல கபாலத்தன் செங்க ணேற்றன் மைக்கருங் கயலுண் கண்ணி வாமத்தன் முன்னும் பின்னும் பக்கமு நந்தி யாதி கணாதிபர் பரவிச் சூழ.

முக்கணன்- மூன்று கண்களையுடையவனும், அரவப் பூண நூலினன்- பாம்பாகிய பூணூலையுடையவனும், முகிழ் வெண் திங்கள்- அரும்பிய வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை அணிந்த, செக்கர் அம் சடையான்- செவ்வானம் போலும் அழகிய சடையை உடையவனும், சூல கபாலத்தன்- சூலத்தையும் கபாலத்தையு முடையவனும், செங்கண் ஏற்றன்- சிவந்த கண்களையுடைய இடபத்தை உடையவனும், மை உண் கயல் கருங் கண்ணி- மை உண்ட கயல் போலும் கரிய கண்களையுடைய உமையம்மையை, வாமத்தன்- இடப் பாகத்திலுள்ளவனுமாகிய இறைவன், நந்தி ஆதி கண அதிபர்- நந்தி முதலிய கணத்தலைவர்கள், முன்னும் பின்னும் பக்கமும் பரவிச் சூழ- முன்னும் பின்னும் பக்கம் ஆகிய எங்கும் சூழ்ந்து துதிக்க.

சென்றுதன் மேனித் தேசாற் றிசையெலாம் விளங்கச் செங்கண் வென்றிகொ ளுரக வேந்த னகரமும் விபுதர் வேந்தன் பொன்றிகழ் நகரும் வேதன் புரமுமால் புரமு மேலைத் தன்றிரு நகருஞ் சென்று சஞ்சரித் தாடி மீள்வான்.

தன் மேனித் தேசால்- தனது திருமேனியின் ஒளியினால், திசை எலாம் விளங்கச் சென்று- திக்குகள் எல்லாம் ஒளிவீசப்போய், செங்கண்- சிவந்த கண்களையுடைய, வென்றி கொள் உரக வேந்தன் நகரமும்- வெற்றியைக் கொண்ட பாம்புகளின் அரசனாகிய அனந்தனுடைய உலகத்திலும், விபுதர் வேந்தன்-தேவர்கட்கு அரசனாகிய இந்திரனது, பொன் திகழ் நகரும்-விளங்காநின்ற பொன்னுலகத்திலும், வேதன் புரமும்- பிரமனது உலகத்திலும், மால் புரமும்- திருமாலின் உலகத்திலும், மேலைத் தன் திரு நகரும்- அவைகளின் மேலுள்ள தனது சிவலோகத்திலும், சென்று சஞ்சரித்து ஆடி மீள்வான்- சென்று உலாவித் திருவிளையாடல் செய்து மீண்டருளுவான். (05)

அன்னபோ தயனுந் தேவர்க் கரசனு மாழி வேந்தும் முன்னர்வந் திறைஞ்சி யேத்த முனிவரும் பேறு நல்கித் தன்னக ரடைந்து நீங்காத் தனிப்பெருங் கணத்தி னோரை இன்னருள் சுரந்து நோக்கி யிலிங்கத்திற் புகுது மெல்லை.

அன்னபோது- அப்பொழுது, அயனும்- பிரமனும், தேவர்க்கு அரசனும்- தேவேந்திரனும், ஆழி வேந்தும்- திகிரிப் படையையுடைய திருமாலும், முன்னர் வந்து இறைஞ்சி ஏத்த- திருமுன் வந்து வணங்கித் துதிக்க, முனிவு அரும் பேறு நல்கி- (அவர்களுக்கு) வெறுப்பில்லாத வரங்களைக் கொடுத்து, தன் நகர் அடைந்து- தனது திருவாலவாயை அடைந்து, நீங்காத் தனிப்பெருங் கணத்தினோரை-பிரியாத ஒப்பற்ற பெரிய கணத்தலைவர்களை, இன் அருள் சுரந்து நோக்கி- இனிய அருள் கூர்ந்து பார்த்து, இலிங்கத்தில் புகுதும் எல்லை- இலிங்கத்திற் சென்றெய்தும் பொழுதில். (06)

வேத்திரப் படையோ னாதி கணாதிபர் வீழ்ந்து பால நேத்திர வன்பர்க் கன்ப நிரஞ்சன நிருத்தா னந்த சாத்திர முடிவுந் தேறாத் தனிமுத லொருவ வென்னாத் தோத்திர வகையா லேத்தித் தொழுதொன்று வீனாவல் செய்வார்.

வேத்திரப் படையோன் ஆதி கணாதிபர்- பிரம்புப் படையையுடை யோனாகிய நந்தி முதலிய கணத்தலைவர்கள், வீழ்ந்து- கீழே விழுந்து, பால நேத்திர- நெற்றிக்கண்ணனே, அன்பர்க்கு அன்ப- அன்பராயினார்க் கன்பனே, நிரஞ்சன- களங்கமற்றவனே, நிருத்தானந்த- ஆனந்தக் தாண்டவமுடையவனே, சாத்திர முடிவுந் தேறா- சாத்திர முடிவினாலும் தெளியப்படாத, தனி முதல் ஒருவ- ஒப்பற்ற முதற்பொருளாகிய ஒருவனே, என்னா- என்று, தோத்திர வகையால் ஏத்தி- துதி வகையினாற் புகழ்ந்து, தொழுது- வணங்கி, ஒன்று வினாவல் செய்வார்- ஒன்று கேட்பாராயினர்.

ஐயவிவ் விலிங்க முர்த்திக்கு காட்டவு மடியே முழ்கி
உய்யவுங் கங்கை யாதி நதிகளு முலகத் துள்ளோர்
மையறு தடாக நீரு மற்றிலை யிருமைப் பேறுஞ்
செய்யவோர் தீர்த்த மிங்குஉண் டாக்கெனச் செப்ப லோடும்.

ஐய- தலைவனே, இ இலிங்க மூர்த்திக்கு- இச் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு, ஆட்டவும்- திருமஞ்சனம் செய்யவும், அடியேம் மூழ்கி உய்யவும்- அடியேங்கள் நீராடி உய்தி கூடவும், உலகத்துள்- உலகின் கண், கங்கை ஆதி நதிகளும்- கங்கை முதலிய ஆறுகளும், ஓர் மையறு தடாக நீரும் இலை- ஓர் குற்றமற்ற தடாக நீரும் இல்லை (ஆதலால்), இருமைப் பேறும் செய்ய- இம்மை மறுமையாகிய இருமைப் பயன்களையும் நல்க, இங்கு ஓர் தீர்த்தம் உண்டாக்கு எனச் செப்பலோடும்-இவ்விடத்து ஓர் தீர்த்தம் ஆக்கி யருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டவுடனே.

அத்தகை யிலிங்க முர்த்திக் கடுத்ததென் கீழ்சா ராக முத்தலை வேலை வாங்கி நாட்டினான் முதுபார் கீண்டு பைத்தலைப் பாந்தள் வேந்தன் பாதலங் கீண்டு போயெண் கைத்தலப் பிரம னண்ட கடாகமுங் கீண்ட தவ்வேல்.

அத்தகை- அத்தன்மையுடைய, இலிங்க மூர்த்திக்கு- சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு, அடுத்த தென் கீழ் சார் ஆக- அடுத்த தென்கிழக்குப் பக்கத்தில், முத்தலை வேலை வாங்கி நாட்டினான்-மூன்று தலை யுடைய சூலத்தை எடுத்துக் கீழே ஊன்றினான், அவ்வேல்- (ஊன்றப் பெற்ற) அச்சூலமானது, முதுபார் கீண்டு-பழமையான நிலவுலகத்தை கிழித்து, பைத்தலைப் பாந்தள் வேந்தன்- படம் பொருந்திய தலைகளையுடைய பாம்புகட்கு அரசனாகிய அனந்தனிருக்கும், பாதலம் கீண்டு போய்-பாதலத்தைக் கிழித்துச் சென்று, எண் கைத் தலப் பிரமன் அண்ட கடாகமும் கீண்டது- எட்டுக் கைகளை யுடைய நான்முகனது அண்ட கடாகத்தையும் ஊடுருவிச் சென்றது.

அவ்வழிப் புறம்பு சூழ்ந்து கிடந்தபே ராழி யூழிப் பௌவநீ ரென்ன வோங்கப் பாணியா லமைத்துவேணித் தெய்வநன் னீரைத் தூவிக் கலந்துமா தீர்த்த மாக்கிக் கைவரை கபாலி நந்தி கணத்தினை நோக்கிக் கூறும்.

அவ்வழி- அக்கீண்ட வழியால், புறம்பு சூழ்ந்து கிடந்த பேர் ஆழி- அக்கடாகத்தின் புறத்தில் சுற்றிக்கிடந்த பெரும்புறக் கடலானது, ஊழிப் பௌவம் நீர் என்ன- ஊழிக்காலத்திற் பொங்கி எழுங்கடல் நீர் போல, ஓங்க- மேலோங்க, பாணியால் அமைத்து- (தனது) திருக்கரத்தால் அமைக வென அமைத்து, வேணி- சடையிலுள்ள, தெய்வ நல் நீரைத் தூவிக் கலந்து-தெய்வத் தன்மை பொருந்திய நல்ல நீரைத் தெளித்துக் கலந்து, மா தீர்த்தம் ஆக்கி- பெருமை பொருந்திய தீர்த்தமாகச் செய்து, கை வரை கபாலி- கையில் ஏந்திய கபாலத்தையுடைய இறைவன், நந்தி கணத்தினை நோக்கிக் கூறும்- நந்தி தேவரையும் மற்றைக் கணத் தலைவர்களையும் பார்த்துக் கூறவான். (10)

இன்னமா தீர்த்தந் தன்னை யெனைப்பல தீர்த்தங் கட்கு முன்னம்யா மிங்குக் கண்ட முதன்மையா லாதி தீர்த்தம் என்னலாம் மினியுண் டாக்குந் தீர்த்தங்க ளெவைக்கு மேலாய் மன்னலாற் பரம தீர்த்த மெனப்பெயர் வழங்க லாகும்.

இன்னமா தீர்த்தம் தன்னை- இந்தப் பெருமை பொருந்திய தீர்த்தத்தை, எனைப் பல தீர்த்தங்கட்கும்- பலவகையான தீர்த்தங்க ளெல்லாவற்றையும் தோற்றுவித்தற்கு, முன்னம்- முன்பே, யாம் இங்கு கண்ட முதன்மையால்- நாம் இவ்விடத்து உண்டாக்கிய முதன்மையினால், ஆதி தீர்த்தம் என்னலாம்- ஆதி தீர்த்தம் என்று கூறலாம், இனி உண்டாக்கும்- மேல் தோற்றுவிக்கும், தீர்த்தங்கள் எவைக்கும் மேலாய் மன்னலால்- தீர்த்தங்கள் அனைத்திற்கும் உயர்வாக நிலைபெறுதலால், பரம தீர்த்தம் என- பரம தீர்த்தம் என்று, பெயர் வழங்கலாகும்- பெயர் கூறலாகும். (11)

மருட்கெட மூழ்கி னோர்நன் மங்கலம் பெறலா னாமம் அருட்சிவ தீர்த்த மாகும் புன்னெறி யகற்றி யுள்ளத் திருட்கெட ஞானத் தன்னை யீதலான் ஞான தீர்த்தந் தெருட்கதி தரலான் முத்தி தீர்த்தமென் றிதற்கு நாமம்.

மருள் கெட- மயக்கம் நீங்க, மூழ்கினோர்- (இதில்) நீராடியவர்கள், நல்மங்கலம் பெறலால்- நல்ல நன்மைகளை அடைவதால், நாமம் அருள் சிவ தீர்த்தம் ஆகும்- பெயர் அருளையுடைய சிவ தீர்த்தமாகும், புல்நெறி அகற்றி- தீயவழிகளிற் செல்லுதலை நீக்கி, உள்ளத்து இருள் கெட- மனத்தின்கண் அஞ்ஞான இருள் கெடுமாறு, ஞானம் தன்னை- ஞான வொளியை, ஈதலான் ஞான தீர்த்தம்- கொடுத்தலினால் ஞான தீர்த்தம் என்றும், தெருள் கதி தீர்த்தம் முத்தியை நல்குவதால், தெளிந்த முத்தி தரலால்-இதற்கு இதற்குப் தீர்த்தம் நாமம்-என்றும், என்று-(12)பெயர்களுள்ளன.

குடைந்துதர்ப் பணமுஞ் செய்து தானமுங் கொடுத்தம் மாடே அடைந்தெழுத் தைந்து மெண்ணி யுச்சரித் தன்பா லெம்மைத் தொடர்ந்துவந் திறைஞ்சீச் சூழ்ந்து துதித்தெமை யுவப்பச் செய்தோர் உடம்பெடுத் ததனா லெந்த வுறுதியுண் டதனைச் சேர்வார்.

குடைந்து- நீராடி, தர்ப்பணமும் செய்து தானமும் கொடுத்து- தர்ப்பணம் செய்து தானங் கொடுத்து, அம்மாடே அடைந்து- அதனருகே தங்கி, ஐந்து எழுத்தும் எண்ணி உச்சரித்து- திருவைந் தெழுத்துக்களையும் கருதி உச்சரித்து, அன்பால்- அன்பினாலே, எம்மைத் தொடர்ந்து வந்து இறைஞ்சி- எம்மைப் பற்றி வந்து வணங்கி, சூழ்ந்து- வலங்கொண்டு, துதித்து எமை உவப்பச் செய்தோர்- துதித்து எம்மை மகிழ்வித்தவர்கள், உடம்பு எடுத்ததனால்- மக்கட்பிறப்பை அடைத்ததனால், எந்த உறுதி உண்டு- எந்தப் பயன் அடைதற்கு உரியதோ, அதனைச் சேர்வார்-அதை அடைவார்கள்.

(13)

<mark>இந்தநீ ரெம்மை யாட்டின் னேழிரண் டு</mark>லகின் மிக்க அந்தமி றீர்த்த மெல்லா மாட்டிய பயன்வந் தெய்தும் வந்ததின் முழ்கி யிங்கு வைகுநங் குறியை யுங்கள் சீந்தையி லார்வம் பொங்கப் பூசனை செய்மி னென்னா.

இந்தத் தீர்த்தத்தால், எம்மை ஆட்டின்- எம்மைத் திருமஞ்சனஞ் செய்வித்தால், ஏழ் இரண்டு உலகின்- பதினான்கு உலகங்களிலுமுள்ள, மிக்க அந்தம் இல்- உயர்ந்த அழிவில்லாத, எல்லாம்- தீர்த்தங்கள் எல்லாவற்றானும், ஆட்டிய பயன் வந்து எய்தும்- அபிடேகித்தலால் வரும் பயன் வந்து பொருந்தும், (ஆகையால்) இதில் வந்து மூழ்கி- இதில் வந்து நீராடி, இங்கு வைகும்- இங்கு எழுத் தருளியிருக்கும், நம் குறியை- நமது அருட் குறியாகிய சிவலிங்கத்தை, சிந்தையில் ஆர்வம் பொங்க- உள்ளத்தில் அன்பு மீக்கூர, பூசனை செய்மின் என்னா- பூசனை புரியுங்கள் என்று கூறி.

விண்ணவர் தம்மின் மேலாம் வேதிய னாகி நின்ற பண்ணவன் றானந் நீரீற் படிந்துதன் னனுஞை யாலே அண்ணலங் கணத்தி னோரை முழ்குவித் தனாதி யாய புண்ணிய விலிங்கந் தன்னுட் புகுந்தினி திருந்தான் மன்னோ. விண்ணவர் தம்மில்- தேவர்களுள், மேலாம் வேதியன் ஆகி நின்ற பண்ணவன்- உயர்ந்த அந்தணனாகிய இறைவன், தான் அந்நீரில் படிந்து- தான் அத் தீர்த்தத்தில் முழுகி, தன் அனுஞையால்- தன் ஏவலால், அண்ணல் அம்கணத்தினோரை-பெருமை பொருந்திய அழகிய கணத் தலைவர்கள், மூழ்குவித்து-மூழ்கச்செய்து, அனாதியாய புண்ணிய இலிங்கம் தன்னுள்-அனாதியாயுள்ள அறவடிவான இலிங்கத்துள்ளே, புகுந்து இனிது இருந்தான்- போய் இனிமையாக வீற்றிருந்தான். (15)

அந்தமா நீரா னந்தி யாதியோர் விதியாற் சோம சுந்தரன் முடிமே லாட்டித் துகளறப் பூசை யாற்றிச் சிந்தையில் விழைந்த எல்லா மடைந்தனர் செம்பொற் கஞ்சம் வந்தவா றிதுஅத் தீர்த்த மகிமையு முரைப்பக் கேண்மின்.

நந்தி ஆதியோர்- திருநந்தி தேவர் முதலான கணத்தலைவர்கள், அந்தமா நீரால்- அந்தச் சிறந்த தீர்த்தத்தால், விதியால்- ஆகம முறைப்படி, சோமசுந்தரன் முடிமேல் ஆட்டி- சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருமுடிமேல் அபிடேகித்து, துகள் அறப் பூசை ஆற்றி- குற்றமறப் பூசித்து, சிந்தையில் விழைந்த எல்லாம் அடைந்தனர்- மனத்தில் விரும்பியன எல்லாவற்றையும் பெற்றனர், செம்பொன் கஞ்சம்-சிவந்த பொற்றாமரைத் தீர்த்தமானது, வந்த ஆறு இது- தோன்றிய முறை இதுவாகும், அத் தீர்த்தம் மகிமையும் உரைப்பக் கேண்மின்- அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையையும் சொல்லக் கேளுங்கள். (16)

வளையெறி தரங்க ஞான வாவியை நோக்கிற் பாவத் தளையறு மூழ்கின் வேண்டுங் காமிய மெல்லாஞ் சாரும் உளமுற முழ்கு மெல்லை முழுக்கொன்றற் குலகத் துள்ள அளவறு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயன்வந் தெய்தும்.

வளை எறி தரங்கம்- சங்குகளை வீசுகின்ற அலைகளையுடைய, ஞான வாவியை- ஞான தீர்த்தத்தை, நோக்கில்- தரிசித்தால், பாவத்தளை அறும்- பாவத் தொடக்கு நீங்கும், மூழ்கின்-மூழ்கினால், வேண்டும் காமியம் எல்லாம் சாரும்- விரும்புகின்ற பொருள்கள னைத்தும் வந்து கூடும், உளம்உற மூழ்கும் எல்லை-மனம் பொருந்த மூழ்குங்கால், முழுக்கு ஒன்றற்கு- ஒவ்வொரு முழுக்கிற்கும், உலகத்து உள்ள- உலகங்களிலுள்ள, அளவு அறு தீர்த்தம் எல்லாம்- அளவிறந்த தீர்த்தங்கள் எல்லாவற்றிலும், ஆடிய பயன் வந்து எய்தும்- ஆடியதனால் வரும் பயன் வந்து பொருந்தும். மெய்யைமண் ணாதி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து மையறு வருண சூத்த மந்திர நவின்று மூழ்கில் துய்யமா தீர்த்த மெல்லாந் தோய்ந்துநான் மறையு மாய்ந்தோர் கையிலெப் பொருளு மீந்த காசறு பேறு நல்கும்.

மெய்யை மண் ஆதி கொண்டு- உடலை மண் முதலியவைகளைக் கொண்டு, விதிவழி- விதிப்படி, சுத்தி செய்து- தூயதாக்கி, மை அறு- குற்றமற்ற, வருண சூத்த மந்திரம் நவின்று மூழ்கில்- வருண சூக்க மந்திரத்தை உச்சரித்து நீராடில் (அது), துய்ய மா தீர்த்தம் எல்லா தோய்ந்து- புனிதமான பெருமை பொருந்திய தீர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினும் மூழ்கி, நான்மறையும் ஆய்ந்தோர் கையில்- நான்கு வேதங்களையும் ஆராய்ந்துணர்ந்த மறையவர் கையில், எப்பொருளு ஈந்த-(விரும்பிய) பொருள் அனைத்தையும் தானஞ் செய்தலால் வரும், காசுஅறு பேறு நல்கும்- குற்றமற்ற பயனை நல்கும். (18)

தெய்வவீத் தீர்த்தந் தன்னை நினைவின்றித் தீண்டி னாலும் அவ்விய வினையி னீந்தி யரும்பெறல் வீடு சேர்வர் இவ்வுரை மெய்யே யாகு மென்னெனின் மனத்தா னன்றி வெவ்வழ நீண்டி னாலுஞ் சுடுமன்றி விடுமோ அம்மா.

தெய்வ இத்தீர்த்தம் தன்னை- தெய்வத்தன்மை பொருந்திய இத் தீர்த்தத்தை, நினைவு இன்றி தீண்டினாலும்- நினைப்பில்லாது தொட்டாலும், அவ்விய வினையின் நீந்தி- தீவினையினின்றுங் கடந்து, அரும்பெறல் வீடு சேர்வர்- பெறுதற்கரிய வீடு பேற்றை யடைவர், இ உரை மெய்யே ஆகும்- இந்த வார்த்தை உண்மையே யாகும், என் எனில்- எப்படி என்றால், மனத்து ஆறு அன்றி- மனத்தின் வழியன்றி (நினைப்பில்லாமல்), தீண்டினாலும்- தொட்டாலும், வெவ் அழல்- கொடிய தீயானது, சுடும் அன்றி விடுமோ- சுடுமே யல்லாது விட்டு விடுமோ (விடாது).

ஆருமந் நீரீ லென்று மாடினார் சீவன் முத்தி சேருவ ரந்நீ ராடுஞ் சிறப்புறு பயனுக் கொவ்வா வாருண மாக்கி னேய மந்திர மிவைமுன் னான பேருணர் வளிக்கு நானஞ் செய்தவர் பெறும்பே றெல்லாம்.

ஆரும் அந்நீரில் என்றும் ஆடினார்- நிறைந்த அத்தீர்த்தத்தில் எப் பொழுதும் மூழ்கியவர், சீவன் முத்தி சேருவர்- சீவன் முத்தியை யடைவர், அந்நீர் ஆடும்- அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்குவதால் வருகின்ற சிறப்புறு பயனுக்கு- சிறப்பையுடைய பயனுக்கு, வாருணம்-வருண நானமும், ஆக்கினேயம்- அங்கி நானமும், மந்திரம்-மந்திர நானமும், இவை முன் ஆன- இவை முதலான, பேர் உணர்வு அளிக்கும் பெரிய ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற, நானம் செய்தவர்- நானம் செய்தவர், பெறும் பேறு எல்லாம் ஒவ்வா-அடையும் பயன் அனைத்தும் ஒப்பாகா. (20)

அன்னநீர் தனிலு மாடி யாலவா யுடைய நாதன் தன்னையும் பணிவோன் மேலைப் பரகதி தன்னைச் சாரும் என்னநன் னூலிற் சொன்ன பவித்திரம் எவைக்கு மேலாய்ப் பன்னரும் புனித மான பவித்திர மாகி நிற்கும்.

அன்ன நீர் தனிலும் ஆடி- அந்தத் தீர்த்தத்திலும் நீராடி, ஆலவாய் உடைய நாதன் தன்னையும் பணிவோன்- திருவால வாயையுடைய சோம சுந்தரக் கடவுளையும் வணங்குவோன், மேலை- மறுமையில், பரகதி தன்னைச் சாரும்- மேலான வீடுபேற்றை யடைவன், என்ன நல் நூலின் சொன்ன- எப்படிப்பட்ட நல்ல நூல்களில் எடுத்துக் கூறிய, பவித்திரம் எவைக்கும் மேலாய்- புனிதங்களனைத்திற்கும் சிறந்ததாய், பன் அரும் புனிதம் ஆன- சொல்லுதற்கரிய தூய்மையான, பவித்திரம் ஆகி நிற்கும்- புனிதவடிவாகி நிற்கும் (அத்தீர்த்தம்). (21)

ஆதர விலனா யந்நீ ராடினோன் சுவர்க்கஞ் சேரும் ஆதர வுளனாய் முழ்கி வானவ ராதி யானோர்க் காதர வரிசி யெள்ளுத் தருப்பண மமையச் செய்தோன் ஆதர வேள்வி முற்று மாற்றிய பயனைச் சேரும்.

ஆதரவு இலனாய்- அன்பு இல்லாதவனாய், அந்நீர் ஆடினோன்-அந்தத் தீர்த்தத்தில் நீராடியவன், சுவர்க்கம் சேரும்- சுவர்க்கத்தை உடையவன், ஆதரவு உளனாய்- அன்பு உள்ளவனாய், மூழ்கி-நீராடி, வானவர் ஆதி ஆனோக்கு- தேவர் முதலானவர்க்கு, ஆதரவு-விருப்பத்துடன், அரிசி எள்ளு- அரிசியையும் எள்ளையுங் கொண்டு, தருப்பணம் அமையச் செய்தோன்- தருப்பணம் விதியோடு பொருந்தச் செய்தவன், ஆதரம் வேள்வி முற்றும்-விரும்பத் தக்க வேள்விகளனைத்தையும், ஆற்றிய பயனைச் சேரும்- செய்தலால் வரும் பயனை அடைவான். (22)

ஏனைமா தலங்க டம்மீ லிருந்துசெய் விரதம் பூசை தானமா தரும மோமந் தவஞ்செபந் தியானந் தம்மால் ஆனமா பயனிற் கோடி யதிகமா மடைந்து முழ்கி ஞானமா தீர்த்த ஞாங்க ரிருந்தவை நயந்து செய்யின். ஏனைமா தலங்கள் தம்மில் இருந்து- பெருமை பொருந்திய மற்றைப் பதிகளிலிருந்து, செய்- செய்யும், விரதம் பூசை தானம் மா தருமம் ஓமம் தவம் செபம் தியானம் தம்மால் ஆன- நோன்பு பூசை தானம் பெரிய தருமம் ஓமம் தவம் செபம் தியானமாகிய இவைகளினாலாகின்ற, மா பயனில்-பெரிய பயனிலும், ஞானமா தீர்த்தம் அடைந்து மூழ்கி-பெருமை பொருந்திய ஞான தீர்த்தத்திற் சென்று நீராடி, ஞாங்கர் இருந்து- (அதன்) கரையிலிருந்து, அவை நயந்து செய்யின்- அவற்றை விரும்பிச் செய்தால், கோடி அதிகம் ஆம்-(வரும் பயன்) கோடி மடங்கு அதிகமாகும்.

பிறந்தநா ளந்நீர் முழ்கின் மேலைவெம் பிறவிப் பௌவம் மறிந்திடு மறிதேள் கும்ப மதிகளின் மூழ்கித் தென்பால் உறைந்தவர் பொருட்டுப் பிண்ட முதவினா லவர்தா மாழ்ந்து நிறைந்திடு பிறவிப் பௌவ நின்றுமே லெழுவ ரன்றே.

பிறந்தநாள் அந்நீர் மூழ்கின்- பிறந்த நாளில் அந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கினால், மேலை வெம் பிறவிப் பௌவம் மறிந்திடும்- தொன்று தொட்டு வருகின்ற கொடிய பிறவிக்கடல் வற்றும், மறி தேள் கும்பம் மதிகளின் மூழ்கி- சித்திரை கார்த்திகை மாசி மாதங்களில் மூழ்கி, தென்பால் உறைந்தவர் பொருட்டு- தென் திசையிலிருக்கும் பிதிரர்களின் பொருட்டு, பிண்டம் உதவினால்- பிண்டங்கொடுத்தால், அவர் தாம் ஆழ்ந்து நிறைந்திடு- அப்பிதிரர்கள் தாம் ஆழ்ந்து அழுந்திய, பிறவிப் பௌவம் நின்று மேல் எழுவர்- பிறவிக் கடலினின்றும் மேலே எழுவார்கள்.

அத்தட மருங்கின் யாவர் தென்புல மடைந்தோர் தங்கள் சீத்தமா சகற்ற வேண்டிச் செய்கடன் முடிக்கி னன்னோர் எத்தனை யெண்ணேர்ந் தாலு மெள்ளுக்கா யிரமாண் டாக அத்தனை யாண்டு மட்டும் அவரைவிண் ணாள வைப்பார்.

தென்புலம் அடைந்தோர் யாவர்- தென் திசைக் கேகினவர் யாவரோ, (அவர்) தங்கள்- அவர்களுடைய, சித்தம் மாசு- மன முதலியவற்றாற் செய்த பாவத்தை, அகற்ற வேண்டி- நீக்க விரும்பி, செய்கடன்- செய்ய வேண்டிய கடமைகளை, அத்தடம் மருங்கின் முடிக்கின்- அத்தீர்த்தத்தின் கரையிலிருந்து முடித்தால், அன்னோர்- அம்முடிப்போர், எத்தனை எள் நேர்ந்தாலும்- (பிதிரர் பொருட்டு) எவ்வளவு எள்ளை ஈந்தாலும், எள்ளுக்கு ஆயிரம் ஆண்டாக- எள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் வருடமாக, அத்தனை

ஆண்டு மட்டும்- அவ்வளவு வருடங்கள் வரையிலும், அவரை விண் ஆள வைப்பார்- அப் பிதிரர்களை தேவ உலகத்தை ஆளும்படிச் செய்வார்கள். (25)

முவகை யுலகி லுள்ள தீர்த்தமு முறையா லென்றுஞ் சேவகஞ் செய்யு மிந்தத் தீர்த்தமென் நாளு முழ்கி ஏவரந் நீரா லென்று மீசனைப் பூசை செய்வோர் ஆவரிப் பிறவி தன்னி லவர்கதிக் கரையைச் சார்வார்.

மூவகை உலகில் உள்ள தீர்த்தமும்- மேல் கீழ் நடு என்னும் மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள தீர்த்தங்களனைத்தும், முறையால்-முறைப்படி, என்றும்- எப்போதும், சேவகம் செய்யும் இந்தத் தீர்த்தம்- வணங்கிப்பணி செய்யப் பெற்ற இந்தத் தீர்த்தத்தின் கண், எந்நாளும் மூழ்கி- எந்த நாளிலும் நீராடி, ஏவர் என்றும் அந்நீரால்- எவர் எப்போதும் அந்த நீராலே, ஈசனைப் பூசை செய்வோர் ஆவர்- சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பூசிக்கின்றவரோ, அவர் இப்பிறவி தன்னில்- அவர்கள் இந்தப் பிறவியிலேயே, கதிக்கரையைச் சார்வார்- வீடாகிய கரையைச் சேருவார்கள். (26)

விடுத்திட லரிய நித்த வேள்விமா விரதம் வேதம் தடுத்திட லரிய தானந் தவமிவை தரும்பே றெல்லாம் அடுத்ததன் கரையில் வைகி யீசனை யருச்சிப் போர்க்குக் கொடுத்திடு புண்ணியத்திற் கோடியி லொன்றுக் கொவ்வா.

விடுத்திடல் அரிய- நீக்குதல் கூடாத, நித்த வேள்வி-நித்திய வேள்வியும், மாவிரதம்- பெரிய விரதமும், வேதம்-வேதம் ஒதுதலும், தடுத்திடல் அரிய தானம்- தடையில்லாத தானமும், தவம்- தவமுமாகிய, இவை தரும் பேறு எல்லாம்-இவைகள் கொடுக்கின்ற பயன்களனைத்தும், அதன் கரையில் அடுத்து வைகி- அதன் கரையிற் சென்று இருந்து, ஈசனை அருச்சிப்போர்க்கு- இறைவனை வழிபடுவோருக்கு, கொடுத்திடு புண்ணியத்தில்- தானங் கொடுக்கிற புண்ணியத்தில், கோடியில் ஒன்றுக்கு ஒவ்வா- கோடியில் ஒன்றுக்கேனும் ஒப்பாகா. (27)

உம்மையிற் பிறவி தோறு நியமநல் லொழுக்கம் பூண்டு பொய்ம்மையில் விரதந் தானந் தவஞ்செய்து புனித ராகிச் செம்மைநன் னெறியில் னின்ற சித்தருக் கலதித் தீர்த்தம் இம்மையி லடைந்து நித்த மாடுதற் கெய்தா தன்றே.

உம்மையில் பிறவிதோறும்- முன்னெடுத்த பிறப்புக்கள் ஒவ்வொன்றிலும், நியமம் நல் ஒழுக்கம் பூண்டு- நியமமாக நல்லொழுக்கத்தை மேற்கொண்டு, பொய்ம்மை இல் பொய் இல்லாத, விரதம் தானம் தவம் செய்து- விரதம் தானம் தவங்களைச் செய்து, புனிதர் ஆகி- தூயராகி, செம்மைநல் நெறியில் நின்ற- நடு நிலைமையாகிய நல்வழியில் நிலை பெற்ற, சித்தருக்கு அலது-சித்த முடையாருக்கன்றி (ஏனையோர்க்கு), இத்தீர்த்தம்- இந்தத் தீர்த்தமானது, இம்மையில் அடைந்து- இப்பிறவியில் சென்று, நித்தம் ஆடுதற்கு எய்தாது- தினமும் ஆடுதற்குக் கிட்டாது. (28)

மதிகதிரோ னிடத்தொடுங்கு தினந்திங்கட் பிறப்பரவம் வாயங் காந்து கதிர்கடமை விழுங்குதினம் விதிபாத மிந்நாளிற் கருதி முழ்கித் துதிகடருப் பணந்தானம் புரிதன்மனு வோதுதலத் தொகையொன் றற்கொன் றதிகபல னம்முறைநூ றாயிரநூ றாயிரமோ ரனந்த மாகும்.

மதி கதிரோன் இடத்து ஒடுங்கு தினம் சந்திரன் சூரியனிடத்தில் ஒடுங்குகின்ற அமாவாசையும், திங்கள் பிறப்பு- மாதப்பிறப்பும், அரவம் வாய் அங்காந்து- இராகு கேதுக்கள் வாயைத் திறந்து, கதிர்கள் தமை விழுங்கு தினம் சந்திர சூரியர்களை விழுங்குகின்ற நாளும், விதிபாதம் விடு பாதமுமாகிய, இந்நாளில் இந்த நாட்களில், கருதி மூழ்கி- பயனை எண்ணி நீராடி, துதிகள் தருப்பணம் தானம் புரிதல் துதிகளும் தருப்பணமும் தானமும் செய்தலும், மனு ஓதுதல் மந்திரம் செபித்தலுமாகிய, அத்தொகை- அவை நான்கும், அம்முறை- அந்நாட்களின் முறையே, நூறு ஆயிரம் நூறாயிரம் ஓர் அனந்தம் நூறும் ஆயிரமும் நூறாயிரமும் அளவில்லாதனவும் ஆக, ஒன்றற்கு ஒன்று ஒன்றைக் காட்டிலும் ஒன்று, அதிக பலன் ஆகும்- மிக்க பலன் உடையனவாகும். (29)

பொருவரிய தகர்த்திங்க டுலாத்திங்க எவையுதிக்கும் போது முழ்கின் ஒருபதினா யிரமடங்காஞ் சுறவுகவைத் தாளலவ னுதிப்பின் முழ்கின் இருபதினா யிரமடங்கா மிந்திரவி யிடத்தொடுங்கு மிந்து வாரம் வருவதறிந் தாடிமனு வோதன்முதல் செயினனந்த மடங்குண் டாகும். பொருவு அரிய- ஒப்பில்லாத, தகர்த் திங்கள்- சித்திரை மாதமும், துலாத்திங்கள் இவை- ஐப்பசி மாதமுமாகிய இவைகள், உதிக்கும் போது மூழ்கின்- பிறக்கு நாழிகையில் மூழ்கினால், ஒரு பதினாயிரம் மடங்கு ஆம்- பதினாயிரமடங்கு பலன் ஆகும், சுறவு- தை மாதமும், கவைத்தாள் அலவன்-பிளவுபட்ட காலையுடைய கற்கடகமாகிய ஆடி மாதமுமாகிய இவைகள், உதிப்பின் மூழ்கின்- பிறக்கு நேரத்தில் மூழ்கினால், இருபதினாயிரம் மடங்கு ஆம்- இருபதினாயிர மடங்கு பலன் ஆகும், இந்து இரவி இடத்து ஒடுங்கு- சந்திரன் சூரியனிடத் தொடுங்குகின்ற இந்து வாரம் வருவது அறிந்து- திங்கட்கிழமை வருவதை உணர்ந்து, ஆடி மனு ஓதல் முதல் செயின்- நீராடி மந்திரஞ் செபித்தல் முதலியவற்றைச் செய்தால், அனந்த மடங்கு உண்டாகும்- அளவற்ற பலன் உண்டாகும். (30)

பிரயாகை தனின்மகா மதிநாண்முப் பதுங்குடைந்து பெறும்பே றிந்தத் திரையார்பைந் தடத்தொருநாண் முழ்குவோன் பெறும்விரத சீலம் பூண்டு வரையாம லொருவருடம் படிந்துமையை யமரர்சிகா மணியாம் வேத உரையானை வழிபடுமேன் மலடிக்கு நன்மகப்பே றுண்டா மன்னோ.

பிரயாகைதனில்- பிரயாகையில், மகரமதி- தைமாதத்தில், முப்பது நாளும் குடைந்து- முப்பது நாளும் மூழ்கி, பெறும் பேறு- அடையும் பயனை, இந்தத் திரை ஆர் பைந் தடத்து- இந்த அலைகளையுடைய பசிய தீர்த்தத்தில், ஒரு நாள் மூழ்குவோன் பெறும்- ஒருநாள் மூழ்குவோன் அடைவான், விரத சீலம் பூண்டு- விரத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு, வரையாமல்- தவறாமல், ஒருவருடம் படிந்து- ஓராண்டு மூழ்கி, உமையை- அங்கயற்கண்ணியையும், அமரர் சிகாமணி ஆம்- தேவர்கள் சூளாமணியாகிய, வேத உரையானை- வேதமாகிய திருவாக்கையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளையும், வழிபடுமேல்-வழிபடுவாளானால், மலடிக்கும் நன் மகப்பேறு உண்டாம்- மலடிக்கும் அறிவறிந்த மக்கட்பேறு உண்டாம். (31)

எண்டிசைய நதிவாவி வடிவான மாதீர்த்த மெல்லா மீப்பொற் புண்டரிகத் தடத்திலாரு கோடியிலோர் கூறுநிகர் போதா வீது கண்டதனா லறந்தீண்டப் பெற்றதனா னல்பொருளங் கையா லள்ளிக் கொண்டதனா லின்பநலம் குடைந்ததனாற் பேரின்பங் கொடுக்கு மன்றே.

எண்திசைய- எட்டுத் திக்குகளிலுமுள்ள, நதிவாவி வடிவு ஆன- நதி வடிவும் தடாக வடிவுமான, மாதீர்த்தம் எல்லாம்-பெரிய தீர்த்தங்களி லாடிய பயன் அனைத்தும், இப் பொன் புண்டரிகத் தடத்தில் ஒரு கோடியில்- இந்தப் பொற்றாமரையில் ஆடிய பயன் ஒரு கோடியில், ஓர் கூறு நிகர் போதாஒரு கூற்றுக்கும் ஒப்பாகக் கூறப்போதாதன, ஈது- இந்தத் தீர்த்தமானது, கண்டதனால் அறம்- தரிசித்தலால் அறத்தையும், தீண்டப் பெற்றதனால் நல்பொருள்- தொடப்பெற்றதனால் நல்ல பொருளையும், அம் கையால் அள்ளிக் கொண்டதனால் இன்பமாகிய நலத்தையும், குடைந்ததனால் பேர் இன்பம் கொடுக்கும்-மூழ்கியதனால் பேரின்பமாகிய வீட்டையுங் கொடுக்கும். (32)

முன்னவ னருளிச் செய்த காரண முறையா லன்றி இன்னமிப் புனித வாவிக் கேதுவா லெய்து நாமம் மின்னவிர் சடையான் சென்னி மேவிய கங்கை நீரிற் பின்னது கலந்த நீராற் பெறுஞ்சிவ கங்கை யென்றும்.

முன்னவன் அருளிச் செய்த காரண முறையால் அன்றி-இறைவனருளிச் செய்த காரண முறையால் வந்தபெயர்களே அல்லாமல், இன்னம்- இன்னமும், இப்புனித வாவிக்கு- இந்தத் தூய பொய்கைக்கு, ஏதுவால் எய்தும் நாமம்- காரணத்தால் வரும் பெயர், மின் அவிர் சடையான்- மின் போலும் விளங்குகின்ற சடையையுடைய இறைவனது, சென்னி மேவிய கங்கை நீரில்- திருமுடியிற் பொருந்திய கங்கையின் புனலில், பின் அது கலந்த நீரால்- பின்பு அது கலந்த தன்மையால், சிவகங்கை என்றும் பெறும்- சிவகங்கை எனவும் பெறும். (33)

அலகலாத் தீர்த்தந் தம்மு ளதிகவுத் தமமாய்த் தோன்றி இலகலா லிதனைத் தீர்த்த வுத்தம மென்ப ராய்ந்தோர் பலவிதழ் விரித்துச் செம்பொற் பங்கய மலர்ந்த நீரால் உலகவர் யாரும் பொற்றா மரையென உரைப்ப ரன்றே.

அலகு இலா- அளவில்லாத, தீர்த்தம் தம்முள்- தீர்த்தங்களுக்குள், அதிக உத்தமம் ஆய்த் தோன்றி இலகலால்- மேலான உத்தமமாய்க் காணப்பட்டு விளங்குதலால், இதனை-இத்தீர்த்தத்தை, ஆய்ந்தோர்- நூலாராய்த்தோர், உத்தம தீர்த்தம் என்ப- உத்தமதீர்த்தமென்று சொல்லுவர், பல இதழ் விரித்து-பல இதழ்களையும் விரித்து, செம்பொன் பங்கயம் மலர்ந்த நீரால்- சிவந்த பொற்றாமரை மலர்ந்த தன்மையினால், உலகவர் யாரும்- உலகத்தார் எவரும், பொற்றாமரை என உரைப்பர்-பொற்றாமரையெனக் கூறுவர்.

தருமமுன் னாகு நான்கும் தருதலாற் றரும தீர்த்தம் அருமைசா லருத்த தீர்த்த மரும்பெறற் காம தீர்த்தம் இருமைசேர் முத்தி தீர்த்தம் மென்பதா மினைய தீர்த்தம் வெருவரு பாவ மென்னும் விறகினுக் கெரியா மன்றே.

தருமம் முன் ஆகும் நான்கும் தருதலால்- தரும முதலாகிய நான்கை யும் நல்குவதனாலே, தரும தீர்த்தம்- தரும தீர்த்தம், அருமைசால் அருத்த தீர்த்தம்- அருமை மிகுந்த அருத்த தீர்த்தம், அரும்பெறல் காம தீர்த்தம்- பெறுதற்கரிய காம தீர்த்தம், இருமைசேர் முத்தி தீர்த்தம் என்பதாம்- பெருமை பொருந்திய முத்தி தீர்த்தம் என்று கூறப்படுவதாம், இனைய தீர்த்தம்- இந்தத் தீர்த்தமானது, வெருவரு- அச்சம் பொருந்துகின்ற, பாவம் என்னும் விறகினுக்கு எரியாம்- பாவமென்கின்ற விறகுக்குத் தீயாகும்.

இவ்வருந் தலத்தி னான்ற பெருமையும் மெரிகால் செம்பொற் றெய்வத பதும தீர்த்தப் பெருமையுஞ் செப்பக் கேட்டோர் எவ்வமில் போகம் வீடு பெறுவரென் றிசைத்தான் முந்நீர்ப் பௌவமுண் டமரர் வேந்தன் பரிபவ விழுமந் தீர்த்தோன்.

முந்நீர்ப் பௌவம் உண்டு- மூன்று நீரையுடைய கடலைக்குடித்து, அமரர் வேந்தன்- தேவேந்திரனுடைய, பரிபல விழுமம் தீர்த்தோன்- தோல்வியால் வருந் துன்பத்தை நீக்கியவனாகிய அகத்திய முனிவன், இ அருந்தலத்தின் ஆன்ற பெருமையும்- இந்த அரிய தலத்தின் நிறைந்த பெருமையும், எரி கால்- ஒளி வீசுகின்ற, செம்பொன் பதும தெய்வத தீர்த்தப் பெருமையும்- சிவந்த பொற்றாமரையாகிய தெய்வத் தன்மை பொருந்திய தீர்த்தத்தின் பெருமையும் ஆகிய இவைகளை, செப்பக் கேட்டோர்- ஒருவர் சொல்லக் கேட்டவர்கள், எவ்வம் இல் போகம் வீடு பெறுவர் என்று இசைத்தான்- துன்பமில்லாத போகத்தையும் வீட்டையும் அடைவார்கள் என்று கூறினான்.

தீர்த்தவிசேடப் படலம் முற்றிற்று. ஆகச்செய்யுள்- 290

முர்த்தி விசேடப் படலம்

அலவா யலர்ந்த செம்பொ னம்புயப் பெருந்தீர்த் தத்தின் மேலவாம் பெருமை தன்னை விளம்புவா ரெவரே யங்கண் நீலமா மிடற்று முக்க ணிராமய னறிவா னந்த மூலமா விலிங்க மேன்மை முறையினா லறைய லுற்றாம்.

ஆல்வாய்- திருவால்வாயின் கண், அலர்ந்த- மலர்ந்த, செம்பொன் அம்புயம்- சிவந்த பொற்றாமரையாகிய, பெருந் தீர்த்தத்தின்-பெருமை பொருந்திய தீர்தத்தின், மேல் அவாம்- விண்ணுலகத்தாரும் விரும்புகின்ற, பெருமை தன்னை- பெருமையை, விளம்புவார் எவரே- கூறுவார் யாரே, அங்கண்- அவ்விடத்து, நீலம் மா மிடற்று- மிக்க கருமையுடைய கண்டத்தினையும், முக்கண்-மூன்று கண்களையு முடைய, நிராமயன்- சோமசுந்தரக் கடவுளாகிய, அறிவு ஆனந்தம்- ஞானானந்த வடிவமான, மூலம் மாஇலிங்கம்- பெருமை பொருந்திய மூலவிலிங்கத்தின், மேன்மை- பெருமையை, முறையினால் அறையல் உற்றாம்-முறைப்படி சொல்லுதலுற்றோம்.

பொன்னெடு மேரு வெள்ளிப் பொருப்புமந் தரங்கே தாரம் வன்னெடும் புரிசை சூழ்ந்த வாரண வாசி யாதிப் பன்னருந் தலங்க டம்மிற் பராபர விலிங்கந் தோன்றும் முன்னரிக் கடம்பின் மாடே முளைத்ததிச் சைவ லிங்கம்.

பொன் நெடு மேரு- பொன்னாகிய நெடிய மேருமலையும், வெள்ளிப் பொருப்பு- கைலைமலையும், மந்தரம்- மந்தரமலையும், கேதாரம் திருக்கேதாரமும், வல்நெடும் புரிசை சூழ்ந்த-நெடிய மதில் சூழ்ந்த, வாரண வாசி- காசியும், ஆதி-முதலாகவுள்ள, பன் அரும் தலங்கள் தம்மில்- சொல்லுதற்கரிய திருப்பதிகளின் கண், பராபர இலிங்கம் தோன்று முன்னர்-சிவலிங்கம் தோன்றுவதற்கு முன்பே, இக்கடம்பின் மரத்தினடியில், இச் இக்கடம்ப சைவலிங்கம் முளைத்தது-இந்தச் சிவலிங்கம் தோன்றியருளியது. (02) அப்பதி யிலிங்க மெல்லா மருட்குறி யிதனிற் பின்பு கப்புவிட் டெழுந்த இந்தக் காரண மிரண்டி னாலும் ஒப்பரி தான ஞான வொளிதிரண் டன்ன விந்தத் திப்பிய விலிங்க மூல விலிங்கமாய்ச் சிறக்கு மன்னோ.

அப்பதி இலிங்கம் எல்லாம்- (மகாமேரு முதலிய) அந்தத் திருப்பதி களிலுள்ள இலிங்கங்கள் அனைத்தும், அருள் குறி இதனில்- அருட் குறியாகிய இச்சிவலிங்கத்தினின்றும், பின்பு கப்புவிட்டு எழுந்த- இது தோன்றியபின் கிளைத்துத் தோன்றின, இந்தக் காரணம் இரண்டினாலும்- இந்த இரண்டும் ஏதுக்களாலும், ஒப்பு அரிதான- ஒப்பில்லாத, ஞான ஒளி திரண்டு அன்ன-ஞானவொளி திரண்டாற் போன்ற, இந்தத் திப்பிய இலிங்கம்-இந்தத் திவ்விய இலிங்கமானது, மூல இலிங்கமாய்ச் சிறக்கும்-மூல லிங்கமாகச் சிறந்து விளங்கும். (03)

இந்தமா விலிங்கத் தெண்ணான் கிலக்கண விச்சை மேனி அந்தமி லழகன் பாகத் துமையொடு மழகு செய்து சந்ததம் விளக்கஞ் செய்யுந் தகைமையை நோக்கிச் சோம சுந்தர னென்று நாமஞ் சாத்தினார் துறக்க வாணர்.

இந்தமா இலிங்கத்து- இந்தப் பெருமை பொருந்திய இலிங்கத் தின்கண், எண் நான்கு இலக்கணம்- முப்பத்திரண்டு இலக் கணங்களையுடைய, விச்சை மேனி- ஞானவடிவாகிய, அந்தம் இல் அழகன்- முடி வில்லாத அழகினையுடைய இறைவன், பாகத்து உமையொடும்- ஒரு பாகத்தில் உமையம்மையோடும், அழகு செய்து- அழகினைச் செய்து, சந்ததம்- எப்போதும், விளக்கம் செய்யும்- அருள் பாலிக்கின்ற, தகைமையை நோக்கி-தன்மையைக் கண்டு, துறக்கவாணர்- தேவர்கள், சோமசுந்தரன் என்று நாமம் சாத்தினார்- சோம சுந்தரன் என்று பெயர் கூறினார்.

திறப்படு முலக மெங்கும் வியாபியாய்ச் சிறந்து நிற்கும் அறப்பெருங் கடவுள் சோம சுந்தர னதனா லன்றோ கறைக்கதிர் வடிவேற் றென்னன் கையிற்பொற் பிரம்பு பட்ட புறத்தடித் தழும்பு முன்று புவனமும் பட்ட தன்றே.

எங்கும்-பலவகையாயுள்ள, உலகம் திறப்படும்-நிற்கும்-வியாபியாய்ச் சிறந்து உலகங்களனைத்தும், அறப்பெருங்கடவுள்-வியாபியாகச் நிலைபெற்ற, சிறந்து சோமசுந்தரக் கடவுளாம், இறைவன், அறவடிவாகிய பெரிய

அதனால் அன்றோ- அதனாலல்லவா, கறை- குருதிக் கறையையுடைய, கதிர்- ஒளிபொருந்திய, வடி- கூர்மையான, வேல்- வேற்படையையுடைய, தென்னன் கையில்- பாண்டி மன்னன் கையிலுள்ள, பொன் பிரம்பு- பொற் கட்டினையுடைய பிரம்பினாலே, புறத்துப்பட்ட- முதுகிற்பட்ட, அடித்தழும்பு-அடியின் சுவடானது, மூன்று புவனமும் பட்டது- மூன்று லகங்களிலுமுள்ள சராசரங்களிலும் பட்டது.

சொற்றவிச் சமட்டி யான சோமசுந் தரனைக் காணப் பெற்றவர் வியட்டி யான பிறபதி யிலிங்கங் காணல் உற்றவ ராவ ரென்னென் றுரைக்கின்வே ரூட்டு நீர்போய் மற்றைய சினைக ளெல்லாந் தழைவிக்கு மரத்தின் மாதோ.

சொற்ற இச்சமட்டி ஆன- சொல்லிய இந்தச் சமட்டி உருவாகிய, சோம சுந்தரணைக் காணப் பெற்றவர்- சோமசுந்தரக்கடவுளைக் காணப் பெற்றவர், வியட்டி ஆன- வியட்டி உருவாகிய, பிறபதி- பிற திருப் பதிகளிலுள்ள, இலிங்கம் காணல் உற்றவர் ஆவர்- இலிங்கங் களையும் காணப் பெற்றவராவர், என் என்று உரைக்கின்- எப்படி என்று வினாவில், வேர் ஊட்டும் நீர்- வேரை உண்பித்த நீரானது, போய்- சென்று, மரத்தின்- மரத்திலுள்ள, மற்றைய சினைகள் எல்லாம் தழைவிக்கும்- பிற உறுப்புக்களை மெல்லாம் தழையச் செய்யும் (அது போலவென உணர்க). (06)

எத்தலத் தியாவன் எண்ணெண் திருவிளையாடல் செய்தான் அத்தலத் தவனுக் கொப்பும் அதிகமாஞ் சிறப்பும் பெற்ற உத்தம னென்று மெந்த வுலகிலு மில்லை யந்த வித்தக னதிகத் தன்மை எனைத்தெனின் விளம்பக் கேண்மின்.

எத்தலத்து- எந்தப்பதியில், யாவன்- எந்தக் கடவுள், எண் எண் திருவிளையாடல் செய்தான்- அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல் களைச் செய்தருளினானோ, அத்தலத்து- அந்த மதுரைப்பதியில் உள்ள, அவனுக்கு- அந்தச் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு, ஒப்பும் அதிகம் ஆம் சிறப்பும் பெற்ற- ஒப்புத் தன்மையும் உயர்வாகிய சிறப்புத் தன்மையும் அடைந்த, உத்தமன்- கடவுள், என்றும் எந்த உலகிலும் இல்லை- எந்தக் காலத்திலும் எந்த உலகத்திலுமில்லை, அந்த வித்தகன்- அந்த ஞான வடிவினனுடைய, அதிகத்தன்மை-சிறப்புத் தன்மை, எனைத்து எனின்- எத்தன்மையது என்றால், விளம்பக் கேண்மின்- சொல்லக் கேளுங்கள். (07)

பொருப்பினுட் டலைமை யெய்தும் பொன்னெடுங் குடுமி மேரு தருக்களில் தலைமை சாருந் தண்ணறுந் தெய்வ தாரு விருப்புறு வேள்வி தம்முள் மேம்பாடு புரவி மேதம் அருட்படு தானம் தம்முள் விழுமிதாம் அன்ன தானம்.

நெடுங்குடுமி- நீண்ட சிகரங்களையுடைய, பொன் மேரு-பொன்னாகிய மேருமலையானது, பொருப்பினுள் தலைமை எய்தும்- மலைகளுக்குள் முதன்மையுறும், தண்நறுந் தெய்வதாரு- குளிர்ந்த நறிய கற்பகத்தரு, தருக்களில் தலைமை சாரும்- மரங்களுள் முதன்மை யெய்தும், விருப்பு உறு- விருப்ப மிகுகின்ற, வேள்வி தம்முள்- வேள்விகளுள், புரவி மேதம் மேம்படும்- பரிவேள்வி உயர் வாகும், அருள்படு தானம் தம்முள்- அருளோடு கூடிய தானங்களுள், அன்னதானம் விழுமிது ஆம்- அன்னதானம் சிறந்ததாகும். (08)

மனிதரி லுயர்ந்தோ ராதி மறையவர் தேவர் தம்மிற் பனிதரு திங்கள் வேணிப் பகவனே உயர்ந்தோன் வேட்டோர்க் கினிதருள் விரதம் தம்மு ளதிகமாம் இந்து வாரம் புனிதமந் திரங்க டம்முட் போதஐந் தெழுத்து மேலாம்.

மனிதரில் ஆதி மறையவர் உயர்ந்தோர்- மக்களுள் முதன்மையான மறையவர் மேலோராவர், தேவர் தம்மில்- தேவர்களுள், பனிதரு திங்கள் வேணி- குளிர்ந்த சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய, பகவனேஉயர்ந்தோன்- சிவபெருமானே உயர்ந்தவன், வேட்டோர்க்கு- விரும்பினவர்களுக்கு, இனிது அருள்- நலத்தைச் செய்கின்ற, விரதம் தம்முள்- விரதங்களுள், இந்து வாரம் அதிகம் ஆம்- சோமவார விரதம் சிறந்தது ஆகும், புனித மந்திரங்கள் தம்முள்- தூய மந்திரங் களுள், போத ஐந்து எழுத்து மேலாம்- ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய திருவைந்தெழுத்தாகிய மந்திரம் மேன்மையுடையதாகும். (09)

மின்மைசான் மணியிற் சிந்தா மணிவரம் விழுப்ப நல்கும் தன்மைசா லறங்க டம்மின் மிகுஞ்சிவ தரும மென்ப இன்மைசால் நெறிநின் றோருக் கேற்குநற் கலங்கள் தம்மின் தன்மைசான் றவரே முக்கண் நாதனுக் கன்பு பூண்டோர்.

மின்மைசால்- ஒளிமிகுந்த, மணியில் சிந்தாமணி வரம்- மணிகளுள் சிந்தமணி மேன்மையானது, விழுப்பம் நல்கும் தன்மைசால்-உயர்வைக் கொடுக்குந் தன்மை அமைந்த, அறங்கள் தம்மில்-தருமங்களுள், சிவ தருமம் மிகும்- சிவதருமம் உயர்ந்தது, இன்(ல்) மைசால் நெறி நின்றோருக்கு- இல்லறமாகிய சிறந்த நெறியில் நின்றவருக்கு, ஏற்கும்- ஏற்றற் குரிய, நற்கலங்கள் தம்மில்- நல்ல பாத்திரங்களுள், முக்கண் நாதனுக்கு அன்பு பூண்டோரே மூன்று கண்களையுடைய இறைவனுக்கு அன்பு பூண்டவரே, நன்மை சான்றவர்- நன்மை மிக்கவராவர். (10)

தீயவாஞ் சுவைப் பால் ஆவிற் றேவரா வதிகம் பல்வே றாயமா தீர்த்தந் தம்மு ளதிகமாஞ் சுவண கஞ்சம் மாயமா சறுக்க எல்லாத் தலத்திலும் வதிந்துமன்னுந் தூயவா னவரிற் சோம சுந்தரன் சிறந்தோ னாகும்.

தீயவாம்- இனிமையாகிய, சுவைப்பால் ஆவில்- சுவையையுடைய பாலையுடைய பசுக்களுள், தேவர் ஆ அதிகம்- காமதேனு சிறந்தது, பல்வேறு ஆய- பல வேறு வகையாகிய, மா தீர்த்தம் தம்முள்- பெருமை பொருந்திய தீர்த்தங்களுள், சுவண கஞ்சம் அதிகம் ஆம்- பொற்றாமரை சிறந்தது, (அவைபோல), மாயம் மாசு அறுக்க- பந்தமாகிய குற்றத்தை நீக்குதற் பொருட்டு, எல்லாத் தலத்திலும்- எல்லாப் பதிகளினும், மன்னி வதியும்- நிலைபெற்று வீற்றிருக்கும், தூயவானவரில்-தூய சிவலிங்க மூர்த்திகளுள், சோமசுந்தரன் சிறந்தோன் ஆகும்- சோமசுந்தரக் கடவுள் சிறந்தவனாவான்.

அந்தமு முதலு மில்லா வகண்டபூ ரணமா யார்க்கும் பந்தமும் வீடு நல்கும் பராபரச் சோதி தானே வந்தனை புரிவோர்க் கிம்மை மறுமைவீ டளிப்பா னிந்தச் சுந்தர இலிங்கத் தென்றெம் விளங்குவான் சுருதி யேத்த.

அந்தமும் முதலும் இல்லா- முடிவும் முதலு மில்லாமல், அகண்ட பூரணமாய்- அகண்ட நிறைவாகி, யார்க்கும் பந்தமும் வீடும் நல்கும்-எவருக்கும் பந்தத்தையும் முத்தியையும் கொடுத்தருளுகின்ற, பராபரச் சோதி- சிவபெருமான், வந்தனை புரிவோர்க்கு-வணங்குவோர்களுக்கு, இம்மை மறுமை வீடு அளிப்பான்-இகபரப் பயன்களையும் வீடு பேற்றையும் அருளும் பொருட்டு, இந்தச் சுந்தர இலிங்கத்து- இந்த அழகிய இலிங்கத்தின் கண், சுருதி ஏத்த- மறைகள் துதிக்க, என்றும் விளங்குவான்- எப்போதும் வீற்றிருப்பான்.

இத்தகு சயம்பு தன்னை ஏனைய சயம்பு வெல்லாம் நித்தமுந் தரிசித் தேகு நிருமல வொளியா மிந்த இத்தகு சயம்புதன்னை- இந்தச் சயம்பு மூர்த்தியை, ஏனைய சயம்பு எல்லாம்- மற்றைய சயம்பு மூர்த்திகள் அனைத்தும், நித்தமும் தரிசித்து ஏகும்- நாள்தோறும் வந்து தரிசித்துச் செல்லாநிற்கும், நிருமல ஒளி ஆம்- நின்மல ஒளிப் பிழம்பாகிய, இந்த உத்தம இலிங்கம் கண்டோர்- இந்த உத்தமமான சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்தோர், சித்தம் மாசு ஒழி- மனக்குற்றம் ஒழிதலால், உரை உணர்வு ஒடுங்க- வாக்கும் மனமும் ஒடுங்க, உள்ளே தோன்றும்- அகத்தே தோன்றியருளுகின்ற, சிவபரஞ் சுடரைக் கண்டோர்- பரஞ்சோதியாகிய சிவத்தைத் தரிசித்தவராவர். (13)

இத்தனிச் சுடரை நேர்கண் டிறைஞ்சீனோர் பாவ மெல்லாங் கொத்தழற் பொறிவாய்ப் பட்ட பஞ்சுபோல் கோப முள மெய்த்தவஞ் சிதையு மாபோல் மருந்தினால் வீயு நோய்போல் உத்தம குணங்க ளெல்லாம் உலோபத்தா லழியு மாபோல்.

இத்தனிச்சுடரை- இந்த ஒப்பற்ற ஒளிவடிவாகிய சிவலிங்கத்தை, நேர் கண்டு இறைஞ்சினோர்- நேரே காணப்பெற்று வணங்கியவர் களுடைய, பாவம் எல்லாம்- பாவங்கள் அனைத்தும், கொத்து- திரண்ட, அழல் பொறி வாய்- தீப்பொறியின்கண், பட்ட பஞ்சுபோல்- அகப்பட்ட பஞ்சு அழிவது போலவும், கோபம் மூள- சினம் மிகுக்க, மெய்த்தவம் சிதையுமா போல்- உண்மைத் தவம் அழியுந் தன்மை போலவும் மருந்தினால் வீயும் நோய் போல்- மருந்தினால் நோய் அழிதல் போலவும், உத்தம குணங்கள் எல்லாம்- சிறந்த குணங்க ளனைத்தும், உலோபத்தால் அழியுமாபோல்- உலோபத் தன்மையால் அழியுந் தன்மைபோலவும்.

கலிகட லிரவி தோன்றக் கருகிரு ளுடைய மாபோல் ஒலிகெழு பெருங்கா றள்ள வுடைபடு மேகம் போல வலிகெழு மடங்கல் சீற மாயுமால் யானை போலக் குலிசவல் லேறு தாக்கப் பொடிபடும் குன்றம் போல.

கலிகடல்- ஒலிக்கின்ற கடலின்கண், இரவி தோன்ற- சூரியன் உதித்தலால், கருகு இருள் உடையுமா போல்- கருகிய இருள் அழியுந் தன்மை போலவும், ஒலி கெழு- ஒலி மிகுந்த, பெருங்கால் தள்ள- பெரிய காற்றுத் தள்ளுதலால், உடைபடு மேகம் போல்- மேகம் சிதைதல் போலவும், வலிகெழு- வலிமிக்க, மடங்கல் சீற- சிங்கம் கோபிக்க, மாயும் மால் யானைபோல-பெரிய யானை அழிதல் போவும், குலிசம் வல் ஏறு தாக்க-வச்சிரப்படையாகிய வலிய இடியேறு தாக்குதலால், பொடிபடு குன்றம் போல- மலைகள் துகள்பட்டு அழிதல் போலவும். (15)

மருட்சிசெய் காம நோயால் மதிகெடு மாறு போல அருட்சிவ ஞான நோக்கால் வலிகெடும் அவிச்சை போலத் தருக்குறும் உவணஞ் சீறத் தழலரா விளியு மாபோற் செருக்குற அழியுங் கற்ற கல்விபோற் சீதையு மன்றே.

மருட்சிசெய்- மயக்கத்தைச் செய்கின்ற, காமநோயால்- காம நோயினால், மதிகெடுமாறு போல- அறிவுகெடுந் தன்மை போலவும், அருள் சிவஞான நோக்கால்- அருளையுடைய சிவஞானப் பார்வை வினால், வலி கெடும் அவிச்சை போல- அஞ்ஞானம் வலிகெட்டு அழிதல் போலவும், தருக்கு உறும் உவணம் சீற- செருக்கு மிக்க கருடன் கோபித்தலால், தழல்அரா விளியுமாபோல- நஞ்சினையுடைய பாம்புகள் அழிதல் போலவும், செருக்கு உற- தருக்குப் பொருந்து தலால், அழியும் கற்ற கல்விபோல்- கற்றகல்வி அழிதல் போலவும். சிதையும்- கெட்டு விடும்.

புலரியிற் சீவன் முத்தி புரேசனைக் காணப் பெற்றால் அலைகடல் நான்குட்பட்ட அவனிமா தானஞ் செய்த பலனுறுங் கதிர்காலுச்சி வைகலிற் பணியப் பெற்றால் கலைஞர்பா னூற்றுப் பத்துக் கபிலைமா தானப் பேறாம்.

புலரியில்- விடியற்காலையில, சிவன் முத்தி புரேசனை- சீவன் முத்திபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளை, காணப்பெற்றால்-காணப்பெறின், அலைகள் நான்குள்பட்ட- அலைகின்ற கடல் நான்கின் உட்பட, மாஅவனிதானம் செய்த- பெரிய பூமியைத்தானம் கொடுக்க லால் வரும், பலன் உறும்- பயன் எய்தும், கதிர்கால் உச்சிவைகலில்-சூரியன் ஒளியை வீசும் உச்சிப் போதில், பணியப் பெற்றால்- வணங்கப் பெற்றால், கலைஞர்பால்- அறிஞர்களிடத்து, நூற்றுப் பத்து மாகயிலை தானப் பேறு ஆம்- ஆயிரம் பெரிய பசுக்களைத் தானஞ் செய்தலால் வரும் பயன் கூடும்.

விண்ணிடைப் பரிதிப் புத்தேள் மேலைநீர் குளிக்கும் எல்லை அண்ணலை வணங்கிற் கோடி ஆனினத் தானப் பேறாம் பண்ணவர் பாவும் பாதி யிருள்வயிற் பணியப் பெற்றால் வண்ணவெம் புரவி மேத மகம்புரி பெரும்பே றெய்தும். விண் இடை- வானின்கண் உள்ள, பரிதிப் புத்தேள்- சூரிய தேவன், மேலை நீர் குளிக்கும் எல்லை- மேலைக் கடலில் மூழ்கும் அந்திப் பொழுதில், அண்ணலை வணங்கில்-சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பணிந்தால், கோடி ஆன் இனம் தானப்பேறு ஆம்- கோடி பசுக் கூட்டங்களைத் தானஞ்செய்து பயன் எய்தும், பண்ணவர் பரவும்பாத இருள் வயின்-தேவர்கள் வணங்கும் அரையிருளில், பணியப் பெற்றால்-வணங்கப் பெற்றால், வண்ணம்- நல்ல நிறத்தையுடைய, வெம்புரவி மேதம்- கடிய செலவினையுடைய பரி மேதமாகிய, மகம் புரி பெரும் பேறு எய்தும்- வேள்வியைப் புரிதலால் வரும் பெரிய பயன் கூடும்.

இன்னன அதிக மாம்பே றறிந்துபோ யெத்தே வர்க்கும் முன்னவன் சமட்டி விச்சா புரமுறை முதல்வன் தன்னைச் சொன்னவிக் காலந் தோறு மிறைஞ்சியுந் தொழுதுஞ் சூழ்நதும் பொன்னடிக் கன்பராகி வழிபடும் புனித சீலர்.

இன்னன- இவை போல்வனவாகிய, அதிகம் ஆம் பேறு அறிந்து போய்- மிகுந்த பயனை உணர்ந்து சென்று, எத்தேவர்க்கும் முன்னவன்- எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முன்னவனாகிய, சமட்டி விச்சாபுரம் உறை முதல்வன் தன்னை- சமட்டி விச்சாபுரமென்னும் மதுரைப்பகுதியில் எழுந்தருளியுள்ள முதல்வனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, சொன்ன இக்காலந்தோறும்- மேற்குறிய இக்காலங்கள் தோறும், இறைஞ்சியும்- நிலத்தில் தாழ்ந்து வணங்கியும், தொழுதும் கைகூப்பிக் கும்பிட்டும், சூழ்ந்தும்-வலம் வந்தும், பொன் அடிக்கு- அழகிய திருவடிகளுக்கு, அன்பர் ஆகி வழிபடும் புனித சீலர்- அன்பினையுடையாராகி வழிபாடு செய்கின்ற தூய ஒழுக்கத்தையுடையார். (19)

உம்மையில் வினைக ளென்னும் பிணியவிழ்ந் தொருவித் தூய செம்மைய ராகி ஆனாத் திருவொடு செல்வ மோங்க வெம்மையில் போக முழ்கி மலவிருள் வீக்க நீந்தி மைம்மலி கண்டத் தெங்கோன் மலரடி நீழல் வாழ்வார்.

உம்மையில்- முற்பிறப்புக்களிற் செய்த, வினைகள் என்னும் பிணி- வினைகளாகிய கட்டானது, அவிழ்ந்து ஒருவி- அவிழ்ந்து நீங்கப் பெற்று, தூய செம்மையர் ஆகி- தூய வாய்மையை யுடையவராய், ஆனாத் திருவொடு- நீங்காத அருட் செல்வத்தோடு, செல்வம் ஓங்க- ஏனைச் செல்வங்களும் மிக, வெம்மை இல் போகம் மூழ்கி- தட்பமாகிய போகத்தில் அழுந்தி நுகர்ந்து, மல இருள் வீக்கம் நீந்தி- ஆணவ இருளாகிய பெருக்கினைக் கடந்து, மை மலி கண்டத்து எங்கோன்- கருமை மிகுந்த திருமிடற்றையுடைய எமது இறைவனுடைய, மலர் அடி நீழல் வாழ்வார்- மலர்போன்ற திருவடி நீழலை அடைந்து வாழ்வார்கள்.

வேறு

அறவுருவ னாலவா யான்நாமம் செவிமடுத்தா லடைந்த பத்துப் பிறவிவினை யறும்நினைந்தால் நூறுபெரும் பவப்பாவப் பிணிபோம் கூடல் இறைவனையின் றிறைஞ்சுமென் றெழுந்து மனைப்புறம்போந் தால்ஈரைஞ் ஞூறு மறமுறுவெம் பவத்திழைத்த பாதகவல் வினையனைத்து மாயு மன்னோ.

அற உருவன் ஆலவாயான்- தரும வடிவினனாகிய திருவாலவாய்க் கடவுளின், நாமம் செவிமடுத்தால்- பெயரைச் செவியிற் கேட்டால், பத்துப் பிறவி அடைந்த வினை அறும்- பத்துப் பிறப்புக்களிலெய்திய வினைகள் கெடும், நினைந்தால்- சிந்தித்தால், நூறு பவம்- நூறு பிறவிகளிற் செய்த, பெரும் பாவப் பிணிபோம்- பெரிய பாவமாகிய நோய் ஒழியும், கூடல் இறைவனே- மதுரையில் எழுந்தருளிய அவ்விறைவனே, இன்று இறைஞ்சுதும் என்று எழுந்து- இன்று வணங்குவேமென்று கருதி எழுந்து, மனைபுறம் போந்தால்- வீட்டின் புறத்தே வந்தால், ஈரைஞ்ஞாறு மறம் உறு வெம்பவத்து இழைத்த-ஆயிரம் பாவ மிகுந்த கொடிய பிறவிகளிற் செய்த, பாதக வல் வினை அனைத்தும் மாயும்- பாதகங்களாகிய கொடிய வினைக ளெல்லாம் அழியும்.

புழைக்கைவரை தொலைத்தானைத் தரிசித்தோ ராயிரவாம் புரவி வேள்வி

தழைத்தபெரும் பயன்பெறுவர் உருத்திரசூத் தம்மதனால் தவவா னோர்கள்

தொழற்கரியான் தனைத்துதித்தோர் கணத்துக்கா யிரராச சூய யாகம்

இழைத்தபெரும் பயன்பெறுவர் சமட்டிவடி வாகியவவ் இலிங்கந் தன்னை.

புழை கைவரை தொலைத்தானை- துவாரத்தையுடைய துதிக்கை யினையுடைய மலையாகிய யானையைத் தொலைத்த சோம சுந்தரக் கடவுளை, தரிசித்தோர்- காணப்பெற்றவர்கள், வாம் புரவிவேள்வி ஆயிரம் தழைத்தபெரும் பயன் பெறுவர்- தாவுகின்ற பரிவேள்விகள் ஆயிரஞ் செய்தலால் வரும் மிகுந்த பெரிய பயனை அடைவர், தவவானோர்கள்- தவத்தினையுடைய தேவர்களும், தொழற்கு அரியானை- வணங்குதற்கு அரியவனை, உருத்திர சூத்தம் அதனால் துதித்தோர்- உருத்திர சூத்த மந்திரத்தால் துதித்து வணங்கியவர்கள், கணத்துக்கு- கணப்பொழுதுக்கு, ஆயிர ராச சூயயாகம் இழைத்த- ஆயிரம் இராச சூயவேள்வி செய்தலால் வரும், பெரும்பயன் பெறுவர்- பெரிய பயனை அடைவர் சமட்டி வடிவாகிய அ இலிங்கம் தன்னை- சமட்டி உருவமாகிய அந்தச் சிவலிங்கத்தை.

அங்கையள வாகியநன் னீராட்டிப் பூசீத்தோர் அளவில் ஏனைத் துங்கதலத் துறையிலிங்க மூர்த்திகளைச் சிவாகமநூல் சொன்ன வாற்றான் மங்கலமா கியமுகம னீரெட்டும் வழுவாது வாசந் தோய்ந்த செங்கனக மணிக்கலசப் புனலாட்டி மாபூசை செய்தோ ராவார்.

அங்கை அளவு ஆகிய நல்நீர் ஆட்டி- உள்ளங்கையிலடங்கும் அளவினை யுடையதாகிய நல்ல நீரால் திருமஞ்சனம் செய்து, பூசித்தோர்- பூசித்தவர்கள், ஏனை அளவு இல் துங்க தலத்து உறை- மற்றைய அள விறந்த உயர்ந்த பதிகளில் எழுந்தருளிய, இலிங்க மூர்த்திகளைசிவலிங்க மூர்த்திகளை, சிவாகம நூல் சொன்ன ஆற்றால்- சிவாகமம் கூறிய வழியால், மங்கலம் ஆகிய முகமன் ஈரெட்டும் வழுவாது- மங்கலமான சோடச உபசாரங்களும் தவறால், செங்கனக மணிக்கலசம்- சிவந்த பொன்னாற் செய்த இரத்தினங்கள் பதித்த கலசத்தில் நிறைந்த, வாசம் தோய்ந்த புனல் ஆட்டி- மணம் அளாவிய நீரால் அபிடேகித்து, மாபூசை செய்தோர் ஆவார்- பெரிய பூசை செய்தவர்கள் ஆவார்கள். (23)

அவ்வண்ணஞ் சுந்தரனை ஐந்தமுதம்
ஆனுதவும் ஐந்து தீந்தேன்
செவ்வண்ணக் கனிசாந்தச் சேறுமுதன்
மட்டித்துத் தேவர் தேறா
மெய்வ்வண்ணங் குளிரவிரைப் புனலாட்டி
மாபூசை விதியாற் செய்தோர்
மைவண்ண வினைநீந்தி அறமுதல்நாற்
பொருளடைந்து மன்னி வாழ்வார்.

அவ்வண்ணம் சுந்தரனை- அவ்வாகமத்திற் கூறியவண்ணம் சோம சுந்தரக் கடவுளை, ஐந்து அமுதம்- பஞ்சாமிர்தமும், ஆன் உதவும் ஐந்து- பசுக்களால் அளிக்கப்பெற்ற பஞ்ச கவ்வியமும், தீந்தேன்- மதுரமாகிய தேனும், செவ்வண்ணக்கனி-சிவந்த நிறத்தையுடைய பழங்களும், சாந்தச் சேறு முதன் மட்டித்து- சந்தனக் குழம்பும் முதலியவற்றை அப்பி, தேவர் தேறா மெய்வண்ணம் குளிர- தேவர்களும் அறியாத அழகிய திருமேனி குளிருமாறு, விரைப்புனல் ஆட்டி- மணமுடைய நீரால் அபிடேகித்து, மாபூசை விதியால் செய்தோர்- பெரிய பூசையை விதிப்படி செய்தவர்கள், மைவண்ண வினை நீந்தி- கரிய தீவினைக் கடலைக் கடந்து, அறமுதல் நாற்பொருள் அடைந்து-அறமுதலிய நான்கு பயனையும் பெற்று, மன்னிவாழ்வார்நிலைபெற்று வாழ்வார்கள்.

நல்லவகை முகமனீ ரெட்டுள்ளும் வடித்தவிரை நன்னீராட்ட வல்லவர்நூ றாயிரமா மேதமகப் பயன்பெறுவர் வாச நானம் எல்லவிர்குங் குமம்சாந்த மிவைபலவு மட்டித்தோ ரெழிலார்தெய்வ முல்லைநகை யாரோடும்விரைக்கலவை குளித்தின்ப முழ்கிவாழ்வார்.

நல்லவகை முகமன் ஈர் எட்டு உள்ளும்- நல்ல வகையாயுள்ள சோடச உபசாரங்களுள்ளும், வடித்த விரை நல்நீர் ஆட்டவல்லவர்- வடித்த மணமுள்ள நல்லநீரால் திருமஞ்சனம் செய்ய வல்லவர்கள், நூறு ஆயிரம் மாமேத மகப் பயன் பெறுவர்- நூறாயிரம் பரிவேள்வியாகிய யாகத்தைச் செய்தலால் வரும்பயனை அடைவர், வாசம் நானம்- மணம் பொருந்திய கந்தூரியும், எல் அவிர்- ஒளிவிளங்குகின்ற, குங்குமம்- குங்குமப்பூவும், சாந்தம்- சந்தனமுமாகிய, இவை பலவும் மட்டித்தோர்- இவை பலவற்றை யும் சாத்தினோர்கள், எழில் ஆர்- அழகு நிறைந்த, தெய்வமுல்லை நகையாரோடும்- தெய்வப் பெண்களாகிய முல்லை அரும்பு போலும் பற்களையுடையவர்களோடும், விரைக்கலவை குளித்து- மணம் பொருந்திய கலவையைப் பூசி, இன்பம் மூழ்கி வாழ்வார்- இன்பக் கடலுள் திளைத்து வாழ்வார்கள்.

நன்மலரொன் றாலவா யான்முடிமேற் சாத்தினா னயந்து நூறு பொன்மலர்கொண் டயற்பதியிற் பூசித்த பயனெய்தும் புனித போகத் தன்மைதரு சுந்தரற்குத் தூபமொரு காற்கொடுப்போர் தமக்குத் தாங்கள் சொன்மனமெய் யுறச்செய்த குற்றமா யிரம்பொறுப்பன் சுருதி நாதன். ஆலவாயான் முடிமேல்- திருவாலவாயான் திருமுடிமேல், நல்மலர் ஒன்று சாத்தினால்- நல்லமலர் ஒன்றைச் சாத்தினால், நயந்து- விரும்பி, நூறு பொன் மலர்கொண்டு- நூறு பொன்னாலாகிய மலர்களைக் கொண்டு, அயல்பதியில் பூசித்த பயன் எய்தும்- பிறதலங்களிற் பூசித்தலால் வரும் பயன் அடையும், புனித போகத் தன்மைதரு சுந்தரற்கு- சிவபோகத் தன்மையைத் தந்தருளும் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு, தூபம் ஒருகால் கொடுப்போர் தமக்கு- ஒருமுறை தூபம் கொடுப்பவர்களுக்கு, தாங்கள்- அக்கொடுத்தவர்கள், சொல் மனம் மெய் உறச்செய்த- மனம் வாக்குக் காயங்கள் பொருந்தச் செய்த, ஆயிரம் குற்றம் சுருதிநாதன் பொறுப்பன்-ஆயிரங் குற்றங்களை வேதத்தலைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் பொறுத்தருள்வான்.

திருவமுது நிவேதிப்போ ரவிழொன்றற் குகமொன்றாச் சிவலோ கத்தின் மருவிநிறை போகமுடன் வைகுவர்தாம் பூலமுக வாச மீந்தோர் பொருவரிய கடவுளராண் டொருநூறு கோடிசிவ புரத்து வாழ்வார் ஒருபளித விளக்கிடுவோர் வெண்ணிறமுங் கண்ணுதலு முடைய ராவார்.

திரு அமுது நிவேதிப்போர்- அவ்வாலவாய்ப் பெருமானுக்குத் திருவமுது படைபோர்கள், அவிழ் ஒன்றற்கு உகம் ஒன்று ஆக- ஒரு அவிழுக்கு ஒரு யுகமாக, சிவலோகத்தில் மருவி- சிவலோகத்திற் பொருத்தி, நிறை போகமுடன் வைகுவர்- நிறைந்த போகத்துடன் வாழ்வார்கள், தாம்பூலம் முகவாசம் ஈந்தோர்- தாம்பூலமும் முகவாச மைந்தும் கொடுத்தவர்கள், பொருவு அரிய- ஒப்பில்லாத, கடவுளர் ஆண்டு ஒரு நூறுகோடி- நூறுகோடி தேவ ஆண்டுகள், சிவபுரத்து வாழ்வார்- சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள், ஒரு பளித விளக்கு இடுவோர்- ஒரு கற்பூர விளக்கு இடுபவர்கள், வெள்நிறமும் கண் நுதலும் உடையர் ஆவர்- வெண்மை நிறத்தையும் நெற்றிக்கண்ணையும் உடையராவார்கள்.

நறுந்திருமஞ் சனமெடுக்கக் குடமாட்ட மணிக்கலச நல்ல வாசம் பெறுந்தகைய தூபக்கால் தீபக்கால் மணியின்ன பிறவுங் கங்குற் றெறுங்கதிர்கான் மணிமாட மதுரைநா யகற்கீந்தோர் செய்த பாவம் வெறுந்துகள்செய் தைம்பொறிக்கு விருந்தூட்டும் பெருங்காம வெள்ளத் தாழ்வார்.

கங்குல் தெறும்- இருளை ஒட்டும், கதிர்கால்- ஒளியை வீசுகின்ற, மணிமாடம் மதுரை நாயகற்கு- மணிகள் பதித்த மாடங்களையுடைய மதுரை இறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு, நறும் திரு மஞ்சனம் எடுக்கக் குடம்- மணங்கலந்த திருமஞ்சன மெடுத்தற்குக் குடமும், ஆட்ட மணிக் கலசம்- அபிடேகிக்க இரத்தினக் கலசமும், நல்ல வாசம்பெறும் தகைய தூபக்கால்- இனிய மணத்தைத்தரும் தகுதியையுடைய தூ பக்கால்களும், தீபக்கால் மணி இன்ன பிறவும்-தீபக்காலும் மணியும் மற்றும் பிறவும், ஈந்தோர்- கொடுத்தவர்கள், செய்த பாவம்- செய்த பாவங்களை வெறும் துகள்செய்து- வெறுவிய பொடியாகச் செய்து, ஐம்பொறிக்கும் விருந்து ஊட்டும்- ஐந்து இந்திரியங்களுக்கும் விருந்துண்பிக்கும், பெருங்காம வெள்ளத்து ஆழ்வார்- பெரிய இன்பவெள்ளத்துள் மூழ்குவார்கள். (28)

கயலிசையுங் கண்ணுமைகோன் றிருமுன்னர்ப் பல்லியமுங் கல்லென் றார்ப்ப

இயலிசைய பாடலினோ டாடலிவை செய்விப்போர் ரிறுமாப் பெய்திப்

புயலிசைய வியங்கலிப்ப முவுலகுந்

தொழவரசாய்ப் பொலங்கொம் பாடுஞ்

செயலிசைய வணங்கணையா ராடரங்கு கண்டின்பச் செல்வத் தாழ்வார்.

கயல் இசையும் கண் உமைகோன்- கடலை ஒத்த கண்களையுடைய அங்கயற்கண்ணியின் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், திருமுன்னர்- சன்னிதானத்தில், பல் இயமும் கல் என்று ஆர்ப்ப- பல இயங்களும் கல்லென்று ஒலிக்க, இயல் இசைய பாடலினோடு- இலக்கண அமைதியையுடைய பாடல்களோடு, இவற்றைச் செய்விப்போர்- ஆடலுமாகிய இசை செய்விப்பவர்கள், இறுமாப்பு எய்தி- இறுமாந்து, புயல் இசைய-முகிலை ஒக்க, இயம் கலிப்ப- இயம் ஒலிக்க, மூ உலகும் மூன்றுலகங்களும் வணங்குமாறு அரசராகி, தொழ அரசு ஆய்-பொற்கொம்புகள் கொம்பு ஆடும் இசைய-செயல் அனையார்- தேவமகளிரை செயலை ஒக்க, அணங்கு

ஒத்த பெண்கள், அரங்கு ஆடு கண்டு- மேடையில் நடித்தலைக் கண்டு, இன்பச் செல்வத்து ஆழ்வார்- இன்பந்தரும் செல்வக் கடலுள் அழுந்துவார்கள். (29)

ஒருகாலட் டாங்கமுடன் பஞ்சாங்க முடனாத லொண்செங் கால்வெண் குருகாலு மலர்த்தடஞ்சூழ் கூடனா யகற்பணிவோர் கோலொன் றோச்சிப் பொருகாலின் வருபரித்தேர் மன்னவரா யாவருந்தம் புடைவந் தெய்தி இருகாலுந் தலைவருட வெக்காலும் தமைவணங்க இருப்ப ரன்றே.

ஒள் செங்கால்- ஒள்ளிய சிவந்த கால்களையுடைய, வெண் குருகு ஆலும்- வெண்மையான அன்னங்கள் ஒலிக்கும், மலர்த்தடம் சூழ்-தாமரை மலர்களையுடைய தடாகங்களாற் சூழப்பெற்ற, கூடல் நாயகன்- மதுரை நாயகனை, ஒருகால்- ஒருமுறை, அட்டாங்கம் உடனாதல் பஞ்சாங்கம் உடனாதல்- அட்டாங்கமோடாவது பஞ்சாங்க முடனாவது, பணிவோர் வணங்குவோர், கோல் ஒன்று ஓச்சி- ஒப்பற்ற செங்கோலைச் செலுத்தி, பொரு- தாக்குகின்ற, காலின் உரு பரித்தேர் மன்னவர் ஆய்- காற்றைப்போலும் விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் பூட்டிய தேரையுடைய அரசராகி, யாவரும்- எல்லா மன்னரும், தம்புடை வந்து எய்தி- தமது பக்கம் வந்து பொருந்தி, இருகாலும் தலை வருட- இரண்டு அடிகளும் அவர்கள் தலையில் தடவுமாறு, எக்காலும்தமை வணங்க இருப்பர்- எஞ்ஞான்றும் தம்மை வணங்க வீற்றிருப்பர். (30)

இத்தகைய திருவால வாய்உடையான் திருமுன்னர் இயற்றும் ஓமம் மெய்த்தவமந் திரம்தான மின்னஅணு வளவெனினு மேரு வாகும் உத்தமமா மிவ்விலிங்கப் பெருமையெலாம் யாவரளந் துரைப்பர் வேத வித்தகரே சிறிதறிந்த வாறுரைத்தேம் மினிப்பலகால் விளம்பு மாறென்.

இத்தகைய திருவாலவாயுடையான்- இத்தன்மையையுடைய திருவாலவாயையுடைய சோம சுந்தரக் கடவுளின், திரு முன்னர்-சந்நிதானத்தில், இயற்றும்- செய்கின்ற, ஒமம் மெய்த்தவம் மந்திரம் தானம் இன்ன- ஒமங்களும் உண்மைத தவங்களும் மந்தரங்களும் தானங்களும் இவை போல்வன பிறவும், அணு அளவு எனினும்-அணுவின் ஆயினும், மேரு ஆகும்- மகாமேருவின் அளவின ஆகும், உத்தமம் ஆம்- சிறந்தது ஆகிய, இ இலிங்கப் பெருமை எலாம்- இந்த இலிங்க மூர்த்தியின் பெருமைகள் அனைத்தையும், அளந்து உரைப்பார் யாவர்- அளவிட்டுக் கூறவல்லார் யார் (ஒருவருமில்லை எனினும்), வேத வித்தகரே- வேதங்களில் வல்ல முனிவர்களே, சிறிய அறிந்தவாறு உரைத்தோம்- சிறிது அறிந்த படி கூறினேம், இனிப் பலகால் விளம்புமாறு என்- இனிப் பலமுறை சொல்லுவது என்னை.

இத்தலத்துக் கொப்பாக ஒருதலமும் பொற்கமல மென்னு மீந்த உத்தமமா தீர்த்தத்துக் கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய் உணர் வானந்த வீத்தனைய இலிங்கமிதற் கொப்பாவோ ரிலிங்கமும்பார் வீண்மே லென்னும் முத்தலத்தும் இலையந்த முர்த்திதிரு நாமங்கண் மொழியக் கேண்மின்.

இத்தலத்துக்கு ஒப்ப ஆக ஒரு தலமும்- இந்தத் திருப்பதிக்கு இணையாக ஒருபதியும், பொன் கமலம் என்னும்- பொற்றாமரை என்று கூறப்படும், இந்த உத்தம மா தீர்த்தத்துக்கு ஒப்பது- இந்தச் சிறந்த பெருமை பொருந்திய தீர்த்தத்துக்கு ஒப்பதாகிய, ஒரு தீர்த்தமும்- ஒரு பொய்கையும், மெய் உணர்வு ஆனந்த வித்து அனைய- உண்மை அறிவு இன்பங்களின் மூலம் போலும், இலிங்கம் இதற்கு- இந்த இலிங்கத்துக்கு, ஒப்பாக ஓர் இலிங்கமும்- இணையாக ஓர் இலிங்கமும், பார் விண்மேல் என்னும்- பூமி அந்தரம் சுவர்க்க மென்கின்ற, முத்தலத்தும் இலை- மூன்றுலகங்களிலுமில்லை, அந்த மூர்த்தி திருநாமங்கள் மொழியக் கேண்மின்- அந்தச் சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருப்பெயர்களைச் சொல்லக் கேளுங்கள்.

கருப்புர சுந்தரன்பூங் கடம்பவன சுந்தரன் உட்கரவாத்தொண்டர் விருப்புருங் கலியாண சுந்தரனல் லறவடிவாய் விளங்கும்ஏற்றுப் பொருப்புரு மபிராம சுந்தரன்றேன் புடைகவிழப் பொன்னிற் பூத்த மருப்பூசு சண்பகசுந் தரன்மகுட சுந்தரன்றான் வாழி மன்னோ. கருப்பூர சுந்தரன்- கருப்பூரசுந்தரன் என்றும், பூங்கடம்பவன சுந்தரன்- பூக்களையுடைய கடம்பவன சுந்தரன் என்றும், உள் கரவாத் தொண்டர்- உள்ளத்தில் வஞ்சனையில்லாத அடியார்களின், விருப்பு வரும் கலியாண சுந்தரன்- அன்பு மிக்க கலியாண சுந்தரன் என்றும், நல் அறவடிவாய் விளங்கும்-நல்ல தருமவடிவாகி விளங்குகின்ற, ஏற்றுப் பொருப்பு ஊரும்-இடபமாகிய மலையை நடாத்தியருளும், அபிராம சுந்தரன்- அபிராம சுந்தரன்- அபிராம சுந்தரன் என்றும், தேன்புடை கவிழ- தேன் பக்கத்தில் நிரம்பச் சொரிய, பொன்னில் பூத்த- பொன்னைப் போல மலர்ந்த, மருபூசும்- மணம் நிறைந்த, சண்பகசுந்தரன்- சண்பக சுந்தரன் என்றும், மகுட சுந்தரன்- மகுட சுந்தரன் என்றும். (33)

மான்மதசுந் தரன்கொடிய பழியஞ்சு சுந்தரனோர் மருங்கின் ஞானத் தேன்மருவி யுறைசோம சுந்தரன்றேன் செவ்வழியாழ் செய்யப் பூத்த கான்மருவு தடம்பொழில்சூ ழாலவாய்ச் சுந்தரன்மீன் கணங்கள் சூழப் பான்மதிசூழ் நான்மாடக் கூடனா யகன்மதுரா பதிக்கு வேந்தன்.

மான்மத சுந்தரன்- மான்மத சுந்தரன் என்றும், கொடிய பழி அஞ்சு சுந்தரன்- கொடுமையான பழியஞ்சிய சுந்தரன் என்றும், ஓர் மருங்கில்- ஒரு பக்கத்தில், ஞானத்தேன் மருவி உறை சோம சுந்தரன்- உமையம்மையார் விரும்பி உறைகின்ற சோம சுந்தரன் என்றும், தேன்- வண்டுகள், செவ்வழி யாழ் செய்ய-செவ்வழிப் பண்ணைப் பாட, பூத்த- மலர்ந்த, கான் மருவுமணம் பொருந்திய, தடம் பொழில் சூழ்- பெரிய சோலைகள் சூழ்ந்த, ஆலவாய்ச் சுந்தரன்- ஆலவாய்ச் சுந்தரன் என்றும், மீன் கணங்கள் சூழ உடுத்தொகுதிகள் சூழ, பால்மதி சூழ்- வெள்ளிய சந்திரன் வலம் வருகின்ற, நான்மாடக் கூடல் நாயகன்- நான்மாடக் கூடல் நாயகன் என்றும், மதுராபதிக்கு வேந்தன்- மதுராபதி வேந்தன் என்றும்.

சிரநாலோன் பரவரிய சமட்டிவிச்சா புரநாதன் சீவன் முத்தி புரநாதன் பூவுலக சிவலோகா திபன்கன்னி புரேசன் யார்க்கும் வரநாளுந் தருமுல விலிங்கமென விவைமுதலா மாடக் கூடல் சிரனாமம் இன்னமளப் பிலவாகு முலகுய்ய அவ்வி லிங்கம்.

சிரம் நாலோன்- நான்கு தலைகளையுடைய பிரமன், பரவு அரிய-வணங்குதற்கரிய, சமட்டி விச்சாபுர நாதன்- சமட்டி விச்சாபுர நாதன் என்றும், சீவன் முத்திபுர நாதன்- சீவன் முத்திபுரநாதன் என்றும், பூ உலக சிவலோகாதிபன்- பூலோக சிவலோகாதிபன் என்றும், கன்னி புரேசன்- கன்னி புரேசன் என்றும், யார்க்கும்- எவருக்கும், நாளும்- எப்போதும், வரம்தரு- வரம் தருகின்ற, மூல இலிங்கம் என- மூலலிங்கமென்றும், இவை முதலா- இவை முதலாக, மாடக் கூடல் அரன் நாமம்- நான்மாடக் கூடலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருப்பெயர்கள், இன்னம் அளப்பு இல ஆகும்- இன்னும் அளவிறந்தனவாம், அ இலிங்கம் உலகு உய்ய- அந்த இலிங்கமானது உலகத்தார் உய்திகூடுதற் பொருட்டு.

பாதாள மேழுருவ முளைத்தெழுந்தது அவ்விலிங்கப் படிவம் தன்னுள் ஆதார மாகவமர்ந்து அறுபத்து நாலுவிளை யாடல் செய்த போதானந் தன்பெருமை நங்குரவன் மொழிப்படியே புகன்றோம் என்றான் வேதாதி கலைதெரிந்த மலயமுனி கேட்டறவோர் வினாதல் செய்வார்.

பாதாளம் ஏழ் உருவ முளைத்து எழுந்தது- பாதாள முடியவுள்ள ஏழுலகங்களும் ஊடுருவ முளைத்து மேலெழுந்தது, அ இலிங்கப் படிவம் தன்னுள்- அந்த இலிங்கத் திருமேனியுள், ஆதாரமாக அமர்ந்து- எல்லா வற்றுக்கும் ஆதாரமாக இருந்து, அறுபத்து நாலு விளையாடல் செய்த- அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைச் செய்தருளிய, போதானந்தன் பெருமை- ஞானானந்தனாகிய இறைவனது பெருமையை, நம் குரவன் மொழிப்படியே- நமது குரவனாகிய முருகக் கடவுள் அருளிச் செய்தபடியே, புகன்றோம் என்றான்- கூறினோம் என்றான், வேதாதி கலை தெரிந்த மலயமுனிவேத முதலிய பலகலைகளையு முணர்ந்த அகத்திய முனிவன், கேட்டு அறிவோர் வினாதல் செய்வார்- முனிவர்கள் அதனைக் கேட்டு மேலும் வினவுவாராயினர்.

அருட்கடலே இறைவிளையாட் டறுபத்து நான்கென்றாய் அவையா னந்தப் பொருட்கடவு ளெக்காலத் தியாவர்பொருட்டு ஆடினனெம் போதந் தேறித் தெருட்படர வரன்முறையாற் செப்புகெனக் கரங்குவித்தார் தென்பால் வெற்பில் இருப்பவனும் வினாயபடிக் கிறைநிரம்பத் தொகுத்துவிரித் தியம்பு கின்றான்.

அருள் கடலே- கருணைக்கடலே, இறை விளையாட்டு அறுபத்து நான்கு என்றாய்- இறைவன் திருவிளையாடல்கள் அறுபத்து நான்கு என்று கூறியருளினாய், அவை- அவ்விளையாடல்களை, ஆனந்தப் பொருட்கடவுள்- ஆனந்தப் பொருளாகிய இறைவன், எக்காலத்து யாவர் பொருட்டு ஆடினன்- எந்தக் காலத்தில் யாவர் பொருட்டு ஆடி யருளினன், எம்போதம் தேறித் தெருள்படர- எங்கள் கலங்கிய அறிவு தெளிந்து தூயதாக, வரன் முறையால் செப்புக என- வரன் முறைப்படி கூறியருளுக என்று, கரம் குவித்தார்- கைகளைக் கூப்பி வணங்கினார்கள், தென்பால் வெற்பில் இருப்பவனும்- பொதியின் மலையிலிருப்பவனாகிய குறு முனியும், வினாயபடிக்கு- கேட்டபடி, இறை நிரம்ப- விடை நிரம்ப, தொகுத்து விரித்து இயம்புகின்றான்- தொகுத்தும் விரித்தும் கூறுகின்றான்.

மூர்த்தி விசேடப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 327

பதிகம்

வானவர்கோன் பழிதொலைத்த விளையாட்டுங் கரசாப மாய்த்த வாறும் மீனவர்கோன் காடெறிந்து புரங்கண்ட பெருஞ்சிறப்பும் மீன நோக்கி ஆனதடா தகையழல்வாய் அவதரித்துப் பாராண்ட வருளும் ஈசன் தானவளை மணஞ்செய்து முடிதரித்து மண்காத்த தகைமைப் பாடும்.

வானவர் கோன் பழிதொலைத்த விளையாட்டும்- தேவேந்திரனது பழியைத் தீர்த்த திருவிளையாடலும், கரிசாபம் மாய்த்தவாறும் வெள்ளை யானையின் சாபத்தைத் தீர்த்த தன்மையும், மீனவர்கோன்- பாண்டியன், காடு எறிந்து- காட்டை அழித்து, புரம்கண்ட பெருஞ் சிறப்பும்- திரு நகரங்கண்ட பெரிய சிறப்பும், மீனநோக்கி ஆன தடா தகை- மீன்போலும் கண்ணை யுடையவளாகிய தடாதகைப் பிராட்டியர், அழல் வாய் அவதரித்துவேள்வித் தீயில் அவதாரம் செய்து, பார் ஆண்ட அருளும்பூமியை ஆட்சி செய்த கருணையும், ஈசன்- சிவபெருமான், அவளை மணம் செய்து- அப்பிராட்டியாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு, முடிதரித்து மண் காத்த தகைமைப் பாடும்- முடி குடிக்கொண்டு பூமியை ஆண்ட தகுதியும்.

புலிமுனியும் பணிமுனியுந் தொழவெள்ளி மன்றுணடம் புரிந்த வாறும் வலிகெழுதோட் குண்டகட்டுக் குறட்கன்னக் குன்றளித்த வகையும் பின்னும் நலிபசீநோய் கெட் அன்னக் குழியழைத்துக் கொடுத்துநீர் நசைக்கு வையை அலையுனல்கூ யருத்தியதும் பொன்மலைக் கெழுகடலும் அழைத்த வாறும்.

புலி முனியும் பணி முனியும் தொழ- வியாக்கிர பாதரும் பதஞ்சலியும் வணங்க, வெள்ளி மன்றுள் நடம்புரிந்த வாறும்-

வெள்ளியம்பலத்தின் கண் திருக்கூத்தாடிய தன்மையும், வலி கெழு தோள்- வலிமை பொருந்திய தோளையுடைய, குண்டு அகட்டுக் குறட்கு- குண்டோதர பூதத்திற்கு, அன்னக்குன்று அளித்த வகையும்- அன்னமாகிய மலையை இட்ட தன்மையும், பின்னும் நலி பசிநோய் கெட- மீண்டும் வருத்து சின்ற பசிநோயானது அழிய, அன்னக்குழி அழைத்துக் கொடுத்து- அன்னக்குழியை வருவித்து அளித்து, நீர் நசைக்கு- நீர் வேட்கைக்கு, அலைபுனல் வையை கூய் அருத்தியதும்- அலைகின்ற நீரையுடைய வையை நதியை அழைத்துக் குடிப்பித்ததும், பொன்மலைக்கு- காஞ்சன மாலைக்கு (நீராடற் பொருட்டு), எழுகடலும் அழைத்தவாறும்-ஏழுகடலையும் அழைத்துக்கொடுத்த தன்மையும். (02)

அந்தரர்கோ னாதனத்தி லுறைமலயத் துவசனைமீண் டழைத்த வாறும் சுந்தரஉக் கிரகுமர னவதரித்த வாறும்வளை சுடர்வேல் செண்டு தந்தையிடத் தவன்பெற்ற வாறும் மவ னவ்வடிவேல் சலதி வீறு சிந்தவிடுத் ததுமகவான் முடியைவளை எறிந்திறைவன் சிதைத்த வாறும்.

அந்தார்கோன் ஆதனத்தில் உறை- தேவேந்திரனுடைய ஆசனத்தில் இருந்த, மலையத்துவசனை மீண்டு அழைத்தவாறும்-மலையத்துவச பாண்டியனைப் பூவுலகில் மீளவும் வரும்படி அழைத்த தன்மையும், சுந்தர உக்கிர குமரன் அவதரித்தவாறும்-அழகிய உக்கிர குமார பாண்டியன் அவதரித்த தன்மையும், அவன்-அப்பாண்டியன், தந்தையிடத்து (தன்)- தந்தையிடத்து, வளை கடர் வேல் செண்டு பெற்ற வாறும்- வளையும் ஒளியினையுடைய வேலும் செண்டும் பெற்றுக் கொண்ட தன்மையும், அவன்-அவ்வுக்கிரகுமார பாண்டியன், அவ்வடிவேல்- அந்தக் வேற்படையை, சலதி வீறு சிந்த விடுத்ததும்- கடலின் தருக்குக் கெடுமாறு விட்டதும், இறைவன்- அப்பாண்டியன், வளை எறிந்து-திகிரிப்படையை வீசி, மகவான் முடியைச் சிதைத்தவாறும்-இந்திரன் முடியை அழித்த தன்மையும். (03)

பொன்னசலந் தனைச்செண்டாற் புடைத்துநிதி எடுத்ததுவும் புனிதர்க் கீசன் பன்னரிய மறைப்பொருளைப் பகர்ந்ததுவு மாணிக்கம் பகர்ந்த வாறுந் தொன்னகர்மே னீர்க்கிழவன் வரவிடுத்த கடல்சுவறத் தொலைத்த வாறும் அன்னதனித் தொன்மதுரை நான்மாடக் கூடல்நகர் ஆன வாறும்.

பொன் அசலம் தனை- பொன் மலையாகிய மேருவை, செண்டால் புடைத்து- செண்டாலடித்து, நிதி எடுத்ததுவும்- பொருளை எடுத்ததுவும், புனிதர்க்கு- முனிவர்களுக்கு, ஈசன்- சிவபெருமான், பன் அரிய மறைப் பொருளைப் பகர்ந்ததுவும்- சொல்லுதற்கரிய வேதப் பொருளைக் கூறியதும், மாணிக்கம் பகர்ந்தவாறும்- மாணிக்கம் விற்ற தன்மையும், தொல் நகர்மேல்- பழமையான மதுரை நகரத்தின் மேல், நீர்க் கிழவன்- நீருக்குரியவனாகிய வருணனானவன், வரவிடுத்த- வரச் செய்த, கடல் சுவறத் தொலைத்தவாறும்- கடல் சுவறுமாறு (அதை) அழித்த தன்மையும், அன்ன தனி- அந்த ஒப்பற்ற, தொல் மதுரை- பழைய மதுரையானது, நான் மாடக் கூடல் நகர் ஆனவாறும்- நான் மாடக் கூடல் நகராகிய தன்மையும்.

வட்டங்கொள் சடையுடைய சித்தர்விளை யாடியதோர் வனப்பும் கையிற் கட்டங்கந் தரித்தபிரான் கல்லானை கரும்பருந்தக் காட்டு மாறும் உட்டங்கு வஞ்சனையா லமணர்விடு வாரணத்தை யொழித்த வாறும் டூட்டங்கொள் கௌரிமுனம் விருத்தன்களை யோன்குழவி யான வாறும்.

வட்டம் கொள் சடையுடையசித்தர்- வட்டமாகக் கட்டிய சடையை யுடைய எல்லாம்வல்ல சித்தர், விளையாடியது ஓர் வனப்பும்-விளையாடியதாகிய ஓர் அழகும், கையில் கட்டங்கம் தரித்தபிரான்-கையில் மழலை ஏந்திய இறைவனாகிய அந்தச் சித்தர், கல் ஆனை கரும்பு அருந்தக் காட்டுமாறும்- கல்லானை கரும்பு தின்னக் காட்டிய தன்மையும், அமணர் விடு- அமணர்கள் ஏவிய, வாரணத்தை ஒழித்தவாறும்- யானையை எய்த தன்மையும், இட்டம் கொள் கௌரி முனம்- அன்புடைய கௌரி முன், விருத்தன் இளையோன் குழவி ஆனவாறு- விருத்தனும் குமாரனும் பாலனும் ஆகிய தன்மையும். (05)

செய்யதாண் மாறிநட மாடியதும் பழியஞ்சு திறனுந் தாயை மையலாற் புணர்ந்தமகன் பாதகத்தை மாற்றியது மதியா தாசான் தையலாள் தனைவிரும்பு மாணவனை வாளமரிற் றடிந்த வாறும் பையரா எய்ததுவும் படிற்றமணர் விடுத்தபசுப் படுத்த வாறும்

செய்யதாள் மாறி நடம் ஆடியதும்- சிவந்த திருவடி மாறி ஆடியதும், பழி அஞ்சுதிறனும்- பழியஞ்சிய வகையும், தாயை தனது தாயை, மையலால்- காம மயக்கத்தினாலே, புணர்ந்த மகன்- சேர்ந்த மகனுடைய, பாதகத்தை மாற்றியதும்-மாபாதகத்தைத் தீர்த்ததுவும், மதியாது ஆசான் தையலாள் தனைவிரும்பும் மாணவனை- ஆராயாது குரவன் பன்னியை விரும்பிய மாணவனை, வாள் அமரில் தடிந்தவாறும்- வாட்போரில் வெட்டின தன்மையும், படிற்று அமணர் விடுத்த- வஞ்சனையுடைய அமணர்கள் ஏவிய, பை அரா எய்ததுவும்- படத்தையுடைய நாகத்தை எய்ததுவும், பசுப் படுத்தவாறும்- மாயப் பசுவை வதைத்த தன்மையும்.

அறவேற்றுப் பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக் கொடுத்தவிளை யாட்டுங் காட்டுச் சுறவேற்றுக் கொடியரசன் றனக்குலவாக் கிழிகொடுத்த தொடர்பு நாய்கர் நறவேற்ற மலர்க்குழலார் மனங்கவர்ந்து வளைபகர்ந்த நலனு மாறு மறவேற்கண் மாதரார்க் கட்டமா சித்திபெற வகுத்த வாறும்.

அற ஏற்றுப் பரி உகைத்து- தரும விடையாகிய புரவியைச் செலுத்தி, மெய்க்காட்டுக் கொடுத்த விளையாட்டும்-மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடலும், காட்டுச் சுறவு ஏற்றுக் கொடி அரசன் தனக்கு- நீரில் வாழும் ஆண் சுறாவை எழுதிய கொடியையுடைய பாண்டி மன்னனுக்கு, உலவாக் கிழி கொடுத்த தொடர்பும்- உலவாக்கிழியருளிய தொடர்ச்சியும், நாய்கர் நறவு ஏற்ற மலர்க்குழலார்- வணிகருடைய தேன்பொருந்திய மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய மகளிரின், மனம் கவர்ந்துமனத்தைக் கவர்ந்து, வளை பகர்ந்த நலனும்- வளையல் விற்ற நன்மையும், மற வேல் கண் ஆறு மாதரார்க்கு- வீரவேல் போலுங் கண்களையுடைய ஆறு மகளிருக்கு, அட்டமா சித்தி பெற வகுத்தவாறும்- அட்டமாசித்தி உபதேசித்தருளிய தன்மையும். (07)

சென்னிபாருட்டு எயில்வாயில் திறந்தடைத்து விடைபொறித்த செயலுஞ் சென்னி மன்னிகலிட்டு அமர்விளைப்ப மீனவர்க்கு நீர்ப்பந்தர் வைத்த வாறும் பொன்னனையாள் பொருட்டிரத வாதவீனை முடித்ததுவும் புகார்க்கு வேந்தன் தன்னையகன் குழிவீட்டித் தென்னவற்கு மறவாகை தந்த வாறும்.

சென்னி பொருட்டு- சோழன் காரணமாக, எயில் வாயில் திறந்துமதில் வாயிலைத் திறந்து, அடைத்து விடை பொறித்த செயலும்திருக்காப் பிட்டு விடையிலச்சினை வைத்த செய்கையும்,
சென்னிமன் இகல் இட்டு அமர்விளைப்ப- சோழன் நிலைபெற்ற
பகை கொண்டு போர்விளைப்ப, மீனவற்கு நீர்ப்பந்தர்
வைத்தவாறும்- பாண்டியனுக்குத் தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்த
தன்மையும், பொன்னனையாள் பொருட்டு இரசவாத வினை
முடித்ததுவும்- திருப்பூவணத் திருந்த பொன்னனையாளுக்கு
இரசவாத வினையை முடித்ததுவும், புகார்க்கு வேந்தன்
தன்னை- காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்கு அரசனாகிய சோழனை,
அகன் குழி வீட்டி- அகன்ற குழியில் வீழ்ப்பித்து, தென்னவற்குபாண்டியனுக்கு, மறவாகை தந்தவாறும்- வெற்றிக்குரிய வாகை
மாலையை அளித்த தன்மையும்.

மனக்கவலை கெடவுலவாக் கோட்டையடி யாற்களித்த வகையு மாமன் எனக்கருணை வடிவாகி வழக்குரைத்துப் பொருவணிகற் கீந்த வாறுஞ் சீனக்கதிர்வேல் வரகுணற்குச் சிவலோகங் காட்டியதுந் திவவுக் கோலான் தனக்கடிமை யெனவிறகு திருமுடிமேற் சுமந்துபகை தணித்த வாறும்.

மனக்கவலை கெட- மனத்திலுள்ள துன்பம் நீக்குமாறு, அடியாற்கு-தொண்டனுக்கு, உலவாக் கோட்டை அளித்த வகையும்-உலவாக் கோட்டை அளித்தருளிய தன்மையும், மாமன் என-மாமன் போல, கருணை வடிவு ஆகி- அருள் வடிவு கொண்டு, வழக்கு உரைத்து- வழக்குக் கூறி, வணிகர்க்குப் பொருள் வணிகனுக்குப் பொருள் கொடுத்த தன்மையும், ஈந்தவாறும்-ஒளி கதிர்வேல் சினத்தையுடைய வரகுணற்கு-சினக் பொருந்திய வேற்படையையுடைய வரகுண பாண்டியனுக்கு, காட்டியதும்- சிவலோகங் காட்டியருளியதும், சிவலோகங் கோலான் தனக்கு- நரம்புக் கட்டினை யுடைய கூறி, வல்ல பாணபத்திரனுக்கு, அடிமை என- அடிமை

திருமுடிமேல் விறகு சுமந்து- திருமுடியின் கண் விறகைச் சுமந்து, பகை தணித்த வாறும்- பகையை வென்ற தன்மையும்.(09)

அப்பாணற்கு இருந்தியஞ் சேரனிடைத் திருமுகமீந் தளித்த வாறும் அப்பாணன் பாடமழை அரையிரவில் பொற்பலகை யளித்த வாறும் அப்பாணன் மனைவிடுசைப் பகைவெல்ல அண்ணல்அவை யடைந்த வாறும் அப்பாணன் ஆள்என்றோன் முலையருத்திப் பன்றியுயி ரளித்த வாறும்.

அப்பாணற்கு- அந்தப் பாணபத்திரனுக்கு, சேரன் இடைத் திருமுகம் ஈந்து- சேரமான் பெருமாளிடத்துத் திருமுகம் கொடுத்து, இரு நிதியம் அளித்தவாறும்- பெரிய பொருளைக் கொடுப்பித்த தன்மையும், அப்பாணன் பாட- அவன் பாடுதற்கு, மழை அரை இரவில்- மழை பெய்கின்ற நள்ளிரவில், பொன்பலகை அளித்தவாறும்- பொற் பலகை அருளியதன்மையும், அப்பாணன் மனைவி- அவன் மனைவி, இசைப் பகை- இசைக்குப் பகையாய் வந்தவளை, வெல்ல- வெல்லுதல் பொருட்டு, அண்ணல் அவை அடைந்தவாறும்- இறைவன் பாண்டியன் சபைக்குப்போனதன்மையும், அப்பாணன் ஆள் என்னேன்- அந்த பாணபத்திரன் அடிமை நான் என்று கூறிய சோம சுந்தரக் கடவுள், முலையருத்தி- முலைகொடுத்து, பன்றி உயிர் அளித்தவாறும்- பன்றிக் குட்டிகளின் உயிரைக் காப்பாற்றிய தன்மையும். (10)

வயஏனக் குருளைகளை மந்திர்க ளாக்கியதும் வலியுண் டாகக் கயவாய்க்குக் குருமொழிவைத் தருளியது நாரைக்குக் கருணை நாட்டம் தயவால்வைத் தருண்முத்தி நல்கியதுங் கூடனகர் தன்னைச் சித்தர் புயநாகம் போய்வளைந்து திருவால வாயாக்கிப் போந்த வாறும்.

வய ஏனக் குருளைகளை- வெற்றியையுடைய அந்தப் பன்றிக் குட்டிகளை, மந்திரிகள் ஆக்கியதும்- அமைச்சர்களாகச் செய்தருளியதும், கயவாய்க்கு-கரிக்குருவிக்கு, வலி உண்டாக- ஏனைய பறவைகளைவிட வலிமை உண்டாகுமாறு, குருமொழி வைத்தருளியதும்- உபதேசித் தருளியதும், நாரைக்குக் கருணை நாட்டம் தயவால் வைத்தருள்- நாரைக்கு அருட் பார்வையை கருணையோடு வைத்தருளி, முத்த நல்கியதும்-வீடுபேற்றை அருளியதும், சித்தர் புயநாகம் போய்- எல்லாம் வல்ல சித்தரின் கையில் அணிந்த கங்கணமாகிய நாகமானது சென்று, கூடல் நகர் தன்னை வளைந்து- நான்மாடக் கூடலாகிய நகரை வளைந்து, திருவாலவாய் ஆக்கிப் போந்தவாறும்- அதனை திருவாலவாய் என்னும் பெயருடைய தாக்கி வந்த தன்மையும். (11)

சந்தரனென் றெழுதியகூ ரம்பெய்து செம்பியன்போர் தொலைத்த வாறுஞ் செந்தமிழோர்க் கியற்பலகை யருளியதுந் தருமிக்குச் செம்பொன் பாடித் தந்ததுவு மாறுபடு கீரற்குக் கரையேற்றந் தந்த வாறும் விந்தமடக் கியமுனியாற் கீரனியற் றமிழ்தெளிய விடுத்த வாறும்.

சுந்தரன் என்று எழுதிய- சுந்தரன் என்று பெயர் எழுதப்பட்ட, கூர் அம்பு எய்து-கூரிய அம்பினை விடுத்து, செம்பியன் போர்- சோழன் செய்த போரினை, தொலைத்தவாறும்- அழித்த தன்மையும், செந்தமிழோர்க்கு இயல்பலகை அருளியதும்- தூய தமிழை உணர்ந்த சங்கப் புலவர்கட்குச் சங்கப் பலகை அருளிச் செய்ததும், தருமிக்குப்பாடிச் செம்பொன் தந்ததுவும்- தருமிக்குப் பாடிக் கொடுத்து சிவந்த பொன்முடிப்பைக் கொடுப்பித்தருளியதும், மாறுபடு கீரற்கு- (தன்னொடு) மாறுகொண்ட நக்கீரனுக்கு, கரை ஏற்றம் தந்தவாறும்- கரையேறுதலை அளித்த தன்மையும், விந்தம் அடக்கிய முனியால்- விந்தமலையை அடக்கிய அகத்திய முனிவரால், கீரன் இயல் தமிழ் தெளிய விடுத்தவாறும்- அவன் இலக்கணம் அறிந்து கொள்ளும்படி ஏவியருளிய தன்மையும். (12)

ஊமனாற் புலவரிக லகற்றியது இடைக்காட னுடன்போய்க் கொன்றைத் தாமனார் வடவால வாயமர்ந்த பரிசும்வலை சலதி வீசிப் பூமனாய் குழலியைவேட் டருளியதும் வாதவூர்ப் புனிதர்க் கேறத் தேமனாண் மலரடிகண் முடிசூட்டி உபதேசஞ் செய்த வாறும். ஊமனால் புலவர் இகல் அகற்றியதும்- மூங்கையாகிய உருத்திரசன்மரால் சங்கப் புலவர்கள் மாறுபாட்டைப் போக்கி யருளியதும், கொன்றைத் தாமனார்- கொன்றை மாலையை அணிந்த சோம சுந்தரக் கடவுள், இடைக்காடனுடன் போய்-இடைக்காடனோடு சென்று, வட ஆலவாய் அமர்ந்த பரிசும்-வடமதுரையின்கண் தங்கிய தன்மையும், சலதி வலைவீசி-கடலில் வலையை வீசி, பூமன் ஆய் குழலியை வேட்டு அருளியதும்- மலர்கள் பொருந்திய ஆய்ந்து வகிர்ந்த கூந்தலையுடைய உமையம்மையை மணந்தருளியதும், வாதவூர் புனிதர்க்கு- திருவாதவூரின் கண் தோன்றியருளிய தூயவருக்கு, ஏற- (அவர்) வீடுபேற்றை அடைய, தேம் மன் நாள் மலர் அடிகள் முடி சூட்டி உபதேசம் செய்தவாறும்- தேன் பொருந்திய அன்றலர்ந்த மலர்போலுந் திருவடிகளை (அவர்) முடியின்கண் சூட்டி உபதேசித்தருளிய தன்மையும்.

நர்கள்பர் யாக்கியதும் பரிகணர் யாக்கியது நாகம் பூண்டோன் அரியதிரு மேனியின்மே லடிசுமந்து மண்சுமந்த அருளுந் தென்னன் எரியடுவெஞ் சுரந்தணித்த வாறும் அமணரைக்கழுவி லிட்ட வாறுங் கரியதென வன்னிகிணறு இலிங்கங்கூய் வணிகமகட் காத்த வாறும்.

நரிகள்பரி ஆக்கியதும்- நரிகளைப் பரிகள் ஆக்கியதும், பரிகள் நரி ஆக்கியதும்- பரிகளை நரிகள் ஆக்கியதும், நாகம் பூண்டோன்- நாகத்தை அணிந்த சோமசுந்தரக் கடவுள், அரிய திருமேனியின்மேல்- (தனது) அரிய திருமேனியிலே, அடிசுமந்து மண்சுமந்த அருளும்- பிரம்படி சுமந்து மண்சுமந்தருளியதும், தென்னன்- பாண்டியனது, எரி அடு வெஞ்சுரம் தணித்தவாறும்- அழல் போலும் வருத்தாநின்ற கொடிய வெப்பு நோயைத் தணித்தருளிய தன்மையும், கழுவில் இட்டவாறும்-சமணர்களைக் அமணரைக் வன்னி கிணறு கழுவிலேற்றிய தன்மையும், கரி என இலிங்கம் கூய்- சான்றாக வன்னி கிணறு இலிங்கம் ஆகிய இம் மூன்றையும் அமைத்து, வணிக மகள் காத்தவாறும்-வணிகப் பெண்ணைக் காத்தருளிக் தன்மையும்.

எனத்தொகையால் அறுபத்து நான்கிவற்றை நிறுத்தமுறை யீறி லாத வினைத்தொகையா றகன்றீரெக் காலமெவர் பொருட்டெனநீர் வினாய வாற்றான் மனத்தளவி லன்புமடை உடைந்தொழுகத் திருவால வாயான் தாளை நினைத்தளவி லானந்தம் பெருகவிரித் துரைப்பலென நெறியாற் கூறும்.

எனத் தொகையால் அறுபத்து நான்கு- என்று தொகையினால் அறுபத்து நான்கு திருவிளையடல்களாம், ஈறு இலாத வினைத் தொகை ஆறு அகன்றீர்- முடிவில்லாத வினைத் தொகுதியின் நெறியைக் கடந்த முனிவர்களே, எக்காலம் எவர் பொருட்டு என நீர் வினாயவாற்றால்- எந்தக் காலத்தில் எவர் பொருட்டு என்று நீர் கேட்டபடியால், இவற்றை நிறுத்த முறை- இவைகளை இங்கு வைத்த முறைப்படியே, விரித்து உரைப்பல் என- விரித்துக் கூறுவேன் என்று, மனத்து அளவு இல் அன்பு- மனத்தின் கண் அளவிறந்த அன்பானது, மடை உடைந்து ஒழுக- மடை திறந்து பாய, திருவாலவாயான் தாளை நினைந்து- திருவாலவாயுடைய பெருமான் திருவடிகளைச் சிந்தித்து, அளவு இல் ஆனந்தம் பெருக- அளவற்ற இன்பம் மிக, நெறியால் கூறும்- முறைப்படி கூறுவான்.

பதிகம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 342

இந்திரன் பழிதீர்த்த படலம்

அறுசீரடியாசீரிய விருத்தம்

மின்பயில் குலிசப் புத்தேள் விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வன்பழி விடாது பற்றக் கடம்பமா வனத்தி லெய்தி என்பர வாரம் பூண்ட இறைவனை அருச்சித் தேத்திப் பின்பது கழிந்து பெற்ற பேற்றினை பெடுத்துச் சொல்வாம்.

மின்பயில்- ஒளிதங்கிய, குலிசப்புத்தேள்- வச்சிரப் படையையுடைய இந்திரன், விருத்திராசுரனைக் கொன்ற- விருத்திரன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றதனாலாகிய, வன்பழி- வலிய பழியானது, விடாது பற்ற- நீங்காது பற்ற, மா கடம்பவனத்தில் எய்தி- (அது நீங்கப்) பெரிய கடம்பவனத்தில் வந்து, என்பு அரவு ஆரம் பூண்ட இறைவனை- எலும்பினையும் பாம்பினையும் மாலையாக அணிந்த சிவபெருமானை, அருச்சித்து ஏத்தி- அருச்சித்துத் துதித்து, பின்பு அது கழிந்து- பின் அப்பழியானது நீங்கி, பெற்ற பேற்றினை எடுத்துச் சொல்வாம்- பெற்ற பயனை எடுத்துக் கூறுவாம்.

முன்னதாம் உகத்தில் வண்டு முசுமந் தார நீழல் பொன்னவீர் சுணங்குண் கொங்கைப் புலோமசை மணாளன் பொற்பூண் மின்னவிர்ந் திமைப்பச் சிங்கஞ் சுமந்தமெல் லணைமேல்மேவி அன்னமென் னடையா ராடும் அடன்மே லார்வம் வைத்தான்.

முன்னது ஆம் உகத்தில்- முற்பட்டதாகிய கிரேதாயுகத்தில், வண்டு மூசும் மந்தார நீழல்- வண்டுகள் மொய்க்கும் மந்தார மரத்தினது நிழலின் கண், சிங்கம் சுமந்த- சிங்கங்களால் தாங்கப்பெற்ற, மெல் அணை மேல்- மெத்தென்ற ஆதனத்தின்மேல், பொன் அவிர் சுணங்கு உண் கொங்கை- பொற் பிதிர் போல விளங்கும் தேமலைக் கொண்டிருக்கிற இந்திராணியின் புலோமசைமணாளன்-கொங்கைகளையுடைய, தலைவனாகிய இந்திரன், பொன் பூண்- பொன்னாலாகிய அணிகள், அவிர்ந்து இமைப்ப- மின்போலும் விளங்கி ஒளிவிட, மேவி-அன்னம் போலும் ஆடும்-நடையார் அன்னம் மெல் வீற்றிருந்து மெதுவான நடையையடைய மகளிர் ஆடுகின்ற, ஆடல்மேல் ஆர்வம் வைத்தான்- கூத்தின்மேல் விருப்பம் வைப்பானாயினன். (02)

முவகை மலரும் பூத்து வண்டுளே முழங்கத் தெய்வப் பூவலர் கொடிபேர்ந் தன்ன பொன்னனார் கூத்தும் அன்னார் நாவல ரமுத மன்ன பாடலு நாக நாட்டுக் காவலன் கண்டு கேட்டுக் களிமதுக் கடலு ளாழ்ந்தான்.

தெய்வப்பு- தெய்வத் தன்மை பொருந்திய தாமரை மலரானது, வண்டு உளே முழங்கு- வண்டு உள்ளே ஒலிக்கா நிற்க, மூவகை மலரும்- ஏனைய கோட்டுப்பு நிலப்பு கொடிப்பு என்ற மூவகை மலர்களையும், பூத்து- மலர்வித்து, அலர்- மலரப் பெற்ற, கொடி பேர்ந்து அன்ன- கொடிகள் ஆடினாற் போன்ற, பொன் அனார் கூத்தும்- திருமகளை ஒத்த தேவமகளிரின் கூத்தையும், அன்னார்- அம்மகளிரின் நா அலர்- நாவினின்றும் தோன்றுகின்ற, அமுதம் அன்னபாடலும்- அமுதத்தை யொத்த பாடலையும், நாக நாட்டுக் காவலன்- விண்ணுலகிற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனானவன், கண்டு, கேட்டு- (முறையே) கண்டும் கேட்டும், களி மதுக் கடலுள் ஆழ்ந்தான்-களிப்பாகிய மதுக்கடலுள் அழுந்தியிருப்பானாயினன். (03)

பையரா அணிந்த வேணிப் பகவனே யனைய தங்கள் ஐயனாம் வியாழப் புத்தே ளாயிடை அடைந்தா னாகச் செய்யதாள் வழிபா டின்றித் தேவர்கோ னிருந்தான் அந்தோ தையலார் மயலிற் பட்டோர் தமக்கொரு மதியுண் டாமோ.

பை அரா அணிந்த வேணி- படத்தையுடைய பாம்புகளை அணிந்த சடையையுடைய, பகவனே அனைய- சிவபெருமானையே ஒத்த, தங்கள் ஐயனாம்- தங்கள் குரவனாகிய, வியாழப் புத்தேள்-வியாழ தேவன், ஆயிடை அடைந்தானாக- அவ்விடத்து வர, செய்ய நாள் வழிபாடு இன்றி- (அவனுடைய) சிவந்த திருவடிகளுக்கு வழிபாடு செய்யாமல், தேவர்கோன் இருந்தான்-தேவேந்திரன் வாளாவிருந்தான், அந்தோ- ஐயோ, தையலார் மயலில்- மகளிரின் மயக்கத்தில், பட்டோர் தமக்கு ஒரு மதி உண்டாமா- வீழ்ந்தவர்கட்கு நல்லறிவு உண்டாகுமோ (இல்லை என்றபடி).

ஒல்லெனக் குரவ னேக உம்பர்கோன் திருவி னாக்கம் புல்லெனச் சிறிது குன்றப் புரந்தரன் அறிந்துடுக் கேடு நல்லதொல் குரவற் பேணா நவையினால் விளைந்த தென்னா அல்லலுற் றறிவன் தன்னைத் தேடுவா னாயி னானே. குரவன் ஒல்லென ஏக- (அதனை உணர்ந்த) குரவனாகிய வியாழன் விரைந்து சென்றுவிட, உம்பர்கோன் திருவின் ஆக்கம்- தேவர்க்கரசனது செல்வத்தின் மிகுதி, புல்லெனச் சிறிது குன்ற- பொலிவின்றிச் சிறிதாகக் குறைதலால், புரந்தரன் அறிந்து- இந்திரன் (அதனை) உணர்ந்து, இக்கேடு- இந்தக் கெடுதியானது, நல்ல தொல் குரவன்- நல்ல தொன்று தொட்ட குரவனாயுள்ளானை, பேணா நவையினால் விளைந்தது என்னா-வழிபாடு செய்யாத குற்றத்தினால் வந்தது என்று, அல்லல் உற்று- துன்பமுற்று, அறிவன் தன்னைத் தேடுவான் ஆயினான்-குரவனைத் தேடத் தொடங்கினான்.

அங்கவ னிருக்கை புக்கான் கண்டிலன் அவித்த பாசப் புங்கவ ருலகு மேனோர் பதவியும் புவன முன்றில் எங்கணுந் துருவிக் காணான் எங்குற்றான் குரவ னென்னுஞ் சங்கைகொள் மனத்த னாகிச் சதுர்முக னிருக்கை சார்ந்தான்.

அவன் இருக்கை புக்கான்- அக்குரவன் இருப்பிடத்திற் சென்று, அங்கு கண்டிலன்- அங்கு காணாதவனாய், அவித்த பாசம் புங்கவர் உலகும்- பாசங்களைக் கெடுத்த முனிவர்களுலகத்திலும், ஏனோர் பதவியும்- மற்றையோர் இருப்பிடங்களிலும், புவனம் மூன்றில் எங்கணும்- மூன்று உலகத்துமுள்ள எல்லாவிடங்களிலும், துருவிக் காணான்- தேடியும் காணதவனாய், குரவன் எங்கு உற்றான் என்னும்- ஆசிரியன் எங்குற்றானோ என்னும், சங்கை கொள் மனத்தன் ஆகி- ஐயங்கொண்ட மனத்தை யுடையவனாய், சதுர் முகன் இருக்கை சார்ந்தான்- சதுர்முகன் இருப்பிடமாகிய சத்தியலோகத்தை அடைந்தான். (06)

துருவினன் அங்குங் காணான் திசைமுகன் தொழுது தாழ்ந்து பரவிமுன் பட்ட வெல்லாம் பகர்ந்தனன் பகரக் கேட்டுக் குரவனை இகந்த பாவங் கொழுந்துபட்டு அருந்துஞ் செவ்வி வருவது நோக்கிச் சூழ்ந்து மலர்மக னிதனைச் சொன்னான்.

அங்கும் துருவினன் காணான்- அங்கும் தேடிக் காணாதவனாய், தொழுது பரவி- நான்முகனை வீழ்ந்து திசைமுகன் தாழ்ந்து பகர்ந்தனன்-முன் பட்ட எல்லாம் துதித்து, வணங்கித் கூறினான், பகர-எஞ்சாது கூற, நிகழ்ந்தவற்றை எல்லாம் கேட்டு, குரவனை இகழ்ந்த கேட்டு- பிரமன் மலர்மகன் இகழ்ந்ததனாலாகிய பாவமானது குரவனை கொழுந்து 山上伤-

கொழுந்து விட்டோங்கி, அருந்தும் செவ்வி வருவது நோக்கி-அவனை விழுங்கும் காலம் வருதலையறிந்து, சூழ்ந்து இதனைச் சொன்னான்- ஆராய்ந்து இதனைச் சொல்வானாயினன். (07)

அனையதொல் குரவற் காணும் அளவுநீ துவட்டா ஈன்ற தனையன்முச் சென்னி யுள்ளான் தானவர் குலத்தில் வந்தும் வினையினால் அறிவான் மேலான் விச்சுவ உருவ னென்னும் இனையனைக் குருவாக் கோடி என்னலும் அதற்கு நேர்ந்தான்.

அனைய தொல் குரவன் காணும் அளவும்- அந்தப் பழமையான குரவனைக் காணும் வரையும், நீ துவட்டா ஈன்ற- நீ துவட்டா வானவன் பெற்ற, தனையன்- புதல்வனும், முச்சென்னி உள்ளான்- மூன்று தலைகளையுடையவனும், தானவர் குலத்தில் வந்தும்- அசுரர் குலத்தில் தோன்றியும், வினையினால் அறிவால் மேலான்- தொழிலாலும் அறிவாலும் சிறந்தவனுமாகிய, விச்சுவ உருவன் என்னும் இனையனை- விச்சுவ உருவனென்னும் பெயரையுடைய இவனை, குருவாக் கோடி என்னலும்-குரவனாகக் கொள்வாயாக என்று கூறலும், அதற்கு நேர்ந்தான்-அதற்கு உடன்பட்டவனாய்.

அழலவீர்ந் தனைய செங்கே ழடுக்கிதழ் முளரி வாழ்க்கைத் தொழுதகு செம்மல் தன்னைத் தொழுதுமீண் டகன்று நீங்கா விழைதகு காதல் கூர விச்சுவ உருவன் தன்னை வழிபடு குருவாக் கொண்டான் மலர்மகன் சூழ்ச்சி தேறான்.

அழல் அவிர்ந்து அனைய செங்கேழ்- தீயானது ஒளிவிட்டா லொத்த செந்நிறத்தையுடைய, அடுக்கு இதழ் முளரி- அடுக்கிய இதழ்களையுடைய தாமரை மலரில், வாழ்க்கை- வாழ்தலையுடைய, தொழுதகு செம்மல் தன்னை- வணங்கத் தக்க பெருமையையுடைய பிரமனை, மீண்டு தொழுது அகன்று நீங்கா- மீளவும் வணங்கி (அவணின்றும்) நீங்கிப் போய், மலர் மகன் சூழ்ச்சி தேறான்- பிரமனது உபாயத்தை அறியாத வனாய், விழைதகு காதல் கூர- விரும்பத்தக்க அன்பு மிக, விச்சுவ உருவன் தன்னை- விச்சுவ உருவனை, வழிபடு குருவாக கொண்டான்- தான் வழிபடும் குரவனாகக் கொண்டான்.

கைதவக் குரவன் மாயங் கருதிலன் வேள்வி ஒன்று செய்திடல் அடிக ளென்னத் தேவர்கட்கு ஆக்கங் கூறி வெய்தழல் வளர்ப்பா னுள்ளம் வேறுபட் டவுணர்க் கெல்லாம் உய்திற நினைந்து வேட்டான் தனக்குமே லுறுவது ஓரான். கைதவக் குரவன் மாயம் கருதிலன்- வஞ்சனையையுடைய குரவனது தீய கருத்தை உணராதவனாய், அடிகள் வேள்வி ஒன்று செய்திடில் என்ன- அடிகளே ஒரு வேள்வி செய்க என்று வேண்ட, தேவர்கட்கு ஆக்கங் கூறி- தேவர்களுக்கு நலன் உண்டாக எனச் சொல்லி, வெய்து அழல் வளர்ப்பான்-வெம்மையாகிய தீயை வளர்க்கின்றவன், தனக்கு மேல் உறுவது ஓரான்- தனக்குமேல் விளைவதை உணராதவனாய், உள்ளம் வேறுபட்டு- மனம் வேறுபட்டு, அவுணர்க்கு எல்லாம் உய்திறம் நினைந்து வேட்டான்- அசுரர்களுக்கெல்லாம் ஆக்கங் கருதி வேள்வி செய்தான்.

வாக்கினால் மனத்தால் வேறாய் மகம்செய்வான் செயலை யாக்கை நோக்கினான் ஓதி தன்னால் நோக்கினான் குலிச வேலால் தாக்கினான் தலைகள் முன்றுந் தனித்தனி பறவை யாகப் போக்கினான் அலகை வாயிற் புகட்டினான் புலவுச் சோரி.

வாக்கினால் மனத்தால் வேறாய்- சொல்லால் வேறாகவும் நினைப்பால் வேறாகவும், மகம் செய்வான் செயலை- வேள்வி செய்கின்றவன் செய்கையை, ஆக்கை நோக்கினான்- உடலிற் கண்களையுடைய இந்திரனானவன், ஓதி தன்னால் நோக்கினான்- ஞானப் பார்வையால் நோக்கி, குலிச வேலால் தாக்கினான்- வச்சிரப் படையால் மோதி, தலைகள் மூன்றும்- மூன்று தலைகளையும், தனித் தனி பறவையாகப் போக்கினான்- தனித் தனியே வெவ்வேறு பறவைகளாகப் போக்கி, அலகை வாயில்-பேய்களின் வாய்களில், புலவுச் சோரி புகட்டினான்-ஊனோடு கூடிய குருதியைப் புகச் செய்தான்.

தெற்றெனப் பிரம பாவம் சீறிவந் தமரர் வேந்தைப் பற்றலு மதனைத் தீர்ப்பான் பண்ணவர் மரமேல் மண்மேற் பொற்றொடி யார்மேல் நீர்மேல் வேண்டினர் புகுத்த லோடும் மற்றவ ரி.தியாம் தீர்க்கும் வண்ணம்யா தென்ன விண்ணோர்.

தெற்றென- விரைவாக, பிரமபாவம்- பிரமக் கொலைப்பாவமானது, சீறி வந்து- முனிந்து வந்து, அமரர் வேந்தைப் பற்றலும்- தேவர்க்கரசனைப் பற்றியவுடனே, அதனைத் தீர்ப்பான்- அதனை நீக்கும் பொருட்டு, பண்ணவர் வேண்டினர்- தேவர்கள் விரும்பினவர்களாகி, மரமேல் மண்மேல் பொன் தொடியார் மேல் நீர்மேல் புகுத்தலோடும்- மரங்களின்மேலும் பூமியின்மேலும் பொன்னாலாகிய வளையலையணிந்த மகளிர்மேலும் நீர்மேலும்

கூறுசெய்து புகுத்தியவுடனே, அவர் இ.:.து யாம் தீர்க்கும் வண்ணம் யாது என்ன- அவர்கள் இதனை யாங்கள் நீக்கும் வகை எவ்வாறு என்று கேட்க, விண்ணோர்- தேவர்கள். (12)

அப்பிடை நுரையாய் மண்ணில் அருவருப் புவராய் அம்பொற் செப்பிளங் கொங்கை யார்பால் தீண்டுதற் கரிய பூப்பாய்க் கப்பிணர் மரத்திற் காலும் பயினதாய்க் கழிக வென்றார் இப்பழி சுமந்த எங்கட் கென்நலம் என்றார் பின்னும்.

அப்பு இடை நுரையாய்- நீரினிடத்து நுரையாகியும், மண்ணில் அருவருப்பு உவராய்-நிலத்தினிடத்து அருவருக்கத் தக்க உவராகியும், அம்பொன் செப்பு இளங் கொங்கையார் பால்-அழகிய பொன்னாலாகிய சிமிழை ஒத்த இளமையான கொங்கைகளையுடைய மகளிரிடத்து, தீண்டுதற்கு அரிய பூப்பாய்- தீண்டுதற்காகாத பூப்பாகியும், கப்பு இணர் மரத்தில்-கிளைகளையும் பூங்கொத்துக்களையுமுடைய மரங்களிடத்து, காலும் பயின் ஆய்- கசிந்தொழுகும் பிசினாகியும், கழிக என்றார்- நீங்குக என்று கூறினார், பின்னும்- மீளவும், இப்பழி சுமந்த எங்கட்கு என் நலம் என்றார்- இப்பழியைத் தாங்கிய எங்களுக்கு என்ன பயன் என்று அந்நால்வரும் வினவினார் (13)

வேறு

கருவின் மாதர் கருவுயிர்க்கு மளவு முறையால் கணவர்தோள் மருவி வாழ்க மண்ணகழ்ந்த குழியு மதனால் வடுவொழிக பொருவில் நீரு மிறைத்தோறு முறிப் பொலிக மரங்குறைபட்டு ஒருவி னாலுந் தழைகவென ஒழியா நலனு முதவினார்.

கருவின் மாதர்- சூலினையுடைய மகளிர், கரு உயிர்க்கும் அளவும்- அக்கருப்பத்தை ஈனும் வரையிலும், முறையால் கணவர் தோள் மருவி வாழ்க என- முறைப்படி தங்கணவரின் தோளைச் சேர்ந்து வாழக் கடவர் என்றும், மண் அகழ்ந்த குழியும்- மண் தோண்டிய குழியும், அதனால் வடு ஒழிக என-அம்மண்ணினாலேயே வடுவொழிந்து நிரம்பக் கடவது என்றும், இல் நீரும்-ஒப்பில்லாத நீரும், இறைத்தோறும்-பொருவு இறைக்குந் தோறும், ஊறிப் பொலிக என- ஊறி விளங்கக் கடவது குறைப்பட்டு ஒருவினாலும்- மரம் வெட்டுண்டு என்றும், மரம் வளங் குன்றினாலும், தழைக என- தழையக் கடவது என்றும், உதவினார்-நலனும் பலனையும் என்றும் நீங்காத அளித்தார்கள்.

மாசில் கழிந்த மணியேபோல் வந்த பழிதீர்ந் திந்திரனும் தேசில் திகழத் துவட்டாதன் செல்வன் தன்னைத் தேவர்பிரான் வீசிக் குலிசத் துயிருண்ட விழுமங் கேட்டு வெகுண்டுஉயிர்த்துக் கூசிப் பழிகோள் கருதியொரு கொடிய வேள்வி கடிதமைத்தான்.

மாசில் கழிந்த மணியேபோல்- குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய மாணிக்கத்தைப் போல், வந்த பழி தீர்ந்த இந்திரனும் தேசில் திகழ- அடைந்த பாவமானது நீங்கப்பெற்று இந்திரனும் ஒளியோடு விளங்க, துவட்டா- துவட்டாவானவன், தன் செல்வன் தன்னை- தனது புதல்வனாகிய விச்சுவ உருவனை, தேவர்பிரான்- தேவேந்திரன், குலிசத்து வீசி உயிர் உண்ட விழுமம் கேட்டு- வச்சிரப்படையால் ஓச்சி (அவன்) உயிரைப் பருகிய துன்பச் செய்தியைக் கேட்டு, வெகுண்டு- கோபித்து, உயிர்த்து- பெருமூச்செறிந்து, கூசி- மனங் கூசி, பழி கோள் கருதி- பழிவாங்குதலை யெண்ணி, ஒரு வேள்வி கடிது அமைத்தான் ஒரு வேள்வியை விரைந்து செய்தான்.

அந்தக் குண்டத் தெரசிகைபோ லழலுங் குஞ்சீ அண்டமுகடு உந்தக் கொடிய தூமம்போ லுயீர்த்துச் செங்கண் சீனச்செந்தீச் சீந்தப் பிறைவா ளெயிறதுக்கித் திசைவான் செவிடு படநகைத்து வந்தக் கொடிய விடம் போல எழுந்தா னொருவாள் மறவீரன்.

அந்தக் குண்டத்து- அந்த வேள்விக் குண்டத்தினின்றும், எரி சிகை போல் அழலும் குஞ்சி- எரிகின்ற தீயின் கொழுந்து போலச் செந்நிறத்தால் விளங்கும் முடியானது, அண்டம் முகடு உந்த- அண்டத்தினுச்சியைத் தாக்க, கொடிய தூமம்போல் உயிர்த்து- கொடிய புகைபோல மூச்செறிந்து, செங்கண்- சிவந்த கண்கள், சினச் செந்தீ சிந்த- கொடிய கோபத்தீயைச் சிதற, பிறைவாள் எயிறு அதுக்கி- பிறைபோல் வளைந்த ஒள்ளிய பற்களைக் கடித்து, திசைவான் செவிடுபட நகைத்து- திக்குகளும் வானமும் செவிடுபடும்படி சிரித்து, வந்த அக்கொடிய விடம் போல, கடலினின்றும் தோன்றிய அந்த ஆலால விடம் போல, ஒருவாள் மற வீரன்- ஒரு வெற்றியையுடைய வாட்படையை ஏந்திய வீரன், எழுந்தான்- தோன்றினான்.

கலிவிருத்தம்

ஈங்குவன் விருத்திர னென்ப வாரழற் றூங்குவன் கணைவிடு தூர நீண்டுநீண் டோங்குவ னோங்குதற் கொப்ப வைகலும் வீங்குவ அறனிலார் வினையி னென்பவே. ஈங்கு உவன்- இங்குத் தோன்றிய இவனையே, விருத்திரன் என்ப-விருத்திராசுரன் என்று சொல்லுவர், ஆர் அழல் தூங்கு- நிறைந்த தீத்தங்கிய, வன்கணை விடு தூரம்- வலிய அம்பு விடுகின்ற தூரம் வரை, நீண்டு நீண்டு ஓங்குவன்- (ஒவ்வொரு நாளும்) நீண்டு நீண்டு உயருவான், ஓங்குதற்கு ஒப்ப- அங்ஙனம் உயருதற்கேற்ப, வைகலும்-நாடோறும், அறன் இலார் வினையின்- அறவினை இல்லாதார் பாவம்போல, வீங்குவன் என்ப- பருப்பான் என சொல்லுவர். (17)

வீங்குடல் விருத்திரன் றன்னை விண்ணவர் ஏங்குற வருதுவட் டாவெ னும்பெயர்த் தீங்குறு மனத்தினோன் றேவர் கோனுயிர் வாங்குதி பொருதென வரவிட் டானரோ.

துவட்டா எனும் பெயர்- துவட்டா என்ற பெயரையுடைய, தீங்கு உறு மனத்தினோன்- தீமை மிக்க மனத்தினையுடையவன், விண்ணவர் ஏங்குற வரு- தேவர்கள் வருந்தும்படி தோன்றிய, வீங்கு உடல் விருத்திரன் தன்னை- பருத்த உடலையுடைய விருத்திராசுரனை, தேவர் கோன் உயிர்- தேவேந்திரன் உயிரை, பொருது வாங்குதி என- போர் செய்து வாங்குவாயென்று, வரவிட்டான்- ஏவினான்.

மதித்துணி எயிற்றினோன் வடவை போல்சினைஇக் கொதித்தெதிர் குறுகினான் கொண்ட லூர்தியும் எதிர்த்தனன் களிற்றின்மேல் இமயத் துச்சிமேல் உதித்ததோர் கருங்கதி ரொக்கு மென்னவே.

துணிமதி எயிற்றினோன்- பிறைச் சந்திரனை ஒத்த வளைந்த பற்களையுடைய விருத்திரன், வடவை போல் சினைஇ-வடவைத் தீயைப்போல் வெகுண்டு, கொதித்து- துள்ளி, எதிர் குறுகினான்- போர் முனையில் வந்தான், கொண்டல் ஊர்தியும்-மேகவாகனனாகிய இந்திரனும், இமயத்து உச்சிமேல்-பனிமலையின் சிகரத்தில், உதித்தது ஓர் கருங் கதிர் ஒக்கும் என்ன- தோன்றியதாகிய ஒரு கரிய ஞாயிறு போலும் என்று சொல்லுமாறு, களிற்றின் மேல் எதிர்த்தனன்- வெள்ளை யானையின் மேலேறி எதிர்த்தான்.

அறத்தொடு பாவநேர்ந் தென்ன ஆர்த்திரு திறத்தரு முண்டமர் செய்யக் கற்சிறை குறைத்தவன் தகுவன்மேற் குலிச வேலெடுத்து உறைத்திட வீசினான் உடன்று கள்வனும். அறத்தொடு பாவம் நேர்ந்தது என்ன- அறமும் பாவமும் எதிர்ந்தாற் போல, ஆர்த்து- ஆரவாரித்து, இருதிறத்தரும்- இரண்டு பகுதியாரும், மூண்டு அமர் செய்ய- எதிர்ந்து போரினைச் செய்ய, கல்சிறை குறைத்தவன்- மலைகளின் சிறையை அறுத்தவனாகிய இந்திரன், தகுவன் மேல்-அசுரனாகிய விருத்திரன் மேல், குலிசவேல் எடுத்து உறைத்திட வீசினான்- வச்சிரப் படையை எடுத்து உறைக்கும் படி வீசினான், கள்வனும் உடன்று- விருத்திரனும் சினந்து. (20)

இடித்தனன் கையிலோர் இருப்பு லக்கையைப் பிடித்தனன் வரையெனப் பெயர்ந்து தீயெனத் துடித்தனன் சசிமுலைச் சுவடு தோய்புயத்து அடித்தனன் இந்திர னவச மாயினான்.

இடித்தனன்- ஆரவாரித்து, ஓர் இருப்பு உலக்கையை கையில் பிடித்தனன்- ஒரு இருப்புலக்கையைக் கரத்திற்றாங்கி, வரையெனப் பெயர்ந்து- மலைபோல அடிபெயர்ந்து, தீ எனத் துடித்தனன்- தீப்போலத் துள்ளி, சசிமுலைச் சுவடுதோய் புயத்து அடித்தனன்- இந்திராணியின் தனச்சுவடு பொருந்திய தோளின்கண் தாக்கினான், இந்திரன் அவசம் ஆயினான்-இந்திரன் மூர்ச்சையானான்.

அண்டரே றனையவன் அவச மாறிப்பின் கண்டகன் கைதவம் நினைந்திக் கள்வனேர் மண்டம ராற்றுவான் வலியி லோம்எனப் புண்டரீ கத்தவன் உலகிற் போயினான்.

தேவர்களுள் அனையவன் ஆண் அண்டர் ஏறு மூர்ச்சை சிங்கபோன்றவனாகிய இந்திரன், அவசம் மாறி-பின்பு தெளிந்து, பின் கண்டகன் கைதவம் நினைந்து-அக்கொடியவனது வஞ்சனையை உணர்ந்து, இக் கள்வன் நேர்மண்டு அமர் ஆற்றுவான்- இந்தக் கள்வனுக்கு நேர் நின்று மிக்க போரைச் செய்வதற்கு, வலியிலோம் என- வன்மையுடைய மல்லோம் என்று கருதி, புண்டரீகத்தவன் உலகில் போயினான்-தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமனுலகத்திற் சென்றான்.

தாழ்ந்துதான் படுதுயர் விளம்பத் தாமரை வாழ்ந்தவன் வலாரியோடு அணைந்து மாமகள் வீழ்ந்தமார் பினனடி வீழ்ந்து செப்பமால் சூழ்ந்துவா னாடனை நோக்கிச் சொல்லுவான். தாழ்ந்து- வணங்கி, தான் படுதுயர் விளம்ப- தான் விருத்திரனாற்பட்ட துன்பங்களைக் கூற, தாமரை வாழ்ந்தவன்- தாமரை மலரில் வசிப்பவனாகிய அயன், வலாரியோடு அணைந்து- இந்திரனோடும் சென்று, மாமகள் வீழ்ந்த மார்பினன் அடி- திருமகள் விரும்பி வசிக்கும் மார்பையுடைய திருமாலின் அடிகளில், வீழ்ந்து- வீழ்ந்து வணங்கி, செப்ப- சொல்ல, மால்- திருமால், சூழ்ந்து- ஆலோசித்து, வான் நாடனை நோக்கிச் சொல்லுவான்- இந்திரனைப் பார்த்துக் கூறுவான். (23)

ஆற்றவும் பழையதுன் அங்கை வச்சிரம் மாற்றவ ருயிருண வலியின் றாதலால் வேற்றொரு புதியது வேண்டு மால்டுனிச் சாற்றுதும் அதுபெறுந் தகைமை கேட்டியால்.

உன் அங்கை வச்சிரம் ஆற்றவும் பழையது- உனது கையிலுள்ள வச்சிரப்படையானது மிகவும் பழையது, மாற்றலர் உயிர் உண வலி இன்று- (அதனால்) பகைவர்களின் உயிரை உண்ணுதற்கு வலிமையிலதாயிற்று, ஆதலால் வேறு ஒரு புதியது வேண்டும்-ஆகலான் வேறு ஒரு புதிய படைவேண்டும், இனி அது பெறும் தகைமை சாற்றுதும் கேட்டி- இப்பொழுது அதை அடையுந் தன்மையைச் சொல்லுவேம் கேட்பாயாக. (24)

தொடையகன் மார்பநாம் தூய பாற்கடல் கடையுநா ளசுரருஞ் சுரருங் கையில்வெம் படையொடும் அடையன்மின் பழுதென் றப்படை

அடையவுந் ததீசீபா லடைவீத் தாமரோ.

தொடை அகல்மார்ப-மாலையை யணிந்த பரந்த மார்பையுடையவனே, நாம் தூய பால்கடல் கடையும் நாள்- நாம் புனிதமான பாற்கடலைக் கடையுங்காலத்து, அசுரரும் சுரரும் அசுரர்களும் தேவர்களும், கையில் வெம்படையொடும் அடையன்மின்- கரத்தில் கொடிய படைக் கலங்களோடு வாராதீர்கள், பழுது என்று- (அங்ஙனம் வருதல்) குற்றமாகும் என்று, அப்படை அடையவும்- அப்படைகள் அனைத்தையும், ததீசிபால் அடைவித்தாம்- ததீசிமுனிவனிடத்தே சேர்ப்பித்தோம்.

சேட்படு நாள்நனி செல்லத் தேவரா வாட்படை அவுணரா வந்து கேட்டிலர் ஞாட்படை படையெலா ஞான நோக்கினால் வேட்படை வென்றவன் விழுங்கி னானரோ. நனி சேண்படு நாள் செல்ல- மிக நீட்டிப்புடைய நாள்கள் கழியவும், தேவரா- தேவராதல், வாள் படை அவுணரா- வாட்படைகளையுடைய அவுணராதல், வந்து கேட்டிலர்- வந்து கேட்கவில்லை (அதனால்), ஞான நோக்கினால்- ஞானப்பார்வையோடு கூடிய, வேள்படை வென்றவன்- மன்மதனுடைய அம்புகளை வென்றவனாகிய ததீசிமுனிவன், ஞாட்பு அடை படை எலாம்- போருக்குப் பொருந்திய அப்படைகளை எல்லாம், விழுங்கினான்- விழுங்கினான். (26)

விழங்கிய படையெலாம் வேற றத்திரண்டு ஒழுங்கிய தான்முது கந்தண் டொன்றியே எழுங்கதிர்க் குலிசமாம் அதனை யெய்துமுன் வழங்குவன் கருணையோர் வடிவ மாயினான்.

விழுங்கிய படை எலாம்- (அங்ஙனம்) விழுங்கப்பட்ட படைகள் அனைத்தும், வேறு அறத் திரண்டு- வேறாக இன்றி ஒன்றாகத் திரண்டு, முதுகந் தண்டு ஒன்றியே- முதுகெலும்பைப் பொருந்தி, ஒழுங்கியது- ஒழுங்குபட்டது, எழும் கதிர் குலிசம் ஆம்- (அ. து) எழுகின்ற ஒளியையுடைய வச்சிரப்படையாகும், எய்தும் முன்- நீ சென்று கேட்பதற்கு முன்னே, கருணை ஓர் வடிவம் ஆயினான்-கருணையே ஒரு உருவமாகிய அம்முனிவன், அதனை வழங்குவன்- அதனைக் கொடுப்பான்.

வேறு

என்று மாதவ னியம்ப உம்பர்கோன் ஒன்றும் வானவர் தம்மொ டொல்லெனச் சென்று மாயையின் செயலை நோன்பினால் வென்ற மாதவ னிருக்கை மேவினான்.

என்று மாதவன் இயம்ப- என்று திருமால் கூற, உம்பர் கோன்-தேவேந்திரன், ஒன்றும் வானவர் தம்மோடு- பொருந்திய தேவர்களோடும், ஒல்லெனச் சென்று- விரைந்து சென்று, மாயையின் செயலை- மாயையின் செய்கைத் திறங்களை, நோன்பினால் வென்ற மாதவன்- தவவலியால் வெற்றி கொண்ட பெரிய தவத்தினையுடைய ததீசி முனிவனது, இருக்கை மேவினான்- இருப்பிடத்தை அடைந்தான். (28)

அகமலர்த்து அருந்தவன் அமரர்க் கன்புகூர் முகமலர்ந் தின்னுரை முகமன் கூறிநீர் மிகமெலிந் தெய்தினீர் விளைந்த தியாதது தகமொழிந் திடலென வலாரி சாற்றுவான். அகம் மலர்ந்து அருந்தவன்- மன மகிழ்ந்து அரிய தவத்தினையுடைய முனிவன், அமரர்க்கு அன்பு கூர் முகமலர்ந்து-தேவர்களை நோக்கி அன்பு மிகுந்த இன்முகஞ் செய்து, முகமன் இன் உரை கூறி- உபசாரமாக இனிய சொற்களைக் கூறி, நீர் மிக மெலிந்து எய்தினீர் -நீவிர் மிகவும் வருந்தி வந்தீர்கள், விளைந்தது யாது- நடந்தது என்ன, அது தகமொழிந்திடல் என- அதைப் பொருந்தச் சொல்லுக என்று கேட்க, வலாரி சாற்றுவான்- இந்திரன் கூறுவான். (29)

அடிகள் நீர் மறாததொன் றதனை வேண்டியிம் முடிகொள்வா னவரொடு முந்தினேன் அது செடிகொள்கா ரிருளுடல் அவுணர்த் தேய்த்தெமர் குடியெலாம் புரப்பதோர் கொள்கைத் தாயது.

அடிகள்- அடிகளே, நீர் மறாதது ஒன்று- நீர் மறாதளிப்பதாகிய ஒரு பொருள் உளது, அதனை வேண்டி- அப்பொருளைப் பெற விரும்பி, இம்முடிகொள் வானவரொடும் முந்தினேன்- இந்த முடியையுடைய தேவர்களோடும் முந்துற வந்தேன், அது- அப்பொருள், செடி கொள்- முடை நாற்றத்தையுடைய, கார் இருள் உடல் அவுணர்- கரிய இருள் போன்ற உடலினையுடைய அவுணர்களை, தேய்த்து- அழித்து, எமர்- எம்மவர்களின், குடி எலாம் புரப்பது- குடிகளையெல்லாம் காப்பதாகிய, ஓர் கொள்கைத்து ஆயது- ஒரு கொள்கையினை உடையதாகியது.

யாதெனி னினையதுன் யாக்கை உள்ளதென்று ஓதலும் யாவையு முணர்ந்த மாதவன் ஆதவற் கண்டதா மரையி னானனப் போதலர்ந் தின்னன புகல்வ தாயினான்.

இனையது யாது எனின்- இத்தன்மையுள்ள பொருள் யாதென்றால், உன் யாக்கை உள்ளது என்று ஓதலும்-யாவையும் அளவில், என்று கூறிய உடலிலுள்ளது உனது எவற்றையும் நிகழும் மாதவன்- முக்காலங்களிலும் உணர்ந்த ஆதவன் தவத்தினையுடைய முனிவன், அறிந்த பெரிய சூரியனைக் கண்ட தாமரையைப்போல, தாமரையின்-போது அலர்ந்து- முகமாகியமலர் விரிந்து, இன்னன (31)புகல்வது ஆயினான்- இவைகளைக் கூறுவானாயினன்.

நாய்நம தெனநரி நமது எனப்பிதா தாய்நம தெனநமன் தனதெ னப்பிணி பேய்நம தெனமன மதிக்கும் பெற்றிபோல் ஆய்நம தெனப்படும் யாக்கை யாரதே.

நாய் நமது என- நாய்கள் எம்முடையது எனவும், நரி நமது என-நரிகள் எம்முடையது எனவும், பிதா தாய் நமது என- தந்தையும் தாயும் எம்முடையது எனவும், நமன் தனது என- கூற்றுவன் என்னுடையது எனவும், பிணி பேய் நமது என- நோய்களும் பேய்களும் எம்முடையது எனவும், மனம் மதிக்கும் பெற்றி போல் ஆய்- மனத்தால் கருதுந் தன்மை போலாக, நமது எனப்படும் யாக்கை- நாமும் நம்முடையது எனக் கருதப்படுகின்ற உடல்? யாரது- யாருக்கு உரியது.

விடம்பயி லெயிற்றர வுஉரியும் வீநுழை குடம்பையுந் தானெனுங் கொள்கைத் தேகொலாம் நடம்பயில் கூத்தரி னடிக்கும் ஐவர்வாழ் உடம்பையும் யானென உரைக்கற் பாலதோ.

நடம்பயில் கூத்தரின்- ஆடுகின்ற கூத்தர்களைப் போல, நடிக்கும் ஐவர்வாழ்- நடிக்கின்ற ஐம்பொறிகள் வாழா நின்ற, உடம்பையும் உடலையும், யான் என- நான் என்று, உரைக்கற் பாலதோ- (உயிர்) கூறும் தகுதியையுடையதாமோ (அங்ஙனம் கொள்ளின் அது), விடம்பயில்- நஞ்சு தங்கிய, எயிற்று அரவு- பற்களையுடைய பாம்பு, உரியும்- தனது தோலையும், வீ- பறவை, நுழை குடம்பையும்- தான் நுழைகின்ற கூட்டையும், தான் எனும் கொள்கைத்து- தான் என்று கொள்ளும் கொள்கையையுடையதாம்.

நடுத்தயா விலார்தமை நலியத் துன்பநோய் அடுத்தயா வருந்திரு வடைய யாக்கையைக் கொடுத்தயா அறம்புகழ் கொள்வ னேயெனின் எடுத்தயாக் கையின்பய னிதனின் யாவதே.

இந்திரனே, நடு தயா இலார்- நடுவுநிலையும் கருணையும் இல்லாதவர்கள், தமை நலிய- தங்களை வருத்துதலால், துன்ப நோய் அடுத்த யாவரும்- துன்பமாகிய பிணியைப் பொருந்திய நீங்கி) இன்பத்தைப் திரு (அத்துன்ப அடைய-அனைவரும், பெறுமாறு, யாக்கையைக் கொடுத்து- என் உடலை அளித்து, அறம் புகழ் கொள்வனே எனின்- அறத்தையும் புகழையும் பெறுவேனாயின், உடம்பினாலடையும் ஆக்கையின் பயன்-எடுத்த இதனின் யாவது- இதனினும் வேறு யாதுளது. (34)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

என்றனன் கரண மொன்றி யெழுகருத் தறிவை யீர்ப்ப நின்றனன் பிரம நாடி நெறிகொடு கபாலங் கீண்டு சென்றனன் விமான மேறிச் சேர்ந்தன னுலகை நோன்பால் வென்றவன் துறக்கம் புக்கு வீற்றினி திருந்தா னம்மா.

என்றனன்- என்று கூறி, உலகை நோன்பால் வென்றவன்- உலக மாயையைத் தவத்தால் வென்ற ததீசி முனிவன், கரணம் ஒன்றி- கரணங்கள் ஒன்றுபட்டு, எழு கருத்து- ஒன்றா யெழுகின்ற மெய்யுணர்வானது, அறிவை ஈர்ப்ப- விகற்ப அறிவுகளை இழுத்து அடக்கிக்கொள்ள, நின்றனன்- சிவயோக சமாதியில் நின்று, பிரம நாடி நெறி கொடு- சுழுமுனா நாடியின் வழியால், கபாலம் கீண்டு சென்றனன்- கபாலத்தைக் கிழித்துச் சென்று, விமானம் ஏறிச்சேர்ந்தனன்- வானவூர்தியில் ஏறிப் போய், துறக்கம் புக்கு- சிவலோகத்தையடைந்து, இனிது வீற்றிருந்தான்- இன்பமுடன் வீற்றிருந்தான்.

அம்முனி வள்ளல் ஈந்த வடுபடை முதுகந் தண்டைத் தெம்முனை யடுபோர் சாய்க்குந் திறல்கெழு குலிசம் செய்து கம்மியப் புலவ னாக்கங் கரைந்துகைக் கொடுப்ப வாங்கி மைம்முகி லூர்தி யேந்தி மின்விடு மழைபோல் நின்றான்.

அம்முனிவள்ளல் ஈந்த- அந்த முனியாகிய வள்ளலால் கொடுக்கப்பட்ட, அடுபடை முதுகந் தண்டை- கொல்லுதல் தொழிலையுடைய படைகள் திரண்ட முதுகெலும்பினை, தெவ்முனை- பகைவர் முனைகின்ற, அடுபோர் சாய்க்கும்-கொல்லுகின்ற போரைப் பின்னிடச்செய்யும், திறல் கெழு- வலி பொருந்திய, குலிசம் செய்து- வச்சிரப் படையாகச் செய்து, கம்மியப் புலவன்- தேவதச்சன், ஆக்கம் கரைந்து- ஆக்கங் கூறி, கைக்கொடுப்ப- கையிற் கொடுக்க, வாங்க- பெற்று, மைமுகில் ஊர்தி- கரிய மேகத்தை ஊர்தியாகவுடைய இந்திரன், ஏந்திகையிற்றாங்கி, மின்விடு மழைபோல் நின்றான்- மின்னலை வீசும் முகில் போல நின்றான்.

மறுத்தவா வஞ்சப் போரால் வஞ்சித்து வென்று போன கறுத்தவா ளவுணன் கொல்வான் கடும்பரி நெடுந்தேர் நீழல் வெறுத்தமால் யானை மள்ளர் வேலைபுக் கெழுந்து குன்றம் அறுத்தவா னவர்கோ னந்த அவுணர்கோ மகனைச் சூழ்ந்தான். மறுதவா- குற்றத்தினீங்காத, வஞ்சப் போரால்- மாயப் போரினால், வஞ்சித்து வென்று போன- வஞ்சனை செய்து வென்று போன, கறுத்த வாள் அவுணன் கொல்வான்- சினத்தினையுடைய வாளை விருத்திரனைக் கொல்லும்பொருட்டு, ஏந்திய குன்றம் அறுத்த வானவர்கோன்- மலையின் சிறகை அரிந்த தேவேந்திரனானவன், கடும்பரி- கடிய நடையினையுடைய குதிரைகளும், நெடுதேர்- பெரிய தேர்களும், நீழல் வெறுத்த மால் யானை- நிழலை வெகுளுகின்ற மத மயக்கத்தையுடைய யானைகளும், மள்ளர்- வீரர்களுமாகிய, வேலை புக்கு எழுந்து-சேனைக் கடலின் நடுவில் தோன்றி, அந்த நால் வகைச் அவுணர்கோ மகனைச் சூழ்ந்தான்- அந்த அவுணர் தலைவனை வளைத்தான். (37)

வானவர் சேனை முண்டு வளைத்தலும் வடவைச் செந்தீ யானது வரையி னோங்கி அழன்றுருத் தெழுந்தா லென்னத் தானவர் கோனு மானந் தலைக்கொள வெழுந்து பொங்கிச் சேனையுந் தானு முண்டு சீறிநின் றடுபோர் செய்வான்.

வானவர் சேனை மூண்டு வளைத்தலும்- தேவர் படை கோபங்கொண்டு சூழ்ந்ததும், தானவர் கோனும்- அசுரர் தலைவனாகிய விருத்திரனும், வடவைச் செந்தி ஆனது- வடவா முகாக்கினியானது, வரையின் ஓங்கி- மலைபோல உயர்ந்து, அழன்று உருத்து எழுந்தால் என்ன- கொதித்துச் சினந்து எழுந்தாற் போல, மானம் தலைக் கொள- மான மீதூர, எழுந்து பொங்கி-எழுந்து கொதித்து, சேனையும் தானும் மூண்டு- சேனையுந் தானுமாகச் சினமூண்டு, சீறி நின்று அடுபோர் செய்வான்- சீறிக் கொல்லுதற்குரிய போர் செய்யத் தொடங்கினான். (38)

அடுத்தன ரிடியே றென்ன ஆர்த்தன ராக்கங் கூறி எடுத்தனர் கையிற் சாப மெறிந்தனர் சிறுநா ணோசை தொடுத்தனர் மீளி வாளி தூர்த்தனர் குந்த நேமி வீடுத்தனர் வானோர் சேனை வீரர்மேல் அவுண வீரர்.

அவுண வீரர்- அசுர வீரர்கள், வானோர்- தேவர்களின், சேனை வீரர் மேல்- படைவீரர்கள் மேல், அடுத்தனர்- நெருங்கி, இடி ஏறு என்ன ஆர்த்தனர்- இடியேற்றைப்போல ஆரவாரித்து, கையில் சாபம்- கையில் வில்லை, ஆக்கம் கூறி எடுத்தனர்- வெற்றி கூறி எடுத்து, சிறு நாண் ஓசை எறிந்தனர்- சிறிய குணத்தொனி யுண்டாமாறு எறிந்து, மீளி வாளி- வலிமையுடைய அம்புகளை, தொடுத்தனர் தூர்த்தனர்- தொடுத்து நிறைத்தார்கள், குந்தம் நேமி விடுத்தனர்- (அவருட்சிலர்) கைவேலையும் திகிரியையும் எறிந்தார்கள். (39)

கீட்டினர் கடகக் கையாற் கிளர்வரை அனைய திண்டோள் கொட்டினர் சாரி மாறிக் குதித்தனர் பலகை நீட்டி முட்டின ரண்டம் விள்ள முழங்கினர் வடிவா ளோச்சி வெட்டின ரவுணச் சேனை வீரரை வான வீரர்.

வானவீரர்- தேவவீரர்கள், அவுணச் சேனை வீரரை- அசுரப்படை வீரர்களை, கிட்டினர்- நெருங்கி, கடகக் கையால்- தொடியணிந்த கைகளால், கிளர்வரை அனைய திண் தோள் கொட்டினர்-விளங்கா நின்ற மலையை ஒத்த வலிய தோள்களைத் தட்டி, சாரி மாறிக் குதித்தனர்- இடசாரி வலசாரியாக மாறிக்குதித்து, பலகை நீட்டி முட்டினர்- கேடகத்தை நீட்டிமோதி, அண்டம் விள்ள முழங்கினர்- அண்டம் பிளக்க ஆரவாரித்து, வடிவாள் ஓச்சி வெட்டினர்- கூரிய வாளை வீசி வெட்டினார்கள். (40)

வீழ்ந்தனர் தோளும் தாளும் விண்டனர் சோரி வெள்ளத்து ஆழ்ந்தனர் போருந் தாரும் அகன்றனர் அகன்ற மார்பம் போழ்ந்தனர் சிரங்க ளெங்கும் புரண்டனர் கூற்றூர் புக்கு வாழ்ந்தன ரடுபோ ராற்றி வஞ்சகன் சேனை மள்ளர்.

வஞ்சகன் சேனை மள்ளர்- வஞ்சகனாகிய விருத்திரன் படைவீரர்கள், அடுபோர் ஆற்றி- கொல்லுதலையுடைய போரினைச் செய்து, தோளும் தாளும் வீழ்ந்தனர்- தோள்களும் கால்களும் அறுபட்டவர்களும், சோரி விண்டனர்- குருதி சொரிந்தவர்களும், வெள்ளத்து ஆழ்ந்தனர்- அவ் வெள்ளத்தில் மூழ்கினவர்களும், போரும் தாரும் அகன்றனர்- போரினையும் தும்பை மாலையினையும் நீங்கினவர்களும், அகன்ற மார்பம் போழ்ந்தனர்- பரந்த மார்பு பிளக்கப்பட்டவர்களும், கூற்று ஊர் புக்கு வாழ்ந்தனர்- கூற்றுவனுலகு சென்று வாழ்ந்தவர்களும் (ஆயினார்).

தாளொடு கழலும் அற்றார் தலையொடு முடியும் அற்றார் தோளொடு வீரம் அற்றார் தும்பையோ டமரும் அற்றார் வாளொடு கரமு மற்றார் மார்பொடு கவச மற்றார் கோளொடும் ஆண்மை யற்றார் குறைபடக் குறையா மெய்யர்.

குறைபட குறையா மெய்யர்- (படைகளால்) குறைக்கப்படினும் குறையாத உடலையுடைய தேவவீரர்களுட் சிலர், தாளொடு கழலும் அற்றார்- கால்களோடு வீரகண்டையும் அறுபட்டார்கள் தோளொடு வீரம் அற்றார்- சிலர் தோளோடு வீரமும் அறுபட்டார்கள், தும்பையோடு அமரும் அற்றார்- சிலர் தும்பை மாலையோடு போரும் நீங்கினார்கள், வாளொடு கரமும் அற்றார்-சிலர் வாட்படையோடு கையும் அறுபட்டார்கள், மார்பொடு கவசம் அற்றார்- சிலர் மார்போடு கவசமும் பிளக்கப்பட்டார்கள் கோளொடும் ஆண்மை அற்றார்- சிலர் வலிமையோடு ஆண் தன்மையும் நீங்கினார்கள்.

தொக்கன கழுகு சேனஞ் சொரிகுடர் பிடுங்கி ஈர்ப்ப உக்கன குருதி மாந்தி ஓட்டல்வாய் நெட்டைப் பேய்கள் நக்கன பாடல் செய்ய ஞாட்பினுட் கவந்தம் ஆடப் புக்கன பிணத்தின் குன்றம் புதைத்தபார் சிதைத்த தண்டம்.

ஞாட்பினுள்- போர்க்களத்தில், கழுகு சேனம் தொக்கன-கழுகுகளும் பருந்துகளும் நிறைந்து, சொரி குடர் பிடுங்கி ஈர்ப்ப-சொரிகின்ற குடலை இழுத்துப் பிடுங்கா நிற்பவும், ஒட்டல் வாய் நெட்டைப் பேய்கள்- ஒட்டிய வாயையுடைய நீண்ட பேய்கள், உக்கன குருதி மாந்தி- சொரிவனவாகிய குருதிகளைக் குடித்து, நக்கன பாடல் செய்ய- சிரித்துப் பாடவும், கவந்தம் ஆடப் புக்கன- தலையிழந் உடல்கள் ஆடத் தொடங்கின, பார் புதைத்த பிணத்தின் குன்றம்- பூமியை மூடிய பிணமலையானது, அண்டம் சிதைத்தது- அண்டத்தைச் சிதைவு படுத்தியது. (43)

இவ்வகை மயங்கிப் போர்செய்து இறந்தவ ரொழியப் பின்னும் கைவகை யடுபோர் செய்து கரையிறந் தார்கள் மாண்டார் அவ்வகை யறிந்து வானத் தரசனும் அவுணர் வேந்தும் தெய்வதப் படைகள் வீசிச் சீறிநின் றடுபோர் செய்வார்.

இவ்வகை மயங்கி- இங்ஙனங் கலந்து, போர் செய்து இறந்தவர் ஒழிய- போர் செய்து மாண்டவர்கள் நீங்க, பின்னும்- பின்பும், கைவகை- கைவரிசையின் வகையால், அடுபோர் செய்து-கொல்லுதலையுடைய மற்போரினைச் செய்து, கரை இறந்தார்கள் மாண்டார்- அளவிறந்தவர்கள் இறந்தனர், அவ்வகை அறிந்து-அவ்வாறு மாண்டதை அறிந்து, வானத்து அரசனும் அவுணர் வேந்தனும்- தேவேந்திரனும் அசுரேந்திரனும், தெய்வதப்படைகள் வீசி- தெய்வத் தன்மையுடைய படைகளை விடுத்து, சீறி நின்று அடுபோர் செய்வார்- கனன்று நின்று கொல்லுதலையுடைய போரினைச் செய்வாராயினர்.

அனற்படை விடுத்தான் விண்ணோ ராண்டகை அதனைக் கள்வன் புனற்படை விடுத்துச் சீற்றந் தணித்தனன் புனிதன் காற்றின் முனைப்படை விடுத்தான் வெய்யோன் முழங்குகால் விழங்கு நாகச் சினப்படை தொடுத்து வீசி விலக்கினான் தேவ ரஞ்ச.

விண்ணோர் ஆண் தகை- தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன், அனல் படை விடுத்தான்- தீக் கணையை விட்டான், கள்வன்-விருத்திரன், புனல் படை விடுத்து- நீர்க்கணையை விடுத்து, அதனைச் சீற்றம் தணித்தனன்- அதனுடைய வெகுளியைத் தணித்தான், புனிதன்- தூயவனாகிய இந்திரன், காற்றின் முனைப படை விடுத்தான்- கூரிய காற்றுக் கணையை விடுத்தான், வெய்யோன்- கொடியவனாகிய விருத்திரன், முழங்கு கால்-ஒலிக்கின்ற காற்றினை, விழுங்கும்- உண்ணுகின்ற, நாகச் சினப்படை- கோபத்தையுடைய பாம்புக்கணையை, தொடுத்து வீசி- வில்லிற் பூட்டி விடுத்து, தேவர் அஞ்ச விலக்கினான்-தேவர்கள் அஞ்சும்படி (அக் கணையைத்) தடுத்தான். (45)

நாகமாப் படைவிட் டார்த்தான் நாகர்கோன் உவணச் செல்வன் வேகமாப் படையை வீசி விலக்கினான் தகுவர் வேந்தன் மோகமாப் படையைத் தொட்டு முடுக்கினான் முனைவன் அன்னது ஏகமாப் படிறன் ஞானப் படைவிடுத் திருள்போல் நின்றான்.

நாகர்கோன்- தேவர்க்கரசன், நாகம் மாப்படை விட்டு ஆர்த்தான்-பெரிய பாம்புக் கணையை விடுத்துப் பேரொலி செய்தான், உவணச் செல்வன்- கருடனாகிய செல்வனது, மாவேகப் படையை வீசி- பெரிய வேகத்தையுடைய கணையை விடுத்து, தகுவர் வேந்தன் விலக்கினான்- அசுரர் மன்னன் (அக்கணையை) மாற்றினான், முனைவன்- இந்திரன், மா மோகப்படையைத் தொட்டு முடுக்கினான்- பெரிய மயக்கத்தைத் தருகின்ற கணையை எடுத்து விரைந்து தூண்டினான், மா படிறன்- பெரிய வஞ்சகனாகிய அசுரன், அன்னது ஏக- அம் மையற் கணைஒழிய, ஞானப்படை விடுத்து- ஞானக்கணையை விடுத்து, இருள்போல் நின்றான்- இருளைப்போல நின்றான்.

மட்டிடு தாரான் விட்ட வானவப் படைக்கு மாறு விட்டுடன் விலக்கி வேறும் விடுத்திடக் கனன்று வஞ்சன் முட்டிட மான வெங்கால் மூட்டிடக் கோபச் செந்தீச் சுட்டிடப் பொறாது பொங்கிச் சுராதிப னிதனைச் செய்தான். மட்டு இரு தாரான் விட்ட- தேனைப் பொழிகின்ற மாலையுடைய இந்திரன் விடுத்த, வானவப் படைக்கு- தெய்வக் கணைகளுக்கு, மாறுவிட்டு உடன் விலக்கி- பகைக் கணைகளை விடுத்து உடனே விலக்கி, வேறும் விடுத்திட- வேறு கணைகளையும் விடுப்பதற்கு, வஞ்சன் கனன்று முட்டிட- வஞ்சகனாகிய விருத்திரன் சினந்து நெருங்க, சுராதிபன்- தேவேந்திரன், மானவெம் கால் மூட்டிட-மானமாகிய வெவ்விய காற்றானது மூட்ட, கோபச்செந்தீ-கோபமாகிய சிவந்த தீயானது, சுட்டிட- சுடுதலால், பொறாது பொங்கி- ஆற்றாது சீறி, இதனைச் செய்வான்- இதனைச் செய்வானாயினன்.

வீங்கிரு வொதுங்க மேக மின்விதிர்த் தென்னக் கையில் ஓங்கிருங் குலிச வேலை ஒல்லென விதிர்த்த லோடும் தீங்கு உளம் போன்று இருண்ட திணியுடற் கள்வ னஞ்சி வாங்கிருங் கடலில் வீழ்ந்தான் மறைந்தமை நாக மொத்தான்.

வீங்கு இருள் ஒதுங்க- மிகுந்த இருள் ஓடுமாறு, மேகம் மின் விதிர்த்து என்ன- முகிலானது மின்னலை வீசினாற்போல, கையில் ஓங்கு இருங்குலிச வேலை- கையிற் றாங்கிய மிகப் பெரிதாகிய வச்சிரப் படையை, ஒல்லென விதிர்த்தலோடும்- விரைவாக அசைத்தவுடனே, தீங்கு உளம் போன்று- தனது தீய உள்ளத்தைப்போல, இருண்ட திணி உடல் கள்வன்- கருமையுற்ற வலிய உடலையுடைய திருடனாகிய விருத்திரன், அஞ்சி - பயந்து, வாங்கு இருங்கடலில் வீழ்ந்தான்- வளைந்த பெரிய கடலினுள் வீழ்ந்து மறைந்து, மறைந்த மை நாகம் ஒத்தான்- முன் கடலில் மறைந்த மைநாகமலையை ஒத்தான்.

ஓக்கவிந் திரனும் வீழ்ந்தா னுடல்சின உருமே றன்னான் புக்கிடந் தேடிக் காணான் புண்ணிய முளரி அண்ணல் பக்கம்வந் தனைய செய்தி பகர்ந்தனன் பதகன் மாளத் தக்கதோர் சூழ்ச்சி முன்னிச் சராசர மீன்ற தாதை.

ஒக்க- அவனோடு கூட, இந்திரனும் வீழ்ந்தான்- இந்திரனும் விழுந்து, உடல் சினம்- மாறுபடும் சினத்தையுடைய, உரும் ஏறு அன்னான் புக்க தேடிக் காணான்- இடியேற்றை ஒத்த இந்திரன் புகுந்து ஒளித்த இடம் இடத்தைத் தேடிக் காணாமல், புண்ணியம் முளரி அண்ணல் பக்கம் வந்து-தூய்மையாகிய தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமனிடம் வந்து, செய்தியைக் சராசரம் ஈன்ற ക്ന്യിത്ത്, பகர்ந்தனன்-செய்தி அந்தச இயங்குவனவும் நிற்பனவுமாகிய எல்லாவற்றையும் தந்தருளிய தாதை-தந்தையாகிய பிரமனானவன், பதகன் மாளத்தக்கது ஓர் சூழ்ச்சி முன்னி-பாதகனாசிய அசுரன் மாளத் தகுந்ததாகிய ஒருபாயத்தை எண்ணி.

விந்தவெற் படக்கி னாற்கு ஈதுரையென விடுப்ப மீண்டு சந்தவெற் படைந்தான் வானோர் தலைவனை முகமன் கூறிப் பந்தவெற் பறுத்தான் வந்தது எவன்எனப் பறைக ளெல்லாஞ் சிந்தவெற் பறுத்தான் வந்த செயலெலா முறையாற் செப்பி.

விந்த வெற்பு அடக்கினாற்கு- விந்தமலையை அடக்கிய அகத்தியமுனிவனுக்கு, ஈது உரை என விடுப்ப- இச்செய்தியைக் கூறுவாயென அனுப்ப, மீண்டு திரும்பி, சந்தவெற்பு அடைந்தான்- சந்தன மரங்களையுடைய பொதியின் மலையை எய்தினான், பந்த வெற்பு அறுத்தான்- பாச பந்தமாகிய மலையைத் தொலைத்த அம்முனிவன், வானோர் தலைவனை முகமன் கூறி வந்தது எவன் என-தேவேந்திரனை நோக்கி உபசார வார்த்தைகள் கூறி வந்த காரணம் யாதென்று வினவ, வெற்பு பறைகள் எல்லாம் சிந்த அறுத்தான்- மலைகளின் சிறகுகளெல்லாம் சிதற அறுத்த இந்திரன், வந்த செயல் எல்லாம் முறையால் செப்பி- வந்த செய்திகளனைத்தும் வரிசையாகக் கூறி. (பறை- பறக்க உதவுவது)

யாவையு முணர்ந்த வெந்தைக் கியானெடுத் துணர்த்து கின்றது ஆவதென் அமருக் காற்றா தாழிபுக் கொளித்தான் ஆவி வீவது மவனால் வந்த விழுமநோ யெல்லா மின்று போவதுங் கருதி நும்பாற் புகுந்தனம் அடிக ளென்றான்.

யாவையும் உணர்ந்த எந்தைக்கு- அனைத்தையு மறிந்த எமது தந்தையாகிய நுமக்கு, யான் எடுத்து உணர்த்துகின்றதாவது என்- யான் எடுத்துத் தெரிவிப்பது யாது, அமருக்கு ஆற்றாது-போருக்கு ஆற்றாமல், ஆழி புக்கு ஒளித்தான் ஆவி வீவதும்-கடலிற் புகுந்து மறைந்த விருத்திரனுடைய உயிர் நீங்குவதும், அவனால் வந்த விழுமநோய் எல்லாம்- அவனால் நேர்ந்த துன்ப நோயனைத்தும், இன்று போவது கருதி- இன்றே நீங்குவதும் குறித்து, அடிகள் நும்பால் புகுந்தனம் என்றான்- அடிகளே. நும்மிடத்து வந்தோம் என்றான்.

என்றவ னிடுக்கண் தீர்ப்பா னிகல்புரி புலன்க ளைந்தும் வென்றவன் நெடியோன் தன்னை விடையவன் வடிவ மாக்கி நின்றவன் அறிவா னந்த மெய்ம்மையாய் நிறைந்த வெள்ளி மன்றவ னூழிச் செந்தீ வடிவினை மனத்துட் கொண்டான்.

என்றவன்- என்று கூறின இந்திரனுடைய, இடுக்கண் தீர்ப்பான்-துன்பத்தை நீக்கும் பொருட்டு, இகல் புரி புலன்கள் ஐந்தும் வென்றவன்- பகை செய்கின்ற ஐம்புலன்களையும் வென்றவனும், நெடியோன் தன்னை - திருமாலின் வடிவத்தை, விடையவன் வடிவம் ஆக்கி நின்றவன்- சிவபிரான் திருவுருவமாகச் செய்து நின்றவனுமாகிய அகத்திய முனிவன், மெய்ம்மை அறிவு ஆனந்தமாய்- உண்மை அறிவு ஆனந்த வடிவாய், நிறைந்த-வியாபித்த, வெள்ளி மன்றவன்- வெள்ளியம்பலவாணனின், ஊழிச் செந்தீ வடிவினை- சிவந்த ஊழித்தீயையொத்த திரு வுருவை, மனத்துள் கொண்டான்- உள்ளத்திற் சிந்தித்தான். (52)

கைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்கும் கையிற்பெய்துழுந் தெல்லைத் தாக்கிப் பருகினான் பிறைசேர் சென்னி ஐயன தருளைப் பெற்றார்க் கதிசய மிதென்கொல் மூன்று வையமுத் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரவரே யன்றோ.

கைதவன்- வஞ்சகனாகிய விருத்திரன், கரந்து வைகும் கடலை-மறைந்துறையும் கடலை, வெற்பு அடக்கும் கையில் பெய்து- விந்த மலையை அடக்கிய கையிற் கொண்டு, உழுந்து எல்லைத்து ஆக்கி-உழுந்தினளவினதாகச் செய்து, பருகினான்- குடித்தான், பிறைசேர் சென்னி ஐயனது அருளைப் பெற்றார்க்கு- பிறைமதி பொருந்திய திருமுடியை உடைய சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்ற அடியார்கட்கு, இது அதிசயம் என்- இது அதிசய மென்பதென்னை, மூன்று வையம்- மூன்றுலகத்தும், முத்தொழிலும் செய்ய வல்லவர்-படைத்தல் காத்தல் அழித்தலாகிய மூன்று தொழில்களையும் செய்ய வல்லவர்கள், அவரே அன்றோ- அவ்வடியார்களே அல்லவா. (53)

அறந்துறந் தீட்டு வார்த மரும்பெறற் செல்வம் போல வறந்தன படுநீர்ப் பௌவம் வடவைகண் புலப்பட் டாங்கு நிறைந்தசெம் மணியு மத்தீ நீண்டெரி சிகைபோல் நீண்டு சிறந்தெழு பவளக் காடும் திணியிருள் விழுங்கிற் றம்மா.

அறம் துறந்து ஈட்டுவார்தம்- அறத்தைக் கைவிட்டுத் தேடுபவர்களின், அரும் பெறல் செல்வம்போல- பெறுதற்கரிய செல்வத்தைப் போல, படுநீர்ப் பௌவம் வறந்தன- ஆழமாகிய நீரினையுடைய கடல் முழுதும் வற்றின, வடவைகண் புலப்பட்டாங்கு- அங்குள்ள வடவைத் தீ கண்களுக்குத் தோன்றினாற் போல, நிறைந்த செம்மணியும்- மிகுந்த செந்நிறத்தையுடைய மாணிக்கங்களும், அத்தீ நீண்டு எரி சிகைபோல்- அந்நெருப்பு உயர்ந்து எரிகின்ற கொழுந்து போல, நீண்டு சிறந்து எழு பவளக்காடும்- ஓங்கிச் சிறப்புற்றெழுத்த பவளக்காடும், திணி இருள் விழுங்கிற்று- மிக்க இருளை விழுங்கின.

பணிகளின் மகுட கோடிப் பரப்பென விளங்கிப் பல்காசு அணிகலப் பேழை பேழ்வாய் திறந்தனைத் தாகி ஒன்பான் மணிகிடந் திமைக்கு நீரான் மகபதி வேள்விக்கு ஆவாய்த் திணியுட லவுணன் பட்ட செங்கள மனைய தன்றே.

பணிகளின் மகுட கோடிப் பரப்பு என- (கடலானது, பாதலத்திலுள்ள) பாம்புகளின் மகுட வரிசையின் பரப்பைப் போல, விளங்கி- ஒளி வீசி, பல்காசு அணிகலப் பேழை- பல மணிகள் பதித்த அணிகலன்களை வைத்த பெட்டியின், பேழ்வாய் திறந்து அனைத்து ஆகி- பெரிய வாயைத் திறந்து வைத்தது போலாகி, ஒன்பான் மணிகிடந்து இமைக்கு நீரால்- ஒன்பது வகை மணிகளும் தங்கி ஒளிவிடுந்தன்மையால், மகபதி வேள்விக்கு ஆவாய்- இந்திரன் வேள்விக்குப் பசுவாகி, திணி உடல் அவுணன் பட்ட- வலிய உடலையுடைய வலாசுரன் இறந்துபட்ட, செங்களம் அனையது- போர்க்களம் போன்றது. (55)

வறந்தநீர் தன்னின் மின்னு வாள்விதிர்த் தென்னப் பன்மீன் எறிந்தன நெளிந்த நாக மிமைத்தன வளையு முத்துஞ் செறிந்தன கரந்த யாமை சேர்ந்த பல் பண்டஞ் சிந்தி முறிந்தன வங்கம் கங்கம் முக்கின சிறுமீ னெல்லாம்.

வறந்த நீர் தன்னில்- நீர் வற்றிய இடத்தில், மின்னுவாள் விதிர்த்து என்ன- ஒளியினையுடைய வாட்படையை அசைத்தாற்போல, பல்மீன் எறிந்தன- பலமீன்கள் துள்ளின, நாகம் நெளிந்த- பாம்பகள் நெளிந்தன, வளையும் முத்தும் இமைத்தன- சங்குகளும் முத்துக்களும் ஒளி வீசின, யாமை செறிந்தன கரந்த- யாமைகள் நெருங்கி ஒளித்தன, சேர்ந்த பல் பண்டம் சிந்தி வங்கம் முறிந்தன- பொருந்திய பல பொருள்களையும் சிதறிக் கப்பல்கள் உடைத்தன, கங்கம் சிறுமீன் எல்லாம் முக்கிய- பருத்துகள் சிறிய மீன்களை யெல்லாம் விழுங்கின.

செருவினி லுடைந்து போன செங்கண்வா ளவுணன் அங்கோர் அருவரை முதுகிற் கார்போ லடைத்துவா னாடர் செய்த உருகெழு பாவந் தானோ ருருவெடுத் திருந்து நோற்கும் பரிசென நோற்றான் இன்னும் பரிபவ விளைவு பாரான்.

செருவினில் உடைத்துபோன- போரில் தோல்வியடைந்து போன, செங்கண்- சிவந்த கண்களையுடைய, வாள் அவுணன்-வாட் படையையுடைய அசுரன், அங்கு ஓர் அருவரை முதுகில்- அவ்விடத்து ஒருஅரிய மலையின் உச்சியில், கார்போல் அடைந்து-முகிலைப் போலச் சென்று தங்கி, வானாடர் செய்த- தேவர்களாற் செய்யப்பட்ட, உரு கெழு பாவம் தான்- அஞ்சத்தக்க பாவமானது. ஓர் உருவ எடுத்து இருந்து நோற்கும் பரிசு என- ஒரு வடிவெடுக்க இருந்து தவஞ் செய்யுந் தன்மைபோல, இன்னும் பரிபவ விளைவு பாரான் நோற்றான்- இன்னமும் மேலே வருகின்ற துன்பத்தைப் பாராதவனாகித் தவஞ் செய்தான்.

கைதவ நோன்பு நோற்குங் கள்வனைக் கண்டு வானோர் செய்தவ மனையான் யாணர் வச்சீரஞ் சீரீப் பான்போற் பொய்தவன் தலையைக் கொய்தான் புணரீவாய் நிறையச் சோரி பெய்தது வலாரி தன்னைப் பிடித்தது பிரமச் சாயை.

வானோர் செய்தவம் அனையான்- தேவர்கள் செய்த தவத்தினை ஒத்த இந்திரன், கைதவ நோன்பு நோற்கும் கள்வனைக் கண்டு-வஞ்சனையையுடைய தவத்தினை செய்யும் கள்வனாகிய விருத்திரனைக் கண்டு, யாணர் வச்சிரம் சீரிப்பான் போல்- புதிய குலிசப்படையைப் பழக்குவான் போல, பொய்தவன் தலையைக் கொய்தான்- பொய்க்கின்ற தவத்தினையுடைய விருத்திரனது தலையை அறுத்தான், புணரிவாய் நிறையச் சோரி பெய்தது-கடலினிடம் நிறையுமாறு குருதி பொழிந்தது, வலாரி தன்னைப் பிடித்தது பிரமச் சாயை- இந்திரனைப் பிரமக் கொலைப் பாவம் பற்றியது.

உம்மெனு மார்பைத் தட்டு முருத்தெழும் அதீர்க்கும் போர்க்கு வம்மெனும் வாய்ம டிக்கும் வாளெயி றதுக்கும் வீழுங் கொம்மென ஓடும் மீளுங் கொதித்தெழுஞ் சிரிக்குஞ் சீறும் இம்மெனு மளவு நீங்கா தென்செய்வா னஞ்சி னானே.

இம் எனும் அளவு நீங்காது- (அக்கொலைப் பாவம்) இம் என்று கூறும் அளவும் நீங்காததாய், உம் எனும்- உம் என்று அதட்டும், மார்பைத் தட்டும்- தனது மார்பைத் தட்டும், உருத்து எழும்-கோபித்து எழும், அதிர்க்கும்- பேரொலி செய்யும், போர்க்குவம் எனும்- போருக்கு வாருங்கள் என்னும், வாள் எயிறு அதுக்கும் வீழும்-குப்புற்று அதுக்கும், ஒள்ளிய பற்களை கொம்மென ஓடும்- விரைந்து ஒடும், மீளும்- திரும்பும், கொதித்து அழும்- பொங்கி அழும், சிரிக்கும்- பெருநகை செய்யும், சீறும்-செய்வான்- (ஆதலால்) என்ன செய்வான் वळां (59)இந்திரன், அஞ்சினான்- பயந்தான்.

விரைந்தரன் திசையோர் வாவி வீழ்ந்தொரு கமல நூலுள் கரந்தனன் மகவான் டூப்பால் கற்பக நாடு புல்லென்று டூருந்ததா லிருக்கு மெல்லை டூம்பரின் நகுடன் என்போன் அரும்பரி மேத வேள்வி யாற்றினா னாற்று மெல்லை.

மகவான்- இந்திரனானவன், அரன் திசை ஓர் வாவி- ஈசான திசையில் உள்ள ஒரு குளத்தில், விரைந்து வீழ்ந்து ஒரு கமல நூலுள் கரந்தனன்- விரைவாகக் குதித்து ஒரு தாமரைத்தண்டின் நூலினுள் மறைந்தான், இப்பால் கற்பக நாடு புல்லென்று இருந்தது-இப்புறம் தேவவுலகம் பொலிவழிந்திருந்தது, இருக்கும் எல்லை-அங்ஙனமிருக்கும் காலத்தில், இம்பரில் நகுடன் என்போன்-நிலவுலகில் நகுடனென்னும் மன்னன், அரும்பரி மேதவேள்வி ஆற்றினான்- அரிய அசுவ மேதமாகிய வேள்வியைச் செய்தான், ஆற்றும் எல்லை- அங்ஙனம் செய்து வரும் பொழுதில். (60)

அரசலா வறுமை நோக்கி அவனைவா னாடர் யாரும் வீரைசெய்தார் மகுடஞ் சூட்டி வேந்தனாக் கொண்டார் வேந்தாய் வருபவன் சசியை ஈண்டுந் தருகென மருங்கு உளார்போய்த் திரைசெய்நீ ரமுத னாட்குச் செப்பஅக் கற்பின் மிக்காள்.

வானாடர் யாரும்- தேவர்களனைவரும், அரசு இலா வறுமை நோக்கி- தங்கட்கு மன்னனில்லாத வறுமையைக் கருதி, அவனை- அந்நகுடனை, விரை செய்தார் மகுடம் சூட்டி- மணம் வீசும் மாலையையுடைய முடியைச் சூட்டி, வேந்தனாக் கொண்டார்- அரசனாகக் கொண்டார்கள், வேந்தாய் வருபவன்- அரசனாய் வந்த நகுடன், சசியை ஈண்டுத் தருகென- இந்திராணியை இங்கு அழையுங்கள் என்ன, மருங்குளார் போய்- பக்கத்திலுள்ளவர்கள் போய், திரை செய் நீர் அமுது அன்னாட்கு- அலைகளை வீசுகின்ற கடலில் தோன்றிய அமுதத்தை யொத்த இந்திராணிக்கு, செப்ப-சொல்ல, அக் கற்பின மிக்காள்- அந்தக் கற்பின் மேம்பட்டவள். (61)

பொன்னுயிர்த் தனைய காட்சிப் புண்ணியக் குரவன் முன்போய் மின்உயிர்த் தனையாள் நின்று விளம்புவாள் இதென்கொல் கெட்டேன் என்னுயிர்த் துணைவ னாங்கே யிருக்கமற் றொருவ னென்னைத் தன்னுயிர்த் துணையாக் கொள்கை தருமமோ அடிக ளென்றாள். மின் உயிர்த்து அனையாள்- மின்னல் ஒரு வடிவு கொண்டதை ஒத்த அவள், பொன் உயிர்த்து அனைய காட்சி- பொன் ஒரு உருப்பெற்றதை ஒத்ததோற்றத்தையுடைய, புண்ணியக் குரவன் முன் போய் நின்று விளம்புவாள்- அறவடிவாகிய குரவன் முன்னர்ச் சென்று நின்று கூறுவாள், அடிகள் -அடிகளே, இது என் கொல் கெட்டேன்- இ.:.து என்ன வியப்பு, என் உயிர்த்துணைவன் ஆங்கே இருக்க- என் உயிர்த்துணைவன் அவ்விடத்து உயிரோடிருக்கவும், மற்றொருவன்- வேறொருவன், என்னை தன் உயிர்த்துணையாக் கொள்கை- என்னைத் தனது உயிர்த் துணைவியாகக் கொள்ளுதல், தருமமோ என்றாள்-அறமோ என்று கூறினாள்.

மாதவ ரெழுவர் தாங்க மாமணிச் சிவிகை மீது போதரின் அவனே வானோர் புரந்தர னவனோ உன்றன் காதல னாகு மென்றான் கைதொழு ததற்கு நேர்ந்து அம் மேதகு சிறப்பா லிங்கு வருகென விடுத்தாள் தூது.

மாதவர் எழுவர் தாங்க- முனிவர் எழுவரும் தாங்க, மாமணிச் சிவிகை மீது போதரின்- பெருமை பொருந்திய மணிகள் அழுந்திய சிலிகையின்மேல் வந்தால், அவனே வானோர் புரந்தரன்- அவனே தேவர்களைப் புரக்கின்ற வேந்தனாவான், அவனே உன்றன் காதலன் ஆகும் என்றான்- அவனே நின் நாயகனுமாவான் என்றான், கைதொழுது- வணங்கி, அதற்கு நேர்ந்து- அதற்குடன்பட்டு, அம்மேதகு சிறப்பால் இங்கு வருகென- அந்த மேன்மையான சிறப்போடு நகுடன் இங்கே வருகவென்று, தூது விடுத்தாள்- தூதினைப் போக்கினாள். (63)

மனிதரின் மகவா னாகி வருபவன் சிவிகை தாங்கும் புனிதமா தவரை யெண்ணான் புன்கணோய் விளைவும் பாரான் களிதரு காமந் துயக்குங் காதலால் விரையச் செல்வான் இனிதுஅயி ராணி பாற்கொண் டேகுமின் சர்ப்ப என்றான்.

மனிதரின் மகவான் ஆகி வருபவன்- மனிதருள் இந்திரனாகி வருகின்ற நகுடன், சிவிகை தாங்கும்- சிவிகையினைச் சுமந்து வருகின்ற, புனித மாதவரை எண்ணான்- தூய முனிவர்களின் பெருமையை அறியாதவனாயும், புன்கண் நோய் விளைவும் பாரான்- துன்பநோய் மேலே விளைவதையும் பாராதவனாயும், கனி தரு காமம் துய்க்கும் காதலால்- கனிந்த காம இன்பத்தை நுகருமாசையால், விரையச் செல்வான்- விரைந்து செல்லும்

பொருட்டு, இனிது அயிராணி பால்- இனிதாக இந்திராணியிடத்து, கொண்டு ஏகுமின் சர்ப்ப என்றான்- எடுத்துக் கொண்டு செல்லுங்கள் விரைய என்று கூறினான். (64)

சர்ப்பமா கெனமுற் கொம்பு தாங்கிமுன் நடக்குத் தென்றல் வெற்பனாம் முனிவன் சாபம் விளைத்தனன் விளைத்த லோடும் பொற்பமா சுணமே யாகிப் போயினான் அறிவி லாத அற்பரா னவர்க்குச் செல்வ மல்லது பகைவே றுண்டோ.

முன்கொம்பு தாங்கி- சிவிகையின் முன் கொம்பைத் தாங்கி, முன் நடக்கும் தென்றல் வெற்பனாம் முனிவன்- முன்னே நடக்கின்ற தென்றலுக்குப் பிறப்பிடமாகிய பொதியின் மலையையுடைய அகத்தியன், சர்ப்பம் ஆகென- பாம்பாகக்கடவாயென்று, சாபம் விளைத்தனன்- சாபம் கொடுத்தான், விளைத்தலோடும்- அங்கணம் சாபமிட்டவுடனே, பொற்ப மாசுணமே ஆகிப் போயினான்- பொலிவு பெறப் பெரும்பாம்பு வடிவாகிப் போயினான், அறிவு இலாத அற்பர் ஆனவர்க்கு- அறிவற்ற கீழ்மைக்குண முடையவர்களுக்கு, செல்வம் அல்லது பகை வேறு உண்டோ- செல்வத்தையன்றி பகையாயுள்ளது மற்றொன்று உண்டோ (இல்லை)

பின்னர்த்தங் குரவனான பிரானடி பணிந்து வானோர் பொன்னகர் வேந்தனின்றிப் புலம்படை கின்றது ஐய என்னலுங் குரவன் போயவ் இலஞ்சியுள் ஒளித்தான் கூவித் தன்னுரை அறிந்து போந்த சதமகற் கொண்டு மீண்டான்.

வானோர்- தேவர்கள், பின்னர் தம் குரவனான பிரான் அடி பணிந்து-பின்பு தமது குரவனாகிய வியாழபகவான் திருவடியைப் பணிந்து, ஐய- ஐயனே, பொன் நகர்- பொன்னுலகமானது, வேந்தன் இன்றி-மன்னனில்லாமல், புலம்பு அடைகின்றது- வருந்துகின்றது, என்னலும்-என்று வேண்டிக் கோடலும், குரவன் போய்- ஆசிரியன் சென்று, இலஞ்சியுள் ஒளித்தான் கூவி- அந்தக் குளத்தில் மறைந்த இந்திரனை அழைத்து, தன் உரை அறிந்து போந்த- தன் சொல்லை அறிந்து வெளிவந்த, சதமகன் கொண்டு மீண்டான்- இந்திரனை உடன் கொண்டு திரும்பினான்.

கொடும்பழி கோட்பட் டான்தன் குரவனை வணங்கி என்னைச் கடும்பழி கழிவ தெங்ஙன் சொல்லெனத் தொலைவது ஓர்ந்தான் அடும்பழி மண்மே லன்றி அறாதுநீ வேட்டைக் கென்னப் படும்பழி இதனைத் தீர்ப்பான் பார்மிசை வருதி என்றான். கொடும்பழி கோட்பட்டான்- கொடிய பாவத்தால் பீடிக்கப் பட்டவனாகிய இந்திரன், தன் குரவனை வணங்கி- தன் குருவைத் தொழுது, என்னைச் சுடும்பழி கழிவது எங்கள் சொல் என-என்னை வருத்துகின்ற இப் பாவமானது நீங்குவது எவ்வாறு சொல்லுக என்று கேட்க, தொலைவது ஓர்ந்தான்- தீரும் வழியை அறிந்தவனாகிய அக்குரவன், மண் மேல் அன்றி அறாது- வருத்தும் பாவமானது, நிலவுலகத்தல்லாமல் (வேறு இடத்தில்) நீங்காது, நீ வேட்டைக்கு என்ன- நீ வேட்டையைக் காரணமாகக் கொண்டு, படும்பழி இதனைத் தீர்ப்பான்- உண்டாகிய இப்பாவத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டு, பார்மிசை வருதி என்றான்- பூவுலகின் கண் வருவாய் என்று கூறினான்.

ஈசனுக் கிழைத்த குற்றந் தேசிக எண்ணித் தீர்க்கும் தேசிகற் கிழைத்த குற்றம் குரவனே தீர்ப்ப தன்றிப் பேசுவ தெவனோ தன்பால் பிழைத்தகா ரணத்தால் வந்த வாசவன் பழியைத் தீர்ப்பான் குரவனே வழியும் கூற.

ஈசனுக்கு இழைத்த குற்றம்- கடவுளுக்குச் செய்த குற்றத்தை, தேசிகன் எண்ணித் தீர்க்கும்- குரவன் தீரும் வழியை ஆராய்ந்து தீர்ப்பான், தேசிகற்கு இழைத்த குற்றம்- குரவனுக்குச் செய்த குற்றத்தை, குரவனே தீர்ப்பதன்றி- அத்தேசிகனே நீக்குவதல்லாமல், பேசுவது எவன்- வேறு கூறுவது யாது, தன்பால் பிழைத்த காரணத்தால் வந்த- தன்னிடம் தவறு செய்தமையால் வந்த, வாசவன் பழியைத் தீர்ப்பான்- இந்திரன் பழியைத் தீர்ப்பதற்கு, குரவனே வழியும் கூற- அவ்வியாழ பகவனாகிய தேசிகனே வழியையும் சொல்ல (68)

வாம்பரி யுகைத்துத் தன்னால் வழிபடு குரவன் வானேன் தாம்பரி வோடுஞ் சூழத் தராதலத் திழிந்து செம்பொற் காம்பரி தோளி பங்கள் கயிலைமால் வரையுந் தாழ்ந்து தேம்பரி யலங்கன் மார்பன் தென்றிசை நோக்கிச் செல்வான்.

அலங்கல் மார்பன்- தேனைத் தாங்கிய கேம்பரி மாலையையணிந்த மார்பினையுடைய இந்திரன், வாம்பரி தன்னால் குதிரையைச் செலுத்தி, தாவுகின்ற உகைத்து-வழிபடு குரவன்- தன்னால் வழிபடப்பட்ட குரவனும், வானோர்-அன்போடுஞ் சூழ்ந்துவர, சூழ-பரிவோடும் தேவர்களும், இழிந்து- நிலவுலகத்திலிறங்கி, செம்பொன் காம்பு தராதலத்து நிறத்தினையுடைய பொன்போலும் அரிதோளிபங்கன்- சிவந்த

மூங்கிலை ஒத்ததோளையுடைய உமாதேவியை ஒருபாகத்தில் வைத்த சிவபிரானது, மால் கயிலை வரையும் தாழ்ந்து- பெரிய கயிலை மலையையும் வணங்கி, தென்திசை நோக்கி செல்வான்-தென்திசையை நோக்கிச் செல்வானாயினன். (69)

வேறு

கங்கைமுத லளவிறந்த தீர்ந்த மெலாம் போய்ப்படிந்து காசி காஞ்சி அங்கனக கேதார முதற்பதிகள் பலபணிந்தும் அவுணற் கொன்ற பொங்குபழி விடாதழுங்கி அராவுண்ண மாசுண்டு பொலிவு மாழ்கும் திங்களனை யான்கடம்ப வனத்தெல்லை அணித்தாகச் செல்லும் ஏல்வை.

கங்கைமுதல் அளவு இறந்த தீர்த்தம் எல்லாம் போய் படிந்து-கங்கைமுதலிய அளவற்ற தீர்த்தங்கள் அனைத்திலும் சென்று நீராடி, காசி காஞ்சி அம் கனக கேதாரம் முதல்- காசியும் காஞ்சியும் அழகிய பொன் மயமான கேதாரமும் முதலாகிய, பதிகள் பல பணிந்தும்- பல திருப்பதிகளிற் சென்று வணங்கியும், அவுணன் கொன்ற- அசுரனைக் கொன்றதனால் வந்த, பொங்கு பழி- மிக்க பாவமானது, விடாது- விடப்பெறாமையால், அழுங்கி- வருந்தி, அரா உண்ண- பாம்பு விழுங்க, மாசுண்டு பொலிவு மாழ்கும் திங்கள் அனையான்- குற்றப்பட்டுப் பொலிவினையிழக்கும் சந்திரனை ஒத்த இந்திரன், கடம்ப வனத்து அணித் தாக- கடம்பவனத்து எல்லையின் அருகாக, செல்லும் ஏல்வை- செல்லும் பொழுது.

தொடுத்தபழி வேறாகி விடுத்தகன்றது இந்திரன்தான் சுமந்த பாரம் விடுத்தவனொத்து அளவிறந்த மகிழ்வெய்தித் தேசிகன்பால் விளம்பப் பாசம்

கெடுத்தவன்மா தலம்புனித தீர்த்தமுள இவண்நமக்குக் கிடைத்தல் வேண்டும்

அடுத்தறிக வெனச்சிலரை விடுத்தவ்வே றாநிலைநின்று அப்பாற் செல்வான்.

தொடுத்த பழி வேறு ஆகி- பற்றிய பழியானது வேறுபட்டு, விடுத்து அகன்றது- விட்டு நீங்கியது, இந்திரன் தான் சுமந்த பாரம் விடுத்தவன் ஒத்து- இந்திரனானவன் தாங்கிய சுமையை இறக்கினவன் போன்று, அளவு இறந்த மகிழ்வு எய்தி-அளவில்லாத களிப்புற்று, தேசிகன்பால் விளம்ப- குரவனிடம் கூற, பாசம் கெடுத்தவன்- பாசபந்தத்தை அறுத்தவனாகிய அத்தேசிகன், இவண் மாதலம் புனித தீர்த்தம் உள- இங்குச் சிறந்த தலமும் தூய தீர்த்தமும் உள்ளன, நமக்குக் கிடைத்தல் வேண்டும்- அவை நமக்குக் கிட்டுதல் வேண்டும், அடுத்து அறிக என- சென்று அவற்றைத் தெளிவாயாக என்று கூற, சிலரை விடுத்து- அவற்றைத் தேடச் சிலரை ஏவி, அவ்வேறு ஆம் நிலை நின்று- அந்தப் பழி நீங்கிய இடத்தினின்றும், அப்பால் செல்வான்- அப்புறம் செல்லுகின்ற இந்திரன். (71)

அருவிபடிந் தருவியெறி மணியெடுத்துப் பாறையிலிட் டருவி நீர்தூய்க் கருவிரல்கொய் தலர்ஆட்டிக் கனியூட்டி வழிபடுவ கல்லா மந்தி ஒருதுறையில் யாளிகரி புழைக்கைமுகந் தொன்றற்கொன் றூட்டி யூட்டிப் பருகுவன புலிமுலைப்பால் புல்வாய்க்கன் றருத்தியிடும் பசிநோய் தீர்.

கல்லா மந்தி- அறிவில்லாத குரங்குகள், அருவி- படிந்து அருவியில் நீராடி, அருவி எறி மணி எடுத்து- அருவி வீசிய மணியை எடுத்து, பாறையில் இட்டு- பாறையில் வைத்து, அருவி நீர் தூய்- அருவி நீரால் ஆட்டி, கருவிரல் கொய்து அலர் சூட்டி- கரிய விரல்களாற் பறித்துப் பூக்களைச் சூட்டி, கனி ஊட்டி வழிபடுவ- கனிகளை உண்பித்து வழிபடுவன, ஒரு துறையில் யாளி கரி- ஒரே நீர்த்துறையில் யாளிகளும் யானைகளும், புழைக்கை முகந்து- தொளையையுடைய கைகளால் நீரை மொண்டு, ஒன்றற்கு ஒன்று ஊட்டி ஊட்டிப் பருகா நிற்பன, புலி முலைப்பால் - புலிகள் தங்கள் முலைப்பாலை- புல்வாய்க் கன்று பசி நோய் தீர அருந்தியிடும்- மான் கன்றுகள் பசிப்பிணி நீங்க உண்பிக்கும்.

நெளியராக் குருளைவெயில் வெள்ளிடையிற் கிடத்துயங்கி நெளியப் புள்ளேறு ஒளியறாச் சிறைவிரித்து நிழல்பரப்பப் பறவைநோ யுற்ற தேகொல் அளியவா அச்சோவென் றோதிஅயல் மடமந்தி யருவி யூற்றுந் துளியநீர் வளைத்தசும்பின் முகந்தெடுத்துக் கருங்கையினாற் சொரிவ மாதோ.

நெளி அராக் குருளை- நெளிகின்ற பாம்பின் குட்டிகள், வெயில் வெள்ளிடையில் கிடந்து- வெயில் மிக்க வெளியிடங்களிற் கிடந்து, உயங்கி நெளிய- வருந்தி நெளிய, புள் ஏறு- பறவை ஏறாகிய கருடன், ஒளி அறாச் சிறை விரித்து நிழல் பரப்ப- ஒளி நீங்காத சிறைகளை விரித்து நிழலைப் பரப்ப, அயல் மடமந்தி- பக்கத்திலுள்ள அறியாமையையுடைய குரங்குகள், அளியவாய்- கருணையுடையனவாய், அச்சோ- ஐயோ, பறவை நோய் உற்றதே கொல் என்று ஓதி- இந்தக் கருடன் வெயிலால் துன்பமடைந்ததோ என்று கூறி, அருவி ஊற்றும் துளி நீர்- அருவிகள் சொரிகின்ற துளிகளையுடைய நீரை, வளை தசும்பின்- சங்காகிய குடத்தில், கருங் கையினால் முகந்து எடுத்துச் சொரிய- கரிய கையினால் மொண்டு எடுத்துச் சொரியா நிற்பன.

படவரவ மணியீன்று நொச்சிப்பா சிலையன்ன பைந்தாள் மஞ்ஞை பெடைதழுவி மணஞ்செய்ய மணவறையில் விளக்கிடுவ பெருந்தண் கானத்து அடர்சிறைமென் குயில்ஓம்என்று ஆர்ப்பமடக் கிள்ளையெழுத் தைந்தும் ஓசைத் தொடர்புபெற உச்சரிப்பக் குருமொழிகேட் டாங்குவப்ப தொடிக்கட் பூவை.

நொச்சி பசு இலை அன்ன- நொச்சியின் பசிய (பிளந்த) இலையை ஒத்த, பைந்தாள் மஞ்ஞை- பசிய (பிளந்த) கால்களையுடைய மயில்கள், பெடை தழுவி மணம் செய்ய- பெண்மயில்களைக் கூடி மணஞ் செய்யா நிற்க, மண அறையில்- மணஞ் செய்யும் அவ்விடத்தில், பட அரவம்- படத்தினையுடைய பாம்புகள், மணி இடுவ- மணிகனை உமிழ்ந்து விளக்கிடுவன, விளக்கு ஈன்று சிறகினையுடைய குயில்-அடர்ந்த சிறை மென் அடர் குளிர்ந்த பெரிய கானத்து-மெல்லிய குயில்கள், பெருந்தண் காட்டின்கண், ஓம் என்று ஆர்ப்ப- ஓமென்று ஒலிக்கா நிற்கவும், ஐந்தும்-कीनीकनां, எழுத்து இளமையுடைய மடக்கிள்ளை-ஓசையின் திருவைத்தெழுத்தினையும், ஓசைத் தொடர்பு பெற-தொடர்ச்சி பெற, உச்சரிப்ப- உச்சரிக்கவும், தொடி கண் பூவை- வளைபோன்ற வட்டமாகிய கண்களையுடைய நாகணவாய்ப் பறவைகள், குருமொழி கேட்டாங்கு உவப்ப- குருமொழியைக் கேட்டு மகிழ்வது போல் (அவற்றைக் கேட்டு) மகிழ்வன. (74)

இன்னவிலங் கொடுபுள்ளின் செயற்கரிய செயனோக்கி இறும்பூ தெய்திப் பொன்னகரான் புளகமுடல் புதைப்பநிறை மகிழ்ச்சியுளம் புதைப்பப் போவான் அன்னபொழுது ஒற்றுவர்மீண் டடிவணங்கி இன்சுவைப்பா லருந்து வான்முன் பின்னரிய தேன்சொரிந்தாங் குவகைமேற் பேருவகை பெருகச் சொல்வார்.

விலங்கொடு புள்ளின் மிருகங்களோடு பறவைகளின், இன்ன செயற்கரிய செயல் நோக்கி- இத்தன்மையான செயற்கருஞ் செயல்களைக் கண்டு, இறும்பூது எய்தி- வியப்புற்று, புளகம் உடல் புதைப்ப- புளகமானது உடல் முழுவதையும் போர்க்கவும், நிறை மகிழ்ச்சி உளம் புதைப்ப-நிறைந்த களிப்பானது உள்ளத்தை மூடவும், போவான் பொன் நகரான் செல்கின்றவனாகிய பொன் நகரத்தையுடைய இந்திரனுக்கு, அன்ன பொழுது- அப்பொழுது, இன் சுவைப்பால் அருந்துவான் முன் இனிய சுவையையுடைய பாலைப் பருகுகின்றவன் முன்னர், பின் அரிய உவகைமேல் பேருவகை பெருக- மகிழ்ச்சிமேல் பெரு மகிழ்ச்சி மிக, ஒற்றுவர் மீண்டு அடிவணங்கிச் சொல்வார்- தூதுவர் திரும்பி வந்து அடியில் வணங்கிக் கூறுவாராயினர்.

எப்புவனத் திலுமென்றும் கண்டறியா அதிசயமும் எண்ணுக் கெய்தாத் திப்பியமு மிக்கடம்ப வனத்து®ன்று கண்டுவகை திளைத்தேம் அங்கண் வைப்பனைய வொருபுனித வாவிமருங் கொருகடம்ப வனத்தி னீழல் ஒப்பிலாளி யாய்முளைத்த சிவலிங்க மொன்றுளதென் றுரைப்பக் கேட்டான்.

எப்புவனத்திலும் என்றும் கண்டு அறியா அதிசயமும்- எந்த உலகத்திலும் எக்காலத்திலும் கண்டறியாத வியப்பும், எண்ணுக்கு எய்தாத்திப்பியமும்- அளவைக்கு எட்டாத சிறப்பும், இக்கடம்ப வனத்து- இக்கடம்ப வனத்தின்கண், இன்று கண்டு உவகை திளைத்தோம்- இன்று பார்த்து மகிழ்ச்சியில் மூழ்கினோம் (என்னவெனில்) அங்கண்- அவ்விடத்து, வைப்பு அனைய- சேம நிதி போன்ற, ஒரு புனித வாவி மருங்கு- ஒரு தூய தீர்த்தக் கரையின் பக்கத்தில், ஒரு கடம்பவனத்தின் நீழல்- ஒரு கடம்ப மரத்தின் நீழலில், ஒப்பு இல் ஒளியாய் முளைத்த- ஒப்பற்ற ஒளிப் பிழம்பாய்த் தோன்றிய, சிவலிங்கம் ஒன்று உளது என்று-சிவலிங்கம் ஒன்று இருக்கிறதென்று, உரைப்பக் கேட்டான்-சொல்லக் கேட்டான்.

செவித்தொளையி லமுதொழுக்கும் உழையரொடும் வழிக்கொண்டு சென்னி மேற்கை குவித்துளமெய் மொழிகரணங் குணமுன்றும் ஒன்றித்தன் கொடிய பாவம் அவித்துள்ளயர் வொழிக்கமுளைத் தருள்குறிமே லன்பீர்ப்ப அடைவான் கானம் கவித்துளபூந் தடம்படிந்து கடம்பவனத் துழைநுழைந்தான் கவலை தீர்வான்.

செவித் தொளையில் அமுது ஒழுக்கும் உழையரொடும்-(இங்ஙனம்) செவித்தொளையின் கண் அமுதத்தைப் பொழிகின்ற ஒற்றரோடும், வழிக் கொண்டு- சென்று, சென்னிமேல் கைகுவித்து- முடியின்மீது கைகூப்பி, உளம் மெய் மொழி-உளம் உடல் உரைகளும், கரணம்- அந்தக் கரணமும், குணம் மூன்றும்-முக்குணங்களும், ஒன்றி- ஒரு வழிப்பட்டு, தன் கொடிய பாவம் அவித்து- தனது கொடிய கொலைப் பாவமாகிய தீயைத் தணித்து, உள் அயர்வு ஒழிக்க- மனத் துயரத்தைக் கெடுக்க, முளைத்தருட் குறிமேல்- தோன்றி அருளிய அருட் குறியாகிய சிவலிங்கத்தின் மீது, அன்பு ஈர்ப்ப- அன்பானது இழுக்க, அடைவான்- செல்லும் இந்திரன், கானம் கவித்துள- காட்டினாற் கவியப்பட்டுள்ள, பூந்தடம் படிந்து- பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் நீராடி கடம்பவனத்து உழை நுழைந்தான்- கடம்ப வனத்துட் புகுந்து, கவலை தீர்வான்- துன்பம் நீங்குவானாயினன். (77)

அருவாகி உருவாகி அருவுருவங் கடந்துண்மை அறிவா னந்த உருவாகி அளவிறந்த உயிராகி யவ்வுயிர்க்கோ ருணர்வாய்ப் பூவின் மருவாகிச் சராசரங்க ளகிலமும்தன் னிடையுதித்து மடங்க நின்ற கருவாகி முளைத்தசிவக் கொழுந்தையா யிரங்கண்ணுங் களிப்பக் கண்டாள்.

அருவு ஆகி- அருவமாகியும், உருவு ஆகி- உருவமாகியும், அருவுருவம் (ஆகி)- அருவுருவமாகியும், கடந்து- இவற்றைக் கடந்து, உண்மை அறிவு ஆனந்த உரு ஆகி- சச்சிதானந்த வடிவாகியும், அளவு இறந்த உயிர் ஆகி- எண்ணிறந்த உயிர்களாகியும், அவ் உயிர்க்கு ஓர் உணர்வு ஆய்-அவ்வுயிர்களின் அறிவுக்கோர் அறிவாகியும் (நிற்றலின்), பூவின் மரு ஆகி- மலரின் மணம்போலாகியும், சராசரங்கள் அகிலமும்-சரமும் அசரமுமாகிய அனைத்தும், தன் இடை உதித்து மடங்க நின்ற கரு ஆகி- தன்னிடத்துத் தோன்றி அடங்க நின்ற மூலகாரணமாகியும், முளைத்த சிவக்கொழுந்தை- தோன்றியருளிய சிவக் கொழுந்தினை, ஆயிரம் கண்ணும் களிப்பக் கண்டான்-ஆயிரங்கண்களும் களிக்கும்படி பார்த்தான்.

கண்டுவிழுந் தெழுந்துவிழி துளிப்பஎழு களிப்பென்னுங் கடலி லாழ்ந்து விண்டுமொழி தழுதழுப்ப உடல்பனிப்ப அன்புருவாய் விண்ணோர் வேந்தன் அண்டர்பிரா னருச்சனைக்கு வேண்டுமுப கரணமெலாம் அகல்வா னெய்திக் கொண்டுவரச் சிலரைவிடுத் தவரேகப் பின்னுமொரு குறைவு தீர்ப்பான்.

கண்டு விழுந்து எழுந்து- பார்த்துக் கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து, விழி துளிப்ப- கண்கள் அன்பு நீர் துளிக்க, எழுகளிப்பு என்னும் கடலில் ஆழ்ந்து- (கரையின்றி) எழுகின்ற மகிழ்ச்சி யென்னுங் கடலில் மூழ்கி, தழு தழுப்ப மொழி விண்டு- நாத் தழுதழுக்கத் துதிகள் கூறி, உடல் பனிப்ப அன்புருவாய்- உடல் நடுங்க அன்பு வடிவாகி, விண்ணோர் வேந்தன்- தேவேந்திரன், அண்டர் பிரான் அருச்சனைக்கு- தேவர்கள் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் வேண்டிய அருச்சனைக்கு, வேண்டும் உபகரணம் எலாம்-பொருள்களனைத்தும், அகல்வான் எய்திக்கொண்டு வர-அகன்ற விண்ணுலகிற் சென்று கொண்டு சிலரை விடுத்து வருமாறு, அவர் செல்ல, பின்னும் சிலதேவர்களை ஏவி, அவர் ஏக-குறைவு தீர்ப்பான்- பின்பும் ஒரு குறையினை நீக்குவானாய். (79)

தங்குடிமைத் தச்சனையோர் விமானமமைத் திடவிடுத்தத் தடத்தின் பாற்போய் அங்கணனைக் கடிதருச்சித் திடநறிய மலர்கிடையா தயர்வான் அந்தச் சங்கெறிதண் டிரைத்தடத்தில் அரனருளாற் பலபரிதி சலதி யொன்றில் பொங்குகதிர் பரப்பிமுளைத் தாலென்னப் பொற்கமலம் பூப்பக் கண்டான்

தம் குடிமைத் தச்சனை- தமது குடிக்குரிய தேவதச்சனை, ஓர் விமானம் அமைத்திட விடுத்து- ஓர் விமானம் படைக்குமாறு ஏவி, அதடத்தின்பால் போய்- அந்தத் தீர்த்தத்தின் பக்கத்திற் சென்று, அங்கணனை- அழகிய அருட்பார்வையுடைய இறைவனை, கடிது அருச்சித்திட- விரைந்து அருச்சிப்பதற்கு, நறிய மலர் கிடையாது அயர்வான்- நல்ல மலர்கள் கிடைக்கப் பெறாமல் வருந்துகின்றவன், சங்கு எறி- சங்குகளை வீசுகின்ற, தண் திரை- குளிர்ந்த அலைகளையுடைய, அந்தத் தடத்தில்- அந்தத் தீர்த்தத்தில், அரன் அருளால்- சிவபெருமான் திருவருளால், பல பரிதி- பல சூரியர்கள், சலதி ஒன்றில்- ஒரு கடலில், பொங்கு கதிர் பரப்பி முளைத்தால் என்ன- நிறைந்த ஒளியை வீசித் தோன்றினாற்போல, பொன் கமலம் பூப்பக் கண்டான்- பொற்றாமரைகள் மலரப் பார்த்தான்.

அன்புதலை சிறப்பமகிழ்ந் தாடினான் காரணத்தா லதற்கு நாமம் என்பதுபொற் றாமரைஎன் றேழுலகும் பொலிகவென இசைத்துப் பின்னும் மின்பதுமத் தடங்குடைந்து பொற்கமலங் கொய்தெடுத்து மீண்டு நீங்காத் தன்பிணிநோய் தணியமுளைத் தெழுந்தமுழு முதல்மருந்தின் தன்பால் வந்து.

அன்புதலை சிறப்ப மகிழ்ந்து- அன்பானது ஓங்கக் களித்து, ஆடினான்-நீராடினான், காரணத்தால்- (பொற்றாமரை மலர்ந்த) ஏதுவினால், அதற்கு நாமம்- அந்தத் தீர்த்தத்திற்குப் பெயர், பொற்றாமரை என்று ஏழ் உலகும் பொலிக என இசைத்து- பொற்றாமரை யென்று ஏழுலகங்களிலும் விளங்குக என்று கூறி, பின்னும்- மீளவும், மின் பதுமத்தடம் குடைந்து- விளங்குகின்ற பொற்றாமரைத் தடத்தில் நீராடி, பொன் கமலம் கொய்து எடுத்து- பொற்றாமரை மலர்களைப் பறித் தெடுத்து, மீண்டு- திரும்பி, நீங்காத் தன் பிணி நோய் தணிய- நீங்காத தன் பழியாகிய நோய் கெடுமாறு, முளைத்து எழுந்த- தோன்றியருளிய, முழுமுதல் மருந்தின் தன் பால் வந்து-முழுமுதலாகிய மருந்தினிடம் வந்து.

மொய்த்தபுனக் காடெறிந்து நிலம்திருத்தி வருமளவின் முளைத்த ஞான வித்தனைய சிவக்கொழுந்தின் திருமுடிமேற் பரிதிகர மெல்லத் தீண்டச் சித்தநெகிழ்ந் திந்திரன்தன் வெண்கவிகைத் திங்கள்நிழல் செய்வா னுள்ளம் வைத்தனனப் போதிரவி மண்டலம்போ லிழிந்ததொரு மணிவி மானம்.

மொய்த்த புனக்காடு எறிந்து- நெருங்கிய காடுகளை வெட்டி, நிலம் திருத்தி வரும் அளவில்- நிலத்தைத் திருத்தி வரும் பொழுதில், முளைத்த ஞானவித்து அனைய- தோன்றிய ஞானவித்தை ஒத்த, சிவக் கொழுந்தின் திருமுடிமேல்-சிவக்கொழுந்தினது திருமுடியின் கண், பரிதிகரம் மெல்ல தீண்ட- சூரியனது ஒளி மெல்லப்படுதலால், இந்திரன் சித்தம் நெகிழ்ந்து- இந்திரனானவன் தனது மனம் வருந்தி, தன் திங்கள் வெண்கவிகை நிழல் செய்வான்- தனது சந்திரனை யொத்த வெண் குடையினால் நிழலைச் செய்ய, உள்ளம் வைத்தனன்-கருதினான், அப்போது இரவி மண்டலம் போல்- அதுகாலை சூரிய மண்டலம் போல், ஒரு மணி விமானம் இழிந்தது- ஒரு மாணிக்க விமானம் இறங்கியது.

கரியட்டு மெனமழையைக் கிழத்தெட்டும் புழைக்கைமதிக் கீற்றுக் கோட்டுக் கரியட்டுஞ் சினமடங்கல் நாலெட்டும் எட்டெட்டுக் கணமுந் தாங்க விரியட்டுத் திசைப்பரப்ப மயன்நிருமித் துதவியவவ் விமானஞ் சாத்தி அரியெட்டுத் திருவுருவப் பரஞ்சுடரை அருச்சிப்பா னாயி னானே.

எட்டுக் கிரியும் என- எட்டு மலைகளும் என்னும்படி, மழையை கிழித்து எட்டும்- முகிலைக் கிழித்து மேலோங்கும், புழை கை- தொளையினையுடைய துதிக்கையினையும், மதிக்கீற்றுக் கோட்டு- சந்திரனது பிளவு போன்ற கொம்பினையுமுயை, கரி எட்டும்- எட்டு யானைகளும், நால் எட்டுச் சினம் மடங்கலும்-முப்பத்திரண்டு கோபத்தினையுடைய சிங்கங்களும், எட்டெட்டுக் கணமும் தாங்க- அறுபத்து நான்கு சிவகணங்களும் தாங்க, விரி எட்டுத் திசை பரப்ப- விரிந்த எட்டுத் திக்குகளிலும் பரவி நிற்க, மயன் நிருமித்து உதவிய- தேவதச்சனால் ஆக்கிக் கொடுக்கப் பட்ட, அவ்விமானம் அரி சாத்தி- அந்த விமானத்தை இந்திரனானவன் சாத்தி, எட்டுத் திரு உருவப் பரஞ்சுடரை எட்டுத் திருவுருவங்களையுடைய பரஞ்சோதியை, அருச்சிப்பான் ஆயினான்- அருச்சனை செய்வானாயினன்.

முந்தஅம ருலகடைந்து புசனைக்கு வேண்டுவன முழுதுந் தேர்வார் வந்துதரு ஐந்தீன்ற பொன்னாடை மின்னுமிழு மணிப்பூண் வாசச் சந்தனமந் தாகினிமஞ் சனம்தூபந் திருப்பள்ளித் தாமம் தீபம் அந்தமிலா னைந்துநறுங் கனிதீந்தேன் திருவமுத மனைத்துந் தந்தார்.

முந்த அமர் உலகு அடைந்து- முதலில் தேவருலகிற் சென்று, பூசனைக்கு வேண்டுவன முழுதும்- பூசைக்கு வேண்டிய பொருள்கள் அனைத்தும், தேர்வார்- தேடலுற்றவர்கள், வந்து- மீண்டு வந்து, ஐந்து தரு ஈன்ற பொன் ஆடை- ஐந்தருக்களும் கொடுத்த பொன்னாடையும், மின் உமிழும் மணிப்பூண்- ஒளியை வீசும் மணியாலாகிய அணிகலன்களும், வாசச் சந்தனம்- மணம் பொருந்திய சாந்தமும், மந்தாகினி மஞ்சனம்- கங்கை நீராகிய திருமஞ்சனமும், தூபம்- நறும்புகையும், திருப்பள்ளித் தாமம்- திருப்பள்ளித் தாமமும், தீபம்- திருவிளக்கும், அந்தம் இல் ஆன் ஐந்து- அழிவில்லாத பஞ்சகவ்வியமும், நறுகனி- இனிய பழங்களும், தீந்தேன்- மதுரமாகிய தேனும், திருவமுதம் அனைத்தும் தந்தார்- திருவமுதும் ஆகிய இவை அனைத்தையும் கொடுத்தார்கள்.

தெய்வத்தா மரைமுளைத்த தடம்படிந்து பவம்தொலைக்குந் திருநீ றாடிச் சைவத்தாழ் வடந்தாங்கி அன்புருவாய் அருளுருவம் தானாய்த் தோன்றும் பைவைத்தா டரவார்த்த பசுபதியை அவனுரைத்த பனுவ லாற்றின் மெய்வைத்தா தரம்பெருக அருச்சனைசெய் தானந்த வெள்ளத்து ஆழ்ந்தான்.

தெய்வத்தாமரை முளைத்த தடம் படிந்து- தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பொற்றாமரை முளைத்த தடாகத்தில் நீராடி, பவம் தொலைக்கும் திருநீறு ஆடி- பிறவியைப் போக்கும் திருநீறு தரித்து, சைவத் தாழ்வடம் தாங்கி- சைவ வேடத்திற்குரிய உருத்திராக்கமாலையை அணிந்து, அன்பு உருவாய்- அன்பே வடிவாய், அருள் உருவம் தானாய்த் தோன்றும்- அருள் வடிவமாகத் தோன்றுகின்ற, பைவைத்து ஆடு அரவு ஆர்த்த- பட மெடுத்து ஆடுகின்ற பாம்பினைக் கட்டிய, பசுபதியை- பசுக்களுக் கெல்லாம் பதியாகிய இறைவனை, அவன் உரைத்த பனுவல் ஆற்றின்- அவன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஆகம வழியால், மெய் வைத்த ஆதரம் பெருக- உண்மையான அன்பானது பெருக, அருச்சனை செய்து ஆனந்த வெள்ளத்து ஆழ்ந்தான்-அருச்சனை புரிந்து இன்பவெள்ளத்தில் முழ்கினான். (85)

பாரார அட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையாற் பணிந்துள் வாய்மெய் நேராகச் சூழ்ந்துடலங் கம்பித்துக் கும்பிட்டு நிருத்தஞ் செய்து தாராருந் தொடைமிதப்ப ஆனந்தக் கண்ணருவி ததும்ப நின்றுஅன்பு ஆராமை மீக்கொள்ள அஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றான் அமரர் கோமான்.

அமரர் கோமான்- தேவர்க் கரசனானவன், பார் ஆர- நிலந்தோய, அட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையால் பணிந்து- அட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிப்படி வணங்கி, உள்வாய் மெய்- மனம் மொழி மெய் என்னும் மூன்றும், நேராக- ஒன்று பட, சூழ்ந்து- வலம் வந்து, உடலம் கம்பித்து- உடல் நடுங்கி, கும்பிட்டு- தொழுது, நிருத்தம் செய்து- கூத்தாடி, தார் ஆரும் தொடை மிதப்ப- மலர்களால் நிறைந்த (மார்பின்) மாலையானது மிதக்கும்படி, ஆனந்தக் கண் அருவி ததும்ப- கண்களினின்றும் இன்ப அருவியானது பெருக, நின்று- உருகி நின்று, ஆராமை அன்பு மீக்கொள்- (சிவானந்தம்) தெவிட்டாமையால் அன்பு மேன்மேல் மிக, அஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றான்- கைகூப்பித்துதிப்பானாயினான் (86)

வேறு

அங்கணா போற்றி வாய்மை ஆரணா போற்றி நாக கங்கணா போற்றி மூல காரணா போற்றி நெற்றிச் செங்கணா போற்றி ஆதி சிவபரஞ் சுடரே போற்றி எங்கள் நாயகனே போற்றி ஈறிலா முதலே போற்றி.

அங்கணா போற்றி- அழகிய கண்களையுடையவனே வணக்கம்: வாய்மை ஆரணா போற்றி- உண்மையாகிய மறைகளை அருளியவனே வணக்கம், நாக கங்கணா போற்றி- அரவ கங்கணம் உடையவனே வணக்கம், நெற்றிச் செங்கணா போற்றி- நெற்றியில் சிவந்தகண்ணையுடையவனே வணக்கம், ஆதி சிவ பரஞ்சுடரே போற்றி- (எல்லாவற்றுக்கும்) முதலாயுள்ள சிவமாகிய பரஞ்சோதியே வணக்கம், எங்கள் நாயகனே போற்றி-எங்கள் தலைவனே வணக்கம், ஈறு இலா முதலே போற்றி-முடிவு இல்லாத முதற்பொருளே வணக்கம்.

யாவையும் படைப்பாய் போற்றி யாவையுந் துடைப்பாய் போற்றி யாவையு மல்லாய் போற்றி யாவையு மல்லாய் போற்றி யாவையு மறந்தாய் போற்றி யாவையு மறந்தாய் போற்றி யாவையும் பிரிந்தாய் போற்றி.

யாவையும் படைப்பாய் போற்றி- அனைத்தையும் ஆக்குபவனே வணக்கம், யாவையும் துடைப்பாய் போற்றி-அவையனைத்தையும் அழிப்பவனே வணக்கம், யாவையும் ஆனாய் போற்றி- எல்லாமுமானவனே வணக்கம், யாவையும் அல்லாய் போற்றி- அவை முற்றும் அல்லாதவனே வணக்கம், யாவையும் அறிந்தாய் போற்றி- எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவனே வணக்கம், யாவையும் மறந்தாய் போற்றி- அவை முற்றவும் அறியாதவனே வணக்கம், யாவையும் புணர்ந்தாய் போற்றி-எல்லாவற்றுள்ளும் கலந்தவனே வணக்கம், யாவையும் பிரிந்தாய் போற்றி- அவற்றுள் ஒன்றிலும் கலவாதவனே வணக்கம். (88)

இடருறப் பிணித்த விந்தப் பழியினின் றென்னை யீர்த்துன் அடியிணைக் கன்ப னாக்கும் மருட்கடல் போற்றி சேற்கண் மடவரல் மணாள போற்றி கடம்பமா வனத்தாய் போற்றி சுடர்விடு விமான மேய சுந்தர விடங்க போற்றி.

இடர் உறப்பிணித்த- துன்பத்தையுடையுமாறு பற்றிய, இந்தப் பழியில் நின்று- இந்தக் கொலைப் பாவத்தினின்றும், என்னை ஈர்த்து- அடியேனை விடுவித்து, உன் அடி இணைக்கு அன்பன் ஆக்கும்- உன் இரண்டு திருவடிகளுக்கும் அன்பனாகச் செய்த, அருள் கடல் போற்றி- கருணைக்கடலே வணக்கம், சேல்கண் மடவரல் மணாள போற்றி- மீன் போன்ற கண்களையுடைய அங்கயற்கணம்மையின் நாயகனே வணக்கம், கடம்ப மா வனத்தாய் போற்றி- பெரிய கடம்ப வனத்தினையுடையவனே வணக்கம், சுடர்விடு விமானம் மேய- ஒளி வீசும் விமானத்திற் பொருந்திய, சுந்தர விடங்க போற்றி- சுந்தர விடங்கனே வணக்கம்.

பூசையும் பூசைக் கேற்ற பொருள்களும் பூசை செய்யும் நேசனும் பூசை கொண்டு நியதியிற் பேறு நல்கும் ஈசனு மாகிப் பூசை யான்செய்தேன் எனுமென் போத வாசனை அதுவு மான மறைமுத லடிகள் போற்றி.

பூசையும்- பூசனையும், பூசைக்கு ஏற்ற பொருள்களும்- பூசைக்குத் தகுதியான உபகரணங்களும், பூசைசெய்யும் நேசனும்- பூசை செய்கின்ற அன்பனும், பூசை கொண்டு- பூசையை ஏற்றுக்கொண்டு, நியதியில் பேறு நல்கும் ஈசனுமாகிய- முறைப்படி பயனை அருளுகின்ற இறைவனுமாய், பூசையான் செய்தேன் எனும்-பூசை யான் செய்தேனென்கின்ற, என் போத வாசனை அதுவும் ஆன- என்னுடை தற்போத வாசனையுமான, மறை முதல் அடிகள் போற்றி- வேதமுதலாகிய இறைவ வணக்கம். (90)

என்னநின் றேத்தி னானை யின்னகை சிறிது தோன்ற முன்னவ னடியா ரெண்ண முடிப்பவன் அருட்க ணோக்கால் உன்னது வேட்கை யாதுடுங் குரையென விரையத் தாழ்ந்து சென்னிமேற் செங்கை கூப்பித் தேவர்கோ னிதனை வேண்டும்.

என்ன நின்று ஏத்தினானை- என்று சொல்லி நின்று துதித்தவனை நோக்கி, முன்னவன்- யாவருக்கும் முதல்வனும், அடியார் எண்ணம் முடிப்பவன்- அடியார்கள் எண்ணியதை எண்ணியவண்ணம் முடிப்பவனுமாகிய இறைவன், இன் நகை சிறிது தோன்ற- இனிய புன்னகை தோன்ற, அருட்கண் நோக்கால்- அருள் நோக்கத்தோடு, உன்னது வேட்கை யாது-உன்னுடைய விருப்பம் யாது, இங்கு உரை என- இங்குச் சொல்லுவாயென, தேவர் கோன்- தேவேந்திரன், விரையத் தாழ்ந்து- விரைவில் வணங்கி, சென்னிமேல் செங்கை கூப்பி-முடியின் மேல் சிவந்த கைகளைக் குவித்து, இதனை வேண்டும்-இதனை வேண்டுவானாயினன்.

ஐயநின் இருக்கை பெல்லைக் கணியனாம் அளவின் நீங்கா வெய்யஎன் பழியி னோடு மேலைநா ளடியேன் செய்த மையல்வல் வினையு மாய்ந்துன் மலரடி வழுத்திப் பூசை செய்யவு முரிய னானேன் சிறந்தபே றிதன்மேல் யாதோ.

ஐய- ஐயனே, நின் இருக்கை எல்லைக்கு அணியனாம் அளவில்- உன் இருப்பிடத்தின் எல்லைக்கு அணியனாகிய உடனே, நீங்கா- நீங்காத, வெய்ய- கொடிய, என் பழியினோடு- எனது கொலைப் பாவத்தோடு, மேலை நாள் அடியேன் செய்த- முற் பிறப்புக்களில் அடியேனால் செய்யப்பட்ட, மையல் வல்வினையும்- மயக்கத்தைத் தரும் வலிய தீவினையும், மாய்ந்து- அழிந்து, உன் மலர் அடிவழுத்தி- நின் தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளைத் துதித்து, பூசை செய்யவும் உரியனானேன்-பூசனை புரியவும் தகுதி யுடையவனானேன் இதன்மேல்- இதைவிட, சிறந்த பேறு யாது- பெறத்தக்க சிறந்த பயன் யாதுளது. (92)

இன்னநின் பாதப் போதே இவ்வாறே என்றும் பூசித்து உன்னடி யாருள் யானு மோரடித் தொண்ட னாவேன் அன்னதே அடியேன் வேண்டத் தக்கதென் றடியில் வீழ்ந்த மன்னவன் தனக்கு முக்கண் வரதனும் கருணை பூத்து.

இவ்வாறே- இப்படியே, இன்ன நின் பாதப் போதே- இந்த நின் திருவடித் தாமரைகளையே, என்றும் பூசித்து- எப்பொழுதும் வழிபட்டு, உன் அடியாருள்- நினது தொண்டருள்ளே, யானும் ஓர் அடித் தொண்டன் ஆவேன்- அடியேனும் ஓர் தாழ்ந்த தொண்டனாவேன், அன்னதே- அதுவே, அடியேன் வேண்டத்தக்கது என்று- அடியேனால் வேண்டத்தகுவது என்று, அடியில் வீழ்ந்த மன்னவன் தனக்கு- திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிய இந்திரனுக்கு, முக்கண் வரதனும் கருணை பூத்து-மூன்று கண்களையுடைய வள்ளலும் அருள் சுரந்து. (93)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

இருதுவிற் சிறந்த வேனிலு மதியா றிரண்டினிற் சிறந்தவான் தகரும் பொருவில் தாரகையிற் சிறந்தசித் திரையுந் திதியினிற் சிறந்தபூ ரணையும் மருவுசித் திரையிற் சித்திரை தோறும் வந்துவந் தருச்சிஓர் வருடம் தெரியுநாண் முந்நூற் றறுபது மைந்துஞ் செய்தவர்ச் சனைப்பய வெய்தும். இருதுவில் சிறந்த வேனிலும்- பருவங்களுள் உயர்ந்த வேனிற் பருவமும், மதி ஆறிரண்டினில்- மாதம் பன்னிரண்டனுள், சிறந்த வான் தகரும்- மிகச்சிறந்த சித்திரை மாதமும், பொருவு இல் தாரகையில்-ஒப்பற்ற நாண்மீன்களுள், சிறந்த சித்திரையும்- உயர்ந்த சித்திரை நாளும், திதியினில் சிறந்த பூரணை சித்திரையில் சித்திரை தோறும்-சித்திரைத் திங்களின் சித்திரை நாள்தோறும், வந்து வந்து அருச்சி-வந்து வந்து வழிபடுவாயாக, ஓர் வருடம் தெரியும்- ஓர் ஆண்டுக்கு வரையறுத்த, நாள் முந்நூற்று அறுபதும் ஐந்தும்- முந்நூற் றறுபத்தைந்து நாட்களிலும், அர்ச்சனை செய்த பயன் எய்தும்- அருச்சனை செய்தலால் வரும் பயன் (உன்னை) அடையும். (94)

துறக்கநா டணைந்து சுத்தபல் போகந் துய்த்துமேல் மலபரி பாகம் பிறக்கநான் முகன்மால் முதற்பெருந் தேவர் பெரும்பதத் தாசையும் பிறவும் மறக்கநாம் வீடு வழங்குதும் என்ன வாய்மலர்ந் தருளிவான் கருணை சிறக்கநால் வேதச் சிகையெழு மனாதி சிவபரஞ் சுடர்விடை கொடுத்தான்.

துறக்க நாடு அணைந்து- துறக்க வுலகத்தை யடைந்து, சுத்த பல் போகம் துய்த்து- தூய பல போகங்களை நுகர்ந்து, மேல்- பின், மலபரி பாகம் பிறக்க- மல பரிபாகம் உண்டாக, நான்முகன் மால் முதல்- பிரமன் திருமால் முதலிய, பெருந்தேவர் பெரும் பதத்து ஆசையும்- பெரிய தேவர்களின் பெரும்பதவியிலுள்ள விருப்பமும், பிறவும் மறக்க- மற்றைய விருப்பமும் ஒழிய, நாம் வீடு வழங்குதும் என்ன வாய்மலர்ந்தருளி- நாம் வீடுபேற்றை அருளுவோம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, வான் கருணை சிறக்க- சிறந்த அருள் ததும்ப, நால்வேதச் சிகை எழும்- நான்கு மறைகளின் முடிவில் விளங்கும், அனாதி சிவபரஞ்சுடர்- அனாதியாகிய சிவபரஞ்சோதி, விடை கொடுத்தான்- விடைகொடுத் தனுப்பினான்.

முடினான் புளகப் போர்வையால் யாக்கை முடிமிசை யஞ்சலிக் கமலம் சூடினான் வீழ்ந்தா னெழுந்துகண் ணருவி துளும்பினான் பன்முறை துதிசெய்து ஆடினா னைய னடிபிரி வாற்றாது அஞ்சீனான் அவனரு ளாணை நாடினான் பிரியா விடைகொடு துறக்க நண்ணினான் விண்ணவர் நாதன். விண்ணவர் நாதன்- தேவேந்திரன், புளகப் போர்வையால் யாக்கை மூடினான்- புளகமாகிய போர்வையினால் உடல் மூடப்பட்டான், முடிமிசை- சென்னியின்மேல், அஞ்சலிக் கமலம் சூடினான்- கைத் தாமரைகளைக் கூப்பினான், வீழ்ந்தான்- கீழேவிழுந்து வணங்கினான், எழுந்து கண் அருவி துளும்பினான்- எழுந்து கண்களினின்றும் இன்ப அருவியை ஒழுக்கினான், பல்முறை துதி செய்து ஆடினான்- பலமுறையும் துதிமொழி கூறிக் கூத்தாடினான், ஐயன் அடி. பிரிவு ஆற்றாது அஞ்சினான்- இறைவன் திருவடிகளைப் பிரிவதற்கு ஆற்றாமல் அஞ்சினான், அவன் அருள் ஆணை நாடினான்- அவன் அருளிய ஆணையை நாடி, பிரிய விடைகொடு- உள்ளம் பிரியாத விடைபெற்று, துறக்கம் நண்ணினான்- துறக்க உலகிற் சென்றான். (96)

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்

வந்தரமங் கையர்கவரி மருங்கு வீச மந்தாரங் கற்பகம்பூ மாரி தூற்ற

அந்தரநாட் டவர்முடிக ளடிகள் சூட

அயிராணி முலைத்தடந்தோய்ந் தகலம் திண்டோள்

விந்தமெனச் செம்மாந்து விம்மு காம

வெள்ளத்துள் உடலழுந்த வுள்ளஞ் சென்று சுந்தரநா யகன்கருணை வெள்ளத்து ஆழ்ந்து

தொன்முறையின் முறைசெய்தான் துறக்க நாடன்.

அரமங்கையர் மருங்கு வந்து கவரி வீச- தேவமகளிர் பக்கத்தில் வந்து சாமரை இரட்டவும், மந்தாரம் கற்பகம் பூமாரி தூற்ற- மந்தாரமும் கற்பகமும் மலர் மழை பொழியவும், அந்தர நாட்டவர்கள் முடிகள் அடிகள் சூட- துறக்க நாட்டினையுடைய தேவர்களின் முடிகள் அடிகளாகிய (மலரை) அணியவும், அயிராணி முலைத்தடம் தோய்ந்து- இந்திராணியின் பெரிய கொங்கைகளில் அழுந்த, அகலம் திண்தோள்- மார்பும் வலிய தோள்களும், விந்தம் எனச் செம்மாந்து-விந்த மலையைப் போல இறுமாந்து, விம்மு காமவெள்ளத்துள் உடல் அழுந்த- காம வெள்ளத்தினுள் உடலானது அழுந்தி நிற்க, உள்ளம் சென்று- மனமனாது சென்று, சுந்தரநாயகன் கருணை வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து- சோம சுந்தரக் கடவுளின் அருள் வெள்ளத்தில் அழுந்தி இந்திரன், தேவவுலகத்தினையுடைய துறக்க நிற்க, நாடன்-தொல் முறையில்- பழைய முறைப் படியே, முறை செய்தான்-(97)அரசு புரிந்தான்.

இந்திரன் பழிதீர்த்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 439

வெள்ளையானைச் சாபந்தீர்த்த படலம்

கொச்சகக்கலிப்பா

மட்டவிழும் கொன்றைச் சடையான் மகவானைத் தொட்ட பழியின் தொடக்கறுத்த வாறீது பட்டமத வேழம் பரனைப் பராய்முனிவன் இட்டகொடும் சாபம்நீத் தேகியவா றோதுவாம்.

மட்டு அவிழும் கொன்றைச் சடையான்- மணத்தொடு மலர்ந்த கொன்றை மலர் மாலையையணிந்த சடையையுடைய இறைவன், மகவானைத் தொட்ட பழியின் தொடக்கு அறுத்தவாறு ஈது-இந்திரனைப் பற்றிய பழியின்கட்டினை அறுத்த தன்மை இதுவாகும், பட்ட மதவேழம்-(இனி) நெற்றிப் பட்டத்தினையும் மதப்பெருக்கினையுமுடைய வெள்ளையானையானது, பரனை-அச்சோமசுந்தரக் கடவுளை, பராய்- வழிபட்டு, முனிவன் இட்ட- துருவாச முனிவனால் இடப்பட்ட, கொடும் சாபம் நீத்து ஏகியவாறு ஓதுவாம்- கொடிய சாபத்தினை நீக்கிச் சென்ற திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

கருவா சனைக்கழிக்கும் காசிநகர் தன்னில் துருவாச வேதமுனி தொல்லா கமத்தின் பெருவாய்மை யால்தன் பெயர்விளங்க வீசன் ஒருவா இலிங்க ஒளியுருவங் கண்டான்.

கருவாசனை கழிக்கும்- கருப்ப வாசனையைப் போக்குகின்ற, காசி நகர் தன்னில்- காசிப்பதியில், வேத துருவாசமுனி-மறைகளை யுணர்ந்த துருவாச முனிவன், தொல் ஆகமத்தின் பெருவாய்மையால்- பழைய ஆகமத்தின் சிறந்த உண்மையால், தன் பெயர் விளங்க- தனது பெயர் விளங்குமாறு, ஈசன் ஒருவா-இறைவன் நீங்காத, ஒளி இலிங்க உருவம் கண்டான்- ஒளிவடிவாகிய சிவலிங்கத் திருவுருவத்தை நிறுவினான். (02)

இன்புற் றருச்சனைசெய்து ஏத்துவா னவ்வேலை அன்புக் கெளிய னருளாற் றிருமுடிமேன் மின்பொற் கடிக்கமலப் போதொன்று வீழ்ந்திடலுந் தன்பொற் கரகமலப் போதலர்த்தித் தாங்கினான். இன்புற்று- மகிழ்ந்து, அருச்சனை செய்து- அருச்சித்து, ஏத்துவான்-துதிப்பானாகிய முனிவன், அவ்வேலை- அப்போது, அன்புக்கு எளியன்- அடியார்களின் அன்புக்கு எளியவனாகிய இறைவன், அருளால்- தனது திருவருளால், திருமுடிமேல் மின் பொன் கடி கமலப்போது ஒன்று வீழ்ந்திடலும்- திருமுடியினின்றும் ஒளியையுடைய பொன்னிறம் வாய்ந்த மணம் பொருந்திய தாமரை மலர் ஒன்றை விழச்செய்த அளவில், தன் பொன் கர கமலப் போது அலர்த்தித் தாங்கினான்- தனது அழகிய கையாகிய தாமரை மலரை விரித்துத் தாங்கினான். (03)

தாங்கிக்கண் சென்னி தடமார் பணைத்துடலம் வீங்கித் தலைசிறந்த மெய்உவகை மேற்கொள்ள நீங்கிக் கழிந்த கருணை நிதியனையான் பூங்கற் பகநாட்டில் போகின்றான் அவ்வேலை.

தாங்கி- அங்ஙனம் ஏந்தி, கண் சென்னி தடம் மார்பு அணைத்து-கண்களிலும் முடியிலும் பெரிய மார்பிலும் ஒற்றி, உடலம் வீங்கி-மெய் பூரித்து, தலை சிறந்த மெய் உவகை மேற்கொள்ள- மிக ஓங்கிய உண்மை மகிழ்ச்சி மீதூர. நீங்கி- அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, கழிந்த- சென்ற, கருணை நிதி அனையான்- அருள் நிதியை ஒத்த துருவாசமுனிவன், பூங்கற்பக நாட்டில்-பொலிவினையுடைய கற்பகத்தருப் பொருந்திய துறக்க நாட்டில், போகின்றான்- செல்வானாயினான், அவ்வேலை-அப்பொழுது.

சங்கலறச் செங்களத்துத் தானவரைத் தேய்த்துவிறல் கொங்கலர்தார் வேய்ந்து அமரர் கோமான்றன் கோநகரில் செங்க ணமரர்பெருஞ் சேனைக் கடல்கலிப்ப மங்கலப்பல் லாண்டு மறைமுழங்க வந்தணைவான்.

சங்கு அலற- வெற்றிச் சங்க முழங்க, செங்களத்து-போர்க்களத்தில், தானவரைத் தேய்த்து- அவுணர்களை அழித்து, கொங்கு அலர்- மணம் பரந்த, விறல் தார் வேய்ந்து- வெற்றி மாலை சூடி, அமரர் கோமான்- தேவேந்திரன், கோ நகரில்-தனது தலைநகராகிய அமராவதியில், பெரு செங்கண் அமரர் அரசனைக் கடல் கலிப்ப- பெரிய சிவந்த கண்களையுடைய தேவர் சேனையாகிய கடல் (ஒருபால்) ஒலிக்கவும், மங்கலப் பல்லாண்டு மறை முழங்க- மங்கலமாகிய பல்லாண்டும் வேதமும் (ஒருபால்) ஒலிக்கவும், வந்தணைவான்- வருகின்றவன். (05) எத்திக்குங் கல்லென் றியங்கலிப்ப ஏந்திழையார் தித்தித் தமுதொழுக்குங் கீதஞ் செவிமடுப்பப் பத்திக் கவரிநிரை தானைப் படுகடலில் தத்திப் புரளுந் திரைபோல் தலைப்பனிப்ப.

எத்திக்கும் கல்லென்று- எல்லாத் திசைகளிலும் கல்லென்னும் ஒலியோடு, இயம் கலிப்ப- இயங்கள் ஒலிக்கவும், ஏந்து இழையார்- ஏந்திய அணிகளையுடைய தேவ மகளிரின், தித்தித்து அமுது ஒழுக்கும்- இனிமையுற்று அமுதத்தினைப் பொழியும், கீதம் செவி மடுப்ப- இசைப்பாட்டுச் செவியின் கண் ஏறவும், பத்திக் கவரி நிரை- வரிசையாகிய சாமரைக் கூட்டங்கள், தானைப்படு கடலில்- சேனையாகிய ஆழமுள்ள கடலின்கண், தத்திப் புரளும் திரைபோல் தலைப்பனிப்ப-தவழ்ந்து புரளுகின்ற அலைகளைப்போல அசையவும். (06)

அங்கட் கடலின் நெடுங்கூம் பகநிமீர்ந்த வங்கத் தலைஉய்க்கு மீகான் தனைமானத் திங்கட் குடைநிழற்றத் தீந்தே மதங்கவிழ்க்கும் வெங்கட் களிற்றின் மிசைப்பவனி போந்தணைந்தான்.

அம்கண் கடலின்- அழகிய இடமகன்ற கடலின்கண், அகம்நெடுங் கூம்பு நிமிர்ந்த- தன்னிடத்து நீண்ட பாய் மரம் உயர்ந்த, வங்கத் தலை உய்க்கும் மீகான் தனை மான- கப்பலின் தலையிலிருந்து அதனைச் செலுத்தும் மாலுமியை ஒக்க, திங்கள் குடை நிழற்ற-சந்திரவட்டக் குடை நிழலைச் செய்ய, தீந்தேம் மதம் கவிழ்க்கும்-மிக இனிய மதத்தினைக் கொட்டுகின்ற, வெங்கண் களிற்றின் மிசை- வெவ்விய கண்களையுடைய வெள்ளையானையின் மேல், பவனி போந்தணைந்தான்- திருவுலாப் போந்தான். (07)

அத்தலைவிண் ணாடர் அருகணைந்து வெவ்வேறு தத்த மனக்கிசைந்த கையுறைகள் தாங்கொடுத்துக் கைத்தலங்கள் கூப்பினார் கண்டான் கடவுளரில் உத்தமனை யர்ச்சித்துப் போந்தமுனி உத்தமனும்.

அத்தலை- அவ்விடத்து, விண் நாடர் அருகு அணைந்து- தேவர்கள் (இந்திரன்) மருங்கில் வந்து, தத்தம் மனக்கு இசைந்த- தங்கள் மனத்திற்குப் பொருந்திய, வெவ்வேறு கையுறைகள் தங்கள் வேறு வேறு வகையான கையுறைகளைக் தாம் கொடுத்து-கைத்தலங்கள் கூப்பினார்-கொடுத்து, கைகளைக தேவர்களில் கடவுளரில் உத்தமனை-வணங்கினார்கள்,

சிவபெருமானை, அர்ச்சித்துப் போந்த- வழிபட்டு வந்த, முனி உத்தமனும்- முனிவருட் சிறந்த துருவாசனும், கண்டான்-அதனைக் கண்டு.

தீங்கரிய ஆசிமொழி செப்பித்தன் செங்கரத்தின் நீங்கரிய தாமரையை நீட்டினான் மற்றதனைத் தாங்கரிய செல்வத் தருக்காலோர் கையோச்சி வாங்கிமத யானையின்மேல் வைத்தான் மதியில்லான்.

தீங்கு அரிய- குற்றமில்லாத, ஆசி மொழி செப்பி- வாழ்ந்து மொழி களைக் கூறி, தன் செங்கரத்தின் நீங்கு அரிய- தனது சிவந்த கையினின்று நீங்குதலில்லாத, தாமரையை நீட்டினான்- தாமரை மலரைக் கொடுத்தான், அதனை- அம்மலரை, தாங்கு அரிய செல்வத்தருக்கால்- பெறுதற் கரிய செல்வச் செருக்கினால், மதி இல்லான்- அறிவு இல்லாதானாகிய இந்திரன், ஓர் கை ஓச்சி வாங்கி- ஒரு கையை நீட்டி வாங்கி, மதயானையின்மேல் வைத்தான் -மதத்தையுடைய தன் யானையின் மேலே வைத்தான். (09)

கீறிக் கிடந்த மதியனைய கிம்புரிக்கோட்டு ஊறிக் கடம்கவிழ்க்கு மால்யானை உச்சியின்மேல் நாறிக் கிடந்த நறுமலரை வீழ்த்தியுரற் சீறிக் கிடந்தநெடுந் தாளால் சிதைத்தன்றே.

கீறிக் கிடந்த மதி அனைய- பிளவுண்டு கிடந்த சந்திரனை ஒத்த, கிம்புரிக் கோட்டு- பூண் அணிந்த கொம்புகளையுடைய, கடம் ஊறி கவிழ்க்கும்- மதத்தைச் சுரந்து கொட்டும், மால் யானை-மயக்கத்தையுடைய அவ்வெள்ளையானை, உச்சியின்மேல் நாறிக் கிடந்த- தன் முடியின்மீது மணம் வீசிக்கிடந்த, நறுமலரை-நறிய மலரை, வீழ்த்தி- கீழே தள்ளி, உரல் சீறிக் கிடந்த-உரலொடு மாறுபட்டுக் கிடந்த, நெடுந் தாளால்- நீண்ட காலால் சிதைத்தன்று- தேய்த்தது.

கண்டான் முனிகாமன் காய்ந்தான் நுதற்கண்போல் விண்டா ரழல்சிதற நோக்கினான் வெங்கோபம் கொண்டா னமர ரொதுங்கக் கொதித்தாலம் உண்டா னெனநின் றுருத்தா னுரைக்கின்றான்.

முனிகண்டான்- அதனைத் துருவாச முனிவன் கண்டான், காமன் காய்ந்தான் நுதல் கண்போல்- மன்மதனை யெரித்த சிவனது நெற்றிக்கண் போல, ஆர் அழல் விண்டு சிதற நோக்கினான்- நிறைந்த நெருப்பு வெளிப்பட்டுச் சிதற நோக்கி, வெங்கோபம் கொண்டான்- கொடிய சினங்கொண்டான், அமரர் ஒதுங்கக் கொதித்து- தேவர்கள் அஞ்சி ஒதுக்கும்படி பொங்கி, ஆலம் உண்டான் என நின்று- நஞ்சினை உண்ட உருத்திரன் போல நின்று, உருத்தான் உரைக்கின்றான்- மேலும் வெகுண்டு கூறுகின்றான்.

புள்ளியதோ லாடை புனைந்தரவப் பூணணிந்த வெள்ளிய செங்கண் விடையான் அடிக்கமலம் உள்ளிய மெய்யன்பு உடையா ரருவருத்துத் தள்ளிய செல்வத் தருக்கினாய் என்செய்தாய்.

புள்ளிய தோல் ஆடை புனைந்து- புள்ளிகளையுடைய தோலாடையை உடுத்து, அரவப் பூண் அணிந்த- பாம்பணிகளை அணிந்த, செங்கண்- சிவந்த கண்களையுடைய, வெள்ளிய விடையான்- வெண்ணிறம் பொருந்திய ஏற்றையுடைய இறைவனது, அடிக்கமலம்- திருவடித்தாமரையை, உள்ளிய மெய்யன்பு உடையார்- இடையறாது நினைக்கின்ற மெய்யன்புடைய அடியார்கள், அருவருத்துத் தள்ளிய செல்வத் தருக்கினாய்- உவர்த்து ஒதுக்கிய செல்வத் தருக்கினையுடையவனே, என் செய்தாய்- நீ என்ன காரியஞ் செய்தாய். (12)

கதிர்த்தார் முடியமரா கையுறையே நன்கு மதித்தாயெம் மீசன் மதிமுடிமேற் சாத்தும் பொதித்தா தவிழ்மலரைப் போற்றாது வாங்கிப் மிதித்தானை சிந்தவதன் மேல்வைத்தாய் பேதாய்.

பேதாய்- அறிவில்லாதவனே, கதிர்தார் முடி அமரர்- ஒளி பொருந்திய மாலையை யணிந்த முடியினையுடைய தேவர்களின், கையுறையே நன்கு மதித்தாய், கையுறைப் பொருளையே நன்கு மதித்தாய், எம் ஈசன் மதி முடிமேல் சாத்தும்- எமது சிவபெருமானின் பிறையினையணிந்த திருமுடிமேற் சாத்தப்பட்ட, போதிதாது அவிழ்மலரை- நிறைந்த மகரந்தத்தோடு மலர்ந்தமலரை, போற்றாது- பேணாது, வாங்கி- ஒரு கரத்தால் வாங்கி, ஆனை மிதித்து சிந்த- யானையானது மிதித்துச் சிதைக்குமாறு, அதன்மேல் வைத்தாய்- அந்த யானையின் மேல் வைத்தனை. (13)

வண்டுளருந் தண்டுழாய் மாயோன் இறுமாப்பும் புண்டரிகப் போதுறையும் புத்தே எிறுமாப்பும் அண்டர்தொழ வாழுன் னிறுமாப்பும் ஆலாலம் உண்டவனைப் பூசித்த பேறென் றுணர்ந்திலையால். வண்டு உளரும்- வண்டுகள் கிண்டுகின்ற, தண்துழாய் மாயோன் இறுமாப்பும்- குளிர்ந்த துழாய் மாலையையுடைய திருமாலின் களிப்பும், புண்டரிகப் போது உறையும் புத்தேள் இறுமாப்பும்- தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமனதுகளிப்பும், அண்டர் தொழவாழ் உன் இறுமாப்பும்- தேவர்கள் பணிய வாழுகின்ற உனது களிப்பும், ஆலாலம் உண்டவனைப் பூசித்த பேறு என்று உணர்ந்திலை- நஞ்சினை உண்டருளிய இறைவனை வழிபட்டதாலாகிய பயன் என்று நீ அறியாது போயினாய். (14)

சேட்டானை வானவநின் சென்னி செழியரிலோர் வாட்டானை வீரன் வளையால் சிதறுகநின் கோட்டான நாற்கோட்டு வெண்ணிறத்த குஞ்சரமும் காட்டானை யாகஎன விட்டான் கடுஞ்சாபம்.

சேடு ஆனை வானவ- பெரிய வெள்ளை யானையையுடைய இந்திரனே, நின் சென்னி- உனது முடியானது, செழியரில்-பாண்டியருள், ஓர் வாள்தானை வீரன் வளையால் சிதறுக- ஒரு வாளினையுடைய சேனையையுடைய வீரனது திகிரியினால் சிதறக்கடவது. நின்- உனது, கோள் தானம் நால்கோடு-வலிமையையும் மதத்தையும் நான்கு கொம்புகளையும் உடைய, வெள் நிறத்த குஞ்சரமும்- வெண்மையான நிறத்தினையுடைய யானையும், காட்டு ஆனை ஆக- காட்டானையாகக் கடவது, என- என்று, கடுஞ் சாபம் இட்டான்- கொடிய சாபத்தைக் கொடுத்தான்.

சவித்தமுன் பாதந் தலைக்கொண்டு செங்கை குவித்தமரர் தங்கோன் குறையிரப்பார் ஐய அவித்தபொறி யாயெம் மரசுங்கால் தள்ளுஞ் செவித்தறுகண் வேழமுந் தீங்குடைய ரன்றோ.

அமரர்- தேவர்கள், சவித்தமுனி பாதம் தலைக்கொண்டு-சாபமிட்ட துருவாச முனிவனுடைய திருவடிகளை முடியிற் சூடி, செங்கை குவித்து- சிவந்த கைகளைக் கூப்பி, தம் கோன் குறை இரப்பார்- தம் தலைவன் பொருட்டுக் குறையிரந்து வேண்டிக் கொள்வாராகி, ஐய- ஐயனே, அவித்த பொறியாய்-ஐம் பொறிகளைக் கெடுத்தவனே, எம் அரசும்- எம் அரசனும், கால் தள்ளும் செவி- காற்றை வீசும் காதுகளையும், தறு கண்-அஞ்சாமையையுமுடைய, வேழமும்- வெள்ளயானையும் தீங்கு உடையர் அன்றோ- குற்ற முடையவர்கள் அல்லவா. (16) அத்தகைய நீரால் சபித்தீர் அடிகேண்மற்று இத்தகைய சாப மினிவிடுமி னென்றிரந்து கைத்தலங்கள் கூப்பிக் கரைந்தார்க் கிரங்கியருள் வைத்த முனிபிறிது சாபம் வகுக்கின்றான்.

அத்தகைய நீரால் சபித்தீர்- அங்ஙனமாய குற்றத்தால் சாபமிட்டீர், அடிகேள்- அடிகளே, மற்று- யாங்கள் வேண்டிக் கோடலினால், இத்தகைய சாபம்- இந்தச் சாபத்தை, இனிவிடுமின் என்று இரந்து- இப்பொழுதே நீக்கியருள வேண்டுமென்று குறையிரந்து, கைத்தலங்கள் கூப்பிக் கரைந்தார்க்கு- கைகளைக் குவித்து முறையிட்ட தேவர்களின் பொருட்டு, இரங்கி அருள் வைத்த முனி- மனம் இரங்கிக் கருணை கூர்ந்த முனிவன், பிறிது சாபம் வகுக்கின்றான்- வேறு சாபமிடுகின்றான்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

சீந்தனை வாக்கிற் கெட்டாச் சிவனருள் அளித்த சேட நிந்தனை பரிகா ரத்தால் நீங்காது தலைமட் டாக வந்தது முடிமட் டாக மத்தமா வனமா ஆகி ஐந்திரு ப∴தாண் டெல்லை அகன்றபின் பண்டைத்தாக.

சிந்தனை வாக்கிற்கு எட்டாச் சிவன்- மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாத சிவபெருமான், அருள் அளித்த சேட நிந்தனை-திருவருளாலருளிய சேடத்தை நிந்தித்த குற்றம், பரிகாரத்தால் நீங்காது- கழுவாயினால் அகலாது (ஆதலால்), தலைமாட்டக வந்தது- தலையளவாக வந்தது, முடி மட்டு ஆக- முடியளவாகக் கடவது, மத்தம்மா- மதமயக்கத்தையுடைய வெள்ளையானை, வனம்மா ஆகி- காட்டானை யாகி, ஐந்து இருப:்து ஆண்டு எல்லை- நூறாண்டு வரை, அகன்றபின்- கழிந்தபின், பண்டைத்து ஆக- முன்னியல்பினை உடையதாகுக. (18)

என்றனன் பிறிது சாபம் இந்திரன் மகுட பங்கம் ஒன்றிய செய்கை பின்ன ருரைத்துமற் ற∴து நிற்க நின்றவெள் ளானை வானம் நீத்து அறி விழந்து நீலக் குன்றென வனத்து வேழக் குழாத்தொடு குழீடுய தன்றே.

என்றனன்- என்று கூறினன், பிறிது சாபம்- அவ்வேறு சாபத்தினால், இந்திரன் மகுடபங்கம் ஒன்றிய செய்கை- இந்திரன் மகுட பங்கமுற்ற செய்தியை, பின்னர் உரைத்தும்- பின்பு கூறுவேம் (ஆகலின்), அ.: து நிற்க- அது நிற்க, நின்ற வெள்ளானை-சாபம் பெற்று நின்ற வெள்ளானையானது, வானம் நீத்து- தேவ உலகினை அகன்று, அறிவு இழந்து- அறிவு கெட்டு, நீலக்குன்று என- நீல மலைபோலக் (கருநிற முடையதாகி), வனத்து வேழக் குழாத்தொடு குழீஇயது- காட்டானைக் கூட்டத்தோடு கலந்தது. (19)

மாவொடு மயங்கிச் செங்கண் மறம்பயில் காடு முல்லைப் பூவொடு வழங்கு நீத்தப் புறவமும் குறவர் தங்கள் தேவொடு பயிலுங் கல்லுந் திரிந்துநூ றியாண்டுஞ் செல்லக் காவொடு பயிலுந் தெய்வக் கடம்பமா வனம்புக் கன்றே.

மாவொடு மயங்கி- (இவ்வாறு) காட்டானைகளோடு கலந்து, செங்கண் மறம்பயில் காடும்- சிவந்த கண்களையுடைய மறவர்கள் தங்கிய பாலை நிலத்திலும், முல்லைப் பூவொடு வழங்கு நீத்தப் புறவமும்- முல்லைப் பூக்களோடு செல்லாநின்ற காட்டாறு களையுடைய முல்லை நிலத்திலும், குறவர் தங்கள் தேவொடு பயிலும் கல்லும்- குறவர்கள் தங்கள் கடவுளாகிய முருகவேளோடு பொருந்தியிருக்கும் குறிஞ்சி நிலத்திலும், திரிந்து நூறு ஆண்டும் செல்ல- திரிந்து நூறு ஆண்டுகளும் கழிய, காவொடு பயிலும் தெய்வக் கடம்பமா வனம்புக்கன்று- சோலைகளாற் கூழப்பெற்ற தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பெரிய கடம்பவனத்திற் புகுந்தது. (20)

புக்குரல் வட்டத் திண்காற் பொருவில்தே இயலில் தீர்ந்த மைக்கருங் களிறு முக்கண் மாதவ னருள்வந் தெய்தத் தக்கதோ ரமையம் சார மரகதம் தழைத்து மின்னு நக்கபொன் முளரி பூத்த நளிர்கயந் தலைக்கண் டன்றே.

உரல்வட்டம்- உரல்போலும் வட்டமாகிய, புகுந்த, திண்கால்- வலிய கால்களையுடைய, பொருவு இல்- ஒப்பில்லாத, தே இயலில் தீர்ந்த-தெய்வத் தன்மையினின்று நீங்கிய, மைக்கருங் களிறு- மை போலுங் கரிய யானையானது, முக்கண் மாதவன்- மூன்று கண்களையுடைய பெரிய தவத்தினையுடைய சிவபெருமானது, அருள் வந்து எய்தத் தக்கது ஓர் அமையம் சார- திருவருள் வந்து கூடப் பெறுவதாகிய ஓர் காலம் பொருந்த, மரகதம் தழைத்து- மரகதம் போலுந் தழைத்து, மின்னு நக்க- மின் போலும் ஒளி விளங்க, பொன்முளரி பூத்த-பொற்றாமரைகள் மலர்ந்த, நளிர் கயம் தலைக்கண்டன்று-குளிர்ந்த தடாகத்தைக் கண்டது. (21)

கண்டபோ தறிவு தோன்றக் கயந்தலைக் குடைந்த போது பண்டைய வடிவம் தோன்றப் பரஞ்சுட ரருட்கண் தோன்றக் கொண்டதோர் பரமானந்தக் குறியெதிர் தோன்றக் கும்பிட்டு அண்டர்நா யகனைப் பூசை செய்வதற் கன்பு தோன்ற.

கண்டபோது- (அவ்வாறு) கண்டபோது, அறிவு தோன்ற- முன் அறிவு உண்டாகவும், கயந்தலைக் குடைந்தபோது- வாவியில் நீராடியவுடன், பண்டைய வடிவு தோன்ற- முன்னைய வடிவம் தோன்றவும், பரஞ்சுடர் அருட் கண்தோன்ற- பின் பரஞ்சோதியின் அருட்பார்வை தோன்றுதலால், பரம ஆனந்தம் கொண்டது ஓர் குறி- மேலான ஆனந்தமே வடிவமாகக் கொண்டதாகிய ஒப்பற்ற சிவலிங்கமானது, எதிர் தோன்ற-எதிரே தோன்றாநிற்க, கும்பிட்டு- வணங்கி, அண்டர் நாயகனைப் பூசை செய்வதற்கு அன்பு தோன்ற- தேவர்கட்கு நாயகனாகிய அச்சொக்கலிங்கப் பெருமானைப் பூசிப்பதற்கு அன்பு உண்டாக.

தூம்புடைக் கையான் மொண்டு மஞ்சனத் தூநீ ராட்டித் தேம்புடை யொழுகப் பள்ளித் தாமமுந் தெரிந்து சாத்திப் பாம்புடைத் தாய வேணிப் பரனையர்ச் சிக்க உள்ளத் தாம்புடை அறிந்த எந்தை யானையை நோக்கிக் கூறும்.

தூம்பு உடை கையில் மொண்டு- தொளையையுடைய துதிக்கை யினால் முகந்து, மஞ்சனத் தூநீர் ஆட்டி- திருமஞ்சனமாகிய தூயநீரால் ஆட்டி, தேம்புடை ஒழுக- தேன் புறத்தில் ஒழுக, பள்ளித் தாமமும் தெரிந்து சாத்தி- திருப்பள்ளித் தாமத்தையும் ஆராய்ந்து சாத்தி, பாம்பு உடைத்து ஆய வேணிப் பரனை-பாம்பினை அணியாக உடையதாகிய சடையினையுடைய இறைவனை, அர்ச்சிக்க- வழிபட, உள்ளத்து ஆம்புடை அறிந்த- உள்ளத்தின்கண் எழுந்த (அன்பின்) திரட்சியை உணர்ந்த, எந்தை எமது தந்தையாகிய சோம சுந்தரக் கடவுள், ஆனையை நோக்கிக் கூறும்- யானையைப் பார்த்து அருளிச் செய்வான்.

வந்ததை எவன்நீ வேண்டும் வரமெவன் உரைத்தி யென்னச் சிந்தையி லன்பு கூர்ந்த தெய்வத வேழந் தாழ்ந்து முந்தையில் விளைவும் வந்த முறைமையு முறையாற் கூறி எந்தையை அடையப் பெற்றேற் கினியொரு குறையுண் டாமோ.

நீ வந்தது எவன்- நீ வந்த காரணம் என்னை, வேண்டும் வரம் எவன்-நீ விரும்புகின்ற வரம் யாது, உரைத்தி என்ன- கூறுவாயென்ன, சிந்தையில் அன்பு கூர்ந்த- உள்ளத்தில் அன்பு மிகுந்த, தெய்வத வேழம்- தெய்வத் தன்மை பொருந்திய வெள்ளையானை, தாழ்ந்து- வணங்கி, முந்தையில் விளைவும்- முற்பொழுதில் நிகழ்ந்ததனையும், வந்த முறைமையும்- வந்த தன்மையையும், முறையால் கூறி- முறைப்படச் சொல்லி, எந்தையை அடையப் பெற்றேற்கு- எம் தந்தையாகிய நின்னை அடையப்பெற்ற எனக்கு, இனி ஒரு குறை உண்டாமோ- மேல் ஒரு குறை வுண்டாகுமோ.

என்பதா மாரம் பூண்ட எந்தையிக் கரிக ளெட்டோடு ஒன்பதா யடிய னேனு முன்னடி பிரியா துன்றன் முன்பதா யிவ்வி மான முதுகுறச் சுமப்பல் என்றோர் அன்பதாய் ஒன்றென் னுள்ளத்து அடுத்தலா ல∴தே வேண்டும்.

என்பு ஆம் ஆரம் பூண்ட எந்தை- என்பாகிய அணியைப் பூண்ட என் தந்தையே, இக்கரிகள் எட்டோடு- (விமானத்தைத் தாங்கும்) இவ் யானைகள் எட்டினோடு, அடியேனும் ஒன்பது ஆய்- அடியேனும் ஒன்பதாவது யானையாகி, உன் அடி பிரியாது- உனது திருவடியை நீங்காது, உன்றன் முன்பு ஆய்- நினது திருமுன்பாகி, இவ்விமானம்- இந்த விமானத்தை, முதுகு உற- முதுகிற்பொருந்த, சுமப்பல் என்று- சுமப்பேன் என்று, ஓர் அன்பு ஒன்று ஆய்- ஒப்பற்ற அன்பொன்றுண்டாகி, என் உள்ளத்து அடுத்தலால்- எனது நெஞ்சின்கண் பொருந்துதலால், அ. . . தே வேண்டும்- அங்ஙனம் சுமத்தலாகிய ஒன்றுமே எனக்கு வேண்டும். (25)

இடையறா அன்பின் வேழம் இங்ஙனங் கூற விண்ணாடு உடையவன் நம்பான் மெய்யன் புடையவ னவனைத் தாங்கி அடைவதே நமக்கு வேண்டும் அகமகிழ் வென்னாப் பின்னும் விடையவன் வரங்கள் நல்கி விடைகொடுத் தருளி னானே.

இடையறா அன்பின் வேழம்- நீங்காத அன்பினையுடைய அவ்வியானையானது, இங்ஙனம் கூற- இவ்வாறு வேண்ட, விண் நாடு உடையவன்- தேவ உலகத்தை உடையவனாகிய இந்திரன், நம்பால் மெய் அன்பு உடையவன்- நம்மிடம் உண்மை யன்புடையவன் (ஆதலால்), அவனைத் தாங்கி அடைவதே-அவனைச் சுமந்து செல்வதே, நமக்கு வேண்டும் அகம் மகிழ்வு என்னா- எமக்கு வேண்டிய உள்ளக் களிப்பு என்று கூறி, விடையவன் பின்னும் வரங்கள் நல்கி- இடப வாகனத்தையுடைய இறைவன் பின்னரும் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து, விடை கொடுத்தருளினான்- விடைகொடுத்தனுப்பினான். (26) ஏழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

விடைகொடு வணங்கி ஏகும்வெள் ளானை மேற்றிசை யடைந்துதன் பெயரால்

தடமுமற் றதன்பா லரனையுங் கணேசன் தன்னையுங் கண்டருச் சனைசெய்து

இடையறா வன்புந் தானுமங் கிருக்கும் மெல்லையிச் செய்திகேட் டருள்கூர்

கடவுளர் பெருமா னுழையரை விளித்தெங் களிற்றினைக் கொணர்கென விடுத்தான்.

விடைகொடு வணங்கி ஏகும் வெள்ளானை- விடை பெற்று வணங்கிச் செல்லும் வெள்ளையானையானது, மேல் திசை அடைந்து- மேற்குத் திக்கினையடைந்து, தன் பெயரால்- தனது பெயரால், தடமும்- ஓர் பொய்கையினையும், அதன் பால் அரனையும் கணேசன் தன்னையும் கண்டு- அப்பொய்கையில் சிவபிரானையும் மூத்த பிள்ளையாரையும் பிரதிட்டை செய்து, அருச்சனை செய்து- அருச்சித்து, இடையறா அன்பும் தானும் அங்கு இருக்கும் எல்லை- நீங்காத அன்பும் தானுமாக அங்கிருக்கும் பொழுதில், இச்செய்தி கேட்டு- இச்செய்தியைக் கேள்வியுற்று, அருள்கூர் கடவுளர் பெருமான்- கருணைமிக்க தேவேந்திரன், உழையரை விளித்து- ஏவலாளரை அழைத்து, எம் களிற்றினைக் கொணர்க என விடுத்தான்- எமது யானையைக் கொண்டுவாருமென அனுப்பினான்.

வல்லைவந் தழைத்தார் தம்மைமுன் போக்கி வருவலென் றெழுந்துகீழ்த் திசையோர் எல்லைவந் தோரூர் தன்பெய ராற்கண்டு இந்திரேச் சுரனென விறைவன் தொல்லைவண் பெயரா லொன்றுகண் டரனைத் தூயபு சனைசெய்தங் கிருப்பக் கல்லைவன் சிறகு தடிந்தவன் இன்னுங் களிறுவந் திலதெனப் பின்னும்.

தம்மை-விரைந்து அழைத்தார் வந்து வந்து ഖல்லை அழைத்தவர்களை, வருவல் என்று- வருவேன் என்று ക്ന്തി, முன்போக்கி- முன்னே போக செய்து, எழுந்து கீழ்த்திசை எழுந்து கிழக்குத் திக்கில் அவணின்றும் ஓர வந்து-தன்பெயரால் கண்டு-ஓர் ஊர் ஊர இடத்தை எய்தி,

தனது பெயரால் அமைத்து, இறைவன் தொல்லை வண்பெயரால்-தன் தலைவனது பழமையான அழகிய பெயரால், இந்திரேசுரன் என ஒன்று கண்டு- இந்திரேசசுரன் என்று ஓர் சிவலிங்கமமைத்து, அரனைத் தூய பூசனை செய்து கொண்டு அங்கேயே இருப்ப-அவ்விறைவனைத் தூய்மையான பூசனை செய்துகொண்டு அங்கேயே இருக்க, கல்லைவன் சிறகு தடிந்தவன்- மலைகளைச் சிறகின்கண் வெட்டினவனாகிய இந்திரன், இன்னும் களிறு வந்திலது எனப் பின்னும்- இன்னமும் யானை வரவில்லை என்று மீளவும். (28)

மனத்தினுங் கடிய தூதரை விடுப்ப வானடைந்து இறைவனை வணங்கிப் புனத்தினுங் கடிய கல்லினும் பன்னாட் புன்கணோய் உறவரு சாபம் கனத்தினுங் கரிய கண்டனைக் கண்டு களைந்ததும் கிளந்துதிக் கயத்தின் இனத்தினுங் கழிந்த தெய்வத வேழ மினிதுவீற் றிருந்தது மாதோ.

மனத்தினும் கடிய தூதரை விடுப்ப- மனத்தினைவிட விரைந்த செலவினையுடைய தூதர்களை அனுப்ப (அவர்களோடும்), வான் அடைந்து இறைவனை வணங்கி- விண்ணுலகை எய்தி இந்திரனை வணங்கி, புனத்தினும் கடிய கல்லினும்- காட்டிலும் வலிய மலைகளிலும், பல்நாள்-பலநாட்கள் வரை, புன்கண் நோய் உறவரு சாபம்- துன்ப நோயானது மிக வந்த சாபத்தினை (நுகர்ந்ததும்), கனத்தினும் கரிய கண்டனை- முகிலினுங் கரிய மிடற்றினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளை, கண்டு- தரிசித்து, களைந்ததும்- (அச்சாபத்தைப்) போக்கியதும், கிளந்து- கூறி, திக்கயத்தின் இனத்தினும்- எண்டிசை யானைகளாகிய இனத்தினும், கழிந்த தெய்வத வேழம்- மிக்க தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வெள்ளை யானையானது, இனிது வீற்றிருந்தது- இனிதாக வீற்றிருந்தது.

குடவயின் அயிரா வதப்பெருந் தீர்த்தங் குடைந்தயி ராவத கணேசக் கடவுளைத் தொழுது ஐராவதேச் சுரத்துக் கடவுளைப் பணிந்தவர் சாபத் தொடர்பினும் பாவத் தொடர்பினும் கழிவர் சுராதிபன் களிறுசெல் நெறிபோய் இடர்கெட வையை படிந்துதென் கரையி லிந்திரேச் சுரனடி பணிவார். குடவயின்- மேற்குத் திசையிலுள்ள, அயிராவதப் பெருந் தீர்த்தம் குடைந்து- பெருமை பொருந்திய அயிராவத தீர்த்தத்தில் நீராடி, அயிராவத கணேசக் கடவுளைத் தொழுது- அயிராவத விநாயகக் கடவுளை வணங்கி, அயிராவதேச்சுரத்துக் கடவுளைப் பணிந்தவர்- அயிராவதேச்சுரப் பெருமானைத் தொழுதவர்கள், சாபத் தொடர்பினும்- சாபத் தொடர்ச்சியினின்றும், பாவத் தொடர்பினும்- தீவினைத் தொடர்ச்சியினின்றும், கழிவர்- நீங்குவர், சுராதிபன் களிறு- தேவேந்திரனது வெள்ளையானையானது, செல் நெறிபோய்- சென்ற வழியிலே சென்று, இடர்கெட வையை படிந்து- துன்பம் ஒழிய வையையாற்றில் நீராடி, தென்கரையில் இந்திரேச்சுரன் அடிபணிவார்- அதன் தென்கரையி லெழுந்தருளியிருக்கும் இந்திரேச்சுரனுடைய திருவடிகளை வணங்குபவர்கள்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

இம்மையி லறமுன் முன்றா லெய்திய பயனை எய்தி
அம்மையின் மகவான் ஈரேழ் அரும்பத மளவும் வானில்
வெம்மையில் போக முழ்கி வெறுப்புவந் தடைய உள்ளச்
செம்மையில் விளைபே ரின்பச் சிவகதிச் செல்வ ராவார்.

இம்மையில்- இப்பிறவியில், அறம் முன் மூன்றால் எய்திய பயனை எய்தி- அறம் முதலிய மூன்றானும் வரும் பயனை நுகர்ந்து, அம்மையில்- மறுமையில், ஈர் ஏழ் மகவான் அரும்பதம் அளவும்- பதினான்கு இந்திரர்களின் அரிய காலம் வரையும், வெம்மை இல் போகம் மூழ்கி- வெப்பமில்லாத (குளிர்ந்த) போகத்தில் திளைத்து, வெறுப்பு வந்து அடைய- (பின் அதில்) உவர்ப்புத் தோன்ற, உள்ளச் செம்மையில் விளை- மனத் தூய்மையில் விளைகின்ற, பேர் இன்பச் சிவகதிச்செல்வர் ஆவார்- பேரின்பத்தையளிக்கும் பரமுத்தியாகிய செல்வத்தை உடையவராவர்.

> வெள்ளையானைச் சாபந்தீர்த்த படலம் முற்றிற்று. ஆகச்செய்யுள்- 470

திருநகரங்கண்ட படலம்

கலிநிலைத்துறை

தான வாறிழி புகர்முகத் தடுகரி சாபம் போன வாறுரை செய்தும்மேற் புதுமதி முடிமேல் வான வாறினன் கடம்பமா வனமுது நகரம் ஆன வாறது தனைச்சிறி தறிந்தவா றறைவாம்.

தான ஆறு இழி- மதமாகிய ஆறு ஒழுகுகின்ற, புகர் முகத்து அடு கரி- புள்ளிகளையுடைய முகத்தினையுடைய (பகைவர்களைக்) கொல்லும் வெள்ளை யானையினது, சாபம் போனவாறு உரைசெய்தும்- சாபம் நீங்கிய தன்மையைக் கூறினோம், மேல்- இனி, புதுமதி முடிமேல்- பிறை மதியை அணிந்த திருமுடியின் கண், வான ஆறினன்-கங்கையாற்றினையுடைய இறைவனது, கடம்ப மா வனம்-பெரிய கடம்பவனமானது, முது நகரம் ஆனவா றதுதனை-மிக்க சிறப்பினையுடைய நகரமான தன்மையை, அறிந்தவாறு சிறிது அறைவாம்- தெரிந்தபடி சிறிது கூறுவாம். (01)

இன்ன ரம்புள ரேழிசை யெழான்மிடற் றளிகள் கின்ன ரம்பயில் கடம்பமா வனத்தினின் கீழ்சார்த் தென்னர் சேகரன் எனும்குல சேகரன் உலக மன்னர் சேகர னரசுசெய் திருப்பது மணவூர்.

இன் நரம்பு உளர்- இனிய நரம்புகளைத் தடவுதலினுண்டாகின்ற, அளிகள்-ஏழ் இசை- ஏழிசைபோலும், மிடற்று எழால் கண்டத்தினின்று முண்டாகும் ஓசையினையுடைய வண்டுகள், கின்னரம் பயில்- இசை பாடுகின்ற, மா கடம்ப வனத்தினின் கீழ்சார்-பெரிய கடம்பவனத்தின் கீழ்ப்பக்கத்தில், உலக உலகின்கண் உள்ள மன்னர்களுக்கு சேகரன்-மன்னர் முடி போல்பவனும், தென்னர் சேகரன்- பாண்டிய மரபிற்கு செய்து சொல்லப்படுபவனுமாகிய, குலசேகரன் இருப்பது மணவூர்- குலசேகர பாண்டியன் ஆட்சி பதற்கிடமாயுள்ளது மணவூராகும். (02) குலவும் அப்பெரும் பதியிளங் கோக்களி லொருவன் நிலவு மாநிதி போலருச் சனை முதல் நியதி பலவு மாஞ்சிவ தருமமுந் தேடுவான் பரன்பாற் தலைமை சான்றமெய் அன்பினான் தனஞ்சயன் என்பான்.

குலவும்- விளங்கா நின்ற, அப்பெரும்பதி இளங்கோக்களில் ஒருவன்- அந்தப் பெரிய நகரத்திலுள்ள வணிகருள் ஒருவன், நிலவு மா நிதி போல்- விளங்குகின்ற பெரிய பொருளையீட்டுவது போலவே, அருச்சனை முதல் நியதி பலவும் ஆம்-அருச்சனை முதலிய சுடமைகள் பலவுமாகிய, சிவ தருமமும் தேடுவான்- சிவபுண்ணியங்களையும் ஈட்டுவான், பரன்பால்-இறைவனிடத்து, தலைமைசான்ற மெய் அன்பினான்- தலைமை பொருந்திய உண்மை அன்பை உடையவன், தனஞ்சயன் என்பார்- தனஞ்சயன் என்று சொல்லப்படுவான். (03)

செல்வ மாநக ரிருந்துமேல் திசைப்புலம் சென்று மல்லல் வாணிகஞ் செய்துதன் வளம்பதி மீள்வான் தொல்லை யேழ்பவக் கடற்கரை தோற்றுவித் தடியார் அல்லல் தீர்ப்பவன் கடம்பமா வனம்புகு மளவில்.

செல்லம் மாநகர் இருந்து- செல்வம் நிறைந்த பெரிய (தன்) நகரத்தினின்றும், மேல்திசைப் புலம் சென்று- மேற்றிசை யிடங்களிற் சென்று, மல்லல் வாணிகம் செய்து- செல்வமிகும் வாணிபம் புரிந்து, தன் வளம் பதி மீள்வான்- தனது வளப்பமிக்க நகரத்திற்கு மீண்டு வருகின்றவன், தொல்லை ஏழ்பவக் கடல்கரை தோற்றுவித்து- தொன்று தொட்டு வரும் ஏழு பிறப்பாகிய கடலின் கரையைத் தோன்றச் செய்து, அடியார் அல்லல் தீர்ப்பவன்- அடியார்களின் பிறவித் துன்பத்தைப் போக்குவோனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் எழுந்தருளிய, மா கடம்ப வனம் புகும் அளவில்- பெரிய கடம்பவனத்திற் புகுகின்ற பொழுதில்.

ூரவி கணமறைந் தேழ்பரி இரதமுந் தானும் உரவு நீர்க்கருங் கடலில்விழ்ந் தொளித்தன னாக இரவு நீள்மயங் கிருள்வயின் தமியனாய் மெலியும் அரவு நீர்ச்சடை அண்ணலுக் கன்பினோ னங்கண்.

இரவி- சூரியன், கண் மறைந்து- கண்ணுக்குத் தோன்றாமல், ஏழ் பரி இரதமும் தானும்- ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரும் தானும், உரவு நீர்க் கருங்கடலில்- மிக்க நீரினையுடைய கரிய கடலின்கண், வீழ்ந்து ஒளித்தனன் ஆக- விழுந்து மறைந்தானாக, இரவு- இரவினது, நீள்- நீண்ட, மாயங்- மயங்குவதற்குக் காரணமாயுள்ள, இருள்வயின்- இருளினிடத்து, தமியனாய் மெலியும்- ஒருவனாய் வருந்துகின்ற, அரவு நீர்ச் சடை அண்ணலுக்கு அன்பினோன்- பாம்பையும் கங்கையையுமுடைய சடையினையுடைய இறைவனுக்கு அன்புடையவனாகிய வணிகன், அங்கண்- அவ்விடத்தில். (05)

வாங்கு நான்மருப் பேந்திய மதமலை எருத்தம் தாங்கி ஆயிரங் கரங்களால் தடவிஎண் டிசையும் தூங்கு காரிருள் துரத்துசெஞ் சுடரெனச் சூழ்போய் விங்கு காரிரு வொதுக்கிய விமானநேர் கண்டான்.

வாங்கு நால் மருப்பு ஏந்திய- வளைந்த நான்கு கொம்புகளையுடைய, மதமலை எருத்தம் தாங்கி- எட்டு யானைகளின் பிடர்களால் தாங்கப் பெற்று, ஆயிரம் கரங்களால் தடவி- ஆயிரன் கிரணங்களாலும் துருவி, எண்திசையும் தூங்கு-எட்டுத்திக்குகளிலும் தங்கியிராநின்ற, கார் இருள் துரத்து செஞ்சுடர் என- கரிய இருளை ஓட்டுகின்ற செஞ்ஞாயிறு போல, சூழ் போய்- திசைதோறும் சுற்றிலும் சென்று, வீங்கு கார்இருள்-நிறைந்த கரிய இருளை, ஒதுக்கிய- போக்கிய, விமானம் நேர் கண்டான்- விமானத்தை நேரிற் பார்த்தான். (06)

அடுத்த ணைந்தனன் அவிர்சுடர் விமானமீ தமர்ந்த கடுத்த ததும்பிய கண்டனைக் கண்டுதாழ்ந்து உவகை மடுத்த நெஞ்சீனான் அங்ஙனம் வைகிருள் கழிப்பான் எடுத்த சீந்தையின் இருந்தனன் இருக்குமவ் இருள்வாய்.

அடுத்து அணைந்தனன்- பக்கத்தில் நெருங்கி, அவிர்சுடர் விமானம் மீது அமர்ந்த- விளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய விமானத்தின்மேல் எழுந்தருளிய, கடுத் ததும்பிய கண்டனைக் கண்டு- நஞ்சக்கறை மிக்கு விளங்கும் திருமிடற்றினையுடைய தாழ்ந்து- வணங்கி, உவகை இறைவனைத் தரிசித்து, நெஞ்சினான்-களிப்பு நிறைந்த உள்ளத்தையுடையவனாய், வைகு இருள்- தங்கிய இருள், அங்கனம் கழிப்பான் சிந்தையின்- அவ்வகையே (தரிசித்துக்) கழிக்குமாறு கிளர்ந்த உள்ளத்தோடு, இருந்தனன்- இருந்தான் இருக்கும் அ இருள்வாய்-(07)(அங்ஙனம்) இருக்கப்பெற்ற அந்த இருட்பொழுதில்.

சோம வாரமன் றாதலாற் சுரர்களங்கு எய்தி வாம மேகலை மலைமகள் தலைமகன் மலர்ந்த காமர் சேவடி பணிந்தவன் கங்குல்போற் கருதி யாம நான்கினும் அருச்சனை யின்புறப் புரிவார்.

அன்று சோமவாரம் ஆதலால்- அந்த நாள் திங்கட்கிழமை ஆகலின், அங்கு சுரர்கள் எய்தி- அங்கே தேவர்கள் வந்து, வாமம் மேகலை மலைமகள் தலைமகன்- ஒளியினையுடைய மேகலையை அணிந்த பார்ப்பதியின் தலைவனாகிய சிவபெருமானுடைய, மலர்ந்த காமர் சேவடி பணிந்து- மலர்ந்த அழகிய சிவந்த திருவடிகளை வணங்கி, அவன் கங்குல் போல் கருதி- அவன் இரவாகிய சிவ நிசிபோல எண்ணி, யாமம் நான்கினும்- நான்கு யாமங்களிலும், இன்பு உற அருச்சனை புரிவார்- இன்பம் பொருந்த அருச்சிப்பாராயினார். (08)

அண்டர் வந்ததும் அருச்சனை புரிவதும் அனைத்தும் தொண்ட ரன்பினுக் கெளியவன் சுரர்தொழ, கறுத்த கண்டன் இன்னருட் கண்ணினாற் கண்டனன் நுதலிற் புண்ட ரம்பயி லன்புடைப் புண்ணிய வணிகன்.

அண்டர் வந்ததும்- அமரர்கள் வந்ததும், அருச்சனை புரிவதும் அனைத்தும்- அருச்சனை செய்வதுமாகிய எல்லாச் செயல்களையும், தொண்டர் அன்பினுக்கு எளியவன்- அடியார்களின் அன்புக்கு எளிவருபவனும், சுரர் தொழக் கறுத்த கண்டன்- தேவர்கள் வணங்கி முறையிடக் கறுத்தருளிய திருமிடற்றையுடையவனுமாகிய இறைவனுடைய, இன் அருள் கண்ணினால்- இனிய அருட் பார்வையால், நுதலில் புண்டரம் பயில்- நெற்றியில் மூன்று கீற்றாகத் தங்கிய திருநீற்றினையுடைய, அன்புடைப் புண்ணிய வணிகன் கண்டனன்- அன்பு நிறைந்த அறத்தினையுடைய வணிகனாகிய தனஞ்சயன் பார்த்தான். (09)

நான மென்பனி நறும்புனல் நாயகன் பூசைக்கு ஆன நல்விரை வருக்கமும் அமரர்கைக் கொடுத்து ஞான வெண்மதிச் சடையவன் கோயிலின் ஞாங்கர்த் தான மர்ந்தருச் சனைசெய்வான் தங்கள்நா யகனை.

மெல் நானம்- மெல்லிய கத்தூரியையும், நறும் பனிபுனல்- மண முடைய பனிநீரையும், நாயகன் பூசைக்கு ஆன நல் விரை வருக்கமும்- இறைவன்பூசைக்குரிய நல்ல கந்தவருக்கங்களையும், அமரர் கைக் கொடுத்து- தேவர்கள் கையில் கொடுத்து, ஞானம்- ஞானவடிவாகிய, வெண்மதிச் சடையவன் கோயிலின் ஞாங்கர்- வெள்ளிய சந்திரனை அணிந்த சடையினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின் விமானத்தின் திருமுன், தான் அமர்ந்து-தானிருந்து, தங்கள் நாயகனை அருச்சனை செய்வான்- தங்கள் இறைவனை அருச்சனை புரிவிப்பானாயினன். (10)

வள்ளல் தன்னைமெய் யன்பினா லருச்சிசெய் வானோர் உள்ள வல்வினை யீட்டமும் கங்குலு மொதுங்கக் கள்ள மில்லவன் யாரையுங் கண்டிலன் கண்டான் தள்ள ருஞ்சுடர் விமானமேல் தனித்துறை தனியை.

வள்ளல் தன்னை- சோமசுந்தரக் கடவுளை, மெய் அன்பினால்-உண்மை யன்பினால், அருச்சிசெய் வானோர் ஈட்டமும்- அருச்சித்த தேவர்களின் கூட்டமும், உள்ள வல்வினை ஈட்டமும்- தன் மனத்தைப் பற்றிய வலிய வினைக் கூட்டமும், கங்குலும் ஒதுங்க- இரவும் நீங்க, கள்ளம் இல்லவன்- வஞ்சனையில்லாதவனாகிய வணிகன், யாரையும் கண்டிலன்- ஒருவரையுங் காணாதவனாகி, தள் அரும் சுடர் விமானம் மேல்- நீங்காத ஒளியையுடைய விமானத்தின் கண், தனித்து உறை தனியைக் கண்டான்- தனித்து எழுந்தருளியிருக்கும் சொக்கலிங்கப் பெருமானையே கண்டான்.

ஆழ்ந்த சிந்தைய னதிசய மடைந்துசே வடிக்கீழ்க் தாழ்ந்தெ ழுந்திரு கைகளுந் தலைமிசைக் கூப்பிச் சூழ்ந்து தன்பதிக் கேகுவா னொருதலை துணிந்து வாழ்ந்த அன்பினான் விடைகொடு வழிக்கொடு வந்தான்.

ஆழ்ந்த சிந்தையன்- (அன்பில்) அழுந்திய சிந்தையையுடைய வணிகன், அதிசயம் அடைந்து- வியப்புற்று, சேவடிக்கீழ்த் தாழ்ந் தெழுந்து- சிவந்த திருவடிக்கீழ் விழுந்து வணங்கி எழுந்து, இருகைகளும் தலைமிசைக் கூப்பி- இரண்டு கைகளையும் தலையின்மேல் குவித்து, சூழ்ந்து- வலம் வந்து, தன் பதிக்கு ஏகுவான் ஒருதலை துணிந்து- தன் நகருக்குப் போக ஒருவாறு துணிந்து, வாழ்ந்த அன்பினான்- அன்பாகிய வாழ்க்கையையுடையவன், விடை கொடு- விடை பெற்று, வழிக்கொடு வந்தான்- வழிக்கொண்டு வந்தான். (12)

முக்க டம்படு களிற்றினான் முகில்தவழ் கோயில் புக்க டங்கலர் சிங்கமன் னானெதிர் புகல்வான் திக்க டங்கலுங் கடந்தவெந் திகிரியாய் நெருநல் அக்கடம்பமா வனத்திலோ ரதிசயங் கண்டேன் முக்கடம்படு களிற்றினான்- மூன்று மதங்களையுடைய யானையையுடைய பாண்டி மன்னனது, முகில் தவழ் கோயில் புக்கு- மேகம் தவழுங் கோயிலை அடைந்து, அடங்கலர் சிங்கம் அன்னான் எதிர்- பகைவராகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம் போல்பவனது எதிரே நின்று, புகல்வான்- கூறுவான், திக்கு அடங்கலும் கடந்த- எல்லாத் திசைகளையும் வென்ற, வெம் திகிரியாய்- வெவ்விய சக்கரத்தையுடையவனே, நெருநல்- நேற்று, அக்கடம்ப மா வனத்தில் ஓர் அதிசயம் கண்டேன்- அந்தப் பெரிய கடம்பவனத்தின்கண் ஓர் அதிசயத்தைப் பார்த்தேன். (13)

வல்லை வாணிகஞ் செய்துநான் வருவழி மேலைக் கல்ல டைந்தது வெங்கதிர் கங்குலும் பிறப்பும் எல்லை காணிய கண்டனன் இரவிமண் டலம்போல் அல்ல டுஞ்சுடர் விமானமு மதிற்சிவக் குறியும்.

நான் வாணிகம் செய்து வல்லை வரு வழி- நான் வியாபாரம் செய்து விரைந்து வரும் பொழுது, வெங்கதிர் மேலைக்கல் அடைந்தது- வெப்பத்தையுடைய ஞாயிறு மேற்கிலுள்ள மலையை அடைந்தது, கங்குலும் பிறப்பும் எல்லை காணிய-இரவின் எல்லையையும் பிறப்பின் எல்லையையும் காணுமாறு, இரவி மண்டலம் போல்- சூரிய மண்டலம் போல, அல் அடும் கடர் விமானமும்- இருளைக் கொல்லும் ஒளியினையுடைய விமானத்தையும், அதில் சிவக்குறியும் கண்டனன்- அவ்விமானத்தின் கண் உள்ள சிவலிங்கத்தையும் பார்த்தேன். (14)

மாஅ லம்புதார் மணிமுடிக் கடவுளார் வந்தத் தேவ தேவனை இரவெலாம் அருச்சனை செய்து போவ தாயினார் யானுமப் பொன்னெடுங் கோயின் மேவு மீசனை விடைகொடு மீண்டன னென்றான்.

மா அலம்பு தார்- வண்டுகள் ஒலிக்கும் மாலையை அணிந்த, மணி முடிக்கடவுளார் வந்து- மணிகள் அழுத்திய முடிகளையுடைய தேவர்கள் வந்து, அத் தேவ தேவனை- அந்தத் தேவர்களுக்குத் தேவனாகிய சோம சுந்தரக்கடவுளை, இரவு எலாம் அருச்சனை செய்து ஆயினார்-இரவு முழுதும் போவது அருச்சித்துப் போனார்கள், யானும்- நானும், நெடுங்கோயில் பொன் M அந்தப் பொன்னாலாகிய நீண்ட விமானத்தில் மேவும் ஈசனை-எழுந்தருளிய இறைவனிடத்து, விடை கொடு மீண்டனன் என்றான்-விடை பெற்றுக்கொண்டு வந்தேன் என்று கூறினான்.

முளு மன்பினான் மொழிந்திட முக்கணெம் பெருமான் தாளு மஞ்சலி கரங்களும் தலையில்வைத் துள்ளம் நீளு மன்பும்அற் புதமுமே நிரம்பநீர் ஞாலம் அளு மன்னவ னிருந்தனன் போயினான் அருக்கன்.

முளும் அன்பினான் மொழிந்திட- மேன் மேல் வளரும் அன்பினையுடைய தனஞ்சயன் கூற, நீர் ஞாலம் ஆளும் மன்னவன்- கடல் சூழ்ந்த உலகினை ஆளுகின்ற குலசேகர பாண்டியன், முக்கண் எம்பெருமான் தாளும்- மூன்று கண்களையுடைய எமது பெருமானாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவடிகளையும், அஞ்சலி கரங்களும்- குவித்த கைகளையும், தலையில் வைத்து- சென்னியில் வைத்து, உள்ளம்- உள்ளத்தில், நீளும்- ஓங்குகின்ற, அன்பும் அற்புதமுமே நிரம்ப- அன்பும் அதிசயமுமே நிறைய, இருந்தனன்- இருந்தான், அருக்கன் போயினான்- சூரியன் மறைந்தான்.

ஈட்டு வார்வினை ஒத்தபோது இருள்மலங் கருக வாட்டு வாரவர் சென்னிமேன் மலரடிக் கமலம் சூட்டு வார்மறை கடந்ததம் தொல்லுரு விளங்கக் காட்டு வாரொரு சித்தராய்த் தோன்றினார் கனவில்.

ஈட்டுவார் வினை ஒத்தபோது- வினைகளை ஈட்டுகின்றவர்களின் வினை ஒப்புவந்தபோது, இருள் மலம் கருக வாட்டுவார்-(அவர்கள்) ஆணவ மலம் கருகும்படி வாட்டி, அவர் சென்னிமேல் அடிக்கமலம் சூட்டுவார்- அவர் தலையின் மீது திருவடித் தாமரை மலரைச் சூட்டி, மறைகடந்த தம் தொல் உரு விளங்கக் காட்டுவார்- வேதங்களா வறியப்படாத தமது உண்மை வடிவை விளக்கமாகக் காட்டுகின்ற இறைவர், ஒரு சித்தராய் கனவில் தோன்றினார்- ஒரு சித்தராய் அப்பாண்டியனது கனவின்கண் தோன்றினார்.

வடிகொள் வேலினாய் கடம்பமா வனத்தினைத் திருந்தக் கடிகொள் காடகழ்ந் தணிநகர் காண்கென வுணர்த்தி அடிக ளேகினார் கவுரியர் ஆண்டகை கங்குல் விடியும் வேலைகண் விழித்தனன் பரிதியும் விழித்தான்.

வடிகொன் வேலினாய்- கூர்மையைக் கொண்ட வேற்படையை யுடையவனே, காடு அகழ்ந்து- காட்டினை அழித்து, மா கடம்பவனத்தினை- பெரிய கடம்ப வனத்தை, திருந்த- திருத்தமாக, கடிகொள்- காவலைக் கொண்ட, அணி நகர்

காண்க என- அழகிய நகராகுமாறு செய்வாய் என்று, உணர்த்தி-அறிவித்து, அடிகள் ஏகினார்- சோமசுந்தரக் கடவுள் மறைந்தார், கவுரியர் ஆண்டகை- பாண்டியர் மரபிலுதித்த ஆண்தன்மை மிக்க குலசேகரன், கங்குல் விடியும் வேலை கண் விழித்தனன்-இரவு புலரும் வரையும் உறங்காதவனாயினான், பரிதியும் விழித்தான்- சூரியனும் உதயமானான்.

கனவில் தீர்ந்தவன் நியதியின் கடன்முடித் தமைச்சர் சினவில் தீர்ந்தமா தவர்க்குந்தன் கனாத்திறஞ் செப்பி நனவிற் கேட்டதும் கனவினிற் கண்டது நயப்ப விளவித் தேர்ந்துகொண் டெழுந்தனன் மேற்றிசைச் செல்வான்.

கனவில் தீர்ந்தவன்- கனவினின்று நீங்கி விழித்திருந்த பாண்டியன் நியதியின் கடன் முடித்து- செய்தற்குரிய நாட் கடமைகளை முடித்து, அமைச்சர்- மந்திரிகட்கும், சினவில் தீர்ந்த மாதவர்க்கும்- வெகுளுதலினின்று நீங்கிய முனிவர்கட்கும், தன் கனாத்திறம் செப்பி- தனது கனவின் வகையைக் கூறி, நனவில் கேட்டதும்- பகலில் வணிகன்பாற் கேட்டதைபும், கனவில் கண்டதும்- இரவில் கனவில் கண்டதையும், நயப்ப வினவி தேர்ந்து கொண்டு- விருப்பமுற உசாவித் தெளிந்து, எழுந்தனன் மேல் திசை செல்வான்- புறப்பட்டு மேற்குத் திசைக் கண் செல்வானாயினான்.

அமைச்ச ரோடுமந் நீபமா வனம்புகுந்து அம்பொன் சமைச்ச விழ்ந்தபொற் றாமரைத் தடம்படிந்து ஒளிவிட்டு இமைச்ச லர்ந்தபொன் விமானமீ தினிதுவீற் றிருந்தோர் தமைச்ச ரண்பணிந் தஞ்சலி தலையின்மேல் முகிழ்த்தான்.

அமைச்சரோடும்- மந்திரிகளோடும், அ நீபம் மா வனம் புகுந்து-பெரிய அக் கடம்பவனத்தினுள் நுழைந்து, அம்பொன் சமைச்சு-அழகிய பொன்னா லியற்றப்பட்டன போலும், அவிழ்ந்த-(மலர்கள்) மலர்ந்த, பொற்றாமரைத் தடம் படிந்து- பொற்றாமரை வாவியில் மூழ்கி, ஒளிவிட்டு- ஒளிவீசி, இமைச்சு அலர்த்த- விளங்கிப் பரந்த, பொன் விமானமீது- பொன்னாலாகிய விமானத்தின்கண், இனிது வீற்றிருந்தோர் சரண்தமை- இனிதாக வீற்றிருக்கும் சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவடிகளை, பணிந்து- வணங்கி, அஞ்சலி தலையின் மேல் முகிழ்த்தான்- அஞ்சவியாகக் கைகளைத் தலையின்மீது கூப்பினான்.

அன்பு பின்தள்ள முன்புவந் தருட்கணார்த் தேக என்பு நெக்கிட ஏகிவீழ்ந் திணையடிக் கமலம் பொன்பு னைந்ததார் மௌலியில் புனைந்தெழுந் திறைவன் முன்பு நின்றுசொற் பதங்களால் தோத்திர மொழிவான்.

அன்பு பின் தள்ள- அன்பானது பின் நின்று தள்ளவும், அருள் கண் (இறைவன்) அருட்பார்வையானது, முன்பு வந்து ஈர்த்து ஏக-முன்னே வந்து இழுத்துச் செல்லவும், என்பு நெக்கிட- எலும்புகள் கரைந்துருகுமாறு, ஏகி- சென்று, வீழ்ந்து- கீழே விழுந்து, இணை அடிக்கமலம்- இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும், பொன்புனைந்த தார் மௌலியின் புனைந்து- பொன்னாற் செய்த மாலையை யணிந்த முடியின் மீது சூடி, எழுந்து இறைவன் முன்பு நின்று- எழுந்து சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருமுன் நின்று, சொல் பதங்களால் தோத்திரம் மொழிவான்- சிறந்த மொழிகளால் துதி செய்வானாயினான்.

சரண மங்கையோர் பங்குறை சங்கர சரணம் சரண மங்கல மாகிய தனிமுதல் சரணம் சரண மந்திர வடிவமாஞ் சதாசிவ சரணம் சரணம் உம்பர்கள் நாயக பசுபதி சரணம்.

சரணம்- வணக்கம், மங்கை ஓர் பங்கு உறை சங்கர சரணம்-உமையம்மை ஒரு பாதியிலுறையப்பெற்ற சங்கரனே வணக்கம், சரணம்- வணக்கம், மங்கலம் ஆகிய தனிமுதல் சரணம்- மங்கல வடிவாகிய ஒப்பற்ற முதற்பொருளே வணக்கம், சரணம்- வணக்கம், மந்திர வடிவம் ஆம் சதாசிவ சரணம்- மந்திரவடிவாகிய சதாசிவ மூர்த்தியே வணக்கம், உம்பர்கள் நாயக சரணம்- தேவர்கள் தலைவனே வணக்கம், பசுபதி சரணம்- உயிர்களின் தலைவ வணக்கம்.

ஆழி ஞாலமே லாசையு மமரர்வான் பதமேல் வீழு மாசையும் வெறுத்தவர்க் கன்றிமண் ஆண்டு பீழை மூழ்கிவான் நரகொடு பிணிபடச் சுழலும் ஏழை யேங்களுக்கு ஆவதோ எந்தைநின் கருணை.

ஆழி ஞாலம் மேல் ஆசையும்- கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகில் மேலுண்டாகும் இச்சையையும், அமரர் வான் பதம் மேல் விழும் மேல் ஆசையும்- தேவர்களின் உயர்ந்த பதவிகளின் மேல் சென்று பொருந்தும் அவாவையும், வெறுத்தவர்க்கு அன்றி- உவர்த்தவர்களுக்கு எய்துவதே அல்லாமல், மண் ஆண்டு- பூமியை ஆண்டு, பீழை மூழ்கி- துன்பத்தில் அழுந்தி, வான் நரகொடு பிணிபடச் சுழலும்- சுவர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் கட்டுண்டு சுழலுகின்ற, ஏழையேங்களுக்கு- அறிவிலேமாகிய எங்களுக்கும், எந்தை- எமது தந்தையே, நின் கருணை ஆவதோ- நினது திருவருள் எய்தக் கடவதோ.

சூள தாமறைச் சென்னியும் தொடத்தொட நீண்ட நீளனீ யுனக் கன்பில மாயினு நீயே முள அன்புதந் தெங்குடி முழுவதும் பணிகொண்டு ஆள வேகொல்டுக் கானகத் தமர்ந்தனை என்னா.

சூளது ஆம் மறைச் சென்னியும்- (தொடுவேனென்னும்) சபதத்தை யுடையதாகிய வேதத்தின் அச்சமும், தொடத்தொட நீண்ட நீளன் நீ- எட்டுந்தோறும் எட்டுந்தோறும் நீண்ட நீட்சியையுடையவன் நீ, உனக்கு அன்பிலம் ஆயினும்- உனக்கு யாம் அன்பில்லேம் ஆனாலும், நீயே அன்பு தந்து- நீயே அன்பு பெருகும்படி அருளி, எம்குடி முழுவதும் பணிகொண்டு ஆளவே கொல்- எமது குடி முழுதையும் ஏவல் கொண்டு ஆளுதற்கோ, இக் கானகத்து அமர்ந்தனை என்னா- இக்காட்டின்கண் எழுந்தருளினை என்று கூறி. (24)

சுரந்த வன்பிரு கண்வழிச் சொரிவபோற் சொரித்து பரந்த வாறொடு சிவானந்தப் பரவையுட் படிந்து வரந்த வாதமெய் யன்பினால் வலங்கொடு புறம்போந்து அரந்தை தீர்த்தவனொரு சிறை யமைச்சரோ டிருந்தான்.

சுரந்த அன்பு- (அரத்தில்) ஊற்றெடுத்த அன்பானது, இரு கண் வழி சொரிவதுபோல்- இரண்டு கண்களின் வழியாகவும் பொழிவது போல், சொரிந்து பரந்த ஆறொடு-பொழிந்தமையாற் பரந்த ஆனந்தக் கண்ணீராகிய நதியோடு, சிவானந்தப் பரவையுள் படிந்து- சிவானந்தமாகிய கடலுள் மூழ்கி, வரம் தவாத மெய் அன்பினால்- மேன்மை குன்றாக உண்மை அன்பினால், வலங்கொடு- வலம் வந்து, அரந்தை தீர்த்தவன்- துன்பம் நீக்கியவனாகிய பாண்டியன், புறம் போந்து அமைச்சரோடு ஒரு சிறை இருந்தான்- புறத்தே வந்து மத்திரிகளோடு ஒரு பக்கத்தில் இருந்தான். (25)

அய வேலையின் மன்னவ னாணையால் அமைச்சர் மேய ஏவலர் துறைதுறை மேவினர் விடுப்பப் பாய வேலையின் ஆர்த்தனர் வழிக்கொடு படர்ந்தார் சேய காடெறிந் தணிநகர் செய்தொழின் மாக்கள். ஆய வேலையின்- அப்போது, மன்னவன் ஆணையால்-அரசன் ஆணையினால், அமைச்சர்- மந்திரிகள், மேய ஏவலர்-அங்குள்ள ஏவலாட்களை, துறை துறை மேவினர் விடுப்ப- பல இடங்களிலும் செல்லுமாறு அனுப்ப, சேய காடு எறிந்து- நீண்ட காட்டினை அழித்து, அணிநகர் செய் தொழில் மாக்கள்- அழகிய நகரமாகுமாறு செய்யும் வினைஞர்கள், பாய வேலையின் ஆர்த்தனர்- பரந்த கடல் போல ஒலித்து, வழிக்கொடு படர்ந்தார்-வழிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

வட்ட வாய்மதிப் பிளவின்வெள் வாய்க்குய நவியம் இட்ட தோளினர் யாப்புடைக் கச்சினர் இரும்பின் விட்ட காரொளி மெய்யினர் விசிகொள்வார் வன்றோல் தொட்ட காலினர் வனமெறி தொழிலின ரானார்.

இரும்பின் கார் ஒளி விட்ட மெய்யினர்- இரும்பின் ஒளிபோலும் கரிய ஒளி வீசும் உடலினையுடைய வினைஞர்கள், வட்ட வாய்-வட்டமாகிய இடத்தினையுடைய, மதிப்பிளவின்- சந்திரனது பிளவு போலும், வெள் வாய்க்குயம்- வெள்ளிய வாயினையுடைய கொடுவாளையும், நவியம்- கோடரியையும், இட்ட தோளினர்-வைத்த தோளினையுடையவராய், யாப்பு உடைக் கச்சினர்-அரையிற் கட்டிய கச்சினையுடையவராய், வார் விசிகொள் வன் தோல் தொட்ட காலினர்- வாராற் கட்டிய வலிய செருப்புத் தொடுத்த காலினையுடையவராய், வனம் ஏறி தொழிலினர் ஆனார்- காடு வெட்டும் தொழிலை யுடையவராயினார்கள். (27)

மறியு மோதைவண் டரற்றிட மரந்தலை பனிப்ப எறியு மோதையும் எறிபவ ரோதையும் இரங்கி முறியு மோதையு முறிந்துவீ ழோதையு முகில்வாய்ச் செறியு மோதையுங் கிழ்ப்பட மேற்படச் செறியும்.

மறியும் ஓதை வண்டு அரற்றிட- (போய்) மீளும் ஒலியையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்கவும், மரம் தலை பனிப்ப- மரங்கள் தலை நடுங்கவும், எறியும் ஓதையும்- வெட்டுகின்ற ஓசையும், எறிபவர் முறியும் வெட்டுகின்றவர்களின் ஓசையும். இரங்கி ஓதையும்-வீழ் ஓதையும் ஒலித்து முறிகின்ற ஓசையும், முறிந்து ஓதையும்-வாய்ச் முகில் ஓசையும் (ஒன்றாகி), கீழே விழுகின்ற முறிந்து ஓசையும் ஓதையும் கீழ்ப்பட- முகிலின் கண் மிக்க 24 செறியும் கீழ்ப்பட, மேற்படச் செறியும்- மேற்பட்டு ஒலிக்கும்.

(28)

ஒளிறு தாதொடு போதுசெந் தேனுக ஒலித்து வெளிறில் வன்மரஞ் சினையிற வீழ்வசெங் களத்துப் பிளிறு வாயவாய் நிணத்தொடு குருதிநீர் பெருகக் களிறு கோடிற மாய்ந்துவீழ் காட்சிய அனைய.

வெளிறு இல்- வெள்ளடை யில்லாத (சேகு ஏறிய), வல் மரம்- வலிய மரங்கள், ஒளிறு தாதொடு- விளங்கா நின்ற மகரந்தத்தோடு, போது- மலர்களும், செந்தேன்- சிவந்த தேனும், உக- சிந்த, ஒலித்துச் சினை இற வீழ்வ- ஒலி செய்து கிளைகள் முறிய வீழ்கின்ற தோற்றம், களிறு-யானைகள், செங்களத்து- போர்க்களத்தில், பிளிறு வாயவாய்-ஒலிக்கின்ற வாயினையுடையவாய், நிணத்தொடு குருதிநீர் பெருக- நிணத்துடன் உதிரம் பெருக, கோடு இற மாய்ந்து வீழ் காட்சிய அனைய- கொம்புகள் முறிய இறந்து விழும் தோற்றத்தைப் போல்வன.

புவ டைந்தவண் டினம் அயற் புறவொடும் பழனக் காவ டைந்தன பறவைவான் கற்பக மடைந்த கோவ டைந்திட வொதுங்குறுங் குறும்புபோல் செறிந்து மாவ டைந்தன மாடுள வரைகளும் காடும்.

பு அடைந்த வண்டு இனம்- மலர்களிற் பொருந்திய வண்டுக் கூட்டங்கள், அயல் புற வொடும் பழனக் கா அடைந்தன-பக்கத்திலுள்ள முல்லை நிலங்களிலும் மருத நிலங்களின் சோலைகளிலும் சென்று சேர்ந்தன, பறவை வான் கற்பகம் அடைந்த- பறவைகள் உயர்ந்த கற்பக மரங்களிற் சென்று தங்கின, கோ அடைத்திட- பெரு வேந்தர்கள் வர, ஒதுங்குறும் குறும்பு போல்- நீங்குகின்ற குறு நில மன்னரைப் போல, மாடு உள வரைகளும் காடும் செறிந்து அடைந்தன-விலங்குகள் பக்கத்திலுள்ள காடுகளிலும் மலைகளிலும் நெருங்கிச் சேர்ந்தன.

இருணி ரம்பிய வனமெலா மெறிந்துமெய் யுணர்ந்தோர் தெருள் நிறைந்தசிந் தையின்வெளி செய்துபல் லுயிர்க்கும் அருள் நிறைந்துபற் றறுத்தர னடிநிழ லடைந்த கருணை அன்பர்தம் பிறப்பென வேரொடுங் களைந்தார்.

இருள் நிரம்பிய வனம் எலாம் எறிந்து- இருள் மிகுந்த காடு அனைத்தையும் வெட்டி, மெய் உணர்ந்தோர்- மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவர்களின், தெருள் நிறைந்த சிந்தையின்- தெளிவு நிரம்பிய உள்ளத்தைப் போல, வெளிசெய்து- வெட்ட வெளியாக்கி, பல் உயிர்க்கும் அருள் நிறைந்து- பல உயிர்களிடத்தும் கருணை நிரம்பி, பற்று அறுத்து- இரு வகைப் பற்றையும் போக்கி, அரன் அடி நிழல் அடைந்த-சிவபெருமான் திருவடி நிழலை அடைந்த, கருணை அன்பர்-திருவருள் நெறியினராகிய அடியார்கள், தம் பிறப்பு என-தங்கள் பிறவியை வேரொடுங் களைதல் போல, வேரொடுங் களைந்தார்- (வினை செய்வோர்) மரங்களை வேரொடும் அகழ்ந்தார்கள்.

களைந்து நீளநிலத் திருத்திச்செந் நெறிபடக் கண்டு வளைந்து நன்நக ரெடுப்பதெவ் வாறெனத் தேறல் விளைந்து தாதுகு தார்முடி வேந்தன்மந் திரரோடு அளைந்த ளாவிய சிந்தையோ டிருந்தன னங்கண்.

களைந்து- (இங்ஙனம்) மரங்களை அகழ்வித்து, நீள் நிலம் திருத்தி- நீண்ட நிலத்தைச் செப்பஞ் செய்வித்து, செம் நெறிபடக் கண்டு- செவ்வியவழி உண்டாக்குவித்து, தேறல் விளைந்து- தேன் மிகுந்து, தாது உகுதார் முடிவேந்தன்-மகரந்தஞ் சிந்தும் மாலையை யணிந்த முடியினையுடைய பாண்டியன், வளைந்து நல்நகர் எடுப்பது- வளைவாக நல்ல நகராக்குவது, எவ்வாறு என- எங்ஙனமென்று, மந்திரரோடு அளைந்து அளாவிய- அமைச்சர்களோடு அளவளாவிய, சிந்தையோடு இருந்தனன்- உள்ளத்தோடு இருந்தான், அங்கண்-அவ்விடத்து.

மெய்ய ரன்புதோய் சேவடி வியன்நிலந் தீண்டப் பொய்ய கன்றவெண் ணீறணி மேனியர் பூதிப் பையர் நள்ளிருள் கனவில்வந் தருளிய படியே ஐயர் வல்லைவந் தருளினா ரரசுளங் களிப்ப.

ஐயர்- முதல்வராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், மெய்யர் அன்பு தோய் சே அடி- உண்மை அடியார்களின் அன்பிலே தோய்ந்த தீண்ட-நிலம் அகன்ற திருவடிகள், வியன் உண்மையாகிய, வெள் நீறு பொய் அகன்ற-பொருந்த, திருமேனியராய், திரு நீற்றினைப் பூசிய வெள்ளிய மேனியர்-பூதிப்பையர்- திருநீற்றுப்பையை யுடையவராய், நள் இருள் கனவில் வந்தருளியபடியே- நடு நிசியில் கனவில் எழுந்தருளியவண்ணமே, களிப்ப- மன்னன் மனம் மகிழ்ச்சியடைய, வல்லை உளம் அருளினார். தோன்றி வந்தருளினார்-விரைந்து (நனவில்)

கனவி லும்பெருங் கடவுளர் காண்பதற் கரியார் நனவி லும்வெளி வந்தவர் தமையெதிர் நண்ணி நினைவில் நின்றதா ளிறைஞ்சிநேர் நின்றுநல் வரவு வினவி ஆதனம் கொடுத்தனன் மெய்யுணர் வேந்தன்.

மெய் உணர் வேந்தன்- உண்மைப் பொருளை உணர்ந்த மன்னன், பெருங் கடவுளர்- பெரிய தேவர்களாகிய அரி அயன் முதலியோர், கனவிலும் காண்பதற்கு அரியார்- கனவிலும் காணுதற்கு அரியராய், நனவிலும் வெளிவந்தவர் தமை-தனக்கு நனவிலும் எளியராய் வெளிவந்த சித்தரை, எதிர் நண்ணி- எதிர் சென்று, நினைவில் நின்றதாள் இறைஞ்சி-மனத்தில் நின்ற திருவடிகளை வணங்கி, நேர் நின்று-திருமுன் நின்று, நல்வரவு வினவி- நல்வரவு கேட்டு, ஆதனம் கொடுத்தனன்- (எழுந்தருள்) ஆசனம் கொடுத்தான். (34)

தென்ன ரன்பினி லகப்படு சித்தர்தா முன்னர்ச் சொன்ன வாதிநூல் வழிவரு சார்புநூற் றொடர்பால் நன்ன ராலய மண்டபம் கோபுர நகரம் இன்ன வாறுசெய் எனவகுத் திம்மென மறைந்தார்.

தென்னர் அன்பினில் அகப்படு சித்தர்- பாண்டியர் அன்பு வலையில் அகப்படும் சித்த மூர்த்திகள், தாம் முன்னர் சொன்ன ஆதிநூல்- தாம் முன்னே கூறியருளிய முதனூல், வருவழி (நூல்)- அதன்வழி வந்த வழிநூல், சார்புநூல் தொடர்பால்- சார்புநூல் ஆகிய இவைகளிற் கூறிய முறையால், நன்னர் ஆலயம் மண்டபம் கோபுரம் நகரம்- நன்றாகக் கோயிலும் மண்டபமும் கோபுரமும் நகரமும், இன்னவாறு செய்யென வகுத்து- இவ்வகையாற் செய்வாயாக என்று வகுத்துரைத்து, இம்மென மறைந்தார்- விரைந்து மறைந்தார். (35)

மறைந்து எவற்றினு நிறைந்தவர் மலரடிக் கன்பு நிறைந்த நெஞ்சுடைப் பஞ்சவன் நிலத்துமேம் பட்டுச் சிறந்த சிற்பநூற் புலவரால் சிவபரஞ் சுடர்வந்து அறைந்து வைத்தவா றாலயம், மணிநகர் காண்பான்.

பொருளினும் நிறைந்தவர்-எல்லாப் எவற்றினும் மறைந்து இறைவனுடைய, மலர் அடிக்கு மறைந்து நிறைந்த நிறைந்த நெஞ்சு உடைப் பஞ்சவன்- மலர்போன்ற திருவடிகளில் பாண்டியன், உள்ளத்தையுடைய மிகுந்த அன்பு சிறந்த- நிலவுலகத்தில் உயர்ந்து சிறந்த, சிற்பநூல் புலவரால்- சிற்பநூல் வல்ல அறிவுடையோர்களால், சிவ பரஞ்சுடர் வந்து- சிவபரஞ்சோதியார் சித்தராய் எழுந்தருளி, அறைந்து வைத்தவாறு- கூறியருளிய முறைப்படி, ஆலயம் அணிநகர் காண்பான்- திருக்கோயில், திருநகரம் முதலியன ஆக்கத் தொடங்கினான்.

எழுசீரடியாசீரியவிருத்தம் மறைபயில் பதும மண்டபம் அருத்த மண்டபம் மழைநுழை வளைவாய்ப் பிறைபயில் சிகைமா மண்டபம் அறுகாற் பீடிகை திசையெலாம் பிளக்கும் பறைபயில் நிருத்த மண்டபம் விழாக்கொள் பன்மணி மண்டபம் வேள்வித் துறைபயில் சாலை திருமடைப் பள்ளி குழுறை தேவர்தம் கோயில்.

மறைபயில் பதும மண்டபம் வேதம் ஓதும் பதும மண்டபமும், அருத்த மண்டபம் அருந்த மண்டபமும், மழை நுழை முகிலில் நுழைகின்ற, வளைவாய் வளைந்த வாயினையுடைய, பிறைபயில் சிகைமா மண்டபம் பிறைமதி தவழும் முடியினையுடைய மகாமண்டபமும், அறுகால் பீடிகை- அறுகாற்பீடமும், திசை எல்லாம் பிளக்கும் திசை அனைத்தையும் பிளக்கின்ற ஒலியையுடைய, பறை பயில் நிருத்தம் மண்டபம் இயங்கள் இரட்டுகின்ற நிருத்த மண்டபமும், விழாக் கொள் இறைவன் திரு பல் மண்டபம் பல விழாக்கோலங்கொண்டருளும், பல் மணிமண்டபம் பல மணிகளமுத்திய மண்டபமும், வேள்வித்துறை பயில் சாலை- பல துறைகளையுடைய வேள்விகள் செய்யும் யாகசாலைகளும், திருமடைப் பள்ளி- திருமடைப் பள்ளியும், சூழ் உறை தேவர்தம் கோயில்- சுற்றிலும் வசிக்கும் பரிவார தெய்வங்களின் கோயில்களும்.

வலவயின் தெமய வல்லிபொற் கோயின் மாளிகை அடுக்கிய மதில்வான் நிலவிய கொடிய நெடியசூ ளிகைவான் நிலாவிரி தவளமா ளிகைமீன் குலவிய குடுமிக் குன்றிவர் செம்பொற் கோபுரம் கொண்டல்கண் படுக்கும் சுலவெயி லகழிக் கிடங்குகம் மியநூல் தொல்வரம் பெல்லைகண்டு அமைத்தான். வலவயின்- இறைவன் வலப்பாகத்தில், இமயவல்லி பொன்கோயில்- இமயக் கொடியாகிய அங்கயற்கண் அம்மைக்குப் பொன்னாலாகிய திருக்கோயிலும், மாளிகை அடுக்கிய மதில்-திருமாளிகை வரிசையையுடைய திருமதில்களும், வான் நிலவிய கொடி- ஆகாயத்தை அளாவிய கொடிகளையும், நெடிய சூளிகை- நீண்ட இறப்புகளையுமுடைய, வால் நிலாவிரி தவள மாளிகைவெள்ளிய நிலாவை விரிகின்ற தவள மாளிகைகளும், மீன் குலவிய குடுமி- வான் மீன்கள் விளங்கும் முடியினையுடைய, குன்று இவர்- மலைபோலும் உயர்ந்த, செம்பொன் கோபுரம்-சிவந்த பொன்னலாகிய கோபுரங்களும், கொண்டல் கண்படுக்கும்முகில் உறங்கும், சுலவு எயில்- சுற்று மதில்களும், அகழிக்கிடங்கும்- அகழ்க்கிடங்குமாகிய இவைகளை, கம்மிய நூல் கொல்வரம்பு எல்லை கண்டு அமைத்தான்- சிற்ப நூலின் பழமையான வரம்பினை ஆராய்ந்து செய்தான்.

சித்திர நிரைத்த பீடிகை மறுகு தெற்றிகள் வாணிலாத் தெளிக்கும் நித்தில நிரைத்த விழாவரு வீதி நிழல்மணிச் சாளர ஒழுக்கப் பித்திகை மாடப் பெருந்தெருக் கவலை பீடுசால் சதுக்கநற் பொதியில் பத்தியிற் குயின்ற மன்றுசெய் குன்று பருமணி மேடையா டரங்கு.

சித்திரம் நிரைத்த பீடிகை மறுகு- சித்திரங்களை வரிசைப்பட எழுதிய கடைவீதிகளும், தெற்றிகள்- தெற்றியம்பலங்களும், வாள் நிலாத் தெளிக்கும்- ஒன்றிய நிலவினை வீசும், நித்திலம் நிரைத்த- முத்தும் கோவைகளை வரிசைப் படத் தொடுத்த, விழா வரு வீதி- திருவிழாவில் இறைவன் எழுந்தருளுகின்ற வீதிகளும், நிழல் மணி- ஒளியினையுடைய மணிகள் பதித்த, சாளர ஒழுக்கம்- சாளர வரிசைகளையுடைய, பித்திகை மாடப் பெருந்தெரு- சுவர்களையுடைய மாளிகைகள் நெருங்கிய பெரிய வீதிகளும், கவலை- சுவர் வழிகளும், பீடுசால் சதுக்கம்- பெருமை நிறைந்த நான்கு தெருக் கூடுமிடங்களும், நல் பொதியில்- நல்ல அம்பலங்களும், பத்தில் குயின்ற மன்று- வரிசைப்பட இயற்றிய குன்று- செய் மன்றங்களும், செய் குன்றுகளும், பருமணி மணிகளழுத்திய மேடைகளும், அரங்கு-மேடை- பெரிய (39)கூத்தவைகளும்.

அருந்தவ ரிருக்கை அந்தணர் உறையு ளரசர் ஆவணம்குல வணிகப் பெருந்தெரு நல்வே ளாளர்பே ரறஞ்சால் பெருங்குடி ஏனைய கரிதேர் திருந்திய பரிமா நிலைக்களங் கழகம் தீஞ்சுவை ஆறுநான்கு உண்டி இரந்தவர்க்கு அருத்தும் நல்லறச் சாலை இனையன பிறவுநன் கமைத்தான்.

அருந்தவர் இருக்கை- அரிய முனிவர்கள் தங்கும் மடங்களும், அந்தணர் உறையுள்- மறையவர் வசிக்கும் வீடுகளும், அரசர் ஆவணம்- அரசர் வீதிகளும், குல வணிகப் பெரும் தெரு- சிறந்த வணிகரின் பெரிய வீதிகளும், பேர் அறம்சால்- பெரிய அறம் நிறைந்த, நல்வேளாளர் பெரும் குடி- நல்ல வேளாளர்களின் பெரிய குடிகள் நிறைந்த வீதிகளும், ஏனைய- மற்ற, கரி தேர் திருந்திய பரிமா- யானைகள் தேர்கள் இலக்கணமமைந்த குதிரைகள் ஆகிய இவைகளின், நிலைக் களம்- தங்குமிடங்களும், கழகம்- கல்விச்சாலைகளும், தீம் சுவை நான்கு உண்டி- இனிய அறுவகைச் சுவையோடு கூடிய நால்வகை உணவுகளை, இரந்தவர்க்கு அருத்தும் நல் அறச்சாலை- வறியராய் இரந்தவருக்கு ஊட்டும் நல்ல தரும சத்திரங்களும், இனையன பிறவும்- இன்னும் இவை போல்வன பிறவும், நன்கு அமைத்தான்- நன்றாகச் செய்தான்.

துணிகயங் கீழ்நீர்க் கூவல்பூ வோடை தொடுகுளம் பொய்கைநந் தவனம் திணிமலர்ச் சோலை துடவைஉய் யானம் திருநகர்க் கணிபெறச் செய்து மணிமலர்த் தாரோன் மாளிகை தனக்கும் மாநகர் வடகுண பாற்கண்டு அணிநகர் சாந்தி செய்வது குறித்தான் அண்ணலா ரறிந்திது செய்வார்.

துணியகம்- தெளிந்த நீரையுடைய சிறு குளங்களும், கீழ் நீர்க் கூவல்-கிழே நீரையுடைய கிணறுகளும், பூ ஒடை- மலரோடைகளும், தொடு குளம்- தோண்டப்பட்ட பெரிய குளங்களும், பொய்கை- பொய்கைகளும், நந்தவனம்- நந்தவனங்களும், திணி மலர்ச்சோலை- நெருங்கிய மலர்களையுடைய சோலைகளும், துடவை- தோட்டங்களும், உய்யானம்-உத்தியானங்களும் ஆகிய இவைகளை, திரு நகர்க்கு அணிபெறச் செய்து- செல்வ நிறைந்த நகரத்திற்கு அழகு பொருந்த அமைத்து, மணி மலர்த் தாரோன்- அழகிய மலர்களாகிய மாலையை அணிந்த பாண்டியன், தனக்கு மாளிகை அமாநகர் வடகுணபால் கண்டு- தனக்கு அரண்மனை அந்தத் திருநகருக்கு வடகீழ்த்திசையில் அமைத்து, அணிநகர் சாந்தி செய்வது குறித்தான்- அழகிய அந்நகருக்குச் சாந்தி செய்தலைக் கருதினான், அண்ணலார் அறிந்து இது செய்வார்- சோமசுந்தரக் கடவுள் அதனை அறிந்து இதனைச் செய்வாராயினர். (41)

பொன்மய மான சடைமதிக் கலையின் புத்தமுது உகுத்தன ரதுபோய்ச் சீன்மய மான தம் அடி யடைந்தார்ச் சீவமய மாக்கிய செயல்போல் தனமய மாக்கி அந்நகர் முழுதுஞ் சாந்திசெய் தது அது மதுர நன்மய மான தன்மையான் மதுரா நகரென வுரைத்தனர் நாமம்.

பொன்மயமான சடைமதிக் கலையின்- பொன்மயமாகிய தமது சடையிலுள்ள சந்திரகலையின், புது அமுது உகுத்தனர்- புதிய அமுதத்தைச் சிந்தினர், அதுபோய்- அவ்வமுதஞ் சென்று, சின்மயமான தம் அடி அடைந்தார்- ஞானமயமாகிய அவ்விறைவருடைய திருவடிகள் தம்மை அடைந்தவரை, சிவமயம் ஆக்கிய செயல்போல்- சிவமயமாகச் செய்த செய்கையைப் போல, தன்மயம் ஆக்கி- தனது (அமிர்த) மயமாக்கி, அ நகர் முழுதும் சாந்தி செய்தது- அந்நகர் முழுதையும் தூய்மை செய்தது, அது நல் மதுரமயம் ஆன தன்மையால்- அவ்வமுதம் நல்ல மதுரமாகிய தன்மையினால்- (அந்நகருக்கு) மதுராநகர் என நாமம் உரைத்தனர்- மதுரைமாநகர் எனப் பெயர் கூறினார். (42)

கீட்டிசைக் கரிய சாத்தனும் தென்சார் கீற்றுவெண் பிறைநுதற் களிற்றுக் கோட்டிளங் களபக் கொங்கைஅன் னையருங் குடவயின் மதுமடை உடைக்கும் தோட்டிளந் தண்ணத் துழாயணி மௌலித் தோன்றலும் வடவயிற் றோடு நீட்டிரும் போந்தின் நிமிர்குழ லெண்டோள் நீலியுங் காவலா நிறுவி.

கீழ்திசை கரிய சாத்தனும்- கிழக்குத்திக்கில் கரிய நிறமுடைய ஐயனாரையும், தென்சார்- தென் திக்கில், கீற்று வெண்பிறை நுதல்-கிற்றாகிய வெள்ளிய பிறையை ஒத்த நெற்றியினையும், களிற்றுக் கோட்டு- யானையின் கொம்பு போன்ற, இளம் களபக் கொங்கை- இளமையாகிய சாந்தணிந்த கொங்கைகளையுடைய, அன்னையரும்- சத்த மாதரையும், குடவயின்- மேற்குத் திசையில், மது மடை உடைக்கும் தோட்டு- தேன் மடை உடைந்தோடாநின்ற இதழ்களையுடைய, இளந்தண்ணம் துழாய் அணி- பசுமையாகிய குளிர்ந்த துழாய் மாலையை அணிந்த, மௌலித் தோன்றலும்- முடியினையுடைய திருமாலையும், வடவயின்- வட திசையில், தோடுநீடு இரும்போந்தின் நிமிர்குழல்- மடல் நீண்ட பெரிய பனையின் மலரணிந்த நிமிர்ந்த கூந்தலையும், எண் தோள் எட்டுத் தோள்களையுமுடைய, நீலியும்- காளியையும், காவலா நிறுவி- நகரத்திற்குக் காவலாக நிறுத்தி. (43)

கைவரை பெருத்திற் கனவரை கிடந்த காட்சியிற் பொலிந்தொளிர் கோயின் மைவரை மிடற்று மதுரைநா யகரை மரபுளி யருச்சனை புரிவான் பொய்வரை மறையா கமநெறி யொழுகும் புண்ணிய முனிவரை யாதி சைவரைக் காசிப் பதியினிற் கொணார்ந்து தலத்தினில் தாபனஞ் செய்தான்.

கைவரை எருத்தில்- யானையின் பிடரியில், கனவரை கிடந்த காட்சியில்- பொன் மலை தங்கிய தோற்றம் போல், பொலிந்து ஒளிர் கோயில்- பொலிவு பெற்று ஒளி வீசும் விமானத்தில் எழுந்தருளிய, மைவரை மிடற்று மதுரை நாயகரை- கருமை தங்கிய திருமிடற்றினையுடைய மதுரை நாயகரை, மரபுளி அருச்சனை புரிவான்- விதிப்படி பூசிப்பதற்கு, பொய் வரை- பொய்ம்மை நீக்குகின்ற, மறை ஆகமநெறி ஒழுகும்-வேதாகம வழியில் ஒழுகாநின்ற, புண்ணிய முனிவரை ஆதி சைவரை- அற உரு உடைய முனிவர்களையும் ஆதி சைவர்களையும், காசிப் பதியினில் கொணர்ந்து- காசியென்னும் தலத்தினில் தாபனம் திருப்பதியினின்றும் கொண்டுவந்து, (44)செய்தான்- அப்பதியில் நிலை பெறுத்தினான்.

உத்தம குலத்து நாற்பெருங் குடியும் உயர்ந்தவும் இழிந்தவு மயங்க வைத்தவு மான புறக்குடி முன்று மறைவழுக் காமனு வகுத்த

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

தத்தம நெறீநின் றொழுகவை திகமுஞ் சைவமுந் தருமமுந் தழைப்பப் பைத்தெழு திரைநீர் ஞாலமேல் திலகம் பதித்தென நகர்வளம் படுத்தான்.

உத்தம குலத்து நால்பெருங் குடியும்- உத்தம குலமாகிய அந்தணர் அரசர் வணிகர் வேளாளர் என்னும் நான்கு பெரும் குடிகளும், உயர்ந்தவும் இழிந்தவும் மயங்க வைத்தவும் ஆன புறங்குடி மூன்றும்- உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் கலந்தனவுமான மூன்று புறக்குடிகளும், மறை வழுக்கா மனு வகுத்த- வேத விதி வழுவாது மனுவால் வகுக்கப்பெற்ற, தத்தம நெறி நின்று ஒழுக- தங்கள் தங்களுக்குரிய ஒழுக்கத்தில் வழுவா தொழுகவும், வைதிகமும் சைவமும் தருமமும் தழைப்ப- வேதநெறியும் சைவநெறியும் அறமும் செழித்தோங்கவும், பைத்து எழுதிரை நீர் ஞாலமேல்- பசுமையுடையதாய்த் தோன்றும் அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில், திலகம் பதித்தன்- (பாண்டி நாட்டிற்கு) ஓர் திலகம் பதித்தாற் போல, நகர் வளம் படுத்தான்- நகரை வளப்படுத்தினான். (45)

அன்றுதொட் டரச னந்நக ரெய்தி
அணிகெழு மங்கல மியம்ப
என்றுதொட் டிமைக்கு மனையில்மங் கலநாள்
எய்தினான் இருந்துமுப் புரமுங்
குன்றுதொட் டெய்தான் கோயில்முன் றுறுப்புங்
குறைவில்பூ சனைவழா தோங்கக்
கன்றுதொட் டெறிந்து கனிஉகுத் தான்போல்
கலிதுரந் தரசுசெய் நாளில்.

அரசன் அன்று தொட்டு- மன்னன் அன்று முதல், அந்தகர் எய்தி-அம்மதுரை நகரை அடைந்து, அணிகெழு மங்கலம் இயம்ப- அழகு பொருந்திய மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, என்று தொட்டு இமைக்கும் மனையில்- சூரியனை அளாவி வீசும் அரண்மனையில், மங்கல நாள் எய்தினான் இருந்து- நன்னாளிற் புகுந்து இருந்து, முப்புரமும் குன்று தொட்டு எய்தான்- மூன்று புரங்களையும் பொன்மலையை வில்லாக வளைத்து அழித்த இறைவனது, கோயில்- திருக்கோயிலில், மூன்று உறுப்பும் குறைவு இல் பூசனை- மூன்று அங்கங்களும் குறைவில்லாத பூசனையானது, வழாது ஒங்க- வழுவாமல் மேலோங்க, கன்று தொட்டு எறிந்து கனி உகுத்தான் போல்- கன்றினைப் பிடித்து வீசி விளாங்கனியை வீழ்த்திய திருமாலைப்போல, கலி துரந்து அரசுசெய் நாளில்- தீமையை ஒட்டி அரசுபுரிந்து வரும் நாளில். பவநெறி கடக்கும் பார்த்திவன் கிரணம் பரப்பிளம் பரிதிபோன் மலயத் துவசனைப் பயந்து மைந்தன்மேன் ஞாலஞ் சுமத்திநாள் பலகழித் தொருநாள் நவவடிவு இறந்தோ னாலயத் தெய்தி நாதனைப் பணிந்துமு வலஞ்செய்து உவமையி லின்ப அருள்நிழ வெய்தி ஒன்றிஒன் றாநிலை நின்றான்.

பவநெறி கடக்கும் பார்த்திவன்- பிறவிக்குக் காரணமாகிய வழியினைக் கடக்கின்ற பாண்டியன், கிரணம் பரப்பு இளம் பரிதிபோல்- ஒளியை விரிக்கின்ற இள ஞாயிறுபோலும், மலயத்துவசனைப் பயந்து- மலயத்துவச னென்பவனைப் பெற்று, மைந்தன்மேல் ஞாலம் சுமத்தி- அப்புதல்வன் மீது அரசபாரத்தைச் சுமத்தி, பலநாள் கழித்து ஒருநாள்-பலநாட் போக்கி ஒருநாள், நவவடிவு இறந்தோன்- ஒன்பது வடிவங்களையும் கடந்த சோமசுந்தரக் கடவுளின், ஆலயத்து எய்தி- திருக்கோயிலுள் சென்று, நாதனைப் பணிந்து-இறைவனை வணங்கி, மூவலம் செய்து- மும்முறை வலம் வந்து, உவமை இல்- ஒப்பில்லாத, இன்ப அருள் நிழல் எய்தி- பேரின்பமாகிய திருவருள் நிழலையடைந்து, ஒன்றி ஒன்றா நிலை நின்றான்- சேர்ந்தும் சேராத இரண்டற்ற நிலையில் நின்றான்-

திருநகரங்கண்ட படலம் முற்றிற்று ஆகச்செய்யுள்- 517

தடாதகைப் பிராட்டியார் திருவவதாரப் படலம்

கலிவிருத்தம்

கன்னியாரு பங்கினர் கடம்பவன மெல்லாம் நன்னகர மானது நவின்றும்உல கீன்ற அன்னைமக ளாகிமல யத்துவசன் ஆகும் தென்னனிடை வந்துமுறை செய்ததுஉரை செய்வாம்.

கன்னி ஒரு பங்கினர்- உமையவளை ஒருபாகத்திலுடைய இறைவரது, கடம்பவனம் எல்லாம்- கடம்பவனம் முழுதும், நல் நகரம் ஆனது நவின்றும்- பெற்ற நல்ல நகரம் ஆகிய தன்மையைக் கூறினோம். உலகு ஈன்ற அன்னை- உலகங்கள் அனைத்தையும் பெற்ற அன்னையாகிய உமா தேவியர், மலயத்துவசன் ஆகும் தென்னனிடை- மலயத்துவசனென்னும் பாண்டி மன்னனிடத்து, மகளாகி வந்து- புதல்வியாய்த் தோன்றி, முறை செய்தது உரைசெய்வாம்- செங்கோலோச்சிய திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

மனுவறம் உவந்துதன் வழிசெல நடந்தும் புனிதன்மல யத்துவசன் வென்றிபுனை பூணான் கனியமுத மன்னகரு ணைக்கு உறையுள் காட்சிக்கு இனியன்வட சொற்கடல் தமிழ்க்கட லிகந்தோன்.

மலயத்துவசன்- அம்மலயத்துவசனென்பான், மனு அறம் உவந்து தன்வழி செல நடந்தும் புனிதன்- மனுதருமமானது மகிழ்ந்து தனதுவழி நடக்கும்படி செங்கோலோச்சும் தூய்மையன், வென்றிபுனை பூணான்-வெற்றியையே தான் அணியும் பூணாகவுடையவன், கனி அமுதம் அன்ன- சுவை முதிர்ந்த அமுதத்தைப் போலும், கருணைக்கு உறையுள்- அருளுக்குத் தங்குமிடமானவன், காட்சிக்கு இனியன் (முறை வேண்டினாருக்கும் குறை வேண்டினாருக்கும்) காண்டற்கு எளியனாய் இன் முகத்தையுடையவன், வடசொல் கடல் இகந்தோன்-வட மொழிக் கடலையும் நிலைகண்டு கடந்தவன்.

வேனில்விறல் வேள்வடிவன் வேட்கைவிளை பூமி ஆனமட வார்கள்பதி னாயிரவ ருள்ளான் வானொழுகு பானுவழி வந்தொழுகு சூர சேனன்மகள் காஞ்சனையை மன்றல்வினை செய்தான். வேனில் விறல் வேள்வடிவன்- வேனிற்காலத்து வெற்றி கொள்ளும் மதவேள் போலும் வடிவத்தையுடையவன், வேட்கை விளை பூமி ஆன- காமப் பயிர் விளைகின்ற பூமியாகிய, மடவார்கள் பதினாயிரவர் உள்ளான்- காமக் கிழத்தியர்கள் பதினாயிரவரை உடையவன், வான் ஒழுகு- வானிற் செல்லா நின்ற, பானுவழி வந்து- சூரியன் மரபில் தோன்றி, ஒழுகு சூரசேனன்- அறத்தின் வழி ஒழுகும் சூரசேனனது, மகள் காஞ்சனையை மன்றல் வினை செய்தான்- புதல்வியாகிய காஞ்சனமாலையை மணஞ்செய்தவன். (03)

கண்ணுதலை முப்பொழுதும் வந்துபணி கற்றோன் எண்ணில்பல நாள்மக விலாவறுமை யெய்திப் பண்ணரிய தானதரு மம்பலவு மாற்றிப் புண்ணிய நிரம்புபரி வேள்விபுரி குற்றான்.

கண் நுதலை- சோமசுந்தரக் கடவுளை, முப்பொழுதும் வந்து பணி கற்றோன்- மூன்று காலங்களிலும் சென்று வணங்குதலைக் கற்றவன், எண் இல் பலநாள்- அளவிறந்த பல நாட்கள் வரை, மகவு இலா வறுமை எய்தி- பிள்ளைப் பேறு இன்மையாம் வறுமையை அடைந்து (அதனை யொழிக்க), பன் அரிய தான தருமம் பலவும் ஆற்றி- செய்தற்கு அரிய பல தானங்களையும் தருமங்களையுஞ் செய்து, புண்ணியம் நிரம்ப பரிவேள்வி புரிகுற்றான்- அறம் நிரம்பிய அசுவமேதம் செய்யலுற்றான்.

ஈறின்மறை கூறுமுறை எண்ணியொரு தொண்ணூற்று ஆறினொடு முன்றுமகம் ஆற்றஅம ரேசன் நூறுமக மும்புரியின் என்பதம் நொடிப்பின் மாறுமென மற்றதனை மாற்றியிது சாற்றும்.

ஈறு இல் மறை கூறும் முறை- அழிவில்லாத மறைகள் கூறிய முறையை, எண்ணி- ஆராய்ந்து (அதன்படி) ஒரு தொண்ணுற்று ஆறினொடு மூன்று மகம் ஆற்ற- தொண்ணூற்றொன்பது வேள்விகளைச் செய்ய, அமரேசன்- தேவேந்திரனானவன், நூறு மகமும் புரியின்- நூறு வேள்விகளையும் செய்து முடிப்பானாயின், நொடிப்பில் என் பதம் மாறும் என- நொடிப் பொழுதில் எனது பட்டம் மாறுமே என்று கருதி, மற்று அதனை மாற்றி இது சாற்றும்-அவ் வேள்வியை விலக்கி இதனைக் கூறுகின்றான். (05)

நன்பொருள் விரும்பினை அதற்கிசைய ஞாலம் இன்புறு மகப்பெறு மகத்தினை இயற்றின் அன்புறு மகப்பெறுதி என்றமரர் நாடன் தன்புலம் அடைந்திடலு நிம்பநகு தாரான்.

நன்பொருள் விரும்பினை- நல்ல மகப்பேற்றை விரும்பினாய், அதற்கு இசைய- அவ்விருப்பத்திற்குப் பொருந்த, ஞாலம் இன்பு உறு மகப் பெறும் மகத்தினை- உலகம் இன்பத்தையடையும் மகப்பெறுதற் கேதுவாகிய வேள்வியை, இயற்றின்- செய்தாயானால், அன்பு உறு மகப் பெறுதி என்று- அன்புமிக்க பிள்ளையைப் பெறுவாயென்று கூறி, அமரர் நாடன்- தேவேந்திரன், தன்புலம் அடைந்திடலும்- தனது நாட்டினை யடைந்தவுடனே, நிம்பம் நகுதாரான்-வேப்ப மலர் விளங்கும் மாலையையுடைய பாண்டியன். (06)

மிக்கமக வேள்விசெய் விருப்புடைய னாகி அக்கணம் அதற்குரிய யாவையும் அமைத்துத் தக்கநிய மத்துரிய தேவியொடு சாலை புக்கனன் இருந்துமக வேள்விபுரி கிற்பான்.

மிக்க மக வேள்வி செய் விருப்பு உடையனாகி- நலமிக்க மக வேள்வி செய்யும் விருப்பத்தையுடையவனாய், அக்கணம் அதற்கு உரிய யாவையும் அமைத்து- அப்பொழுதே அவ்வேள்விக்கு வேண்டும் பொருள்களனைத்தையும் சேர்த்து, தக்க நியமத்து- தகுந்த நியமத்துடன், உரிய தேவியொடு சாலை புக்கனன் இருந்து- உரிய மனைவியோடு வேள்விச் சாலையில் சென்றிருந்து, மகவேள்வி புரிகிற்பான்- மகப்பேற்று வேள்வியைச் செய்யத் தொடங்கினான். (07)

அசறும் றைப்புலவ ராசீரியர் காட்டும் மாசறுச டங்கின்வழி மந்திரம்உ தாத்தம் ஓசைஅனு தாத்தசொரி தம்தழுவ வோதி வாசவ னிருக்கையி லிருந்தெரி வளர்ப்பான்.

ஆச அறம் மறைப்புலவர் ஆசிரியர்- வேதநூற் புலமை யுடையவராகிய குரவர், காட்டும் மாசு அறு சடங்கின் வழி- காட்டுகின்ற குற்ற கரணத்தின் வழியே, மந்திரம்- மந்திரங்களை, உதாத்தம் அனுதாத்தம் சொரிதம் ஓதி-தழுவ எடுத்தல் ஓசை படுத்தல் நலிதல் என்னும் தழுவும்படி உச்சரித்து, இருக்கையில் வாசவன் வளர்ப்பான்- (திருக்கோயிலுக்குக்) கீழ்த்திசையிலிருந்து வேள்வித் தீயை வளர்ப்பானாயினன். (08)

விசும்புநில னும்திசையும் வேள்விபடு சாலைப் பசும்புகை படர்ந்தொரு படாமென மறைப்பத் தசும்புபடு நெய்பொரி சமித்தினொடு வானோர்க்கு அசும்புப்படும் இன்னமுதின் ஆகுதி மடுத்தான்.

வேள்வி அடுசாலைப் பசும் புகை- வேள்விபுரிகின்ற சாலையின் நின் றெழுந்த பசிய புகையானது, விசும்பும் நிலனும் திசையும் படர்ந்து- வானிலும் நிலத்திலும் திசைகளிலும் பரவி, ஒரு படாம் என மறைப்ப- ஒரு போர்வைபோல மறைக்க, தசும்பு படு நெய் பொரி சமித்தினொடு- குடத்திலுள்ள நெய் பொரி சமித்துக்களால், வானோர்க்கு அசும்புபடும் இன் அமுதின்- தேவர்களுக்கு ஊற்றெடுக்கும் இனிய அமுதம் போல, ஆகுதி மடுத்தான்- ஆகுதி செய்தான்.

ஐம்முகன் அனாதிபர மாத்தனுரை யாற்றால் நெய்ம்முக நிறைத்தழல் நிமீர்த்துவரு மெல்லை பைம்முக அராவணி பரஞ்சுடர் தனிப்ப மைம்முக நெடுங்கண்டும வான்மனைவி நாண.

ஐம்முகன் அனாதி பரமாத்தன்- ஐந்து திருமுகங்களையுடையவனும் அனாதியாயுள்ளவனும் பரமாத்தனுமாகிய சிவபெருமானுடைய, உரை ஆற்றால்- திரு வாக்காகிய மறை வழிப்படி, நெய் முகம் நிறைந்து-நெய்யை வேள்விக் குண்டத்தில் நிறைத்து, அழல் நிமிர்ந்து வரும் எல்லை- தீயை வளர்த்து வரும் பொழுது, பைமுக அரா அணி பரஞ்சுடர் தனிப்ப- படத்தைத் தன்னிடத்துடைய பாம்பை அணிந்த சிவபரஞ் சோதி தனிக்கவும், மைமுக நெடுங்கண் இமவான் மனைவி நாண- மை தீட்டிய இடத்தினையுடைய நீண்ட கண்களையுடைய மலையரசன் மனைவியாகிய மேனை நாணுறவும்.

வள்ளன்மல யத்துவச மீனவன் வலத்தோள் துள்ளமனை காஞ்சனை சுருங்கிய மருங்குல் தள்ளஎழு கொங்கைகள் ததும்பநிமீர் தீம்பால் வெள்ளமொழு கக்கரிய வேற்கண்டுடன் ஆட.

வள்ளல் மலயத்துவச மீனவன்- வள்ளலாகிய மலயத்துவச பாண்டியனது, வலத்தோள் துள்ள- வலத்தோள் துடிக்கவும், மனை காஞ்சனை சுருங்கிய மருங்குல் தள்ள- (அவன்) மனைவியாகிய காஞ்சனையினது நுண்ணிய இடை ஒசியும்படி, எழு கொங்கைகள் ததும்ப நிமிர் தீம்பால் வெள்ளம் ஒழுக-பருத்தெழுந்த கொங்கைகளினின்றும் தளும்பப் பெருகிய இனிய பால் வெள்ளம் ஒழுகவும், கரிய வேல் இடக்கண் ஆட-அவளது வேல்போன்ற கரிய இடக்கண் துடிக்கவும். (11)

இவ்வுலகம் அன்றீஉல கேழுமகிழ் வெய்தச் சைவமுத லாயின தவத்துறை நிவப்ப ஒளவிய மறங்கெட அறங்குது கலிப்பத் தெய்வமறை துந்துபி திசைப்புலன் இசைப்ப.

இவ்வுலகம் அன்றி- இந்த நிலவுலகத்திலுள்ளாரே யல்லாமல், ஏழு உலகும் மகிழ்வு எய்த- ஏழு உலகங்களிலுள்ளவர்களும் மகிழ்ச்சியடையவும், தவத்துறை சைவமுதலாயின நிவப்ப- தவநெறியாகிய சைவ முதலிய அகச் சமயங்கள் மேலோங்கவும், ஒளவியம் மறம் கெட- பொறாமை முதலிய பாவங்கள் ஒழியவும், அறம் குதுகலிப்ப- அறமானது களி கூரவும், தெய்வமறை துந்துபி- தெய்வத் தன்மையையுடைய மறைகளும் தேவ துந்துபிகளும், திசைப்புலன் இசைப்பதிசையிடங்களனைத்திலும் ஒலிக்கவும்.

மைம்மலர் நெடுங்கணர மங்கையர் நடிப்ப மெய்ம்மன மொழிச்செயலின் வேறுபடல் இன்றி அம்மதுரை மாநகரு ளார்அக மகிழ்ச்சி தம்மையறி யாதன தலைத்தலை சிறப்ப.

மை மலர் நெடுங்கண்- மை தீட்டிய மலர்போன்ற நெடிய கண்களையுடைய, அரமங்கையர் நடிப்ப- அரம்பையர் கூத்தயரவும், அ மதுரை மாநகர் உளார்- அந்த மதுரையாகிய பெரிய நகரத்திலுள்ளவர்கள், மெய் மனம் மொழி செயலின் வேறுபடலின்றி-உடல் உள்ளம் உரையாகிய மூன்றின் செயலினாலும் வேறுபடாது, தம்மை அறியாதன- தம்மை அறியாமைக்குக் காரணமாகிய, அகமகிழ்ச்சி- உள்ளக் களிப்பு, தலைத்தலைசிறப்ப- மேலும் மேலும் ஓங்கப் பெறவும்.

மாந்தர்பயின் முவறுசொன் மாநில வரைப்பில் தீந்தமிழ் வழங்குதிரு நாடது சிறப்ப ஆய்ந்ததமிழ் நாடர சளித்துமுறை செய்யும் வேந்தர்களின் மீனவர் விழுத்தகைமை எய்த.

மாந்தர் பயில் மூவறு சொல் மாநில வரைப்பில்- மக்கள் வழங்குகின்ற பதினெட்டு மொழிகளுள்ள பெரிய நிலவுலகத்தில், தீந்தமிழ் வழங்கு திருநாடு சிறப்ப- இனிய தமிழ் மொழி வழங்குகின்ற அழகிய நாடு சிறந்து ஓங்கவும், ஆய்ந்த தமிழ் நாடு- சங்கமிருந்து ஆராய்ந்த அத் தமிழ்நாட்டின் மண்டலங்களை, அரசு அளித்து முறை செய்யும்- அரசாண்டு நீதி செலுத்துகின்ற, வேந்தர்களில்- மன்னர்களில், மீனவர் விழுத்தகைமை எய்த-பாண்டியர்கள் சிறந்த பெருமையைப் பெறவும். (14)

நொய்தழல் எரிக்கடவுள் நோற்றபய னெய்தக் கொய்தளி ரெனத்தழல் கொழுந்துபடு குண்டத்து ஐது அவிழ் இதழ்க்கமல மப்பொழு தலர்ந்தோர் மொய்தளிர் விரைக்கொடி முளைத்தெழுவ தென்ன.

அழல் எரிக் கடவுள்- தீக் கடவுள், நோற்ற பயன் நொய்து எய்த- தவஞ் செய்த பயனை எளிதில் அடையவும், கொய் தளிரென- கொய்யப் பட்ட தளிர்போல, தழல் கொழுந்து படு குண்டத்து- நெருப்புக் கொழுந்து விட்டெரிகின்ற வேள்விக் குண்டத்தின் கண், ஐது அவிழ் இதழ் கமலம்- அழகிதாக விரிந்த இதழ்களையுடைய தாமரை மலர், அப்பொழுது அலர்ந்து-அப்போதே விரியப் பெற்று, ஓர் மொய் தளிர் விரைக்கொடி-ஒரு நெருங்கிய தளிர்களையுடைய மணமுள்ள கொடியானது, முளைத்து எழுவது என்ன- தோன்றி மேலெழுவதைப் போலவும்.

விட்டிலகு சூழியம் விழுங்குசிறு கொண்டை வட்டமதி வாய்க்குறு முயற்கறையை மானக் கட்டியதின் நாற்றிய கதிர்த்தரள மாலை சுட்டியதில் விட்டொழுகு சூழ்கிரண மொப்ப.

விட்டு இலகு சூழியம் விழுங்கு- ஒளிவிட்டு விளங்காநின்ற முத்துச் சூழியத்தால் விழுங்கப்பட்ட, சிறு கொண்டை- சிறிய கொண்டையானது, வட்டம் மதிவாய்- வட்டமாகிய சந்திரனிடத்துள்ள, குறுமுயல் கறையைமான- சிறிய முயலாகிய களங்கத்தை ஒக்கவும், அதில் கட்டி நாற்றிய- அச்சூழியத்தில் கட்டித் தொங்கவிட்ட, கதிர்த்தரள மாலை- ஒளியினையுடைய முத்துமாலை, சுட்டியதில்-மேல் சுட்டப்பட்ட சந்திரனினின்றும், விட்டு ஒழுகு சூழ் கிரணம் ஒப்ப- விலகி வீழ்கின்ற சூழ்ந்த கிரணத்தை ஒக்கவும். (16)

தீங்குதலை இன்னமுத மார்பின்வழி சீந்தி யாங்கிள நிலாவொழுகும் ஆரவட மின்ன வீங்குஉடல் இளம்பரீதி வெஞ்சுடர் விழுங்கி வாங்குகடல் வித்துரும மாலையொளி கால. தீங்குதலை இன் அமுதம்- இனிய குதலையுடன் கூடிய இனிய அமுதமானது, மார்பின் வழி சிந்தியாங்கு- மார்பின் வழியாகச் சிந்தியது போல, இளநிலா ஒழுகும் ஆரவடம் மின்ன- இளநிலவு சிந்தும் முத்துமாலை ஒளிவிடவும், வீங்கு உடல் இளம்பரிதி- ஒளிமிக்க வடிவத்தினையுடைய இளஞாயிற்றின், வெஞ்சுடர் விழுங்கி- வெப்பமாகிய ஒளியை உண்டு, வாங்குகடல் வித்துருமமாலை ஒளிகால-வளைந்த கடலிற்றோன்றிய பவளத்தின் மாலையானது ஒளி வீசவும்.

சிற்றிடை வளைந்தசிறு மென்றுகில் புறஞசூழ் பொற்றிரு மணிச்சிறிய மேகலை புலம்ப விற்றிரு மணிக்குழை விழுங்கிய குதம்பை சுற்றிருள் கடிந்துசிறு தோள்வருடி யாட.

சிறு இடை வளைந்த- சிறிய இடையைச் சூழ்ந்த, மென்சிறு துகில் புறம் சூழ்- மெல்லிய சிற்றாடை புறத்தே சூழப்பெற்ற, பொன் திருமணி- பொன்னாலாகிய அழகிய மணிகள் பதித்த, சிறிய மேகலை புலம்ப- சிறிய மேகலை ஒலிக்கவும், வில் திருமணிக் குழை- ஒளி பொருந்திய அழகிய மாணிக்கக் குழையை, விழுங்கிய குதம்பை-தன்னுட்படுத்திய குதம்பைகள், சுற்று இருள் கடிந்து-சூழ்ந்த இருளை ஓட்டி, சிறுதோள் வருடி ஆட- சிறிய தோள்களைத் தடவி அசையவும்.

தெள்ளமுத மென்மழலை சீந்ததின முரல் முள்ளெயி றரும்பமுலை முன்றுடைய தோர்பெண் பிள்ளையென முவொரு பிராயமொடு நின்றாள் எள்ளரிய பல்லுயிரும் எவ்வுலகும் ஈன்றாள்.

தெள் அமுதம்- தெளிந்த அமுதம் போன்ற, மெல் மழலை சிந்த- மெல்லிய மழலைச் சொற்கள் தோன்றவும், இளமூரல் முள் எயிறு அரும்ப- புன்னகையினையுடைய கூரிய பற்கள் வெளிப்படவும், என் அரிய- இகழ்தலில்லாத, பல் உயிரும் எ உலகும் ஈன்றாள்- பலவுயிர்களையும் எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றவளாகிய உமையவள், முலை மூன்று உடையது ஓர் பெண்பிள்ளை என- மூன்று முலைகளை யுடையதாகிய ஒரு பெண் மகவாக, மூவொரு பிராயமொடு நின்றாள்- மூன்று வயதுடன் நின்றாள். (19) அறுசீரடியாசியி விருத்தம்

குறுந்தளீர்மெல் லடிக்கிடந்த சிறுமணிநூ புரஞ்சதங்கை குழறி ஏங்க

நறுந்தளீர்போ லசைந்துதளர் நடையொதுங்கி மழலையின நகையும் தோன்றப்

பிறந்தபெரும் பயன்பெறுபொன் மாலைமடி யிருந்தொருபெண் பிள்ளை யானாள்

அறந்தழுவு நெறிநின்றோர்க்கு இகபோகம் வீடளிக்கு மம்மை அம்மா.

அறம் தழுவும் நெறி நின்றோர்க்கு- அறத்தைப் பொருந்திய நன்னெறி யில் ஒழுகுவோருக்கு, இகபோகம் வீடு அளிக்கும் அம்மை- இம்மை மறுமையின்பங்களையும் வீடு பேற்றையும் அருளும் உமையம்மையார், தளிர் குறுமெல் அடிகிடந்த-தளிர்போன்ற சிறிய மெல்லிய திருவடிகளிற் கிடந்த, சிறுமணி நூ புரம் சதங்கை- சிறிய மணிகளையுடைய சிலம்பும் சதங்கையும், குழறி ஏங்க- கலந்து ஒலிக்கவும், மழலை இளநகையும் தோன்ற-மழலைச் சொற்களும் புன்னகையுந் தோன்றவும், நறுந்தளிர் போல் அசைந்து- நறிய தளிர் அசைவதுபோல் அசைந்து, தளர்நடை ஒதுங்க- தளர்ந்த நடை நடந்து, பிறந்த பெரும்பயன் பெறு- பிறந்ததனாலாகிய பெரிய பயனைப் பெறுகின்ற, பொன்மாலை மடி- காஞ்சனமாலையின் மடியின்கண், இருந்து ஒரு பெண்பிள்ளை ஆனாள்- ஒரு பெண்ணாக இருந்தாள். (20)

செய்யவாய் வெளிறாது துணைமுலைக்கண் கருகாது சேல்போல் நீண்ட மையவாய் மதர்த்தகருங் கண்பசவாது ஐயிரண்டு மதியந் தாங்காது ஐயஅ லிலைவருந்தப் பெறாதுபெறு மகவையெடுத் தணைத்தாள் மோந்தாள்

துய்யவாய் முத்தங்கொண் டின்புற்றாள் முன்பெற்ற தோகை யன்னாள்.

செய்யவாய் வெளிறாது- சிவந்தவாய் விளர்க்காமலும், துணை முலைக்கண் கருகாது- இரண்டு முலைக்கண்களும் கறுக்காமலும், சேல் போல் நீண்ட- சேல் மீன் போலும் காதளவு நீண்ட, மையவாய் மதர்த்த சுருங்கண் பசவாது-மையையுடையனவாய் மதர்த்த கரிய கண்கள் பசக்காமலும், ஐயிரண்டு மதியம் தாங்காது பத்து மாதங்கள் சுமக்காமலும், ஐய

ஆல் இலை வருந்தப் பெறாது- நொய்ம்மைாகிய ஆலிலை போலும் வயிறு வருந்தப் பெறாமலும், முன் பெற்ற தோகை அன்னாள்- முன்னே பெற்ற மயில் போலும் மேனையை ஒத்தவளாகிய காஞ்சனை, பெறு மகவை- தான் பெற்ற மகவை, எடுத்து அணைத்தாள்- வாரியெடுத்து மார்போடு அணைத்தாள், மோந்தாள்- உச்சிமோந்தாள், துய்யவாய் முத்தங் கொண்டு இன்புற்றாள்- புனிதமான வாயால் முத்தமிட்டு இன்ப மிக்காள்.

பரையாதி விருப்பறிவு தொழிலாகி
யுலகமெலாம் படைத்துக் காத்து
வரையாது துடைத்துமறைத் தருளியவை
நின்றுந்தன் வடிவு வேறாய்
உரையாதி மறைகடந்த வொருமுதல்வி
திருமகளா யுதித்தற் கிந்தத்
தரையாளு மன்னவன்செய் தவமிதுவோ
அதற்குரிய தவந்தான் மன்னோ.

பரை ஆதி விரும்பு அறிவு தொழில் ஆகி- பராசக்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என்னும் ஐவகைச் சத்திகளாகி, உலகம் எலாம்- எல்லாவுலகங்களையும், படைத்து காத்து வரையாது துடைத்து மறைத்து அருளி- படைத்தல் காத்தல் ஒழிவின்றி அழித்தல் மறைத்தல் அருளால் என்னும் ஐவகைத் தொழில்களைப் புரிந்து, அவை நின்றும் தன்வடிவு வேறு ஆய்- அவ்வவைவகைச் சத்திகளினின்றும் தன் உண்மை வடிவு வேறாகி, உரை ஆதி- வாக்கு மனங்களையும், மறை- வேதங்களையும், கடந்த- தாண்டி நிற்கின்ற, ஒரு முதல்வி-ஒப்பற்ற தலைவியானவள், திருமகளாய் உதித்தற்கு- திருமகளாய்த் தோன்றுதற்கு, இந்தத்தரை ஆளும் மன்னவன்- இந்நிலத்தினை ஆளும் மலயத்துவச பாண்டியன், செய் தவம் இதுவே- இம்மையிற் செய்த இத்தவமோ அமைவது, அதற்கு உரிய தவம் மன்- அதற்குப் பொருந்திய தவம் பெரிதாகும்.

கள்ளமாம் நெறியொழுகும் பொறிகடந்து கரணமெலாங் கடந்தா னந்த வெள்ளமாம் பரஞான வடிவுடையாள் தன்னன்பின் வெளிவந் தின்றோர் பிள்ளையா யவதரித்த கருணையுந்தன் மணாட்டிதவப் பேறுந் தேறான் பள்ளமா கடற்றானைப் பஞ்சவர்கோ னெஞ்சத்துட் பரிவு கூர்ந்தாள். கள்ளம் ஆம் நெறி ஒழுகும் பொறிகடந்து- வஞ்சமாகிய வழியில் ஒழுகும் ஐம்பொறி உணர்வையும் கடந்து, கரணம் எலாம் கடந்து- அந்தக்கரண உணர்வனைத்தையுங் கடந்து, ஆனந்த வெள்ளம் ஆம்-பேரின்பப் பெருக்காகிய, பரஞான வடிவு உடையாள்- பரஞானமே திருவுருவமாகிய உமையம்மை, தன் அன்பின்- தன் அன்பினாலே, வெளிவந்து- யாவர்க்கும் புலனாகும்படி வந்து, இன்று ஒர் பிள்ளையாய் அவதரித்த கருணையும்- இப்பொழுது ஒரு பெண்மகவாய் அவதரித்த அருளையும், தன் மணாட்டி தவப்பேறும் தேறான்- தனது மனைவியின் தவப்பயனையும் தெளியாதவனாய், பள்ளம் மா கடல் தானை-பள்ளமாகிய பெரிய கடல்போன்ற சேனைகளையுடைய, பஞ்சவர்கோன்- பாண்டி மன்னன், நெஞ்சத்துள் பரிவு கூர்ந்தான்- மனத்தின்கண் துன்பமிகுந்தான்.

மகவின்றிப் பலபகல்யான் வருந்தியருந் தவப்புரிந்தேன் மைந்தற் பேறு தகவிந்த மகஞ்செய்தே னதுவுமொரு பெண்மகவைத் தந்த தந்தோ முகவிந்து நிலவொழுக வருபெண்ணு முலைமுன்றாய் முகிழ்த்து மாற்றார் நகவந்த தென்னேயோ வென்றுவகை யிலனாகி நலியு மெல்லை.

மகவு இன்றி- பிள்ளையில்லாமல், யான் பலபகல் வருந்தி அருந்தவம் புரிந்தேன்- யான் பலகாலம் வருந்தி அரிய தவத்தைச் செய்தேன், (அதனால் எய்தாமையின் பின்னும்), மைந்தன் பேறு தக இந்த மகம் செய்தேன்- புதல்வற்பேறு பொருந்த இந்த வேள்வியினைச் செய்தேன், அதுவும் ஒரு பெண்மகவைத் தந்தது- அந்த வேள்வியும் ஒரு பெண்மிள்ளையைக் கொடுத்தது, அந்தோ- ஐயோ, முக இந்து நிலவு ஒழுக வரு பெண்ணும்- முகமாகிய மதியினின்றும் நில வொழுகத் தோன்றிய இப்பெண்ணும், முலை மூன்றாய் முகிழ்த்து- முலைகள் மூன்றாக அரும்பப்பெற்று, மாற்றார் நக வந்தது- பகைவர் சிரிக்கத் தோன்றியது, என்னேயோ என்று- இ∴து என்னையோ வென்று கருதி, உவகை இலனாகி நலியும் எல்லை- மகிழ்ச்சி இல்லாதவனாய் வருந்தும் பொழுதில்.

மன்னவநின் றிருமகட்கு மைந்தர்போற் சடங்கனைத்தும் வழாது வேதஞ் சொன்னமுறை செய்துபெயர் தடாதகையென் றிட்டுமுடி சூட்டு வாயிப் பொன்னனையா டனக்கிறைவன் வரும்பொழுதோர் முலைமறையும் புந்தி மாழ்கேல் என்னவர னருளாலோர் திருவாக்கு விசும்பிடைநின் றெழுந்த தன்றே.

மன்னவ- அரசனே, நின் திருமகட்கு- உன்னுடைய திருமகளுக்கு, மைந்தர் போல்- புதல்வருக்குச் செய்வதுபோல், சடங்கு அனைத்தும் வழாது- சடங்குகள் எல்லாம் வழுவாமல், வேதம் சொன்ன முறைசெய்து- மறை கூறியபடி செய்து, தடாதகை என்று பெயர் இட்டு- தடாதகை என்று பெயர் கூட்டி, முடி குட்டுவாய்- மகுடஞ் சூட்டுவாய், இப் பொன் அனையாள் தனக்கு இறைவன் வரும்பொழுது- இந்தப் பொன்போலும் வடிவினையுடையாளுக்குத் தலைவன் வருங்காலே, ஓர் முலை மறையும்- ஒரு கொங்கை மறைந்துவிடும் (ஆதலால்), புந்தி மாழ்கேல் என்ன- மனம் வருந்தாதே என்று, அரன் அருளால் ஒர் திருவாக்கு விசும்பிடை நின்று எழுந்தது- சிவபெருமான் திருவருளால் ஒரு திருவாக்கு வானினின்றும் தோன்றியது. (25)

அவ்வாக்குச் செவிநிரம்ப வன்புவகை
யகநிரம்ப வகல மெல்லாம்
மெய்வாக்கு மனமொன்ற விழிவாக்கும்
புனம்நிரம்ப விமலற் போற்றி
நெய்வாக்கு மகநிரம்பி யெழுந்துமனை
யொடுஞ்சாலை நீத்தி ரண்டு
கைவாக்கு மியங்கலிப்பக் கடிமாட
மனைப்புகுந்தான் கழற்கால் வேந்தன்.

அவ்வாக்குச் செவி நிரம்பி- அந்த வான் வாக்குச் செவியில் நிரம்பியவுடன், அன்பு உவகை அகம் நிரம்பி- அன்பும் மகிழ்ச்சியும் உள்ளத்தில் நிறையவும், மெய் வாக்கு மனம் ஒன்ற உடல் உரை உள்ளம் மூன்றும் ஒருவழிட்பட, விழி வாக்கும் புனம் அகலம் எல்லாம் நிரம்ப- கண்கள் பொழியும் இன்ப நீர் மார்பு முழுவதும் நிறையவும், கழல் கால் வேந்தன் வீரகண்டை யணிந்த காலினையுடைய மன்னன், விமலன் போற்றி- நின்மலனாகிய நெய் வாக்கும் மகம் நிரம்பி- நெய்யினைச் <u> இறைவனைத்</u> துதித்து, மனையொடும் **ം** പേല് പ്രത്യാട്ടി വേട്ടി വെട്ടി വ எழுந்து சொரியும் முடித்து, நீத்து மனையொடும் எழுந்து வேள்விச் சாலையை விடுத்து, கை வாக்கு இயம் கலிப்ப- இரண்டு பக்கங்களிலும் இயங்கள் ஒலிக்க, மனைபுகுந்தான் காவலைக் கொண்ட மாளிகையையுடைய அரமனையை அடைந்தான். (26)

முரசதர்ப்ப மங்கலங்கொண் டெதி்வருவார் முகத்துவகை முறுவல் பூப்ப அரசிருக்கு மண்டபம்புக் கினிதமர்ந்து கனகமழை யான்ற கேள்வி விரசிருக்கு மறையவர்கைப் பெய்தெவர்க்கு மம்முறையால் வெறுப்ப நல்கிப் பரசிருக்குங் கரதலத்தெம் பரன்கோயில் நனிசிறப்புப் பல்க நல்கா.

முரசு அதிர்ப்ப- பேரிகை ஒலிக்கவும், மங்கலம் கொண்டு எதிர் வருவார்- எட்டு மங்கலகளையும் ஏந்தி எதிர் வருகின்றார் மகளிரின், முகத்து உவகை முறுவல் பூப்ப- முகத்தின்கண் மகிழ்ச்சி தோன்றவும், அரசு இருக்கும் மண்டபம் புக்கு இனிது அமர்ந்து- அரசிருக்கை மண்டபத்திற் புகுந்து இனிதாகக் கொலுவீற்றிருந்து, ஆன்றகேள்வி விரசிருக்கும் மறையவர் கை- நிறைந்த கேள்வி பொருந்தப்பெற்ற மறையவர் கைகளில், கனக மழை பெய்து- பொன் மழையைப் பொழிந்து, எவர்க்கும் அம்முறையால் வெறுப்ப நல்கி- ஏனையாவர்க்கும் அங்ஙனமே (அவர்) வெறுக்கும்படி கொடுத்து, பரசு இருக்கும் கரதலத்து எம்பரன் கோயில்- மழுப்படை தங்கிய திருக்கரத்தினையுடைய எம் இறைவன் திருக்கோயிலில், நனி சிறப்புப் பல்க நல்கா-மிகவும் திருவிழா முதலிய பெருகும்படி வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து.

சீறைவிடுமின் சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமின் ஏழாண்டு தேயத் தீட்டும் இறைவிடுமின் அயல்வேந்தர் திறைவிடுமின் நிறைநிதிய மீட்டு மாயத் துறைவிடுமி னறப்புறமு மாலயமும் பெருக்குமெனத் தொழாரைக் காய்ந்த கறைவிடுமின் அயில்வேலான் வள்ளுவனைக்

கூய்முரசங் கறங்கச் சாற்றி.

சிறை விடுமின்- சிறைசெய்யப்பட்டவர்களை விட்டு விடுங்கள், சிறைக்களமும் சீத்திடுமின்- சிறைச்சாலையையும் தூய்மை செய்யுங்கள், ஏழு ஆண்டு தேயத்து ஈட்டும் இறைவிடுமின்- ஏழு ஆண்டு வரை நாட்டில் வாங்கும் வரிகளை விட்டு விடுங்கள், அயல் வேந்தர் திறை விடுமின்- வேற்று நாட்டு மன்னர்களின் திறைகளை வாங்காது விடுங்கள், நிறை நிதியம் ஈட்டும் ஆயத்துறை விடுமின்- சிறந்த பொருட்களை தேடும் சுங்கத் துறையை நீக்கி விடுங்கள், அறப்புறமும் ஆலயமும் பெருக்கும்-அறச்சலைகளையும் ஆலயங்களையும் ஓங்கச் செய்யுங்கள், என-என்று, தொழாரைக் காய்ந்த கறை- பகைவர்களைக் கொன்ற குருதிக் கறையையுடைய, மின் விடும் அயில் வேலான்- ஒளி வீசும் கூரிய வேற்படையையுடைய பாண்டியன், வள்ளுவனைக் கூய்- வள்ளுவனை அழைத்து, முரசங் கறங்கச் சாற்றி- பேரிகை சாற்றும்படி ஏவி.

கல்யாண மணிமௌலி வேந்தரையுங் கால்யாப்புக் கழல நீத்துக் கொல்யானை பரிநெடுந்தே ரரசுரிமை தொன்முறையால் கொடுத்துப் போக்கீப் பல்லாருங் கொள்கவெனப் பண்டாரந் தலைதிறந்து பசும்பொனாடை வீல்லாரு மணிக்கொம்பூண் வெறுக்கைமுத லெனைப்பலவும் வெறுப்ப வீசி.

கல்யாணம் மணி மௌலி வேந்தரையும்- பொன்னாற் செய்த மணிகளழுத்திய முடிகளையுடைய மன்னர்களையும், கால் யாப்பு கழல் நீத்து- (அவர்கள்) கால் விலங்குகளைக் கழற்றி, கொல் யானை பரி நெடுந்தேர் அரசு உரிமை-கொல்லுகின்ற யானைகளையும் குதிரைகளையும் நெடிய தேர்களையும் அரசியலுரிமையையும், தொல் முறையால் கொடுத்துப் போக்கி- முன்னுள்ளவாறே கொடுத்துப் போக விடுத்து, பல்லாரும், கொள்க என- பலரும் எளிதிற் கொள்ளக் கடவரென்று, பண்டாரம் தலை திறந்து- பொருள் அறையைத் திறந்து, பசும் பொன் ஆடை- பசிய பொன்னாடைகளையும், வில் ஆரும் மணி- ஒளி நிறைந்த மணிகளையும், கொடும் பூண்- வளைந்த அணிகளையும், வெறுக்கை முதல் எனைப் பலவும்- பொருள் முதலிய பலவற்றையும், வெறுப்ப வீசி-(அவர்கள்) வெறுக்கும்படி நிறையக் கொடுத்து. (29)

தூமரபின் வருபெருமங் கலகவிகட்கு இருநிதியந் துகில்பூண் பாய்மா காமர்கரி பரித்தடந்தேர் முதலாய பலபொருளுங் களிப்ப நல்கிக் கோமறுகு களிதூங்கச் சுண்ணமொடும் எண்ணெய்விழாக் குளிப்ப நல்கி மாமதுரா நகரன்றி மற்றுமுள நகரெங்கு மகிழ்ச்சி தூங்க.

தூமரபில் வரு- தூய மரபில் வருகின்ற, பெரு மங்கல கவிகட்கு- பெரிய மங்கலப் பாடகர்களுக்கு, இருநிதியம்- பெரும் பொருளும், துகில் பூண்- ஆடைகளும் அணிகளும், பாய்மா- தாவுகின்ற குதிரைகளும், காமர் கரி- அழகிய யானைகளும், பரித் தடந்தேர்- குதிரைகள் பூட்டியய பெரிய தேர்களும், முதலிய பல பொருளும்- இவை முதலிய பல பொருள்களையும், களிப்ப நல்கி- (அவர்கள்) மகிழக் கொடுத்து, கோ மறுகு- மன்னர் வீதிகளில், களி தூங்க- மகிழ்ச்சி மிக, சுண்ணமொடும் எண்ணெய்- மணப் பொடியையும் எண்ணெயையும், விழாக் குளிப்ப நல்கி- நெய்யணி விழாக் கொண்டாடுதற்குக் கொடுத்து, மா மதுரா நகர் அன்றி- பெரிய மதுரைப்பதியே அல்லாமல், மற்றும் உள நகர் எங்கும் மகிழ்ச்சி தூங்க- ஏனைய பதிகளும் களிப்பு மீக்கூர. (30)

இவ்வண்ண நகர்களிப்ப இறைமகனுங் களிப்பெய்தி இறைவர் சொன்ன அவ்வண்ணஞ் சாதமுதல் வினைநிரப்பித் தடாதகையென் றழைத்துத் தேவி மெய்வண்ண மறையுணரா இறைவிதனை மேனைபோல் மேனாள் நோற்ற கைவண்ணத் தளிர்தீண்டி வளர்ப்படும வான்போலக் களிக்கு நாளில்.

இவ்வண்ணம் நகர் களிப்ப- இவ்வாறு நகரமெல்லாம் மகிழ, இறை மகனும் களிப்பு எய்தி- மலையத்துவச பாண்டியனும் மகிழ்ச்சி மிக்கு, இறைவர் சொன்ன அவ்வண்ணம்- இறைவர் அசரீரியாக அருளிச் செய்த அத்திருவாக்கின் படியே, சாதம் முதல்வினை நிரப்பி-சாதகன்மம் முதலாகிய சடங்குகளை முடித்து, தடாதகை என்று அழைத்து- தடாதகை என்று பெயர் கூறி, தேவி- தனது தேவியாகிய மெய் வண்ணம் காஞ்சனமாலை, மறை உணரா-வேதங்களாலும் இறைவிதனை-அறியப்படாத, தன்மையையுடைய தடாதகைப் பிராட்டியாரை, மேனைபோல்- மேனையைப்போல், மேல் நாள் நோற்ற- முற்பிறப்பில் தவங்கிடந்த, கைவண்ணத் தளிர் தீண்டி அழகிய தளிர்களால் தொட்டு கைகளாகிய வளர்ப்ப-களிக்கும் நாளில்- தான் மலையரையன் போல இமவான் போலக் மகிழுங்காலத்தில். (31) திருந்தாத இளங்குதலை யாயமொடு புறம்போந்து சிறார்க்குச் சிற்றில் விருந்தாக மணற்சிறுசோ றட்டும்வரை உரங்கிழித்த வேளும் வாய்வைத்து அருந்தாத விளமுலைவாய் வைத்தருந்தப் பாவைதனக் களித்தும் போதில் வருந்தாதை அண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப் பாளாய்க்கு மகிழ்ச்சி செய்தாள்.

திருந்தாத இளங்குதலை ஆயமொடு- திருத்தம் பெறாத இளமை யாகிய மழலைச் சொற்களையுடைய சிறுமிகளின் குழுவோடு, புறம் போந்து- வீதிகளிற் சென்று, சிறு இல்- சிறு வீடு (அமைத்து), சிறார்க்கு விருந்தாக மணல் சிறு சோறு அட்டும்- சிறுவர்களுக்கு விருந்தாகுமாறு மணலால் சிறு சோறு சமைத்தும், வரை உரம் கிழித்த வேளும்- கிரவுஞ்ச மலையின் மார்பைப் பிளந்த முருகக் கடவுளும், வாய்வைத்து அருந்தாத- வாயினை வைத்து உண்ணப் பெறாத, இள முலைவாய் வைத்து அருந்த- இளமையாகிய தனத்தில் வாய்வைத்து உண்ணுமாறு, பாவை தனக்கு அளித்தும்- பாவைக்குக் கொடுத்தும், போதில் வரும் தாதை அண்டம் எலாம்- தாமரை மலரில் தோன்றிய பிரமனுடைய அண்டங் களையெல்லாம், சிற்றில் இழைப்பான்- (நினைப்பளவில்) சிறுவீடாக இயற்றும் இறைவி, ஆய்க்கு மகிழ்ச்சி செய்தாள்- தன் தாயாகிய காஞ்சனமாலைக்குக் களிப்பை உண்டாக்கினாள்.

தீட்டுவா ளிரண்டனைய கண்களிப்பத் தோழியர்க்குத் தெரிய ஆடிக் காட்டுவா ளெனக்கழங்கு பந்துபயின்று அம்மனையுங் கற்றுப் பாசம் வீட்டுவாள் மேலொடுகீழ் தள்ளஎமை வினைக்கயிறு வீக்கி யூசல் ஆட்டுவாள் காட்டுதல்போ லாடினாள் நித்திலத்தாம் பசைத்த ஊசல்.

பாசம் வீட்டுவாள்- அடியார்கள் பாசத்தைப் போக்குவாளாகிய தீட்டிய இரண்டு அனைய-வாட்கள் தீட்டுவாள் இருகண்களும் களிக்குமாறு, கண்களிப்ப-இரண்டனை ஒத்த, ஆடிக் காட்டுவாள் என- தோழிமார்களுக்கு தோழியர்க்கு தெரிய காட்டுவாளைப்போல, அறிய ஆடிக் கழங்கு (அவர்கள்) கழங்காடலையும் பந்தாடலையுஞ் செய்து, பயின்று-பந்து

அம்மனையும் கற்று- அம்மனை யாடலையும் கற்று, மேல் கீழ் தள்ள எமை வினைக்கயிறு வீக்கி- மேலும் கீழம் புகுமாறு எங்களை வினைகளாகிய கயிற்றால் பிணித்து, ஊசல் ஆட்டுவாள்-ஊசலாட்டுகின்ற அவ்வம்மை, காட்டுதல் போல்- (இங்கு அதனைக்) காட்டல்போல, நித்திலத் தாம்பு அசைத்த ஊசல் ஆடினாள்-முத்துவடத்தாற் கட்டிய ஊசலில் ஆடினாள். (33)

இம்முறையால் தாயர்க்கும் தோழியர்க்கும் அகத்துவகை யீந்தா ளாகி அம்முறையால் தாதைக்கு மகத்துவகை யீவாளாய் ஆத்த வாய்மைச் செம்மறைஆ ரணமுதல்நால் ஈரெட்டுக் கலைமுழுதுந் தெளிந்தாள் அந்த மெய்ம்மறையார் கலையனைத்து மேகலையா மருங்கசைத்த விமலை யம்மா.

இம்முறையால்- இவ்வகையான விளையாட்டுக்களால், தாயார்க்கும் தோழியர்க்கும்- அன்னைக்கும் தோழிகளுக்கும், அகத்து உவகை ஈந்தாளாகி- உள்ளத்து மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தருளி, அம்முறையால்- அங்ஙனமே, தாதைக்கும் அகத்து உவகை ஈவாளாய்- தந்தைக்கும் மனத்தின்கண் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தருள், ஆத்தவாய்மைச் செம்மறை ஆரணம் முதல்-கடவுளின் வாய்மொழியாகிய செவ்வியமறையாகிய வேத முதலாகவுள்ள, நால் ஈரெட்டுக் கலைமுழுதும் தெளிந்தாள்- அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் முற்றும் குற்றமறத் தெளிந்தாள், அந்தமெய் மறை ஆர்கலை அனைத்தும்- அந்த உண்மையாகிய மறை முதலிய நிறைந்த கலைகளனைத்தையும், மேகலையா மருங்கு அசைத்த அம்மை- மேகலையாக அரையிற் கட்டிய அம்மை.

சொல்வாய்மைக் கலைத்தெளிவு முழுமதியைப் பிளந்திருபாற் சொருகி யன்ன பல்வாய்மைக் கடகரிதேர் பரிஉகைக்குந் திறனும்சிழற் பகழி தூர்க்கும் வில்வாள்வச் சிரமுதற்பல் படைத்தொழிலுங் கண்டிளமை விழுங்கு முப்பில் செல்வாய்மைத் திறலரசன் றிருமகட்கு முடிசூட்டும் செய்கை பூண்டான். வாய்மை சொல் கலைத்தெளிவும்- உண்மையைக் கூறும் கலைகளின் தெளிவையும், முழுமதியைப் பிளந்து- நிறைந்த சந்திரனை இரு பிளவாக்கி, இருபால் சொருகி அன்ன- இரண்டு பக்கங்களிலும் சொருகி வைத்தாற் போற், பல் வாய் மை கட கரி- தந்தங்கள் அமைந்த கரிய மதத்தினையுடைய யானையையும், தேர்பரி- தேரையும் குதிரையையும், உகைக்கும் திறனும்- செலுத்தும் வகையையும், அழல் பகழி தூர்க்கும் வில்- கொடிய அம்புகளைப் பொழியும் வில்லும், வாள் வச்சிர முதல் பல்படைத் தொழிலும் கண்டு- வாட்படையும் வச்சிரப்படையு முதலிய பல படைக்கலத் தொழிலின் தேர்ச்சியையும் பார்த்து, இளமை விழுங்கு மூப்பில் செல்- இளமையைப் போக்கிய மூப்புப் பருவத்திற் செல்கின்ற, வாய்மைத் திறல் அரசன்- உண்மையையுடைய வெற்றி பொருந்திய மன்னனாகிய தந்தை, திருமகட்கு முடிசூட்டும் செய்கை பூண்டான்- தன் திருமகளுக்கு மகுடஞ் சூட்டுகின்ற செய்கையில் அமைந்தான். (35)

முடிகவிக்கு மங்கலநாள் வரையறுத்துத் திசைதோறு முடங்கல் போக்கிக் கடிகெழுதார் மணிமௌலிக் காவலரை வருவித்துக் காவல் சூழ்ந்த கொடியணிமா நகரெங்கும் விழாஎடுப்ப அழகமைத்துக் குன்ற மன்ன தொடிகெழுதோள் சுமதிதிரு மணத்தினுக்கு வேண்டுவன சூழ்ந்து செய்தான்.

குன்றம் அன்ன தொடி கெழுதோள் சுமதி- மலையை வளையணிந்த தோளையுடைய சுமதி என்னும் அமைச்சன், முடிகவிக்கு மங்கல நாள் வரையறுத்து முடி சூட்டுதற்குரிய மங்கலமாகிய நன்னாளை நிச்சயித்து, திசைதோறும் முடங்கல் போக்கி திக்குகள் தோறும் ஓலை விடுத்து, கடிகெழுதார்- மணம் பொருந்திய மாலையையணிந்த, மணி மௌலிக் காவலரை வருவித்து மணி முடி தரித்த மன்னர்களை வரச் செய்து, காவல் சூழ்ந்த கொடி அணி மாநகர் எங்கும் விழா எடுப்ப- மதில் சூழ்ந்த கொடிகளையுடைய அழகிய பெரிய நகரத்திலுள்ளார் எவ்விடத்தும் சிறப்புச் செய்ய, அழகு அமைத்து ஒப்பனை செய்வித்து, திருமணத்தினுக்கு சூழ்ந்து செய்தான் அழகிய முடி விழாவுக்கு வேண்டுவன சூட்டு வேண்டும் பொருள்களை ஆராய்ந்து திரப்டினான். (36)

மங்கலதூ ரியமுழங்க மால்யானை உச்சிமிசை வந்த பூத கங்கைமுத லொன்பதுதீர்த் தமும்நிரப்பிக் கதிர்விடுபொற் கடம்பூ சித்துப் புங்கவரை மந்திரத்தீ வளர்த்தமுதம் அருத்தியெரி பொன்னாற் செய்த சிங்கமணி யாதனத்தை நேசித்துப் பூசித்துத் தெய்வ மேத்தி.

மங்கல தூரியம் முழங்க- மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, மால் யானை உச்சிமிசை வந்த பூத கங்கைமுதல்- பெரிய யானையின் முடியில் வைத்துக் கொண்டு வந்த தூய்மையான கங்கை முதலிய, ஒன்பது தீர்த்தமும் நிரப்பி- ஒன்பது தீர்த்தங்களையும் நிரப்பி, கதிர் விடு பொன் கடம் பூசித்து- ஒளி வீசும் பொன்னாற் செய்த குடத்தைப் பூசித்து, மந்திரத் தீ வளர்த்து- மந்திரத்தால் வேள்வித் தீயை வளர்த்து, புங்கவரை அமுது அருத்தி- தேவர்களை அவியுணவு உண்பித்து, எரி பொன்னால் செய்த- ஒளி வீசும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட, மணி சிங்க ஆதனத்தை- மணிகள் இழைத்த சிம்மாதனத்தை, நேசித்து பூசித்து தெய்வம் ஏத்தி- அன்போடு பூசித்துத் தெய்வத்தைப் பராவி. (37)

திருமுடியை மதயானை மீசைவைத்து நகரைவலஞ் செய்து பூசித் தருமணியாற் சுடிகையிழைத்து ஆடகத்தாற் குயிற்றியதோர் ஐவாய் நாகம் பெருமணிநீன் படம்பரப்பி மீசைகவிப்ப அச்சிங்க பீடத் தேற்றிக் குருமணிவாள் நகைமயிலைக் கும்பத்துப் புண்ணியநீர் குளிர வாட்டி.

திருமுடியை மதயானை மிசைவைத்து- அழகிய கிரீடத்தை மதத் தினையுடைய யானையின்மேல் வைத்து, நகரை வலம் செய்து பூசித்து- நகர்வலஞ் செய்வித்துப் பூசித்து, அருமணியால் கடிகை இழைத்து- அரிய மணிகளால் சூட்டுச் செய்து, ஆடகத்தால் குயிற்றியது ஓர் ஐவாய் நாகம்- பொன்னாற் செய்யப்பட்டதாகிய ஒரு ஐந்தலை நாகமானது, பெருமணி நீள் படம்- பெரிய மணிகளையுடைய நீண்ட படங்களை, மிசை பரப்பி கவிப்ப-மேலே பரப்பிக் கவிக்குமாறு (செய்த), அச்சிங்க பீடத்து-அந்தச் சிம்மாதனத்தில், குருமணி வாள் நகை மயிலை ஏற்றி-நிறம் பொருந்திய முத்துப் போலும் வெள்ளிய பற்களையுடைய மயில் போலும் பிராட்டியாரை ஏற்றி, கும்பத்துப் புண்ணிய நீர் குளிர ஆட்டி- கடத்தில் நிறைந்த புண்ணிய நீரினால் குளிருமாறு திருமஞ்சனஞ் செய்வித்து. புங்கவர்மந் தாரமழை பொழியஅருந் தவராக்கம் புகலத் தெய்வப் பங்கயமென் கொம்பனையார் ஆடமுனி பன்னியர்பல் லாண்டு பாட மங்கலதூ ரியமுழங்க மறைதழங்க மாணிக்க மகுடம் சூட்டி எங்கருணைப் பெருமாட்டிக் கரசமைச்சர் பணியுந்தன் னிறைமை நல்கா.

புங்கவர் மந்தார மழைபொழிய- தேவர்கள் மந்தார மலர் மழையைப் பொழியவும், அருந்தவர் ஆக்கம் புகல- அரிய முனிவர்கள் ஆசி கூறவும், தெய்வப் பங்கயமென் கொம்பு அனையார் ஆட- தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தாமரை மலர்ந்த மெல்லிய பூங்கொம்பினை ஒத்த தேவ மகளிர் ஆடவும், முனி பன்னியர் பல்லாண்டு பாட- முனிபத்தினிகள் பல்லாண்டு பாடவும், மங்கல தூரியம் முழங்க- மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், மறை தழங்க- வேதம் முழங்கவும், எம் கருணைப் பெருமாட்டிக்கு- எமது பெருங் கருணைப் பிராட்டியாருக்கு, மாணிக்க மகுடம் சூட்டி- மணிமுடி சூட்டி, அரசு அமைச்சர் பணியும் தன் இறைமை நல்கா- அரசர்களும் அமைச்சர்களும் வணங்கப்பெறும் தன் தலைமையக் கொடுத்து.

பாலனைய மதிக்கவிகை மிசைநிழற்ற மதிகிரணம் பரப்பி யன்ன கோலமணிக் கவரிபுடை யிரட்டமலர் மழைதேவர் குழாங்கள் தூற்றக் காலையிளங் கதிர்கயிலை யுதித்துஎனவெண் கடாயானைக் கழுத்தில் வேப்ப மாலைமுடிப் பெண்ணரசை மங்கலதூ ரியமுழங்க வலஞ்செய் வித்தான்.

பால் அனைய மதிக்கவிகை மிசை நிழற்ற- பால்போலும் வெண்ணிற முடைய சந்திரவட்டக் குடையானது மேலே நிழலைச் செய்யவும், மதி கிரணம் பரப்பியன்ன- அந்தச் சந்திரன் தனது கிரணங்களைப் பரப்பினாற்போல, கோல் மணிக் கவரிபுடை இரட்ட- அழகிய வெண்கவரிகள் இரு பக்கங்களிலும் வீசவும், மலர் மழை அமரர் கூட்டங்கள் தேவர் தூற்ற-குழாங்கள் இளங்கதிர் கயிலை மாரியைப் பொழியவும், மலர் காலை

உதித்தௌ- காலையில் தோன்றும் இள ஞாயிறு வெள்ளிமலையில் உதித்தாற் போல, வேப்பம் மாலை முடிப்பெண் அரசை- வேப்ப மலர் மாலையை அணிந்த முடியினையுடைய பெண்ணரசாகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரை, கடா வெள்யானைக் கழுத்தில்- மதத்தினையுடைய வெள்ளை யானையின் பிடரியில் (ஏற்றி), மங்கல தூரியம் முழங்க வலஞ் செய்வித்தான்- மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்க நகர்வலஞ் செய்வித்தான்.

விண்ணாடு மொழகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந் திருமகடன் விளக்க நோக்கி உண்ணாடு பெருங்களிப்புத் தலைசிறப்பச் சிலபகல்சென் றொழிய மேல்நாள் புண்ணாடு வேல்மங்கை குதுகலித்து நடிப்பத்தன் புயமேல் வைத்த மண்ணாடு மகட்களித்து வானாடு பெற்றானம் மகவு பெற்றான்.

விண் ஆடு மொழி கேட்ட மகிழ்ச்சியினும்- விண்ணின் கண் தோன்றி அசரீரியைக் கேட்டபொழுது உண்டான மகிழ்ச்சியை விட, திருமகள் தன் விளக்கம் நோக்கி- செல்வப் புதல்வியாரின் விளக்கத்தைப் பார்த்து, உள்நாடு பெருங்களிப்புத் தலை சிறப்ப- உள்ளத்தில் விரும்புகின்ற பெரிய மகிழ்ச்சியானது மிகச் சிறக்குமாறு, சில பகல் சென்று ஒழிய-சின்னாட்கள் கழிந்தொழிய, மேல் நாள்- முன்னாளில், புண் நாடு வேல் மங்கை குதுகலித்து நடிப்ப- (பகைவர்களின்) தசையினை நாடுகின்ற வேலையுடைய வீரமகள் மகிழ்ந்து கூத்தாடுமாறு, தன்புயம் மேல்வைத்த மண் நாடு- தனது தோளில் வைத்தாற்றிய நிலவுலகத்தை, மகட்கு அளித்து- புதல்வியாருக்குக் கொடுத்து, வான் நாடு பெற்றான்- வானு லகத்தை யடைந்தான், அம்மகவு பெற்றான்- அந்தப் புதல்வியைப் பெற்றவனாகிய மலயத்துவசன்.

விரதநெறி அடைந்தீற்றுக் கடன்பிறவுந் தாதைக்கு விதியா லாற்றி அரதனமெல் லணைமேற்கொண் டுலகமெலா மொருகுடைக்கீ ழாள்வா ளானாள் சரதமறை யாய்மறையின் பொருளாயப் பொருண்முடிவு தானாய்த் தேனின் இரதமெனப் பூவின்மணம் எனப்பரம னிடம்பிரியா எம்பி ராட்டி. சரத மறையாய் - உண்மை மறையாயும், மறையின் பொருளாய்-அம்மறையின் பொருளாயும், அப்பொருள் முடிவு தானாய்-அந்தப் பொருளின் முடிவாயும், தேனின் இரதமென- தேனின் சுவை போலவும், பூவின் மணமென- பூவின் மணம் போலவும், பரமனிடம் பிரியா எம்பிராட்டி- இறைவனிடத்தினின்றும் நீங்காத எமது பிராட்டியார், விரத நெறி அடைந்து- விரத நெறியை எய்தி, தாதைக்கு ஈற்றுக்கடன் பிறவும் விதியால் ஆற்றி- தந்தைக்குப் பிற்கடன் முதலிய பிறவற்றையும் முறைப்படி செய்து, அரதனமெல் அணைமேற்கொண்டு- மணிகளிழைத்த மெல்லிய சிம்மாதனத்தில் வீற்றிருந்து, உலகம்எலாம் ஒரு குடைக்கீழ் ஆள்வாளானாள்-உலகமனைத்தையும் ஒரு குடையின் கீழ் ஆளலுற்றாள். (42)

வேறு

மண்ணர சிறைஞ்ச ஞால மனுவழி புரந்து மாறன் விண்ணர சிருக்கை பெய்தப் பெற்றபின் விடையோன் உள்ளத்து எண்ணர சன்ன மென்னத் தென்னவ னீன்ற கன்னிப் பெண்ணரசு இருந்து நேமி யுருட்டிய பெருமை சொல்வாம்.

மண் அரசு இறைஞ்ச ஞாலம் மனுவழி புரந்து- நிலவுலகத் தரச ரெல்லாம் வணங்குமாறு இம் மண்ணுலகை மனுமுறையால் ஆண்டு, மாறன் விண் அரசு இருக்கை எய்தப் பெற்றபின்-மலயத்துவச பாண்டியன் விண்ணுலகத்தில் இந்திரனது ஆதனத்தை அடையப் பெற்ற பின்பு, விடையோன் உள்ளத்து எண்- இடபவாகனத்தையுடைய இறைவன் திருவுள்ளத்தின்கண் கருதுகின்ற, அரசு அன்னமென்ன- அரச அன்னத்தைப்போல, தென்னவன் ஈன்ற கன்னிப்பெண் அரசு- அப் பாண்டியன் பெற்ற கன்னியாகிய பெண்ணரசியார், இருந்து- அரியணையில் வீற்றிருந்து, நேமி உருட்டிய பெருமை சொல்வாம்- ஆணையாகிய திகிரியைச் செலுத்திய பெருமையைக் கூறுவாம். (43)

இன்னியம் இயம்பு மாக்கள் எழுப்பவா னிரவி தோன்றக் கன்னலைந் தென்னப் பள்ளித் துயிலெழீஇக் கடிநீ ராடித் தன்னிறை மரபுக் கேற்ற நியதிமா தான மன்பு துன்னிய கடவுட் பூசைத் தொழின்முத லனைத்து முற்றா.

இன் இயம் இயம்புமாக்கள் எழுப்ப- இனிய இயங்களை ஒலிக்கு மக்கள் (அவ்வொலியால்) எழுப்ப, வான் இரவி தோன்ற-வானின் கண் ஞாயிறு உதிக்க, கன்னல் ஐந்து என்ன- நாழிகை ஐந்து என்று சொல்ல (உள்ள அது போது), பள்ளித்துயில் எழீஇ-படுக்கையினின்றும் துயில் நீத்தெழுந்து, கடி நீர் ஆடி- மணமுள்ள

நீரில் மூழ்கி, தன் இறை மரபுக்கு ஏற்ற- தனது மன்னர் மரபுக்குத் தக்க, நியதிமா தானம்- கடன்கள் பெரிய தானங்கள், அன்பு துன்னிய கடவுள் பூசைத்தொழில்- அன்பு மிக்க சிவபூசையாகிய கிரியை, முதல் அனைத்தும்- முதலாகிய யாவற்றையும், முற்றா-செய்து முடித்து.

திடம்படு மறிஞர் சூழச் சிவபிரான் கோயின் முன்னிக் கடம்படி முளைத்த முக்கட் கரும்பினை மறைவண் டார்க்கும் விடம்பொதி கண்டத் தேனை விதிமுறை வணங்கி மீண்டு குடம்பயில் குடுமிச் செம்பொற் குருமணிக் கோயில் நண்ணி.

திடம்படும் அறிஞர் சூழ- கலங்காத அறிவினையுடைய அமைச்சர்கள் புடைசூழ, சிவபிரான் கோயில் முன்னி- சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருக் கோயிலை யடைந்து, கடம்பு அடி முளைத்த முக்கண் கரும்பினை- கடம்ப மரத்தினடியில் முளைத்த மூன்று கண்களையுடைய கரும்பும், மறைவண்டு ஆர்க்கும்- வேதமாகிய வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெறும், விடம் பொதி கண்டத் தேனை- நஞ்சு பொதிந்த திருமிடற்றினையுடைய தேனும் ஆகிய பெருமானை, விதிமுறை வணங்கி மீண்டு- விதிப்படி பணிந்து (அங்கு நின்றும்) திரும்பி, குடம்பயில் குடுமி- கலசங்கள் பொருந்திய முடியினையுடைய, செம்பொன் குருமணிக் கோயில் நண்ணி-சிவந்த பொன்னாலாகிய நிறம் பொருந்திய மணிகள் பதித்த தமது மாளிகையையடைந்து.

அரசீறை கொள்ளும் செம்பொன் அத்தாணி யிருக்கை யெய்தி நிரைசெறி மடங்க லாறு முடங்கின நிமீர்ந்து தாங்க விரைசெறி மலர்மீப் பெய்த வியன்மணித் தவிசின் மேவித் திரைசெறி யமுதிற் செய்த பாவைபோற் சிறந்து மாதோ.

அரசு இறைகொள்ளும்- அரசர்கள் தங்கியிருக்கும், செம்பொன் விருக்கை அத்தாணி எய்தி- சிவந்த பொன்னாலாகிய அத்தாணி மண்டபத்தையடைந்து, நிரை செறி ஆறு மடங்கல் முடங்கின நிமிர்ந்து தாங்க- வரிசையாக நெருங்கிய சிங்கங்கள் வளைந்தனவாய்க் கழுத்தை நிமிர்த்தித் விரை செறி மலர் மீப்பெய்த-தாங்குமாறியற்றிய, மணம் நிறைந்த மலர்களை மேலே பெய்த, வியன்மணித் தவிசில் பெரிய மணியாதனத்தில் வீற்றிருந்து, திரை அமுதில் செய்த பாவை போல் சிறந்து- கடலிற்தோன்றிய அமுதத்தாற் செய்த பாவைபோலப் பொலிந்து. (46)

அனிந்திதை அமுதின் சாயற் கமலினி அணங்கு காதல் கனிந்தபார் மகளி ராய்வந் தடைப்பைபொற் களாஞ்சி யேந்த இனந்திர பதுமக் கோயில் இருவரு மனைய ராகிப் புனைந்தவெண் கவரிக் கற்றை இருபுடை புரட்டி வீச.

அனிந்திதை அமுதின் சாயல் கமலினி அணங்கு- (திருக்கயிலாய மலையில் அகம்படித் தொண்டு செய்யும்) அனிந்திதையும் அமுதைப் போலும் மென்மைத் தன்மையையுடைய கமலினியும் ஆகிய தெய்வ மகளிர், காதல் கனிந்த பார்மகளிராய் வந்து-அன்பு முதிர்ந்த மானிட மகளிராய்த் தோன்றி, அடைப்பை பொன்காளாஞ்சி ஏந்த- அடைப் பையையும் பொன்னாற் செய்த காளாஞ்சியையும் ஏந்தவும், இனம் திரி பதுமக் கோயில் இருவரும்- நிறம் மாறுபட்ட தாமரைமலரைக் கோயிலாகவுடைய திருமகளும் கலைமகளும், அனையராகி- அம்மானிட மகளிராகி, புனைந்த வெண் கற்றை கவரி- அலங்கரித்த வெள்ளிய கற்றையாகவுள்ள சாமரைகளை, இருபுடை புரட்டி வீச- இருபுறங் களிலும் புரட்டி வீசவும்.

செடியுடல் எயினச் செல்வன் சென்னிமேற் சுமந்து சாத்தும் கடியவிழ் மலரிற் பொன்னிக் காவலன் குடக்கோ னேனை முடிகெழு வேந்த ருள்ளார் முடிமிசை மிலைந்த தாமம் அடிமிசைச் சாத்தி நங்கை ஆணையாறு ஏவல் செய்ய.

செடி உடல் எயினச் செல்வன்- முடைநாறும் உடம்பினையுடைய வேட்டுவக்குலத் தலைவராகிய கண்ணப்பர், சென்னிமேல் சுமந்து சாத்தும்- முடியின் மேல் சுமந்து வந்து இடும், கடி அவிழ் மலரின்- மணம் விரிந்த திருப்பள்ளித்தாமம் போல, பொன்னிக்காவலன்- காவிரிக் கரசனாகியசோழனும், குடக்கோன்-மேற்புல அரசனாகிய சேரனும், ஏனை முடிகெழு வேந்தர் உள்ளார்- மற்றைய முடி சூடிய மன்னராயுள்ளவர்களும், முடிமிசை மிலைந்த தாமம்- (தங்கள்) முடியின்கண் அணிந்த மாலைகளை, அடிமிசைச் சாத்தி- திருவடியின்கண் இட்டு, நங்கை ஆணை ஆறு ஏவல் செய்ய- அம்மையாரின் ஆணைவழி நின்று ஏவல் செய்யவும்.

வையுடை வாள ராகி மார்புறப் பின்னி யார்த்த கையின ராகி யன்னை யென்றுதன் கருணை நோக்கஞ் செய்யுமென் றிமையார் நோக்கி நோக்குமேற் செங்கை கூப்பி உய்குந மெனவாய் பொத்தி உழையர்தம் பணிகேட் டுய்ய. உழையர்- ஏவல் செய்வோர், வை உடை வாளராகி-கூரிய வாளையுடையவராகியும், மார்புஉறப்பின்னி ஆர்த்த கையினர் ஆகி- மார்பிலே பொருந்தப் பின்னிக்கட்டிய கையையுடையவராகியும், அன்னை என்று தன் கருணை நோக்கம் செய்யும் என்று- அன்னையார் எப்பொழுது தம் அருட்பார்வையைச் செலுத்துவாரோ என்று, இமையார் நோக்கி-கண் மூடாமல் பார்த்து, நோக்கு மேல்- அருணோக்கஞ் செய்வாராகில், செங்கை கூப்பி- சிவந்த கரங்களைக் குவித்து, உய்குநம் என வாய் பொத்தி- பிழைத்தோம் என்று வாய் பொத்தி, தம் பணி கேட்டு உய்ய- தமது ஏவலைக் கேட்டு உய்தி பெறவும்.

அங்கவன் மராடர் வேந்தன் அவன்கரு நாடர் வேந்தன் எங்கிவன் விராடர் வேந்தன் இவன்குரு நாடர் வேந்தன் ஊங்குவன் சேரன் சென்னி உவனைக் கோலாற் சுட்டிப் பாங்கிரு மருங்கும் காட்டக் கஞ்சுகப் படிவ மாக்கள்.

கஞ்சுகப் படிவமாக்கள்- சட்டை தரித்த வடிவத்தையுடைய கஞ்சுக மாக்கள், ஆங்கு அவன் மராடர் வேந்தன்- அங்கு நிற்கின்ற மன்னன் மராடநாட்டினர்க்கு அரசன், அவன் கருநாடர் வேந்தன்- அவ்விடத்து நிற்பவன் கருநாட்டரசன், ஈங்கு இவன் விராடர் வேந்தன்- இங்கு நிற்கும் இவன் விராட நாட்டினர் வேந்தன், இவன் குருநாடர் வேந்தன்- இங்கு நிற்போன் குருநாட்டவர்க்கு மன்னன், ஊங்கு உவன் சேரன்- நடுவில் நிற்கும் உவன் சேரன், உவன் சென்னி என- ஊங்கு நிற்போன் சோழன் என்று, கோலால் சுட்டி பாங்கு இருமருங்கும் காட்ட- பிரப்பங்கோலால் சுட்டி வரிசையாக இருபக்கங்களிலும் நின்று காட்டவும். (50)

செந்தமிழ் வடநூல் எல்லை தெரிந்தவர் மறைநூ லாதி அந்தமி லெண்ணெண் கேள்வி அளந்தவர் சமய மாறும் வந்தவர் துறந்தோர் சைவ மாதவர் போத மாண்ட சீந்தனை உணர்வான் மாயை வலிகெடச் செற்ற வீரர்.

செந்தமிழ் வடநூல் எல்லை தெரிந்தவர்- செந்தமிழின் முடிவையும் வடநூலின் முடிவையும் தெரிந்தவர்களும், மறை நூல் ஆதி-வேதநூல் முதலிய, அந்தம் இல் எண் எண் கேள்வி அளந்தவர்-அளவில்லாத அறுபத்து நூன்கு கலைகளையும் வரையறுத் துணர்ந்தவர்களும், சமயம் ஆறும் வந்தவர்- அறுவகைச் சமய நூல்களும் கை வந்தவர்களும், துறந்தோர்- பற்றற்றவர்களும்,

சைவமாதவர்- சிவபிரான் திருத்தொண்டர்களும், போதம் மாண்ட-பசுபோதங் கெட்ட, சிந்தனை உணர்வால்- தியானத்தோடு கூடிய மெய்யுணர்ச்சியால், மாயை வலிகெடச் செற்ற வீரர்-மாயையினது வலிகெடுமாறு வென்ற மெய்ஞ்ஞானிகளாகிய வீரர்களும்.

முன்னிருந் தினியது ஏற்று முத்தவ ரெண்ணி எண்ணிப் பன்னுமைந் துறுப்பிற் கால மளந்தறி பனுவல் மாந்தர் பின்னுமுன் னோக்குஞ் சூழ்ச்சிப் பெருந்தகைச் சுமதி யோடும் இன்னமு தனைய கேள்வி மந்திரர் யாருஞ் சூழ.

முன் இருந்து இனியது ஏற்றும் மூத்தவர்- எதிரிலிருந்து உறுதிப் பொருள்களை அறிவிக்கின்ற பெரியோர்களும், எண்ணி எண்ணிப் பன்னும்- ஆய்ந்தாய்ந்து கூறுகின்ற, ஐந்து உறுப்பில் காலம் அளந்து அறிபனுவல் மாந்தர்- ஐந்து அங்கங்களால் காலங்களை அறியும் சோதிட நூல் உணர்ந்தவர்களும், பின்னும் முன்நோக்கும் சூழ்ச்சிப் பெருந்தகைச் சுமதியோடும்-மேல் வருவனவற்றையும் முன் நிகழ்ந்தனவற்றையும் ஆராய்ந்து காணும் சூழ்ச்சித் திறத்தில் பெரிய தகுதியினையுடைய முதல் மந்திரியாகிய சுமதியோடும், இன் அமுது அனைய கேள்வி மந்திரர் யாரும் சூழ- இனிய அமுதத்தை ஒத்த கேள்வி நலமுடைய அமைச்சர் அனைவரும் சூழவும். (52)

கற்றறி அந்த ணாளர் விருத்திகள் கடவுள் தானத்து அற்றமில் பூசைச் செல்வம் அறப்புறம் நடக்கை ஏனைச் செற்றமில் குடிகள் மற்றும் அமைச்சரால் தெளிந்தும் வெவ்வேறு ஒற்றுவிட் டுணர்ந்தும் வேறு குறையுண்டேல் ஒறுத்துத் தீர்த்தும்.

கற்று அறி அந்தணாளர் விருத்திகள்- (மறை முதலிய நூல்களைக் கற்றுணர் அந்தணர்கள் விருத்திகளையும், கடவுள் தானத்து அற்றம் இல் பூசைச் செல்வம் தேவாலயங்களில் நடக்கும் குற்றமில்லாத சிறப்புக்களையும், அறப்புறம் நடக்கை- அறச்சாலைகளின் நிகழ்ச்சிகளையும், ஏனைச் செற்றம் இல் குடிகள் அவை யொழிந்து வெறுப்பு இல்லாத குடிகளின் (வாழ்க்கைகளையும்), மற்றும்-மந்திரிகளால் தெளிந்தும்-பிறவற்றையும், அமைப்பரால் வெவ்வேறு ஒற்றுவிட்டு உணர்ந்தும் வேறு வேறு ஒற்றர்களை அனுப்பி அறிந்தும், உண்டேல் தீர்த்தும் ஒறுத்துத் வேறுகுறை அவைகளுள் வேறு இருக்குமானால் தண்டித்து குறைகள் அக்குறைகளைப் போக்கியும். (53)

ஆதியுத் தேசத் தானும் இலக்கண வமைதி யானுஞ் சோதனை வகைமை யானுஞ் சொன்னநூ லனுவா தித்து நீதியி னவற்றாற் கண்டித் தவ்வழி நிறுத்தித் தம்மில் வாதிகள் வாதஞ் செய்யுங் கோட்டிமேன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும்.

ஆதி உத்தேசத்தானும்- முதலாகிய உத்தேசத்தினாலும், இலக்கண அமைதியானும்- இலக்கண அமைவினாலும், சோதனை வகைமை யானும்- சோதனை வகையாலும், சொன்ன நூல்- பிறர் கூறிய நூல் பொருள்களை, அநுவாதித்து- எடுத்து மொழிந்து, நீதியின்- முறைமையினையுடைய, அவற்றால்-தாங்கூறும் உத்தேசம் முதலியவற்றால், கண்டித்து- அவற்றை மறுத்து, அவ்வழி நிறுத்தி- தாம் கூறியவற்றை அந்நெறியிலே நிலைபெறச்செய்து, வாதிகள்- வாதியாராயினார், தம்மில் வாதம் செய்யும் கோட்டிமேல்- தம்முள் வாதம் புரியுங் கூற்றினிடத்து, மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும்- மகிழ்ச்சிமிக்கும்.

பையுள பகுவாய் நாகப் பள்ளியோ னாதி வானோர் கையுள வலியா லட்ட கடலமு தனைத்தும் வாரிப் பொய்யுளம் அகலக் கற்ற புனிதநூற் புலவர் நாவிற் செய்யுளின் விளைவித் தூட்டத் திருச்செவி தெவிட்ட உண்டும்

பை உள பகுவாய் நாகப் பள்ளியோன் ஆதி வானோர்-படத்தின் கண் உள்ள பிளந்த வாயையுடைய பாம்பாகிய படுக்கையையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள், கையுள வலியால் அட்ட கடல் அமுது அனைத்தும்- கைகளில் உள்ள வலிமையால் கடைந்த கடலில் தோன்றிய அமுத மனைத்தையும், வாரி- அள்ளி, பொய் உளம் அகலக்கற்ற புனிதநூல் புலவர்-அறியாமை உளத்தினின்றும் நீங்குமாறு தூய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த புலவர்கள், நாவில் செய்யுளின் விளைவித்து ஊட்ட-நாவன்மையாற் செய்யுளில் விளையச் செய்து உண்பிக்க, திருச்செவி தெவிட்ட உண்டும்- (தமது) திருச்செவிகள் தேக்கிடுமாறு நுகர்ந்தும்.

தொல்லைநான் மறையோர் சைவர் துறந்தவர் யார்க்கு மின்பம் புல்லவா னமுதுங் கைப்பப் பாகநூற் புலவ ரட்ட முல்லைவான் முகையி னன்ன அறுசுவை முரியா முரல் நல்லவு ணருத்தி அன்னார் நாவிருந் தமுது செய்தும்.

தொல்லைநான் மறையோர்- பழைய நான்கு மறைகளையும் கற்ற அந்தணர்களும், சைவர் துறந்தவர் யார்க்கும்- சைவர்களும் துறவிகளும் ஆகிய அனைவருக்கும், இன்பம் புல்ல- மகிழ்ச்சி பொருந்த, வான் அமுதும் கைப்ப- தேவாமுதமும் கைக்குமாறு, பாகநூல் புலவர் அட்ட- அடுநூல் வல்லவர் சமைத்த, முல்லை வாள் முகையின் அன்ன முரியா மூரல்- முல்லையினது வெள்ளிய அரும்பினை ஒத்த முரியாத அன்னமும், அறுசுவை நல்ல ஊண் அருத்தி- அறுசுவையமைந்த கறிகள் முதலிய நல்ல உணவுகளை உண்பித்து, அன்னார் நா விருந்து அமுது செய்தும்- அவர் களின் நாவால் வரும் புகழாகிய விருந்தினைத் தாம் நுகர்ந்தும். (56)

எல்லவ னுச்சி நீந்தும் எல்லையி னான்கு மாறும் வல்லவர் சூத னோதி வகுத்தமு வாறு கேள்வி சொல்லவுள் மலர்ந்து மேனை மனுமுதல் துறைமாண் கேள்வி நல்லன நயந்து கேட்டு நன்பகற் போது நீத்தும்.

எல்லவன் உச்சி நீந்தும் எல்லையில்- சூரியன் உச்சியினின்றுங் கடந்து செல்லுங் காலத்தில், நான்கும் ஆறும் வல்லவர்- நான்கு வேதங்களையும் ஆறு அங்கங்களையும் (கற்று) வல்லவர், சூதன் ஓதி வகுத்த மூவாறு கேள்வி சொல்ல- சூதமுனிவன் கூறிப் பாகுபாடு செய்த பதினெண் புராணங்களையுஞ் சொல்ல, உள் மலர்ந்தும்- அகமகிழ்ந்தும், ஏனை மனுமுதல் துறைமாண் கேள்வி நல்லன- மற்றும் மனுநூல் முதலிய நீதியின் மாண்பமைந்த நூல்களுள் நல்லவற்றை, நயந்து கேட்டும்- விரும்பிக் கேட்டும், நல் பகற்போது நீத்தும்- (இங்ஙனம்) நல்ல பகற் பொழுதினைக் கழித்தும்.

கலைக்குரை விரிப்பா ரென்ன வறுமையில் கல்வி போலப் புலப்படா மருங்குல் நல்லார் எந்திரப் புலவன் பூட்டி அலைத்திடு பாவை போல்நின் றாடல்செய் ஆடற் கண்ணும் நலத்தகு பாடற் கண்ணு நல்லருள் நாட்டஞ் செய்தும்.

வறுமையில் கல்விபோல- வறுமைக் காலத்திலே கல்வி (விளங்காமை) போல, புலப்படா மருங்குல் நல்லார்- கண்ணுக்குத் தோன்றாத இடையையுடைய பெண்கள், எந்திரப்புலவன்- சூத்திரப்பாவை ஆட்டும் உணர்ச்சியின்மிக்கான் ஒருவனால், பூட்டி அலைத்திடு பாவைபோல் நின்று- அக்கயிற்றிற் பூட்டி ஆட்டப் பெறுகின்ற பாவை போல நின்று, கலைக்கு உரை விரிப்பார் என்ன- பரத நூலுக்குப் பொருள் கூறுவார் போன்று, ஆடல் செய் ஆடல் கண்ணும்- ஆடுகின்ற ஆடலின் கண்ணும், நலத்தகு பாடல் கண்ணும்- நலம் நிறைந்த பாடலின் கண்ணும், நல் அருள் நாட்டம் செய்தும்- நல்ல அருட்பார்வை வைத்தும். (58)

இன்னிலை ஒழுகுந் தொல்லோ ரியற்றிய தருமம் வேறும் அந்நிலை நிறுத்தும் வேள்வி யறம்பல ஆக்கம் செய்ய நன்னிதி யளித்தும் வேள்வி நடாத்தியும் செல்வங் கல்வி தன்னிரு கண்க ளாகத் தழைந்திட வளர்க்கு நாளும்.

இல் நிலை ஒழுகும் தொல்லோர் இயற்றிய தருமம்- இல்லறத்தி லொழுகும் முன்னோர் செய்த அறங்களையும், வேறும்- மற்றும், அந்நிலை நிறுத்தும் வேள்வி- அந்த இல் நிலையை நிலைபெறச் செய்யும் வேள்விகளையும், பல அறம்- பல அறங்களையும், ஆக்கம் செய்ய- விருத்தி செய்தற் பொருட்டு, நல் நிதி அளித்தும்- நல்ல பொருள்களைக் கொடுத்தருளியும், வேள்வி நடாத்தியும்- தாம் வேள்விகளைச் செய்தருளியும், செல்வம் கல்வி- செல்வப் பொருளையும் கல்விப்பொருளையும், தன் இரு கண்களாக- தம் இரண்டு விழிகளாகக் (கொண்டு), நாளும் தழைந்திட வளர்க்கும்- நாடோறும் தழைத் தோங்கும்படி அவற்றை வளர்த்தும் வருவார்.

ஒப்புரு முதலீ றீல்லா ஒருத்திதன் சத்தி பெற்ற முப்பெருந் தேவ ராலே முத்தொழில் நடாத்து மென்று செப்பலும் புகழன் றென்னில் தென்னவன் கன்னி யாகி இப்புவி மனுவிற் காக்கு மென்பதுஎன் பேதை மைத்தே.

ஒப்பு உரு முதல் ஈறு இல்லா ஒருத்தி- ஒப்பும் வடிவமும் முதலும் முடிவுமில்லாத சிவசத்தி, தன் சத்தி பெற்ற- தன் சத்திகளாலே பெறப்பட்ட, முப்பெருந் தேவராலே- மூன்று பெரிய தேவர்களாலே, முத்தொழில் நடாத்தும் என்று செப்பலும்- மூன்று தொழில்களையும் நடத்தா நிற்கும் என்று கூறுதலும், புகழ் அன்று என்னில்- புகழன்று என்னில், தென்னவன் கன்னியாகி- (அவன்) பாண்டியன் மகளாகி, இப்புவி மனுவிற் காக்கும் என்பது என் பேதைமைத்தே- இந்நிலவுலகை மனு முறையால் ஆளும் என்று கூறுவது என் அறியாமையைக் காரணமாக உடையதே. (60)

கலிநிலைத்துறை

வரைசெய் பூண்முலைத் தடாதகை மடவரற் பிராட்டி வீரைசெய் தார்முடி வேய்ந்துதண் குடைமனு வேந்தன் கரைசெய் நூல்வழி கோல்செலக் கன்னியாம் பருவத் அரசு செய்தலாற் கன்னிநாடு ஆயதந் நாடு.

வரைசெய் பூண் முலைத் தடாதகை மடவரற் பிராட்டி-மலையை ஒத்த அணிகளை அணிந்த கொங்கைகளையுடைய தடாதகை என்னும் பெயருடைய மடவரலாகிய பிராட்டியார், விரைசெய்தார் முடி வேய்ந்து- மணம் வீசுகின்ற மாலையணிந்த முடியினைத் தரித்து, தண்குடை- குளிர்ந்த குடைநிழலில் அமர்ந்து, மனு வேந்தன் கரைசெய் நூல்வழிகோல் செல-மனுவரசனால் வரையறை செய்யப்பட்ட நூலின் வழியே தனது செங்கோல் செல்லுமாறு, கன்னியாம் பருவத்து அரசு செய்தலால்- கன்னியாகிய பருவத்திலே ஆட்சி புரிந்தமையால், அந்நாடு கன்னிநாடு ஆயது- அப்பாண்டி நாடானது கன்னிநாடு என்னும் பெயரினைப் பெறுவதாயிற்று.

இன்ன வாறுஉமை யவதர்த் திருந்தனள் என்னாப் பொன்ன வாவினர் பெறஎறி பொருனைகால் பொருப்பன் சொன்ன வாய்மைகேட் டகங்களி தூங்கினர் தொழுது மின்னு வார்சடை முனிவரோர் வினாவுரை செய்வார்.

இன்னவாறு உமை அவதரித்து இருந்தனள் என்னா- இவ்வாறு உமையம்மையார் திருவவதாரஞ் செய்திருந்தனரென்று, பொன் அவாவினர் பெற எறி பொருனை கால் பொருப்பன்- பொன்னை விரும்பினவர்கள் பெறுமாறு வீசுகின்ற தாமிரபன்னி நதியைப் பெற்ற பொதியின் மலையையுடைய குறுமுனிவன், சொன்ன வாய்மை கேட்டு- கூறிய உண்மையைக் கேட்டு, மின்னுவார் சடை முனிவர்- மின்னலைப் போன்ற நீண்ட சடையையுடைய முனிவர்கள், அகங்களி தூங்கினர்- மனம் களிப்புற்றவராய், தொழுது ஓர் வினாவுரை செய்வார்- வணங்கி ஒரு வினாவுரை நிகழ்த்துவார்கள்.

திருந்து நான்மறைச் சென்னியுந் தீண்டுதற்கு அரிதாய் இருந்த நாயகி யாவையும் ஈன்றவெம் பிராட்டி விரிந்த வன்புகூர் தக்கனும் வெற்பனும் பன்னாள் வருந்தி நோற்றலால் அவர்க்கொரு மதலையாய் வந்தாள்.

திருந்தும் நான்மறை சென்னியும் தீண்டுதற்கு அரிதாய் இருந்த நாயகி- திருத்தமாகிய நான்கு மறைகளின் முடிவும் தொடுதற்கு அருமையாய் இருந்த இறைவியாகிய, யாவையும் ஈன்ற எம்பிராட்டி- அனைத்தையும் பெற்ற எமது பிராட்டியார், விரிந்த அன்புகூர் தக்கனும் வெற்பனும்- அளவில்லாத அன்பு மிகுந்த தக்கனும் மலையரசனும், பன்னாள் வருந்தி நோற்றலால்- பல நாட்கள் வருந்தித் தவஞ்செய்தலால், அவர்க்கு ஒரு மதலையாய் வந்தாள்- அவர்களுக்கு ஒரு மகவாய்த் தோன்றியருளினார். (63) மனித்த னாகிய பூழியன் மகளென ஈங்குத் தனித்த காரணம் யாதெனத் தமனியப் பொதுவிற் குனித்த சேவடிக் கன்புடைக் குடமுனி அருள்கூர்ந்து இனித்த தோர்கதை கேண்மினென் றெடுத்துரை செய்வான்.

மனித்தன் ஆகிய பூழியன் மகள் என- மானிடனாகிய பாண்டியனுக்குத் திருமகளாராக, ஈங்கு தனித்த காரணம் யாது என- இந்நிலவுலகில் இறைவனினின்றும் தனித்து வந்த காரணம் யாது என்று வினவ, தமனியப் பொதுவில்-பொன்னம்பலத்தில், குனித்த சேவடிக்கு- ஆடுகின்ற சிவந்த திருவடிக்கண், அன்பு உடை- அன்புடைய, குடமுனி- கும்ப முனிவனாகிய அகத்தியன், அருள் கூர்ந்து- கருணை மிகுந்து, இனித்தது ஓர்கதை கேண்மின் என்று- இனிமையுடையதாகிய ஒரு கதை உண்டு (அதனைக்) கேளுங்கள் என்று, எடுத்து உரைசெய்வான்- எடுத்துக் கூறுவான்.

விச்சு வாவசு வெனுமொரு விச்சையன் பயந்த நச்சு வாள்விழி மடந்தைவிச் சாவதி நாமம் அச்சு வாகத மொழியினாள் அம்பிகைக் கன்பு வைச்சு வாழ்வுறு மனத்தினாள் தாதையை வணங்கா.

விச்சுவாவசு எனும் ஒரு விச்சையன் பயந்த- விச்சுவாவசு என்ற பெயரினையுடைய ஒரு விஞ்சையன் பெற்ற, நச்சு வாள் விழி மடந்தை- நஞ்சு பூசிய வாளை ஒத்த விழிகளையுடைய பெண் ஒருத்தி இருந்தனள், நாமம் விச்சாவதி- அவள் பெயர் விச்சாவதி, அச்சுவாகத மொழியினாள்- அந்தக் கிளிபோலும் மொழியினையுடையாள், அம்பிகைக்கு அன்பு வைச்சு வாழ்வு உறு மனத்தினாள்- உமையவள் பால் அன்பு வைத்து வாழுகின்ற மனத்தையுடையவளாய், தாதையை வணங்கா- தன் தந்தையை வணங்கி.

ஐய வம்பிகை தன்னையா னன்பினால் வழிபட்டு உய்ய வேண்டுமென் றாளவ னுலகெலாம் பயந்த தையன் மந்திரம் தனைமகள் தனக்குப தேசஞ் செய்ய வந்நெறி யொழுகுவாள் செப்புவாள் பின்னும்.

ஐய- தந்தையே, யான் அம்பிகை தன்னை அன்பினால் வழிபட்டு-யான் உமையம்மையை அன்பினாலே வழிபாடு செய்து, உய்ய வேண்டும் என்றாள்- பிழைக்க வேண்டுமென்று கூறினாள், அவன்- அவ்விச்சுவாவசு, உலகு எலாம் பயந்த தையல் மந்திரம்தனை- உலகமனைத்தையும் பெற்ற உமாதேவியின் திருமந்திரத்தை, மகள் தனக்கு உபதேசம் செய்ய- மகளுக்கு உபதேசிக்க, அந்நெறி ஒழுகுவாள்- அவ்வுபதேசவழி நடக்கின்ற அவள், பின்னும் செப்புவாள்- மேலும் தன் தந்தையை நோக்கிக் கூறுகின்றாள்.

இறைவி தன்னை தரப்பதற் கிம்பரிற் சிறந்த குறைவில் நன்னகர் யாதெனக் கூறுவான் கேள்வித் துறைவி ளங்கினோர் பயில்வது துவாதச முடிவென்று அறைவ ளம்பதி அவனிமேற் சிவபுர மாமால்.

இறைவி தன்னை ஆதரிப்பதற்கு- அவ்வுமையவளை அன்பினால் வழிபடுதற்கு, இம்பரில் சிறந்த குறைவு இல் நல் நகர் யாது என- இவ்வுலகில் மேலான குறைவில்லாத நல்ல பதியாதென்று வினவ, கூறுவான்- விச்சுவாவசு சொல்வான், துவாதச முடிவு என்று அறை வளம் பதி- துவாத சாந்தம் என்று கூறப்படும் வளப்பத்தையுடைய பதியானது, கேள்வித்துறை விளங்கினோர் பயில்வது- கற்றல் கேட்டல் வழிகளில் வல்லார் வதியப் பெறுவதாய், அவனிமேல் சிவபுரம் ஆம்- பூவுலகில் சிவலோகமாகும்.

சேடு தாங்குழு உலகினுள் சிறந்தன சத்தி பீடம் முவிரு பத்துநான்கு அவற்றின்முற் பீடம் மாட மோங்கிய மதுரையாம் மற்றது போகம் வீடும் வேண்டிய சித்தியும் விளைப்பதென்று எண்ணா.

மூவுலகினுள்- பெருமையையுடைய சேடு மூன்று தாங்கு உலகங்களிலும், சிறந்தன சத்தி பீடம் மூவிரு பத்து நான்கு-சத்தி மேற்பட்டனவாகிய அறுபத்து நான்காகும், பீடங்கள் அவற்றுள் முதற்பீடமாயுள்ளது, அவற்றின் முற்பீடம்-ஓங்கிய மதுரையாம்- மாளிகைகள் உயர்ந்த மதுரைப் பதியாகும் அது- அப்பதி, போகம் வீடும் வேண்டிய சித்தியும் விளைப்பது என்று எண்ணா- போகத்தையும் வீடுபேற்றையும் வேண்டுவார் வேண்டிய சித்திகளையும் அளிக்கவல்லது என்று கருதி.

அல்லும் எல்லும்வா னகர்கத வடைப்பின்றிச் சுவர்க்கச் செல்வ ரங்கடைந்து உமையருள் சித்தியால் வினையை வெல்லு வார்அதாஅன்று எந்தையோ டைவர்கள் வேண்டி நல்வ ரம்பல அடைந்தனர் நமர்கள்அந் நகரில். சுவர்க்கச் செல்வர்- துறக்க வாழ்க்கையராகிய தேவர்கள், அல்லும் எல்லும்- இரவும் பகலும், வான் நகர்க் கதவு அடைப்பு இன்றி- அந்நகரின் கதவு அடைபடுதலில்லாமல், அங்கு அடைந்து- மதுரையையெய்தி, உமை அருள் சித்தியால்- அங்கயற் கண்ணம்மை அருளுகின்ற சித்தியினால், வினையை வெல்லுவார்- வினைப்பகையை வெல்லுவார்கள் அதான்று- அதுவேயன்றி, எந்தையோடு நமர்கள் ஐவர்கள் வேண்டிஎன் தந்தையுடன் நம்மவர்கள் ஐவர் அவ்வுமையை வணங்கி, அந்நகரில் பல நல்வரம் அடைந்தனர்- அந்நகரத்தின்கண் பல நல்வரங்களைப் பெற்றனர்.

எம்மை யாரையும் யாவையு மீன்றஅங் கயற்கண் அம்மை யாவரே யாயினும் அன்பினா தரிப்போர் இம்மை யாகிய போகம்வீடு எண்ணியாங் கெய்தச் செம்மை யாகிய இன்னருள் செய்துவீற் றிருக்கும்.

எம்மையும் யாவரையும் யாவையும் ஈன்ற அங்கயற்கண் அம்மை-எம்மையும் மற்றுள்ள யாவரையும் யாவற்றையும் பெற்ற அங்கயற்கண்ணம்மையார், அன்பின் ஆதரிப்போர்- அன்பினால் வழிபடுவார், யாவரே ஆயினும் எவராயினும், எண்ணியாங்கு-(அவர்கள்) எண்ணிய வண்ணமே, இம்மையாகிய போகம் வீடு- இம்மைப் பயனாகிய போகத்தையும் வீடுபேற்றையும், எய்த- அடையுமாறு, செம்மையாகிய இன் அருள் செய்து வீற்றிருக்கும்- கோட்டமில்லாத இனிய கருணையைப் புரிந்து வீற்றிருப்பார்.

என்ற தாதையை இறைஞ்சீனாள் அனுச்சைகொண் டெழுந்தாள் மன்றன் மாமலர் வல்லிபோல் வழிக்கொடு கானங் குன்ற மாறுபின் கிடப்பமுன் குறுகினாள் அன்பின் நின்ற ஆதியெம் பரையருள் நிறைந்தவந் நகரில்.

என்ற தாதையை இறைஞ்சினாள்- என்று கூறிய தந்தையை வணங்கி, அனுச்சை கொண்டு எழுந்தாள்- விடைபெற்று எழுந்து, மன்றல் மாமலர் வல்லிபோல் வழிக்கொடு- மணமும் பெருமையுமுடைய பூங்கொடிபோல் நடந்து, கானம் குன்றம் ஆறுபின் கிடப்ப- காடும் மலையும் ஆறும் பிற்பட, அன்பில் நின்ற ஆதி எம்பரை அருள் நிறைந்த அந்நகரில் முன் குறுகினாள்-அடியார்கள் அன்பில் நிலைபெற்றுத் தங்கிய முதல்வியாகிய எமது பராசத்தியாரின் திருவருள் நிறைந்த அம்மதுரைப் பதியிற் சேர்ந்தாள். அடைந்தி ளம்பிடி யாடல்போல் ஆடகக் கமலம் குடைந்து நான்மறைக் கொழுந்திடங் கொண்டுறை குறிபாற் படர்ந்த பொன்மலை வல்லியைப் பணிந்துவெங் கதிரோன் தொடர்ந்த வான்சுறா மதியமே யாதியாத் தொடங்கா.

அடைந்து இளம்பிடி ஆடல்போல்- அப்பதியை அடைந்து பெண் யானை நீராடுதல் போல, ஆடக கமலம் குடைந்து- பொற்றாமரையில் நீராடி, நால்மறைக் கொழுந்து- நான்கு வேதங்களின் கொழுந்தாகிய சிவபெருமான், இடங்கொண்டு உறை குறிபால்- இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தின்கண், படர்ந்த பொன்மலை வல்லியை- படர்ந்த இமயவல்லியாகிய அங்கயற்கணம்மையை, பணிந்து- வணங்கி, வெங்கதிரோன்- சூரியன், வான்சுறாத் தொடர்ந்த மதியமே ஆதியாத் தொடங்கா- பெரிய மகரராசியிற் புகுந்த தைத் திங்கள் முதலாகத் தொடங்கி.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம் பெரும்பகல் நல்லூண் கங்குலூ ணுதவப் பெற்றவு ணிலைமுதற் பல்லூண் அரும்பொடி எள்ளூண் சாந்திரா யணம்ஆன் ஐந்துபால் நறியநீர் தருப்பை இரும்புதல் நுனிநீர் காலிவை நுகர்ந்து

மியற்றரும் பட்டினி யுற்றும் வரம்புற விராறு திங்களு நோற்று வாடிமேல் வருஞ்சுறா மதியில்.

பெரும்பகல் நல் ஊண் நுகர்ந்தும்- (தொடங்கிய தைத்திங்களில்) பெரிய பகற்காலத்தில் நல்ல உணவை உண்டும், கங்குல் ஊண் நுகர்ந்தும் (மாசித் திங்களில்) இரவில் உணவு உண்டும், உதவப்பெற்ற ஊண் நுகர்ந்தும்- (பங்குனித் திங்களில்) கொடுக்கப்பெற்ற உணவு உண்டும், இலை முதல் பல் ஊண் நுகர்ந்தும்- (சித்திரைத் திங்களில்) இலை முதலிய பல உணவுகளை உண்டும், எள் அரும்பொடி ஊண் நுகர்ந்தும்- (வைகாசித் திங்களில்) எள்ளினது அரிய பொடியாகிய சாந்திராயணம் நுகர்ந்தும்- (ஆனித்திங்களில்) உண்டும், நோன்பின் உணவு உண்டும், சாந்திராயண ஆன் ஐந்து கவ்வியமாகிய உணவு திங்களில்) பஞ்ச உண்டும், பால் (ஆவணித் திங்களில்) பாலை அருந்தியும், நுகர்ந்தும்-நுகர்ந்தும்- (புரட்டாசித் திங்களில்) நல்ல நீரைப் பருகியும் தருப்பை இரும் புதல் நுனி நீர் நுகர்ந்தும்- (ஐப்பசித் திங்களில்) தருப்பையாகிய

பெரிய புல்லின் நுனியிலுள்ள நீரைப் பருகியும், கால் நுகர்ந்தும்-(கார்த்திகைத் திங்களில்) வாயுவை உண்டும். இயற்றரும் பட்டினி உற்றும்- (மார்கழித் திங்களில்) செய்தற்கரிய பட்டினியாயிருந்தும், இவை வரம்பு உற- இவைகளை வரம்பு பட, இராறு திங்களும் நோற்று- பன்னிரு மதியும் செய்து, வாடி- (உடல்) மெலிந்து, மேல் வருஞ் சுறா மதியில்- மேலே வருகின்ற தைத்திங்களில். (73)

சந்நிதி யடைந்து தாழ்ந்துநின்று இளமாந் தளிரடிக் காஞ்சிசூழ் கிடந்த மின்னிகர் மருங்கு லிழையிடை நுழையா வெம்முலைச் செம்மலர்க் காந்தட் பொன்நிரை வளைக்கை மங்கலக் கழுத்திற் பூரண மதிக்கலை முகத்தின் இன்னிசை யளிசூ ழிருட்குழற் கற்றை இறைவியை இம்முறை நினையா.

சந்நிதி அடைந்து தாழ்ந்து நின்று- திருமுன் சென்று பணிந்து நின்று, மா இளம் அடி- மாவின் இளமையாகிய தளிர்போன்ற திருவடிகளையும், காஞ்சி சூழ் கிடந்த மின் நிகர் மருங்கல்- காஞ்சி என்னும் அணி புறஞ்சூழ்ந்து கிடந்த மின்னலை ஒத்த இடையினையும், இழை இடை நுழையா வெம்முலை- நூல் இடையிற் புகுதாவாறு நெருங்கிய விருப்பத்தைத் தருகின்ற திருத்தனங்களையும், செம்பொன் வளைநிரை காந்தள் மலர்க்கை- செம்பொன்னாலாகிய வளையல்களின் வரிசையையுடைய காந்தள் மலர்போன்ற திருக்கரங்களையும், மங்கலக் கழுத்தின்- மங்கல நாண் அணிந்த திருக்கழுத்தினையும், பூரணம் கலை மதி முகத்தின்- நிறைந்த கலைகளையுடைய சந்திரன் போன்ற திருமுகத்தினையும், இன் இசை அளி சூழ் இருள்கற்றை குழல்- இனிய இசையையுடைய வண்டுகள் சூழ்ந்த இருள் போன்ற திரளாகிய கூந்தலையுமுடைய, இறைவியை- தேவியை, இம்முறை நினையா- இவ்வாறு பாதாதிகேசமாகத் தியானித்து.

கோலயாழ்த் தெய்வம் பராய்க்கரங் குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப் பசுங்கதிர் விளக்கம் போலநூற் பொல்லம் பொத்துபொன் னிறத்த போர்வைநீத் தவிழ்கடி முல்லை மாலைமேல் வீக்கிப் பத்தர்பின் கிடப்ப மலர்க்குழல் தோய்சுவல் கிடத்திச் சேலைநேர் விழியாள் மாடகந் திரித்துத் தெறித்தனள் பண்ணறிந் திசைப்பாள். சேலை நேர் விழியாள்- சேலை ஒத்த கண்களையுடைய விச்சாவதி என்பாள், கோல யாழ்த் தெய்வம் பராய்- அழகிய யாழிற்குரிய தெய்வத்தைத் துதித்து, கரம் குவித்து- கை கூப்பி, கொழுஞ்சுடர்ப் பசுங்கதிர் விளக்கம் போல- கொழுவிய ஒளியையுடைய இளஞாயிற்றின் ஒளிபோல விளங்கும், நூல் பொல்லம் பொத்து பொன் நிறத்த போர்வை நீத்து- நூலால் தைத்த பொன்னின் நிறத்தினையுடைய போர்வையைக் கழற்றி, அவிழ் கடி முல்லை மாலை மேல் வீக்கி- இதழ் விரிந்த மணமுடைய முல்லை மாலையை அதன்மேற் சூட்டி, பத்தர் பின் கிடப்ப மலர்க்குழல் தோய் சுவல் கிடத்தி- பத்தர் பின்புறத்திலிருக்கப் பூவையணிந்த கூந்தல் தோய்ந்த பிடரியிற் சார்த்தி, மாடகம் திரித்து- முறுக்காணியை முறுக்கி, தெறித்தனள் பண் அறிந்து இசைப்பாள்- (நரம்பைத்) தெறித்துப் பண்ணின் வகையை அறிந்து பாடுகின்றாள்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

ஒளியா லுலகீன் றுயிரனைத்து மீன்போற் செவ்வி உறநோக்கி அளியால் வளர்க்கும் அங்கயற்கண் அன்னே கன்னி யன்னமே அளியா லிமவான் திருமகளாய் ஆவியன்ன மயில் பூவை தெளியா மழலைக் கிளிவளர்த்து விளையாட் டயருஞ் செயலென்னே.

ஒளியால் உலகு ஈன்று- தனது ஒளியினால் உலகங்களனைத் தையும் பெற்று, உயிர் அனைத்தும்- எல்லாவுயிர்களையும், செவ்வி உற- பக்குவ முறும் படி, மீன்போல் நோக்கி- மீன் போலப் பார்த்து, அளியால் வளர்க்கும்- கருணையுடன் வளர்க்கின்ற, அம் கயல் கண் அன்னே- அழகிய கயல் போன்ற கண்களையுடைய தாயே, கன்னி அன்னமே- கன்னிப் பருவத்தினை- யுடைய அன்னமே, அளியால் இமவான் திருமகளாய்- நீ தான் கருணையால் மலையரையன் திருமகளாகி, ஆவி அன்னம்- தடாகத்தின் கண் உள்ள அன்னங்களையும், மயில் பூவை- மயில்களையும் நாகணவாய்ப் புட்களையும், மெயில் பூவை- மயில்களையும், வளர்த்து விளையாட்டு அயரும் செயல் என்னே- வளர்த்து விளையாடுகின்ற செய்கை யாது குறித்தோ. (76)

அண்டக் குவைவெண் மணல்சிறுசோ றாக்கித் தனியே விளையாடும் கொண்டற் கோதாய் படியெழுத லாகா உருவக் கோகிலமே கொண்டற் குடுமி இமயவரை
யருவி கொழிக்குங் குளிர்முத்தால்
வண்டற் குதலை மகளிரொடும்
விளையாட் டயரும் வனப்பென்னே.

அண்டக்குவை- அண்டக் கூட்டங்களை, வெள்மணல்சிறுசோறு ஆக்கி- வெள்ளிய மணலாற் சிறுசோறாக்குவதுபோல ஆக்கி, தனியே விளையாடும் கொண்டல் கோதாய்- தனிமையாக விளையாடுகின்ற முகில்போலும் கூந்தலையுடைய அன்னாய், படி எழுதலாகா உருவக் கோகிலமே- ஒப்பு எழுதமுடியாத வடிவத்தினையுடைய குயிலே, கொண்டல் குடுமி- முகில் தவழும் முடியினையுடைய, இமயவரை அருவி கொழிக்கும்-இமயமலையின் அருவி ஒதுக்கிய, குளிர் முத்தால்- குளிர்ந்த முத்துக்களால், வண்டல் குதலை மகளிரொடும்- குதலைச் சொல்லையுடைய விளையாட்டுப் பெண்களோடும், விளையாட்டு அயரும் வனப்பு என்னே- நீ தான் விளையாடுகின்ற அழகு யாது குறித்தோ.

வேத முடிமே லானந்த உருவாய் நிறைந்து விளையாடும் மாத ரரசே முத்தநகை மானே இமய மடமயிலே மாத ரீமவான் தேவிமணி வடந்தோய் மார்புந் தடந்தோளும் பாத மலர்சேப் புறமிதித்து விளையாட்டு அயரும் பரிசென்னே.

வேதமுடிமேல் ஆனந்த உருவாய் நிறைந்து- மறையின் உச்சியில் இன்ப வடிவாக நிறைந்து, விளையாடும் மாதர் அரசே- விளையாடுகின்ற பெண்ணரசே, முத்தநகை மானே-முத்துப்போலும் பற்களையுடைய மானே, இமய மடமயிலே-இமயமலையில் தோன்றிய இளமையாகிய மயிலே, மாதர் இமவான் தேவி- அழகிய மலையரசன் தேவியாகிய மேனையின், மணிவடம் தோய் மார்பும்- முத்து மாலை பொருந்திய மார்பிலும், தடம் தோளும்- பருத்த தோள்களிலும், பாதமலர் சேப்பு உற-அடிமலர்கள் சிவக்குமாறு, மிதித்து விளையாட்டு அயரும் பரிசு என்னே- குதித்து விளையாடுகின்ற தன்மை யாது குறித்தோ.

(78)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

யாழியன் மொழியால் இவ்வழி பாடி ஏத்தினா ளாகமெய் யுள்ளத் தாழிய அன்பின் வலைப்படு கருணை அங்கயற் கண்மட மானோர் சூழிய நுழைமெல் லிளங்குழற் குதலைத் தொண்டைவா யகவைமுன் றெய்தி வாழிளங் குழவி ஆகிஆ லயத்து வந்துநின் றாள்வரங் கொடுப்பாள்.

யாழ் இயல் மொழியால்- யாழில் அமைந்த இசைப்பாட்டால், இவ்வழிபாடி ஏத்தினாள் ஆக- இங்ஙனம் பாடித்துதிக்க, மெய் உள்ளத்து ஆழிய அன்பின் வலைப்படு- உண்மையுடைய உள்ளத்தின் கண் ஆழ்ந்த அன்பாகிய வலையில் அகப்படுகின்ற, கருணை அங்கயற்கண் மடமான்- கருணையுடைய இளமானைப் போன்ற அங்கயற்கண்ணம்மை, ஓர்- ஒரு, கூழியம் நுழை மெல் இளங்குழல்- கொண்டையணி பொருந்திய மெத்தென்ற சிறிய கூந்தலையும், குதலை- மழலைச் சொல்லையும், தொண்டைவாய்-கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயினையும் உடைய, மூன்று அகவை எய்தி- மூன்று ஆண்டினைப் பொருந்தி, வாழ் இளங் குழவியாகி- விளங்குகின்ற இளமையாகிய பெண்மகவாகி, வரம் கொடுப்பாள் ஆலயத்து வந்து நின்றாள்- (விச்சாவதி வேண்டிய) வரத்தை யளித்தற் பொருட்டுத் திருக்கோயிலின் கண் வந்து நின்றருளினாள்.

இறைஞ்சீஅஞ் சலித்தாள் தன்னையெம் அன்னை யாதுவேண் டினைஎன என்று நிறைந்தபே ரன்பு நின்னடிப் போதின் நீங்கலா நிலைமைதந் தருளென்று அறைந்தனள் இன்னும் வேண்டுவ தேதென்று அருளஇம் மகவுரு வாகிச் சிறந்துவந் தென்பா லருள்சுரந் திருக்கத் திருவுளஞ் செய்எனப் பணிந்தாள்.

இறைஞ்சி அஞ்சலித்தாள் தன்னை- வணங்கிக் கைகுவித்து நிற்கும் விச்சாவதியை (நோக்கி), எம் அன்னை-எமது திருத்தாயாகிய மீனாட்சியம்மை, யாது வேண்டினை என- நீ எதனை விரும்பினாய் என்று கேட்க, நின் அடிப்போதில் நிறைந்த அன்பு என்றும் நீங்கலா தந்தருள் என்று அறைந்தனள்-மலரின் திருவடி பேரன்பானது எப்பொழுதும் கண் நினது வேண்டு நிலைமையினைத் தந்தருள மென்று நீங்காத வேண்டினள், இன்னும் வேண்டுவது எது என்று அருள- இன்னும் நீ விரும்பியது யாது என்று வினவி யருள, இம்மகவு உருவாகி-உருவாய், சிறந்து குழந்தை வந்து தந்த

அருள் சுரந்து இருக்க- சிறப்புடன் என்னிடந் தோன்றிக் கருணை கூர்ந்திருக்குமாறு, திருவுளம் செய் எனப் பணிந்தாள்- திருவுளஞ் செய்ய வேண்டுமென்று வணங்கினாள். (80)

சிவபரம் பரையு மதற்குநேர்ந்த ருள்வாள் தென்னவர் மன்னனாய் மலயத் துவசனென் றொருவன் வருமவன் கற்பின் துணைவியாய் வருதி அப்போது உன் தவமக வாக வருவலென் றன்பு தந்தனள் வந்தவாறு இதுவென்று உவமையில் பொதியத் தமிழ்முனி முனிவர்க் கோதினான் உள்ளவா றுணர்ந்தார்.

சிவபரம்பரையும் அதற்கு நேர்ந்து அருள்வாள்- சிவசத்தியாகிய அங்கயற்கண்ணம்மையும் அவ் வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டு அருள் செய்கின்றவள், தென்னவர் மன்னனாய் மலயத்துவசன் என்று ஒருவன் வரும்- பாண்டியர் குலத்து மன்னனாகிய மலயத்துவசனென்பான் ஒருவன் இங்கு வந்து தோன்றுவான், அவன் கற்பின் துணைவியாய் வருதி- நீ அவனுடைய கற்பின் மிக்க மனைவியாய் வருவாய், அப்போது உன் தவமகவு ஆக வருவல் என்று அன்பு தந்தனள்- அது காலை உன் தவப்புதல்வியாக வருவேன் என்று கருணைசெய்தாள், வந்தவாறு இது என்று- அம்மை பாண்டியனிடம் புதல்வியாக வந்த முறைமை இது என்று, உவமை இல் பொதியத் தமிழ் முனி-ஒப்பில்லாத பொதியின் மலையையுடைய அகத்திய முனிவன், முனிவர்க்கு ஓதினான்- முனிவர்களுக்குக் கூறினான், உள்ளவாறு உணர்ந்தார்- அவர்களும் உள்ளபடி உணர்ந்தார்கள். (81)

தடாதகைப் பிராட்டியார் திருவவதாரப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - 598

திருமணப் படலம்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

தரைபுகழ் தென்னன் செல்வத் தடாதகைப் பிராட்டி தானே திரைசெய்நீர் ஞாலங் காத்த செயல்சிறி துரைத்தேன் தெய்வ விரைசெய்பூங் கோதை மாதை விடையவன் மணந்து பாராண்டு சிரசுசெய் திருந்த தோற்ற மறிந்தவா றியம்ப லுற்றேன்.

தரை புகழ் தென்னன் செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டி புவியிலுள்ளார் புகழும் மலயத்துவச பாண்டியன் புதல்வியாராகிய செல்வத்தையுடைய தடாதகைப் பிராட்டியார், தானே- தாம் தனிமையாக, திரைசெய் நீர் ஞாலம் காத்தசெயல் சிறிது உரைத்தேன்- அலைகளை வீசும் கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகைப் புரந்தருளிய திருவிளையாடலைச் சிறிது கூறினேன், தெய்வவிரைசெய் பூங்கோதை மாதை- தெய்வ மணம்வீசும் மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய அப்பிராட்டியாரை, விடையவன் மணந்து பார் ஆண்டு- இடப வாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் திருமணஞ் செய்தருளி அந்நிலவுலகை ஆண்டு, அரசு செய்து இருந்த தோற்றம் அறிந்தவாறு இயம்பலுற்றேன்- அரசியல் நடாத்திய திருவிளையாடலை அறிந்த வண்ணம் கூறுகின்றேன். (01)

காயிரும் பரிதிப் புத்தேள் கலியிருள் துமிப்பச் சோதி பாயிருங் குடைவெண் திங்கள் படரொளி நீழல் செய்ய மாயிரும் புவன மெல்லா மனுமுறை உலக மீன்ற தாயிளங் குழவி யாகித் தனியர சிருக்கு நாளில்.

காய் இரு பரிதிப் புத்தேள்- ஒளிவீசும் பெரிய திகிரியாகிய சூரிய தேவன், கலி இருள் துமிப்ப- துன்பமாகிய இருளைக் கெடுக்கவும், சோதிபாய் இருகுடை வெண் திங்கள்- ஒளிபரந்த பெரிய குடையாகிய வெள்ளிய சந்திரன், படர் ஒளி செய்ய- படர்ந்த ஒளியாகிய நிழலைச் செய்யவும், மா இரும் புவனம் எல்லாம்-பெரிய உலகங்களை எல்லாம், மனுமுறை- மனுநூல் வழி, உலகம் ஈன்ற தாய்- அவ்வுலகங்களைப் பெற்றருளிய உமையம்மை, இளங் குழவியாகி- இளமையாகிய கன்னியாயிருந்து, தனியரசு இருக்கும் நாளில்- தனிமையாக ஆட்சி புரியுங் காலத்தில். (02) மருங்குல்தேய்ந் தொளிப்பச் செம்பொன் வனமுலை இறுமாப்பெய்தக் கருங்குழற் கற்றை பானாட் கங்குலை வெளிறு செய்ய இரங்குநல் யாழ்மென் தீஞ்சொ லின்னகை எம்பி ராட்டிக் கருங்கடி மன்றல் செய்யுஞ் செவ்விவந் தடுத்த தாக.

மருங்குல் தேய்ந்து ஒளிப்ப- இடையானது தேய்ந்து மறையுமாறு, செம்பொன் வனம் முலை இறுமாப்பு எய்த-சிவந்த பொன்னிறம் வாய்ந்த அழகிய கொங்கைகள் பணைத்து அண்ணாந்திருக்கவும், கருங்குழல் கற்றை- கரிய கூந்தற்கற்றை, பால் நாள் கங்குலை வெளிறுசெய்ய- நள்ளிரவின் கருமையை வெண்ணிறஞ் செய்யவும், இரங்கும் நல்யாழ் மென் தீஞ்சொல் இன் நகை எம்பிராட்டிக்கு- ஒலிக்கின்ற நல்ல யாழின் இசைபோன்ற மெல்லிய இனிய சொல்லையும் இனிய புன் முறுவலையுமுடைய எமது பிராட்டியாருக்கு, அருங்கடி மன்றல் செய்யும் செவ்வி வந்து அடுத்தது ஆக- அரிய திருமணம்செய்யும் பருவமானது வந்து பொருந்த.

பனிதரு மதிக்கொம் பன்ன பாவையைப் பயந்தாள் நோக்கிக் குனிதரு நிறையப் பூத்த கொம்பனாய்க் கின்னுங் கன்னி கனிதரு செவ்வித் தாயுங் கடிமணப் பேறின்று என்னாத் துனிதரு நீரளாகிச் சொல்லினாள் சொல்லக் கேட்டாள்.

பனிதரு மதிகொம்பு அன்ன பாவையை- குளிர்ந்த சந்திரனை பேந்திய கொம்பினை ஒத்த பிராட்டியாரை, பயந்தாள் நோக்கி-பெற்ற காஞ்சனமாலை பார்த்து, குனிதர நிறையப் பூத்த கொம்பு அன்னாய்க்கு- வளையுமாறு நிறைய மலர்ந்த பூங்கொம்பினைப் போன்ற உனக்கு, கன்னி கனிதரு செவ்வித்து ஆயும்-கன்னிப்பருவமானது முதிர்ந்த செவ்வியுடையதாகியும், இன்னும் கடிமணப் பேறு இன்று என்னா- இன்னமும் திருமணமாகிய பேறு கடிற்றில்லையே என்று, துனிதரு நீரளாகிச் சொல்லினாள்-வருந்துந் தன்மையை உடையவளாய்க் கூறினாள், சொல்லக் கேட்டாள்- பிராட்டியார் அங்ஙனம் கூறுவதைக் கேட்டார். (04)

அன்னைநீ நினைந்த எண்ண மாம்பொழு தாகும் வேறு பீன்னைநீ யிரங்கல் யான்போய்த் திசைகளும் பெருநீர் வைப்பும் என்னது கொற்ற நாட்டி மீள்வல்டுங் கிருத்தி யென்னாப் பொன்னவீர் மலர்க்கொம் பன்னாள் பொருக்கென எழுந்து போனாள்.

அன்னை- தாயே, நீ நினைந்த எண்ணம் ஆம்பொழுது ஆகும்-நீ எண்ணிய எண்ணம் முடியுங் காலத்து முடியும், பின்னை நீ வேறு இரங்கல்- பின்பு நீ பல்வேறாகக் கருதி வருந்தற்க, யான் போய்- நான் சென்று, திசைகளும்- எட்டுத் திக்குகளிலும், பெருநீர் வைப்பும்- கடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகத்திலும், என்னது கொற்றம் நாட்டி மீள்வல்- என்னுடைய வெற்றியை நாட்டி வருவேன் இங்கு இருத்தி என்ன- நீ இங்கு இருப்பாய் என்று கூறி, பொன் அவிர் மலர்க்கொம்பு அன்னாள்- பொன்போலும் விளங்கும் மலர்களையுடைய கொம்பினை ஒத்த பிராட்டியார், பொருக்கென எழுந்து போனாள்- விரைந்து எழுந்து சென்றார். (05)

தேம்பர் கோதை மாதின் திருவுளச் செய்தி நோக்கி ஆம்பரி சுணர்ந்த வேந்த ரமைச்சரும் பிறரும் போந்தார் வாம்பரி கடாவித் திண்டேர் வலவனும் கொணர்ந்தான் வையம் தாம்பரி வகல வந்தாள் ஏறினாள் சங்க மார்ப்ப.

தேம்பரி கோதை மாதின் திருவுளச் செய்தி நோக்கி - மணமிக்க மாலையையணிந்த பிராட்டியாரின் திருவுள்ளக் குறிப்பை நோக்கி, ஆம் பரிசு உணர்ந்த வேந்தர்- ஆக்க முண்டாகுந் தன்மையை உணர்ந்த அரசர்களும், அமைச்சரும் பிறரும் போந்தார்- மந்திரிகளும் மற்றையோர்களும் வந்தார்கள், வலவனும்- தேர்ப்பாகனும், வாம்பரி கடாவித் திண் தேர் கொணர்ந்தான்- தாவிச் செல்லுங் குதிரைகளைச் செலுத்தித் திண்ணிய தேரைக் கொண்டு வந்தான், வையம் பரிவு அகல வந்தாள்- உலகமானது துன்பத்தினின்றும் நீங்க அவதரித்த பிராட்டியார், சங்கம் ஆர்ப்ப ஏறினாள்- சங்குகள் ஒலிக்க (அத்தேரில்) ஏறினார். (06)

ஆர்த்தன தடார் பேர் ஆர்த்தன முருடு மொந்தை ஆர்த்தன வுடுக்கை தக்கை ஆர்த்தன படகம் பம்பை ஆர்த்தன முழவம் தட்டை ஆர்த்தன சின்னம் தாரை ஆர்த்தன காளம் தாளம் ஆர்த்தன திசைக ளெங்கும்.

தடாரி பேரி ஆர்த்தன- தடாரிகளும் பேரிகளும் ஒலித்தன, முருடு மொந்தை ஆர்த்தன- முருடுகளும் மொந்தைகளும் ஒலித்தன, உடுக்கை நக்கை ஆர்த்தன- முருடுகளும் மொந்தைகளும் ஒலித்தன, உடுக்கை தக்கை ஆர்த்த- உடுக்கைகளும் தக்கைகளும் ஒலித்தன, படகம் பம்பை ஆர்த்தன- படகங்களும் பம்பைகளும் ஒலித்தன, முழவம் தட்டை ஆர்த்தன- முழவங்களும் தட்டைகளும் ஒலித்தன, சின்னம் தாரை ஆர்த்தன- சின்னங்களும் தாரைகளும் ஒலித்தன, காளம் தாரை ஆர்த்தன- காளங்களும் தாரைகளும் ஒலித்தன, காளம் தாளம் ஆர்த்தன- காளங்களும் தாளங்களும் ஒலித்தன, திசைகள் எங்கும் ஆர்த்தன- (இவைகளால்) எட்டுத் திக்குகளும் ஒலித்தன.

வீங்கிய கொங்கை ஆர்த்த கச்சினர் விழிபோல் தைப்ப வாங்கிய சிலைஏ றிட்ட கணையினர் வட்டத் தோல்வாள் தாங்கிய கையர் வைவேல் தளிர்க்கையர் பிணாத்தெய் வம்போல் ஒங்கிய ஆயத் தாரும் ஏறினா ருடன்அத் திண்டேர்.

வீங்கிய கொங்கை ஆர்த்த கச்சினர்- பருத்த கொங்கைகளிற் கட்டிய கச்சினையுடையராய், விழிபோல் தைப்ப- (தங்கள்) கண்கள்போலத் தைக்குமாறு, வாங்கிய சிலை ஏறிட்ட கணையினர்- வளைந்த வில்லிற் பூட்டிய அம்பினையுடையராயும், வட்டத்தோல் வாள் தாங்கிய கையர்- கேடகத்தையும் வாளையும் ஏந்திய கையையுடையராயும், வைவேல் தளிர்க்கையர்- உரிய வேலையுடைய தளிர்போன்ற கையை உடையராயும், பிணாத் தெய்வம் போல் ஓங்கிய- பெண் தெய்வம் போலச் சிறந்த, ஆயத்தாரும்- மகளிர் கூட்டங்களும், உடன் அத்திண்தேர் ஏறினார்-பிராட்டியாரோடும் அந்தத் திண்ணிய தேரில் ஏறினார்கள். (08)

கடைப்பன உருளால் பாரைக் கீண்டுபா தலத்தி னெல்லை அடைப்பன பரந்த தட்டா லடையவான் திசைக ளெட்டும் உடைப்பன அண்ட முட்டி யொற்றிவான் கங்கை நீரைத் துடைப்பன கொடியால் சாரி சுற்றுவ பொற்றிண் டேர்கள்.

சாரி சுற்றுவ பொன்திண் தேர்கள்- இடசாரி வலசாரியாகச் சுழலும் பொன்னாலாகிய திண்ணிய தேர்கள், கிடைப்பன உருளால்-பூண்டனவாய உருளைகளால், பாரைக் கீண்டு பாதலத்தின் எல்லை அடைப்பன- நிலவுலகத்தைக் கிழித்துப் பாதலத்தின் எல்லையை அடைப்பனவும், பரந்த தட்டால்- இடம் விரிந்த தட்டினால், வான் திசைகள் எட்டும் அடைய உடைப்பன- பெரிய திக்குகள் எட்டினையும் முற்றும் தகர்ப்பனவும், கொடியால் அண்டம் முட்டி ஒற்றி வான் கங்கை நீரைத் துடைப்பன-கொடிகளால் அண்டத்தைப் பெரிதும் அளாவி வான்யாற்றின் நீரை வற்றச் செய்வனவுமாயின.

செருவின்மா தண்டம் தாங்கிச் செல்லும்வெங் கூற்ற மென்ன அருவிமா மதநீர் கால அரத்தவெங் குருதிக் கோட்டாற் கருவிவான் வயிறு கீண்டு கவிழுநீர் வாயங் காந்து பருகிமால் வரைபோற் செல்வ பருஉப்பெருந் தடக்கை யானை.

பரூஉப் பெருந்தடக்கை யானை- பருத்தலையுடைய பெரிய கைகளையுடைய யானைகள், அருவி மா மதநீர் கால- அருவி போலப் பெரிய மதநீர் பொழிய, அரத்தம் குருதி வெம் கோட்டால்- சிவந்த உதிரம் தோய்ந்த கொடிய கொம்புகளால், கருவி வான் வயிறு கீண்டு- தொகுதியையுடைய முகிலின் வயிற்றைக் கிழித்து, கவிழும் நீர் வாய் அங்காந்து பருகி-(அதனால்) ஒழுகும் நீரை வாயைத் திறந்து உண்டு, செருவில் மா தண்டம் தாங்கிச் செல்லும் வெம் கூற்றம் என்ன- போரில் பெரிய தண்டினை ஏந்திச் செல்லுகின்ற கொடிய கூற்றுவனைப் போலவும், மால் வரை போல்- பெரிய மலையைப் போலவும், செல்வ செல்வனவாயின.

ஒலியவார் திசையி னன்ன ஒழுங்கின யோக மாக்கள் வலியகா லடக்கிச் செல்லு மனமெனக் கதியிற் செல்வ கலியநீர் ஞாலங் காப்பான் கடையுக முடிவில் தோற்றம் பொலியும்வாம் புரவி யொன்றே போல்வன புரவி வெள்ளம்.

கலிய நீர்ஞாலம் காப்பான்- ஒலியினையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகைக் காக்கும் பொருட்டு, கடையுகம் முடிவில் தோற்றம் பொலியும்- கலியுக இறுதியில் தோன்றும், வாம் புரவி ஒன்றே போல்வன புரவி வெள்ளம்-தாவுகின்ற குதிரை ஒன்றையே ஒத்தனவாய குதிரைக் கூட்டங்கள், ஒலியவார் திரையின் அன்ன ஒழுங்கின- ஒலியினையுடைய நீண்ட அலைகளை யொத்த ஒழுங்கிணையுடையனவும், யோக மாக்கள் வலிய கால் அடக்கிச் செல்லும் மனம் என- யோகிகள் வலிய காற்றை அடக்கி (ஒரு வழிப்படச்) செலுத்தச் செல்லும் மனம் போல, கதியில் செல்வ- (பாகர்தம் வசப்படுத்திச் செலுத்த ஒருவழிப்பட்டு) விரைவிற் செல்வனவுமாயின.

காலினுங் கடிது செல்லும் செலவினர் கடுங்கட் கூற்ற மேலினு மிகையுண் டாயின் வெகுண்டுவேன் கண்டு மீளும் பாலினர் பகுவாய் நாகப் பல்லினும் பில்கும் ஆல வேலினர் வீயா வென்றி வீக்கிய கழற்கால் வீரர்.

வீயா வென்றி வீக்கிய கழல் கால் வீரர்- கெடாத வெற்றியினையும் கட்டப்பட்ட வீரகண்டையையுடைய காலினையுமுடைய வீரர்கள், கடுங்கண் கூற்றம் மேலினும் மிகை உண்டாயின்- தறுகண்மையையுடைய கூற்றுவன்மேலும் குற்றம் உளதாயின், வெகுண்டு வென் கண்டு மீளும் பாலினர்- சினந்து புறங்கண்டு வருந் தன்மையையுடையவரும், பகுவாய் நாகப் பல்லினும் பில்கும் ஆல வேலினர்- பிளந்த வாயினையுடைய பாம்பின் பல்லைவிடச் சிந்தும் நஞ்சினையுடைய வேற்படை யையுடையவரும், காலினும் கடிது செல்லும் செலவினர்-காற்றினும் விரைந்து செல்லும் செலவினையு முடையராயினர். (12) எண்புதைத் தெழுந்த வீர ரிவுளிதேர் யானை வெள்ளம் மண்புதைத் தனப தாகை மாலைவெண் கவிகை பீலி விண்புதைத் தனநுண் தூளி வெயில்விடு பரிதிப் புத்தேள் கண்புதைத் தனபே ரோதை கடலொலி புதைத்த தன்றே.

எண் புதைத்து எழுந்த- இங்ஙனம் எண்ணின் அளவைக் கடந்த எழுந்த வீரர் இவுளி தேர் யானை வெள்ளம்- வீரர் குதிரை தேர் யானை என்பவற்றின் கூட்டங்கள், மண் புதைத்தன- நிலவுலகை மறைத்தன, பதாகை மாலை வெண்கவிகை பீலி- கொடிகளும் மாலையையுடைய வெள்ளிய குடைகளும் மயிற் பீலிகளும், விண் புதைத்தன- வானினை மறைத்தன, நுண் தூளி வெயில் விடுபரிதிப்புத்தேள் கண் புதைத்தன- நுண்ணிய புழுதிகள் வெயிலை வீசும் சூரிய தேவனின் கண்களை மறைத்தன, பேர்ஓதை கடல் ஒலி புதைத்தது- (இவற்றாலாய) பெரிய ஒலியானது கடலின் ஒலியை மறைத்தது.

தேரொல் கலினப் பாய்மான் செலவொல் கொலைவெண் கோட்டுக் காரொல் வீர ரார்க்குங் கனையொல் புனைதார்க் குஞ்சி வாரொல் கழல்கால் செங்கண் மள்ளர்வன் திண்டோள் கொட்டு பேரொல் அண்ட மெல்லாம் பீளந்திடப் பெருத்த வன்றே.

தேர் ஒலி- தேர்களின் ஒலியும், கலினப் பாய்மான் செலவு ஒலி-கடிவாளத்தையுடைய குதிரைகள் செல்லுகின்ற ஒலியும், கொலை வெள் கோட்டு கார் ஒலி- கொல்லுதலையுடைய வெள்ளிய கொம்புகளையுடைய முகில் போன்ற யானைகளின் ஒலியும், வீரர் ஆர்க்கும் கனை ஒலி- மள்ளர்கள் ஒலிக்கின்ற மிக்க ஒலியும், தார் புனை குஞ்சி- மாலையையணிந்த சிகையையும், வார் ஒலி கழல் கால்- மிக்க ஒலியையுடை வீரகண்டையையணிந்த கால்களையும் செங்கண்- சிவந்த கண்களையுமுடைய, மள்ளர்- வீரர்கள், வல்திண் தோள் கொட்டும் பேர் ஒலி- வலிமை மிக்க தோள்களைத் தட்டுகின்ற பெரிய ஒலியும் ஆகிய இவை, அண்டம் பிளந்திடப் பெருத்த-அண்டங்கள் வெடிக்குமாறு மிக்கன.

பரந்தெழு பூழி போர்ப்பப் பகலவன் மறைந்து முந்நீர்க் கரந்தவன் போன்றா னாகக் கங்குல்வந் திறுத்த தேய்ப்பச் சுரந்திருள் நிறைய முத்தின் சோதிவெண் குடையும் வேந்தர் திரந்தபூண் வயிர வாளு நிறைநிலா எறிக்கு மன்னோ.

பரந்து எழு பூழி போர்ப்ப- (இவற்றால்) பரவி மேலெழுந்த புழுதி மறைத்தலால், பகலவன் மறைந்து முந்நீர் கரந்தவன் போன்றான் ஆக- சூரியன் மறைந்து கடலில் ஒளித்தவன் போலாக, கங்குல் வந்து இருத்தது ஏய்ப்ப- (அதனால்) இரவு வந்து தங்கியதை ஒக்க, கரந்து இருள் நிறைய- மிகுந்த இருளானது நிறைய, சோதிமுத்தின் குடையும்- ஒளியினையுடைய முத்துக் குடைகளும், வேந்தர் பூண் நிரந்த வயிர வாளும்- மன்னர்களின் பூண் அமைந்த வயிரத்தாற் செய்த வாட்படைகளும், நிறை நிலா எறிக்கும்- (அவ்விருளைப் போக்க) மிக்க நிலவை வீசும். (15)

தேர்நிரை கலனாய்ச் செல்லப் பரிநிரை திரையாய்த் துள்ள வார்முர சொலியாய்க் கல்ல வாட்கலன் மீனாய்க் கொட்பத் தார்திரை கவரிக் காடு நுரைகளாய்த் ததும்ப வேழம் கார்நிரை யாகத் தானைக் கடல்வழிக் கொண்ட தன்றே.

தேர் நிரை கலனாய்ச் செல்ல- தேரின் வரிசைகள் மரக்கலங்களாய்ச் செல்லவும், பரி நிரை திரையாய்த்துள்ள- குதிரையின் வரிசைகள் அலைகளாய்த் துள்ளவும், வார் முரசு ஒலியாய்க் கல்ல-வார்க்கட்டினையுடைய முரசின் ஒலி கடலொலியாய் ஒலிக்கவும், வான் கலன் மீனாய்க்கொட்ப- வாட்படைகள் மீனாய்ச் சுழன்று விளங்கவும், தார் நிரை கவரிக்காடு- (வெண்மலர்) மாலை வரிசைபோன்ற சாமரைக்காடு, நுரைகளாய்த் ததும்ப- நுரைகளாய் மேலெழவும், வேழம் நிரைகார் ஆக- யானையின் வரிசைகள் (கடல் நீருண்ணவரும்) முகில்களாகவும், தானைக் கடல் வழிகொண்டது- (இவ்வாறு) சேனைக்கடலானது வழிநடந்தது. (16)

கள்ளவிழ் கோதை மாதர் எடுத்தெறி கவரிக் காடு துள்ளஅந் தணர்வா யாசி யொருபுறந் துவன்றி யார்ப்பத் தேள்விளி யமுத கீத மொருபுறந் திரண்டு விம்ம வள்ளைவார் குழைஎம் அன்னை மணித்திண்டேர் நடந்ததன்றே.

கள் அவிழ் கோதை மாதர்- தேனொடு மலர்ந்த மாலையை யணிந்த மகளிர், எடுத்து எறி கவரி காடு துள்ள- எடுத்து வீசுகின்ற கவரிக்காடு (ஒரு பால்) துள்ளவும், அந்தணர் வாய் ஆசி ஒருபுறம் துவன்றி ஆர்ப்ப- மறையவர் வாயாற் கூறும் வாழ்த்து மொழிகள் ஒருபால் மிக்கொலிக்கவும், அமுத தெள்விளி கீதம் ஒருபுறம் திரண்டு விம்ம- அமுதம்போன்ற தெளிந்த ஓசையையுடைய இசைப்பாட்டுக்கள் ஒருபால் திரண்டொலிக்கவும், வள்ளை வார் குழை எம் அன்னை- வள்ளைத் தண்டு போன்ற நீண்ட காதினையுடைய எம் அன்னையாகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரின், மணி திண் தேர் நடந்தது- மணிகள் அழுத்திய வலிய தேரானது சென்றது. (17)

மீனவன் கொடியும் கான வெம்புலிக் கொடியும் செம்பொன் மானவிற் கொடியும் வண்ண மயில்தழைக் காடுந் தோட்டுப் பானலங் கருங்கட் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பசுந்தோள்நிம்பத் தேனலம்பு அலங்கல் வேய்ந்த செவ்விதேர் மருங்கிற்செல்ல.

வல் மீனக் கொடியும்- வலிய மீனக்கொடியும், கானம் வெம்புலிக் கொடியும்- காட்டிலுள்ள கொடிய புலி எழுதிய கொடியும், செம் பொன்மான வில் கொடியும்- சிவந்த பொன்னாலாகிய பெரிய விற் கொடியும், வண்ணம் மயில் தழைக்காடும்- அழகிய மயிற் பீலிக் (குடைக்) கூட்டமும், தோட்டுப் பானல் அம் கருங்கண்- இதழையுடைய நீலோற்பல மலர்போன்ற அழகிய கரிய கண்களையும், செவ்வாய்- சிவந்த வாயையும், வெள் நகை- வெள்ளிய பற்களையும், பசுந்தோள்- பசிய தோள்களையுமுடைய, தேன் அலம்பு நிம்ப அலங்கல் வேய்ந்த வண்டுகள் ஒலிக்கும் வேப்பமலர் மாலையையணிந்த, செவ்வி தேர் மருங்கில் செல்ல- பிராட்டியாரின் தேரின் பக்கத்திற் செல்லா நிற்கவும்.

மறைபலமு கங்கொண் டேத்தி வாய்தடு மாறி எய்ப்ப நிறைபரம் பரைநீ யெங்கள் நிருபர்கோன் மகளாய் வையம் முறைசெய்து மாசு தீர்ப்பாய் அடியனேன் முகத்து மாசுங் குறையென நிழற்றும் திங்கட் கொள்கைபோற் கவிகை காப்ப.

மறைபல முகம் கொண்டு ஏத்தி- வேதங்கள் பல முகங்களால் துதித்தும் (காணமாட்டாமையின்), வாய்தடுமாறி ஏய்ப்ப-வாய் தடுமாறி இளைக்குமாறு, நிறை பரம்பரை நீ- எங்கும் நிறைந்த சிவசத்தியாகிய நீ, எங்கள் நிருபர்கோன் மகளாய்-எமது வழித்தோன்றலாகிய மன்னர் மன்னனாம் மலயத்துவச பாண்டியனுக்குத் திருமகளாய் வந்து, வையம் முறைசெய்துபூமியில் செங்கோலோச்சி, மாசு தீர்ப்பாய்- குற்றத்தைப் போக்குகின்றாய் (அதுபோல), அடியனேன் முகத்து மாசும் குறை என- அடியேனுடைய முகத்திலுள்ள களங்கத்தையும் ஒழித்தருள் என்று, நிழற்றும் திங்கள் கொள்கைபோல்- நிழலைச் செய்கின்ற சந்திரனது கொள்கை போல, கவிகை காப்ப- வெண் கொற்றக் குடை நிழல் செய்யும்.

அங்கயல் நோக்கி மான்றேர்க் கணித்தொரு தடந்தே ரூர்ந்து வெங்கதிர் வியாழச் சூழ்ச்சி மேம்படு சுமதி என்போன் தங்கைதன் குறிப்பு நோக்கி நாற்பெரும் படையுஞ் செல்லச் செங்கையிற் பிரம்பு நீட்டிச் சேவகஞ் செலுத்திச் செல்ல. வெம் கதிர் வியாழச் சூழ்ச்சி மேம்படு சுமதி என்போன்-விரும்பும் ஒளியினையுடைய வியாழனது சூழ்ச்சியினும் சிறந்த சூழ்ச்சியினையுடைய சுமதி என்னும் முதலமைச்சன், அம் கயல் நோக்கி மான் தேர்க்கு- அழகிய கயல்போலுங் கண்களையுடைய பிராட்டியாரின் தேருக்கு, அணித்து ஒரு தடம் தேர் ஊர்ந்து- அணித்தாக ஒரு பெரிய தேரினைச் செலுத்தி, நங்கைதன் குறிப்பு நோக்கி- அப்பிராட்டியாரின் குறிப்பினை ஆராய்ந்து, நால் பெரும்படையும் செல்ல- பெரிய நால்வகைச் சேனைகளும் செல்லுமாறு, செம் கையில் பிரம்பு நீட்டி- சிவந்த கையிலுள்ள பிரம்பினாற் சுட்டிக் காட்டி, சேவகம் செலுத்திச் செல்ல- சேவகத்தைச் செலுத்திச் செல்லா நிற்கவும். (20)

அலகில்நால் கருவிச் சேனை யாழ்கட லனைத்துந் தன்போல் மலர்தலை யுலக மன்றி மகபதி யுலக மாதி உலகமும் பிறவுஞ் செல்ல வுலப்பிலா வலிய தாக்கித் திலகவா ணுதலாள் மன்னர் திருவெலாங் கவரச் செல்வாள்.

அலகு இல்- அளவில்லாத, நால் கருவிச் சேனை ஆழ் கடல் அனைத்தும்- நால்வகைப் படையாகிய கடல் முழுதையும், தன்போல்- தன்னைப் போல், மலர்தலை உலகம் அன்றி- பரந்த இடத்தினையுடைய இந்நிலவுலகையல்லாமல், மகபதி உலகம் ஆதி உலகமும்- இந்திரன் உலகம் முதலிய உலகங்களிலும், பிறவும் செல்ல- பிறவிடங்களிலும் செல்லுமாறு, உலப்பு இலா வலியது ஆக்கி- அழியாத வலிமையுடையதாகச் செய்து, திலகவாள் நுதலாள்- திலகமணிந்த ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய தடாதகைப் பிராட்டியார், மன்னர் திரு எலாம் கவரச் செல்வாள்- அரசர்களின் செல்வங்களனைத்தையும் கொள்ளை கொள்ளப் போவாராயினர். (21)

கயபதி யாதி யாய வடபுலக் காவல் வேந்தர் புயவலி யடங்க வென்று புழைக்கைமான் புரவி மான்தேர் பயன்மதி நுதல்வே லுண்கட் பாவைய ராய மோடு நயமலி திறையுங் கொண்டு திசையின்மேல் நாட்டம் வைத்தாள்.

கயபதி ஆதி ஆய- கயபதி முதலாகிய, வடபுலக் காவல்வேந்தர்-வடநாட்டைக் காக்கும் மன்னர்களின், புயவலி அடங்கவென்று-தோன் வலி கெடுமாறு (அவர்களை) வென்று, புழைக்கை மான்- தொளையினையுடைய கையையுடைய யானைகளையும், புரவி- குதிரைகளையும், மான்தேர்- குதிரைகள் பூட்டிய தேர்களையும், பயல் மதிநுதல்- அரைமதியை ஒத்த நெற்றியையும், வேல் உண்கண்- வேலையொத்தமையுண்ட கண்களையுமுடைய, பாவையர் ஆயமோடு- மகளிர் கூட்டத்துடன், நயம் மலி திறையும் கொண்டு- நலம் நிறைந்த திறைப்பொருளையும் ஏற்றுக் கொண்டு, திசையின் மேல் நாட்டம் வைத்தாள்- திசை காப்பாளர்மேல் போருக்கு எழ எண்ணினார்.

வார்கழல் வலவன் தேரை வலியகா இதைப்ப முந்நீர் ஊர்கல னொப்பத் தூண்ட உம்பர்கோன் அனிகத் தெய்திப் போர்விளை யாடு முன்னர்ப் புரந்தரன் மிலைந்த தும்பைத் தார்விழ ஆற்றல் சிந்தத் தருக்கழிந் தகன்று போனான்.

வலிய கால் உதைப்ப- வலிய காற்றானது தள்ள, முந்நீர் ஊர் கலன் ஒப்ப- கடலில் விரைந்து செல்லும் கப்பலை ஒக்க, வார்கழல் வலவன்- நீண்ட வீரகண்டையையணிந்த தேர்ப்பாகன், தேரைத் தூண்ட- தேரினைச் செலுத்த, உம்பர்கோன் அனிகத்து எய்தி- தேவர்க்கரசனதுபடையை அடைந்து, போர் விளையாடு முன்னர்- போரினைத் தொடக்கு முன்னரே, புரந்தரன்-இந்திரனானவன், மிலைந்த தும்பைத் தார்விழ- தான் அணிந்த தும்பை மாலையானது விழவும், ஆற்றல் சிந்த- வலிமை கெடவும், தருக்கு அழிந்து அகன்று போனான்- (போரின் கண் உள்ள) மனவெழுச்சி கெட்டுப் போர்க்களத்தினின்றும் நீங்கினான்.

இழையிடை நுழையா வண்ணம் இடையிற வீங்கு கொங்கை குழையிடை நடந்து மீளுங் கொலைக்கணார் குழுவும் தான மழைகவிழ் கடாத்து வெள்ளை வாரண மாவும் கோவும் தழைகதிர் மணியும் தெய்வ தருக்களுங் கவர்ந்து மீண்டாள்.

இடைஇற- இடை ஒடியுமாறு, இழை இடை நுழையா வண்ணம் வீங்கு கொங்கை- நூல் இடையிற் புகாத வண்ணம் பருத்த கொங்கைளையும், குழை இடை நடந்து மீளும் கொலைக்கணார் குழுவும்- செவி வரையிற் சென்று திரும்பும் வருத்துதலையுடைய கண்களையுமுடைய மகளிர் கூட்டமும், மழை தானம் கவிழ் கடாத்து வெள்ளை வாரணம் மாவும்- முகில் போலும் மதத்தைக் கொட்டுகின்ற சுவட்டினையுடைய வெள்ளையானையும் குதிரையும், காமதேனுவும், கோவும்-மணியும்-தழை கதிர் தழைந்த ஒளியினையுடைய சிந்தாமணியும், தெய்வ தருக்களும்-தெய்வத் தன்மையையுடைய கற்பகம் முதலிய தருக்களுமாகிய இவைகளை, கவர்ந்து மீண்டாள்- பற்றிக்கொண்டு திரும்பினார்.

இவ்வாறு மற்றைத் திசைகாவலர் யாரை யும்போய்த் தெவ்ஆண்மை சீந்தச் செருச்செய்து திறையுங் கைக்கொண்டு அவ்வாறு வெல்வா ளெனமுன்றரண் அட்ட மேருக் கைவார் சிலையான் கயிலைக்கிரி நோக்கிச் செல்வாள்.

இவ்வாறு- இவ்வண்ணமே, மற்றை திசை காவலர் யாரையும்-ஏனைய திசைகாப்பாளர்க ளனைவரையும், போய்- அத்திக்குகளிற் சென்று, தெவ் ஆண்மை சிந்த செருச் செய்து- பகைவரின் வீரம் கெடுமாறு போர் செய்து, திறையும் கைக்கொண்டு- (அவர்கள் பணிந்து தந்த) திறைப் பொருளையும் ஏற்றுக் கொண்டு, அவ்வாறு வெல்வாள் என- அங்ஙனமே வெல்ல வென்று, மூன்று அரண் அட்டவார் மேருச்சிலைக் கையான்- மும் மதிலையும் அழித்த நீண்ட மேருமலையாகிய வில்லைக் கையிலுடைய சிவபெருமானது, கயிலைக்கிரி நோக்கிச் செல்வாள்- திருக்கயிலாய மலையை நோக்கிச் செல்வாளாயினள்.

சலிக்கும் புரவித் தடந்தேருடைத் தம்பி ராட்டி கலிக்கும் பலதூ ரியம்கைவரை தெய்வத் திண்டேர் வலிக்கும் பரிமள் ளர்வழங்கொலி வாங்கி நேரே ஒலிக்கும் படிகிட் டினள்ஊழிதோறு ஓங்கும் ஓங்கல்.

சலிக்கும் புரவித்தடம் தேர் உடைத் தம்பிராட்டி- செல்லுகின்ற பூட்டிய பெரிய குதிரைகள் தேரினையுடைய தடாதகைப் தூரியம்-ஒலிக்கின்ற பிராட்டியார், கலிக்கும் பல இயங்களின் ஒலியையும், கைவரை- யானைகளும், தெய்வத் தெய்வத் தன்மையையுடைய வலிய தேர்களும், வலிக்கும் பரி- கருத்தறிந்து செல்லும் குதிரைகளும், மள்ளர் ஒலியையும், ஒலி- செல்கின்ற வீரர்களும், வாங்கி வழங்கு நேரே ஒலிக்கும்படி- ஏற்றுக்கொண்டு எதிரொலி செய்யுமாறு, ஊழி தோறு ஓங்கும் ஓங்கல் கிட்டினள்- ஊழிக்காலந் தோறும் (26)வளர்கின்ற கயிலை மலையை அடைந்தார்.

வானார் கயிலை மலையான்மகள் தன்னை நீத்துப் போனாள்வந் தாளென்று அருவிக்கண் புனலுக் கந்நீர் ஆனா வொலியால் அனைவாவென்று அழைதித்தன் தேசு தானா நகையால் றழீதியெதி ரேற்பச் சென்றாள்.

வான் ஆர் கயிலை- வானுலகைப் பொருந்திய திருக்கயிலை மலையானது, மலையான் மகள் தன்னை நீத்துப் போனாள்-மலையரசன் புதல்வியாகிய பார்வதிதேவியார் (அன்று) தன்னை நீங்கிப்போயினவள், வந்தாள் என்று- (இன்று) வந்தனர் என்று, அருவிக்கண் புனல் உக்கு- அருவியாகிய கண்ணீரைச் சிந்தி, அந்நீர் ஆனா ஒலியால்- அந்நீரின் நீங்காத ஒலியினால், அனைவா என்று அழைஇ- அன்னையே வா என்று அழைத்து, தன் தேசுதான் ஆம் நகையால் தழீஇ- தனது வெள்ளொளி யாகிய புன்முறுவலால் தழுவி, எதிர் ஏற்பச் சென்றாள்- எதிர் கொள்ளுமாறு சென்றருளினார்.

கீட்டிப் பொருப்பைக் கியோடு கிரகள் தாக்கி முட்டிப் பொருதா லெனவேழ முழங்கிப் பாயப் புட்டில் புறத்தார் மறத்தார்கணை பூட்டு வில்லார் வட்டித்து உருமே றெனவார்த்து வளைந்து கொண்டார்.

பொருப்பைக் கிட்டி- (இவ்வாறு) திருக்கயிலை மலையை நெருங்கி, கிரியோடு கிரிகள் தாக்கி- மலைகளோடு மலைகள் தாக்கி, முட்டிப் பொருதாலென- மோதிப் போர் செய்தாற்போல, வேழம் முழங்கிப் பாய- யானைகள் பிளிறிட்டுப் பாய, மறந்தார்- வீரத்தினையுடையவரும், புட்டில் புறத்தார்- அம்புக்கூடு தாங்கிய முதுகினையுடையவரும், கணை பூட்டு வில்லார்- கணை பூட்டிய வில்லை யுடையவருமாய், வட்டித்து சுழன்று, உரும் ஏறு என- இடி யேற்றைப்போல, ஆர்த்து- ஆரவாரித்து, வளைந்து கொண்டார்- (படைவீரர்கள்) சூழ்ந்து கொண்டார்கள். (28)

ஓடித் திருமா மலைகாவலர் உம்ப ரார்க்கு நாடிப் பணிதற்கு அரிதாகிய நந்தி பாதம் கூடிப் பணிந்தித் திறங்கூறலும் கொற்ற ஏனம் தேடிக் கிடையா னுளந்தேர்ந்தனன் நந்தி யெந்தை.

மாதிருமலை காவலர் ஓடி- பெரிய திருக்கயிலை மலையைக் காப்பவர் ஓடி, உம்பரார்க்கும்- தேவர்களுக்கும், நாடிப் பணிதற்கு அரிது ஆகிய-காலமறிந்து வணங்குதற்கு அருமையாகிய, நந்திபாதம் கூடிப் பணிந்து-நந்திதேவர் திருவடிகளை யடைந்து வணங்கி, இத்திறம் கூறலும்-இச்செய்தியைக் கூறியவுடன், எந்தை நந்தி- எம் தந்தையாகிய திரு நந்திதேவர், கொற்ற ஏனம் தேடிக் கிடையான்- வெற்றி பொருந்திய திருமாலாகிய பன்றி தேடிக் காணப்படாத இறைவனது, உளம் தேர்ந்தனன்- திருவுள்ளக் குறிப்பை ஆராய்ந்தறிந்தார். (29)

வென்றிக் கணத்தை விடுத்தான் கனமீது பெய்த குன்றிக் கணம்போற் சுழல்கண்ணழல் கொப்ப எிப்பச் சென்றுக்க் கனைய மொழியாள்பெருஞ் சேனை யோடும் ஒன்றிக் கடலும் கடலும்பொருதது ஒத்த தன்றே. வென்றிக் கணத்தை விடுத்தான்- (அவ்வாறு உணர்ந்த நந்தி தேவர்) வெற்றி பொருந்திய பூதகணங்களை ஏவினார், கனம் மீது பெய்த- (அவை) முகிலிற் பெய்துவைத்த, குன்றிக் கணம்போல்- குன்றிமணிக் கூட்டம்போல, சுழல்கண்- சுழலுங் கண்களினின்றும், அழல் கொப்பளிப்ப- தீயானது சிந்த, சென்று போய், இக்கு அனைய மொழியாள்- கரும்பின் சாற்றையொத்த இனிய மொழிகளையுடைய பிராட்டியாரின், பெருஞ் சேனையோடும் ஒன்றி- பெரிய படைகளோடு கலந்து போர் புரிதலால் (அச்செயல்), கடலும் கடலும் பொருதது ஒத்தது-கடலுங் கடலும் தம்முட் போர்செய்தலை ஒத்தது. (30)

சூலங் கள்மழுப் படைதோமரம் நேமி பிண்டி பாலங் கள்கழுக் கடைவாட்படை தண்டம் நாஞ்சில் ஆலங் கவிழ்க்கின்ற அயிற்படை வீசி யூழிக் காலங் கலிக்குங் கடல்போன்ற களம ரார்ப்பு.

சூலங்கள்- சூலப்படைகளையும், மழுப்படை- மழுவாட் படைகளையும், தோமரம்- பெரிய ஈட்டிகளையும், நேமி-திகிரிப் படைகளையும், பிண்டி பாலங்கள்- எறிபடைகளையும், கழுக்கடை- சிறிய ஈட்டிகளையும், வாட்படை- வாட்படைகளையும், தண்டம்- தண்டங்களையும், நஞ்சில்- கலப்பைகளையும், ஆலம் கவிழ்க்கின்ற அயில் படை- நஞ்சினைக் கொட்டுகிற வேற்படைகளையும், களமர் வீசி ஆர்ப்பு- வீரர்கள் (ஒருவர்மேல் ஒருவர்) வீசி ஆரவாரிக்கும் ஆரவாரங்கள், ஊழிக்காலம் கலிக்கும் கடல்போன்ற- ஊழிக்காலத்தில் ஒலிக்கும் கடலின் ஒலிகளை ஒத்தன.

எறிகின் றனஒச் சுவஎய்வன ஆதி யாகச் செறிகின் றனபல் படைசெந்நிறப் புண்ணீர் மூழ்கிப் பறிகின் றனவும் பிழைக்கின்றனவும் பட்டுத் தாக்கி முறிகின் றனவும் முயன்றார்வினைப் போகம் ஒத்த.

எறிகின்றன- எறியப்படுவனவும், ஓச்சுவ- ஓச்சப்படுவனவும், எய்வன- எய்யப்படுவனவும், ஆதி ஆகச்செறிகின்றன- முதலாகப் பொருந்திய, பல் படை- பலபடைகளும், செந்நிறப் புண்நீர் சிவந்த நிறத்தினையுடைய உதிர நீரில் பறிகின்றனவும்-முழுகி, கழன்றோடுவனவும், பிழைக்கின்றனவும்-உடம்பிலே தாக்காது தவறிப்போவனவும், பட்டுத்தாக்கி முறிகின்றனவும்- உடம்பிலே பட்டுத் தாக்குதலால் முறிவனவுமாய், முயன்றார் வினைப்போகம் ஒத்த- முயன்று செய்தவர்களின் இருவினைக் கீடாகவரும் போகங்களை ஒத்தன.

தரீசீக்க வந்த சிலதேவர் சிறைப்பு ளூர்தி வெருவிப் பறந்த வொழிந்தோர்விலங் கூர்தி மானங் கருவிப் படையாற் சிதைபட்டன கால னூர்தி குருதிப் புனலுக் கதுகொற்றவை யுண்ட தென்ன.

தெரிசிக்க வந்த சில தேவர்- கண்டு வணங்குதற்கு வந்த திருமால் முதலிய சில தேவர்களின், சிறைப்புள் ஊர்தி- கலுழன் முதலிய சிறைகளையுடைய பறவையூர்திகள், வெருவிப் பறந்த- அஞ்சிப் பறந்தன, ஒழிந்தோர் விலங்கு ஊர்தி- மற்றைத் தேவர்களின் விலங்கூர்திகளும், மானம்- விமானங்களும், கருவிப் படையால் சிதைப்பட்டன- படைக்கலங்களினால் அழிந்தன, கொற்றவை உண்டது என்ன- காளியினால் உயிருண்ணப்பட்ட அசுரனாகிய கடாவானது குருதி ஒழுக்கியது போல, காலன் ஊர்தி-கூற்றுவன் ஊர்தியாகிய எருமைக்கடா, குருதிப்புனல் உக்கது-குருதி நீரைக் கக்கியது.

பொருகின் றதுகண்டு விச்சாதரர் போகம் வீடு தருகின் றவனைத் தொழவானெறி சார்ந்து நேரே வருகின் றவர்வேறு வழிக்கொடு போவர் அன்புக்கு உருகுஇன் தளிர்மெல் லடியாரொடும் ஊற்றம் அஞ்சா.

போகம் வீடு தருகின்றவனைத் தொழ- போகத்தையும் வீடுபேற்றையும் அளிக்கின்ற இறைவனை வணங்க, வான்நெறி சார்ந்து- வானின் வழியைப் பொருந்தி, நேரே வருகின்றவர் விச்சாதரர்- நேரே வருகின்றவர்களாகிய வித்தியாதரர்கள், பொருகின்றது கண்டு- போர் செய்தலைக்கண்டு, ஊற்றம் அஞ்சா- (தமக்கு வரும்) இடையூற்றிற்கு அஞ்சி, அன்புக்கு உருகு இன் தளிர் மெல் அடியாரொடு- அன்பினால் உருகுகின்ற இனிய தளிர்போலும் மெல்லிய அடிகளையுடைய மாதராருடன், வேறு வழிக்கொடு போவர்- வேறு வழியால் திருக்கைலைக்கு செல்வார்கள்.

தங்கட் படைசெங் கதிரோன்படை சீற்றம் ஏற்ற அங்கப் படைதீம் புனலான்படை நார சிங்க துங்கப் படைசீம்புள் நெடும்படை சூறைச் செல்வன் வெங்கட் படைபன் னகவெம்படை மாறி விட்டார்.

திங்கள் படை- சந்திரக் கணைக்கு, செம் கதிரோன் படை-சினத்தைப் பொருந்திய அக்கினிக் கணைக்கு, தீம்புனலான் படை- இனிய வருணக் கணையையும், துங்க நாரசிங்கப் படை- உயர்ச்சி பொருந்திய நரசிம்மக் கணைக்கு, நெடுஞ் சிம்புள் படை- நீண்ட சரபக் கணையையும், வெம்கண் கூறைச்செல்வன் படை- கொடிய முனையையுடைய வாயுக் கணைக்கும், வெம் பன்னகப் படை- கொடிய நாகக்கணையையும், மாறி விட்டார்-மாறிமாறி விடுத்தார்கள். (35)

கொட்புற்று அமராடு மிக்கொள்கையர் தம்மின் நந்தி நட்புற் றவர்கைப் படைதூள்பட ஞான மூர்த்தி பெட்புற் றருள வருமெங்கள் பிராட்டி வெய்ய கட்புற் றரவின் கணைமாரிகள் தூற்றி நின்றாள்.

கொட்புற்று அமர் ஆடும் இ கொள்கையர் தம்மில்- சுழன்று போர் செய்யும் இத்தன்மையர் தங்களுள், நந்தி நட்பு உற்றவர்-நந்தியெம் பெருமானிடம் அன்பு பொருந்திய படைவீரர்களின், கைப்படை தூள்பட- கையிலுள்ள படைக்கலங்கள் துகளாகுமாறு, ஞான மூர்த்தி பெட்பு உற்று அருளவரும் எங்கள் பிராட்டி-ஞானவடிவினனாகிய சிவபெருமான் விரும்பியருள வருகின்ற எம் இறைவியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியார், புற்று வெய்ய கண் அரவின்- புற்றிலுள்ள கொடிய கண்களையுடைய பாம்புகளைப் போலும், கணைமாரிகள் தூற்றி நின்றாள்- அம்பு மழைகளைப் பொழிந்து நின்றார்.

கையிற் படையற் றனர்கற்படை தொட்டு வீரர் மெய்யிற் படுகென்று விடுக்குமுன் வீரக் கன்னி பொய்யிற் படுநெஞ் சுடையார்தவம் போலமாய நெய்யிற் படுவச் சிரவேலை நிமிர்த்து வீசி.

கையில் படை அற்றனர்- கையிலுள்ள படைக்கலங்கள் அழியப் பொற்றவராகிய சிவகண வீரர்கள், கல்படை தொட்டு- கற்களாகிய படைகளை எடுத்து, வீரர் மெய்யில் படுக என்று விடுக்குமுன்-(பிராட்டியாரின்) படை வீரர்கள் உடம்பில் படுக என்று விடுப்பதற்கு முன் (அவை), பொய்யில் படுநெஞ்சு உடையார் தவம்போல அழிய, வீரக் கன்னி- வீரத்தையுடைய கன்னியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியார், நெற்றியில்படு வச்சிர வேலை நிமிர்த்து வீசி- நெய் பூசிய வச்சிரப்படையை ஓங்கி வீசி. (37)

துண்டம் படவே துணித்த அக்கண வீரர் தம்மைத் தண்டங் கொடுதாக் கினள்சாய்ந்தவர் சாம்பிப் போனார் அண்டங்கள் சராசரம் யாவையும் தாமே யாக்கிக் கொண்டெங்கு நின்றாள் வலிகூற வரம்பிற் றாமோ. துண்டம் பட துணித்து- துண்டு துண்டாக (அவற்றைத்) துணித்து, அ கணவீரர் தம்மைத் தண்டம் கொடு தாக்கினள்- அந்தக் கணவீரர்களைத் தண்டப்படையாலடித்தார், அவர் சாம்பிச் சாய்ந்து போனார்- அவர்கள் வலியிழந்து புறங்கொடுத்து ஓடினர், அண்டங்கள் சராசரம் யாவையும்- அண்டங்களையும் (அவற்றிலுள்ள) சராசரங்கள் அனைத்தையும், தாமே ஆக்கிக் கொண்டு- தாமே தோற்றுவித்து, எங்கும் நின்றாள் வலி- அவை யெல்லாவற்றுள்ளும் கலந்து நின்ற பராசத்தியினது வலிமை, கூற வரம்பிற்று ஆமோ- கூறுதற்கு ஓரளவினை உடைய தாகுமோ (ஆகாது).

படையற்று வீமானமும் பற்றற அற்றுச் சுற்றும் தொடையற் றிகல்முண் டெழுதோள்வலி யற்றுச் செற்றம் இடையற்று வீர நகையற்று அடலேறு போலும் நடையற் றடைவார் நிலைகண்டனன் நந்தி அண்ணல்.

படை அற்று- படைக்கலங்கள் அழிந்தும், விமானமும் பற்று அற அற்று- ஊர்திகளும் சிறிது மின்றி அழிந்தும், சுற்றும் தொடை அற்று- அணிந்த மாலைகள் அழிந்தும், இகல் மூண்டு தோள்வலி அற்று போரின்கண் மிக்கெழுகின்ற தோள்வலி அழிந்தும், கெற்றம் இடை சினம் இடையில் அழிந்தும், வீரநகை அற்று- வீரச்சிரிப்பு அழிந்தும், கல் ஏறு போலும் நடை அற்று- வலிமை பொருந்திய ஆண் சிங்கம் போலும் நடை அழிந்தும், அடைவார் நிலை- வருகின்ற வீரர்களின் நிலைமையை நந்தி அண்ணல் கண்டனன்- திருநந்தி தேவர் பார்த்தருளினார். (39)

உடையா னடிதாழ்ந் திவையோதலும் ஓத நீத்தச் சடையா னிளவா ணகைசெய்து தருமச் செங்கண் விடையான் சிலையான் இகல்வென்றி விளக்கும் தெய்வப் படையா னெழுந்தா னமராடிய பாரில் சென்றான்.

உடையான் அடி தாழ்ந்து- இறைவன் திருவடியை வணங்கி, இவை ஒதலும்- இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுதலும், ஓதம் நீத்தம் சடையிலுள்ள அலைகளையுடைய கங்கையைச் சடையான்-பொருந்திய செய்து-ஒளி இளவாள் நகை இறைவன், செம் கண் தரும விடையான்- சிவந்த புன்முறுவலைச் செய்து, சிலையான்-அறவேற்றினையுடையவனாய், கண்களையுடைய விளைக்கும்-வென்றி இகல் வിல்லையுடையவனாய், தெய்வத் வெற்றியைத் தரும், தெய்வப்படையான்-போரில்

தன்மையுடைய படைகளையுடையவனாய், எழுந்தான் அமர் ஆடிய பாரில் சென்றான்- எழுந்து போர் செய்யும் களத்திற் சென்றான். (40)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

மேவி ஆகவப் பார்டைப் பார்ட வீரரை யமராடி ஓவி லாவலி கவர்ந்தது மன்றினி உருத்தெவ ரெதிர்ந்தாலும் தாவி லாவலி கவரவு மடங்கலின் தனிப்பிணா எனநிற்கும் தேவி யார்திரு வுருவமுஞ் சேவகச் செய்கையு மெதிர்கண்டான்.

மேவி- சென்று, ஆகவப் பாரிடை- போர்க்களத்தில், பாரிட வீரரை அமர் ஆடி- பூதகண வீரரோடு போர் புரிந்து (அவர்களின்), ஓவு இலா வலி கவர்ந்ததும் அன்றி- நீங்காத வலிமையைக் கொண்டதும் அல்லாமல், இனி உருத்து எவர் எதிர்த்தாலும்-இனி எவர் சினந்து எதிர்த்தாலும், தாவு இலா வலி கவரவும்-(அவர்களின்) கெடாத வலியைக் கொள்ளவும், தனி மடங்கலின் பிணா என நிற்கும்- ஒப்பற்ற பெண் சிங்கத்தைப்போல நிற்கின்ற, தேவியார் திரு உருவமும்- அம்மையாரின் திருவுருவத்தையும், சேவகச் செய்கையும் எதிர்கண்டான்- வீரச் செயல்களையும் நேரிற் கண்டருளினான்.

ஒற்றை வார்கழற் சரணமும் பாம்பசைத் துடுத்தவெம் புலித்தோலும்

கொற்ற வாண்மழுக் கரமும்வெண் ணீறணி கோலமும் நூன்மார்பும்

கற்றை வேணியுந் தன்னையே நோக்கிய கருணைசெய் திருநோக்கும்

பெற்ற தன்வலப் பாதியைத்

தடாதகைப் பிராட்டியும் எதிர்கண்டாரள்.

ஒற்றை வார் கழல் சரணமும்- ஒன்றாகிய நீண்ட வீரகண்டையைத் தரித்த திருவடியையும், பாம்பு அசைத்து உடுத்த வெம்புலித் தோலும்- பாம்பாகிய கச்சினால் இறுகப் பிணித்து உடுத்திய கொடிய புலித் தோலையும், கொற்றவான் மழுக்கரமும்-வெற்றியையும் ஒளியையுமுடைய மழுப்படை ஏந்திய திருக்கரத்தையும், வெள்நீறு அணிகோலம்- வெள்ளிய திருநீறு தரித்த கோலத்தினையுடைய, முந்நூல் மார்பும்- பூணூலணிந்த திருமார்பையும், கற்றை வேணியும்- திரண்ட சடையையும், தன்னையே நோக்கிய கருணைசெய் திருநோக்கும்- தன்னையே பார்க்கின்ற அருள் புரியும் திருக்கண்களையும், பெற்ற- உடைய, தன் வலப் பாதியைத் தடாதகைப் பிராட்டியும் எதிர்கண்டாள்- தன் வலப்பாதியாகிய சிவபெருமானைத் தடாதகைப் பிராட்டியாரும் நேரே கண்டருளினார்.

கண்ட எல்லையில் ஒருமுலை மறைந்தது கருத்தில்நாண் மடன் அச்சம்

கொண்ட மைந்திடக் குனிதர மலர்ந்தபூங் கொம்பரின் ஒசிந்தொல்கிப்

பண்டை யன்புவந் திறைகொளக் கருங்குழற் பாரமும் பீடர்தாழக்

கெண்டை யுண்கணும் புறவடி நோக்கமண் கிளைத்துமின் னெனநின்றாள்.

கண்ட எல்லையில்- பார்த்த அளவில், ஒரு முலை மறைந்ததுஒரு கொங்கை மறைந்தது (அதனால்), கருத்தில் நாண்
மடன் அச்சம் இடங்கொண்டு பொருந்திட, குனிதர மலர்ந்த
பூங்கொம்பரின்- வளையும்படி பூத்த பூங்கொம்பைப் போல,
ஒசிந்து ஒல்கி- வளைந்து துவண்டு, பண்டை அன்பு வந்து
இறைகாள- தொல்லையன்பானது வந்து தங்க, கருங்குழல்
பாரமும் பிடர் தாழ- கரிய குழற்கற்றை பிடரியிற் சரியவும்,
கெண்டை உண்கணும் புற அடி நோக்க-- சேல்போன்ற
மையுண்ட கண்கள் புறவடியை நோக்கவும், மண் கிளைத்து
மின் என நின்றாள்- மண்ணைத் திருவிரலாற் கீறிக்கொண்டு
மின்னலை ஒக்க நின்றருளினார்.

நீன்ற மென்கொடிக்கு அகல்விசும் பிடையரன் னிகழ்த்திய திருமாற்றம்

அன்ற றிந்தமு தறிவனாஞ் சுமதிசீறடி பணிந்து அன்னாய்டுக்

கொன்றை யஞ்சடைக் குழகனே நின்மணக் குழகன்என் றலுமன்பு

துன்ற நின்றவள் பார்த்தருட் சிவயாக் சோகியற் றிதுக

சிவபரஞ் சோதிமற் றிதுகூறும்.

நின்றமென் கொடிக்கு- (இங்ஙனம்) நின்ற மெல்லிய கொடி போல் பவராகிய பிராட்டியாருக்கு, அகல் விசும்பிடை அன்று அரன் நிகழ்த்திய திருமாற்றம்- அகன்ற விசும்பின்கண் முன் இறைவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினை, அறிந்த முது அறிவனாம் சுமதி- தெளிந்த பேரறிவினையுடையவனாகிய சுமதி யென்பான், சிறு அடி பணிந்து- பிராட்டியாரின் திருவடிகளை வணங்கி, அன்னாய்- தாயே, இ கொன்றை அம் சடைக் குழகனே-இந்தக் கொன்றைமாலையையணிந்த அழகிய சடையையுடைய பேரழகனே, நின்மணக் குழகன் என்றலும்- நின் மணவாளன் என்று கூற, அன்பு துன்ற நின்றவள் பார்த்து- அன்பு நிறைய நிற்கின்ற பிராட்டியாரை நோக்கி, அருள் சிவபரஞ் சோதி இது கூறும்- கருணையையுடைய சிவபரஞ் சுடராகிய இறைவன் இதனைச் சொல்வான்.

என்று தொட்டுநீ திசையின்மேற்
சயங்குறித் தெழுந்துபோந் தனையாமும்
அன்று தொட்டுநம் மதுரைவிட்
டுனைவிடா தடுத்துவந் தனம்உன்னைத்
தொன்று தொட்டநான் மறையுரை
வழிவரு சோமவா ரத்தோரை
நன்று தொட்டநாள் மணஞ்செய

வருதுநின் னகர்க்குநீ ஏகுஎன்றான்.

என்று தொட்டு நீ- எந்தக் காலம் முதலாக நீ, திசையின்மேல் சயம் குறித்து எழுந்து போந்தனை- திக்குகளின் மேல் வெற்றியைக் குறித்த எழுந்து போந்தாயோ, அன்று தொட்டு- அந்தக் காலமுதல், யாமும் நம் மதுரை விட்டு- யாமும் நம்முடைய மதுரைப்பதியை விட்டு, உனை விடாது அடுத்துவந்தனம்- உன்னை நீங்காது உடன் வந்தோம், தொன்று தொட்ட நால் மறை உரைவழி- பழைய நான்மறைகளிற் கூறியவாறு, வரு சோம வாரத்து- வருகின்ற திங்கட்கிழமையன்று, நன்று ஓரை தொட்ட நாள்- நல்ல முழுத்தங் கூடிய பொழுதில், மணம் செய்வருதும்- திருமணஞ் செய்ய வருவேம், நீ நின் நகர்க்கு ஏகு என்றான்- நீ உன் நகரமாகிய மதுரைக்குச் செல்வாயாக என்று கூறியருளினான். (45)

என்ற நாதன்மே லன்பையு முயிரையும் இருத்திலு யஞ்சூழக் குன்ற மன்னதேர் மேற்கொடு தூரியம் குரைகட லெனவார்ப்ப நின்ற தெய்வமால் வரைகளும் புண்ணிய நீத்தமும் நீத்தேகி மன்றல் மாமது ராபுரி யடைந்தனள் மதிக்குல விளக்கன்னாள்.

என்ற நாதன்மேல்- என்று கூறியருளிய தலைவனிடத்தில், அன்பையும் உயிரையும் இருத்தி- தம் அன்பையும் ஆவியையும் வைத்து, ஆயம் சூழ- மகளிர் கூட்டம் புறஞ்சூழ, குன்றம் அன்ன தேர் மேற்கொடு- மலையினை ஒத்த தேரின்மேல் ஏறியருளி, தூரியம் குரைகடல் என ஆர்ப்ப- வாத்தியங்கள் ஆர்க்கின்ற கடலினைப்போல ஒலிக்க, நின்ற தெய்வமால் வரைகளும்- இடை நின்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெரியமலைகளையும், புண்ணிய நீத்தமும் நீத்து ஏகி- புண்ணிய நதிகளையுங் கடந்து சென்று, மதிக்குல விளக்கு அன்னாள்- திங்கள் மரபிற்கு விளக்குப் போல்பவராகிய தடாதகைப் பிராட்டியார், மன்றல்மா மதுராபுரி அடைந்தனள்- மணம் மிக்க பெருமையுடைய மதுரையம்பதியை அடைந்தார்.

மங்கை நாயகி மங்கல மெதிர்கொள வந்துவானிழி செல்வம்

பொங்கு மாளிகை புகுந்தன ளாகமேற் புதுமணத் திறம்தீட்டி

எங்கும் ஓலைஉய்த் தமைச்சர்மங் கலவினைக் கியைவன அமைக்கின்றார்

அங்கண் மாநக ரெங்கணும் கடிமுர சானைமேல் அறைவித்தார்.

மங்கை நாயகி- மங்கையர்க்கரசியாகிய பிராட்டியார், மங்கலம் எதிர்கொள வந்து- எட்டு மங்கலமும் ஏந்தியவர்கள் எதிர்கொள்ள வந்து, வான் இழி செல்வம் பொங்குமாளிகை புகுந்தனள் ஆக-வானுலகத்தினின்றும் உய்த்த செல்வம் மிக்க திருமாளிகையிற் புகுந்தருளினார், மேல்- பின், புதுமணத்திறம் தீட்டி எங்கும் ஓலை உய்த்து- கடிமணச் செயலை எழுதி எவ்விடங்கட்கும் ஓலை அனுப்பி, அமைச்சர் மங்கல வினைக்கு இயைவன அமைக்கின்றார்- மந்திரிகள் மணவிழாவுக்குப் பொருந்துவன சமைப்பவர்கள், அம் கண் மா நகர் எங்கணும்- அழகிய இடத்தினையுடைய பெரியநகர்முழுதும், கடி முரசு ஆனைமேல் அறைவித்தார்- மண முரசினை யானையின் மேலேற்றிச் (47)சாற்றுவிததார்கள்.

வேறு

கன்னிதன் மணமுர சறைதலுங் கடிநக ருறைபவர் கரைகெடத்

துன்னிய உவகையர் கடவுளைத் தொழுகையர் உடல முகிழ்ப்பெழப்

பன்னிய துதியினர் இயலெழின்

மகளீரை யழகுசெய் பரிசென

இன்னிய லெழில்வள நகரெலாஞ் செயல்வினை அணிபெற எழில்செய்வார். கன்னி தன் மணம் முரசு அறைதலும்- பிராட்டியாரின் திருமண முரசு அறையப் பெற்ற அளவில், கடிநகர் உறைபவர்காவலையுடைய அம் மதுரைப் பதியில் வசிப்பவர் அனைவரும்,
கரைகெட துன்னிய உவகையர்- எல்லையில்லாது ஓங்கிய
மகிழ்ச்சியை யுடையவராய், கடவுளைத் தொழு கையர்இறைவனை வணங்கிக் கூப்பிய கையினை உடையவராய்,
உடலம் முகிழ்ப்பு எழ- உடல் முழுதும் புளகம் அரும்ப, பன்னிய
துதியினர்- பாடிய துதிப்பாட்டுக்களையுடையவராய், இயல் எழில்
மகளிரை அழகுசெய் பரிசென- இயற்கை யழகுள்ள மகளிரை
அணி முதலியவற்றால் செயற்கை யழகு செய்யுந் தன்மைபோல,
இன் இயல் எழில் வள நகர் எலாம்- இனிய இயற்கையழகும்
வளப்பமுமுடைய நகர் முழுதையும், செயல்வினை அணிபெறசெய்தலையுடைய தொழில் திறங்களால் அலங்காரம் பெற, எழில்
செய்வார்- அழகு செய்யத் தொடங்குவார்கள். (48)

கோதையொ டும்பர் சந்தனக் குப்பை களைந்தனர் வீசுவார் சீதள மென்பனி நீர்கள்தூய்ச் சிந்தின பூழி யடக்குவார் மாதரு மைந்தரும் இறைமகள் மன்றல் மகிழ்ச்சி மயக்கினால் காதணி குழைதொடி கண்டிகை கழல்வன தெரிகிலர் தொழில்செய்வார்.

மாதரும் மைந்தரும்- மகளிரும் ஆடவரும், கோதையொடும் பரிசந்தனக்குப்பை- மாலையோடும் நீங்கிய சந்தனக் குப்பைகளை, களைந்தனர் வீசுவார்- களைந்து (புறத்தே கொண்டுபோய்) எறிவார்கள், சீதளம் மென் பனி நீர்கள் தூய்-மெல்லிய பனி நீரைத் தெளித்து, சிந்தின பூழி அடக்குவார்கள்-சிதறிய புழுதியை அடக்குவார்கள், இறைமகள் மன்றல் மகிழ்ச்சி மயக்கினால்- அரச குமாரியாகிய பிராட்டியாரின் திருமணங் காரணமாக எழுந்த மகிழ்ச்சி மயக்கத்தால், காது அணிகுழை-காதில் அணிந்த குழைகளும், தொடி- வளைகளும், கண்டிகை-கண்டிகைகளுமாகிய இவைகள், கழல்வன தெரிகிலர் தொழில் செய்வார்- கழலுதலைத் தெரியாதவர்களாய் அலங்காரம் செய்வார்கள்.

மங்கலம் என்றென வினவுவார் வருமதி நாளென உரைசெய்வார் தங்களை யொல்லை தழிடுக்கொள்வார் தாங்கரும் ஓகை தலைக்கொள்வார் திங்களி னெல்லையும் ஆறுநாள் ஆறுஉக மென்று செலுத்துவார்

நங்கை யருங்கடி காணவோ துடித்தன தோள்கள் நமக்கென்பார்.

மங்கலம் என்று என வினவுவார்- திருமணம் எப்பொழுது என்று (ஒருவரை ஒருவர்) கேட்பார்கள், வரும் மதிநாள் என-வருகின்ற திங்கட்கிழமை என்று, உரைசெய்வார் தங்களை- கூறு கின்றவர்களை ஒல்லை தழீஇக் கொள்வார்- விரையத் தழுவிக் கொள்பவர்களாய், தாங்கரும் ஓகை தலைக் கொள்வார்- தாங்குதற்கரிய மகிழ்ச்சி மீக்கொள்வார்கள், திங்களின் எல்லையும் ஆறுநாள்- அம் மதிநாள் வருமளவு ஆறுநாள் (ஆயினும் அவற்றை), ஆறு உகம் என்று செலுத்துவார்- ஆறு யுகங்களைப்போலக் கழிப்பார்கள், நங்கை அருங்கடி காணவோ- நம் பிராட்டியாரின் திருமண விழாவைக் காணுதற் பொருட்டோ, நமக்குத் தோள்கள் துடித்தன என்பார்- நமக்குத்

பித்திகை வெள்ளை புதுக்குவார் பெட்புறு வார்களும் பெட்புறச் சித்திர பந்தி நிறுத்துவார் தெற்றிகள் குங்கும நீவுவார் வித்திய பாலிகை மென்தழை விரிதலை நீர்நிறை பொற்குடம் பத்தியின் வேதி நிரப்புவார் தோரணம் வாயில் பரப்புவார்.

பித்திகை வெள்ளை புதுக்குவார்- சுவர்த்தலங்களைச் சுண்ணத்தாற் புதுப்பிப்பார்கள், பெட்பு உறுவார்களும் பெட்புற-(யாவரும்) விரும்புகின்ற சிற்பநூல் வல்லாரும் விரும்புமாறு, சித்திர பந்தி நிறுத்துவார்- சித்திர வரிசைகளை நிற்பிப்பார்கள், தெற்றிகள் குங்குமம் நீவுவார்- திண்ணைகளைக் குங்குமக் குழம்பால் மெழுகுவார்கள், வேதி- அத் திண்ணைகளில், வித்திய பாலிகை- முளைத்த பாலிகை, மென்தழை விரிதலை நீர்நிறை பொற்குடம்- விரிந்த தலையையுடைய நீர் நிரம்பிய பொன்னாலாகிய பூரண கும்பங்களையும், பத்தியின் நிரப்புவார்- வரிசைப்பட வைப்பார்கள், தோரணம் வாயில் பரப்புவார்- தோரணங்களை வாயிலிற் கட்டுவார்கள். (51)

நீளிடை மணிமறுகு எங்கணும் நெடுநடைக் காவண நாட்டுவார் பாளைகொள் கமுகு சுவைக்கழை பழுக்குலை வாழை யொழுக்குவார் கோள்றை கொண்டென அடிகள் கோத்தணி வார்மீசை கொடிநிரை வாளரி யெழுபரி யடிபடி மத்திகை நிரையென வைப்பரால்.

நீள் இடை மணி மறுகு எங்கணும்- நீண்ட இடத்தினையுடைய அழகிய வீதிகள் முழுதும், நெடு நடைக்காவணம் நாட்டுவார்- நெடிய நடைப்பந்தர் இடுவார்கள், பாளைகொள் கமுகு- பாளைகளையுடைய பாக்கு மரங்களையும், சுவைக்கழை- சுவையினையுடையகரும்புகளையும், பழுக்குலை வாழை- பழுத்த குலையையுடைய வாழை மரங்களையும்-ஒழுக்குவார்- வரிசையாகக் கட்டுவார்கள், கோள் இறை கொண்டென-ஒன்பது கோள்களும் தங்கியிருத்தல் போல, ஆடிகள் கோத்து அணிவார்- கண்ணாடிகளைக் கோவையிட்டுக் கட்டுவார்கள், மிசை-மேலே, வாள் அரி எழு பரி அடிபட- ஒளியையுடைய சூரியனுடைய ஏழு குதிரைகளும் அடிபடுமாறு, மத்திகை நிரை என- சம்மட்டியின் வரிசை போல, கொடி நிரை வைப்பர்- கொடிகளை வரிசையாக நிறுத்துவார்கள்.

புவொடு தண்பனி சிந்துவார் பொரியொடு பொற்சுணம் வீசுவார் பாவை விளக்கு நிறுத்துவார் பைந்தொடை பந்தரின் ஆற்றுவார் ஆவண மென்ன அயிர்ப்புற அணிமறு கெங்கணு மாதனக் கோவையு மரகத மாலையுங் கோப்பமை ஆரமுந் தூக்குவார்.

பூவொடு தண்பனி சிந்துவார்- மலர்களோடு குளிர்ந்த பனி நீரைத் தெளிப்பார்கள், பொரியொடு பொற்சுணம் வீசுவார்- பொரிகளோடு பொன்னாலாகிய பொடியை இறைப்பார்கள், பாவை விளக்கு நிறுத்துவார்- பாவை விளக்குகளை நிற்க வைப்பார்கள், பைந்தொடை பந்தரில் நாற்றுவார்- பசிய மாலைகளைக் காவணங்களில் கட்டித் தொங்கவிடுவார்கள், ஆவணம் என்ன அயிர்ப்பு உற- கடை வீதியோ என்னக் (கண்டோர்) ஐயுறுமாறு, அணிமறுகு எங்கணும்- அழகிய வீதிகளெங்கும், அரதனக் கோவையும்- அரதன மாலைகளையும், மரகத மாலையும்- மரகத மாலைகளையும், தோப்பு அமை ஆரமும்- கோவையாக அமைந்த முத்துமாலைகளையும், தூக்குவார்- நிரல்பட தொங்க விடுவார்கள். (53)

அடுகர் சீந்துரம் அப்புவார் அழன்மணி ஓடை மிலைச்சுவார் கடுநடை யிவுளி கழுத்தணி காலணி கலனை திருத்துவார் சுடர்விடு தேர்பரி பூட்டுவார் தொடையொடு கவரிகள் தூக்குவார் வடுவறு பொற்கல நவமணி மங்கல தீபம் இயற்றுவார். அடுகரி சிந்துரம் அப்புவார்- கொல்லுதலையுடைய யானை களின் (நெற்றியில்) சிந்தூரத் திலகம் சாத்துவார்கள், அழல் மணி ஓடைமிலைச் சுவார்- நெருப்புப்போலும் மணிகள் பதித்த பட்டத்தைச் சூட்டுவார்கள், கடு நடை இவுளி- விரைந்த செலவினையுடைய குதிரைகளின், கழுத்து அணி கால் அணி கலனை திருத்துவார்- கழுத்திலணியும் அணிகளையும் காலில் அணியும் அணிகளையும் சேணத்தையும் (அவைகட்குத்) திருத்த முற அணிவார்கள், சுடர்விடு தேர் பரி பூட்டுவார்- சுடர் வீசும் தேர்களிற் குதிரைகளைப் பூட்டுவார்கள், தொடையொடு கவரிகள் தூக்குவார்- மாலைகளையும் சாமரைகளையும் (அத்தேர்களிற்) கட்டித் தொங்கவிடுவார்கள், விடு அறு பொன்கலம்- குற்றமற்ற போன்னாகிய தட்டங்களில், நவமணிமங்கல தீபம் இயற்றுவார்- நவரத்தினங்களாலாகிய மங்கல விளக்குகளை வைப்பார்கள்.

பழையன கலனை வெறுப்பரால் புதியன பணிகள் பரிப்பரால் குழைபனி நீரளை குங்குமங் குவிமுலை புதைபட மெழுகுவார் மெழுகிய ஈரம் புலர்த்துவார் விரைபடு கலவைக ளப்புவார் சிழகிய கண்ணடி நோக்குவார் மைந்தரை ஆகுல மாக்குவார்.

பழையன கலனை வெறுப்பர்- (பெண்கள்) பழைய அணிகளை வெறுத்துக்களைவார்கள், புதியன பணிகள் பரிப்பர்- புதியனவாகிய அணிகளைத் தரிப்பார்கள், குழை பனிநீர் அளை குங்குமம்- குழைத்த பனிநீர் அளாவிய குங்குமக் குழம்பை, குவிமுலை புதைபட மெழுகுவார்-குவிந்த முலைகள் மறையுமாறு அப்புவார்கள், மெழுகிய ஈரம் புலர்த்துவர்- (அவ்வாறு) மெழுகிய ஈரத்தை (அகிற்புகையால்) புலர வைப்பார்கள், விரைபடு கலவைகள் அப்புவார்- மணம் பொருந்திய கலவைகளைப் பூசுவார்கள், அழகிய கண்ணாடி நோக்குவர்- அழகிய கண்ணாடியைப் பார்பார்கள், மைந்தரை ஆகுலம் ஆக்குவார்- இவற்றால் ஆடவரை வருத்துவார்கள்.

அஞ்சனம் வேல்விழி தீட்டுவார் அடவர் மார்பிடை நாட்டுவார் பஞ்சுகள் பாதம் இருத்துவார் பரிபுர மீது திருத்துவார் வஞ்சியர் தேற லருந்துவார் மருங்குல் தளாட வருந்துவார் கொஞ்சிய கனிமொழி கழறுவார் குழுவொடு குரவைகள் குழறுவார்.

வஞ்சியர்- வஞ்சிக் கொடி போலும் மகளிர்கள், வேல்விழி அஞ்சனம் தீட்டுவார்- வேல் போன்ற கண்களுக்கு மை எழுதுவார்கள், ஆடவர் மார்பிடை நாட்டுவார்- (அவற்றை) ஆடவர்களின் மார்பிலே ஊன்றுவார்கள், பாதம்பஞ்சுகள் இருத்துவார்- அடிகளில் செம்பஞ்சுக் குழம்பை இடுவார்கள், மீது பரிபுரம் திருத்துவார்- அவ்வடிகளின்மேல் சிலம்பைத்திருந்த அணிவார்கள், தேறல் அருந்துவார்- மதுவினைக் குடிப்பார்கள், மருங்குல் தள்ளாட வருந்துவார்- (அம்மயக்கத்தால்) நடை தள்ளாட நடந்து வருந்துவார்கள், கொஞ்சிய கனிமொழி கழறுவார்- (நாயகர்) பாராட்டச் சுவை முதிர்ந்த மொழிகளைக் கூறுவார்கள், குழுவொடு- குரவைகள் குழறுவார்- மகளிர் கூட்டத்தோடு குரவைப் பாட்டினைக் குழறிப் பாடுவார்கள். (56)

கின்னர மிதுனம் எனச்செல்வார் கிளைகெழு பாணொடு விறலியர் கன்னிய ரரசை வணங்குவார் கடிமணம் எய்து களிப்பினால் கின்னிசை யாழொடு பாடுவா ரீந்தன துகில்விரித்து ஏந்துவார் சென்னியின் மீதுகொண் டாடுவார் தேறலை யுண்டு செருக்குவார்.

விறலியர்- பாண் மகளிர், கிளைகெழு பாணொடு- சுற்றமாகிய பாணரோடு, கின்னர மிதுனம் எனச் செல்வார்- யாழேந்திய மிதுனராசியைப் போலச் சென்று, கன்னியர் அரசை வணங்குவார்- மங்கையர்க் கரசியான பிராட்டியாரை வணங்குவார்கள், கடிமணம் எய்து களிப்பினால்- திருமணம் நிகழும் மகிழ்ச்சியால், இன் இசை யாழொடு பாடுவார்- இனிய இசைப்பாட்டினை யாழோடு (வேறுபடாமல்) பாடுவார்கள், ஈந்தன துகில் விரித்து ஏந்துவார்- (அவர்) கொடுக்கும் பொருள்களை ஆடையை விரித்து வாங்குவார்கள், சென்னியின் மீது கொண்டு ஆடுவார்- அவற்றை முடியின்மேற் கொண்டு ஆடுவார்கள், தேறலை உண்டு செருக்குவார்- மதுவை உண்டு களிப்பார்கள். (57)

மன்னவர் மகளிரும் மறையவர்
மகளிரும் வந்துபொன் மாலையைத்
துன்னினர் சோபனம் வினவுவார்
கோதைதன் மணவணி நோக்குவார்
கன்னிதன் ஏவலர் வீசிய
காசறை கர்ப்புர வாசமென்
பொன்னறுங் கலவையின் மெய்யெலாம்
புதைபட வளனொடும் போவாரால்.

மன்னவர் மகளிரும்- அரசர் மகளிரும், மறையவர் மகளிரும்-பார்ப்பன மாதரும், பொன் மாலையை வந்து துன்னினர்-காஞ்சன மாலையை வந்து பொருந்தி, சோபனம் வினவுவார்-திருமண விழாவை உசாவுவார்கள், தோகை தன் மண அணி நோக்குவார்- பிராட்டியாரின் திருமணக் கோலத்தைக் கண்டு களிப்பார்கள், கன்னிதன் ஏவலர் வீசிய- அப்பிராட்டியாரின் ஏவலர்கள் வீசிய, காசறை- மயிர்ச்சாந்து, கர்ப்புரவாசம் மென்பொன் நறுங் கலவையின்- பச்சைக் கர்ப்புர மணம் கலந்த மெல்லிய பொன்னிறமுள்ள நறிய கலவை ஆகிய இவைகளால், மெய் எலாம் புதைபட- உடல்முழுதும் மறைய, வளனொடும் போவர் மகிழ்ச்சியோடும் தங்கள் மனைகட்குச் செல்வார்கள்.

(58)

அங்கன கஞ்செய் தசும்பின ஆடை பொதிந்தன தோடவிழ் தொங்கல் வளைந்தன மங்கையர் துள்ளிய கவரியின் உள்ளன கங்கையும் வாணியும் யமுனையுங் காவிரி யும்பல துறைதொறு மங்கல தூரிய மார்ப்பன மதமலை மேலன வருவன.

கங்கையும்- கங்கை நீரும், வாணியும்- வாணி நீரும், யமுனையும்-யமுனை நீரும், காவிரியும்- காவிரி நீரும், பல துறை தொறும்-பல துறைகளிலுமிருந்து, அம் கனகம் செய் தசும்பின- அழகிய பொன்னாற் செய்த குடத்தில் நிறைக்கப்பெற்றனவாய், ஆடை பொதிந்தன- துகிலாற் போர்க்கப் பெற்றனவாய், தோடு அவிழ் தொங்கல் வளைந்தன- இதழ்கள் விரிந்த மாலைகளால் வளைந் தணியப்பட்டனவாய், மங்கையர் துள்ளிய கவரியின் உள்ளன- மகளிர் வீசும் சாமரையினுள் அடங்கியனவாய், மதமலை மேலன- மதத்தையுடைய மலைபோன்ற யானை பின் மத்தகத்திலுள்ளனவாய், மங்கல தூரியம் ஆர்ப்பன வருவன-மங்கல இயங்கள் ஒலிக்கப் பெற்றனவாய் வாராநிற்பன. (59)

அங்கவர் மனைதொறு மணவினை அணுகிய துழனியர் எனமறைப் புங்கவ ரினிதுண அறுசுவைப் போனக மடுவினை புரிகுவார் இங்கடு வனபலி யடிகளுக் கெனயதி களையெதிர் பணிகுவார் சங்கர னடியரை எதிர்கொள்வார் சபரியை விதிமுறை புரிகுவார். அங்கவர்- அந்நகரத்தவர், மனைதொறும் மணவினை அணுகிய துழனியர் என- (தத்தம்) வீடுகள் தோறும் மணச்செயல்கள் வந்த ஆவாரத்தையுடையார் போன்று, மறைப்புங்கவர் இனிது உண- வேத உணர்ச்சியையுடைய தூய மறையவர்கள் இனிதாக அருந்துமாறு, அறுசுவைப் போனகம் அடுவினை புரிகுவார்-அறுவகைச் சுவையினையுடைய உண்டிகளைச் சமைப்பார்கள், அடிகளுக்கு பலி இங்கு அடுவன என- தேவரீருக்குத் திரு அமுதுகள் இங்கே சமைக்கப்படுவன என்று, யதிகளை எதிர் பணிகுவார்-துறவிகளை எதிர் சென்று வணங்குவார்கள், சங்கரன் அடியரை எதிர்கொள்வார்- சிவனடியார்களை எதிர்கொண்டு சபரியை விதிமுறை புரிகுவார்- பூசனையை விதிப்படி செய்வார்கள். (60)

இன்னண நகர்செய லணிசெய இணையில் மணமகன் மணவினைக் கன்னியு மனையவ ளென்னினிக் கடிநகர் செயுமெழில் வளனையாம் என்னூ ரியநகர் செயலெழில் இணையென உரைசெய்வ தெவனிதன் முன்னிறை மகள்தமர் மணவணி

மண்டப வினைசெயு முறைசொல்வாம்.

இன்னணம் நகர் செயல் அணி செய- இவ்வாறு அப்பதியைச் செயற்கை யழகு செய்யாநிற்க, மணமகன் இணை இலி-மணவாளனோ ஒப்பற்றவன், மணவினைக் கன்னியும் அனையவள் என்னின்- மணச் செயலுக்குரிய பெண்ணும் அத்தன்மையள் என்றால், இ கடி நகர் செய்யும் எழில் வளனை- இக்காவலையுடைய பதியிற் செய்யப்பட்டிருக்கும் அழகின் மேன்மைக்கு, என்ன அரிய நகர் செயல் எழில்- எப்படிப்பட்ட அரிய நகரின் ஒப்பனை அழகினையும், யாம் இணை என உரை செய்வது எவன்- யாம் ஒப்பு என்று கூறுவது எவ்வாறு, இதன் முன்- இனி, இறைமகள் தமர்- பிராட்டியாரின் சுற்றத்தார், மண அணி மண்டபம்- அழகிய திருமண மண்டபத்தை, வினைசெயும் முறை சொல்வாம்-அலங்காரம் செய்யும் தன்மையைக் கூறுவாம்.

வேறு

கருவி வான்முகிலூர்தியைப் பொருதநாள் கலைமதி மருமாட்டி செருவில் வாங்கிய விமானமா லைகளெனத் தெய்வத வரையெல்லாம் மருவி யந்நகர் வைகிய தம்மிறை மடமகள் தனைக்காண்பான் துருவி நின்றென நட்டனர் எட்டிவான் தொடுநிலை நெடுந்தேர்கள்.

கலைமதி மருமாட்டி- கலைகளையுடைய சந்திரனது மரபில் தோன்றிய பிராட்டியார், கருவி வான் முகில் ஊர்தியை- தொகுதியாக வானின் கண் உள்ள முகிலை ஊர்தியாகவுடைய இந்திரனை, செருவில் பொருத நாள்- போரில் வென்ற காலத்து, வாங்கிய விமான மாலைகள் என- (திறையாக) வாங்கிய விமான வரிசைகள் நின்றாற் போலவும், தெய்வத வரை எல்லாம் மருவி- தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மலைகளெல்லாம் வந்து, அ நகர் வைகிய- அத் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய, தம் இறை மடமகள் தனைக்காண்பான் தம் இறைவனாகிய மலையரையனின் புதல்வியாரைக் காண, துருவி நின்றென- தேடி (வரிசைப்பட) நின்றாற்போலவும், எட்டிவான் தொடு நெடு நிலைத்தேர்கள் நட்டனர்- எட்டி வானுலகை அளாவும் நெடிய நிலைத்தேர்களை வரிசையாக நிறுத்தினர்.

பளிக்கி னேழுயர் களிறுசெய் தமைத்தபொற் படியது பசுஞ்சோதி தெளிக்கு நீலத்தின் ஆளிகள் நிரைமணித் தெற்றிய துற்றோர்சாய் வெளிக்கு ளாடிய ஓவியப் பாவைபோல் மிளிர்பளிங் காற்சோதி தளிர்க்கும் பித்திய திடையிடை மரகதச் சாளரத் ததுமாதோ.

எழு உயர் களிறு- ஏழு முழம் உயர்ந்த யானைகளை, பளிக்கின் செய்து அமைந்த- பளிங்கினாற் செய்து இருபாலும் அமைத்த, பொன் படியது- பொன்னாலாகிய படிகளையுடையதும், பசுஞ் சோதி தெளிக்கும்- பசிய ஒளியை விசும், நீலத்தின் ஆளிகள் நிலை- நீல மணியாற் செய்த ஆளிகளின் வரிசையையுடைய, மணித் தெற்றியது- மணிகளமுத்திய திண்ணைகளை உடையதும், உற்றோர் சாய்- நெருங்கினவர்களின் சாயல், வெளிக்குள் ஆடிய ஓவியம் பாவைபோல் மிளிர்- வெளிப்புறத்தில் ஆடுகின்ற ஓவியப் பிரதிமைகள் போல விளங்கப் பெற்ற, பளிங்கால் சோதி தளிர்க்கும் பித்தியது- பளிங்கினாலாகிய ஒளி வீசும் சுவர்த்தலங்களையுடையதும், இடை இடை மரகதச் சாளரத்தது- இடை இடையே மரகதத்தாலாகிய சாளரங்களையுடையதும்.

பல்லுருச் செய்த பவளக்கா லாயிரம் படைத்ததுடுந் திரநீலக் கல்லு ருத்தலைப் போதியது ஆடகக் கவின்கொள்உத் தரமேலது அல்லு ருக்கிய செம்மணித் துலாத்ததால் அமுதுடற் பசுந்திங்கள் வில்லு ருக்குகல் மாடம தாகிய வேள்விமண் டபஞ்செய்தார். பல் உருச் செய்த பவளக்கால் ஆயிரம் படைத்தது-பலவடிவங்களாகச் செய்த ஆயிரம் பவளத் தூண்களை உடையதும், தலை- அவற்றின்மேல், இந்திர நீலக்கல் உருப் போதியது- இந்திர நீலமணிகளால் வடிவு பொருந்தச் செய்த போதிகைகளை உடையதும், ஆடகம் கவின் கொள் எனவும் உத்தரம் மேலது- பொன்னாற் செய்த அழகிய உத்தரங்களையுடையதும், அல் உருக்கிய- இருளை ஓட்டிய, செம்மணி துலாத்தது- மாணிக்க மணிகளாற் செய்த துலாங்களையுடையதும், அமுது உடல் பசுந்திங்கள்- அமுத வுடம்பினையுடைய குளிர்ந்த மதியினது, வில் உருக்குகல் மாடமது- கிரணங்களினால் உருக்கப்படுகின்ற சந்திர காந்தக் கல்லாற் செய்த மேனிலையை உடையதும், ஆகிய வேள்வி மண்டபம் செய்தார்- ஆகிய திருமண மண்டபத்தைச் செய்தமைத்தார்கள்.

முத்திற் பாளைசெய்து அவிர்மர கதத்தினால் மொய்த்தபா சிலைதுப்பின் கொத்தில் தீம்பழம் வெண்பொனாற் கோழரை குயின்றபூ கமும்துப்பின் தொத்தின் தூங்குபூச் செம்பொனாற் பழுக்குலை தூக்கிப்பொன் னால்தண்டு வைத்துப் பாசொளி மரகத நெட்டிலை வாழையு நிரைவித்தார்.

முத்தில் பாளை- முத்தினாற் பாளையும், அவிர் மரகதத்தினால் மொய்த்த பசு இலை- விளங்கா நின்ற மரகதத்தினால் நெருங்கிய பசிய இலையும், துப்பின் கொத்தில் தீம்பழம்-பவளக்கொத்தினால் இனிய பழங்களும், வெண்பொனால் கோழ் அரை- வெள்ளியினால் வழுவழுப்பான அரையும், செய்து குயின்ற பூகமும்- செய்தமைத்த கமுகுகளையும், துப்பின் தொத்தில் தூங்கு பூ- பவளக் கொத்தினால் தொங்கும் பூவோடு, செம்பொனாற் பழுக்குலை தூக்கி- சிவந்த பொன்னாற் பழுத்தலுடைய குலையையும் தொங்கவிட்டு, பொன்னால் தண்டு வைத்து- பொன்னால் தண்டு செய்து, பசு ஒளி மரகத நெடு இலை- பசிய ஒளியையுடைய மரகதத்தினால் நெடிய இலையை (அமைத்த), வாழையும் நிரைவித்தார்- கதலிகளையும் (அத்திருமண மண்டபத்தில்) வரிசைப்படக் கட்டினார்கள். (65) பித்தி மாதவி சண்பகம்

பாதிரி பிறவுமண் டபம்சூழப்

பத்தி யாவளர்த்து அளிகள்வாய்

திறந்துபண் பாடலின் மதுக்காலத்

தத்தி யாய்மணங் கவர்ந்துசா

ளரந்தொறுந் தவழ்ந்தொழுகு இளந்தென்றல்

தித்தி யாநிற்கு மதுத்துளி

தெளித்திடச் செய்தனர் உய்யானம்.

பித்தி மாதவி சண்பகம் பாதிரி பிறவும்- சிறுசண்பகம் குருக்கத்தி சண்பகம் பாதிரி என்பனவும் பிறவும், மண்டபம் கூழ- அம்மண்ட பத்தைச் சூழ, பத்தியா வளர்த்து- வரிசையாக வளர்த்து, அளிகள் வாய் திறந்து பண்பாட- வண்டுகள் வாயினைத் திறந்து இசைபாடவும், இன்மதுக் கால- (மலர்கள்) இனிய மதுவைச் சிந்தவும், தத்தி ஆய் மணம் கவர்ந்து- (அவற்றுட்) சென்று மென்மையாகிய மணங்களைக் கொள்ளை கொண்டு, சாளரம் தொறும் தவழ்ந்து ஒழுகு- சாளரங்கள் தோறும் தவழ்ந்து செல்லுகின்ற, இளந்தென்றல்- இளந்தென்றற் காற்று, தித்தியா நிற்கு மதுத்துளி தெளித்திட- இனிக்கும் தேன் துளியைத் தெளிக்கவும், உய்யானம் செய்தனர்- பூங்காவினைச் செய்தமைத்தார்கள்.

வேள்வீச் சாலையும் வேதியுங் குண்டமு மேகலை யொடுதொன்னூல்

கேள்விச் சார்பினாற் கண்டுகண்

ணடிவிடை கிளர்சுடர் சீவற்சம்

நீள்வீற் சாமரம் வலம்புரி

சுவத்திக நிறைகுடம் எனஎட்டு

வாள்விட் டோங்குமங் கலத்தொழில்

செய்பொறி வகையினால் நிருமித்தார்.

வேள்விச்சாலையும் வேதியும் குண்டமும் மேகலையொடு-வேள்விச் சாலைகளையும் வேதிகைகளையும் ஓமகுண்டங்களையும் (அவ்வவற்றின்) வரம்புகளோடு, தொல்நூல் கேள்விச் சார்பினால்- பழைய நூலாகிய வேதத்தின் சார்பினால், கண்டு-செய்து, கண்ணடி விடை கிளர்சுடர் சீவற்சம் நீள் வில் சாமரம் வலம்புரி சுவத்திகம் நிறைகுடம் என- கண்ணாடியும் இடபமும் விளங்காநின்ற விளக்கும் சீவற்சமும் மிக்க ஒளியையுடைய சாமரமும் வலம்புரிச் சங்கும் சுவத்திகமும் நிறைகுடமும் என்று சொல்லப்பட்ட, வாள்விட்டு ஓங்கும் எட்டு மங்கலம்-ஒளி வீசிச் சிறந்த எட்டு மங்கலங்களையும், தொழில் செய் பொறிவகையினால் நிருமித்தார்- தொழில் செய்கின்ற இயந்திரவகையினால் அமைத்தார்கள். (67)

மணங்கொள் சாந்தொடு குங்குமப் போதளாய் மான்மதம் பனிநீர்தோய்ந்து இணங்கு சேறுசெய்து இருநிலந் தடவிவா னிரவிமண்டலம் நாணப் பணங்கொள் நாகமா மணிவிளக் கிருகையும் பாவைக வெடுத்தேந்தக் கணங்கொள் தாரகை யெனநவ

மணிகுயில் கம்பலம் விதானித்தார்.

மணம் கொள் சாந்தொடு- மணங்கொண்ட சந்தனத்தோடு, குங்குமப் போது மான் மதம் அளாய்- குங்குமப்பூவையும் மிருகமதத்தையும் கலந்து, பனி நீர் தோய்த்து இணங்கு சேறு செய்து- பனிநீரிற் கரைத்து ஒன்றுபட்ட குழம்பு ஆக்கி, இருநிலம் தடவி- அதனால் பெரிய நிலத்தை மெழுகி, வான் இரவி மண்டலம் நாண- வானின்கண் உள்ள சூரிய மண்டலமும் நாணுமாறு, பணம் கொள்நாகம் மாமணி விளக்கு-படத்தைக் கொண்ட பாம்புகளின் பெரிய மணிகளாகிய விளக்குகளை, இரு கையும் பாவைகள் எடுத்து ஏந்த-இரண்டு கைகளிலும் பாவைகள் எடுத்து எந்தா நிற்க, கணம் கொள் தாரகை என- கூட்டங் கொண்ட உடுக்களைப்போல நவமணி குயில் கம்பலம் விதானித்தார்- ஒன்பது வகை மணிகளும் இடையிடை கோவையாக அமைத்த கம்பலங்களை மேலே விரித்துக் கட்டினார்கள்.

செம்பொற் கோயில்முன் சேண்தொடு காவணம் திசையெலாம் விழுங்கச்செய் தம்பொற் பாலிகைப் பாண்டில்வாய் முளைதெளித்து அம்புயத் தவனாதி உம்பர்க்கு ஏற்றபொற் கம்பல மேல்விரித் துள்ளுறத் தவிசிட்டுத் தும்பைத் தாழ்சடை யான்தமர்க் காதனஞ் சூழவிட்டதன் நாப்பண். செம் பொன் கோயில் முன்- செம் பொன்னாலாகிய திருமண மண்டபத்தின் முன், சேண் தொடு காவணம் திசை எலாம் விழுங்கச் செய்து- வானைஅளாவிய பந்தரைத் திக்குகளை யெல்லாம் கவருமாறு போடுவித்து, அம் பொன் பாலிகைப் பாண்டில் வாய்-அழகிய பொன்னாலாகிய பாலிகை வட்டில்களில், முளை தெளித்துமுளைகளை வித்தி, அம்புயத்தவன் ஆதி- பிரமன் முதலிய, உம்பர்க்கு ஏற்ற- தேவர்களுக்குத் தகுதியான, பொன் கம்பலம் மேல் விரித்து பொற்கம்பலத்தை மேலே விரித்து, உள் உறத் தவிசு இட்டு-அதனுள்ளே பொருந்த ஆதனமிட்டு, தும்பை தாழ்சடையான் தமர்க்கு தும்பை மாலையை அணிந்து நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் தமராகிய அடியார்களுக்கு, சூழ ஆதனம் இட்டு- சுற்றிலும் தவிசு அமைத்து, அதன் நாப்பண்- அதன் நடுவில்.

கற்ப கந்தரு வயிரவா ளரப்பிடர் கதுவப்பொற் குறடேற்றி எற்ப டுந்துகி ரால்குடஞ் சதுரமா வியற்றிய எருத்தத்தூண் விற்ப டும்பளிக் குத்தரந் துப்பினால் விடங்கமே னிலம் முன்றாப் பொற்ப நூல்வழி விமானம்பன் மணிகளாற் பொலியச்செய் துள்ளாக.

கற்பகம் தரு வயிரவாள் அரிப்பிடர் கதுவ- கற்பகத் தரு அளித்த வயிரத்தாற் செய்த ஒளி பொருந்திய சிங்கத்தின் பிடரியிற் பொருந்த, பொன்குறடு ஏற்றி- பொற் குறடு எழுப்பி, எற்படும் துகிரால்- ஒளி பொருத்திய பவளத்தாலாகிய, குடம்-குடத்தோடு, சதுரமா இயற்றிய எருத்தத்தூண்- சதுரமாகச் செய்த கழுத்தையுடைய தூண்களை (நிறுத்தி), வில்படும்பளிக்கு உத்தரம்-ஒளி பொருந்திய பளிங்கினால் உத்தரங்களையும் துப்பினால் விடங்கம்- பவளத்தினாற் கொடுங்கைகளையும் (பரப்பி), மேல் நிலம் மூன்றாகப் பொற்ப- (இங்ஙனம்) மேல் நிலம் மூன்றாக அழகு செய்ய, நூல்வழி பல் மணிகளால் விமானம் பொலியச் செய்து- சிற்பநூன் முறைப்படி பல மணிகளால் விமானத்தை விளங்கச்செய்து, உள்ளாக- அதன் உள்ளிடத்தே. (70)

அங்க மாறுமே கால்களாய்

முதலெழுத் தம்பொற்பீ டிகையாகித்

துங்க நான்மறை நூல்களே

நித்திலந் தொடுத்தசை தாம்பாகி

எங்கள் நாயகன் எம்பெரு

மாட்டியோ டிருப்பதற்கு உருக்கொண்டு

தங்கீ னாலென நவமணி

குயின்றபொன் தவிசது சமைத்திட்டார்.

எங்கள் நாயகன்- எங்கள் இறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், எம் பெருமாட்டியோடு இருப்பதற்கு- எம் இறைவியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியோடு வீற்றிருப்பதற்கு, அங்கம் ஆறுமே கால்களாய்-ஆறு அங்கங்களுமே கால்களாகவும், முதல் எழுத்து அம்பொன் பீடிகையாகி- பிரணவம் அழகிய பொற்பீடமாகவும், துங்கம் நால் மறை நூல்களே- உயர்ந்த நான்கு வேதங்களாகிய நூல்களே, நித்திலம் கொடுத்து அசை தாம்பாகி- முத்தினால் தொடுத்து அசைகின்ற தாம்புகளாகவும், உருக் கொண்டு- வடிவங்கொண்டு, தங்கினாலென- தங்கினாற்போல, நவமான குயின்ற பொன் தவிசு சமைத்திட்டார்- நவரத்தினங்கள் இழைத்த பொற்றவிசு ஒன்றைச் செய்து அமைத்தார்கள்.

புரந்த ரன்தரு கற்பகம் பொலந்துகில் பூண்முத லியநல்கச் சுரந்த ரும்பெற லமுதமை வகையறு சுவையுணா முதலாகப் பரந்த தெய்வவான் பயப்பச்சிந் தாமணி பற்பல வும்சிந்தித்து திரந்து வேண்டுவ தரத்தர ஈட்டினர் திந்திரன் நகர்நாண.

புரந்தரன் தரு கற்பகம்- இந்திரன் திறையாகத் தந்த கற்பகத்தரு, பொலம் துகில் பூண்முதலிய நல்க- பொன்னாடை அணி முதலியவற்றை நல்கவும், தெய்வ ஆன்- காமதேனு, பெறல் அரும் அமுதம்- பெறுதற்கரிய அமுதமும், அறுசுவை ஐவகை உணாமுதலாக- அறுசுவையோடு கூடிய ஐந்து வகை உணவும் முதலாக, பரந்த சுரந்து பயப்ப - மிக்க பல்வகை யுணவுகளையும் சுரந்து கொடுக்கவும், சிந்தித்து இரந்து வேண்டுவ- நினைத்து இரந்து கேட்பனவாய், பற்பலவும்- பலபல பொருள்களையும் சிந்தாமணி தரத்தர- சிந்தாமணி தந்து கொண்டிருக்கவும், இந்திரன் நகர் நாண ஈட்டினார்- இந்திரனுலகமும் நாணுமாறு (அவற்றை வாங்கித்) தொகுத்தார்கள்.

தென்னர் சேகரன் திருமகள்

திருமணத் திருமுகம் வரவேற்று

மன்னர் வந்தெதிர் தொழுதுகைக் கொண்டுதம் மணிமுடி மிசையேற்றி

அன்ன வாசகங் கேட்டனர் கொணர்ந்தவர்க் கருங்கலம் துகில்நல்கி

முன்ன ரீர்த்தெழு களிப்புற மனத்தினும் முந்தினர் வழிச்செல்வார்.

தென்னர் சேகரன் திருமகள்- பாண்டியர்களின் முடிபோல் பவனாகிய மலயத்துவச பாண்டியனது திருப்புதல்வியாரின், திருமணத் திருமுகம்- திருமணங் குறித்த ஓலையை, வரவேற்று-வரவேற்பாராய், மன்னர் எதிர்வந்து- மன்னர்கள் எதிர் கொண்டு வந்து, தொழுது- வணங்கி, கைகொண்டு- கையில் வாங்கி, தம்மணிமுடிமிசையேற்றி- தம்முடைய மணிகள் அழுத்திய முடியின்மேல் ஏற்றி, அன்ன வாசகம் கேட்டனர்- அத்திருமுகச் செய்தியைக் கேட்டு, கொணர்ந்தவர்க்கு- கொண்டு வந்தவர்களுக்கு, அருங்கலம் துகில் நல்கி- அரிய அணிகளும் ஆடைகளும் அளித்து, முன்னர் ஈர்த்து எழு களிப்பு உற- முன் இழுத்துச் செல்லும் களிப்பு மிக, மனத்தினும் முந்தினர் வழிச் செல்வார்- மனத்தினும் விரைந்து வழிக்கொண்டு செல்வார்கள்.

கொங்கர் சீங்களர் பல்லவர் வில்லவர் கோசலர் பாஞ்சாலர் வங்கர் சோனகர் சீனர்கள் சாளுவர் மாளவர் காம்போசர் அங்கர் மாகதர் ஆரியர் நேரிய ரவந்தியர் வைதர்ப்பர் கங்கர் கொங்ணர் விராடர்கள் மராடர்கள் கருநடர் குருநாடர்.

கொங்கர்- கொங்கு நாட்டரசரும், சிங்களர்- சிங்கள நாட்டரசரும், பல்லவர்- பல்லவநாட்டரசரும், வில்லவர்- சேரவரசரும், கோசலர்-கோசல நாட்டரசரும், பாஞ்சாலர்- பாஞ்சால நாட்டரசரும், வங்கர்-வங்க நாட்டரசரும், சோனகர்- சோனக நாட்டரசரும், சீனர்கள்- சீன நாட்டரசரும், சாளுவர்- சாளுவ நாட்டரசரும், மாளவர்- மாளவ நாட்டரசரும், காம்போசர்- காம்போச நாட்டரசரும், அங்கர்-அங்க நாட்டரசரும், மகதர்- மகத நாட்டரசரும், ஆரியர்- ஆரிய நாட்டரசரும், நேரியர்- சோழ வரசரும், அவந்தியர்- அவந்தி நாட்டரசரும், வைதர்ப்பர்- விதர்ப்ப நாட்டரசரும், கங்கர்- கங்க நாட்டரசரும், கொங்கணர்- கொங்கண நாட்டரசரும், விராடர்கள்-விராட நாட்டரசரும், மராடர்கள்- மராட நாட்டரசரும், கருநடர்-கருநட நாட்டரசரும், கருநாடர்- குரு நாட்டரசரும். (74)

கலங்கர் சாவகர் கூவிள ரொட்டியர் கடாரர்கள் காந்தாரர் குலங்கர் கேகயர் வீதேகர்கள் பௌரவர் கொல்லர்கள் கல்யாணர் தெலுங்கர் கூர்ச்சரர் மச்சர்கள் மீலேச்சர்கள் செஞ்சையர் முதலேனைப் புலங்கொண் மன்னருந் துறைதொறு மீடைந்துபார் புதைபட வருகின்றார். கலிங்கர்- கலிங்கநாட்டரசரும், சாவகர்- சாவகநாட்டரசரும், கூவிளர்- கூவிளநாட்டரசரும், ஒட்டியர்- ஒட்டியநாட்டரசரும், கடாரர்கள்- கடாரநாட்டரசரும், காந்தாரர்- காந்தாரநாட்டரசரும், குலிங்கர்-குலிங்க நாட்டரசரும், கேகயர்- கேகயநாட்டரசரும், விதேகர்கள்- விதேகநாட்டரசரும், பௌரவர்- பூருமரபின் அரசரும், கொல்லர்கள்- கொல்லநாட்டரசரும், கல்யாணர்-கலியாணநாட்டரசரும், மச்சர்கள்- மச்சநாட்டரசரும், மிலேச்சர்கள்- மிலேச்சநாட்டரசரும், செஞ்சையர்- செஞ்சைநாட்ட ரசரும், முதல்-முதலாக, ஏனைப் புலம் கொள்மன்னரும்- பிறநாட் ட ரசர்களும், துறை தொறும்- வழிகள் தோறும், மிடைந்து- நெருங்கி, பார் புதைபட வருகின்றார்- பூமி மறையும்படி வருகின்றார்கள். (75)

இத்த கைப்பல தேயமன் னவர்களும் எண்ணிடம் பெறாதீண்டப் பைத்த வாழிபோல் நிலமகள் முதுகிறப் பரந்ததா னையராகித் தத்த நாட்டுள பலவகை வளனொடுந் தழீடுப்பல நெறிதோறும்

மொய்த்து வந்தனர் செழியர்கோன்

றிருமகள் முரசதிர் மணமுதூர்.

இத்தகை பல தேய மன்னவர்களும்- இத்தன்மையுடைய பல நாட்டு மன்னர்களும், எண் இடம் பெறாது ஈண்டி- எள்ளிடவும் இடமில்லையாக நெருங்கி, பைத்த ஆழிபோல்- பசிய கடலைப்போல, நிலமகள் முதுகு இற- பார்மகளின் முதுகு ஓடியுமாறு, பரந்த தானையராகி- (எங்கும்) பரந்த சேனையையுடையவராகி, தத்தம் நாட்டு உள- தங்கள் தங்கள் நாட்டிலுள்ள, பலவகை வளனொடும் தழீஇ- பலவகை வளம் களையும் எடுத்துக்கொண்டு, பலநெறி தோறும்- பல வழிகள் தோறும் மொய்த்து- நெருங்கி, செழியர் கோன் திருமகள்- பாண்டியர் மன்னனாகிய மலயத்துவசன் திருமகளாரது, மணம் முரசு அதிர் மூதூர்- மணமுரசு முழங்காநின்ற பழமையாகிய மதுரை நகர்க்கு, வந்தனர்- வந்தார்கள்.

வந்த காவலர் உழையர்சென்று உணர்த்தினர் வருகென அருகுய்ப்பச் சந்த வாளரிப் பிடரணை மீதறந் தழைத்தருள் பழுத்தோங்கும் கந்த நாண்மலர்க் கொம்பினைக் கண்டுகண் களிப்புற முடித்தாமஞ் சீந்த வீழ்ந்தருள் சுரந்திடத் தொழுதுபோய்த் திருந்துதம் மிடம்புக்கார்.

வந்த காவலர்- வந்த அரசர்கள், உழையர் சென்று உணர்த்தினர்-தம் வருகையை வாயில் காப்போர் சென்று பிராட்டியாருக்கு அறிவித்தவர்களாய், வருக என- வரக்கடவரெனப் பணித்த வளவில், அருகு உய்ப்ப- தம்மை அண்மையிற் செலுத்த, சந்தவாள் அரிப்பிடர் அணைமீது- அழகிய சிங்கத்தின் பிடரியின் கண் உள்ள ஆதனத்தின்மேல், அறம் தழைத்து அருள்பழுத்து ஓங்கும்- தருமந் தழைத்துக் கருணை கனிந்து ஓங்கும், கந்தம் நாள் மலர்க் கொம்பினை- மணம் பொருந்திய அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய கொம்பு போன்ற பிராட்டியாரை, கண்களிப்பு உற கண்டு- (தம்) கண்கள் மகிழ்ச்சி மிகக் கண்டு, முடித்தாமம் சிந்த வீழ்ந்து தொழுது- முடியின் கண் உள்ள மாலைகள் கீழே சிதற விழுந்து வணங்கி, அருள் சுரந்திடப் போய்- பிராட்டியார் திருவருள் பாலிக்கச் சென்று, தம் திருந்து இடம் புக்கார்- தத்தமக் கமைந்த திருந்திய இடங்களை அடைந்தார்கள். (77)

வரைவ ளங்களும் புறவினில் வளங்களும் மருதத்தண் பணைவேலித் தரைவ ளங்களும் சலதிவாய் நடைக்கலந் தருவளங் களும்ஈண்டி உரைவ ரம்பற மங்கலம் பொலிந்ததிவ் வூர்டுனி நால்வேதக் கரைக டந்தவன் திருமணஞ் செயவரு காட்சியைப் பகர்கின்றேன்.

வரை வளங்களும்- மலைபடு பொருள்களும், புறவினில் வளங்களும்-கான்படு பொருள்களும், தண்பணை வேலி மருதத் தரை வளங்களும்-குளிர்த்த கழனிகளை வேலியாகவுடைய மருத நிலத்துப் பொருட்களும், சலதிவாய் நடைக்கலம் தரு வளங்களும்- கடலின்கண் மரக்கலந்தந்த பொருள்களும், ஈண்டி- நிறையப்பெற்று, இவ்வூர்- இம் மதுரை நகரானது, உரை வரம்பு அற- சொல்லின் எல்லையில் அடங்காது, மங்கலம் பொலிந்தது- மங்கலமாக விளங்கியது, இனி- மேல், நால் வேதக் கரை கடந்தவன்- நான்கு மறைகளின் வரம்பை கடந்தவனாகிய சிவ பெருமான், திருமணம் செய வரு காட்சியைப் பகர்கின்றேன்-திருமணம் செய்யவருகின்ற அழகினைக் கூறுகின்றேன். (78) ஏக நாயகி மீண்டபின் ஞாட்பிகந்து இரசித கிரியய்தி நாக நாயக மணியணி சுந்தர நாயக னுயிர்க்கெல்லாம் போக நாயக னாகிப்போ கம்புரி புணர்ப்பறிந் தருள்நந்தி மாக நாயகன் மாலய னுருத்திரர் வரவின்மேன் மனம்வைத்தான்.

ஏகநாயகி- ஒப்பற்ற தலைவியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியார், மீண்ட பின்- (மதுரைக்குச்) சென்றபின், நாகம் நாயகம் அணி அணி- பாம்புகளுக்குத் தலைமைபூண்ட அனந்தனாகிய அணியைத் தரித்த, சுந்தர நாயகன்- சோமசுந்தரக் கடவுள், இகந்து இரசிதகிரி எய்தி- போர்க்களத்தினீங்கி ஞாட்பு வெள்ளியங்கிரியை அடைந்து, போக நாயகனாகி உயிர்க்கு எல்லாம் போகம்புரி புணர்ப்பு- போகநாயகனாகி உயிர்களுக் கெல்லாம் போகத்தை அருளுகின்ற திருக்குறிப்பை, அருள் நந்தி அறிந்து- கருணையையுடைய நந்தியெம் பெருமான் உணர்ந்து, மாக நாயகன் மால் அயன் உருத்திரர் வரவின்மேல் மனம் வைத்தான்- வானுலகிற் கிறையாகிய இந்திரன் திருமால் உருத்திரர்கள் ஆகிய இவர்களின் வருகையைக் பிரமன் கருதி. (79)

சங்கு கன்னனை யாதிய கணாதிபர் தமைவிடுத் தனனன்னார் செங்க ணேற்றவர் மாலயன் முதற்பெருந் தேவர்வான் பதமெய்தி எங்க ணாயகன் திருமணச் சோபன மியம்பினா ரதுகேட்டுப் பொங்கு கின்றபே ரன்புபின் தள்ளுறப் பொள்ளென வருகின்றார் சங்கு கன்னனை ஆதிய கணாதிபர் தமை விடுத்தனன்- சங்கு கன்னனை முதலாகவுடைய கணத்தலைவர்களை விடுத்தான், அன்னார்- அவர்கள், செங்கண் ஏற்றவர்- சிவந்த கண்களையுடைய உருத்திரரும், மால் அயன் முதல்- திருமாலும் பிரமனும் முதலாகிய, பெருந்தேவர் வான் பதம் எய்தி- பெரிய தேவர்களின் உயர்ந்த உலகம்களை அடைந்து, எங்கள் நாயகன் திருமணச் சோபனம் இயம்பினார்- எங்கள் தலைவனாகிய சிவபெருமானது திருமணத் திருவிழாவைக் கூறினார்கள், அதுகேட்டு- அச்செய்தியைக் பொங்குகின்ற- மேலெழுகின்ற, பேர் கேட்டு, தள்ளுற- பெரிய அன்பானது தள்ள, பொள்ளென வருகின்றார்-விரைந்து வருகின்றார்கள். (80)

அஞ்சு கோடியோ சனைபுகைந்து இருமடங் கழன்றவர் தமைப்போலீ ரஞ்சு தீஉருத் திரர்புடை யுடுத்தவ ரழற்கண்நால் பூதங்கள் அஞ்சு நூறுருத் திரர் அண்டத் துச்சிய ரரியயன் முதற்றேவர் அஞ்சு மாணையும் ஆற்றலும் படைத்தவர் அடுகுறட் படைவீரர்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அஞ்சு கோடி யோசனை புகைந்து- அஞ்சு கோடி யோசனை அளவு புகைந்து, இருமடங்கு அழன்றவர்- பத்துக் கோடி யோசனை அளவு தீக்கொழுந்து விட்டெரியும் காலாக்கினியுருத்திரரும், தமைப்போல் ஈரஞ்சு தீ உருத்திரர்- அவரைப்போல (அவரைச் சுற்றிலுமுள்ள) பத்துக் காலாக்கினியுருத்திரரும், புடை உடுத்தவர்-(அவருள் ஒவ்வொருவரையும்) புடை சூழ்ந்து சேவித்து நிற்கும் ஒவ்வொரு கோடி உருத்திரர்களும், அழல்கண் நால் பூதங்கள்- நெருப்புப் போலுங் கண்களையுடைய நால் வகைப் பூதங்களும், அண்டத்து உச்சியர் அஞ்சு நூறு உருத்திரர்-அண்டத்து உச்சியிலுள்ளவராகிய (எவரும்) அஞ்சத் தக்க நூறு உருத்திரர்களும், அரி அயன் முதல் தேவர் அஞ்சும்-திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்களும் அஞ்சுதற் கேதுவாகிய, ஆணையும் ஆற்றலும் படைத்தவர்- ஆணையையும் வலியையும் படைத்தவராகிய, அடுகுறள் படைவீரர்- (பகைவரைக்) கொல்லும் (81)பூதப் படைவீரர்களும்.

புத்தி அட்டகர் நாலிரு கோடிமேல் புகப்பெய்த நரகங்கள் பத்தி ரட்டியுங் காப்பவர் பாரிடப் படையுடைக் கூர்மாண்டர் சத்தி யச்சிவ பரஞ்சுட ருதவிய சதஉருத் திரர்அன்னார் உய்த்த ளித்தவீ ரைம்பது கொடியர் உருத்திர கணநாதர்.

புத்தி அட்டகர்- அட்ட வித்தியேச்சுரர்களும், நாலிரு கோடி மேல் புகப்பெய்த பத்திரட்டி நரகங்களும் காப்பவர்- இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களையும் காப்பவர்களாகிய, பாரிடப்படை உடைக் கூர்மாண்டர்- பூதப்படையினையுடைய கூர்மாண்டரும், சத்தியம்- உண்மை வடிவான சிவபரஞ் சுடர் உதவிய- சிவபரஞ்சோதி அருளிய, சத உருத்திரர்- நூறு உருத்திரர்களும், அன்னார் உய்த்து அளித்த ஈரைம்பது கோடியர் உருத்திரர்- அவர்கள் தந்தருளிய நூறு கோடியராகிய உருத்திரர்களும், கணநாதர்- கணத்தலைவர்களும். (82)

பட்ட காரீவா யரவணி பவர்பசு பதியுருத் திரராதி
அட்ட முர்த்திகள் மேருவி னவிர்சுட ராடகர் தோடேந்தும்
மட்டறாமலர் மகன்செருக் கடங்கிட மயங்கிய விதிதேற்ற
திட்டை யாலவன் நெற்றியில் தோன்றிய நீலலோ கிதநாதர்.

காரிபட்டவாய் அரவு அணி- நஞ்சு பொருந்திய வாயினையுடைய பாம்புகளை அணிந்த, பவர் பசுவதி உருத்திரர் ஆதி அட்ட மூர்த்திகள்- வாசபதி உருத்திரர் முதலான எட்டு முர்த்திகளும், மேருவின் அவிர் சுடர் ஆடகர்- மேருவைப் போல விளங்கும் ஒளியினையுடைய ஆட கேச்சுரர்களும், தோடு ஏந்தும்- இதழ்களை ஏந்திய, மட்டு அறா- தேன் நீக்காத, மலர்மகன் செருக்கு அடங்கிட- தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமனின் தருக்கு அடங்க, மயங்கிய விதிதேற்ற- அவன் மயங்கிய ஆக்கற் றொழிலைத் தெளிவிக்க, நிட்டையால் அவன் நெற்றியில் தோன்றிய நீல லோகித நாதர்- நிட்டையினால் அவனது நெற்றியிலுதித்த நீல லோகித உருத்திரரும்.

பால மேற்றசெந் தழல்விழி

உருத்திரர் பதினொரு பெயர்வாகைச்

சூல மேற்றகங் காளக

பாலியர் துரகத நெடுங்காரி

நீல மேற்றபைங் கஞ்சுகப்

போர்வையின் நெடியவர் நிருவாணக்

கோல மேற்றவ ரெண்மர்ஞா

எப்புறங் கொண்டகேத் திரபாலர்.

பாலம் ஏற்ற செந்தழல் விழி உருத்திரர் பதினொரு பெயர்-நெற்றியிற் பொருந்திய சிவந்த அழற் கண்ணையுடைய பதினொரு உருத்திரர்களும், வாகைச் சூலம் ஏற்ற கங்காள கபாலியர்-வெற்றியையுடைய சூலத்தை ஏந்திய முழுவெலும்பைத் தரித்தவரும் கபாலத்தைக் கையிலேந்தியவருமான சிவகணத் தலைவர்களும், துரகத நெடுங்காரி- குதிரையையுடைய பெரிய சாத்தனும், நீலம் ஏற்ற பைங் கஞ்சுகப் போர்வையின் நெடியவர்- கரிய நிறம் பொருந்திய பசிய சட்டையைத் தரித்த சிவகணத் தலைவர்களும், நிருவாணக் கோலம் ஏற்றவர்-ஆடையில்லாக் கோலமுடையராய், ஞாளிப்புறம் கொண்ட கேத்திர பாலர் எண்மர்- ஞாளியின் முதுகில் தங்குதலைக் கொண்ட கேத்திர பாலர் எண்மரும். (சேத்திரபாலர்)

செய்ய தாமரைக் கண்ணுடைக் கரியவன் செம்மலர் மணிப்பீடத்து

ஐயன் வாசவ னாதிஎண்

டிசைப்புலத் தமரரெண் வசுதேவர்

மையில் கேள்விசா லேழெழு

மருத்துகண் மருத்துவ ரிருவோர்வான்

வெய்ய வாள்வழங்கு ஆறிரண்

டருக்கரோர் வெண்சுடர் மதிச்செல்வன்.

செய்யதாமரைக் கண் உடை கரியவன்- செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடைய திருமாலும், செம்மலர் மணிப்பீடத்து ஐயன்- செந்தாமரைமலரை அழகிய பீடமாகக் கொண்ட பிரமனும், வாசவன் ஆதி எண் திசைப்புலத்து அமரர்- இந்திரன் முதலான எட்டுத் திக்குப் பாலகர்களும், எண்வசுதேவர்- எட்டு வசுக்களும், மை இல் கேள்வி சால் ஏழெழு மருத்துகள்-குற்றமற்ற நூற் கேள்விமிக்க நூற்பத்தொன்பது மருத்துக்களும், மருத்துவர் இருவோர்- அச்சுவினி தேவரிருவரும், வான் வெய்ய வாள் வழங்கு ஆறிரண்டு அருக்கர்-வானினின்றும் வெப்பமாகிய ஒளியை வீசும் பன்னிரண்டு கூரியர்களும், வெண்சுடர் ஓர் மதிச் செல்வன்- வெள்ளிய ஒளியினையுடைய ஒரு சந்திரனும்.

கையுங் கால்களுங் கண்பெற்றுக் கதிபெற்ற கடும்புலி முனிச்செல்வன் பைய ராமுடிப் பதஞ்சலி பாற்கடல் பருகிமா தவன்சென்னி செய்ய தாள்வைத்த சிறுமுனி குறுமுனி சிவம்உணர் சனகாதி மெய்யு ணர்ச்சியோர் வாமதே வன்சுகன் வியாத (ச)ன் நாரதன் மன்னோ.

கையும் கால்களும் கண்பெற்று- கைகளிலும் கால்களிலும் கண்கனைப் பெற்று, கதிபெற்ற கடும்புலி முனிச் செல்வன்- வீடு பேற்றை யடைந்த கடிய தவமாகிய செல்வத்தினையுடைய புலிக்கால் முனியும், பைமுடி அரா பதஞ்சலி- படத்தைக் கொண்ட முடியினையுடைய பாம்பாகிய பதஞ்சலி முனியும், பால் கடல் பருகி- பாற் கடலைக் குடித்து, மாதவன் சென்னி- திருமாலின் முடியில், செய்ய தாள் வைத்த- சிவந்த அடிகளை வைத்த, சிறுமுனி- உபமன்னியு முனியும், குறுமுனி- அகத்திய முனியும், சிவம் உணர் சனக ஆதி மெய் உணர்ச்சியோர்- சிவத்தை உணர்ந்த சனகர் முதலிய மெய்யுணர்வையுடைய நான்கு முனிவர்களும், வாமதேவன் சுகன் வியாதன் நாரதன்- வாமதேவ முனியும் சுகமுனியும் வியாதமுனியும் நாரத முனியும்.

எழுவ ரன்னையர் சித்தர்விச் சாதர ரியக்கர் கின்னரர் வேத முழுவ ரம்புணர் முனிவர்யோ கியர்மணி முடித்தலைப் பலநாகர் வழுவில் வான்தவ வலியுடை நிருதர்வாள் வலியுடை அசுரேசர் குழுவொ டும்பயில் பூதவே தாளர்வெங் கூளிக ளரமாதர். எழுவர் அன்னையர்- ஏழு மாதரும், சித்தர்- சித்தரும், விச்சாதரர் வித்தியாதரரும், இயக்கர்- இயக்கரும், கின்னரர்- கின்னரரும், வேதவரம்பு முழுது உணர் முனிவர் யோகியர்- மறையின் எல்லை முடிய உணர்ந்த முனிவர்களும் யோகிகளும், மணி முடித்தலை பல நாகர்- மணி விளங்கும் உச்சியையுடைய தலையினையுடைய பல உரகர்களும், வழு இன் வான் தவவலி உடை நிருதர்-குற்றமில்லாத சிறந்த வலிமையையுடைய அரக்கர்களும், வாள் வலி உடை அசுரேசர்- வாளின் வலிமைவுடைய அசுரர் தலைவர்களும், குழுவொடும் பயில் பூத வேதாளர்-கூட்டத்தோடு உலாவும் பூத வேதாளர்களும், வெம் கூளிகள்-கொடிய கூளிகளும் அரமாதர்- தேவமகளிரும். (87)

அன்டி னோடு அயனம்பரு வம்திங்க ளாறிரண்டு இருபக்கம் ஈண்டு மைம்பொழு தியோகங்கள் கரணங்க ளிராப்பகல் இவற்றோடும் பூண்ட நாழிகை கணமுதற் காலங்கள் பொருகடன் அதிதிக்கு நீண்ட மால்வரை திக்கய மேகமின் நிமிர்ந்தவைம் பெரும்பூதம்.

ஆண்டினோடு அயனம் பருவம் ஆறிரண்டு திங்கள் இருபக்கம்-ஆண்டுகளும் அயனங்களும் பருவங்களும் பன்னிரண்டு மாதங்களும் இரண்டு பக்கங்களும், ஈண்டும் ஐம்பொழுது யோகங்கள் கரணங்கள் இராப்பகல் இவற்றோடும்- நெருங்கிய ஐந்து பொழுதுகளும் யோகங்களும் கரணங்களும் இரவும் பகலும் இவற்றினோடும், பூண்ட நாழிகை கணம் முதல் காலங்கள்-பொருந்திய நாழிகையும் கணமும் முதலிய காலங்களும், பொருகடல் நதி திக்கு- மோதும் கடல்களும் ஆறுகளும் திசைகளும், நீண்ட மால்வரை- நெடிய பெரிய மலைகளும், திக்கயம்- திக்கு யானைகளும், மேகம்- மேகங்களும், மின்-மின்னல்களும், நிமிர்ந்த ஐம்பெரும் பூதம்- உயர்ந்த ஐந்து பெரிய பூதங்களும்.

மந்தி ரம்புவ னங்கள்தத் துவங்கலை வன்னங்கள் பதம்வேதம் தந்தி ரம்பல சமயநூற் புறந்தழீடுச் சார்ந்த நூல் தருமாதி முந்தி ரங்கிய சதுர்விதஞ் சரியையே முதலிய சதுட்பாதம் இந்தி ரங்குநீர் முடியவ ரடியவர் இச்சியா எண்சித்தி. மந்திரம்- மந்தரங்களும், புவனங்கள்- புவனங்களும், தத்துவம்-தத்துவங்களும், கலை- கலைகளும், வன்னங்கள்- எழுத்துக்களும், பதம்- பதங்களும், வேதம்- மறைகளும், தந்திரம்- ஆகமங்களும், பல சமயநூல்- பலவகைச் சமய நூல்களும், புறம்தழீஇ சார்ந்த நூல்- இவற்றின் புறமாக இயைந்து பொருந்திய நூல்களும், தருமம் ஆதி முந்து இரங்கிய- அறமுதலாக முதன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட, சதுர்விதம்- உறுதிப் பொருள் நான்கும், சரியை முதலிய சதுட்பாதம்- சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களும், இந்து இரங்கு நீர் முடியவர் அடியவர் இச்சியா எண்சித்தி- சந்திரனையும் ஒலிக்கும் கங்கையினையும் அணிந்த முடியினையுடைய சிவபெருமானுடைய அடியார்கள் விரும்பாத எட்டுச் சித்திகளும்.

ஆயி ரங்கட லனையவாய்ப் பரந்தெழு மாயிரம் அனிகத்துள் ஆயி ரங்கதி ரனையராய் உருத்திரர் அந்தரத் தவர்அண்டம் ஆயி ரந்தகர் பட்டெனத் துந்துபி யாயிரங் கலந்தார்ப்ப ஆயி ரஞ்சத கோடியோ சனைவழி அரைக்கணத் திடைச்செல்வர்.

ஆயிரம் கடல் அனையவாய்ப் பரந்து எழும் ஆயிரம் அனிகத்துள்- அயிரங்கடல்களை ஒப்பனவாய்ப் பரந்து எழுந்த எல்லை அற்ற சேனைகளுள், ஆயிரம் கதிர் அனையராய் உருத்திரர் அந்தரத்தவர்- அளவற்ற சூரியர்களை ஒத்வர்களாய் உருத்திரர்களும் தேவர்களும், ஆயிரம் அண்டம் தகர்பட்டென-பல்லாயிர அண்டங்களும் உடைபட்டனவென்று சொல்லுமாறு, ஆயிரம் துந்துபி கலந்து ஆர்ப்ப- எண்ணிறந்த வாத்தியங்கள் தம்முட் கலந்து ஒலிக்க, ஆயிரம் சதகோடி யோசனை வழி- நூறாயிரங் கோடி யோசனை வழியை, அரைக்கணத் திடைச்செல்வார்- அரைக் கணப்பொழுதிற் சென்று கடப்பாராயினர்.

சித்தம் தேர்முனி வேந்தருந் தேவருஞ் சிவனுருத் தரித்தோரும் தத்தந் தேர்முத லூர்தியர் வார்திகழ் சந்தன மணிக்கொங்கைக் கொத்துஅம் தேமலர்க் குழன்மனை யாரொடுங் குளிர்விசும் பாறாச்சென்று அத்தந் தேரிடை யாள்பங்க னணிவரைக் கணியராய் வருகின்றார். சித்தம் தேர் முனிவேந்தரும்- மனந்தெளிந்த முனிபுங்கவர்களும், தேவரும்- தேவர்களும், சிவன் உரு தரித்தோரும்-உருத்திரர்களும், தத்தம் தேர் முதல் ஊர்தியர்- தங்கள் தங்கள் தேர் முதலிய ஊர்த்திகளை யுடையராய், வார்திகழ்-கச்சு விளங்கும், சந்தனம்- களபமணிந்த, மணிக் கொங்கை-கூசுகத்தினையுடைய கொங்கைகளையும், அம் தேம் மலர்க் கொத்து- அழகிய தேனையுடைய பூங்கொத்தினையணிந்த, குழல்- கூத்தலையுமுடைய, (தத்தம்) மனையாரொடும்- தங்கள் தங்கள் மனைவி யாரோடும், குளிர் விசும்பு ஆறாச் சென்று-குளிர்ந்த வான் வழியாகச் சென்று, அதந்து ஏர் இடையாள் பங்கன்- அந்த நூல்போலும் இடை யினையுடைய உமையவளை ஒரு பாகத்திலுடைய சிவபிரானது, வரைக்கு அணியராய் வருகின்றார்- அழகிய கயிலைமலைக்கு நெருங்கியவராய் வருகின்றார்கள்.

இழிந்த வூர்தியர் பணிந்தெழும் யாக்கைய ரிறைபுகழ் திருநாமம்

மொழிந்த நாவீனர் பொடிப்பெழு மெய்யீனர் முகிழ்த்தகை முடியேறக்

கழிந்த அன்பினர் கண்முதற்

புலங்கட்குங் கருணைவாள் சுவையூறப்

பொழிந்த வானந்தத் தேனுறை

திருமலைப் புறத்துவண் டெனமொய்த்தார்.

இழிந்த ஊர்தியர்- (இங்ஙனம் வந்தவர்கள்) ஊர்திகளினின்றும் இறங்கினவர்களாய், பணிந்து எழும் யாக்கையர்- விழுந்து பணிந்தெழும் உடலையுடையவர்களாய், இறைபுகழ் திருநாமம் மொழிந்த நாவின் இறைவன் திருப்புகழ்களையும் திருப் பெயர்களையும் பரவும் நாவினை உடையவர்களாய், பொடிப்பு எழு மெய்யினர்- புளகங்கொண்ட மெய்யினை யுடையவர்களாய், முகிழ்த்தகை முடி ஏறக் கழிந்த அன்பினர்- கூப்பிய கைகள் உச்சியில் ஏற மிக்க அன்பினையுடையவர்களாய், கண்முதல் புலங்கட்கும்- கண் முதலிய ஐம்பொறிகளையும், கருணை வான் சுவை ஊற- அருளாகிய சிறந்த சுவை சுரக்குமாறு, பொழிந்த ஆனந்தத் தேன் உறை- பொழிந்த ஆனந்தத் தேனாகிய இறைவன் வதியும், திருமலைப் புறத்து- திருமலையின் வெளியில், வண்டு என மொய்த்தார் வண்டுகள் போல நெருங்கினார்கள். (92)

விரவு வானவர் நெருக்கற ஒதுக்குவான் வேத்திரப் பயைர்சி இரவு வார்சடை நந்தியம் பிரானவ ரணிமணி முடிதாக்கப் பரவு தூளியிற் புதைபடு கயிலையம் பருப்பதம் பகல்காலும் இரவி மண்டலத் தொடுங்குநா வொடுங்கிய இந்துமண் டலமானும்.

விரவு வானவர் நெருக்கு அற ஒதுக்குவான்- நெருங்கிக் கூடிய தேவர்களின் நெருக்கமற ஒதுக்கும் பொருட்டு, அரவுவார் சடைபாம்பினை யணிந்த நீண்ட சடையினையுடைய, எம்பிரான் நந்தி- எமது பிரானாகிய திருநந்தி தேவர், வேத்திரப்படை ஓச்சி- பிரம்புப் படையை வீசி, அவர் அணிமணி முடிதாக்க- அத்தேவர்கள் அணிந்த மணி முடிகளில் தாக்குதலால், பரவு தூளியில்- (சிந்திப்) பரந்த மணித்துகளினுள், புதைபடு கயிலை அம் பருப்பதம்- மறைந்த அழகிய கயிலை மலையானது, பகல் காலும் இரவி மண்டலத்து- ஒளிவீசும் சூரிய மண்டலத்துள், ஒடுங்கு தாள் ஒடுங்கிய- அமாவாசையில் ஒடுங்கிய, இந்து மண்டலம் மானும்- சந்திர மண்டலத்தை ஒக்கும். (93)

வந்த வானவர் புறநிற்ப நந்தியம் வள்ளலங்கு உள்ளெய்தி எந்தை தாள்பணிந் தையவிண் ணவரெலா மீண்டினார் எனாண்டுத் தந்தி டென்னவந் தழைத்துவேத் திரத்தினால் தராதரந் தெரிந்துய்ப்ப முந்தி முந்திவந் திறைஞ்சினார் சேவடி முண்டக முடிசூட.

வந்த வானவர் புறம் நிற்ப- வந்த தேவர்கள் புறத்தில் நிற்க, எம் வள்ளல் நந்தி அங்கு உள் எய்தி- எமது வள்ளலாகிய திருநந்திதேவர் அங்கு உள்ளே சென்று, எந்தை தாள் பணிந்து-எம் அப்பனாகிய இறைவன் திருவடிகளை வணங்கி, ஐய-ஐயனே, விண்ணவர் எலாம் ஈண்டினார் என- தேவர்கள் அனைவரும் வந்திருக்கின்றார்களென்று கூற, ஈண்டு தந்திடு அழைப்பாயென்று (ஆயின்) இங்கு அழைத்து தராதரம் தெரிந்து வேத்திரத்தினால் உய்ப்ப-வந்து அவரவர் தகுதியையறிந்து அவர்களை அழைத்து வந்து முண்டகம் சேவடி பிரப்பங்கோலாற் குறித்துச் செலுத்த, முடிசூட- சிவந்த திருவடிகளாகிய தாமரை மலர்களைத் தங்கள் முடிகள் சூடுமாறு, முந்தி முந்தி வந்து இறைஞ்சினார்- முற்பட்டு வந்து வணங்கினார்கள்.

தீர்த்தன் முன்பணிந் தேத்துகின் றார்களிற் சிலர்க்குத்தன் திருவாயின் வார்த்தை நல்கியுஞ் சிலர்க்கருள் முகிழ்நகை வழங்கியும் சிலர்க்குக்கண் பார்த்து நீண்முடி துளக்கியும் சிலர்க்கருட் பரிசிறந்து எழுந்து அண்டம். காத்த கண்டனோர் மண்டபத் திடையுக்குக் கடிமணக் கவின் கொள்வான்.

தீர்த்தன்- சிவபெருமான், முன்பணிந்து ஏத்துகின்றார்களில்-தமது திருமுன் வணங்கிப் பரவுகின்றார்களில், சிலர்க்குத் தன் திருவாயின் வார்த்தை நல்கியும்- சிலருக்குத் தமது திருவாயால் வார்த்தையருளியும், சிலர்க்கு அருண் முகிழ் நகை வழங்கியும்-சிலருக்கு அருளோடு கூடிய புன்னகை அரும்பியும், சிலர்க்குக் கண் பார்த்தும்- சிலருக்குத் திருநோக் கருளியும், சிலர்க்கு நீண்முடி துளக்கியும்- சிலருக்கு நீண்டமுடியினை அசைத்தும், அருள் பரிசில் தந்து- (இவ்வாறு) அருட்கொடை நல்கி, அண்டம் காத்தகண்டன் எழுந்து- அண்டங்கள் பொன்றாது (நஞ்சினையுண்டு) காத்தருளிய திருமிடற்றினையுடைய இறைவன் எழுந்து, ஓர் மண்டபத்திடை புக்கு - ஒரு மண்டபத்துட் புகுந்து, கடிமணக் கவின் கொள்வான்- திருமணக் கோலம் கொள்ளுதற்குத் திருவுள்ளங்கொள்ள. (95)

அண்ட நாயகன் திருவுளக் குறிப்புணர்ந் தளகைநா யகனுள்ளம் பூண்ட காதன்மேற் கொண்டெழும் அன்புந்தன் புனிதமெய்த் தவப்பேறும் ஈண்ட வாங்கணைந்து எண்ணிலா மறைகளு மிருவரு முனிவோருந் தீண்ட ருந்திரு மேனியைத் தன்கையால் தீண்டிமங் கலஞ்செய்வான்.

ஆண்டநாயகன் திரு உளக் குறிப்பு உணர்ந்து அளகை நாயகன்-எல்லா உயிர்களையும் ஆண்டருளிய இறைவனது திருவுள்ளக் குறிப்பினை அறிந்து அளகைப் பதியின் தலைவனாகிய குபேரன், உள்ளம் பூண்ட காதல் மேற்கொண்டு- உள்ளத்திலுள்ள விருப்பத்தை மேற் கொண்டு, எழும் அன்பும்-அன்பும்- தன் புனித மெய்த்தவப் பேறும் ஈண்ட- தனது உண்மைத் தவப்பயனும் வந்து ஆங்கு கைகூட, அணைந்து-

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அம்மண்டபத்திற் சென்று, எண் இலா மறைகளும்- அளவில்லாத வேதங்களும், இருவரும்- திருமால் அயன் என்னும் இருவரும், முனிவோரும்- முனிவர்களும், தீண்டு அரும் திருமேனியை-தீண்டுதற்கரிய திருமேனியை, தன் கையால் தீண்டி மங்கலம் செய்வான்- தன் கையால் தொட்டுத் திருமணக்கோலம் செய்யத் தொடங்கினான்.

பூந்து கிற்படாங் கொய்சகத் தானைபின் போக்குகோ வணஞ்சாத்தி ஏந்தி ரட்டைஞாண் பட்டிகை இறுக்கிவண் டிரைக்குநாண் மலர்க்குஞ்சி வேய்ந்து கற்பகப் புதுமலர்ச் சிகழிகை மலைந்துநி றணிமெய்யிற் சாந்த மான்மதம் தண்பனி நீரளாய்த் தடக்கையான் மட்டித்தான்.

பூந்துகில் படாம்- அழகிய ஆடையை, கொய் சகத்தானை- (முன் புறத்தில்) கொய்சக ஆடையாகவும், பின் பின்புறத்தில், போக்கு கோவணம் சாத்தி- போக்குகின்ற கோவணமாகவும் சாத்தி, ஏந்து இரட்டை ஞாண் பட்டிகை இறுக்கி- அழகு மிக்க இரட்டையாகிய அரை ஞாணைப் பட்டிகையோடு இறுக்கி, வண்டு இரைக்கும் நாள் மலர்க் குஞ்சி வேய்ந்து- வண்டுகள் ஒலிக்கும் அன்றலர்ந்த மலர்களை யணிந்த குஞ்சியைக் கொண்டையாகப் புனைந்து, கற்பகம் புதுமலர் சிகழிகை மலைந்து- கற்பகத்தின்புதிய மலர்களால் தொடுத்த மாலையை (அக் கொண்டையில்) சூடி, நீறு அணி மெய்யில்- திருநீறு தரித்த திருமேனியில், சாந்தம் மான்மதம் தண் பனிநீர் அளாய்- சந்தனத்தோடு மிருக மதத்தையும் குளிர்ந்த பனி நீரையுங் கலந்து, தடக்கையால் மட்டித்தான்- நீண்ட கையாற் பூசினான்.

இரண்டு செஞ்சுடர் நுழைந்திருந் தாலென இணைமணிக் குழைக்காதிற்

சுருண்ட தோடுபொற் குண்டலம் திணியிருள் துரந்துதோட் புறம்துள்ள

மருண்ட தேவரைப் பரமென மதிப்பவர் மையல்வல் லிருள்மான

இருண்ட கண்டமேல் முழுமதி கோத்தென இணைத்தகண் டிகைசாத்தி. இணைமணிக் குழைக்காதில்- இரண்டாகிய அழகிய சங்கக் குழைகள்- அணிந்த திருச் செவிகளில், இரண்டு செஞ்சுடர் நுழைந்து இருந்தாலேன- இரண்டு சூரியர்கள் குடிபுகுந்து இருந்தாற்போல, சுருண்ட பொன்தோடு குண்டலம்- சுருண்ட பொற்றோடும் பொற்குண்டலமும், திணி இருள் துரந்து தோள்புறம் துள்ள- செறிந்த இருளை ஒட்டித் தோட்புறத்தில் அசைந்தாடத் (தரித்தும்), மருண்ட தேவரை- மயக்கமுற்ற தேவர்களை, பரம் என மதிப்பவர்- பரம் பொருளென்று கருதுபவரின், மையல் வல் இருள் மான இருண்டுமயக்கமாகிய வலிய இருளையொக்க இருண்ட, கண்டமேல்-திருமிடற்றின்மேல், முழுமதி கோத்தென- நிறைமதியைக் கோவை செய்தாற்போல, இணைத்த கண்டிகை சாத்தி- இணைத்துச் செய்த வயிரக் கண்டிகையைத் தரித்தும்.

வலங்கி டந்தமுந் நூல்வரை அருவியின் வயங்குமார் பிடைச்சென்னித் தலங்கி டந்தவெண் திங்களுற் றமுதெனத் தாளமா லிகைசாத்தி இலங்கி டந்தமா லிகைப்பரப் பிடையியைந் திருள்முகம் பிளந்தாரம் கலங்கி டந்தபாற் கடல்முளைத் தெழுமிளங் கதிரெனக் கவின்செய்து.

வலம் கிடந்த முந்நூல்- வலப்புறங்கிடந்த முந்நூலானது, வரை அருவியின் வயங்கு மார்பிடை- மலையினின்று ஒழுகும் அருவிபோல விளங்கும் திருமார்பின்கண், சென்னித் தலம் கிடந்த வெண் திங்கள் ஊற்று அமுது என- முடியின்கண் தங்கிய வெள்ளிய திங்களால் பொழியப்பெற்ற அமுதத்தைப்போல, தரளமாலிகை சாத்தி- முத்துமாலையைத் தரித்தும், இலங்கிடு அந்த மாலிகைப் பரப்பிடை- விளங்குகின்ற அந்த முத்துமாலைப் பரப்பின் நடுவில், இருள் முகம்பிளந்த ஆரம்- இருள் முகத்தைக் கிழித்த மாணிக்க மாலையை, கலம் கிடந்த பால் கடல் முளைத்து எழும்- மரக்கலங்கள் தங்கிய பாற்கடலின்கண் தோன்றி எழுந்த, இளங்கதிர் என இயைத்து- இளஞ் சூரியனைப்போலத் தரித்து, கவின் செய்து- அழகு செய்தும்.

திசைக டந்தநாற் புயங்களிற் பட்டிகை சேர்த்துவா ளெறிக்குந்தோள் நசைக டந்தநல் லார்மனங் கவர்ந்துயிர் நக்கூிங் கதஞ்சாத்தி அசைக டங்கலுழ் வாரண வுரிவைநீத்து அணிகொளுத் தரியம்பெய்து இசைக டந்தமந் திரபவித் திரமெடுத் தெழில்விரல் னுழைவித்து.

திசை கடந்த நால் புயங்களில்- திக்குகளைக் கடந்த நான்கு திருத்தோள்களிலும், பட்டிகை சேர்த்து- பட்டிகைகளைத்தரித்தும், வாள் எறிக்கும் தோள்- ஒளி வீசும் அத்தோள்களில், நசைகள் தந்த நல்லார் மனம் கவர்ந்து- விருப்ப மிக்க (முனிவர்) பன்னியர்களின் மனத்தைக் கவர்ந்து, உயிர் நக்க (அவர்கள்) உயிரையுமுண்ட, அங்கதம் சாத்தி- தோளணிகளை அணிந்தும், கடம் கலுழ்- மதத்தைப் பொழியும், அசை- அசைகின்ற, வாரண உரிவை நீத்து- யானையின் தோலை அகற்றி, அணிகொள் உத்தரீயம் பெய்து- அழகிய மேலாடையைச் சாத்தியும், இசைகடந்த மந்திர பவித்திரம் எடுத்து- சொல்லைக் கடந்த மந்திர வடிவமான பவித்திரத்தை எடுத்து, எழில் விரல் நுழைவித்து- அழகிய விரலில் அணிந்தும். (100)

உடுத்த கோவண மிசைப்பொலந் துகிலசைத்து உரகமைந் தலைநால

விடுத்த போல்வெயின் மணித்தலைக் கொடுக்குமின் விடவிரு புறந்தூக்கித்

தொடுத்த தார்புயந் தூக்கிநூ புரங்கழல் சொற்பதங் கடந்தன்பர்க்

கடுத்த தாளிலிட் டிருநிதிக் கோமக னருந்தவப் பயன் பெற்றான்.

உடுத்த கோவணம் மிசை- உடுத்த கோவணத்தின் மேல், பொலம் துகில் அசைத்து- பொன்னாடையை இறுகக்கட்டி (அதன் மேல்), உரகம் ஐந்தலை நால விடுத்தபோல்- பாம்பு ஐந்து தலைகளையும் தொங்கவிட்டமை போல, வெயில் மணித்தலைக் கொடுக்கு- ஒளி பொருந்திய மாணிக்கத் தலைக்கொடுக்கு, மின் விட- ஒளிவீச, இரு புறம் தூக்கி- இரண்டு பக்கங்களிலும் தொங்க விட்டும், தொடுத்த தார் புயம் தூக்கி- மலர்களாற்றொடுத்த மாலையினைத் திருத்தோளிற் சாத்தியும், சொல்பதம் கடந்து அன்பர்க்கு அடுத்த தாளில்- சொல்லின் அளவையும் கடந்தும் அடியார்களுக்கு அண்மையிற் பொருந்திய திருவடிகளில், நூபுரம் கழல் இட்டு- சிலம்பையும் வீரகண்டையையும் அணிந்தும், இருநிதிக் கோமகன்- சங்கம்

பதுமம் என்னும் இரண்டு நிதிகளுக்கும் தலைவனாகிய குபேரன், அருந்தவப் பயன் பெற்றான்- அரிய தவங்களின் பயனை அடைந்தான்

செங்கண் மாலய னிந்திரன் முதற்பெருந் தேவர்க்கும் யாவர்க்கும்

மங்க லந்தரு கடைக்கணா யகனொரு மங்கலம் புனைந்தான்போற்

சங்கை கொண்டுகும் போதரன் முதுகின்மேற் சரணம்வைத் தெதிர் போந்த

துங்க மால்விடை மேற்கொடு நடந்தனன் சுரர்கள்பூ மழைதூர்த்தார்.

செங்கண்மால் அயன் இந்திரன் முதல்- சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் பிரமன் இந்திரன் முதலிய, பெருந்தேவர்க்கும் யாவர்க்கும்- பெரிய தேவருக்கும் மற்றியாவருக்கும், கடைக்கண் மங்கலம் தரு நாயகன்- கடைக்கணோக்கத்தால் எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கவல்ல இறைவன், ஒரு மங்கலம் புனைந்தான் போல் சங்கை கொண்டு- (தான்) ஒரு மங்கலக் கோலஞ் செய்து கொண்டவன் போலத் திருவுளங்கொண்டு, கும்போதரன் முதுகின்மேல் சரணம் வைத்து- கும்போதரன் முதுகின் மேல் தனது திருவடியை வைத்து, எதிர் போந்த துங்க மால்விடை மேற்கொடு-எதிரே வந்த உயர்ந்த பெரிய இடபத்திலேறி, நடந்தனன்-நடந்தருளினான், சுரர்கள் பூ மழை தூர்த்தார்- தேவர்கள் மலர் மாரி பொழிந்தனர்.

அந்த ரத்தவ ரந்தர துந்துபி யைந்துமார்த் தனர்சூழ

வந்து ரக்கரு மியக்கரும் பூதரு மங்கல வியங்கல்லக்

கொந்த லர்க்கருங் குழலர மடந்தையர் கொளைவல்விஞ் சையர்தாளம்

தந்த சைத்திட மலர்ந்தபூங் கொம்பர்போற் சாய்ந்தசைந் தனராட.

அந்தரத்தவர் அந்தர துந்துபி ஐந்தும் ஆர்த்தனர் சூழ- தேவர்கள் தேவ துந்தபி ஐந்தனையும் முழக்கிச் சூழவும், அரக்கரும் இயக்கரும் பூதரும் வந்து மங்கல இயம் கல்ல- அரக்கர்களும் இயக்கர்களும் பூதர்களும் வந்து மங்கல இயங்களைக் கல்லென்று முழக்கவும், கொளைவல் விஞ்சையர் தாளம் தந்து அசைத்திட- இசையில் வல்ல வித்தியாதரர் தாளம் போட்டு ஆட்டுவிக்க, கொந்து அலர் கருங்குழல் அரமடந்தையர்-கொத்தோடு பூக்களையணிந்த கரிய கூந்தலையுடைய தேவ மாளிர், மலர்ந்த பூங்கொம்பர் போல் சாய்ந்து அசைந்தனர் ஆட-அலர்ந்த பூக்களையுடைய கொம்புபோல் சாய்ந்து அசைந்து ஆடவும்.

துங்க மாயிரங் கருவியா யிரமலைத் தூங்கிருண் முழைதோறுஞ் சிங்க மாயிரம் வாய்திறந் தார்த்தெனச் சிரங்களா யிரந்திண்டோள் அங்க மாயிர மாயிர முடையவ னாயிர முகந்தோறுஞ் சங்க மாயிர மாயிர மாயிரந் தடக்கையும் பிடித்தாத.

துங்கமாய் இரங்கு அருவிமலை- மிகுதியாய் ஒலிக்கும் அருவிகளையுடைய மலையின்கண், இருள் தூங்கு ஆயிரம் முழைதோறும்- இருள் குடிகொண்ட ஆயிரங் குகைகள்தோறும், சிங்கம் ஆயிரம் வாய் திறந்து ஆர்த்தென- ஆயிரம் சிங்கங்கள் வாய்திறந்து ஒலித்தாற்போல, ஆயிரம் சிரங்கள்-ஆயிரந் தலைகளையும், ஆயிரம் ஆயிரம் திண்தோள் அங்கம் உடையவன்- இரண்டாயிரம் திண்ணிய தோள்களாகிய உறுப்புக்களையுடைய பானுகம்பன், ஆயிரம் முகந்தோறும்-ஆயிரம் வாய்கள் தோறும், ஆயிரம் சங்கம்- ஆயிரம் சங்குகளை வைத்து, ஆயிரம் ஆயிரம் தடக்கையும் பிடித்து ஊத- இரண்டாயிரம் நீண்ட கைகளாலும் பிடித்து ஊதவும். (105)

போக்கு மாயவன் புணர்ப்பையு மிருண்மலப் புணர்ப்பையுங் கடந்தெம்மைக்

காக்கு நாயக னருச்சனை விடாதருட் கதியடைந்துள வாணன்

தூக்கு நேர்பட வாயிரங் கரங்களாற் றெம்மென முகக்தோறுந்

தாக்க வேறுவே றெழுகுட முழாவொலி தடங்கட லொலிசாய்ப்ப. போக்கும் மாயவன் புணர்ப்பையும்- போக்கத்தக்க மாயையினது வலிய தொடக்கையும், இருள்மலர்ப் புணர்ப்பையுங் கடந்து- ஆணவ மலத்தின் தொடக்கையும் (இயல்பாகவே) நீங்கி, எம்மை காக்கும் நாயகன்-எம்மைக் ஆளும் சிவபெருமானது, அருச்சனை விடாது- பூசனையை இடையறாது கொண்டு, அருள் கதி அடைந் துள வாணன்- (அவனது) திருவருளால் வீடுபேற்றையடைந்த வாண னென்பான், தூக்கு நேர்பட-பாடலுக்குப் பொருந்த, ஆயிரம் கரங்களால்- ஆயிரங் கைகளினாலும், முகந்தோறும் தாக்க- வாய்கள் தோறும் மோத, தொம் என வேறு வேறு எழு குட முழா ஒலி- தொம் என்று வேறுவேறாக எழுகின்ற குடமுழவின் ஒலியானது, தடங்கடல் ஒலி சாய்ப்ப- பெரிய கடலின் ஒலியைக் கீழ்ப்படுத்தவும்.

முனிவ ரஞ்சலி முகிழ்த்தசெங் கையினர் மொழியுமாசிய ருள்ளங் கனிவ ரும்பிய வன்பினர் பரவவுட் கருத்தொடு வழிக்கொண்டோர் துனிவ ருங்கண நாதர்கொட் டதிர்கரத் துணையினர் மழைபோலப் பனிவ ருங்கண ராடிய தாளினர் பாடுநா வினரேத்த.

முனிவர் அஞ்சலி முகிழ்த்த செங்கையினர்- முனிவர்கள் வணங்கிக் கூப்பி சிவந்த கைகளையுடையவர்களாய், மொழியும் ஆசியர்-கூறுகின்ற வாழ்த்து மொழிகளையுடையவராய், உள்ளம் கனிவு அரும்பிய அன்பினர்- உள்ளத்தின் கண் கனிந்து வெளித் தோன்றிய அன்பினையுடையவர்களாய், பரவ- (ஒருபால்) துதித்து வரவும், உள் கருத்தொடு வழிக் கொண்டோர்- ஒன்றின் கருத்துடன் வழிக் கொண்டோராகிய, துனி அருங் கணநாதர்- துன்பமில்லாத கணத்தலைவர்கள், கொட்டு அதிர்கரத் துணையினர்- கொட்டி அதிர்கின்ற இரண்டு கைகளையுடையவர்களாய், மழைபோல பனிவரும் கண்ணர்-மழைபோல ஆனந்தவருவி பொழியும் கண்களையுடையவர்களாய், ஆடின தாளினர்- ஆனந்த கூத்து ஆடும் அடிகளையுடையவர்களாய், நாவினர்- பாடுகின்ற நாவினையுடையவர்களாய், பாடும் ஏதத-(ஒருபால்) பரவி வரவும். (107)

இந்தி ரன்மணிக் களாஞ்சிகொண் டொருமருங் கெய்தமெல் லிலைவாசந் தந்தி லங்குபொன் னடைப்பைகொண் டீசனோர் சார்வர மருத்துக்கோ வந்தி ரங்கொலி யாலவட் டம்பணி மாறவா ரழறூபந் தந்து நேரநீர்க் கடவுள்பொற் கோடிகந் தாமரைக் கரந்தூக்க.

இந்திரன் மணிக்களாஞ்சி கொண்டு ஒரு மருங்கு எய்த- இந்திரன் மணிகள் பதித்த களாஞ்சியைக் கையிலேந்திக் கொண்டு ஒருபால் வரவும், ஈசன்- ஈசானன், மெல்லிலை வாசம் தந்து இலங்கு பொன் அடைப்பை கொண்டு ஓர் சார் வர- வெற்றிலையையும் வாசப் பொருளையும் தந்து விளங்கா நின்ற பொன்னாலாகிய அடைப்பையை எந்தி ஒரு பால் வரவும், மருத்துக்கோ- காற்றுக் கடவுள், வந்து இரங்கு ஒலி ஆலவட்டம் பணிமாற- வந்து ஒலிக்கும் ஒலியினையுடைய ஆல வட்டம் வீசி (ஒருபால் வரவும்), ஆர் அழல்- நிறைந்த தீக்கடவுள், தூபம் தந்து நேர- தூபத்பத்தைத் தந்து(ஒருபால்) வரவும், நீர்க்கடவுள் பொன் கோடிகம் தாமரைக் கரம் தூக்க- வருணதேவன் பொற்பூந் தட்டைத் தாமரை மலர் போன்ற கையில் ஏந்தி (ஒருபால் வரவும்).

நிருதி யாடிகொண் டெதிர்வர வடிக்கடி நிதிமுகந் தளகைக்கோன் கருதி யாயிரஞ் சிதறிடத் தண்டிநன் காஞ்சுகர் வினைசெய்யப் பரிதி யாயிரம் பணாடவி யுரகரும் பன்மணி விளக்கேந்தச் சுருதி நாயகன் றிருவடி முடியின்மேற் சுமந்துபின் புறஞ்செல்ல.

நிருதி ஆடி கொண்டு எதிர்வர- நிருதியானவன் கண்ணாடியை எதிரே வரவும், அளகைக் கோன் கருதி- அளகைக் கிறையாகிய குபேரன் திருமணச் சிறப்பை எண்ணி, அடிக்கடி ஆயிரம் நிதி முகந்து சிதறிட- அடிக்கடி அளவிறந்த பொருளை மொண்டு வீசவும், தண்டி- தண்டத்தையுடைய கூற்றுவன், நல் காஞ்சுகர் வினை செய்ய- நல்ல கஞ்சுரமாக்கள் செய்தல் போல நெருக்கத்தை விலக்கி வரவும், பரிதி ஆயிரம் பணாடவி உரகரும்-ஆயிரம் பணாடவியையுடைய விளங்கும் சூரியனைப்போல் சேடனும், பல்மணி விளக்கு ஏந்த- பல மாணிக்க விளக்குகளை எந்தி வரவும், சுருதி- வேதபுருடன், நாயகன் திருவடி- இறைவன் திருவடியை, முடியணி மேல் சுமந்து பின்புறம் செல்ல- தன் (109)முடியின் மேல் தாங்கிப் பின் புறத்தே வரவும்.

கங்கை காவிரி யாதிய நவநதிக் கன்னியர் குளிர் தூங்கப்

பொங்கு வார்திரைக் கொழுந்தெனக் கவரிகள் புரட்டவெண் பிறைக்கீற்றுத்

துங்க வாளெயிற் றிருளுடற் குழிவிழிச் சுடரழற் செம்பங்கிச்

சங்க வார்குழைக் குறியகுண் டோதரன் றண்மதிக் குடைதாங்க.

கங்கை காவிரி ஆதிய நவநதிக் கன்னியர்- கங்கை காவிரி முதலிய ஒன்பது தீர்த்தங்களாகிய மகளிரும், குளிர் தூங்க- குளிர்ச்சி மிக, பொங்குவார் திரைக் கொழுந்து என- மேலெழுகின்ற நீண்ட அலைக் கொழுந்துபோல, கவரிகள் புரட்ட- சாமரைகளைப் புரட்டி வீசவும், வெண்பிறைக் கீற்று தூங்க வாள் எயிற்று-வெள்ளிய பிறையின் கீற்றைப்போன்ற உயர்ந்த ஒளி பொருத்திய பற்களையும், இருள் உடல்- கரிய உடலையும், குழி விழி-குழிந்த கண்களையும், சுடர் அழல் செம்பங்கி- எரியும் தீப்போன்ற சிவந்த மயிரையும், சங்கவார் குழை- சங்காலாகிய நீண்ட குழைகளையுமுடைய, குறிய குண்டோதரன்- குறிய வடிவமுள்ள குண்டோதரன், தண்மதிக் குடை தாங்க- குளிர்ந்த சந்திரவட்டக் குடையினைத் தாங்கி வரவும்.

இடிக்கும் வானுரு மேறுயர் நெடுங்கொடி யெகினவெண் கொடிஞாலம்

முடிக்கு மூழிநா ளுளவர்கடுங் காலென மூச்செறி விடநாகந்

துடிக்க வாய்வீடு முவணவண் கொடிமுதற் சூழந்துசே வகஞ்செய்யுங்

கொடிக்கு ழாத்தினுட் கொடியர சாய்விடைக் கொடிபுடை பெயர்ந்தாட.

சூழ்ந்து சேவகம் செய்யும்- சூழ்ந்து சேவகம் செய்கின்ற, வான் இடிக்கும் உரும் ஏறு உயர் நொடுங்கொடி- வானின்கண் இடிக்கின்ற இடியேறாகிய உயர்ந்த நெடிய கொடியும், வெள் எகினக் கொடி- வெள்ளிய அன்னக் கொடியும், ஞாலம் முடிக்கும் ஊழி நாள்- உலகத்தை அழிக்கும் ஊழிக்காலத்தில், உளர் கடுங்கால் என- வீசுகின்ற சண்டமாருதத்தைப்போல், மூச்சு எறி விடநாகம்- மூச்சு விடுகின்ற நஞ்சினையுடைய பாம்புகள், துடிக்க வாய்விடும்- துடிக்குமாறு ஆர்க்கின்ற, வள் உவணக் கொடிமுதல் கொடிக் குழாத்தினுள்- வளப்பத்தினையுடைய கலுழக் கொடியும் முதலாகிய கொடிக் கூட்டங்களுள், விடைக்கொடி- இடபக் கொடியானது, கொடி அரசாய்- கொடிகளுக்கரசாய், புடை பெயர்ந்து ஆட- அசைந் தாடவும். (111)

கண்ணு தற்பிரான் மருங்கிரு கடவுளர் கப்புவிட் டெனத்தோன்றும்

வண்ண முத்தலைப் படையெடுத் தொருகுட வயிறுடைப் பெரும் பூதம்

பண்ண வப்பதி னெண்படைக் கலமுந்தன் பக்கமாச் சேவிப்ப

அண்ணல் முச்சுடர் முளைத்தொரு வரைநடந் தனையதோர் மருங்கெய்த.

நுதல் கண் பிரான்- நெற்றியிற் கண்ணையுடைய இறைவனின், மருங்கு- இரண்டு பக்கங்களிலும், இரு கடவுளர் கப்பு விட்டுடனத் தோன்றும்- அயனும் அரியுமாகிய இரண்டு தேவர்களும் கிளைத் தாற்போலக் காணப்படும், வண்ணம் முத்தலைப்படை- அழகிய மூன்று தலையையுடைய சூலப்படையை, பண்ணவப் பதினெண் படைக் கலமும்- தெய்வத்தன்மையுடைய பதினெட்டுப் படைகளும், தன் பக்கமாய்ச் சேவிப்ப- அதன் பக்கத்தே சேவித்து வர, குடவயிறு உடை ஒரு பெரும்பூதம்- குடம்போலும் வயிறுடைய ஒரு பெரிய பூதமானது, எடுத்து- அதனை யேந்தி, அண்ணல் முச்சுடர் முளைத்து- பெருமை பொருந்திய மூன்று சுடர்களும் உதிக்கப்பெற்று, ஒருவரை நடந்து அனையது ஓர் மருங்கு எய்த-ஒரு மலை நடந்ததை யொக்க ஒருபால் வரவும். (112)

பந்த நான்மறைப் பொருட்டிரட் டெனவட பாடல்செய் தெதிர்புட்ப

தந்த னேத்தவா னுயிருண வுருத்தெழு தழல்விடத் தெதிர்நோக்கும்

அந்த மாதியி லானிழல் வடிவமா யாடியி னிழல்போல

வந்த சுந்தரன் சாத்துநீ றொடுதிரு மாலையு மெடுத்தேந்த.

பந்தம் நான் மறைப் பொருள் திரட்டு என- தளையினையுடைய நான்கு வேதங்களின் பொருளைத் திரட்டிக் கூறினாற்போல, வடபாடல் செய்து எதிர் புட்பதந்தன் ஏத்த- வடமொழிப் பாடல்களைக் கூறி எதிரே புட்பதந்தன் துதித்து வரவும், வான் உயிர் உண உருத்து எழுதழல் விடத்து எதிர் நோக்கும்- தேவர்களின் உயிரை உண்ணச் சினந்து எழுந்த தீயைப்போலும் நஞ்சினுக்கு எதிரே செல்லும், அந்தம் ஆதி இலான் நிழல் வடிவமாய்- ஈறும் முதலுமில்லாத இறைவனது சாயையாகிய வடிவமாய், ஆடியின் நிழல் போல வந்த சுந்தரன்- கண்ணாடியின் நிழல்போலச் தோன்றியருளிய சுந்தரப்பெருமான், சாத்தும் நீறொடு திருமாலையும் எடுத்து ஏந்த- அணியுந் திருநீற்றோடு திருப்பள்ளித் தாமத்தையும் ஏந்தி வரவும்.

அன்னத் தேரின னயன்வலப் பாங்கரு மராவலி கவர்சேன

வன்னத் தேரினன் மாலிடப் பாங்கரு மலர்க்கரங் குவித்தேத்தப்

பொன்னத் தேமலர்க் கொன்றையான் வெள்ளியம் பொருப்பொடு மெழீடுப்போந்தால்

என்னத் தேரணி மதுரைமா நகர்ப்புறத் தெய்துவா னவ்வேலை.

அன்னத்தேரினன் அயன்வலப் பாங்கரும்- அன்னமாகிய தேரையுடைய பிரமன் வலப்பக்கத்தினும், அரா வலி கவர் சேன வன்னத் தேரினன் மால்- பாம்பின் வலியைக் கொள்ளை கொள்ளும் கலுழனாகிய அழகிய தேரையுடைய திருமால், இடப்பாங்கரும்- இடப்பக்கத்திலும், மலர்க் கரம் குவித்து ஏத்த- தாமரை மலர் போன்ற கைகளைக் கூப்பிப் பரவவும், பொன் அம் தேம் மலர்க் கொன்றையான்- பொன்போன்ற அழகிய தேனையுடைய கொன்றை மலர் மாலையையுடைய சிவபெருமான், வெள்ளியம் பொருப்பொடும் எழீஇப் போந்தால் என்ன- வெள்ளியங்கிரியோடும் எழுந்து வந்தாற் போல (இடபத்தின் மேல் எழுந்தருளி), தேர் அணி மா மதுரை நகர்ப் புறத்து எய்துவான்- நிலைத்தேரின் வரிசையையுடைய பெரிய மதுரைப்பதியின் புறத்தே வருகின்றான், அவ்வேலை- அது போது.

வேறு

தேவர்க டேவன் வந்தான் செங்கண்மால் விடையான் வந்தான் மூவர்கண் முதல்வன் வந்தான் முக்கணெம் பெருமான் வந்தான் பூவல ரயன்மால் காணாப் பூரண புராணன் வந்தான் யாவையும் படைப்பான் வந்தா னென்றுபொற் சின்ன மார்ப்ப. தேவர்கள்தேவன் வந்தான்- தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனாயுள்ளான் வந்தருளினன், செங்கண்மால் விடையான் வந்தான்- சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலாகிய இடபத்தையுடையவன் வந்தருளினான், மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான்- மூன்று கடவுளர்க்கும் முதல்வனாயுள்ளவன் வந்தருளினான், முக்கண் எம்பெருமான் வந்தான்- மூன்று கண்களையுடைய எம் பெருமான் வந்தருளினான், பூ அலர் அயன் மால் காணா- தாமரை மலரில் வதியும் பிரமனும் திருமாலுங் காணாத, பூரண புராணன் வந்தான்- எங்கும் நிறைந்த பழையோன் வந்தருளினான், யாவையும் படைப்பான் வந்தான்-எல்லாவற்றையும் ஆக்குவான் வந்தருளினான், என்று பொன் சின்னம் ஆர்ப்ப- என்று பொன்னாலாகிய சின்னங்கள் ஒலிக்க.

(115)

பெண்ணினுக் கரசி வாயிற் பெருந்தகை யமைச்ச ரேனை மண்ணினுக் கரசர் சேனை மன்னவர் பிறரு மீண்டிக் கண்ணினுக் கினியான் றன்னைக் கண்டெதிர் கொண்டு தாழ விண்ணினுக் கரச னூரின் வியத்தகு நகரிற் புக்கான்.

பெண்ணினுக்கு அரசி வாயில் பெருந்தகை அமைச்சர்-மங்கையர்க்கரசியாகிய பிராட்டியாரின் அரண்மனை வாயிலுள்ள பெரிய தகுதியையுடைய மந்திரிகளும், ஏனை மண்ணினுக்கு அரசர்- ஏனைய நாடுகட்கு அரசரானவர்களும், சேனை மன்னவர்-சேனைத்தலைவர்களும், பிறரும் ஈண்டி- மற்றையோரும் (மதில் வாயிலின்) நெருங்கி, கண்ணினுக்கு இனியான் தன்னை-கட்புலனுக்கினிய கோலங்கொண்டுள்ள இறைவனை, கண்டு-தரிசித்து, எதிர்கொண்டு தாழ- எதிர் கொண்டு வணங்க (அவர்களோடும்), விண்ணினுக்கு அரசன் ஊரின்- வானுலகிற்கு அரசனாகிய இந்திரனது நகரத்திலும், வியத்தகும்- வியக்கத்தக்க, நகரில் புக்கான்- நகரத்தினுள் புகுந்தருளினான். (116)

முகிறவழ் புரிசை முதூர் முதற்பெரு வாயி னீந்தி அகிறவழ் மாட வீதி வலம்பட வணைவா னாக நகிறமை பொலங்கொம் பன்ன நன்னகர் மகளி ரம்பொன் துகிறழை மருங்கு லாயத் தொகைபுறந் தழுவச் சூழ்ந்தார்.

முகில் தவழ் புரிசை மூதூர்- மேகந் தவழுகின்ற மதிலையுடைய பழைய பதியாகிய மதுரையின், முதல் பெருவாயில் நீந்தி-முதற்பெருங் கோபுர வாயிலைக் கடந்து, அகில் தவழ் மாட வலம் பட அணைவான் ஆக- அகிற்புகை மாளிகைகளையுடைய வீதியில் வலமாக எழுந்தருள, நல் நகர்- நல்ல அந்நகரிலுள்ள, நகில் தழை பொலம் கொம்பு அன்ன மகளிர்-கொங்கைகளாகிய அரும்புகள் தோன்றிய பொற்கொம்பினை ஒத்த பெண்கள், அம் பொன் துகில் தழை மருங்குல் ஆய்த் தொகை-அழகிய பொன்னாடை தழைந்த இடையினையுடைய தோழிகள் கூட்டம், புறம் தழுவச் சூழ்ந்தார்- புறத்தே நெருங்கி வர அங்கே சூழ்ந்தார்கள்.

தமிழ்முதற் பதினெண் டேத்து மகளிருந் தாரு நாட்டின் அமிழ்தமன் னவரு முல்லை யம்புயங் குமுத நீலங் குமிழ்நறுங் கோங்கு காந்தள் கோழிண ரசோகம் வாசம் உமிழ்தர மலர்ந்த நந்த வனமென வொருங்கு மொய்த்தார்.

தமிழ் முதல் பதினெண் தேத்து மகளிரும்- தமிழ் நாடு முதல் பதினெட்டு நாட்டினுமுள்ள மாதரும், தாருநாட்டின் அமிழ் தம் அன்னவரும்- கற்பக நாட்டிலுள்ள அமுதமொத்த மகளிரும், முல்லை- முல்லையும், அம்புயம்- தாமரையும், குமுதம்- ஆம்பலும், நீலம்- நீலோற்பலமும், குமிழ்- குமிழும், நறுங்கோங்கு- நறிய கோங்கும், காந்தள்- செங்காந்களும், கோழ் இணர் அசோசம்-கொழுவிய பூங் கொத்துகளையுடைய அசோகமுமாகிய இவைகள், வாசம் உமிழ்தர- மணம் வீச, மலர்ந்த நந்தவனம் என-பூத்த நந்தவனம்போல, ஒருங்கு மொய்த்தார்- ஒருசேர நெருங்கிச் சூழ்ந்தார்கள்.

எம்மைநீர் வீடுதி ரேயோ வென்பபோற் கலையுஞ் சங்கும் வீம்மநாண் மடனு முங்க ணெஞ்சுடை வெளியா றாக உம்மைநீத் தோடு மந்தோ வுரைத்தன முரைத்தோ மென்று தம்மைநூ புரங்கால் பற்றித் தடுப்பபோ லார்ப்பச் சென்றார்.

விடுதிரேயோ என்பபோல்- எங்களை கைவிடுகின்றீர்களோ என்று முறையிடுதல்போல, கலையும் (சோருகின்ற) மேகலையும் விம்ம-ஒலிக்கவும், நாண் மடனும்- நாணமும் மடமும், உங்கள் உடை செஞ்சு வெளி ஆறு ஆக- உங்கள் உடைந்த மன வெளியையே வழி ஆகக்கொண்டு, உம்மை நீத்து அந்தோ ஒடும்- உங்களை விட்டு ஐயோ ஓடிவிடும், உரைத்தனம் உரைத்தோம் (அதனைச்) சொன்னோம் சொன்னோம் என்று, தம்மை ஆர்ப்பச் தடுப்போல் சென்றார்-நூபுரம் தங்களைக் தடுப்பனபோலச் சிலம்புகள் பிடித்துத் ஒலிக்கவும் சென்றார். (119)

கடியவிழ் கமலக் காடு பூத்ததோர் கருணை வாரி அடிமுதன் முடியீ றாக வலர்விழிக் குவளை சாத்திக் கொடியசெம் பதுமப் போது குழன்மிசைச் சூடு வார்போற் றொடியணி கரங்கள் கூப்பித் துதியென வினைய சொல்வார்.

கடி அவிழ் கமலக் காடு பூத்தது ஓர் கருணை வாரி- மணம் விரிக்க தாமரைக்காடு பூத்த ஒரு அருட்கடலாகிய இறைவனின், அடி முதல் முடி ஈறாக- திருவடி முதல் திருமுடி முடிய, விழிக்குவளை அலர் சாத்தி- கண்களாகிய நீலமலரைச் சூட்டி, கொடிய செம் பதுமப் போது- கொடியையுடைய செந்தாமரை மலர்களை குழல் மிசைச் சூடு வார்போல்- (தமது) கூந்தலின் மேலே அணிந்து கொள்வாரைப்போல, தொடி அணி கரங்கள் கூப்பி- வளையல் யணிந்த கைகளைத் தலைமிசைக் குவித்து, துதி என இனைய சொல்வார்- துதிமொழிகள் போல இத் தன்மையவற்றைக் கூறுவார்கள்.

நங்கையென் னோற்றாள் கொல்லோ நம்பியைத் திளைத்தற் கென்பார் மங்கையை மணப்பா னென்னோ வள்ளலு நோற்ற னென்பார் அங்கடி மதுரை யென்னோ வாற்றிய தவந்தா னென்பார் இங்கிவர் வதுவை காண்பா னென்னாநா நோற்றே மென்பார்.

நங்கை நம்பியைத் திளைத்தற்கு என் நோற்றான் என்பார்-(நம்) பிராட்டி இந்த நம்பியைக் கூடித் திளைப்பதற்கு என்ன தவஞ் செய்தாளோ என்று (சிலர்) சொல்வார், வள்ளலும் மங்கையை மணப்பான் என் நோற்றான் என்பார்- இந்த வள்ளலும் (நம்) நங்கையைக் கூட என்ன தவஞ் செய்தானோ என்ற (சிலர்) சொல்லுவார், அம் கடி மதுரை ஆற்றிய தவம் அழகிய விளக்க மமைந்த இம்மதுரைப் என்பார்-नला (मीशं) செய்த யாதோ என்று தவந்தான் பதியானது சொல்லுவார், இங்கு இவர் வதுவை காண்பான் நாம் திருமணத்தைக் இங்கு இவர்களின் நோற்றோம் என்பார்-காண்பதற்கு நாம் என்ன தவஞ் செய்தோமோ என்று சொல்லுவார். (121) தென்னவன் வருந்தி மேனாட் செய்தவப் பேறாப் பெற்ற தன்மகள் வதுவை காணத் தவஞ்செய்தா னிலனே யென்பார் கன்னி தன் னழகுக் கேற்ற வழகனிக் காளை யென்பார் மன்னவ னிவனே யன்றி வேறிலை மதுரைக் கென்பார்.

தென்னவன்- மலயத்துவச பாண்டியன், வருத்தி மேல் நாள் செய்- வருத்தமுற்று முன்னாளிற் செய்த, தவப்பேறாப் பெற்ற- தவப்பயனாகப் பெற்ற, தன் மகள் வதுவை காண-தன் புதல்வியாரின் திருமணத்தைக் காணுதற்கு, தவம் செய்தானிலனே என்பார்- தவஞ் செய்திலனே என்று, (சிலர்) சொல்லுவார், கன்னி தன் அழகுக்கு எற்ற அழகன் இக்காளை என்பார்- பிராட்டியாரின் அழகுக்குப் பொருந்திய பேரழகுடையவன் இத்தோன்றல் என்று சிலர் சொல்லுவார், மதுரைக்கு மன்னவன் இவனே அன்றி வேறு இல என்பார்-மதுரைமா நகருக்கு மன்னன் இப்பேரழகனே அல்லாமல் மற்றியாரும் இல்லை என்று(சிலர்) சொல்லுவார். (122)

நங்கைதன் னலனுக் கேற்ப நம்பியைத் தந்த திந்தத் துங்கமா மதிநூல் வல்ல சுமதிதன் சூழ்ச்சி யென்பார் அங்கவ டவப்பே றென்பா ரன்னை தன் கன்னிக் கன்றி இங்கிவன் மருக னாக வெத்தவ முடைய ளென்பார்.

நங்கைதன் நலனுக்கு எற்ப- மகளிருட் சிறந்த (நம்) பிராட்டியாரின் அழகுக்குப் பொருத்த, நம்பியைத் தந்தது- ஆடவருட் சிறந்த இந் நம்பியைச் கொணர்ந்தது, இந்தத் துங்கம் மா மதி நூல் வல்ல சுமதிதன் சூழ்ச்சி யென்பார்- இந்த உயர்ந்த பெருமை பொருந்திய அறிவு நூலில் வல்ல சுமதியினுடைய சூழ்ச்சித்திறன் என்று (சிலர்) சொல்லுவார், அங்கு அவள் தவப்பேறு என்பார்-அங்கு அப் பிராட்டியின் தவப்பயன் என்று (சிலர்) சொல்லுவார். அன்னை தன் கன்னிக்கு அன்றி- தாயாகிய காஞ்சனமாலை பிராட்டியரை மகளாகப் பெறுதற்கு செய்த தவமல்லாமல், இங்கு இவன் மருகன் ஆக எத் தவம் உடையாள் என்பார்- இங்கு இந் நம்பியை மருகனாகப் பெறுதற்கு என்ன தவத்தை உடையாளோ என்று(சிலர்) சொல்லுவார்.

பூந்துகி னெகிழ்ப்பர் சூழ்வர் புணர்முலை யலைப்பர் பூசு சாந்தினை யுகுப்பர் நாணந் தலைக்கொண்டார் போலச் சாய்வர் கூந்தலை யவிழ்ப்பர் வாரிக் கூட்டுவர் முடிப்பர் மேனி மாந்தளி ரெங்கு மாரன் வாளிகள் புதையச் சோர்வார். பூந்துகில் நெகிழ்ப்பர் சூழ்வர்- அழகிய ஆடையை நெகிழச் செய்து பின் உடுப்பர், புணர் முலை அலைப்பர்- நெருங்கிய கொங்கைளை வருத்துவார், பூசுசாந்தினை உகுப்பர்- பூசிய சந்தனத்தை உதிர்ப்பார்- நாணம் தலைக்கொண்டார் போலச் சாய்வர்- நாண மீக் கொண்டவரைப் போலத் தலைகுனிவர், கூந்தலையவிழ்ப்பர் வாரிக் கூட்டுவர் முடிப்பர்- முடித்த கூந்தலை அவிழ்த்து வாரிச் சேர்த்துப் பின்னும் முடிப்பார், மேனி மாந்தளிர் எங்கும்- உடலாகிய மாந்தளிர் முழுதும், மாரன் வாளிகள் புதையச் சோர்வார்- மன்மதனுடைய பானங்கள் தைக்க ஆவி சோர்வார்.

தண்ணளி யொழுக்கஞ் சார்ந்த குணத்தினைச் சார்ந்து மிந்த வண்ணமென் மலர்களென்னே வாளியாய்த் தைத்த வென்பார் கண்ணறுங் கூந்தல் வேய்ந்த கடியவிழ் நீலத் தாரும் வெண்ணகை யரும்பு முல்லைத் தாமமும் வெறுத்து விழ்ப்பார்.

தண் அளி ஒழுக்கம் சார்ந்த- தண்ணிய அருள் ஒழுக்கத்தைப் பொருந்திய, குணத்தினைச் சார்த்தும்- குணத்தினை அடுத்தும் (தண்ணிய வண்டுகளின் வரிசையாகிய வில்லின் நாணினை அடுத்தும்), இந்த வண்ணம் மெல் மலர்கள் வாளியாய்த் தைத்த என்னே என்பார்- இந்த நிறம் வாய்ந்த மெல்லிய மலர்கள் கணைகளாய் தைத்தன இ. து என்ன அதிசய மென்பார், கள் நறும் கூந்தல் வேய்ந்த- தேன் மணங் கமழும் கூந்தலில் அணிந்த, கடி அவிழ் நீலத்தாரும்- மணத்தொடு மலர்ந்த நீலமலர் மாலையையும், வெள் நகை அரும்பு முல்லைத் தாமமும்- தம் வெள்ளிய பற்கள் போல அரும்பிய முல்லை மாலையையும், வெறுத்து விழ்ப்பார்- வெறுத்து நீக்குவார்கள். (125)

விம்மிச்செம் மாந்த கொங்கை மின்னனார் சிலர்விற் காமன் கைம்மிக்க கணையே றுண்டு கலங்கிய மயக்காற் றங்கள் மைம்மிக்க கெடுங்கண் மூரல் வதனமு மவனம் பென்றே தம்மிற்றம் முகத்தை நோக்கார் தலையிறக் கிட்டுச் செல்வார்.

விம்மி செம்மாந்த கொங்கை மின் அனார் சிலர்- பருத்து இறுமாந்த கொங்கைகளையுடைய மின்னை ஒத்த மகளிர் சிலர், வில் காமன் கை மிக்க கணை ஏறுண்டு கலங்கிய மயக்கால்- வில்லையுடைய மதவேளின் வலிமிக்க கணைகள் தைத்துக் கலங்கிய மயக்கத்தால், தங்கள் மை மிக்க நெடுங் கண்- தங்களுடைய மை மிகுந்த நீண்ட கண்களும், மூரல் வதனமும்- பற்களும் முகங்களும், அவன் அம்பு என்று- அவ்வேளின் கணைகளென்று கருதி, தம்மில் தம்முகத்தை நோக்கார்-ஒருவருக்கொருவர் முகத்தை நோக்காதவராகி, தலை இறக்கிட்டுச் செல்வார்- தலையை இறங்கச் செய்து செல்வார்கள். (126)

பற்றிய பைம்பொன் மேனிப் பசப்பது தேறா ரண்ணல் ஒற்றைமால் விடையின் மேற்கொண்டிருத்தும்நம் முளத்து மேவப் பெற்றன மிதென்கொன் மாயம் பேதைமீர் பெருமா னீண்ட கற்றைவார் சடைப்பூங் கொன்றை யிதுவன்றோ காண்மி னென்பார்.

பைம்பொன் மேனி பற்றிய பசப்பது தேறார்- பசிய பொன் போல் மேனியிற் பற்றிய பசப்பு நிறத்தை அறியாதவராய், அண்ணல்- இறைவன், ஒற்றைமால் விடையின் மேற்கொண்டு இருந்தும்- ஒப்பற்ற பெரிய இடபத்தின் மேல் எழுந்தருளியிருந்தும், நம் உள்ளத்தும் மேவப் பெற்றனம்- நமது உள்ளத்தினும் வந்து பொருந்தப் பெற்றோம், இது என் மாயம்- இ. ்.து என்ன மாயம், பேதைமீர்- பெண்காள், பெருமான்- அச் சிவபெருமானது, நீண்ட கற்றைவார் சடைப்பூங் கொன்றை திரட்சியான நீண்ட சடையிலுள்ள கொன்றை மலர், இது அன்றோ- நம்முடம்பிற்றோன்றும் இ. ்.தன்றோ, காண்மின் என்பார்- பாருங்களென்று (பசப்பினைக் குறித்தக் காட்டிச்) சொல்வார்கள்.

திங்களென் றெழுத்து நம்மைச் சுடுவதென் செந்தீ யென்பார் புங்கவன் சென்னி மீதுங் கிடப்பதே போலு மென்பார் அங்கவற் கிந்த வெப்ப மிலைகொலென் றயிர்ப்பா ராற்றக் கங்கைநீர் சுமந்தா னென்பா ரதனையுங் காண்மி னென்பார்.

செந்தீ- செந் செருப்பானது, திங்கள் என்று எழுந்து நம்மைச் சுடுவது என் என்பார்- சந்திரன் என்ற பெயரோடு தோன்றி நம்மைச் சுடுவது என்ன காரண மென்பார் (சிலர்), புங்கவன் சென்னி மீதும் கிடப்பதே போலும் என்பார்- இவ்விறைவனது முடியின் கண்ணும் (இது) கிடக்கின்றதே என்பார் (சிலர்), அவற்கு இந்த வெப்பம் இலை கொல் என்று அயிர்ப்பார்- அவனுக்கு இந்த வெம்மை இல்லையோ வென ஐயுறுவார் (சிலர்), ஆற்றக் கங்கை நீர் சுமந்தான் என்பார்- அவ் வெப்பத்தை ஆற்றுதற்கே கங்கை நீரை முடியிற்றாங்கினான் என்பார் (சிலர்), அதனையும் காண்மின் என்பார்- அதனையும் பாருங்கள் என்பார்(சிலர்).

கலையொடு நாணம் போக்கிக் கருத்தொடு வண்ணம் வேறாய் உலையொடு மெழுகிட் டென்ன வுருவுகண் ணீர ராகிக் கொலையொடு பயில்வேற் கண்ணார் குரிசிறன் பவனி நோக்கி அலையொடு மதியஞ் சூடு மையன்மெய் யன்ப ரொத்தார். கொலையொடு பயில்வேல் கண்ணார்- கொலையிற் பழகும் வேல் போன்ற கண்களையுடைய மகளிர், குரிசில் தன் பவனி நோக்கி- இறைவன் திருவுலாவைக் கண்டு, கலையொடு நாணம் போக்கி- ஆடையோடு நாணினையும் போக விடுத்து, கருத்தொடு வண்ணம் வேறாய்- உள்ளத்தோடு நிறமும் வேறுபட்டு, உலையொடு மெழுகு இட்டென்ன- உலையில் மெழுகை இட்டாற்போல, உருகு கண்ணீரராகி- உள்ளம் உருகுதலால் ஒழுகுங் கண்ணீரை யுடையராகி, அலையொடு மதியம் சூடும் ஐயன் மெய் அன்பர் ஒத்தார்- கங்கையோடு சந்திரனையு அணிந்த இறைவனுடைய உண்மை யன்பர்களை ஒத்தார்கள்.

நட்டவர்க் கிடுக்க ணெய்த நன்றிகொன் றவர்போற் கையில் வட்டவாய்த் தொடியுஞ் சங்கு மருங்குசூழ் கலையு நீங்க இட்டபொற் சிலம்பிட் டாங்கே நன்றியி னிகவார் போற்கால் ஒட்டியே கிடப்ப நின்றா ருகுத்தபூங் கொம்ப ரன்னார்.

நட்டவர்க்கு- நண்பினருக்கு, இடுக்கண் எய்த- வறுமை வர, நன்றி கொன்றவர்போல்- அவரை விட்டு நீங்கும் நன்றி கொன்றவர்போல, கையில் வட்டவாய்த் தொடியும்- கையிலணிந்த வட்டமாகிய வாயினையுடைய தொடியும், சங்கும்- வளைகளும், மருங்கு சூழ் கலையும் நீங்க இடையைச் சூழ்ந்த மேகலையும் நீங்கவும், நன்றியின் இகவார்போல்- நன்றியினின்றும் நீங்காதவர் போல, இட்ட பொன் சிலம்பு இட்டாங்கே- அணிந்த பொற் சிலம்பு அணிந்தபடியே, கால் ஒட்டியே கிடப்ப- காலில் ஒட்டிக் கிடக்கவும், உகுத்தபூங் கொம்பர் அன்னார் நின்றார்- உதிர்த்த பூக்களையுடைய கொம்பு போன்றவராய் (அம் மகளிர்) நின்றார்கள்.

மின்னகு வேற்க ணாளோர் விளங்கிழை விடைமே லையன் புன்னகைப் போது நோக்கப் போதுமுப் புரமும் வேனின் மன்னவன் புரமுஞ் சுட்ட வல்லவோ கெட்டேன் வாளா இன்னவை சுடாது போமோ வேழையேன் புரமு மென்றாள்.

மின் நகு வேல் கண்ணூள் ஓர் விளங்கு இழை- மின் போல் விளங்கும் வேல்போன்ற கண்களையுடைய ஓர் விளங்கிய அணிகளையுடையாள், விடைமேல் ஐயன்- இடபத்தின்மேல் அமர்ந்தருளும் இவ்வையனுடைய, புன்னகைப் போதும்-புன்னகையாகிய மலரும், நோக்கப் போதும்- நோக்கமாகிய மலரும் (முறையே), முப்புரமும் வேனில் மன்னவன் புரமும் சுட்ட அல்லவோ- மூன்று புரங்களையும் வேனிற் காலத்திற் குரிய மதவேளின் உடலையும் சுட்டன அல்லவா, கெட்டேன்- ஆ கெட்டேனே, இன்னவை- இவைகள், ஏழையேன் புரமும் சுடாது வாளா போமோ என்றாள்- எளியேனது உடலாகிய புரத்தையும் சுடாமல் வீண்போமோ.

உழைவிழி யொருத்தி தன்க ணுருவெளி யாகித் தோன்றுங் குழகனை யிரண்டு செம்பொற் கொங்கையு மொன்றாய் வீங்கத் தழுவுவா ளூற்றங் காணா டடமுலை யிரண்டே யாகி இழையிடை கிடக்க நீங்கி யிருக்கைகண் டிடைபோ லெய்த்தாள்.

உழைவிழி ஒருத்தி- மான் போன்ற பார்வையையுடைய ஒரு பெண், தன் கண்- தன் கண்களுக்கு, உருவெளியாகித் தோன்றும் குழகனை- உருவெளியாகிக் காணப்படும் மணவாளக் கோலமுடைய இறைவனை, செம்போன் கொங்கை இரண்டும் ஒன்றாய் வீங்கத் தழுவுவாள்- செம்பொன்னி நிறம் வாய்ந்த இரண்டு கொங்கைகளும் விம்மி ஒன்றாகுமாறு தழுவுகின்றவள், ஊற்றம் காணாள்- பரிசங் காணாதவளாய், இழை இடைகிடக்க தடமுலை நீங்கி- நூலிழை இடையே தங்குமாறு பெரிய முலைகள் பிரிந்து, இரண்டேயாகி இருக்கை கண்டு- இரண்டாகி யிருத்தலைக் கண்டு, இடைபோல் எய்த்தாள்- தனது இடை மெலிந்திருப்பது போல் மெலிந்தாள்.

வாரிருங் கொங்கை யாளோர் மாதராள் வானோ ருய்யக் காரிருள் விடமுண் டன்று கறுத்ததே யன்று கொன்றைத் தாரிருஞ் சடையார் கண்டந் தையன்மீர் தமது நெஞ்சங் காரிரும் பென்றே காட்டக் குறியிட்ட கறுப்பே யென்றாள்.

வார் இருங் கொங்கையாள் ஓர் மாதராள்- கச்சினை யணிந்த பெரிய கொங்கையையுடைய ஒருபெண், தையன்மீர்- பெண்களே, கொன்றைத்தார் இருஞ் சடையார் கண்டம்- கொன்றை மாலையணிந்த சடையையுடைய இவர் திருமிடறானது, அன்று வானோரு உய்ய- முன்னொரு காலத்தில் தேவர்கள் உயிர் பிழைக்க, கார் இருள் கறுத்ததே அன்று- கரிய இருள் போன்ற நஞ்சினை விடம் உண்டு உண்டதனால் கறுத்ததேயன்று, (அதிலுள்ள கருமை), தமது நெஞ்சம்-தமது உள்ளம், கார் இரும்பு என்றே காட்ட- கரிய வலிய இரும்பே குறியிட்ட கறுப்பே பொருட்டு, என்றாள்-யென்பதைக் காட்டும் அடையாளமாக இட்ட கறுப்பேயாகும் என்று கூறினாள். (132)

பொன்னவிர் சடையான் முன்னே போனதென் னெஞ்சு தூதாய் அன்னது தாழ்த்த தென்னென் றழுங்குவா வொருத்தி கெட்டேன் என்னது நெஞ்சும் போன தென்றன வொருத்தி கேட்ட மின்னனாள் வேற்கண் சேந்தாள் விளைத்தன ளவளும் பூசல்.

என் நெஞ்சு தூதாய்- எனது மனம் தூதாக, பொன் அவிர் சடையான் முன்னே போனது- பொன்போல் விளங்கும் சடையையுடைய இறைவனிடத்துச் சென்றது, அன்னது- அது தாழ்த்தது என் என்று- (என்பால் மீண்டுவரத்) தாமதித்தது என்னேயென்று, ஒருத்தி அழுங்குவாள்- ஒருமாது வருந்துவாள், ஒருத்தி- மற்றெருத்தி, கெட்டேன்- ஆ கெட்டேன், என்னது நெஞ்சும் போனது என்றனள்- என்னுடைய நெஞ்சும் (தூதாகப்) போயிற்று என்றாள். கேட்ட மின் அனாள் வேல்கண் சேர்ந்தாள்-(அதனைக்) கேட்ட மின்போன்ற அப்பெண் (எனக்குரியவரிடத்து நீ காதல் வைத்தது என்னையெனச் சினந்து) வேல்போன்ற கண்கள் சிவந்தாள், அவளும் பூசல் விளைத்தனள்-மற்றொருத்தியும் அவளோடு அங்ஙனமே போர்விளைத்தாள்.

செப்பீளங் கொங்கை யாளோர் தெரிவைநீர் திருநோக் கெம்பால் வைப்பதென் மதன்போ லெம்மைச் சுடுவதே மதனுக் காவி அப்பொழு தளித்தாற் போலெம் மாவியு மளித்தா லின்று மெய்ப்புக ழுமக்குண் டின்றேற் பெண்பழி விளையு மென்றாள்.

செப்பு இளங் கொங்கையாள் ஓர் தெரிவை- செப்பினை ஒத்த இளமையாகிய கொங்கையையுடைய ஒரு பெண், எம்பால் நீர் திரு நோக்கு வைப்பது என்- எம்மிடத்து நிர் திருக்கண் பார்வை வைப்பது எற்றுக்கு, மதன் போல் எம்மைச் சுடுவதே- மதவேளை எரித்தது போல எம்மையும் சுடுகின்றதே, அப்பொழுது மானுக்கு ஆவி அவரித்தாற் போல்- எரித்த அப்பொழுதே அம்மன் மதனுக்கு உயிரைக் கொடுத்தது போல, எம் ஆவியும் இன்று அளித்தால்- எமது உயிரையும் இப்பொழுதே கொடுப்பீரானால், உமக்கு மெய்ப்புகழ் உண்டு- உமக்கு உண்மையாகிய புகழ் உளது, இன்றேல்- கொடாவிடில், பெண்பழி விளையும் என்றாள்-பெண்பழி உண்டாகும் என்று கூறினாள். (134) கவனமால் விடையான் றன்னைக் கடைக்கணித் திலவென் றங்கோர் சுவணவான் கொடியோ ரோவத் தொழில்வல்லான் குறுக நோக்கி இவனைநீ பெழுதித் தந்தால் வேண்டுவ வீவ னென்றாள் சிவனையா ரெழுத வல்லா ரென்றன னாவி சோர்ந்தாள்.

ஓர் வான் சுவணக் கொடி- சிறந்த பொற்கொடி போன்ற ஒரு நங்கை, வனம் மால் விடையான்- விரைந்த செலவினையுடைய திருமாலாகிய இடபத்தையுடைய இறைவன், தன்னைக் கடைக்கணித்திலன் என்று- தன்னைக் கடைக்கணிக்காது செல்கின்றானென்று கருதி, அங்கு ஓர் ஓவத்தொழில் வல்லான் குறுக- அவ்விடம் ஓவியத் துறையில் கைபோய ஒருவன் வர, நோக்கி- (அவனைப்) பார்த்து, இவனை நீ எழுதித்தந்தால்-இங்குச் செல்லும் குழகனை நீ எழுதித் தர வல்லையேல், வேண்டுவ ஈவன் என்றாள்- நீ வேண்டுவனவற்றைக் கொடுப்பேன் என்றாள், யார் அவனை எழுதவல்லார் என்றனன்- யாவர் அவனை எழுதவல்லவர் (ஒருவருமில்லை) என்று அவன் கூறினான், ஆவி சோர்ந்தாள்- (அதுகேட்டு அவள்) உயிர் சோர்ந்தாள். (135)

வலத்தயன் வரவு காணாள் மாலிடங் காணாள் விண்ணோர் குலத்தையுங் காணாள் மண்ணோர் குழாத்தையுங் காணாள் ஞானப் புலத்தவர் போலக் கண்ட பொருளெலா மழுமான் செங்கைத் தலத்தவன் வடிவாக் கண்டா ளொருதனித் தையன் மாது.

ஒரு தனித் தையல் மாது- ஒரு ஒப்பற்ற அழகிய மாது, வலத்து அயன் வரவு காணாள்- வலத்தின் கண் பிரமன் வருதலையும் காணாது, மால் இடம் காணாள்- திருமால் இடத்தின் கண் வருதலையும் காணாது, விண்ணோர் குலத்தையும் காணாள்-தேவர் கூட்டத்தையும் காணாது, மண்ணோர் குழாத்தையும் மக்கள் கூட்டத்தையும் காணாது, ஞானப் புலத்தவர் போல-மெய்யுணர்வுடைய ஞானியர் போல, கண்ட பொருளெலாம்- பார்த்தபொருள் அனைத்தையும், மான் செங்கைத் தலத்தவன் வடிவாக் கண்டாள்- மழுவையும் மானையும் கையிடத்துடைய சிவபெருமானது திருவுருவமாகவே பார்த்தாள். (136)

முன்பெற்றங் காலிற் செல்ல அண்ணலை முன்போய்க் காண்பான் பின்பற்றி யாசைப் பாசம் பிணித்தெழ வோடு வாளோர் பொன்பெற்ற முலையாள் கொம்ப ருகுமலர் போலத் தாளின் மின்பெற்ற காஞ்சி தட்ப விலங்கொடு நடப்பா ளொத்தாள்.

பெற்றம் காலின் முன் செல்ல- இடபமானது காற்றைப்போல் விரைந்து முன்னே செல்ல, அண்ணலை- இறைவனை, முன் போய்க் காண்பான்- முன்னே சென்று காணுதற்பொருட்டு, பின் பற்றி ஆசைப் பாசம் பிணித்து எழ- பின் தொடர்ந்து ஆசைக் கயிறானது கட்டி இழுத்துச் செல்ல, ஓடுவாள் ஓர் பொன் பெற்ற முலையாள்- ஓடுகின்றவளாகிய ஒரு பொன் போலும் தேமல் பூத்த கொங்கையையுடைய பெண், கொம்பர் உகுமலர் போல மின் பெற்ற காஞ்சி- கொம்பினின்றும் உதிர்கின்ற மலர்போல (இடையினின்றும் நழுவிய) ஒளி மிக்க மேகலையானது, தாளில் தட்ப- தனது காலின் மேல் விழுந்து தடுக்க, விலங்கொடு நடப்பாள் ஒத்தாள்விலங்கொடு நடக்கும் ஒரு பெண்ணைப் போன்றாள். (137)

விதுக்கலை மிலைந்து செங்கண் விடையின்மேல் வருமா னந்த மதுக்கடல் றனைக்கண் வாயான் முகந்துண்டு மகளி ரெல்லாம் புதுக்கலை சரிவ தோரார் புரிவளை கழல்வ தோரார் முதுக்குறை அகல்வ தோரார் முழ்கினார் காமவெள்ளம்.

விதுக்கலை மிலைந்து- சந்திரனது ஒரு கலையையணிந்து, செங்கண் விடையின் மேல் வரும்- சிவந்த கண்களையுடைய இடபத்தின்மேல் வருகின்ற, ஆனந்த மதுக் கடல்தனை-பேரின்பமாகிய தேன் கடலை, மகளிர் எல்லாம்- மாதரனை வரும், கண் வாயால் முகந்து உண்டு- கண்களாகிய வாயால் மொண்டு குடித்து, புதுக்கலை சரிவது ஓரார்- புதிய ஆடை சோர்வதை உணராமலும், புரிவளை கழல்வது ஓரார்-விரும்பியணிந்த கைவளைகள் கழலுவதை உணராமலும், முதுக்குறைவு அகல்வது ஓரார்- பேரறிவு தம்மினின்று நீங்குதலை உணராமலும், காம வெள்ளம் மூழ்கினார்- காம வெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள்.

பைத்தழ கெறிக்கு மாடப் பந்தமே னின்று காண்பார் கைத்தலங் கூப்பி யாங்கே கண்களு நோக்கி யாங்கே சித்திமுங் குடிபோய்ச்சொல்லுஞ் செய லுமாண் டங்கண் மாண வைத்தமண் பாவை யோடு வடிவுவே றற்று நின்றனார். பைத்து எறிக்கும் அழகு மாடப் பந்திமேல் நின்று காண்பார்-பசிய ஒளியை வீசும் அழகிய மாட வரிசைகளின்மேல் நின்று காணும் பெண்கள், கைத்தலம் கூப்பி யாங்கே- கைகள் கூப்பிய வண்ணமாகவும், கண்களும் நோக்கியாங்கே-கண்களும் பார்த்த வண்ணமாகவும் (நின்று), சித்தமும் குடிபோய்- மனமும் அவரிடம் குடிபோக, சொல்லும் செயலும் மாண்டு- சொல்லுஞ் செயலும் இறக்க, அங்கண்மாண வைத்த-அவ்விடத்தில் மாட்சிமைப்பட வைத்த, மண் பாவையோடு-சுதையாற் செய்த பாவைகளோடு, வடிவு வேறற்று நின்றார்-வடிவு வேறுபாடின்றி நின்றார்கள்.

அன்பட்ட புரமுங் காம னாமுஞ் சுட்ட தீயிம் மின்பட்ட சடிலத் தண்ணன் மெய்யென்ப தறியார் நோக்கிப் பொன்பட்ட கலனு மெய்யும் பொரிகின்றார் ரவனைப் புல்லின் என்பட்டு விடுமோ வைய வேழைய ராவி யம்மா.

அன்பு அட்ட புரமும்- அன்பை ஒழித்த திரிபுரத் தாரையும், காமன் ஆகமும்- மதவேளின் உடலையும், சுட்ட தீ- சுட்டெரித்த நெருப்பு, இ மின்பட்ட சடிலத்து அண்ணல் மெய் என்பது அறியார்- இந்த மின்போன்ற சடையையுடைய இறைவனது திருவுருவமே என்பதைச் சிறிதும் அறியாதவராய், ஏழையர்-இம் மகளிர்கள், நோக்கி- (விரும்பிப்) பார்த்து, பொன்பட்ட கலனும் மெய்யும் பொரிகின்றார்- பொன்னாலாகிய அணிகளும் உடலும் பொரியப் பெறுகின்றார்கள், அவனைப் புல்லின்- அவனைத் தழுவாராயின், ஆவி- அவர்கள் உயிர், என் பட்டுவிடுமா- என்ன பாடுபடுமோ. (140)

கொடிகள்பூத் துதிர்ந்த போதிற் கொம்பனார் கலையுஞ் சங்குந் தொடிகளுஞ் சுண்ணத் தூளுஞ் சுரர்பொழி மலரு நந்தி அடிகள்கைப் பிரம்பு தாக்கச் சிந்நிய வண்ட வாணர் முடிகளின் மணியுந் தாருங் குப்பையாய் மொய்த்த வீதி.

கொடிகள் பூத்து உதிர்ந்த போதில்- கொடிகளினின்றும் மலர்ந்து சிந்திய மலர்களைப்போல, கொம்பு அனார் கலையும் சங்கும் தொடிகளும்- பூங் கொம்பை ஒத்த மகளிர்பானின்றும் சிந்திய மேகலையும் வளைகளும் தொடிகளும், சுண்ணத் தூளும்- சண்ணப்பொடியும், சுரர் பொழி மலரும்- தேவர்கள் பொழிந்த மலரும், நந்தி அடிகள் கைப்பிரம்பு தாக்கச் சிந்திய-திருநந்திதேவர் கையிலுள்ள பிரம்பு தாக்குதலால் சிதறிய,

அண்டவாணர் முடிகளின் மணியும்- தேவர்கள் முடிகளிலுள்ள மாணிக்கங்களும், தாரும்- கற்பகப் பூமாலைகளும் (ஆகிய இவைகள்), வீதி குப்பையாய் மொய்த்த- வீதியின்கண் குப்பையாய் மிக்கன.

துன்னிய தருப்பை கூட வரசிலை துழாவித் தோய்த்துப் பொன்னியல் கலச நன்னீர் பூசுரர் வீச வன்னார் பன்னியர் வட்ட மாக வானவிற் பதித்தா லென்ன மின்னிய மணிசெய் நீரா சனக்கலம் விதியாற் சுற்ற.

பூசுரர்- அந்தணர்கள், பொன் இயல் கலச நல் நீர்- பொன்னாலமைந்த கலசத்திலுள்ள நல்ல நீரில், துன்னிய தருப்பை கூட- நெருங்கிய தருப்பை பொருந்தியிருக்க (அதில்), அரசிலை துழா வித் தோய்த்து வீச- அரசிலையாற் றுழாவித் தோய்த்து அந்நீரை வீசவும், அன்னார் பன்னியர்- அவர்களுடைய மனைவிமார்கள், வானவில் வட்டமாக பதித்தால் என்ன- இந்திர வில்லை வட்டமாக வைத்தாற் போல, மின்னிய மணிசெய் நீராசனக் கலம்- விளங்கிய மணிகளை வட்டமாக வைத்துச் செய்த நீராஞ்சனத் தட்டினை ஏந்தி, விதியால் சுற்ற- முறைப்படி சுழற்றவும். (142)

கொடிமுர சாடி செம்பொற் குடமணி நெய்யிற் பூத்த கடிமல ரனைய தீப மங்குசங் கவரி யென்னும் படிவமங் கலங்க ளெட்டும் பரித்துநேர் பதுமக் கொம்பர் வடிவினார் வந்து காட்ட மாளிகை மரங்கிற் செல்வான்.

பதுமக் கொம்பர் நேர் வடிவினார்- தாமரை மலரையுடைய பூங் கொப்பையொத்த வடிவத்தையுடைய மகளிர், கொடி- கொடியும், முரசு- பேரிகையும், ஆடி- கண்ணாடியும், செம்பொன் குடம்- சிவந்த பொன்னாலாகிய குடமும், மணி- மணியும், நெய்யில் பூத்த கடிமலர் அனைய தீபம்- நெய்யிலேற்றிய மணம் பொருந்திய மலர் போன்ற விளக்கும், அங்குசம்- தோட்டியும், கவரி- சாமரையும், என்னும் படிவம்- என்று சொல்லப்படும் இவைகளின் வடிவத்தையுடைய, மங்கலங்கள் எட்டும்- எட்டு மங்கலங்களையும், பரிந்து வந்துகாட்ட- ஏந்தி வந்து காட்டவும், மாளிகை மருங்கில் செல்வான்- திருமாளிகையின் பக்கத்திற் செல்கின்றான். (143)

செப்புரங் கவர்ந்த கொங்கை யரம்பையர் தீபங் காட்டுந் துப்புர வன்பி னார்க்குத் தூயமெய்ஞ் ஞான நல்கும் முப்புரங் கடந்தான் றன்னை மும்முறை யியங்க ளேங்கக் கப்புர விளக்கந் தாங்கி வலஞ்செயக் கருணை பூத்தான். தீபம் காட்டும் துப்புரவு அன்பினார்க்கு- திருவிளக்கிடும் தூய அன்பினையுடைய தொண்டர்களுக்கு, தூய மெஞ்ஞானம் நல்கும்- தூய்யையான மெய்யுணர்வைத் தந்தருளும், முப்புரமும் கடந்தான்- மூன்று புரங்களையும் எரித்த இறைவன், செப்பு உரம் கவர்ந்த கொங்கை அரம்பையர்- செப்பினது வலியைப் போக்கிய கொங்கைகளையுடைய தேவமகளிர், கப்புர விளக்கம் தாங்கி- கர்ப்பூர விளக்கினை ஏந்தி, இயங்கள் ஏங்க- வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, தன்னை மும்முறை வலஞ்செய-தன்னை மூன்று முறை வலமாக வர, கருணை பூத்தான்- அருள் செய்தான்.

கோயின்முன் குறுக லோடு மைம்புலக் குறும்பு தேய்த்த தூயநால் வேதச் செல்வர் சுவத்திக ளோத நந்தி சேயிருந் தடக்கை பற்றிச் செங்கணே றிழிந்து நேர்ந்து மாயனு மயனு நீட்டு மலர்க்கர மிருபாற் பற்றி.

கோயில் முன் குறுகலோடும்- திருக்கோயிலின் முன் சென்றவுடன், ஐம்புலக் குறும்பு தேய்த்த- ஐம்புலன்களாகிய குறும்புகளை அழித்த, தூய நால்வேதச் செல்வர்- புனிதமான நான்மறை வாழ்கையையுடைய அந்தணர்கள், சுவத்திகள் ஓத- மங்கலங் கூற, நந்தி சேயிருந் தடக்கை பற்றி- திருநந்தி தேவரின் சிவந்த நீண்ட பெரிய கரங்களைப் பிடித்து, செங்கண் ஏறு இழிந்து- சிவந்த கண்களையுடைய இடபத்தினின்றும் இறங்கி, மாயனும் அயனும் இருபால் நேர்ந்து- திருமாலும் பிரமனும் இருபக்கத்தும் வந்து, நீட்டு மலர்க் கரம் பற்றி- நீட்டிய மலர் போன்ற கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு.

எதிர்ந்தரு மறைகள் காணா திளைத்தடி சுமந்து காணும் முதிர்ந்தவன் புருவ மான பாதுகை முடிமேற் சத்தி பதிந்தவர் தலைமேற் கொண்டு பாசவல் வினைதீர்த் துள்ளம் பொதிந்துபே ரின்பநல்கும் பொன்னடிப் போது சாத்தி.

அருமறைகள் எதிர்ந்து காணாது- அரிய வேதங்கள் தேடிக்காண மாட்டாமல், இளைத்து- மெலிந்து, அடி சுமந்து காணும் முதிர்ந்த அன்பு உருவமான- (இனி) திருவடிகளைச் சுமந்தாதல் காணவெண்டுமேனக் கருதி முறுகிய அன்புடன் வடிவமாகிய, பாதுகை முடிமேல்- பாதுகையின் முடியின்மேல், சத்தி பதிந்தவர்- சத்திநிபாதம் உற்றவர், தலைமேல் கொண்டு-முடியின் மேற்கொள்ளப் பெற்று, பாசவல்வினை தீர்த்து உள்ளம் பொதிந்து- (அவர்கள்) ஆணவ மாயைகளையும் வலிய வினைகளையும் போக்கி உள்ளத்தில் நீங்காது நின்று, பேர் இன்பம் நல்கும் பொன் அடிப்போது சாந்தி- பேரின்பத்தை யருளும் பொன்போன்ற திருவடி மலர்களைச் சாத்தி. (146)

பையர வுரியி னன்ன நடைப்படாம் பரப்பிப் பெய்த கொய்யவிழ் போது நீத்தங் குரைகழ லடிந னைப்பத் தெய்வமாந் தார மாரி திருமுடி நனைப்பத் தென்னர் உய்யவந் தருளு மையன் உள்ளெழுந் தருளுமெல்லை.

பை அரவு உரியின் அன்ன நடைப் படாம் பரப்பி-படத்தினையுடைய பாம்பின் களைந்த தோலை யொத்த நடைப் பாவாடையை விரித்து (அதன்மேல்), பொய்த- பரப்பிய, கொய்-காம்புகளைந்த, அவிழ்- இதழ் விரிந்த, போது நீத்தம்- மலர்களின் வெள்ளம், குரைகழல் அடி நனைப்ப- ஒலிக்கும் வீரகண்டையை யணிந்த திருவடிகளை நனைக்கவும், தெய்வமந்தராம் மாரி-(தேவர்கள் பொழியும்) தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மந்தார மலர் மழை, திருமுடி நனைப்ப- திருமுடியை நனைக்கவும், தென்னர் உய்யவந்தருளும் ஐயன்- பாண்டியர்கள் ஈடேற வந்த தலைவனாகிய சிவபெருமான், உள் எழுந்தருளும் எல்லை-திருக்கோயிலி னுள்ளே எழுந்தருளும் பொழுது. (147)

மங்கல மகளி ரோடுங் காஞ்சன மாலை வந்து கங்கையின் முகந்த செம்பொற் கரகநீ ரனையார் வாக்கத் திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த சிவபரஞ் சோதி பாத பங்கயம் விளக்கி யந்நீர் தலைப்பெய்து பருகி நின்றாள்.

மங்கல மகளிரோடும் காஞ்சனமாலை வந்து- மங்கல நாண் உடைய பெண்களோடும் காஞ்சனமாலை வந்து, கங்கையின் முகந்த- கங்கையினின்றும் மொண்டு கொண்டுவந்த, செம்பொன் கரக நீர்- சிவந்த பொன்னாலாகிய கரகத்திலுள்ள நீரை, அனையார் வார்க்க- அப் பெண்கள் வார்க்க, திங்கள் அம் கண்ணி வேய்ந்த- திங்களாகிய அழகிய மாலையை அணிந்த, சிவபரம் சோதி பாத பங்கயம் விளக்கி- சிவபரஞ் சுடரின் திருவடித் தாமரைகளை விளக்கி, அந்நீர் தலைப் பெய்து பருகி நின்றாள்- அங்ஙனம் விளக்கிய தீர்த்தத்தைச் சென்னியிற்றெளித்து உள்ளும் பருகி நின்று. பாதநாண் மலர்மே லீரம் புலரவெண் பட்டா னீவிச் சீதமென் பனிநீ ராட்டி மான்மதச் சேறு பூசித் தாதவிழ் புதுமந் தாரப் பொன்மலர் சாத்திச் சென்னி மீதிரு கரங்கள் கூப்பி வேறுநின் றிதனைச் சொன்னாள்.

நாள் மலர் பாதம்மேல் ஈரம் புலர- அன்றலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளிலுள்ள ஈரம் புலருமாறு, வெண்பட்டால் நீவி-வெள்ளிய பட்டாடையால் துடைத்து, சீத மென் பனி நீர் ஆட்டி-குளிர்ந்த மெல்லிய பனிநீரால் திருமஞ்சனம் செய்து, மான்மதச் சேறு பூசி- மிருக மதத்தோடு கலந்த சந்தனக் குழம்பை அப்பி, தாது அவிழ் புது மந்தாரப் பொன்மலர் சாத்தி- மகரந்தத்தோடு விரிந்த புதிய மந்தாரத்தின் பொன்னிறம் வாய்ந்த மலர்களைச் சூட்டி, வேறு நின்று- ஒரு சிறை ஒதுங்கி நின்று, சென்னி மீது இருகரங்கள் கூப்பி- முடியின் மேல் இரண்டு கைகளையும் குவித்து, இதனைச் சொன்னாள்- இதனைக் கூறுகின்றாள்.(149)

அருமையா லடியேன் பெற்ற வணங்கினை வதுவை செய்தித் திருநகர்த் திருவுங் கன்னித் தேயமுங் கைக்கொண்டாள்கென் றுரை செய்தா ளதற்கு நேர்வா ருண்ணகை யுடைய ராகி மருகனா ரியங்க ளார்ப்ப வதுவைமண் டபத்தைச் சார்ந்தார்.

அருமையால் அடியேன் பெற்ற அணங்கினை- அரிய தவத்தால் அடியாளாகிய யான் பெற்ற தெய்வக் கன்னியை, வதுவை செய்து- திருமணம் செய்து, இ திருநகர்த் திருவும் கன்னித் தேயமும்- இந்த அழகிய நகரின் செல்வத்தையும் கன்னி நாட்டையும், கைக் கொண்டு ஆள்க என்று உரை செய்தாள்-பெற்று ஆள்வீராக என்று கூறி வேண்டினாள், அதற்கு நேர்வார் மருகனார்- அதற்கு உடன்படுவாராகிய மருமகனார், உள் நகை உடையராகி- புன்னகை உடையவராகி, இயங்கள் ஆர்ப்ப வதுவை மண்டபத்தைச் சார்ந்தாரா்- இயங்கள் ஒலிக்கத் திருமணமண்டபத்தை அடைந்தார். (150)

அருத்தநான் மறைகளார்ப்ப வரிமணித் தவிசி லேறி நிருத்தனாங் கிருந்து சூழ நின்றமா லயனை யேனை உருத்திரா தியரைப் பின்னு மொழிந்தவா னவரைத் தத்தந் திருத்தகு தவிசின் மேவத் திருக்கடை நாட்டம் வைத்தான்.

நிருத்தன்- இறைவன், அருத்தம் நால் மறைகள் ஆர்ப்ப-பொருளமைந்த நான்கு மறைகளும் ஒலிக்க, மணி அரித்தவிசில் ஏறி ஆங்கு இருந்து- இரத்தின சிங்காதனத்திலேறி வீற்றிருந்து, சூழ நின்ற- சுற்றிலும் நின்ற, மால் அயன்- திருமாலையும் பிரமனையும், ஏனை உருத்திர ஆதியரை - மற்றை உருத்திரர் முதலானவரையும், பின்னும் ஒழிந்த வானவரை- மற்றும் எஞ்சிய தேவரையும், தத்தம் திருத்தகு தவிசில் மேவத் திருக்கடை நாட்டம் வைத்தான்- அவரவர்க்கமைந்த அழகு பொருந்திய ஆதனங்களில் இருக்குமாறு திருக்கடைக்கண் செய்தருளினான். (151)

விண்டல வானோ ரேனோர் மிடைதலான் ஞாலச் செல்வி பண்டைய ளன்றி யின்று பரித்தனள் பௌவ மேழும் உண்டவன் றன்னைத் தானின் றுத்தரத் திரத்தி னானோ ூண்டர்நா யகன்ற னாணை வலியினோ வறியே மம்மா.

விண் தல வானோர் ஏனோர் மிடைதலால்- வானுலகத்தவராய தேவர்களும் ஏனைய உலகத்தவர்களும் நெருங்குதலால், ஞாலச் செல்வி- புவிமகள், பண்டையள் அன்றி இன்று பரித்தனள்-முன்போல ஒருபுறஞ் சாயாது இன்று சம நிலையில் நின்றே தாங்கினாள், பௌவம் ஏழும் உண்டவன் தன்னை- எழுகடலையும் பருகிய குறு முனியை, தான் இன்று உத்தரத்து இருத்தினானோ-தான் இப்பொழுது வடதிசையிலிருக்கச் செய்தானோ (அன்றி), அண்டர்நாயகன் தன் ஆணை வலியினோ- தேவர்களுக்கு நாயகனாகிய சிவபெருமானது ஆணை வலிமையினாலோ, அறியோம்- நாம் அறியோம்.

மாமணித் தவிசில் வைகி மணவினைக் கடுத்த வோரை தாம்வரு மளவும் வானத் தமனிய மலர்க்கொம் பன்னார் காமரு நடன நோக்கிக் கருணைசெய் திருந்தா னிப்பாற் கோமகள் வதுவைக் கோலம் புனைதிறங் கூற லுற்றேன்.

மாமணித் தவிசில் வைகி- பெரிய மணிகள் பதித்த சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தருளி, மண வினைக்கு அடுத்த ஒரை வரும் அளவும்-திருமணச் செயலுக்குப் பொருந்திய முழுத்தம் வருங்காறும், வானத் தமனிய மலர்க் கொம்பு அன்னார்- வானுலகத்துள்ள பொற் பூங் கொம்பை யொத்த அரம்பையர் புரியும், காமரு நடனம் நோக்கிக் கருணைசெய்து இருந்தான்- அழகிய ஆட்டத்தைப் பார்த்து அருள் செய்து இருந்தான், இப்பால்-இனி, கோமகள் வதுவைக் கோலம் புனைதிறம் கூறலுற்றேன்- அரச குமாரியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியார் திருமணக்கோலம் செய்துகொள்ளும் வகையைக் சொல்லத் தொடங்கினேன்.

(153)

மாசறுத் தெமையா னந்த வாரிநீ ராட்டிப் பண்டைத் தேசுரு விளக்க வல்ல சிவபரம் பரையைச் செம்பொன் ஆசனத் திருத்தி நான மணிந்துகுங் குமச்சே றப்பி வாசநீ ராட்டி னார்கண் மதிமுகக் கொம்ப ரன்னார்.

மாசு அறுத்து எம்மை ஆனந்தவாரி நீர் ஆட்டி- பாசமாகிய குற்றத்தைப் போக்கி எம்மைப் பேரின்பவெள்ள நீரில் மூழ்குவித்து, பண்டைத் தேசு உரு விளக்க வல்ல சிவ பரம்பரையை- அனாதியேயுள்ள ஒளி யுருவை விளக்கவல்ல சிவசத்தியாகிய பிராட்டியாரை, மதிமுகக் கொம்பர் அன்னார்- சந்திரன்போலு முகத்தையுடைய பூங்கொம்பு போன்ற மகளிர், செம்பொன் ஆசனத்து இருத்தி-சிவந்த பொற்றவிசிலிருக்கச் செய்து, நானம் அணிந்து குங்குமச்சேறு அப்பி- கத்தூரி திமிர்ந்து குங்குமச்சேற்றைப் பூசி, வாசநீர் ஆட்டினார்கள்- மணமூட்டிய நீரால் திருமஞ்சனஞ் செய்வித்தார்கள்.

முரசொடு சங்க மேங்க முழ்கிநுண் டூசு சாத்தி அரசிய லறத்திற் கேற்ப வந்தணர்க் குரிய தானம் விரைசெறி தளிர்க்கை யார வேண்டுவ வெறுப்பத் தந்து திரைசெய்நீ ரமுத மன்னா டிருமணக் கோலங் கொள்வாள்.

முரசொடு சங்கம் ஏங்க- பேரிகையும் சங்கமும் ஒலிக்க, மூழ்கி-நீராடி, நுண் தூசு சாத்தி- மெல்லிய ஆடை உடுத்து, அரசியல் அறத்திற்கு ஏற்ப- அரச தருமத்துக்குப் பொருந்திய தானங்களாக, உரிய தானம்- அந்தணர்க்குப் பொருந்திய தானங்களாக, வேண்டுவ பொருள் வெறுப்ப- அவர்கள் வேண்டும் பொருள்களை வெறுக்குமாறு, விரைசெறி தளிர்க்கை ஆரத்தந்து- மண மிக்க தளிர் போன்ற கையால் நிறையக்கொடுத்து, திரைசெய் நீர் அமுதம் அன்னாள்- அலைகளை வீசுகின்ற கடலிற்றோன்றிய அமுதம்போன்ற பிராட்டியார், திருமணக் கோலங் கொள்வாள்-திருமணக் கோலம் செய்துகொள்ளத் தொடங்கினார். (155)

செம்மலர்த் திருவும் வெள்ளைச் செழுமலர்த் திருவுந் தங்கள் கைம்மலர்த் தவப்பே றின்று காட்டுவார் போல நங்கை அம்மல ரனிச்ச மஞ்சு மடியிற்செம் பஞ்சு தீட்டி மைம்மலர்க் குழன் மேல் வாசக் காசறை வழியப் பெய்து.

செம்மலர்த் திருவும்- செந்தாமரை மலரில் இருக்கும் திருமகளும், வெள்ளைச் செழுமலர்த் திருவும்- செழுமையாகிய வெண்டாமரை மலரில் இருக்குங் கலைமகளும், தங்கள் கைமலர் தவப்பேறு இன்று காட்டுவார்போல்- தங்கள் கைகளாகிய மலர் செய்த தவப்பயனை இன்று காட்டுகின்றவர்போல, நங்கை அம் அனிச்ச மலர் அஞ்சும் அடியில்- பிராட்டியாரின் அழகிய அனிச்சப் பூவை மிதிக்க அஞ்சுகின்ற திருவடிகளில், செம்பஞ்சு தீட்டி- செம்பஞ்சுக் குழம்பை ஊட்டி, மை மலர்க் குழல்மேல்- முகில் போன்ற மலரை யணிந்த கூந்தலில், வாசக்காசறை வழியப் பெய்து- மணமுள்ள மயிர்ச் சாந்தை (156)நிறையப் பூசி.

கொங்கையின் முகட்டிற் சாந்தங் குளிர்பனி நீர்தோய்த் தட்டிப் பங்கய மலர்மே லன்னம் பவளச்செவ் வாய்விட் டார்ப்பத் தங்கிய வென்ன வார நூபுரந் ததும்பச் செங்கேழ் அங்கதிர் பாதசாலங் கிண்கிணி யலம்பப் பெய்து.

கொங்கையின் முகட்டில்- கொங்கைகளின் உச்சியில், சாந்தம் குளிர் பனி நீர் தோய்த்து அட்டி- சந்தனத்தைக் குளிர்ந்த பனிநீரில் குழைத்துச் சொரிந்து, பங்கய மலர்மேல்- தாமரை மலரின் மேல், அன்னம்- அன்னங்கள், பவளச் செவ்வாய் விட்ட ஆர்ப்பத் தங்கிய என்ன- (தமது) பவளம் போன்ற சிவந்த வாயைத் திறந்து ஒலிக்கத் தங்கினமைபோல, ஆர- பொருந்த, நூபுரம்ததும்ப-சிலம்பு ஒலிக்கவும், செம் கேழ் அம் கதிர் பாத சாலம் கிண்கிணி அலம்ப- சிவந்த நிறத்தையும் அழகிய ஒளியையுமுடைய பாதசாலமும் கிண்கிணியும் ஒலிக்கவும், பெய்து- அவற்றைத் (157)திருவடிகளில் அணிந்து.

எண்ணிரண் டிரட்டி கோத்த விரிசிகை யிருபத் தொன்றிற் பண்ணிய கலாப மீரேழ் பருமநா லிரண்டிற் செய்த வண்ணமே கலையி ரண்டிற் காஞ்சியிவ் வகையோ ரைந்தும் புண்ணியக் கொடிவண் டார்ப்பப் பூத்தபோற் புலம்பப் பூட்டி.

எண் இரண்டு இரட்டி கோத்தவிரிசிகை- முப்பத்திரண்டு கோவையாகக் கோத்த விரிசிகையும், இருபத்தொன்றில் பண்ணிய கலாபம்-இருபத்தொரு கோவையாகச் செய்த கலாபமும், ஈரேழ் பருமம்-இயற்றிய பருமமும், நால் இரண்டில் கோவையாக பதினான்கு எட்டுக் கோவையாகச் செய்த அழகிய மேகலை-செய்தவண்ணம் காஞ்சி- இரண்டு கோவையாகச் இரண்டில் மேகலையும், காஞ்சியுமென, இவ்வகை ஓர் ஐந்தும்- இவ் வேறுபாட்டையுடைய ஐந்து அணிகளையும், புண்ணியக் கொடி வண்டு ஆர்ப்பப் பூத்தது போல்- ஓர் அறக்கொடியானது வண்டுகள் ஒலிக்கப் பூத்திருத்தல்போல், புலம்பப் பூட்டி- ஒலிக்கும்படி இடையிலணிந்து. (158) பொன்மணி வண்டு வீழ்ந்த காந்தளம் போது போல மின்மணி யாழி கோத்து மெல்விரற் செங்கைக் கேற்ப வன்மணி வைர யாப்புக் கடகமுந் தொடியும் வானத் தென்மணிக் கரங்கள் கூப்ப விருதடந் தோளி லேற்றி.

பொன்மணி வண்டு வீழ்ந்த- பொன்னிறமும் நீல மணியின் நிறமும் வாய்ந்த வண்டுகள் தங்கிய, காந்தள் அம் போது போல- அழகிய காந்தள் மலர்போல, மெல் விரல்- மெல்லிய விரல்கள் (தோன்ற), மின் மணி ஆழி கோத்து- (அவற்றில்) ஒளிவிடும் நீலமணி பதித்த பொன் மோதிரத்தை அணிந்தும், செங்கைக்கு ஏற்ப- சிவந்த கைகளுக்குப் பொருந்த, வல் மணி வைர யாப்புக் கடகமும்- வலிய வைரத்தாற் செய்த தலைப்பூட்டையுடைய கடகங்களையும், இருதடம் தோளில்-இரண்டு பிணைத்த தோள்களில், தொடியும்- தொடிகளையும், வானத்து எல் மணி கரங்கள் மூப்ப- வானினுள்ள சூரியன் கரங்களைக் குவிக்குமாறு, ஏற்றி- அணிந்து. (159)

மரகத மாலை யம்பொன் மாலைவித் துரும மாலை நிரைபடு வான வில்லி னிழல்பட வாரத் தாமம் விரைபடு களபச் சேறு மெழுகிய புளகக் கொங்கை வரைபடு மருவி யன்றி வனப்புநீர் நுரையு மான.

விரைபடு களபச் சேறு மெழுகிய புளகக் கொங்கை- மணம் பொருந்திய களபக் குழம்பால் மெழுகப்பட்ட புளக மரும்பிய கொங்கைகளில், மரகத மாலை அம் பொன் மாலை வித்துரும மாலை- மரகத மாலையும் அழகிய பொன் மாலையும் பவள மாலையும், நிரைபடு வான வில்லின் நிழல்பட- வரிசைப்பட்ட இந்திர வில்லைப்போல ஒளி வீசவும், ஆரத் தாமம்- முத்துமாலை, வரைபடும் அருவியன்றி- மலையினின்றும் வீழும் அருவியை யொத்திருப்பதன்றி, வனப்பு நீர் நுரையுமான- அழகாகிய நீரின் நுரையையும் ஒத்திருக்கவும்.

உருவமுத் துடுவா யம்முத் துடுத்தபல் காசு கோளாய் மருவவக் காசு சூழ்ந்த மாமணி கதிராய்க் கங்குல் வெருவவிட் டிமைக்கு மார மேருவின் புறஞ்சூழ்ந் தாடுந் துருவசக் கரம்போற் கொங்கை துயல்வர விளங்கச் சூட்டி.

உருவம் முத்து உடுவாய்- பருத்த முத்துக்கள் விண் மீன்களாகவும், அ முத்து உடுத்த பல்காசு கோளாய்- அம் முத்துக்களைச் சூழ்ந்த பல மணிகள் கோட்களாகவும், அ காசு சூழ்ந்த மாமணி கதிராய் மருவ- அம்மணிகளாற் சூழப்பட்ட பெரிய நடுநாயக மணி சூரியனாகவும் பொருந்தப் (புனைந்த), கங்குல் வெருவ விட்டு இமைக்கும் ஆரம்- இருளஞ்சியோட ஒளிவிட்டு விளங்கும் பதக்கமானது, மேருவின் புறம் சூழ்ந்து ஆடும் துருவ சக்கரம் போல்- மேரு மலையின் புறத்தைச் சூழ்ந்து செல்லும் துருவ சக்கரம் போல, கொங்கை துயல் வர-அக் கொங்கைகளில் அசையவும், விளங்கச் சூட்டி- விளக்கமுற அணிந்து.

கொடிக்கய வினமாய் நின்ற கோட்சுறா வேறும் வீறு தொடிக்கலை மதியுந் தங்கோன் தொல்குல விளக்காய்த் தோன்றும் பிடிக்கிருகாதி னூடு மந்தணம் பேசு மாபோல் வடிக்குழை மகரத் தோடு பரிதிவாண் மழுங்கச் சேர்த்து.

கொடி கயல் இனமாய் நின்ற கோள் சுறா ஏறும்- கொடியில் எழுதிய கயலுக்குச் சுற்றமாக நின்ற வலிய மகர வேறும், வீறு கலைத்தொடி மதியும்- உயரும் கலைகளையுடைய வட்டமாகிய சந்திரனும், தம் கோன் தொல் குல விளக்காய்த் தோன்றும் பிடிக்கு- தம் தலைவனாகிய மலயத்துவச பாண்டியனுக்குப் பழைய குலவிளக்காய்த் தோன்றியருளிய பெண்யானை போன்ற பிராட்டியாரின், இரு காதின் ஊடும் மந்தணம் பேசுமா போல்- இரண்டு திருச்செவிகளினும் இரகசியம் பேசுந் தன்மைபோல, வடிக்குழை வடித்த குழைகளை, காரத்தோடு- மகர குண்டலங்களோடு, பரிதிவாள் மழுங்கச் சேர்ந்து- சூரியன் ஒளி மழுங்குமாறு அணிந்து.

மழைக்குமா மதிக்கு நாப்பண் வானவிற் கிடந்தா லொப்ப இழைக்குமா மணிசூழ் பட்ட மிலம்பக மிலங்கப் பெய்து தழைக்குமா முகிலை மைந்தன் றளையிடல் காட்டு மாபோற் குழைக்குநீர்த் தகர ஞாழற் கோதைமேற் கோதை யார்த்து.

மழைக்கும் மாமதிக்கும் நாப்பண்- முகிலுக்கும் நிறை மதிக்கும் நடுவில், வானவில் கிடந்தால் ஒப்ப- இந்திரவில் கிடர்தாற் போல, இழைக்கும் மாமணி சூழ் பட்டம்- அழுத்திய பெரிய மணிகள் சூழ்ந்த பட்டமும், இலம்பகம்- நுதலணி மாலையும், இலங்கப் பெய்து- விளங்க அணிந்து, தழைக்கும் மா முகிலை- செழித்த கரிய முகிலை, மைந்தன் தளையிடன் காட்டுமாபோல்- புதல்வனாகிய உக்கிரகுமார பாண்டியன்(பின்) தளையிடுதலைக் காட்டுதல் போல, குழைக்கும் தகர ஞாழல் கோதைமேல்-

பனிநீரில் குழைத்த மயிர்ச் சாந்தணிந்த கூந்தலின்மேல், கோதை ஆர்த்து- மாலையைச் சூட்டி. (163)

கற்பகங் கொடுத்த வீந்தக் காமரு கலன்க ளெல்லாம் பொற்பமெய்ப் படுத்து முக்கட் புனிதனுக் கீறி லாத அற்புத மகிழ்ச்சி தோன்ற வழகுசெய் தமையந் தோன்றச் சொற்கலை யாளும் பூவின் கிழத்தியும் தொழுது நோக்கி.

கற்பகம் கொடுத்த இந்தக் காமரு கலன்கள் எல்லாம்- கற்பகத்தரு அளித்த இந்த அழகிய அணிகளையெல்லாம், பொற்ப மெய்ப்படுத்து- அழகுபடத் திருமேனியில் அணிந்து, முக்கண் புனிதனுக்கு- மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானுக்கு, ஈறு இலாத- முடிவில்லாத, அற்புதம் மகிழ்ச்சி தோன்ற- வியப்பும் மகிழ்வும் உண்டாக, அழகு செய்து- ஒப்பனை செய்து, அமையம் தோன்ற- நல்லோரை வர, சொல் கலையாளும் பூவின் கிழத்தியும்- கலைமகளும் திருமகளும், தொழுது- வணங்கி, நோக்கி- (அழகைக் கண்குளிரக்) கண்டு.

சுந்தர வல்லி தன்னைச் சோபன மென்று வாழ்த்தி வந்திரு கையுந் தங்கண் மாந்தளிர்க் கைக ணீட்டக் கொந்தவிழ் கோதை மாது மறமெலாங் குடிகொண் டேறும் அந்தளிர்ச் செங்கை பற்றா வெழுந்தனண் மறைக ளார்ப்ப.

தன்னைச் சோபனம் என்று வாழ்த்தி-சுந்தரவல்லி சுந்தரவல்லியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரை மங்கலம் என்று வாழ்த்துப் பாடி, இரு கையும் வந்து- இரு பக்கமும் வந்து, தங்கள் மாந்தளிர்க் கைகள் நீட்ட- தங்களுடைய மாந்தளிர் போன்ற (மெல்லிய) கைகளை நீட்ட(அவைகளை), கொந்து அவிழ் கோதை மாதும்- பூங் கொத்து அலர்ந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரும், அறம் எலாம் குடி கொண்டு முப்பத்திரண்டு அறங்களும் குடிகொண்டு ஏறிய, அம் தளிர்ச் செங்கை பற்றா- அழகிய தளிர் போன்ற சிவந்த கைகளாற் பற்றிக்கொண்டு, மறைகள் ஆர்ப்ப எழுந்தனள்- வேதங்கள் ஒலிக்க எழுந்தருளினார். (165)

கவிலிருத்தம்

அறைந்தன தூரிய மார்த்தன சங்கம் நிறைந்தன வானவர் நீண்மலர் மாரி எறிந்தன சாமரை யேந்திழை யார்வாய்ச் சிறந்தன மங்கல வாழ்த்தெழு செல்வம். தூரியம் அறைந்தன- திருமண முரசங்கள் ஒலித்தன, சங்கம் ஆர்த்தன- சங்கங்கள் முழங்கின, வானவர் நீண்மலர் மாரி நிறைந்தன- தேவர்கள் (பொழியும்) மிக்க மலர் மழை நிறைந்தன, சாமரை எறிந்தன- சாமரைகள் வீசப் பெற்றன, மங்கல வாழ்த்து எழு செல்வம்- மங்கல வாழ்த்து என எழுகின்ற செல்வங்கள், ஏந்து இழையார் வாய் சிறந்தன- ஏந்திய அணிகளையுடைய மகளிர் வாயினின்றும் தோன்றிச் சிறந்தன. (166)

அடுத்தனள் சுந்தரி யம்பொன டைப்பை எடுத்தன ளாடி திலோத்தமை யேந்திப் பிடித்தனள் விந்தை பிடித்தனள் பொற்கோல் உடுத்த நெருக்கை யொதுக்கி நடந்தாள்.

சுந்தரி அடுத்தனள் அம்பொன் அடைப்பை எடுத்தனள்-இந்திராணி வந்து அழகிய பொன்னாலாகிய அடைப்பையை ஏந்தினாள், திலோத்தமை ஆடி ஏந்திப் பிடித்தனள்- திலோத்தமை கண்ணாடியை எந்திப் பிடித்தாள், விந்தை பொன்கோல் பிடித்தனள்- வீரமகள் பொற் பிரம்பு கொண்டு, உடுத்த நெருக்கை ஒதுக்கி நடந்தாள்- சூழ்ந்த நெருக்கினை விலக்கி நடந்தாள்.

(167)

கட்டவிழ் கோதை யரம்பை களாஞ்சி தொட்டன ளூர்ப்பசி தூமணி யால வட்ட மசைத்தனள் வன்ன மணிக்கா சிட்டிழை கோடிகை மேனகை கொண்டாள்.

கட்டு அவிழ் கோதை அரம்பை- முறுக்கு விரிந்த மலர் மாலையை அணிந்த அரம்பை, களாஞ்சி தொட்டனள்- காளாஞ்சியை ஏந்தினள் ஊர்ப்பசி தூமணி ஆலவட்டம் அசைத்தனள்- ஊர்வசி புனிதமான மணிகள் பதித்த ஆலவட்டத்தை அசைத்தனள், மேனகை வன்னம் மணிக்காசு இட்டு இழை கோடி கை கொண்டாள்- மேனகை நிறமும் அழகும் பெற்ற மணிகள் அழுத்திய பூந் தட்டினை ஏந்தினள். (168)

கொடிகளெ னக்குளிர் போதொடு சிந்தும் வடிபனி நீரினர் வீசுபொன் வண்ணப் பொடியின ரேந்திய பூம்புகை தீபத் தொடியணி கையினர் தோகையர் சூழ்ந்தார்.

தோகையர்- பல மகளிர், கொடிகள் என- கொடிகள் போல, குளிர் போதொடு சிந்தும் வடி பனி நீரினர்- குளிர்ந்த மலர்களுடன் சிந்துகின்ற வடித்த பனி நீரை உடையவரும், வீசு பொன் வண்ணப் பொடியினர்- வீசுகின்ற பொன்னிறப் பொடியினை உடைய வரும், பூம் புகை தீபம் ஏந்திய தொடி அணி கையினர்- அழகிய தூ பத்தையும் தீபத்தையும் ஏந்திய வளையலணிந்த கையினை உடைய வருமாய், சூழ்ந்தார்- மொய்த்தார்கள். (169)

தோடவி ழோதியர் சோபன கீதம் பாட விரைப்பனி நீரொடு சாந்தம் ஏடவிழ் மென்மல ரிட்ட படத்திற் பாடக மெல்லடி யைப்பைய வையா.

தோடு அவிழ் ஓதியர் சோபன கீதம் பாட- இதழ் விரிந்த மலரை யணிந்த கூந்தலையுடைய மகளிர் மங்கலப் பாட்டுப் பாட, விரைப்பனி நீரொடு சாந்தம் ஏடு அவிழ் மெல் மலர்-மணம் பொருந்திய பனி நீருடன் சந்தனத்தையும் இதழ் விரிந்த மெல்லிய மலரையும், இட்ட படத்தில்- இட்ட நடைப்பாவாடையில், பாடகம் மெல் அடியை பையவையா- பாடகமணிந்த மெல்லிய திருவடிகளை மெல்லென வைத்து.

செம்மல ராளொடு நாமக டேவி கைம்மலர் பற்றின கல்வியொ டாக்கம் இம்மையி லேபெறு வார்க்கிது போதென் றம்மணி நூபுர மார்ப்ப நடந்தாள்.

செம்மலரளொடு நாமகள்- செந்தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளையும் கலைமகளையும், தேவி கை மலர் பற்றின-இறைவியின் கைகளாகிய மலர்கள் பற்றிக்கொண்டன ஆதலின், கல்வியோடு ஆக்கம் இம்மையிலே பெறுவார்க்கு- கல்விப் பொருளையும் செல்வப் பொருளையும் இப்பிறப்பிலே ஒரு சேரப் பெறுவார்க்கு, இது போது என்று அம் மணி நூபுரம் ஆர்ப்ப நடந்தாள்- இதுவே சமயமென்று அழகிய மணிகள் பதித்த நூபுரங்கள் ஒலிக்க நடந்தருளினார். (171)

ஒல்கினள் மெல்லவொ துங்கின என்பு பில்கி யிருந்த பிரானரு கெய்தி மெல்கி யெருத்த மிசைத்தலை தூக்கிப் புல்கிய காஞ்சி புலம்ப விருந்தாள்.

ஒல்கினள் மெல்ல ஒதிங்கினள்- அசைந்து மெல்ல ஒதுங்கி, அன்பு பில்கி இருந்த பிரான் அருகு எய்தி- (தம்மேல்) அன்பு நிறைந்திருந்த இறைவன் பக்கலிற் சென்று, மெல்கி- மென்மைக் குணம் நிரம்பி, எருத்த மிசைத்தலை தூக்கி- பிடரின்மேல் தமது திருமுடியை வைத்து, புல்கிய காஞ்சி புலம்ப இருந்தாள்-பொருந்திய காஞ்சி ஒலிக்க அமர்ந்தருளினார். (172)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அற்பக விமைக்குஞ் செம்பொ னரதன பீடத் தும்பர்ப் பொற்பக லாத காட்சிப் புனிதனோ டிருந்த நங்கை எற்பகல் வலங்கொண் டேகு மெரிகதிர் வரையி னுச்சிக் கற்பக மருங்கிற் பூத்த காமரு வல்லி யொத்தாள்.

அல்பக இமைக்கும் செம்பொன் அரதன பீடத்து உம்பர்-இருள்கெட ஒளி வீசும் செம்பொன்னாலாகிய மணிகள் இழைத்த தவிசின்மேல், பொற்பு அகலாத சாட்சிப் புனிதனோடு- பொலிவு நீங்காத தோற்றத்தையுடைய தூய இறைவனோடு, இருந்த நங்கை- இருந்த பிராட்டியார், எரி கதிர்- ஒளியினையுடைய சூரியன், எல் பகல் வலம் கொண்டு ஏகும்- இரவும் பகலும் வலமாகப் போகப் பெற்ற, வரையின் உச்சி- மேரு மலையின் உச்சியில், கற்பக மருங்கில்- கற்பகத் தருவின் பக்கத்திலே, பூத்த காமருவல்லி ஒத்தாள்- மலர்ந்த அழகிய கொடியினை ஒத்தார்.

பண்ணுமின் னிசையு நீருந் தண்மையும் பாலும் பாலில் நண்ணுமின் சுவையும் பூவு நாற்றமு மணியு மங்கேழ் வண்ணமும் வேறு வேறு வடிவுகொண் டிருந்தா லொத்த தண்ணலு முலக மீன்ற வம்மையு மிருந்த தம்மா.

அண்ணலும் உலகம் ஈன்ற அம்மையும் இருந்தது- சிவபெருமானும் உலகங்களை யெல்லாம் பெற்றருளிய அன்னையாகிய பிராட்டியும் வெவ்வேறு வடிவங் கொண்டிருந்தது, பண்ணும் இன் இசையும்- பண்ணும் இனிய இசையும், நீரும் தண்மையும்-நீரும் தட்பமும், பாலும் பாலில் நண்ணும் இன் சுவையும்-பாலும் அப்பாலின் கட் பொருத்திய இனிய சுவையும், பூவும் நாற்றமும்- பூவும் மணமும், மணியும் அம் கேழ் வண்ணமும்-மணியும் அழகிய ஒளியும் (ஆகிய இவைகள்), வேறு வேறு வடிவு கொண்டு இருந்தால் ஒத்தது- வேறு வேறாக வடிவங் கொண்டு ஓரிடத்திலிருந்த தன்மையைப் போன்றது. விண்ணுளார் திசையி னுள்ளார் வேறுளார் பிலத்தி னுள்ளார் மண்ணுளார் பிறரும் வேள்வி மண்டபத் தடங்கி யென்றும் பண்ணுளா ரோசை போலப் பரந்தெங்கு நிறைந்த மூன்று கண்ணுனா ரடியினீழல் கலந்துளார் தம்மை யொத்தார்.

விண்ணுளார்- துறக்கத்திலுள்ளவர்களும், திசையின் உள்ளார்-திக்குகளிலுள்ளவர்களும், வேறுளார்- எனைய இடங்களிலும் உள்ளவர்களும், பிலத்தின் உள்ளார்- பாதலத்திலுள்ளவர்களும், மண்ணுளார்- நிலவுலகத்திலுள்ளவர்களும், பிறரும்-மற்றையோரும், வேள்வி மண்டபத்து அடங்கி- திருமண மண்டபத்தின்கண் (தம்முட் பேதமின்றி ஒரு சேர) அடங்கி, என்றும்- எப்பொழுதும், பண்ணுள் ஆர் ஓசை போலப் பரந்து-பண்ணின்கண் நிறைந்த இசைபோலப்பரவி, எங்கு நிறைந்த மூன்று கண்ணுளார்- எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானது, அடியின் நிழல் கலந்துளார் தம்மை ஒத்தார்- திருவடி நீழலிற் கலந்தவரை ஒத்தார். (175)

ஆயபோ தாழி யங்கை யண்ணல்பொற் கரக நீராற் சேயவான் சோதி யாடற் சேவடி விளக்கிச் சாந்தந் தூயபோ தவிழச் சாத்தித் தூபமுஞ் சுடருங் கோட்டி நேயமோ டருச்சித் தைய னிறையருள் பெற்று நின்றான்.

ஆயபோது- அப்பொழுது, ஆழி அம் கை அண்ணல்- திகிரிப் படையை அழகிய கையிற் கொண்ட திருமால், பொன் கரக நீரால்- பொன்னாலாகிய கரகத்திலுள்ள நீரினால், சேய வான் சோதி- சிவந்த சிறந்த ஒளிப் பிழம்பாகிய இறைவனது, ஆடல் சேவடி விளங்கி- திருக்கூத்தாடும் சிவந்த திருவடிகளை விளக்கி, சாந்தம் தூய போது அவிழச்சாத்தி- சந்தனத்தையும் புனிதமான மலர்களையும் மணம் வீசச்சாத்தி, தூபமும் சுடரும் கோட்டி- தூப தீபங்களை (விதி முறையாற்) சுழற்றி, நேயமோடு அருச்சித்து- அன்போடு அருச்சனை செய்து, ஐயன் நிறை அருள் பெற்று நின்றான்- இறைவனுடைய நிறைந்த அருளைப் பெற்று நின்றான்.

விண்டலத் தவரு ளாதி வேதியன் பாத தீர்த்தம் முண்டகத் தவனு மாலு முனிவரும் புரந்த ராதி அண்டரு நந்தி தேவு மடுகணத் தவரு மேனைத் தொண்டரும் புறம்பு முள்ளு நனைத்தனர் சுத்தி செய்தார். விண் தலத்தவருள் ஆதி வேதியன்- தேவர்களில் முதன்மை பெற்ற அந்தணனாகிய இறைவனது, பாத தீர்த்தம்- திருவடித் தீர்த்தத்தால், முண்டகத்தவனும் மாலும்- தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமனும் திருமாலும், முனிவரும்- முனிவர்களும், புரந்தர ஆதி அண்டரும்- இந்திரன் முதலான தேவர்களும், நந்தி தேவும்- திருநந்தி தேவரும், அடு கணத்தவரும்- அவரை அடுத்த சிவகணங்களும், ஏனைத் தொண்டரும்- மற்றை அடியார்களும், புறம்பும் உள்ளும் நனைத்தனர் சுத்தி செய்தார்- தங்கள் புறத்தையும் அகத்தையும் நனைத்துத் தூய்மை யாக்கினார்கள். (177)

அத்தலை நின்ற மாயோ னாதிசெங் கரத்து நங்கை கைத்தலன் கமலப் போது பூத்ததோர் காந்த ளொப்ப வைத்தரு மனுவா யோதக் கராநீர் மாரி பெய்தான் தொத்தலர் கண்ணி விண்னோர் தொழுதுபு மாரி பெய்தார்.

அத்தலை நின்ற மாயோன்- அங்கு நின்ற திருமால், ஆதி செங்கரத்து- முதல்வனது சிவந்த திருக்கையின்கண், கமலப்போது பூத்தது ஓர் காந்தன் ஒப்ப- தாமரை மலரில் மலர்ந்ததாகிய ஒரு காந்தள் மலரை ஒக்க, நங்கை கைதலம் வைத்து- இறைவியின் திருக்கரத்தை வைத்து, அரு மனு வாய் ஓத- அரிய மந்திரத்தை வாய் கூற, கரக நீர் மாரி பெய்தான்-கரகத்திலுள்ள நீரைப் பொழிந்தான் (தாரை வார்த்தான்), தொத்து அலர் கண்ணி விண்ணோர்- பூங்கொத் தலர்ந்த மாலையையுடைய தேவர்கள், தொழுது பூமாரி பெய்தார்-வணங்கி மலர் மழை பொழிந்தார்கள். (178)

அடினா ரரம்பை மாதர் விஞ்சைய ரமுத கீதம் பாடினா ராவென் றார்த்துப் பரவினார் முனிவர் வானோர் **முடினார் புளகப் போர்வை கணத்தவர் முடிமேற் செங்கை** சூடினார் பலரு மன்றற் றொடுகட லின்பத் தாழ்ந்தார்.

அரம்பைமாதர் ஆடினார்- அரம்பையர்கள் ஆடினார்கள்-விஞ்சையர் அமுத கீதம் பாடினார்- வித்தியாதரர்கள் அமுதம் இசைகளைப் பாடினார்கள், முனிவர் என்று आ போன்ற ஆர்த்துப் பரவினார்- முனிவர்கள் அரகர வென்று முழங்கித் துதித்தார்கள், வானோர் புளகப் போர்வை மூடினார்- தேவர்கள் புளகமாகிய போர்வையாற் பொதியப் பெற்றார்கள், கணத்தவர் முடிமேல் செங்கை சூடினார்- சிவ கணத்தவர்கள் முடியின் மேல் சிவந்த கைகளைக் குவித்தார்கள், பலரும் மன்றல் இன்பத் தொத்து அலர் கண்ணி விண்ணோர்- பூங்கொத் தலர்ந்த மாலையையுடைய தேவர்கள், தொழுது பூமாரி பெய்தார்-வணங்கி மலர் மழை பொழிந்தார்கள். (178)

ஆடினா ரரம்பை மாதர் விஞ்சைய ரமுத கீதம் பாடினா ராவென் றார்த்துப் பரவினார் முனிவர் வானோர் முடினார் புளகப் போர்வை கணத்தவர் முடிமேற் செங்கை சூடினார் பலரு மன்றற் றொடுகட லின்பத் தாழ்ந்தார்.

அரம்பைமாதர் ஆடினார்- அரம்பையர்கள் ஆடினார்கள்-விஞ்சையர் அமுத கீதம் பாடினார்- வித்தியாதரர்கள் அமுதம் போன்ற இசைகளைப் பாடினார்கள், முனிவர் அர என்று ஆர்த்துப் பரவினார்- முனிவர்கள் அரகர வென்று முழங்கித் துதித்தார்கள், வானோர் புளகப் போர்வை மூடினார்- தேவர்கள் புளகமாகிய போர்வையாற் பொதியப் பெற்றார்கள், கணத்தவர் முடிமேல் செங்கை சூடினார்- சிவ கணத்தவர்கள் முடியின் மேல் சிவந்த கைகளைக் குவித்தார்கள், பலரும் மன்றல் இன்பத் தொடு கடல் ஆழ்ந்தார்- அனைவரும் திருமண இன்பமாகிய கடலில் அமிழ்ந்தார்கள்.

புத்தனா ரெறிந்த கல்லும் போதென மிலைந்த வேத வித்தனா ரடிக்கீழ் வீழ விண்ணவர் முனிவ ரேனோர் சுத்தநா வாசிகூறிக் குங்குமத் தோயக் தோய்ந்த முத்தவா லரிசி வீசி முழ்கினார் போக வெள்ளம்.

புத்தனார் எறிந்த கல்லும்- சாக்கிய நாயனர் எறிந்த கல்லையும், போது என மிலைந்த வேத வித்தனார்- மலரைப்போல சூடியருளிய வேத காரணமாகிய இறைவனது, அடிக்கீழ் வீழ-திரு வடிவின் கீழ் வீழுமாறு, விண்ணவர் முனியர் ஏனோர்-தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றையரும், சுத்தநா ஆசி கூறி-புனித நாவினால் ஆக்க மொழி கூறி, குங்குமத் தோயம் தோய்ந்த- குங்கும நீரில் நனைந்த, முத்தவால் அரிசி வீசி- முத்துப் போன்ற வெள்ளிய அரிசியை வீசி, போக வெள்ளம் மூழ்கினார்-இன்ப வெள்ளத்தில் அழுந்தினார்கள்.

அம்மையோ டப்ப னென்ன வலர்மணம் போல நீங்கார் தம்மருள் விளையாட்டாலே யாற்றநாட் டமியர் போல நம்மனோர் காணத் தோன்றி நன்மணம் புணர ஞாலம் மும்மையு முய்ந்த வென்னாத் தத்தமின் மொழிய அற்றார். அம்மையோடு அப்பன் என்ன- அம்மையும் அப்பனுமென்று, அலர்மணம் போல நீங்கார்- பூவும் மணமும் போலப் பிரியாத வராகிய பெருமானும் பிராட்டியும், தம் அருள் விளையாட்டாலே- தமது அருள் விளையாடலினால், ஆற்ற நாள் தமியர் போல நம்மனோர் காணத்தோன்றி- மிகவும் பலவாகிய நாள் பிரிந்தவர்போல நம்போன்றார் காணுமாறு தோன்றி, நல் மணம் புணர- நல்ல திருமணஞ் செய்தருள், ஞாலம் மும்மையும் உய்ந்த என்னா- மூன்று உலகங்களும் ஈடேறின் என்று, தத்தமில் மொழியல் உற்றார்- யாவரும் தங்கள் தங்களுக்குள் கூறி மகிழ்ந்தனர். (181)

காமரு சுரபித் தீம்பால் கற்பகக் கனிநெய் கன்னல் நாமரு சுவைய வின்ன நறுமது பருக்கஞ் செம்பொன் ஆமணி வட்டத் திண்காற் பாசனத் தமையப் பெய்து தேமரு கொன்றை யானைத் திருக்கைதொட் டருள்க வென்றார்.

காமரு சுரபித் தீம்பால்- அழகிய காமதேனுவின் இனிய பாலும், கற்பகக் கனி- கற்பகம் அளித்த பழமும், நெய் கன்னல்-நெய்யும் சருக்கரையும் (கலந்த), நாமரு சுவைய இன்ன நறுமது பருக்கம்- நாவிற்குப் பொருந்திய சுவையையுடைய இந்த நறிய மது பருக்கத்தை, செம்பொன் ஆம் மணி வட்டத் திண்கால் பாசனத்து- செம்பொன்னாலாகிய மணிகள் இழைத்த வட்டமாகிய வலிய காலையுடைய கலத்தின் கண், அமையப் பெய்து- பொருந்த இட்டு, தேமரு கொன்றையானை- தேன் பொருந்திய கொன்றை மாலையை யணிந்த சிவபெருமானை, திருக்கை தொட்டருள்க என்றார்- திருக்கை தொட்டருள்க என்று வேண்டினர்.

அங்கைவைத் தமுது செய்தாங் ககமகிழந் தட்ட முர்த்தி கொங்கவிழ் குமுதச் செவ்வாய் கோட்டிவாண் முறுவல் பூத்தான் புங்கவர் முனிவர் கற்பின் மகளிரும் போதின் மேய மங்கைய ரிருவ ரோடு மங்கலம் பாட லுற்றார்.

அட்ட மூர்த்தி- எட்டு மூர்த்தங்களையுடையவன், அம் கைவைத்து- அழகிய கையாற் றொட்டருளி, அமுது செய்தாங்கு அக மகிழ்ந்து- அமுது செய்தருளினாற்போல மன மகிழ்ந்து, கொங்கு அவிழ் குமுதச் செவ்வாய் கோட்டி- மணத்தொடு மலர்ந்த ஆம்பல் போன்ற சிவந்த திருவாயைக் குவித்து, வாள் முறுவல் பூத்தான்- ஒள்ளிய புன்னகை செய்தருளினான், புங்கவர் முனிவர் கற்பின் மகளிரும்- தவத்தாலுயர்ந்தவராகிய முனிவர்களின் பன்னியர்களும், போதில் மேய மங்கையர் இருவரோடு-

தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளும் கலைமகளும், மங்கலம் பாடலுற்றார்- மங்கலம் பாடம் தொடங்கினார்கள். (183)

மாக்கடி முளரி வாணன் மைந்தரோ டொருங்கு வைகி நாக்களி னடுநா வாரத் துடுவையா னறுநெ யார்த்தி வாக்கிட வாரமாந்தி வலஞ்சுழித் தகடு வீங்கித் தேக்கிடு மொலியி னார்த்து நிமீர்ந்தது தெய்வச் செந்தீ.

மாக் கடி முளரிவாணன்- பெருமை பொருந்திய மணமுடைய தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமன், மைந்தரோடு ஒருங்கு வைகி- புதல்வர்களோடு ஒரு சேர இருந்து, நாக்களின் நடுநா ஆர- ஏழு நாக்களில் நடு நாவால் சுவை அறியுமாறு, துடுவையால் நறு நெய் ஆர்த்தி வாக்கிட- சுருக்கு சுருவங்களால் நறிய நெய்யை நிரப்பி வார்க்க, தெய்வச் செந்தீ-தெய்வத் தன்மையுடைய சிவந்த தீயானது, ஆரமாந்தி- நிரம்ப உண்டு, வலம் சுழித்த- வலமாகச் சுழித்து, அகடு வீங்கி- வயிறு நிரம்பி, தேக்கிடும் ஒலியின் ஆர்த்து- தேக்கெறியும் ஒலிபோல ஒலித்து, நிமிர்ந்தது- மேலெழுந் தோங்கியது.

சுற்றுநான் மறைக ளார்ப்பத் தூரியஞ் சங்க மேங்கக் கற்றநான் முகத்தோன் வேள்விச் சடங்குநூல் கரைந்த வாற்றான் முற்றமங் கலநாண் சாத்தி முழுதுல கீன்றாள் செங்கை பற்றினன் பற்றி லார்க்கே வீடருள் பரம யோகி.

சுற்றும் நால் மறைகள் ஆர்ப்ப- நான்கு புறத்திலும் நான்கு வேதங்களும் ஒலிக்கவும், தூரியம் சங்கம் ஏங்க- இயங்களும் சங்கங்களும் ஒலிக்கவும், கற்று நான் முகத்தோன்- வேதங்களை உணர்ந்த பிரமன், நூல் கரைந்த வாற்றால்- வேத சிவாகமம் கூறிய முறையால், வேள்விச் சடங்கு முற்ற- திருமணச் சடங்குகளைக் குறைவின்றி முடிக்க, பற்று இலார்க்கோ வீடு அருள் பரம யோகி- இருவகைப் மற்றும் அற்றவர்ககே வீட்டின்பத்தை அருளும் பரமயோகியாகிய இறைவன், மங்கல நாண் சாத்தி- திருமங்கல நாணைப்பூட்டி, முழுது உலகு ஈன்றாள் செங்கை பற்றினன்- எல்லா உலகங்களையும் பெற்றருளிய பிராட்டியாரின் சிவந்த திருக்கரங்களைப் பற்றியருளினன். (185)

இணரெர்த் தேவுந் தானே யெரிவளர்ப் பவனுந் தானே உணவுகொள் பவனுக் தானே யாகிய வொருவன் வையம் புணர்வுறு போக முழ்கப் புருடனும் பெண்ணு மாகி மணவினை முடித்தா னன்னான் புணர்ப்பையார் மதிக்க வல்லார். இணர் எரித் தேவும் தானே- பல சுடரையுடைய தீக் கடவுளுந்தானே, எரி வளர்ப்பவனும் தானே- அத்தீயை வளர்க்கின்றவனும் தானே, உணவு கொள்பவனும் தானே- அத் தீ முகமாக அவியைக் கொள்ளுபவனும் தானே, ஆகிய ஒருவன்- ஆகிய இறைவன் ஒருவனே, வையம் புணர்வுறு போகம் மூழ்க- உயிர்கள் புணர்தல் பொருந்திய போகத்தில் அழுந்த, புருடனும் பெண்ணுமாகி- ஆணும் பெண்ணுமாகி, மணவினை முடித்தான்- மணச் செயலை முடித்தருளினான், அன்னான் புணர்ப்பை மதிக்க வல்லார் யார்- அவ்விறைவனது செயலை அளந்தறிய வல்லவர் யாவர் (ஒருவருமில்லை என்றபடி). (186)

பின்புதன் பன்னி யோடு பிறைமுடிப் பெருமான் கையில் நன்பொரி வாங்கிச் செந்தீ நாமடுத் தெனைத்து மான தன்படி வுணர்ந்த வேத முனிவர்க்குத் தக்க தானம் இன்பகந் ததும்ப நல்கி யெரிவல முறையால் வந்து.

பின்பு பிறை முடிப் பெருமான்- பின்பு சந்திரனையணிந்த முடியினையுடைய இறைவன், தன் பன்னியோடு- தன் தேவி யாரோடும், கையில் நன்பொரி வாங்கி- திருகையில் நல்ல பொரியை வாங்கி, செந்தீ நா மடுத்து- சிவந்த தீயின் நாவிற் பெய்து, எனைத்தும் ஆன தன் படிவு உணர்ந்த- எல்லாமாகிய தனது திருவுருவத்தையுணர்ந்த, வேத முனிவர்க்கு- வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்களுக்கு, தக்க தானம்- ஏற்ற தானங்களை, அகம் இன்பு ததும்பு நல்கி- உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி மீக்கூரக் கொடுத்து, முறையால் எரி வலம் வந்து- விதிப் படி தீயை வலமாக வந்து.

மங்கலம் புனைந்து செம்பொ னம்மீமேன் மணாட்டி பாத பங்கய மலரை கையாற் பரிபுரஞ் சிலம்பப் பற்றிப் புங்கவன் மனுவா லேற்றிப் புண்ணிய வசிட்டன் றேவி எங்கெனச் செங்கை கூப்பி யெதிர்வர வருட்கண் சாத்தி.

புங்கவன்- இறைவன், மங்கலம் புனைந்த செம்பொன் அம்மிமேல்-மங்கலமாக அலங்கரித்த செம்பொன்னாலாகிய அம்மியின் மேல், மணாட்டி பாத பங்கைய மலரை- தேவியாரது திருவடித் தாமரை மலரை, பரிபுரம் சிலம்பு- சிலம்பு ஒலிக்க, கையால் பற்றி- திருக்கையால் பிடித்து, மனுவால் ஏற்றி- மந்திரத்தோடு தூக்கி வைத்து, புண்ணிய வசிட்டன் தேவி எங்கென- அற வடிவாகிய வசிட்டன் மனைவியாகிய அருந்ததி எங்கே என்று கேட்க, செங்கை கூப்பி எதிர் வர-(அவ்வருந்ததி) சிவந்த கைகளைக் கூப்பி எதிரே வர, அருள் கண்சாத்தி- (அவள் மீது) அருட் பார்வையை வைத்து. (188)

விதிவழி வழாது வேள்வி வினையெலா நிரம்ப விங்ஙன் அதிர்கட லுலகந் தேற வாற்றிநான் மறைக ளார்ப்பக் கதிர்மணி நகையார் வாழ்த்தக் காமனைக் காய்ந்த நம்பி மதிநுதன் மங்கை யோடு மணவறை தன்னிற் புக்கான்.

இங்ஙன்- இவ்வாறு, விதி வழி வழாது- வதி முறை சிறிதும் தவறாது, வேள்வி வினையெலாம் நிரம்ப- மணச் சடங்குகளெல்லாம் முற்றுப் பெற, அதிர் கடல் உலகம் தேற ஆற்றி- ஒலிக்ககின்ற கடல் சூழ்ந்த உலகிலுள்ளோர் தெளிந்துய்யச் செய்து முடித்து, நான் மறைகள் ஆர்ப்ப- நான்கு வேதங்களும் ஒலிக்கவும், கதிர் மணி நகையார் வாழ்த்து- ஒளியினையுடைய முத்துப் போன்ற பற்களையுடைய மகளிர் வாழ்த்தவும், காமனைக் காய்ந்த நம்பி- மன்மதனை யெரித்தருளிய பெருமான், மதி நுதல் மங்கையோடும்- சந்திரனை ஒத்த நெற்றியையுடைய தடாகைப் பிராட்டியாரோடும், மண அறை தன்னில் புக்கான்- திருமண வறையிற் புகுந்தருளினான். (189)

மனிதரு மிமையா தையன் மங்கல வனப்பு நோக்கிப் புனிதவா னவரை யொத்தா ரவர்க்கது புகழோ வெந்தை கனிதரு கருணை நாட்டம் பெற்றவர் கடவு ளோராற் பனிதரு மலரிட் டேத்தி வழிபடற் பால ரன்றோ.

மனிதரும்- மக்களும், இமையாது- கண் இமையாமல், ஐயன் மங்கல வனப்பு நோக்கி- இறைவனது திருமணக் கோலப் பொலிவினைப் பார்த்து, புனித வானவரை ஒத்தார்- தூய தேவர்களை ஒத்தார், அவர்க்கு அது புகழோ- அம் மக்களுக்கு தேவரை யொத்தன ரென்பது ஒரு புகழாமோ, எந்தை கனிதரு கருணை நாட்டம் பெற்றவர்- எம்பெருமானாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் முதிர்ந்த அருட்பார்வையை பெற்ற மக்கள், கடவுளோரால்- தேவர்களால், பனி தரும் மலர் இட்டு ஏத்தி வழிபடற் பாலரன்றோ- குளிர்ந்த மலரால் அருச்சித்து துதித்து வழிபாடு செய்யப் பெறும் தன்மையையுடையவர் அல்லவா.

மானிட ரிமையோ ரென்னும் வரம்பில ராகி வேள்வி தானிட ரகல நோக்கித் தலைத்தலை மயங்கி நின்றார் கானிட நடனஞ் செய்யுங் கண்ணுத லருட்க ணோக்கால் ஊனிட ரகலு நாளி லுயர்ந்தவ ரிழிந்தோ ருண்டோ. மானிடர் இமையோர் என்னும் வரம்பு இலராகி - மக்கள் தேவர் என்னும் வரம்பில்லாதவராய், வேள்வி- திருமணத்தை, இடர் அகல நோக்கி- துன்பம் நீங்குமாறு கண்டு, தலைத்தலை மயங்கி நின்றார்- இடங்கள் தோறும் மயங்குதலுற்று நின்றார்கள், கான் இடம் நடனம் செய்யும் கண்ணுதல்- புறங் காட்டிலே திருக்கூத்தாடியருளும் நெற்றிக் கண்ணனாகிய இறைவனது, அருள்கண் நோக்கால்- திருவருட் பார்வையால், ஊன் இடர் அகலும் நாளில் உயர்ந்தவர் இழிந்தோர் உண்டோ- பிறவித் துன்பம் நீங்குங் காலத்தில் உயர்ந்தவரென்றும் தாழ்ந்தவரென்றும் வேற்றுமை யுண்டோ (இல்லை யென்றபடி).

மணவறைத் தவிசினீங்கி மன்றன்மண் டபத்திற் போந்து கணமணிச் சேக்கை மேவிக் கருநெடுங் கண்ணன் வாணி துணைவனே முதல்வா னோர்க்குஞ் சூழ்கணத் தொகைக்கு மென்றுந் தணவறு செல்வந் தந்தோன் சாறுசால் சிறப்பு நல்கி.

கருநெடுங் கண்ணன் வாணி துணைவனே முதல் வானோர்க்கும்-கரிய நெடிய திருமால் கலைமகள் தலைவனாகிய பிரமன் முதலிய தேவருக்கும், சூழ்கணத் தொகைக்கும்- சூழ்ந்த சிவகணக் கூட்டத்திற்கும், என்றும் தணவு அறுசெல்வம் தந்தோன்- எப்பொழுதும் நீங்குதலற்ற செல்வத்தை அருளிய இறைவன், மண அறைத் தவிசின் நீங்கி- திருமண அறையிலுள்ள இருக்கையினின்றும் நீங்கி, மன்றல் மண்டபத்தில் போந்து-திருமண மண்டபத்தில் வந்து, கண மணிச்சேக்கை மேவி-கூட்டமாகிய மணிகள் இழைத்த அரியணையில் வீற்றிருந்து, சாறுசால் சிறப்பு நல்கி- திருமணத்திற்கு அமைந்த வரிசைகளை (அவ்வனைவருக்கும்) கொடுத்தருளி.

ஏட்டுவாய் முளரி யான்மா லேனைவா னவருந் தத்தம் நாட்டுவாழ் பதியிற் செல்ல நல்விடை கொடுத்து வேந்தர்க் காட்டுவா னாடிக் காட்டுந் தன்மைபோ லரசு செய்து காட்டுவா னாகி யையன் றிருவுளக் கருணை பூத்தான்.

ஏடுவாய் முளரியான் மால் ஏனை வானவரும்- இதழ்கள் வாய்ந்த தாமரைமலரில் வசிப்போனாகிய பிரமனும் திருமாலும் மற்றைத் தேவர்களும், தத்தம் நாட்டு வாழ் பதியில் செல்ல-தங்கள் தங்கள் நாடுகளாகிய செல்வமிக்க பதவிகளிற் செல்லுமாறு, நல்விடை கொடுத்து- அருள் விடை கொடுத்து, வேந்தர்க்கு- மன்னர்களுக்கு, ஆட்டுவான் ஆடிக் காட்டும் தன்மை போல்- ஆட்டுவிப்பா னொருவன் தான் முன்னர் ஆடிக் காட்டுந் தன்மையைப்போல, அரசு செய்து காட்டுவானாகி-செங்கோலோச்சிக் காட்டுவானாய், ஐயன்- இறைவன், திருவுளக் கருணை பூத்தான்- திருவுளங் கொண்டருளினான். (193)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அதீர்விடைக் கொடியங் கயற்கொடி யாக வராக்கலன் பொற்கல னாகப் பொதியவிழ் கடுக்கை வேம்பல ராகப்

புலியதள் பொலந்துகி லாக மதிமுடி வைர மணிமுடி யாக

மதமுடி வைர மணமுடி யாக மறைகிடந் தலம்புமா மதுரைப்

பதியுறை சோம சுந்தரக் கடவுள் பாண்டிய னாகிவீற் றிருந்தான்.

அதிர்விடைக்கொடி அம் கயல் கொடி ஆக- ஒலிக்கும் இடபக்கொடி அழகிய மீனக் கொடியாகவும், அராக்கலன் பொன் கலன் ஆக- பாம்பணிகள் பொன்னணிகளாவும், பொதி அவிழ்கடுக்கை வேம்பு அலர் ஆக- இதழ் விரிந்த கொன்றை மலர் மாலை வேப்பம்பூ மாலையாகவும், புலி அதள் பொலம் துகில் ஆக- புலித்தோல் ஆடை பொன்னாடையாகவும், மதி முடி வைர மணிமுடி ஆக- சந்திரனை அணிந்த சடாமுடி அழகிய வைரமுடியாகவும், மறை கிடந்து அலம்பும் மாமதுரைப் பதி உறை- வேதங்கள் தங்கி ஒலிக்கின்ற பெரிய மதுரைப் பதியில் வீற்றிருக்கும், சோமசுந்தரக் கடவுள்பாண்டியனாகி வீற்றிருந்தான்- சோமசுந்தரக் கடவுள் சுந்தர பாண்டியனாய் வீற்றிருந்தருளினான்.

அறுசீரடியாசியவிருத்தம்

விண்டவழ் மதியஞ் சூடுஞ் சுந்தர விடங்கப் புத்தேள் கொண்டதோர் வடிவுக் கேற்பக் குருதிகொப் பளிக்குஞ் சூலத் திண்டிறற் சங்கு கன்னன் முதற்கணத் தேவர் தாமும் பண்டைய வடிவ மாறிப் பார்த்திவன் பணியி னின்றார்.

விண் தவழ் மதியம் சூடும் சுந்தர விடங்கப் புத்தேள்- வானின் கண் தவழும் சந்திரனை யணிந்த பேரழகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், கொண்டதும் ஒர் வடிவுக்கு ஏற்ப- கொண்டருளிய ஒப்பற்ற திருக்கோலத்திற்குப் பொருந்த, குருதி கொப்பளிக்கும் சூலம்- உதிரம் கொப்பளிக்கும் சூலப்படையையுடைய, திண் திறல் சங்கு கன்னன் முதல் கணத்தேவர் தாமும்- மிகுந்த வலியையுடைய சங்கு கன்னன் முதலான சிவகணத்தவர்களும், பண்டைய வடிவம் மாறி- முன் உருவம் நீங்கி(அரசர் பணி செய்தற் கேற்ற உருக்கொண்டு), பார்த்திவன் பணியில் நின்றார்- அம்மன்னன் ஏவலில் நின்றார்கள். (195)

தென்னவர் வடிவங் கொண்ட சிவபர னுலகங் காக்கும் மன்னவர் சிவனைப் பூசை செய்வது மறையா றென்று சொன்னது மன்ன ரெல்லாந் துணிவது பொருட்டுத் தானும் அந்நகர் நடுவு ரென்றோ ரணிநகர் சிறப்பக் கண்டான்.

உலகம் காக்கும் மன்னவர்- உலகத்தைக் காவல் பூண்ட வேந்தர்கள், சிவனைப் பூசை செய்து- சிவ பெருமானைப் பூசிப்பது, மறை ஆறு என்று சொன்னது- வேத நெறி என்று தான் திருவாய்மலர்ந்தருளியதை, மன்னர் எல்லாம் துணிவது பொருட்டு- அரசரனைவரும் துணிந்து மேற்கொள்ளுதற் பொருட்டு, தென்னவர் வடிவம் கொண்ட சிவபரன் தானும்- பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்ட இறைவனும், அ நகர்- அந்நகரில், நடுவூர் என்ற ஒர் அணி நகர் சிறப்பக் கண்டான்- நடுவூர் என்ற சொல்லப்படும் ஒரு அழகிய நகரை மேன்மைப்பட ஆக்கினான்.(196)

மெய்ம்மை நூல் வழயே கோயில் விதித்தருட் குறிநி றீடுப்போ இம்மையே நன்மை நல்கு மிறையென நிறுவிப் பூசை செம்மையாற் செய்து நீப வனத்துறை சிவனைக் காலம் மும்மையுந் தொழுது வைய முழுவதுங் கோன டாத்தும்.

மெய்ம்மை நூல் வழியே கோயில் விதித்து- உண்மை நூலின் நெறிப்படியே திருக்கோயிலெடுத்து, அருள் குறி நிறீஇ- அருள் வடிவாகிய சிவலிங்கத்தை நிலை பெறுத்தி, இம்மையே நன்மை நல்கும் இறை எனப்பேர் நிறுவி- இம்மையேபேறு தரும் இறைவன் என்று திருப்பெயர் இட்டு, செம்மையால் பூசை செய்து- முறைப்படி பூசை புரிந்து, நீப வனத்து உறை சிவனை-கடம்ப வனத்திலுறைகின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளை, காலம் மும்மையும் தொழுது- மூன்று காலங்களிலும் வணங்கி, வையம் முழுவதும் கோல் நடாத்தும்- உலக முற்றும் தனது செங்கோலை நடாத்தியருளுவான்.

பூவரு மயன்மா லாதிப் புனிதரு முனிவ ரேனோர் யாவருந் தனையே பூசித் திகபர மடைய நின்ற முவருண் மேலா முக்கண் மூர்த்தயே பூசை செய்த தாவர விலிங்க மேன்மைத் தகுதியா ரளக்க வல்லார்.

பூவரும் அயன்மால் ஆதிப் புனிதரும்- தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமன் திருமால் முதலிய தேவர்களும், முனிவர் ஏனோர் யாவரும்- முனிவரும் மற்றைய அனைவரும், தனையே பூசித்து இகபரம் அடைய நின்ற- தன்னையே வழிபட்டு இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடையுமாறு அருள் புரிந்து நின்ற, மூவருள் மேலாம் முக்கண் மூர்த்தியே- மூவருக்கும் மேலான முக்கண்ணாகிய இறைவனே, பூசைசெய்த தாவர இலிங்க மேன்மைத் தகுதி அளக்க வல்லவர் யார்- வழிபட்ட நிலைபெற்ற இலிங்கத்தின் சிறப்புத் தன்மையை அளந்து கூற வல்லவர் யார்(ஒருவருமில்லை யென்றபடி). (198)

வேறு

மனித்த ருக்கர சாகித்தெவ் வேந்தர்க்கு மடங்கலாய் மடநல்லார்க் கினித்த வைங்கணைக் காளையாய் நிலமகட் கிணர்த்துழா யணிமாலாய்

அனித்த நித்தமோர்ந் திகபரத்

தாசைநீத் தகந்தெளிந் தவர்க்கொன்றாய்த்

தனித்த மெய்யறி வானந்த மாம்பர தத்துவமாய் நின்றான்.

(இங்ஙனம் பாண்டியர் கோலம் பூண்ட இறைவன்) மனித்தருக்கு அரசாகி- மக்களுக்கு மன்னனாகியும், தெவ் வேந்தர்க்கு மடங்கலாய்- பகை மன்னராகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமாகியும், மடநல்லார்க்கு அனித்த ஐங்கணைக்காளையாய்-மகளிருக்கு இனிமையையுடைய ஐந்து பாணங்களையுடைய மதவேளாகியும், நிலமகட்கு இணர்த்துழாய் அணி மால் ஆய்-புவி மகளுக்குக் கொத்தாகிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலாகியும், அனித்தம் நித்தம் ஒர்ந்து- அனித்த நித்தக் ஆசைநீத்து-இகபரத்து கூறுபாடுகளையுணர்ந்து, மறுமையின்பங்களை வெறுத்து, அகம் தெளிந்தவர்க்கு- மனந் தூய்மையெய்திய மெய்ஞ்ஞானியர்க்கு, ஒன்றாய்-ஒன்றாகி, மெய் அறிவு ஆனந்தமாம் பரதத்துவமாய் நின்றான்-தனித்த பொருளாகியும் சச்சிதானந்தமாகிய பரதத்துவப் ஒப்பற்ற (199)நின்றருளினான்.

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடிய படலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

உலகிய னிறுத்து வான்வந் தொருபரஞ் சுடர்வான் றிங்கட் குலமணி விளக்கை வேட்டுக் கோமுடி கவித்துப் பாராண் டிலகுறு தோற்ற மீதான் முனிவர ரிருவர் தேற சிலகிலா னந்தக் கூத்துச் செய்தவா றறைய லுற்றாம்.

ஒரு பரஞ் சுடர்- ஒப்பற்ற பரஞ்சோதியாகிய இறைவன், உலகு இயல் நிறுத்துவான் வந்து- உலகியலை நிறுத்துதற் பொருட்டுச் சுந்தர பாண்டியனாய் வந்து, வான் திங்கள் குல மணி விளக்கை-வானின்கண் உலவும் சந்திரன் மரபுக்கு மாணிக்க விளக்காகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரை, வேட்டு- திருமணஞ் செய்து கொண்டு, கோமுடி கவித்துப் பார் ஆண்டு- அரசமுடி சூடி உலகை ஆண்டு, இலகுறு தோற்றம் ஈது- விளங்கும் வரலாறு இது, முனிவரர் இருவர் தேற- இரண்டு முனிவர்கள் தெளித்துய்யுமாறு, அலகு இல் ஆனந்தக் கூத்து செய்தவாறு- அளவில்லாத ஆனந்தக் கூத்தை ஆடியருளிய திருவிளையாடலை, அறையலுற்றாம்-இனிக் கூறத் தொடங்கினேம்.

புண்ணிய மலர்மென் கொம்பை வேட்டபின் புவனந் தாங்குங் கண்ணுதன் முர்த்தி யாய கவுரியன் மணத்தில் வந்த மண்ணியல் வேந்தர் வானோர் மாதவர் பிறரு முண்ண நண்ணுதி ரென்ன லோடு நண்ணுவார் விரைவி னெய்த.

புண்ணியம் மலர் மென் கொம்பை- அறவடிவமாகிய மெல்லிய பூங்கொம்புபோலும் பிராட்டியை, வேட்டபின் புவனம் தாங்கும்-திருமணம் செய்து கொண்டபின் உலகையாளும், கண்நுதல் மூர்த்தியாய கவுரியன்- நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவனாகிய சுந்தர பாண்டியன், மணத்தில் வந்த- திருமணத்தில் வந்த, மண் இயல் வேந்தர்- மண்ணுலகை ஆளுதலமைந்த மன்னர்களும், தேவர்களும், மாதவர்- முனிவர்களும், பிறரும்-வானோர்-என்னலோடும்-நண்ணுதிர் ஏனையோர்களும், உண்ண வருவீர் எனக் கட்டளையிட, விரைவின் அமுதுண்ண நண்ணுவார்- விரைந்து அடைதற்கு வருகின்றவர்கள். (02) பொன்னவிர் கமலம் பூத்த புனிதநீ ராடித் தத்தம் நன்னெறி நியம முற்றி நண்ணினார் புலிக்கா லோனும் பன்னக முனியுந் தாழ்ந்து பரவியம் பலத்து ளாடும் நின்னரு ணடங்கண் டுண்ப தடியேங்க ணியம மென்றார்.

அவிர் பொன் பூத்த புனித நீர் ஆடி- விளங்கா நின்ற பொற்றாமரை மலர்ந்த தூய வாவியில் நீராடி, நல்நெறி தத்தம் நியமம் முற்றி நண்ணினார்- நல்லநெறிப்படியே தங்கள் தங்கள் நியமங்களே முடித்து வந்தனர், புலிக்காலோனும் பன்னக முனியும்- வியாக்கிரபாத முனிவரும் பதஞ்சலி முனிவரும், தாழ்ந்து பரவி- விழுந்து வணங்கித் துதித்து, அம்பலத்துள் ஆடும்- சிற்றம்பலத்தின் கண் ஆடப்பெறுகின்ற, நின் அருள் நடம் கண்டு- தேவரீரது கருணைத் திருக்கூத்தினைக் கண்டபின், உண்பது அடியேங்கள் நியமம் என்றார்- அருந்துவது அடியேங்களுடைய நியமம் என்று கூறினர்.

என்னலு மந்தந் கூத்தை யிங்குநாஞ் செய்துந் தில்லைப் பொன்னக ருலக மெல்லா முருவமாம் புருடற் குள்ளம் இன்னதாந் துவாத சாந்த மென்றிறை யருளிச் செய்ய மன்னவ வேனை யங்கம் யாவென மன்னன் சொல்வான்.

என்னலும்- என்று கூறிய வளவிலே, இறை- இறைவன், அந்தக் கூத்தை இங்கு செய்தும்- அந்நடத்தினை இம் மதுரைப் பதியிலே யாம் செய்வோம், உலகம் எல்லாம் உருவம் ஆம் புருடற்கு- உலக மனைத்தும் வடிவமாகிய புருடனுக்கு, பொன் தில்லை நகர் உள்ளம்- அழகிய தில்லைப்பதியானது இதயமாகும், இன்னது துவாத சாந்தம் ஆம் என்று அருளிச் செய்ய- இம் மதுரைப்பதி துவாத சாந்தமாகும் என்று அருளிச் செய்ய (முனிவர்கள்), மன்னவ ஏனையங்கம் யா என- அரசே மற்றைய உறுப்புக்கள் யாவை என்று கேட்க, மன்னன் சொல்வான்- இறைவனாகிய சுந்தர பாண்டியன் கூறுவான்.

அரைக்குமே வுலகே ழென்று மரைக்குக் கீழுலகே ழென்றும் உரைக்கலா வுலக மெல்லா முருவமாம் புருடற் கீந்தத் தரைக்குமே லனந்தந் தெய்வத் தானமுண்டனைத்துங் கூறின் வரைக்குறா சிலதானங்கள் வகுத்துரை செய்யக் கேண்மின்.

அரைக்கு மேல் உலகு ஏழ் என்றும்- இடைக்குமேல் ஏழுலக மென்றும், அரைக்குக் கீழ் உலகு ஏழ் என்றும்- இடைக்குக் கீழ் ஏழுலகென்றும், உரைக்கலால்- சொல்லப்படுதலால், உலகம் எல்லாம் உருவம் ஆம் புருடற்கு- உலகமனைத்தும் உருவமாகிய புருடனுக்கு, இந்தத் தரைக்குமேல் அனந்தம் தெய்வத்தானம் உண்டு- இந் நிலவுலகில் அளவிறந்த தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தானங்கள் உள, அனைத்தும் கூறின் வரைக்கு உறா- அவை முழுதும் எடுத்துச் சொல்லப்புகின் ஓரளவுக்கு உட்படா, சில தானங்கள் வகுத்து உரை செய்யக் கேண்மின்- (ஆதலான்) சில திருப்பதிகளை மட்டும் வகுத்துச் கூறக் கேளுங்கள். (05)

திருவள ராரூர் மூலந் திருவானைக் காவே குய்யம் மருவளர் பொழில்சூ ழண்ணா மலைமணி பூர நீவிர் இருவருங் கண்ட மன்ற மிதயமாந் திருக்கா ளத்தி பொருவருங் கண்ட மாகும் புருவமத் தியமாங் காசி.

திருவளர் ஆரூர் மூலம்- செல்வமோங்கும் திருவாரூர் மூலத்தானமாம், திருவானைக்காவே குய்யம்- திருவானைக்கா சுவாதிட் டானத்தானமாம், மருவளர் பொழில் சூழ் அண்ணாமலை மணி பூரம்- மணம் ஒக்கும் சோலைகள் சூழ்ந்த திருவண்ணாமலை மணிபூரத்தானமாம், நீவிர் இருவரும் கண்ட மன்றம் இதயம் ஆம்- நீங்கள் இருவரும் தரிசித்த தில்லைப்பதி இதயத்தானமாகும், திருக்காளத்தி பொருவு அரும் கண்டம் ஆகும்- திருக்காளத்தி ஒப்பில்லாத கண்டத்தானமாகும், காசி புருவ மத்தியம் ஆம்- காசி புருவ மத்தியத்தானமாகும். (06)

பிறைதவழ் கயிலைக் குன்றம் பிரமரந் திரமாம் வேதம் அறைதரு துவாத சாந்த மதுரையீ ததிக மெந்த முறையினா லென்னின் முன்னர்த் தோன்றியமுறையா லென்றக் கறையறு தவத்த ரோடு கவுரியன் கோயில் புக்கான்.

பிறை தவழ் கயிலைக்குன்றம் பிரமரந்திரம் ஆம்- சந்திரன் தவழும் திருக்கயிலைமலை பிரமரந்திரத்தானம் ஆகும், வேதம் அறை தரு மதுரை துவாத சாந்தம்- மறைகள் கூறுகின்ற இம் மதுரைப் பதி துவாதசாந்தத் தானமாகும், ஈது எந்த முறையினால் அதிகம் என்னில்- இ.:து எந்த வகையினால் மேலாகிய தென்றால், முன்னர்த் தோன்றிய முறையால் என்று- முதலில் உண்டாகிய காரணத்தாலென்று கூறி, அ கறை அறு தவத்தரோடு- அந்தக் குற்றமற்ற தவத்தினையுடைய முனிவரோடு, கவுரியன் கோயில் புக்கான்- சுந்தரபாண்டியன் திருக்கோயிலுட் புகுந்தருளினான். (07)

தன்னரு ளதனா வீத்த தன்னையே தேடிப் போந்த மின்னவிர் கயிலை தானோ விடையுரு மாறி யிங்ஙன் மன்னிய தேயோ திங்கண் மண்டல மேயோ வென்னப் பொன்னவிர் விமானக் கீழ்பால் வெள்ளியம் பொதுவுண் டாக. தன் அருளதனால் நீத்த தன்னையே தேடிப்போந்த- தனது திருவருளால் தன்னை விடுத்து வந்த சிவபெருமானையே தேடி வந்தமர்ந்த, மின் அவிர் கயிலை தானோ- ஒளி விளங்கும் திருக் கயிலைமலைதானா (அன்றி), விடை உருமாறி இங்ஙன் மன்னியதோ- இடபவூர் தியானது தனது வடிவம் வேறாகி இம்மன்றமாய் நிலைபெற்றதோ (அன்றி), திங்கள் மண்டலமோ என்ன- சந்திர மண்டலமோ என்று கூறுமாறு, பொன் அவிர் விமானம் கீழ்பால்- பொன்னாலாகி விளங்கும் விமானத்தின் கீழ் பக்கத்தில், வெள்ளியம் பொது உண்டாக- வெள்ளியம்பலம் ஒன்று தோன்ற. (08)

மின்பயில் பரிதிப் புத்தேள் பாற்கடல் விளங்கி யாங்குப் பின்பதன் மிசைமா ணிக்கப் பீடிகை தோன்றிற் றன்ன தன்பர்த முளமே யாகு மல்லது வேதச் சென்னி என்பதா ம:தே யன்றி யாதென விசைக்கற் பாற்றே.

பால் கடல்- திருப்பாற் கடலின்கண், மின்பயில் பரிதிப்புத்தேள் விளங்கி யாங்கு- ஒளி தங்கிய சூரியதேவன் தோன்றினாற போல, பின்பு அதன் மிசை மாணிக்கப் பீடிகை தோன்றிற்று-வெள்ளியம்பலம் தோன்றிய பின் அதன்மேல் மணிப்பீடம் ஒன்று தோன்றியது அன்னது அன்பர்தம் உளமே ஆகும்- அ: .து அடியார்களின் உள்ளத் தாமரையே ஆகும். அல்லது வேதச் சென்னி என்பது ஆம்- அன்றி மறை முடி என்று சொல்லப்படுவதாகும், அன்றி- இங்ஙனம் கூறுவதல்லாமல், யாது என இசைக்கற் பாற்று- வேறு யாதெனக் கூறும் தகுதியையுடையது. (09)

அன்னதோர் தவிசி னும்ப ராயிரங் கரத்தா லள்ளித் துன்னிருள் விழுங்குங் கோடி சூரிய ரொரு காலத்து முன்னனின ருதித்தா லொப்ப மனமொழி பக்கங் கீழ்மேற் பின்முதல் கடந்த ஞானப் பேரொளி வடிவாய்த் தோன்றி.

அன்னது ஓர் தவிசின் உம்பர்- அத் தன்மையதாகிய ஒப்பற்ற பீடிகையின் மேல், ஆயிரம் கரத்தால் அள்ளித் துன் இருள் விழுங்கும்- ஆயிரங் கைகளினால் அள்ளிச் செறிந்த இருள் விழுங்குகின்ற, கோடி சூரியர் ஒருகாலத்தில் மன்னினர் உதித்தால் ஒப்ப- கோடி சூரியர்கள் ஒரே காலத்தில் நிலைபெற்று உதித்தாற் போல, மனம் மொழி பக்கம் கீழ்மொழி பின் முதல் கடந்த- உள்ளம் உரை பக்கம் கீழ் மேல் பின் முன் என்னும் இவற்றைக் கடந்த, ஞானப் போர் ஒளி வடிவாய்த் தோன்றி-மெய்ஞ்ஞானமாகிய பெரிய ஒளி வடிவமாகத் தோன்றி. (10) முந்துறு கணங்கண் மொந்தை தண்ணுமை முழக்கஞ் செய்ய நந்திமா முழவந் தாக்க நாரண னிடக்கை யார்ப்ப வந்துகந் தருவ நூலின் மரபுளி யிருவர் பாட ஐந்துதுந் துபியுங் கல்லென் றார்கலி முழக்கங் காட்ட.

முந்துறு கணங்கள்- முதன்மையான சிவகணங்கள், மொந்தை தண்ணுமை முழக்கம் செய்ய- மொந்தை தண்ணுமைகளே முழக்கவும், நந்திமா முழவம் தாக்க- திருநந்திதேவர் பெரிய மத்தளத்தை அடிக்கவும், நாரணன் இடக்கை ஆர்ப்ப- திருமால் இடக்கையை ஒலிக்கவும், இருவர் வந்து- தும்புரு நாரதர் என்னு மிருவரும் வந்து, கந்தருவ நூலின் மரபுளிபாட- இசை நூலின் வழியே பாடவும், துந்துபி ஐந்தும் கல்லென்று ஆர்கலி முழக்கம் காட்ட- ஐந்து துந்துபிகளும் கல்லென்னும் ஒலியோடு கடலின் ஒலியைக் காட்டவும்.

மதுமுகத் தலர்த்த வெண்டா மரைமகள் சுருதி கூட்டச் சதுமுகத் தொருவன் சாம கீதயாழ் தடவிப் பாட விதுமுகத் தருகு மொய்க்கு மீனென ஞான வெள்ளிப் பொதுமுகத் தமரர் தூற்றும் பூமழை யெங்கும் போர்ப்ப.

மதுமுகத்து அலர்ந்த வெள்தாமரை மகள் சுருதி கூட்ட- தேன் ஒழுகும் முகத்தொடு மலர்ந்த வெள்ளிய தாமரை மலரில் வசிக்கும் கலைமகள் சுருதி கூட்டவும், சதுமுகத்து ஒருவன்- நான்கு முகங்களையுடைய பிரமன், யாழ் தடவி சாமகீதம் பாட- யாழினைத் தடவிச் சாமகீதம் பாடவும், விதுமுகத்து அருகு மொய்க்கும் மீன் என- திங்கள் மண்டிலத்தின் அருகிற் சூழும் உடுக்களைப்போல, ஞான வெள்ளிப் பொது முகத்து- ஞானமயமாகிய வெள்ளியம்பலத்தில், அமரர் தூற்றம் பூமழை எங்கும் போர்ப்ப-தேவர்கள் பொழியும் மலர் மாரி எங்கும் மூடவும். (12)

பொருங்கட னிறத்த செந்தீப் பொங்குளைக் குறளின் மீது பெருங்கடல் வடவைச் செங்கண் பீதுங்கமேற் றிர்ந்து நோக்கி முருங்கட லெரியிற் சீற முதுகிற வலத்தா ளூன்றிக் கருங்கடன் முளைத்த வெய்யோன் காட்சியிற் பொலிந்து நின்று.

பொரும் கடம் நிறந்த- (அலை) மோதும் கடல் நிறம் போலும் நிறத்தையுடைய, செந்தீ பொங்கு உளை குறளின் மீது- சிவந்த தீப்போலும் விளங்கும் புறமயிரையுடைய முயலகன் மேல், பெருகடல் வடவை செங்கண் பிதுங்க- பெரிய கடலின் வடவைத் தீப்போல அவன் சிவந்த கண்கள் பிதுங்கவும், மேல் திரிந்து கோக-

மேலே சுழன்ற பார்த்து, முருக்கு அடல் எரியில் சீற- (உலகினை) அழிக்கும் வலியினையுடைய அவ்வடவை போற் கோபிக்கவும், முதுகு இற- அவன் முதுகு முறிய, வலத்தாள் ஊன்றி- வலது திருவடியை ஊன்றி, கருக் கடல் முளைத்த வெய்யோன் காட்சியில் பொலிந்து நின்று- கரிய கடலின்கண் தோன்றிய சூரியனது தோற்றம் போல விளங்கி நின்று.

கொய்யுஞ்செங் கமலப் போது குவிந்தென வெடுத்துக் கூத்துச் செய்யும்புண் டரிகத் தாளுந் திசைகடந் துளவீ ரைந்து கையுத்திண் படையுந் தெய்வ மகளிர்மங் கலநாண் காத்த மையுண்ட மிடறுஞ் சங்க வார்குழை நுழைந்த காதும்.

கொய்யும் செங்கமலப் போது குவிந்தென- கொய்தற் குரிய செந்தாமரை மலர் குவிந்தாற் போல, எடுத்து- தூக்கி, கூத்துச்செய்யும் புண்டரிகத் தாளும்- திருக்கூத்தியற்றுகின்ற திருவடித் தாமரையும், திசை கடந்துள ஈரைந்து கையும்-திக்குகளைக் கடந்த பத்துத் திருக்கைகளும், திண் படையும்-(அவற்றிலுள்ள) வலிய படைகளும், தெய்வ மகளிர்- தெய்வப் பெண்களின், மங்கல நாண் காத்த- மங்கல நாணைக் காத்தருளிய, மை உண்ட மிடறும்- கருநிறம் பொருந்திய திருமிடறும், வார் சங்கம் குழை நுழைந்த காதும்- நீண்ட சங்க குண்டலம் பூண்ட திருச்செவியும்.

செக்கரஞ் சடையுந் தேசார் வெண்டிரு நீறுந் தெய்வ முக்கணு முரகக் கச்சு முள்ளெயி றிமைக்கு மார்பும் மைக்கருங் கயற்க ணங்கை வல்லியி னொதுங்கி நிற்கும் பக்கமு மவண்மேல் வைத்த பார்வையு நகையுந் தோன்ற.

அம் செக்கர் சடையும்- அழகிய சிவந்த சடையும், தேசு ஆர் வெள் திருநீறும்- ஒளி நிறைந்த வெள்ளிய திருநீறும், தெய்வ முக்கணும்- தெய்வங்களாகிய மூன்று கண்களும், உரகக் கச்சும்- அரவக் கச்சையும், முள்எயிறு இமைக்கும் மார்பும்- முள் போன்ற பன்றிக் கொம்பு விளங்கும் திருமார்பும், மைக்கருங்கயல் கண் நங்கை- மை எழுதிய கரிய கயல்போலும் கண்களையுடைய உமையம்மையார், வல்லியின் ஒதுங்கி நிற்கும் பக்கமும் அவள் மேல் வைத்த பார்வையும் நகையும்- அவ்வம்மை மேல் வைத்த நோக்கமும் புன்னகையும், தோன்ற- தோன்றவும். (15)

கங்கையா றலம்பு மோசை கடுக்கைவண் டிரங்கு மோசை மங்கல முழவி னோசை மந்திர வேத வோசை செங்கையா டெரியி னோசை திருவடிச் சிலம்பி னோசை எங்கணு நிரம்பி யன்ப ரிருசெவிக் கமுத முற்ற.

கங்கை ஆறு அலம்பும் ஓசை- கங்கையாறு ஒலிக்கும் ஒலியும், கடுக்கை வண்டு இரங்கும் ஓசை- கொன்றை மாலையிலுள்ள வண்டுகள் ஒலிக்கும் ஒலியும், மங்கல முழவின் ஓசை- மங்கலமாகிய மத்தள ஒலியும், மந்திர வேத ஓசை- மந்திர ஒலியும் மறை ஒலியும், செங்கை ஆடு எரியின் ஓசை- சிவந்த கையின் கண் அசைகின்ற தீயின் ஒலியும், திருவடிச் சிலம்பின் ஓசை- திருவடியிலுள்ள சிலம்பின் ஒலியும் ஆகிய இவைகள், எங்கணும் நிரம்பி- எங்கும் பரவி, அன்பர் இரு செவிக்கு அமுதம் ஊற்ற- அடியார்களின் இரண்டு செவிகளுக்கும் அமுதத்தைப் பொழியவும்.

ஆடினா னமல முர்த்தி யஞ்சலி முகிழ்த்துச் சென்னி ஆடினா ரடியில் வீழ்ந்தார் சுருதியா யிரநா வாரப் பாடினார் பரமா னந்தப் பரவையிற் படிந்தா ரன்பு நீடினார் திருத்தா னந்தங் காண்பது நியமம் பூண்டார்.

அமல மூர்த்தி ஆடினான்- தூயனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் திருக்கூத்தாடியருளினான், நிருத்தானந்தம் காண்பது நியமம் பூண்டார்- ஆனந்தக் கூத்தை காண்பதையே நியமமாக மேற்கொண்ட முனிவரிருவரும், அஞ்சலி முகிழ்த்துச் சென்னி சூடினார்- கைகளைச் கூப்பி முடியின்கண் தரித்தார்கள், அடியில் வீழ்ந்தார்- திருவடியில் வீழ்ந்தது வணங்கினார்கள், நா ஆர ஆயிரம் சுருதி பாடினார்-நா நிரம்ப அளவற்ற சுருதிகளைப் பாடினார்கள், பரமானந்தப் பரவையில் படிந்தார்- பேரின்பக் கடலில் மூழ்கினார்கள், அன்பு நீடினார்- அன்பு விஞ்சினார்கள்.

முனிவர்கந் தருவர் வானோர் தானவர் மோன யோகர் புனிதகிம் புருட ராதிப் புலவரு மிறைஞ்சி யன்பின் கனிதரு மின்பத் தாழ்ந்தார் திருமணங் காண வந்த மனிதருங் காணப் பெற்றார் மாதவர் பொருட்டான் மன்னோ.

மாதவர் பொருட்டால்- அம் முனிவரிருவர் பொருட்டால், முனிவர்-முனிவர்களும், கந்தருவர்- கந்தருவர்களும், வானோர்- தேவர்களும், தானவர்- அவுணர்களும், மோன யோகர்- மவுன நிலையைபுடைய யோகிகளும், புனித கிம்புருடராதிப்புலவரும்- தூய கிம்புருடர் முதலிய தேவ கணங்களும், இறைஞ்சி- வணங்கி, அன்பின் கனிதரும் இன்பத்து ஆழ்ந்தார்- அன்பின் முதிர்ந்த இன்பத்திலமிழ்த்தினார்கள், திருமணம் காணவந்த மனிதரும் காணப் பெற்றார்- திருமணத்தைக் காணுதற்கு வந்த மக்களும் அதனைக் காணப்பெற்றார்கள். (18)

அனந்தனா முனிவர் வேந்த னளவிலா னந்த முறி மனந்தனி னிரம்பி மேலும் வழிவது போல மார்பம் புனைந்தபுண் ணியவெண் ணீறு கரைத்திடப் பொழிகண் ணிருள் நனைந்திரு கரமும் கூப்பி நாதனைப் பாடு கின்றான்.

அனந்தனாம் முனிவர் வேந்தன்- சேடனாகிய முனிவர் மன்னன், அளவு இல் ஆனந்தம் ஊறி- அளவில்லாத இன்பமானது ஊற்றெடுத்து, மனம் தனில் நிரம்பி- உள்ளத்தில் நிரம்பி, மேலும் வழிவது போல- மேலேயும் வழிந்து வருவது போல, மார்பம் புனைந்த புண்ணிய வெள் நீறு கரைந்திட- மார்பில் தரித்த புண்ணியமாகிய வெள்ளிய திருநீறு கரையுமாறு, பொழிகண் நீருள் நனைந்து- பொழிகின்ற ஆனந்தக் கண்ணருவியில் நனைந்து, இருகரமும் கூப்பி- இரண்டு கைகளையும் குவித்து, நாதனைப் பாடுகின்றான்- இறைவனைத் துதிப்பாராயினர். (19)

பராபர முதலே போற்றி பத்தியில் விளைவாய் போற்றி சராசர மாகி வேறாய் நின்றதற் பரனே போற்றி கராசல வுரியாய் போற்றி கனகவம் பலத்து ளாடும் நிராமய பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி.

பராபர முதலே போற்றி- முன்னும் பின்னுமாகிய முதல்வனே வணக்கம், பத்தியில் விளைவாய் போற்றி- அன்பின் விளைவானவனே வணக்கம், சராசரம் ஆகி வேறாய் நின்ற தற்பரனே போற்றி- சரமும் அசரமும் ஆகியும் அவற்றின் வேறாகியும் நின்ற சிவபரம் பொருளே வணக்கம், கராசல உரியாய் போற்றி-யானைத்தோலைப் போர்த்தவனே வணக்கம், கனக அம்பலத்துள் ஆடும்- பொன்னம்பலத்தின் கண் திருநிருத்தம் செய்தருளும், நிராமய பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி- பிறவிப் பிணியைப போக்கும் பேரின்பத் திருக்கூத்தினை உடையவனே வணக்கம் வணக்கம்.

ஒன்றாகி யைந்தா யையைந் துருவாகி வருவாய் போற்றி இன்றாகிச் சென்ற நாளா யெதிர்நாளா யெழுவாய் போற்றி நன்றாகித் தீய தாகி நடுவாகி முடிவாய் மன் றுள் நின்றாடும் பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி. ஒன்று ஆகி ஐந்து ஆய் ஐயைந்து உருவாகி- ஒருருவாகியும் ஐந்து உருவாகியும் இருபத்தைந்து உருவாகியும், வருவாய் போற்றி- (உயிர்களின் பொருட்டு) வந்தருளுபவனே வணக்கம், இன்றாகி சென்ற நாளாய் எதிர் நானாய் எழுவாய் போற்றி- நிகழ் காலமாகியும் இறந்த காலமாகியும் எதிர் காலமாகியும் தோன்றுபவனே வணக்கம், நன்றாகி தீயதாகி- நன்மையாகியும் தீமையாகியும், நடுவாகி முடிவாய்- நடுவாகியும் முடிவாகியும், மன்றுள் நின்று ஆடும் பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி- அம்பலத்தில் நின்று ஆடியருளும் பேரின்ப மயமாகிய திருக்கூத்தினை உடையவனே வணக்கம் வணக்கம்.

அடியரேம் பொருட்டு வெள்ளி யம்பலத் தாடல் போற்றி பொடியணி தடந்தோள் போற்றி புரிசடை மகுடம் போற்றி கடியவிழ் மலர்மென் கூந்தற் கயல்விழி பாகம் போற்றி நெடியதற் பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி.

அடியரேம் பொருட்டு- அடியேங்கள் நிமித்தமாக, வெள்ளி அம்பலத்து ஆடல் போற்றி- வெள்ளியம்பலத்தின்கண் ஆடப் பெறும் திருக்கூத்துக்கு வணக்கம், பொடி அணி தடம் தோள் போற்றி- திருநீறு தரித்த பெரிய திருத் தோள்களுக்கு வணக்கம், புரிசடை மகுடம் போற்றி- முறுக்கமைந்த சடைமுடிக்கு வணக்கம், கடி அவிழ் மலர் மென் கூந்தல் கயல்விழி பாகம் போற்றி- மணத் தொடு மலர்ந்த மலர்களை அணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய அங்கயற் கண்ணம்மையார் அமர்ந்திருக்கும் இடப்பாகத்துக்கு வணக்கம், நெடிய தற் பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி- என்றும் அழியாத மேலான ஆனந்தத் திருக்கூத்தினை உடையவனே நினக்கு வணக்கம் வணக்கம்.

என்றுநின் றேத்தி னான்பின் னிருவரை நோக்கி வெள்ளி மன்றுணின் றாடா நின்ற மறைமுதல் கருணை கூர்ந்து நன்றுநீர் வேட்ட தென்னென் றருள்செய நாதன் பாதந் துன்றுமெய் யன்பிற் றாழ்ந்து தொழுதுநின் றிதனைச் சொல்வார்.

என்று நின்று ஏத்தினான்- என்று வணங்கி நின்று துதித்தான், வெள்ளி மன்றுள் நின்று ஆடாநின்ற மறைமுதல்- வெள்ளி யம்பலத்துள் நின்று திருக்கூத்தாடும் வேதமுதல்வனாகிய இறைவன், பின்-பின்பு, இருவரை நோக்கி கருணை கூர்ந்து- பதஞ்சலி வியாக்கிர பாதர் இருவரையும் பார்த்துக் கருணைமிகுந்து, நன்று- நல்லது, நீர் வேட்டது என்னென்று அருள் செய- நீவிர் விரும்பியது யாதென்று வினவியருள, நாதன் பாதம் துன்றும் மெய் அன்பில்

அவ்விறைவன் திருவடியில் மிக்க உண்மையன்பினால், தாழ்ந்து தொழுது நின்று இதனைச் சொல்வார்- விழுந்து வணங்கி நின்று இதனை வேண்டுவாராயினர். (23)

எந்தையித் திருக்கூத் தென்று மிந்நிலை நின்றியா வர்க்கும் பந்தவெம் பாச நீங்கப் பரிந்தருள் செய்தி யென்னச் செந்தமிழ்க் கன்னி நாடு செய்தமா தவப்பே றெய்தத் தந்தன மென்றான் வேதந் தலைதடு மாற நின்றான்.

எந்தை- எம் தந்தையே, இத் திருக்கூத்து- இந்தத் திருக்கூத்துடன், என்றும் இந்நிலை நின்று- எப்பொழுதும் இவ் வெள்ளியம்பலத்துளே நின்று, யாவர்க்கும் பந்த வெம் பாசம் நீங்க- யாவருக்கும் பந்தமாகிய வெய்ய பாசம் நீங்குமாறு, பரிந்து அருள் செய்தி என்ன- இரங்கி அருள் செய்வாயென்று வேண்ட, வேதம் தலை தடுமாற நின்றன்- மறைகள் (தன்னைத் துருவித்) தட்டழிய நின்ற இறைவன், செந்தமிழ்க் கன்னி நாடு செய்த- செந்தமிழுக்கு நிலைக்களமாகிய கன்னிநாடு செய்த, மாதவப்பேறு எய்த- பெரிய தவப்பயன் அதற்குப் பொருந்த, தந்தனம் என்றான்- அங்ஙனமே அளித்தோம் என்று அருள் புரிந்தான்.

அராமுனி யீது வேண்டு மாதியெம் பெரும விந்த நிராமய பரமா னந்த நிருத்தநேர் கண்டோ ரெல்லாந் தராதல மிசைவந் தெய்தாத் தனிக்கதி பெறுதல் வேண்டும் பராபர வென்று தாழ்ந்தான் பகவனு மதற்கு நேர்ந்தான்.

அராமுனி ஈதுவேண்டும்- பதஞ்சலி முனிவன் இதனை வேண்டுவான், ஆதி எம்பெரும- ஆதியாகிய எம் பெருமானே, பரா பர- பரமும் அபரமுமானவனே, இந்த நிராமயபரமானந்த நிருத்தம் நேர் கண்டோர் எல்லாம்- நிராமயமாயும் பரமானந்தமாயும் உள்ள இத்திருக்கூத்தை நேரே தரிசித்தவரனைவரும், தராதலம் மிசை வந்து எய்தாத் தனிக்கதி பெறுதல் வேண்டும்- பூமியில் மீண்டு வந்து பிறவாத ஒப்பற்ற சிவகதியை அடைதல் வேண்டும், என்று தாழ்ந்தான்- என்று கூறி வணங்கினான், பகவனும் அதற்கு நேர்ந்தான்- இறைவனும் அதற்கு உடன்பட்டான். (25)

ஆர்த்தனர் கணத்தோர் கைகோத் தாடின ரலர்பு மாரி தூர்த்தனர் விண்ணோர் கண்ணீர் துளும்பினர் முனிவ ராகம் போர்த்தனர் புளக மன்பிற் புதைந்தனர் விழுங்கு வார்போற் பார்த்தனர் புல்லிக் கொண்டார் பரவியவ் விருவர் தம்மை. கணத்தோர் ஆர்த்தனர் கை கோத்து ஆடினர்- சிவ கணத்தவர் ஆரவாரித்துக் கைகளைக் கோத்துக் குரலையாடினர், விண்ணோர் அலர் பூமாரி தூர்த்தனர்- தேவர்கள் மலர்ந்த மலர் மழையைப் பொழிந்தனர், முனிவர்- முனிவர்கள், கண் நீர் துளும்பினர்- கண்ணீர் ததும்பி, ஆகம் புளகம் போர்த்தனர்- உடல் புளகம் போர்த்து, அன்பில் புதைந்தனர்- அன்பினால் மூடப்பட்டு, அவ்விருவர் தம்மைப் பரவி- அந்த இரண்டு முனிவரையும் துதித்து, விழுங்குவார் போல் பார்த்தனர்- கண்களால் விழுங்குகின்றவரைப் போலப் பார்த்து, புல்லிக் கொண்டார்- தழுவிக் கொண்டனர். (26)

வேறு

அனித்த மாகிய பூதமைம் பொறிபுல னாதியா றாறாகி இனித்த மாயையோ டிருவினைத் தொடக்கினு மிருளினும் வேறாகித் தனித்த யோகிக ளகநிறைந் தாடிய தனிப்பெருந் திருக்கூத்தைக் குனித்த வண்ணமாக் கண்டவர்க் கிகபரங் கொடுத்தவ ணுறைகின்றான்.

அனித்தம் ஆகிய பூதம் ஐம்பொறி புலன் ஆதி ஆறா றாகி-நிலையுடைய வல்லவாகிய பூதமைந்தும் பொறியைந்தும் புலனைந்தும் முதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களாய், இனித்த மாயையோடு- (உயிர்களுக்குச்) சுவையைக் கொடுக்கும் மாயையோடு, இருவினைத் தொடக்கினும் இருளினும் வேறாகித் தனித்த- இருவினைக் கட்டினின்றும் ஆணவத்தினின்றும் வேறாகித் தனித்து நிற்கும், யோகிகள் அகம் நிறைந்து-யோகிகளின் உள்ளத்தில் நிறைந்து, ஆடிய தனிப்பெரும் திருக்கூத்தை- ஆடியருளும் ஒப்பற்ற பெரிய திருக்கூத்தினை, குனித்த வண்ணமாக் கண்டவர்க்கு- ஆடிய கோலமாகப் புறத்தில் தரிசித்தவருக்கு, இகபரம் கொடுத்து அவண் உறைகின்றான்- இம்மை மறுமைப் பயன்களைக் கொடுத்து அவ்வெள்ளியம்பலத்துள் எழுந்தருளியிருக்கின்றான். (27)

குனிவி லாதிரைத் தினந்தொடுத் தெதிர்வரு கொடுவிலா திரையெல்லை புனித வாடக முளரிதோய்க் தத்தனிப் பொதுநடந் தரிசித்தங் கினித மர்ந்துநூற் றெண்மடங் கைக்தெழுத் தெண்ணியிந் நிலைநிற்குங் கனியு மன்பினா ரெண்ணியாங் கெய்துவர் கருதிய வரமெல்லாம்.

குனிவில் ஆதிரைத் தினம் தொடுத்து- வளைந்த தனுசாசிய மார்கழித் திங்கள் ஆதிரை நாள் தொட்டு, எதிர்வரு கொடுவில் ஆதிரை எல்லை- எதிர்வருகின்ற மார்கழித் திருவாதிரை காறும், புனித ஆடக முளரி தோய்ந்து- தூய்மையுடைய பொற்றாமரையில் நீராடி, அத்தனிப் பொதுநடம் தரிசித்து-அவ்வொப்பற்ற வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தைத் தரிசித்து, அங்கு இனிது அமர்ந்து- அங்கே இனிது தங்கி, நூற்றெண்மடங்கு ஐந்து எழுத்து எண்ணி- நூற்றெட்டு முறை திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்து, இந்நிலை நிற்கும் கனியும் அன்பினார்- இந்நிலையில் வழுவாது நிற்கும் முதிர்ந்த அன்பினையுடையவர், கருதிய வரம் எல்லாம் எண்ணி யாங்கு எய்துவர்- எண்ணிய வரங்களை யெல்லாம் எண்ணியபடியே அடைவர். (28)

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடிய படலம் முற்றிற்று ஆகச் செய்யுள் -825

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலம்

கலிநிலைத்துறை

பன்ன கேசனு மடுபுலப் பாதனும் பணிய மின்னு வார்சடை மன்னவன் வெள்ளிமன் றாடல் சொன்ன வாறிது பசித்தழல் சுடவொரு பூதம் அன்ன மாமலை தொலைத்தவா றெடுத்தினி யறைவாம்.

மின்னுவார் சடை மன்னவன்- ஒளிவீசும் நீண்ட சடையையுடைய இறைவனாகிய சுந்தரபாண்டியன், பன்னகேசனும்- பாம்புகளின் இறையாகிய பதஞ்சலி முனியும், அடு புலிப் பாதனும்-கொல்லும் புலியின் காலையுடைய வியாக்கிரபாத முனியும், பணிய- வணங்க, வெள்ளி மன்று- வெள்ளியம்பலத்துள், ஆடல் சொன்னவாறு இது- ஆடியருளிய திருவிளையாடலைக் கூறிய வரலாறு இதுவாகும், அறைவாம்- இனி எடுத்துக் கூறுவாம், பசித்தழல் சுட ஒரு பூதம்- பசித் தீயானது சுட்டு வருத்துதலால் ஒரு பூதமானது, அன்னம் மாமலை தொலைத்தவாறு- அன்னமாகிய பெரிய மலையை உண்டொழித்த திருவிளையாடலை, எடுத்து அறைவாம்- இனி எடுத்துக் கூறுவாம். (01)

கன்னி யர்க்கர சாயினாள் கடிமனை புகுந்த மின்னி யற்சடை மாதவர் வேதிய ரேனோர் எந்நி லத்துள மன்னவர் யாவர்க்கு முறையே பொன்னி யற்கலத் தறுசுவைப் போனக மருத்தா.

கன்னியர்க்கு அரசு ஆயினாள்- மங்கையர்க்கு அரசியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியார், கடிமனை புகுந்த- (திருமணத்தின் பொருட்டு) அரண்மனையில் வந்த, மின் இயல் சடை மாதவர்-மின் போலும் ஒளி பொருந்திய சடையையுடைய முனிவரும், வேதியர்- மறையோரும், ஏனோர்- ஏனையரும், எந்நிலத்துள மன்னவர்- என் நாட்டிலுமுள்ள மன்னவருமாகிய, யாவர்க்கும்-அனைவருக்கும், முறையே- முறைப்படி, பொன் இயல் கலந்து-பொன்னாலமைந்த கலங்களில், அறுசுவைப் போனகம் அருத்தா-அறுசுவையுடன் கூடிய உணவை உண்பித்து. (02) பூசு கின்றவு முடுப்பவும் பூண்பவும் பழுக்காய் வாச மெல்லிலை யேனவு மம்முறை வழங்காத் தேச மன்னவ ரேனையோர்ச் செல்லுநர்ச் செலுத்தி ஈச னன்புறு கற்பினா எிருக்குமவ் வேலை.

பூசுகின்றவும்- பூசப்படும் சாந்த முதலியவைகளையும், உடுப்பவும்-உடுக்கப்படும் பொன்னாடை முதலியவைகளையும், பூண்பவும்-பூணப்படும் இரத்தினாபரணம் முதலிய அணிகலன்களையும், பழுக்காய் வாசம் மெல்லிலை ஏனவும்- பாக்கும் வாசமும் வெற்றிலையும் பிறவும் ஆகியவற்றையும், அம்முறை வழங்கா- அந்த முறையே கொடுத்து, தேசமன்னவர் எனையோர்- பல நாட்டு மன்னர்களுள்ளும் பிறருள்ளும், செல்லுநர் செலுத்தி- போகும் குறிப்பினரைப் போக்கி, ஈசன் அன்பு உறு கற்பினாள் இருக்கும் அவ்வேலை- சோமந்தரக் கடவுளாகிய வேந்தனால் அன்பு செய்யப்பட்ட கற்பினையுடைய தடாதகைப் பிராட்டியார் இருக்கும் அப்பொழுதில்.

மடைவளத் தொழிற் புலவர்வந் தடியிணை வணங்கி அடிய ரேமட்ட போனக மாயிரத் தொன்றின் இடைய தாயினுந் தொலைத்தில தியாங்கண்மேற் செய்யக் கடவ தேதெனப் பிராட்டிதன் கணவர்முன் குறுகா.

மடைவளத் தொழில் புலவர்- சமைத்தலாகிய வளப்ப மிக்க தொழிலில் வல்ல புலவர்கள், வந்து அடியிணை வணங்கி- வந்து திருவடிகளை வணங்கி, அடியரேம் அட்ட போனகம்- அடியேங்கள் சமைத்த அடிசிலில், ஆயிரத்து ஒன்றின் இடையது ஆயினும்-ஆயிரத்தில் ஒரு கூறு அளவுடையதாயினும், தொலைந்திலது-அழியவில்லை, யாங்கள்- அடியேம், மேற்செய்யக் கடவது ஏது என- மேலே செய்யத் தகுவது யாதென்று வினவ, பிராட்டி தன் கணவர் முன் குறுகா- பிராட்டியார் தம் நாயகராகிய சவுந்தரபாண்டியர் திருமுன் சென்று.

பணிந்தொ துங்கிநின் றடிகண்முப் பத்துமுக் கோடி கணங்க டம்மொடு மிங்கெழுந் தருள்வது கருதி இணங்கு மின்சுவைப் போனக மெல்லையின் றாக்கி உணங்கு கின்றதுண் டெஞ்சிய தெனைத்தென வுரைக்கின்.

பணிந்து ஒதுங்கி நின்று- வணங்கி ஒரு சிறை ஒதுங்கி நின்று, அடிகள்- தேவரீர், முப்பத்து முக்கோடி கணங்கள் தம்மொடும்-முப்பத்து முக்கோடி தேவகணங்களோடும், இங்கு எழுந்தருள்வது கருதி- இங்கு எருந்தருளுவதைக் குறித்து, இன்சுவை இணங்கு போனகம் எல்லை இன்று ஆக்கி- இனியசுவை பொருந்திய அமுது அளவின்றிச் சமைத்து, உணங்குகின்றது- வறிதே உணங்கா நின்றது, உண்டு எஞ்சியது எனைத்தென உரைக்கின்- உண்டு மிகுந்தது எவ்வள விற்றென்று கூறப்புகின். (05)

இமையக் குன்றமு மடைகலா யிதன்புறங் கிடந்த சிமையக் குன்றுக எீட்டமுஞ் சேர்ந்தென நிமிரச் சமையக் கொட்டிய வாலரிப் புழுக்கலுஞ் சாதக் கமையக் கொட்டிய கறிகளின் வருக்கமு மாகும்.

இமையக் குன்றமும்- இமயமலையும், இதன்புறம் அடைகலாய் கிடந்த- இதன் புறத்தே அடுக்கமாய்க் கிடந்த, சிமையச் குன்றுகள் ஈட்டமும் சேர்ந்தென- உச்சியையுடைய மலைக்கூட்டமும் சேர்ந்தாற்போல, நிமிரச் சமையக் கொட்டிய வால் அரிப் புழுக்கலும்- வானையளாவப் பொருந்தச் சமைத்துக் கொட்டிய வெள்ளிய அரிசியா லமைந்த சோறும், சாதக்கு அமையக் கொட்டிய கறிகளின் வருக்கமும் ஆகும்-அப் புழுக்கலுக்குப் பொருந்தக் கொட்டிய கறிகளின் வகைகளும் ஆகும்.

என்ற போதிறை யெம்பிரான் றேவியா ரிடத்தில் ஒன்று மன்பினா லொருவிளை யாடலை நினைத்தோ தன்ற னிக்குடைப் பாரிடத் தலைவன தாற்றல் அன்றி யாவரு மறிந்திடக் காட்டவோ வறியேம்.

என்றபோது- என்று கூறியபோது, இறை எம்பிரான்- சுந்தர பாண்டியனாகிய எம் பெருமான், தேவியார் இடத்தில் ஒன்றும் அன்பினால்- பிராட்டியாரிடத்தில் பொருத்திய அன்பினாலே, ஒரு விளையாடலை நினைத்தோ- ஒரு திருவிளையாடலேக் கருதியோ (அன்றி), தன் தனிக் குடைப்பாரிடத் தலைவனது ஆற்றல்- தனது ஒப்பற்ற குடையைத் தாங்கிவரும் பூதகணத் தலைவனாகிய குண்டோதரனது வன்மையை, அன்று யாவரும் அறிந்திடக் காட்டவோ- அப்போழுது யாரும் அறியுமாறு காட்டக் கருதியோ, அறியேம்- (யாம்) அறியகில்லேம்.

சீறீது வாணகை செய்துமு வேந்தரீத் சீறந்த மறுவீன் மீனவ னரும்பெறன் மகளுனக் கரீதீற் பெறுவ தேதுவான் றருவுநின் பணிசெயப் பெற்றிங் குறைவ தேற்பிறர் திருவெலா முன்னதே யன்றோ. சிறிதுவாள் நகை செய்து- சிறிது ஒள்ளிய புன் முறுவல் செய்து, மூவேந்தரில் சிறந்த- மூவரசருள் மேம்பட்ட, மறு இல் மீனவன்-குற்றமற்ற மலயத்துவச பாண்டியனுக்கு, அரும் பெறல் மகள்-அரும் பேறாம் புதல்வியாகிய, உனக்கு அரிதில் பெறுவது ஏது-நினக்கு அரிதிற் பெறும் பொருள் யாது, வான் தருவும் நின்பணி செயப்பெற்று இங்கு உறைவதேல்- கற்பகத் தருவும் நினது பணிசெய்யும் பேற்றினைப் பெற்று இங்கு இருப்பதாயின், பிறர் திருவெலாம் உன்னதே அன்றோ- ஏனையோர் செல்வமெல்லாம் உன்னுடையதே யல்லவா.

அளவி லாதநின் செல்வத்தின் பெருக்கைநா மறிய வீளைவு செய்தனை போலுநின் விருந்துணப் பசியாற் களைய டைந்தவ ராகிநங் கணத்தினுட் காணேந் தளவ முரலா யாஞ்செயத் தக்கதே தென்றான்.

தளவ முரலாய்- முல்லை யரும்புபோலும் பல்வரிசையை புடையாய், அளவு இலாத நின் செல்வத்தின் பெருக்கை- அளவிலாத நினது செல்வத்தின் மிகுதியை, நாம் அறிய விளைவு செய்தனைபோலும்- நாம் அறியுமாறு இங்ஙனம் செய்தனைபோலும், நின் விருந்து உண- நினது விருந்தை உண்ணுதற்கு, பசியால்களை அடைந்தவராதி- பசியால் களைப்புற்றவராகி யிருப்பாரை, நம் கணத்தினுள் காணேம்- நம் கணங்களுள்ளே கண்டிலேம், யாம் செயத்தக்கது ஏது என்றான்- எம்மாற் செய்யத் தக்கது யாது என்று கூறியருளினான்.

அடுக்க நின்றகுண் டோதர னகட்டிடை வடவை மடுக்க வுன்னினா னதுவந்து வயிற்றெரி பசியாய்த் தொடுக்க வாலமுண் டாங்குடல் சோர்ந்து வேர்த்தாவி ஒடுக்க முற்றைய பசியினா லுயங்கினே னென்றான்.

(அங்ஙனங்கூறி) அடுக்க நின்ற குண்டோதரன் அகட்டிடை-அயவில் நின்ற குண்டோதரன் வயிற்றினிடத்து, வடவை மடுக்க உன்னினான்- வடவைத்தீப் புகுமாறு திருவுள்ளங் கொண்டான், வயிற்று எரி பசியாய்த் தொடுக்க-அது வந்து அத்தீ காந்துகின்ற பசியாய்த் வயிற்றின் தொடர, கண் உண்டாங்கு- நஞ்சுண்டவன்போல, உடல் சோர்ந்து ஆவி ஒடுக்க தளர்ந்து உயிர் ஒருங்கி, பெருமானே, உடல் ஐய-உயங்கினேன் என்றான்-பசியினால் வாடினேன் பசியினால் என்று கூறினான். (10)

குடையெ டுக்குமிக் குறியதாட் குறட்கொரு பிடிசோ றீடுமி னப்புறஞ் சோறுமா லெனத்தொழு தெல்லாம் உடைய நாயகி போயினாள் குறியனு முடனே நடைத ளர்ந்துகண் புதைந்துவாய் புலர்ந்திட நடந்தான்.

மின்- மின்போன்ற பெண்ணே, குடை எடுக்கும் குறிய தாள் இக் குறட்கு-எனது குடையைத் தாங்கிவரும் சிறிய காலையுடைய இப்பூதத்திற்கு, ஒரு பிடி சோறு இடு- ஒரு பிடிசோறு கொடுப்பாயாக, அப்புறம் சோறும் என-பின்னர்க் கூறவேம் என்று கூறியருள, எல்லாம் உடைய நாயகி தொழுது போயினாள்- எல்லாவற்றையும் உடைய பிராட்டியார் வணங்கிப்போயினார், குறியனும் உடனே- குண்டோதரனும் பின்னாகவே, நடை தளர்ந்து கண் புதைந்துவாய் புலர்ந்திட நடந்தான்- நடை சோர்ந்து கண் குழிந்து வாய் புலர நடந்தான்.

படைக்க ணேவல ரிறைமகள் பணியினாற் பசீநோய் தொடுத்த வன்றனைக் கொண்டுபோய்ச் சொன்றிமுன் விடுத்தார் அடுத்தி ருந்ததே கண்டன ரன்னமா மலையை எடுத்த யின்றது மடிசிலங் கிருந்ததுங் காணார்.

படைக்கன் ஏவலர்- வாட்படைபோலுங் கண்களையுடைய ஏவல் மகளிர், இறைமகள் பணியினால்- தங்கள் இறைவியின் ஏவலால், பசிநோய் தொடுத்தவன்தனை- பசிநோயாற் பீடிக்கப்பட்ட குண்டோதரனை, கொண்டு போய்ச் சொன்றி முன் விடுத்தார்- அழைத்துக் கொண்டுபோய்ச் சோற்றின் முன் விட்டார்கள், அடுத்து இருந்ததே கண்டனர்- (அங்கனம் விட்டவர்கள்) அவன் போய் அச் சோற்றை அடுத்து இருந்ததையே கண்டனர், அன்னம் மாமலையை எடுத்து அயின்றதும்- அன்னமாகிய பெரிய மலையை எடுத்து உண்டதையும், அங்கு இருந்த அடிசிலும் காணார்- அங்கிருந்த அன்னத்தையும் கண்டிலர்.

சிலம்பு நூபுரச் சீறடிச் சேடியர் சில்லோர் அலம்பு வால்வளைக் கைநெரித் ததிசய மடைந்தார் புலம்பு மேகலை யார்சிலர் பொருக்கென வெருண்டார் கலம்பெய் பூண்முலை யார்சிலர் கண்புதைத் திரிந்தார்.

சிலம்பும் நூபுரம் சிறு அடிச் சேடியர் சில்லோர்- ஒலிக்கும் சிலம்பினை யணிந்த சிறிய அடியையுடைய பணிப்பெண்டிர் சிலர், அலம்பு வால் வளைக்கை நெரித்து அதிசயம் அடைந்தார்-ஒலிக்கும் வெள்ளிய வளையணிந்த கையை நெரித்து வியப்புற்றார், புலம்பு மேகலையார் சிலர்- ஒலிக்கும் மேகலை யணிந்த சிலர், பொருக்கென வெருண்டார்- பொருக்கென்று பயந்தார், கலம் பெய் பூண் முலை யார் சிலர்- அணிகலம் அணிந்த கொங்கைளையுடைய சிலர், கண் புதைத்து இரிந்தார்-கண்களை மூடிக்கொண்டு ஓடினர். (13)

முரவை போகிய முரிவில்வான் முரல்பால் வறையல் கருனை தீம்பய றடுதுவை பலவகைக் கறிகள் விரவு தேம்படு பாறயி ரிழுதுதேன் வெள்ளம் வரைவி லாதன மிடாவொடு வாரிவாய் மடுத்தான்.

முரவை போகிய- வரி நீக்கிய, முரிவு இல் வால் மூரல்-முரிதவில்லாத வெள்ளிய அரிசியாலாகிய அன்னத்தையும், பால் வறையல்- பால் பெய்து அட்ட துவட்டலும், கருனை- பொரிக்கறியும், தீம் பயறு அடு துவை பலவகைக் கறிகள்- இனிய பயற்றொடு கலந்து சமைத்த புளியங்கறியும் ஆகிய பலவகைக் கறிகளையும், விரவு கேம்படு பால் தயிர் இழுது தேன் வெள்ளம்- பொருந்திய இனிமை பெற்ற பாலும் தயிரும் நெய்யும் தேனுமாகிய இவற்றின் பெருக்கினையும், வரைவு இலாதன- (மற்றும்) அளவில்லாத பண்டங்களையும், மிடா வொடு வாரி வாய் மடுத்தான்-மிடாக்களோடு வாரி வாரி உண்டான்.

பல்ப ழக்குவை வேற்றுருப் பண்ணியங் கன்னன் மெல்சு வைத்தண்டு தெங்கிவை யன்றியும் வேவா வல்சி காய்களின் வருக்கமு நுகர்ந்துமா றாமல் எல்லை தீர்நவ பண்டமு மெடுத்துவாய் மடுத்தான்.

பல் பழ குவை- பல கனிக் குவியல்கள், வேறு உரு பண்ணியம்-வெவ்வேறு வடிவப் பண்ணிகாரங்கள், கன்னல்- சருக்கரை மெல் சுவைத் தண்டு- மெல்லுதற்குரிய சுவையினையுடைய கரும்பு, தெங்கு- தேங்காய், இவை அன்றியும்- ஆகிய இவை அல்லாமலும், வேவா வல்சி- அரிசியும், காய்களின் வருக்கமும்-காய்களின் கூட்டமும் என்னும் இவற்றையெல்லாம், நுகர்ந்தும் மாறாமல்- உண்டும் பசி தீராமையினால், எல்லைதீர் நவபண்டமும் எடுத்துவாய் மடுத்தான்- அளவிறந்த நவதானியங்களையும் வாரி உண்டான்.

பார்த் துள்ளவிப் பண்டமும் பருஉக்குறுங் கையால் வார்த் தன்பெரு வயிற்றிடை வைப்பவுந் துடுவை பூரித் தாகுதி பண்ணிய தழலெனப் பொங்கிக் கோரித் தொன்பது வாயிலும் பசித்தழல் கொளுத்த. பாரித்துள்ள இப்பண்டமும்- நிறைந்துள்ள இப்பொருள்களையும், பரூஉ குறுங்கையால்- பரிய குறிய கையினால், வாரி தன் பெரு வயிற்றிடை வைப்பவும்- அள்ளித் தனது பெரிய வயிற்றின்கண் போடவும், துடுவை பூரித்து- துடுவையால் (நெய்யை) நிரப்பி, ஆகுதி பண்ணிய தழல் என- ஆகுதி செய்த வேள்வித் தீயைப் போல, பசித் தழல் பொங்கிக் கோரித்து- பசித் தீயானது கோரமாய்ப் பொங்கி, ஒன்பது வாயிலும் கொளுத்த- நவத்துவாரங்களிலும் கொளுத்த.

அலங்க லோதிகண் டதிசய மடைந்துதன் னன்பின் நலங்கொ ணாயகன் முன்புபோய் நாணமுட் கிடப்ப இலங்கு பூங்குழல் சுவன்மிசை யிறக்கியிட் டொல்கி நிலங்கி ளைத்துநின் றாணிலை கண்டனன் நிருபன்.

அலங்கல் ஓதி கண்டு அதிசயம் அடைந்து- மாலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியார் இதனைக் கண்டு வியப்புற்று, தன் அன்பின் நலம்கொள் நாயகன் முன்பு போய்- தம் அன்பினது நலத்தைக் கொள்ளும் நாயகனது திருமுன் சென்று, நாணம் உட் கிடப்ப- நாணம் உள்ளத்திற் கிடப்ப, இலங்கு பூங்குழல்- விளங்குகின்ற பூவையணித்த கூந்தலை, சுவல்மிசை இறக்கிவிடம்- தோளிலே தாழ்த்தி, ஒல்கி நிலம் கிளைத்து நின்றாள்- துவண்டு (திருவடிப் பெருவிரலால்) நிலத்தைக் கிண்டிக்கொண்டு நின்றார்- நிலை நிருபன் கண்டனன்- அந் நிலைமையை அரசனாகிய சுந்தர பாண்டியன் கணடனன்.

அஞ்சீ லோதியை வினவுவா னறிகலான் போலக் குஞ்சீ யாரழ வன்னவக் குடவயிற் றவனுண் டெஞ்சீ யுள்ளவேற் பூதங்களின்னமும் விடுத்துன் நெஞ்சு வப்பவே யருத்துது மென்னலு நிமலை.

அம் சில் ஓதியை- அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரை, அறிகலான் போல வினவுவான்- தெரியாதவன் போல வினவுகின்றவன், ஆர் அழல் அன்ன குஞ்சி- நிறைந்த நெருப்பைப் போலும் சிகையினையுடைய, அக்குட வயிற்றவன்-அக் குண்டோதரன், உண்டு எஞ்சி உள்ளவேல்- உண்டு உணவு எஞ்சியிருக்குமாயின், இன்னமும் பூதங்கள் விடுத்து- இன்னும் பூத கணங்களை அனுப்பி, உன் உள்ளம் நெஞ்சு உவப்ப அருத்துதும் என்னலும்- உன் உள்ளம் மகிழுமாறு உண்பிப்போம் என்று கூறலும், நிமலை- பிராட்டியார். ஐய வின்னுமிக் குறட்பசி யடங்கிடா வேறு வெய்ய பாரிட வீரரை விடுத்தியே லெடுத்து வையம் யாவையும் வயிற்றிடை வைப்பரே யிதனாற் செய்ய காலருத் திரப்பெயர் தேற்றமா முனக்கே.

ஐய- ஐயனே, இக்குறன் பசி இன்னும் அடங்கிடா- இக் குறிய பூதத்தின் பசிதானும் இன்னமும் அடங்கவில்லை, வேறு வெய்ய பாரிட வீரரை விடுத்தியேல்- வேறுகொடிய பூதகண வீரரை விடுப்பாயானால் (அவர்), வையம் யாவையும் எடுத்து வயிற்றிடை வைப்பர்- உலகம் அனைத்தையும் எடுத்து வயிற்றின் கண் வைத்து விடுவர், இதனால்- இந் நிகழ்ச்சியினால், உனக்குச் செய்ய கால ருத்திரப் பெயர் தேற்றம் ஆம்- உனக்குச் செந்நிறமுடைய கால உருத்திரனென்னும் பெயர் உறுதியாம்.

சங்க வார்குழைக் குறண்மகன் றன்செய றானே இங்கு வந்துரை செய்திட வறிதியென் றிறைமுன் மங்கை நாயகி குமுதவாய் மலர்பொழு தெயிற்றுத் திங்கள் வாய்முழை யான்பசித் தீச்சுட வந்தான்.

சங்க வார் குழைக் குறள் மகன்- சங்காலாகிய நீண்ட குண்டலத்தையுடைய குண்டோதரன், தன் செயல்தானே இங்குவந்து உரை செய்திட அறிதிஎன்று- தன் செயலைத் தானே இங்கே வந்து கூற அறிவாய் என்று, இறை முன்-இறைவன் முன், மங்கை நாயதி- மங்கையர்க்கரசியாகிய பிராட்டியார், குமுத வாய் மலர்பொழுது- சேதாம்பல் போன்ற திருவாய் மலர்ந்து கூறும் பொழுது, எயிற்றுத் திங்கள் வாய் முழையான்- கோணற் பல்லாகிய அரைமதியையும் வாயாகிய குகையினையுமுடைய குண்டோதான், பசித் தீச்சுட வந்தான்-பசித்தழல் கொளுத்த வந்தான்.

நட்ட மாடிய சுந்தர நங்கையெம் பிராட்டி அட்ட போனகம் பனிவரை யனையவாய்க் கிடந்த தொட்டு வாய்மடுத் திடவுமென் சுடுபசி தணியா திட்டு ணாதவர் வயிறுபோற் காந்துவ தென்றான்.

நட்டம் ஆடிய சுந்தர- வெள்ளியம்பலத்தில் திருக் கூத்தாடிய சுர்தரபாண்டியன், நங்கை எம்பிராட்டி- மகளிருட் சிறநத் எம் பிராட்டியார், அட்ட போனகம்- சமைப்பித்தருளிய அமுது வகைகள், பனிவரை அனையவாய்க் கிடந்த- இமயமலைபோற் கிடந்தன, தொட்டுவாய் மடுத்திடவும்- அவற்றை எடுத்து உண்ணவும், என் சுடு பசி தணியாது- எனது சுடுகின்ற பசி தணியாமல், இட்டு உணாதவர் வயிறுபோல்- (முற்பிறப்பில்) ஐயமிட்டு உண்ணாதவர் வயிறு (இப்பிறப் பில் வறுமையினால் காந்துவது) போல, காந்துவது என்றான்- எரிகின்றது என்றான்.

கையர் முப்புரத் திட்டதீக் கடும்பசி யுருவாய்ப் பொய்ய னேன்வயிற் றிடைக்குடி புகுத்ததோ வென்னும் கையெ றிந்திடு மண்டங்கள் வெடிபடக் கதறும் ஐய கோவெனு முயிர்த்திடு மாவிசோர்ந் தயரும்.

கையர் முப்புரத்து இட்ட தீ- வஞ்சகர்கள் மூன்று புரங்களிலும் இட்ட நெருப்பானது, கடும்பசி உருவாய்- கடிய பசி வடிவமாய் (வந்து), பொய்யனேன் வயிற்றிடை- பொய்மையேனது வயிற்றின்கண், குடி புகுந்ததோ என்னும்- குடி புக்கதோ என்பான், கை எறிந்திடும்-கையை ஒன்றோடொன்று தாக்குவான், அண்டங்கள் வெடிபடக் கதறும்- அண்டங்கள் பிளக்குமாறு கதறுவான், ஐயகோ எனும்- ஐயகோ என்பான் உயிர்த்திடும்- பெருமூச்செறிவான், ஆவிசோர்ந்து அயரும்- உயிர் சோர்ந்து அயருவான். (22)

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் -847

அன்னக்குழியும் வையையும் அழைத்தபடலம்

வேத நாயகன் பார்ட வேந்தனுக் கமையா ஓத னாதிக ளருத்திய தன்மையீ துவையும் போத ராமையா லமைவுறக் போனகக் குழிதந் தோத மாநதி யருத்திய செய்தியு முரைப்பாம்.

வேத நாயகன்- மறை முதல்வனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள, பாரிட வேந்தனுக்கு- பூதகணத் தலைவனாகிய குண்டோதரனுக்கு, அமையா ஓதன ஆதிகள் அருத்திய முறை ஈது- நிரம்பாத அன்ன முதலியவைகளை உண்பித்த திருவிளையாடல் இது, உவையும் போதராமையால்- அவை போதாமையால், அமைவு உற- நிரம்புதல் பொருந்த, போனகக் குழியைத் தந்தருளி, ஓதம்மா நதி அருத்திய செய்தியும் உரைப்பாம்-பெரிய வெள்ளத்தினையுடைய நதியை அழைத்து உண்பித்த திருவிளையாடலையும் கூறுவாம். (01)

கவன மால்விடை யாளிபின் கடிகமழ் தென்றற் பவன மாமலை யாட்டியைப் பார்த்துளே நகைத்துத் தவன மாபசி யுடையவன் றன்பொருட் டன்ன புவன மாதினை நினைத்தன னினைக்குமுன் போந்தாள்.

கவனம் மால் விடை யாளி- விரைந்த செலவினையுடைய பெரிய இடப வூர்தியையுடைய சேமசுந்தரக் கடவுள், பின்- பின்பு, கடிகமழ் தென்றல் பவனம் மா மலையாட்டியைப் பார்த்து- மணங்கமழுந் தென்றற்காற்றினையுடைய பெரிய பொதியின் மலையையுடைய உள்ளே நோக்கி, பிராட்டியாரை தடாதகைப் திருவாய்க்குள்ளே முறுவலித்து, தவனம் மா பசி உடையவன் தன் பொருட்டு- எரிக்கின்ற பெரிய பசியையுடைய குண்டோதரன் மாதினை-(தனது புவன அன்ன பொருட்டு, புவனத்திற்குரிய அன்ன பூரணியை, நினைத்தனன்-கருதியருளினாள், நினைக்குமுன் போந்தாள்- நினைத்தவளவில (அன்ன வடிவமாய்) வருகின்றாள். (02)

நாற்ற டந்திசைத் தயிர்க்கட னனந்தலை நிலங்கீண் டூற்றெ ழுந்துநாற் கிடங்ரா யுதித்தெழுந் தாங்கு மாற்ற ருஞ்சுவைத் தீந்தயிர் வாலரிப் பதத்தோ டேற்றே ழுந்தது நாற்குழி யிடத்திலும் பொங்கி.

நால் தடந்திசை- நான்கு பெரிய திசைகளினுஞ் சூழ்ந்த, தயிர்க் கடல்- தயிர்க்கடலானது, நிலம் நனந்தலை கீண்டு-பூமியின் நடுவைக் கிழித்து, ஊற்று எழுந்து நால் கிடங்கராய் உதித்து எழுந்தாங்கு- ஊறுதலுற்று நான்கு குழிகளாய்த் தோன்றி யெழுந்தாற் போல, மாற்று அறுசுவைத் தீந்தயிர்-நீங்குதல் இல்லாத சுவையினையுடைய தயிர், வால் அரிபதத்தோடு- வெள்ளிய அரிசியாலாகிய அன்னத்தோடு, நால்குழி இடத்திலும் ஏற்று பொங்கி எழுந்தது- நான்கு குழிகளிலும் உயர்ந்து பொங்கி எழுந்தது. (03)

குரும திக்குல மன்னவன் மருகனக் குண்டப் பெருவ யிற்றிரு பிறையெயிற் றெரிசிகைப் பேழ்வாய் ஒருகு றட்குடை வீரனை யுன்பசி தணியப் பருகெ னப்பணித் தருளலும் பாரிடத் தலைவன்.

குரு மதி குல மன்னவன்- நிறம் பொருந்திய சந்திர குலத்தில் வந்த மலயத்துவச பாண்டியனுக்கு, மருகன்- மருகனாகிய சுந்தரபாண்டியன், அக் குண்டப் பெருவயிற்று- அந் தக்குழிந்த பெரிய வயிற்றினையும், இருபிறை எயிற்று- இரண்டு பிறை போலும் வளைந்த பற்களையும், எரி சிகை- நெருப்புப்போலும் சிகையினையும், பேழ்வாய்- பிளந்த வாயினையுமுடைய, ஒரு குடை குறள் வீரனை- ஒப்பற்ற குடை தாங்கிவரும் பூத வீரனை (நோக்கி), உன் பசி தணிய- உன் பசி நீங்குமாறு, பருகு எனப் பணித்தருளலும்- உண்பாய் என்று கட்டளையிட்டருளலும், பாரிடத் தலைவன்- பூதகணத் தலைவனாகிய குண்டோதரன்.

அத்த யிர்ப்பதக் கிடங்கரி லலைகடல் கலக்கும் மத்தெ னக்கரம் புதைத்தெடுத் தொடுத்துவாய் மடுத்துத் துய்த்தி டப்பசி விடுத்தது சுருதிநா யகன்றாட் பத்தி வைத்துவீ டுணர்ந்தவர் பழவினைத் தொடர்போல்.

அத்தயிர்ப் பதக் கிடங்கரில்- அந்தத் தயிர்ச் சோற்றுக் குழியிலே, அலைகடல் கலக்கும் மத்து என- அலைக்கின்ற கடலைக் கலக்கும் மத்தைப் போல, கரம் புதைத்து எடுத்து எடுத்து வாய் மடுத்துத் துய்த்திட- கையைச் செருகி வாரி வாரி வாயில் வைத்து உண்ண, சுருதி நாயகன் தாள் பத்தி வைத்து வீடு உணர்ந்தவர்-வேத நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவடிகளில் அன்பு செய்து வீட்டினையுணர்ந்த பெரியாரது, பழவினைத் தொடர்போல்-சஞ்சித வினையின் தொடர்ச்சி ஒழிதல்போல், பசி விடுத்தது- பசிநோய் விட்டொழிந்தது.

வாங்கி வாங்கிவாய் மடுத்தலு முடம்பெலாம் வயிறாய் வீங்கி னான்றரை கிழிபடப் பொருப்பென வீழ்ந்தான் நீங்கு நீளுயிர்ப் பிலனுடல் புரண்டன னீர்வேட் டாங்கு நீர்நிலை தோடுவா னாயினா னெழுந்தான்.

வாங்கி வாங்கி வாய் மடுத்தலும்- அங்ஙனம் வாரி வாரி உண்ட வளவில், உடம்பு எலாம் வயிறாய் வீங்கினான்- உடலெல்லாம் வயிறாகப் பருத்து, தரை கிழிபட பொருப்பு என வீழ்ந்தான்-பூமி கிழியுமாறு மலைபோல விழுந்து, நீங்கு நீள் உயிர்ப்பு இலன்- வெளியே செல்லும் நீண்ட உயிர்ப்பில்லாதவனாய், உடல் புரண்டனன்- உடம்பு புரண்டனன், நீர் வேட்டு எழுந்தான் ஆங்கு நீர் நிலை தேடுவானாயின்- பின் நீரை விரும்பி எழுந்து அவ்விடத்துள்ள நீர் நிலைகளைத் தேடுவானாயினான். (06)

ஆவி யன்னவர்ப் பிர்ந்துறை யணங்கனார் போலக் காவி நாண்மலர் தாமரைக் கடிமலர் வாட வாவி யோடையுங் குளங்களும் வறப்பவாய் வைத்துக் கூவ நீணிலை நீர்களும் பசையறக் குடித்தான்.

ஆவி அன்னவர்ப் பிரிந்து உறை அணங்கு அனார் போல-உயிரினை யொத்த தலைவரைப் பிரிந்துறையும் அணங்கனைய தலைவியரைப் போல, நாள் காவி மலர் தாமரைக் கடி மலர் வாட- அன்றலர்ந்த நீலோற்பல மலர்களும் நறிய தாமரை மலர்களும் வாட்டமடைய, வாலி ஓடையும் குளங்களும் வறப்ப வாய் வைத்து- நடை கிணறுகளும் ஓடைகளும் குளங்களும் வறளுமாறு வாயினை வைத்து உரிஞ்சி, கூவம் நீள் நீர் நிலைகளும் பசை அறக் குடித்தான்- கிணறுகளும் நீண்ட நீர் நிலைகளும் பசையில்லையாகக் குடித்தான். (07)

அனைய னாகியு நீர்நசை யாற்றலன் வருந்தும் வினைய னாகிவா னதிச்சடை வேதியன் பாதத் தினைய நாதனுந் தன்றிரு முடியின்மீ திருக்கும் நனைய நாண்மல ரோதியைப் பார்த்தொன்று நவில்வான். அனையன் ஆகியும்- அங்ஙனம் குடித்தலையுடையனாகியும், நீர் நைச ஆற்றலன் வருந்தும் வினையனாகி- நீர் வேட்கையைப் பொறாதவனாகி வருந்துந் தன்மையுடையவனாய், வான் நதிச்சடை வேதியன் பாதத்து இனைய- சிறந்த கங்கை யாற்றினையுடைய சடையையுடைய அந்தணனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வருந்த, நாதனும்- அவ்விறைவனும், தன் திருமுடியின் மீது இருக்கும்- தனது திருமுடியின்கண் இருக்கின்ற, நனைய நாள் மலர் ஓதியைப் பார்த்து ஒன்று நவில்வான்- தேனையுடைய புதிய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய கங்கையை நோக்கி ஒன்று கூறுவான்.

தேங்கு நீர்த்திரை மாலிகைச் செல்விநீ யிந்த வாங்கு நீர்த்தடம் புரீசைசூழ் மதுரையின் மாடோர் ஒங்கு நீத்தமா யொல்லென வருதியென் றுரைத்தான் நீங்கு நீர்த்திரு மாதவ ணொருமொழி நிகழ்த்தும்.

தேங்கும் நீர் நிரை மாலிகைச் செல்வி- ததும்புகின்ற நீரினையும் அலை மாலையினையுமுடைய நங்காய், நீ இந்த வாங்கு நீர்த்தடம் புரிசை சூழ் மதுரையின் மாடு- இந்த வளைந்த அகழியும் பெரிய மதிலும் சூழ்ந்த மதுரைப் பதியின் அருகில், ஓர் ஓங்கு நீத்தமாய் ஒல்லென வருதி என்று உரைத்தான்- ஒரு பெரிய வெள்ளமாக விரைந்து வருவாய் என்று கட்டளையிட்டருளினான், நீங்கு நீர்த்திருமாது- உடன் சடையினின்றும் நீங்கா நின்ற தெய்வத் தன்மையுடைய கங்காதேவி, அவண் ஒரு மொழி நிகழ்த்தும்-அங்கு ஒரு வார்த்தை கூறுவாள்.

அன்று மெம்பிரா னாணையாற் பகிரதன் பொருட்டுச் சென்று நீயொரு தீர்த்தமாய்த் திளைப்பவர் களங்கம் ஒன்று தீவினைத் தொடக்கறுத் தொழுகெனப் பணித்தாய் இன்று மோர்நதி யாகெனப் பணித்தியே லென்னை.

எம்பிரான்- எம் பெருமான், அன்றும்- அக்காலத்தும், ஆணையால்- நம் கட்டளையால், நீ பகீரதன் பொருட்டு சென்ற- நீ பகீதரன் நிமித்தமாகப் போய், ஒரு தீர்த்தம் ஆய்- ஒரு தீர்த்தமாகி, திளைப்பவர்- முழுகுவோரின், களங்கம் ஒன்று தீவினைத் தொடக்கு- குற்றம் பொருந்திய பாவத்தொடக்கினை, அறுத்து ஒழுகு என- போக்கி நடப்பாய் என்று, பணித்தாய்- பணித்தருளினாய், இன்றும் என்னை- இப்பொழுதும்

என்னை, ஓர் நதி ஆகு என- ஒரு நதியாவாய் என்று, பணித்தியேல்- கட்டளையிடுவாயாயின். (10)

தெரசத் தோர்படிந் தாடினோர் செங்கையா லேனும் பரசத் தோர்பவத் தொடர்ச்சியின் பற்றுவிட் டுள்ளத் துருசித் தோர்வுறு பத்தியும் விச்சையு முணர்வாய் விரிசித் தோர்வுறு மெய்யுணர் வால்வரும் வீடும்.

தெரிசித்தோர்- கண்ணாற் கண்டவர், படிந்து ஆடினோர்-திளைத்து மூழ்கினவர், செங்கையாலேனும் பரிசித்தோர்- சிவந்த கையினாலேனும் தொட்டவர் ஆகிய இவர் கட்கு, பவத் தொடர்ச்சியின் பற்றுவிட்டு- பிறவித் தொடர்பின் பற்று நீங்க, உள்ளத்து உருசித்து-உள்ளத்தில் இனிக்க, ஓர்வுறு பத்தியும்- சிந்தித்தல் பொருந்திய அன்பும், விச்சையும்- மெஞ்ஞானமும், உணர்வாய் விரிசித்து ஓர் வுறும்- அறிவாகி (எங்கும்) விரிந்த சித்தாகிய (நின்னை) உணரும், மெய் உணர்வால் வரும் வீடும்- அம் மெய்ஞ்ஞானத்தால் வரும் வீடு பேறும்.

தந்தி டப்பணித் தருளெனாத் தடம்புனற் செல்வி சுந்த ரப்பெருங் கடவுளை வரங்கொண்டு தொழுது வந்த ளப்பிலா வேகமொ டெழுந்துமா நதியாய் அந்த ரத்துநின் றிழிபவ ளாமென வருமால்.

தந்திட பணித்தருள் எனா- (யான்) தருமாறு கட்டளையிட்டருள்வாய் என்று, தடம் புனல் செல்வி- பெரிய கங்கையானவள், சுந்தரப் பெருங் கடவுளைத் தொழுது வரம் கொண்டு-ஒப்பற்ற சோம சுந்தாக் கடவுளை வணங்கி அவ்வரத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டு, வந்து அளப்பிலா வேகமோடு எழுந்து-வந்து அளவிறந்த வேகத்துடன் எழுந்து, மாநதியாய்- பெரிய நதிவடிவாய், அந்தரத்து நின்று இழி பவள் ஆம் என வரும்-வானினின்றும் இறங்குபவள் போல வருகின்றாள். (12)

கலிவிருத்தம்

திரைவளையணி கரமுடையவள் செழுமணிநகை யுடையாள் நுரைவளைதுகி லுடையவள்கொடி நுணுகிடையவ ளறனீள் விரைவளைகுழ அடையவள்கயல் விழியுடையவள் வருவாள் வரைவளைசிலை யவன்முடிமட வரனதிவடி வினுமே.

வரை வளை சிலையவன்- மேரு மலையாகிய வளைந்த வில்லையடைய இறைவனது, முடி மடவரல்- முடியின்கண் உள்ள கங்கையானவள், நதிவடிவினும்- ஆற்றின் வடிவமாக வரும் பொழுதும், திரை வளை அணி கரம் உடையவள்- அலைகளாகிய வளையணிந்த கைகளையுடையவளாகியும், செழு மணி நகை உடையவள்- கொழுவிய முத்துக்களாகிய பல் வரிசைகளை யுடையவளாகியும், நுரை வளை துகில் உடையவள்- நுரைகளாகிய வளைந்த ஆடைகளை யுடையவளாகியும், கொடி நுணுகு இடையவள்- பூங்கொடியாகிய சிறுகிய இடையை யுடையவளாகியும், அறல் நீள் விரை வளை குழல் உடையவன்- கருமணலாகிய நீண்ட மணம் பொருந்திய கடைகுழன்ற கூந்தலை யுடையவளாகியும், கயல் விழி உடையவள்- கயல்களாகிய கண்களை யுடையவளாகியும், வருவாள்- வருகின்றாள். (13)

விரைபடுமகி லரைபொரிதிமில் வெயில்விடுமணி வரையோ டரைபடமுது சினையலறிட வடியொடுகடி தகழாக் குரைபடுகழ லிறவுளர் சிறு குடியடியொடு பறியாக் கரைபடவெறி வதுவருவது கடுவிசைவளி யெனவே.

விரைபடும் அகில்- மணம் பொருத்திய அகிலும், பொரி அரை திமில்- பொருக்கினையடைய அடியையுடைய வேங்கையும், வெயில் விடு மணி வரையோடு அரைபட- ஒளி வீசும் மணிகளையுடைய மலையோல் (தாக்கி) அரைபடவும், முது சினை அலறிட- அவற்றின் பெரிய கிளைகள் புலம்பவும், அடியொடு கடிது அகழா- அவற்றை அடியோடு விரைந்து பறித்தும், குரைபடு கழல் இறவுளர் சிறுகுடி- ஓலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த வேட்டுவர்களின் சீறூரை, அடியொடு பறியா- அடியோடு பெயர்த்தும், கரைபட எறிவது- கரைகளிற் பொருந்த வீசுவதாகிய அந்நதி, கடுவிசை வளி என வருவது- மிக்க விரைவினையுடைய பெருங் காற்றுப் போல வாராநின்றது.

பிணையொடுகலை பிடியொடுகர் பிரிவிலவொடு பழுவப் பணையொடுகரு முசுவயிறணை பறழொடுதழு வியதன் றுணையொடுகவி பயின்மரநிரை தொகையொடுமிற வுளர்வெங் கணையொடுசில யிதணொடுமெறி கவணொடுகொடு வருமால்.

பிரிவில பிணையொடு கலை- சேர்ந்திருப்பனவாகிய பெண் மானோடு ஆண் மானையும், மிடியொடு கரி- பெண் யானையோடு ஆண் யானையையும், பழுவம் ஒடு பிணையொடு- காட்டிலுள்ள ஒரு மரத்தைக் கிளைகளோடும், கரு முசு- கரிய ஆண் முசுவை, வயிறு அணை பறழொடு தழுவிய தன் துணையொடு- வயிற்றில் பற்றிய குட்டியோடு கூடிய அதன் பெண் குரங்கோடும், கவி பயில் மரம் நிரை தொகையொடு- குரங்குகள் உலாவும் மரங்களை வரிசையாகிய தொகுதியோடும், இறவுளர் சிலை வெங்கணையொடு- வேடர்கள் வில்லைக் கொடிய அம்புகளோடும், இதணொடும் எறி கவணொடு- (அவர்கள் தினைப்புனத்துப்) பரணினை வீசும் கவணோடும், கொடு வரும்- வாரிக்கொண்டு வரும் (அந்நதி).

அடியிறநெடு வரைதைவன வகழ்வனவகழ் மடுவைத் திடர்டுவன மழைசெருகிய சினைமரநிரை தலைகீழ் படவிடிகரை தொறுநடுவன படுகடலுடை முதுபார் நெடுமுதுகிரு பிளவுறவரு நெடுநதியின வலையே.

படுகடல் உடை முதுபார்- கடலாகிய ஆடையினையுடைய பெரிய பூமியின், நெடுமுதுகு இரு பிளவு உற- நீண்ட முதுகு இரண்டு பிளவுபட, வரும் நெடுநதியின் அலை- வருகின் நீண்ட நதியின் கூட்டமாகிய அலைகள், நெடுவரை அடி இற உதைவன அகழ்வன- பெரிய மலைகளின் அடிகெட மோதித் தோண்டுவனவும், மடுவைத்திடர் இடுவன- பள்ளங்களை மேடாக்குவனவும், மழை செருக்கிய சினை மரம்- மேகத்தை ஊடுருவிய கிளைகளையுடைய மரங்களே, இடிகரை தொறும் நிரை தலை கீழ்பட நடுவன- இடிந்த கரைகள் தோறும் வரிசையாகத் தலை கீழாக நடுவனவும் ஆயின. (16)

பிளிறொலியின் முதுமரமகழ் பெருவலியின வசையா வெளிறடிவன வெறிமணியின விரைசெலவின மதமோ டொளிறளியின நுரைமுகபட முடையனவென வரலால் களிறனையன மதுவிதழிகள் கவிழ்சடையணி குடிஞை.

மது இதழிகள் கவிழ்சடை அணி குடிஞை- இறைவனது தேனொழுகும் கொன்றை மலர் மாலைகள் தொங்குகின்ற சடையிலணிந்த கங்கை யாற்றின் அலைகள், பிளிறு ஒலியின- ஒலிக்கும் போரொலியை உடையனவும், முது மரம் அகழ்பெரு வலியின- பெரிய மரங்களைப் பறிக்கும் பெரிய வலியினை உடையனவும், எறிமணியின- வீசா நின்ற முத்துக்களை உடையனவும், விரை செலவின- விரைந்த செலவினையுடையனவும், மதமோடு ஒளிறு அளியின- மான் மதத்தோடு விளங்கும் வண்டுகளை உடையனவும், நுரை முக படம் உடையன என வரலால்- நுரையாகிய முதன்மையான ஆடையை உடையனவுமாக வருதலால், (பிளிறு ஒலியின-பேரொலியை யுடையனவும், முது மரம் அகழ்பெரு வலியின-பெரிய மரங்களைப் பெயர்க்கும் பெரிய வலியினை யுடையனவும், அசையா வெளில் தடிவன- அசையாத கட்டுத் தறியை முறிப்பனவும், எறி மணியின- மாறியடிக்கின்ற மணிகளை யுடையனவும், விரை செலவின- விரைந்த செலவினை யுடையனவும், மதமோடு ஒளிறு அளியின-மதத்துடன் (அதை உண்ண வரும்) ஒள்ளிய வண்டுகளை யுடையனவும், நுரை முக படம் உடையன- நுரைபோலும் (வெள்ளிய) முகபடாத்தை யுடையனவுமாகிய) களிறு அனையன-யானைகளே ஒத்தன.

நீடியபில முறுநிலையன நிருமலன்மதி முடிமீ தாடியசெய லினவெயிலுமி ழருமணிதலை யினநீள் கோடியகதி யினநிரைநிரை குறுகியபல காலின் ஒடியவலி யினவளையுட லுரகமுமென வருமால்.

(அந்நதியின் அலைகள்) நீடிய பிலம் உறு நிலையின- ஆழ்ந்த பாதலத்திற் பொருந்தும் தன்மையை யுடையனவும், நிருமலன் மதி முடி மீது ஆடிய செயலின- இறைவனது பிறையை அணிந்த முடியின் மேல் அசையும் செயலையுடையனவும், வெயில் உமிழ் அருமணி தலையின- ஒளி வீசும் அரிய மணிகளைத் தம்மிடத்துடையனவும், நீள் கோடிய கதியின்-மிக்க வளைந்த நடையினை யுடையனவும், நிரை நிரை குறுகிய பலகாலின் ஒடிய வலியின- வரிசை வரிசையாக நெருங்கிய பல காலின் வழியாக ஓடுகின்ற வலியினையுடையனவுமாய், நீடியபிலம் உறும் நிலையின- ஆழ்ந்த பிலத்திற் பொருந்தும் நிலையினையுடையனவும், நிருமலன் மதி முடி மீது ஆடிய செயலின- இறைவன் மதி யணிந்த திருமுடிமேல் ஆடுகின்ற செயலினையுடையனவும், வெயில் உமிழ் அரு மணி தலையின-ஒளி வீசும் அரிய மணிகளைச் சுடிகையிலுடையனவும், நீள் கோடிய கதியின- மிக்க வளைந்த செலவினை யுடையனவும், நிரை நிரை குறுகிய பலகாலின் ஓடிய ഖலിயിன-வரிசையாய்ச் சிறுத்துள்ள (கண்ணுக்குப் புலனாகாத) பல்கால்களினால் ஒடும் வலியினையுடையனவுமாகிய உடல் உரகமும் எனவரும்-வளைந்த உடலினையுடைய பாம்புகள் போலவும் வரும். (18)

மண்ணகழ்தலின் வளையணிகரு மாவனையது மீசைபோய் விண்ணளவலி னவுணர்களிறை விடுபுனலொடு நெடுகும் அண்ணலையனை யதுசுவையிழு தளையளைவுறு செயலாற் கண்ணனையனை யதுநெடுகிய கடுகியகதி நதியே.

கடுகிய கதி நெடுகிய நதி- விரைந்த செலவினையுடைய நீண்ட அந் நதியானது, மண் அகழ்தலின்- மன்ணைத் தோண்டிச் செல்லுதலால், வளை அணி கருமா அனையது- சங்கினை ஏந்திய வராக மூர்த்தியை ஒத்தது, மிசைபோய் விண் அளவலின்- மேலேபோய் வானுலகத்தைத் தடவலால், அவுணர்கள் இறைவிடு புனலொடு நெருகும் அண்ணலை அனையது- அவுணர்கள் தலைவனாகிய மாபலிச்சக்கரவர்த்தி தாரை வார்த்த நீரோடு பேருருக் கொண்ட வாமனமூர்த்தியை ஒத்தது, சுவை இழுது அளை அளவுறு செயலால் கண்ணனை அனையது- சுவையையுடைய வெண்ணெயும் தயிரும் அளந்து வருதலாற் கண்ணபிரானை ஒத்தது.

திகழ்தருகரி பரிகவரிகள் செழுமணியொடு வருமா றிகழ்தருகுட புலவரசர்க ணெறிசெய்துகவர் திருவோ டகழ்தருபதி புகுமதிகுலு வரசனையதை யலதேற் புகழ்தருதிறை யிடவருகுட புலவரசனு நிகரும்.

திகழ்தரு கரி பரி கவரிகள் செழுமணியொடு வரும் ஆறுவிளங்கா நின்ற யானைகள் குதிரைகள் சாமரைகள் கொழுவிய முத்துக்களாகிய இவைகளோடும் வருகின்ற அந்நதி, இகழ்தரு குடபுல அரசர்கள் நெறிசெய்து- இகழ்ந்த மேற்புல மன்னர்களை (வெற்றியினால் தன்) ஆணை வழிப்படுத்தி, கவர் திருவோடு அகழ்தரு பதி புகும்- அவர்கள்பானின்றும் கவர்ந்த செல்வங்களோடும் அகழி சூழ்ந்த மதுரைப்பதியிற் புகும், மதி குல அரசுஅனையது- சந்திரகுலத்து அரசாகிய பாண்டியனை ஒத்தது, அலதேல்- அல்லதாயின், திறை இடவரு புகழ்தரு குடபுல அரசனும் நிகரும் (மதுரைப்பகுதிக்குத்) திறை இறுக்க வரும் புகழமைந்த மேற்புல மன்னனையும் ஒக்கும். (20)

அரொடுமட லவிழ்பனையொடு மரநிகரிலை நிம்பத் தாரொடுபுலி யொடுசிலையொடு தகுகயலொடு தழுவாப் பாரொடுதிசை பரவியதமிழ் பயிலரசர்கள் குழுமிச் சீரொடுபல திருவொடுவரு செயலனையது நதியே.

நதி- அந் நதியானது, ஆரொடும்- ஆத்தி மாலையோடும், மடல் அவிழ் பனையொடும்- இதழ் விரிந்த பனை மாலையோடும், அரம் நிகர் இலை நிம்பத்தாரெடு- அரத்தினை ஒத்த இலையை யுடையவேப்ப மாலையோடும், புலியொடு சிலையொடு தகு கயலொடு தழுவா- புலியோடும் வில்லோடும் தக்க கயலோடும் தழுவி வருதல், பாரொடு திசை பரவிய தமிழ் பயில் அரசர்கள்-மண்ணுலகுடன் எட்டுத் திக்குகளினும் புகழ் பரவிய தமிழ் பயிலும் மன்னர்களாகிய சோழ சேர பாண்டியர்கள், குழுமி- தம்முட்கூடி, சீரொடு பல திருவொடு வருசெயல் அனையது- சிறப்போடும் பல செல்வங்களோடும் வருகின்ற செயலினை யொத்திருந்தது. (21)

கலிநிலைத்துறை

கல்லார் கவிபோற் கலங்கிக்கலை மாண்ட கேள்வி வல்லார் கவிபோற் பலவான்றுறை தோன்ற வாய்த்துக் செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து தேயத் தெல்லாரும் வீழ்ந்து பயன்கொள்ள விறுத்த தன்றே.

கல்லார் கவிபோல் கலங்கி-(நூல்களே முறையே) கல்லாதவர் இயற்றிய கவி (தெளிவின்றிக் கலங்கி நிற்றல் போல முதலிற்) கலங்கி, கலைமாண்ட கேள்வி வல்லார் கவிபோல்- கலைகளில் மாட்சிமைப் பட்ட கேள்வி வல்லுநர் இயற்றிய செய்யுள் (பல சிறந்த அகப்புறத்துறைகள் பொருந்திய பெற்றுச் செல்லுந் துறைதோறும் நுண் பொருளுடைத்தாய்த் தெளிந்து அனைவரும் விரும்பி அற முதலிய பயன் கொள்ளத் தங்கியது) போல, பல வான் துறை தோன்ற வாய்த்து- பலவாகிய பெரிய நீர்த்துறைகள் பல விடங்களிலும் காணப் பொருந்தி, செல் ஆறு தோறும் பொருள் ஆழ்ந்து தெளிந்து- செல்லுமிடந்தோறும் மணி பொன் முதலிய பொருள்களை யுடையதாய் ஆழமுடைத் தாகிப் (பின்) தெளிவடைந்து, தேயத்து எல்லாரும் வீழ்ந்து பயன் கொள்ள-தேயத்திலுள்ள அனைவரும் விரும்பிப் பயனைப் பெறுமாறு, இறுத்தது- நிலைபெற்றது (அந்நதி).

வண்டோதை மாறா மலர்வேணியின் வந்த நீத்தங் கண்டோத நஞ்சுண் டருள்கண்ணுதல் முர்த்தி பேழ்வாய் விண்டோ தணியாதென் விடாயென வெம்பி வீழ்ந்த குண்டோ தரனை விடுத்தானக் குடிஞை ஞாங்கர்.

வண்டு ஓதை மாறா மலர் வேணியின் வந்த- வண்டுகளின் ஒலி நீங்காத (கொன்றை) மலரை யணிந்த சடையினின்றும் வந்த, நீத்தம்- வெள்ளத்தை, ஒதம் நஞ்சு உண்டருள் கண்ணுதல் மூர்த்தி கண்டு- கடலிற் தோன்றிய நஞ்சினை உண்டருளிய நெற்றிக் கண்ணனாகிய இறைவன் நோக்கி, பேழ் வாய் விண்டு ஓ என் விடாய் தணியாது என வெம்பி வீழ்ந்த குண்டோதரனை- பெரிய வாயைத் திறந்து ஐயகோ என் நீர் வேட்கை தணிந்திலது என்று வெதும்பி வீழ்ந்த குண்டோதரனை, அக் குடிஞை ஞாங்கர் விடுத்தான்- அக் நதியின் பக்கலிற் செல்ல விடுத்தான். (23)

அடுத்தா னதியின் னிடைபுக்கிருந் தாற்ற லோடும் எடுத்தான் குறுங்கை யிரண்டுங்கரை யேற நீட்டித் தடுத்தான் மலைபோ னிமிர் தண்புனல் வாயங் காந்து மடுத்தான் விடாயுங் கடலுண்ணு மழையு நாண.

அடுத்தான் நதியின் இடைபுக்கு இருந்து- அடுத்து நதியின் கண் போயிருந்து, ஆற்றலோடும் குறுங்கை இரண்டும் எடுத்தான்-வலிமையோடும் தனது குறிய இரண்டு கைகளையும் எடுத்து, கரை ஏற நீட்டி தடுத்தான்- கரையிற் செல்ல நீட்டி (நீரைத்) தடுத்து, வாய் அங்காந்து- வாயைத் திறந்து, விடாயும் கடல் உண்ணும் மழையும் நாண- நீர் வேட்கையும் கடல் குறைபடப் பருகும் முகிலும் நாணுமாறு, மலைபோல் நிமிர் தண்புனல் மடுத்தான்- மலைபோல உயர்ந்த குளிர்ந்த புனலைப் பருகினான். (24)

தீர்த்தன் சடைநின் றிழிதீர்த்த மருந்தி வாக்குக் கூர்த்தின்பு கொண்டு குழகன்றிரு முன்ன ரெய்திப் பார்த்தன் பணிந்த பதமுன்பணிந் தாடிப் பாடி ஆர்த்தன் புருவாய்த் துதித்தானள வாத கீதம்.

தீர்த்தன் சடை நின்று இழி தீர்த்தம் அருந்தி- இறைவன் சடையினின்றும் இறங்கிய அந்நீரைப் பருகி, வாக்குக் கூர்த்து- வாக்கு மிகுத்து, இன்பு கொண்டு- மகிழ்ந்து, குழகன் திருமுன்னர் எய்தி- இறைவன் திருமுன் சென்று, பார்த்தன் பணிந்த பதமுன் அன்பு உருவாய்ப் பணிந்து- அருச்சுனன் வழிபட்ட திருவடிகளில் அன்புருவாய் வணங்கி, ஆடி- கூத்தாடி, ஆர்த்து- முழக்கஞ் செய்து, அளவாத கீதம் பாடித் துதித்தான்-அளவில்லாத கீதங்களைப் பாடித் துதித்தான். (25)

பாட்டின் பொருளா னவன்பாரிட வீரன் பாடல் கேட்டின்ப மெய்திக் கணங்கட்குக் கிழமை நல்கி மோட்டின் புனன்மண் முறைசெய் திருந்தா னளகக் காட்டின் புறம்போய் மடங்குங்கயற் கண்ணி யோடும்.

பாட்டின் பொருளானவன்- சொல்லின் பொருளாயுள்ள சுந்தர பாண்டியனாகிய இறைவன், பாரிடவீரன் பாடல் கேட்டு- பூதப்படை வீரனாகிய குண்டோதரன் பாடலைக் கேட்டு, இன்பம் எய்தி- இன்புற்று, கணங்கட்குக்கிழமை நல்கி- பூதகணங்களுக்குத் தலைமையாம் உரிமையைத் தந்தருளி, அளகக்காட்டின் புறம் போய் மடங்கும் கயல் கண்ணியோடும்- கூந்தலாகிய காட்டின் பக்கத்திற் சென்று மீளும் கயல்போன்ற கண்ணையுடைய பிராட்டியோடும், மோட்டின் புனல் மண் முறை செய்து இருந்தான்-பெருமையையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகைச் செங்கோன் முறை புரிந்து வீற்றிருந்தான்.

அறுசீரடியாசிரயவிருத்தம்

தீர்த்த னிதழிச் சடைநின்று மிழிந்து வரலாற் சிவகங்கை தீர்த்த னுருவந் தெளிவோர்க்கு ஞானந் தரலாற் சிவஞான தீர்த்தங் காலிற் கடுகிவரு செய்தி யாலே வேகவதி தீர்த்தங் கிருத மாலையென வையை நாமஞ் செப்புவரால்.

தீர்த்தன் இதழிச் சடை நின்றும் இழிந்து வாலால்- இறைவனது கொன்றை மாலையை யணிந்த சடையினின்றும் இறங்கி வருதலால், சிவகங்கை- சிவகங்கை எனவும், தீர்த்தன் உருவம் தெளிவோர்க்கு- இறைவன் எண்வகை உருவங்களில் இ.்.து ஒன்று எனத் தெளிகிறவருக்கு, ஞானம் தரலால் சிவஞான தீர்த்தம்- ஞானத்தை அருளுவதால் சிவஞான தீர்த்தம் எனவும், காலில் கடுக வரு செய்தியாலே- காற்றைப் போல விரைந்து வருகின்ற செய்கையாலே, வேக தீர்த்தம்- வேகவதி ஆறு எனவும், கிருதமாலை என- (செய்யப்பட்ட மாலை போல மதுரைப்பதியைச் சூழ்ந்து வருதலால்) கிருதமாலை எனவும், வையை நாமம் செப்புவர்- வையை நதிக்குப் பெயர் கூறுவர் பெரியோர்.

அன்னக்குழியும் வையையும் அழைத்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 874

எழுகடலழைத்த படலம்

கொச்சகக்கலப்பா

முடங்கன்மதி முடிமறைத்த முடித்தென்னன் குறட்கன்னக் கிடங்கரொடு நதியழைத்த கிளர்கருணைத் திறனிதுமேன் மடங்கல்வலி கவர்ந்தான்பொன் மாலைபடிந் தாடவெழு தடங்கடலு மொருங்கழைத்த தன்மைதனைச் சாற்றுவாம்.

முடங்கல் மதி முடிமறைத்த முடித்தென்னன்- வளைந்த பிறையையணிந்த சடை முடியை மறைத்த மகுடத்தையுடைய சுந்தர பாண்டியன், குறட்கு- குண்டோதர பூதத்துக்கு, அன்னக் கிடங்கரொடு நதி- அன்னக்குழியையும் வையையையும், கிளர் கருணை- விளங்கும் கருணையினாலே, அழைத்த திறன் இது-அழைத்த திருவிளையாடல் இது, மேல்- பின், மடங்கல் வலி கவர்ந்தான்- நரசிங்கத்தின் வலியைக் கவர்ந்த அச் சுந்தரபாண்டியன், பொன்மாலை படிந்து ஆட- காஞ்சன மாலை திளைத்து நீராடுதற் பொருட்டு, எழுதடங் கடலும் ஒருங்கு அழைத்த தன்மைதனைச் சாற்றுவாம்- எழு பெரிய கடலையும் ஒரு சேர அழைத்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

ஓதவரும் பொருள் வழுதி யுருவாகி யுலகமெலாஞ் சீதளவெண் குடை நிழற்றி யறச்செங்கோல் செலுத்துநாள் போதவரும் பொருளுணர்ந்த விருடிகளும் புனிதமுனி மாதவரும் வரன்முறையாற் சந்தித்து வருகின்றார்.

ஒத அரும் பொருள்- சொல்லுதற்கரிய மெய்ப் பொருளாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், வழுதி உருவாகி- பாண்டியனுருத் தாங்கி, உலகம் எலாம் சீதள வெண் குடை நிழற்றி- உலக மனைத்திற்கும் குளிர்ந்த வெள்ளிய குடையால் நிழல் தந்து, அறம் செங்கோல் செலுத்து நாள்- அற நூல் வழியே செங்கோலோச்சி வருங் காலத்து, போத அரும் பொருள் உணர்ந்த இருடிகளும்- ஞான நூலின் அரிய பொருளை யுணர்ந்த இருடிகளும், புனித முனி மாதவரும்- (ஏனைய) தூய முனிவராகிய தவப் பெரியாரும், வரன் முறையால் சந்தித்து வருகின்றார்- வரன் முறைப்படி (அப் பாண்டிய மன்னனைச்) சந்தித்து வருகின்றார்கள். வேதமுன் கோதமனுந் தலைப்பட்டு மீள்வானோர் போ தளவில் கற்புடைய பொன்மாலை மனைபுகுந்தான் மாதவளும் வரவேற்று முகமனுரை வழங்கிப்பொன் ஆதனமிட் டஞ்சலிசெய் தரிய தவத் திறக்கேட்பாள்.

வேதமுனி கோதமனும் தலைப்பட்டு மீள்வான்- வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவனாகிய கோதமனும் சந்தித்துத் திரும்புகின்றவன், ஓர் போது- ஒரு நாள், அளவு இல் கற்பு உடைய பொன் மாலை மனை புகுந்தான்- அளவில்லாத கற்பினையுடைய காஞ்சன மாலையின் மனையின் கட் சென்றான், மாது அவளும் வரவு ஏற்று- அக்காஞ்சனா மாலையும் அவன் வருகையை எதிர்கொண்டு, முகமன் உரை வழங்கி பொன் ஆதனம் இட்டு- உபசார மொழிகள் கூறிப் பொற்றவிசிட்டு (இருத்தி), அஞ்சலி செய்து- வணங்கி, அரிய தவத்திறம் கேட்பாள்- அரிய தவத்தின் பாகுபாடுகளைக் கேட்கின்றவள். (03)

கள்ளவினைப் பொறிகடந்து கரைகடந்த மறைச்சென்னி உள்ளபொருள் பரசிவமென் றுணர்ந்தபெருந் தகையடிகேள் தள்ளரிய பவமகற்றுந் தவமருள்செ யெனக்கருணை வெள்ளமென முகமலர்ந்து முனிவேந்தன் விளம்புமால்.

கள்ளவினைப் பொறி கடந்து- வஞ்ச வினைகளையுடைய ஐம்பொறிகளைக் கடந்து, கரை கடந்த மறைச் சென்னி உள்ள பொருள்- அளவு கடந்த மறை முடிவில் உள்ள பொருள், பரசிவம் என்று உணர்ந்த பெருந்தகை அடிகேள்- பரசிவமே என்று தெளிந்த பெரிய தகுதியையுடைய அடிகளே, தள் அரிய பவம் அகற்றும் தவம் அருள் செய் என- நீக்குதற்கரிய பிறப்பினை நீக்கும் வலியினையுடைய தவத்தினைக் கூறியருள்க என்று கேட்ப, கருணை வெள்ளம் என முக மலர்ந்து- கருணை வெள்ளம் போல முக மலர்ச்சி யுடையனாய், முனி வேந்தன் விளம்பும்- முனி மன்னனாகிய கோதமன் கூறுகின்றான்.

தவவலியா லுலகீன்ற தடாதகைக்குத் தாயானாய் சிவபெருமான் மருகனெனுஞ் சீர்பெற்றாய் திறன்மலயத் துவசனருங் கற்புடையாய் நீயறியாத் தொல்விரதம் அவனியிடத் தெவரறிவா ரானாலு மியம்பக்கேள்.

திறல் மலயத்துவசன் அருங் கற்புடையாய்- வெற்றி பொருந்திய மலயத்துவச பாண்டியனுக்கு வாழ்க்கைத் துணையாகிய அரிய கற்பினையுடைய பொன் மாலையே, தவ வலியால் உலகு ஈன்ற தடாதகைக்குத் தாய் ஆனாய்- (நீ முன் செய்த) தவத்தின் வலிமையால் உலகங்களையெல்லாம் ஈன்றருளிய தடாதகைப் பிராட்டியாருக்குத் தாய் ஆனாய், சிவபெருமான் மருகன் எனும் சீர் பெற்றாய்- சிவபெருமானே உனக்கு மருகன் என்று கூறப்படும் சிறப்பினைப் பெற்றாய், நீ அறியாத தொல்விரதம் அவனியிடத்து அறிவார் எவர்- (அதலால்) நீ அறியாத பழைய விரதங்களை இவ் வுலகின்கண் அறிபவர் வேறுயாவர், ஆனாலும் இயம்பக் கேள்-அங்கனமாயினும் நீ வினவினமையால் யான் சொல்லுதலைக் கேட்பாயாக.

மானதமே வாசிகமே காயிகமே யெனவகுத்த ஈனமில்சீர்த் தவழுன்றா மிவற்றின்மா னதந்தரும தானமிசை மதிவைத்த றயைபொறுமை மெய்சிவனை மோனமுறத் தியானித்த லைந்தடக்கன் முதலனந்தம்.

வகுத்த ஈனம் இல் சீர் தவம்- (நூல்களால்) வகுக்கப் பட்ட குற்றமில்லாத சிறப்பினையுடைய தவம், மானதமே வாசிகமே காயிகமே என மூன்றாம்- மானதமெனவும் வாசிகமெனவும் காயிக மெனவும் மூன்று வகைப்படும் இவற்றில்- இம்மூன்றில், மானதம்- மனத்தாற் செய்யப்படுவன, தருமதான மிசை மதி வைத்தல்- தருமமும் தானமும் செய்வதிற் கருத்து வைத்தல், தயை- பிறவுயிர்களுக்கு இரங்கல், பொறுமை- பிறர் தீமையைப் பொறுத்தல், மெய்- உண்மை கூறல், மோனம் உறச் சிவனைத் தியானித்தல்-மோன நிலை பொருந்த இறைவனைச் சிந்தித்தல், ஐந்து அடக்கல்- ஐம்பொறிகளை அடக்குதல், முதல் அனந்தம்- முதலாக அளவில்லாதனவாம்.

வாசிகமைக் தெழுத்தோதன் மனுபஞ்ச சாந்திமறை பேசுசத வுருத்திரந்தோத் திரமுரைத்தல் பெருந்தருமங் காசகல வெடுத்தோதன் முதலனந்தங் காயிகங்கள் ஈசனருச் சனைகோயில் வலஞ்செய்கை யெதிர்வணங்கல்.

வாசிகம்-செய்யப்படுவன, வாக்காற் ஐந்து தெழுத்தைச் செபித்தலும், பஞ்சமனு சாந்தி-திருவைந் உபநிடதப் பகுதிகளையும், மந்திரங்களையும் உருத்திர மந்திரங்களையும் உருத்திரம்- வேதம் கூறும் சத துதிப்பாட்டுக்களைக் தோத்திரம் உரைத்தல்-பெரிய பெருந் தருமம் காசு அகல எடுத்து ஒதல்-அறங்களைக் குற்றமற எடுத்துக் கூறலும், முதல் அனந்தம்- முதலாக அளவில்லா தனவாம், காயிகங்கள்- உடலாற் செய்யப்படுவன, ஈசன் அருச்சனை-

பூசித்தலும், கோயில் வலம் செய்கை-சிவபெருமானைப் திருக்கோயில் வலம் வருதலும், எதிர் வணங்கல்- இறைவன் திருமுன் (07)வணங்கலும்.

நிருத்தனுறை பதிபலபோய்ப் பணிதல்பணி நிறைவேற்றல் திருத்தன்முடி நதியாதி தீர்த்தயாத் திரைபோய்மெய் வருத்தமுற வாடலிவை முதற்பலவவ் வகைமுன்றிற் பொருத்தமுறு காயிகங்கள் சிறந்தனவிப் புண்ணியத்துள்.

நிருத்தன் உறை பதி பல போய்ப் பணிதல்- சிவபெருமான் உறையும் பல திருப்பதிகளிலும் சென்று வணங்கலும், பணி நிறை வேற்றல்- திருப்பணி முடித்தலும், திருத்தன் முடி நதி ஆதி தீர்த்தயாத்திரை மெய் வருத்தமுறப் போய் ஆடல்-இறைவன் முடி நதியாகிய கங்கை முதலிய நதிகளில் யாத்திரையாக உடல் வருந்தச் சென்று நீரடாலும், இவை முதல் பல- ஆகிய இவை முதலாகப்பலவாம், அவ்வகை மூன்றில்-அம் மூவகையுள்ளும், பொருத்த முறு காயிகங்கள் சிறந்தன-பொருந்திய காயிகங்கள் சிறந்தன, இப்புண்ணியத்துள்-(உடம்பாற் செய்யப்படும்) இவ்வறங்களுள்ளே. (08)

திருத்தயாத் திரையதிக மவற்றதிகஞ் சிவனுருவாந் திருத்தமாங் கங்கைமுகற் றிருநதிக டனித்தனிபோய்த் திருத்தமா டுவதரிதத் திருநதி ளவைவந்து திருத்தமாய் நிறைதலினா லவற்றதிகக் திரைமுந்நீர்.

திருத்தயாத்திரை அதிகம்- தீர்த்தங்களிற் சென்று நீராடல் சிறந்தது, அதிகம்- அவ்வெல்லாத் தீர்த்தங்களினும் சிறந்த, சிவன் உருவு ஆம் திருத்தம் ஆம் கங்கை முதல் திருநதிகள்-சிவபெருமானுருவாகிய திருத்தம் பெற்ற கங்கை முதலிய நதிகளுக்கு, தனித்தனி போய் திருத்தம் ஆடுவது- தனித்தனியே சென்று நீராடுவது, அரிது- மேன்மையுடைத்து அ திருநதிகள் அவை வந்து திருத்தமாய் நிறைதலினால்- அவ்வழகிய நதிகள் வந்து செப்பமாய் நிறைதலினால், அவற்று அதிகம் திரை முந்நீர்-அந்நதிகளில் ஆடுவதினும் அலைகளையுடைய கடலில் ஆடுவது சிறந்தது.

என்றுமுனி விளம்பக்கேட் டிருந்தகாஞ் சனமாலை துன்றுதிரைக் கடலாடத் துணிவுடைய விருப்பினளாய்த் தன்றிருமா மகட்குரைத்தாள் சிறிதுள்ளத் தளர்வெய்திச் சென்றிறைவற் குரைப்பலெனச் செழியர்தவக் கொழுந்தனையாள்.

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

என்று முனி விளம்பக் கேட்டிருந்த காஞ்சன மாலை- என்று கோதம முனி கூறக்கேட்ட பொன் மாலை, துன்று திரைக் கடல் ஆடத் துணிவு உடைய விருப்பினளாய்- நெருங்கிய அலைகளையுடைய கடலில் ஆடுவதற்குத் துணிந்த விருப்பத்தையுடையவளாய், தன் திரு மா மகட்கு உரைத்தாள்- தன்னுடைய செல்வப் புதல்வியாருக்குக் கூறினாள், செழியர் தவக்கொழுந்து அனையாள்- பாண்டியர்களின் தவக் கொழுந்து போல்வாராகிய பிராட்டியார், சிறிது உள்ளம் தளர்வு எய்தி- சிறிது உள்ளந்தளர்ந்து, இறைவற்கு உரைப்பல் எனச் சென்று-இறைவனுக்கு இதனைக்கூறுவேன் என்று கருதிப் போய். (10)

தன்றன்னை யுடையபெருந் தகைவேந்தர் பெருமான்முன் சென்றன்ன மெனநின்று செப்புவாள் குறள்வீரற் கன்றன்னக் குழியினொடு மாறழைத்த வருட்கடலே இன்றன்னை கடலாட வேண்டினா வென்றிரந்தாள்.

தன்னை உடைய பெருந்தகை வேந்தர் பெருமான் முன் சென்று-தன்னைக் கிழத்தியாகவுடைய பெரிய தகுதியையுடைய மன்னர பெருமானாகிய சுந்தர பாண்டியர் திருமுன் சேர்ந்து, அன்னம் என நின்று செப்புவாள்- அன்னம்போல நின்று கூறுவாள், குறள் வீரற்கு அன்று அன்னக் குழியினொடு ஆறு அழைத்த அருட் கடலே- பூத வீரனுக்கு அன்று அன்னக்குழியையும் வையையையும் அழைத்துத் தந்த கருணைக்கடலே, இன்று அன்னை கடல் ஆட வேண்டினாள் என்று- இது போது என் தாய் கடலிற் சென்று நீராட விரும்பினாள் என்று கூறி, இரந்தாள்- குறையிரந்தார். (11)

தேவிதிரு மொழிகேட்டுத் தென்னவராய் நிலம்புரக்கும் காவிதிகழ் மணிகண்டர் கடலொன்றோ வெழுகடலும் கூவிவர வழைத்துமென வுன்னினான் குணபாலோர் வாவியிடை யெழுவேறு வண்ணமொடும் வருவனவால்.

தேவி திருமொழி கேட்டு- தேவியாரின் திருவார்த்தையைக் கேட்டு, தென்னவராய் நிலம் புரக்கும் காவி திகழ் மணி கண்டர்- பாண்டி மன்னராய் நிலவுலகைக் காக்கும் நீலமலர்போல விளங்கும் அழகிய மிடற்றினையுடைய இறைவர், கடல் ஒன்றோ-மாத்திரமோ, எழுகடலும் கூவி வரவழைத்தும் என- எழு கடலையும் கூவி வரவழைப்போம் என்று கூறி, உன்னினார்- அவை வருமாறு குணபால்-அம் மதுரைப் (நினைத்தலும்), நினைத்தார் வேறு ഖഞ്ഞ மொடும் வாவி இடை ஓர் எழு கீழ்ப்பாலுள்ள, நிறங்களோடும் ഒവ്രൂഖകെപ്பட்ட அவை வாவியிடத்தே ஒரு ഖന്ദ്രഖன-(12)வாராநின்றன.

துண்டமதித் திரளனைய சுரிவளைவாய் விடவுதைத்து வெண்டவள நுரைததும்பச் சுறாவேறு மிசைகொட்பத் தண்டரள மணித்தொகுதி பெடுத்தெறியுந் தரங்கநிரை அண்டநெடு முகடுரிஞ்ச வார்த்தெழுந்த கடலேழும்.

மதித் துண்டத் திரள் அனைய- சந்திரனது துண்டத்தின் தொகுதிபோலும், சுரிவளை வாய்விட உதைத்து- சுரிந்த முகத்தினையுடைய சங்குகள் வாய்விட் டொலிக்குமாறு தள்ளி, வெள்தவள நுரை ததும்ப- மிக வெள்ளிய நுரைகள் ததும்பவும், சுறா ஏறு மிசை கொட்ப- ஆண் சுறாக்கள் மேலே சுழலவும், தண் தரள மணித்தொகுதி எடுத்து எறியும்-குளிர்ந்த முத்துக் கூட்டங்களை எடுத்து வீசுகின்ற, தரங்க நிரை- அலை வரிசைகள், அண்ட நெடு முகடு உரிஞ்சு அண்டத்தின் நெடிய முகட்டினைத் தடவவும், கடல் ஏழும் ஆர்த்து எழுந்த- ஏழு கடல்களும் ஆரவாரித்து எழுந்தன.(13)

காணுமா நகர்பனிப்பக் கலிமுடிவி னயன்படைப்புக் கோணுமா றெழுந்ததெனக் கொதித்தெழுந்த கடலரவம் பூணுநா யகனகில புவனமெலாங் கடந்ததிரு ஆணையா லவனடிசென் றடைந்தார்போ லடங்கியதால்.

காணும் மா நகர் பனிப்ப- (அவ்வரவைக்) கண்ட (மதுரைப்) பெரும் பதியிலுள்ளார் நடுங்க, கலி முடிவின் அயன் படைப்புக் கோணுமாறு எழுந்தது என- கலியுக முடிவின்கண் பிரமனது படைப்புப் பொருள்கள் அழியுமாறு எழுதல் போல, கொதித்து எழுந்த கடல்- பொங்கி எழுந்த எழு கடல்களும், அரவம் பூணும் நாயகன்- பாம்பினை யணிந்த சிவபெருமானது, அகில புவனம் எலாம் கடந்த திரு ஆணையால்- எல்லாப் புவனங்களையும் கீழ்ப்படுத்திய திரு ஆணையினாலே, அவன் அடி சென்று அடைந்தார் போல்- அவ்விறைவனது திருவடியைச் சென்று அடைந்தவர் போல், அடங்கியது-(வாவியிற் சென்று) அடங்கின.

தன்வண்ண மெழுகடலின் றனிவண்ண மொடுகலந்து பொன்வண்ண நறும்பொகுட்டுப் பூம்பொய்கை பொலிவெய்தி மின்வண்ணச் சடைதாழ வெள்ளிமணி மன்றாடும் மன்வண்ண மெனவெட்டு வண்ணமொடும் வயங்கியதால்.

பொன் வண்ணம் நறும் பொகுட்டுப் பூம் பொய்கை-பொன்னிறமுடைய நறிய பொகுட்டினையுடைய தாமரை noolaham.org | aavanaham.org பொருந்திய அவ்வாவியானது, தன் வண்ணமொடு எழு கடலின் தனி வண்ணம் கலந்து பொலிவு எய்தி- தன் நிறத்தொடு எழு கடலின் வெவ்வேறு நிறங்களும் கலந்து பொலிவுற்று, மின் வண்ணச் சடை தாழ மணி வெள்ளி மன்று ஆடும் மன் வண்ணமென- மின் போலும் நிறமுடைய சடைகள் தாழ அழகிய வெள்ளியம்பலத்துள் ஆடுகின்ற சிவபெருமானுடைய எண்வகை வண்ணங்கள் போல, எட்டு வண்ணமொடு வயங்கியது- எண்வகை நிறங்களோடும் விளங்கியது.

> எழுகடலழைத்த படலம் முற்றிற்று. ஆகச் செய்யுள்- 889

மலயத்துவசனை யழைத்த படலம்

கலிவிருத்தம்

எழுகட லழைத்தவா றியம்பி னாமினிச் செழுமதி மரபினோன் சேணி ழிந்துதன் பழுதில்கற் பில்லொடும் பரவை தோய்ந்தரன் சிழகிய திருவுரு வடைந்த தோதுவாம்.

எழு கடல் அழைத்தவாறு இயம்பினாம்- ஏழுகடலையும் அழைத்த திருவிளையாடலைக் கூறினாம், இனி- மேல், செழுமதி மரபினோன்-குளிர்ந்த சந்திரனது குலத்து வந்த மலயத்துவச பாண்டியன், சேண் இழிந்து- வானுலகினின்றும் இறங்கி, தன் பழுது இல் கற்பு இல் லொடும்- குற்ற மற்ற கற்பினையுடைய தன் மனைவியோடும், பரவை தோய்ந்து- கடலிலே நீராடி, அரன் அழகிய திருவுரு அடைந்தது- சிவபெருமானது அழகிய திருவுருவத்தைப் பெற்ற திருவிளையாடலை, ஓதுவாம்- கூறுவாம். (01)

புரவலன் தடாதகைப் பூவை யோடும்வந் துரவுநீர்க் கடன்மருங் குடுத்த சந்தனம் மரவமந் தாரமா வகுளம் பாடலம் விரவுநந் தனத்தரி யணையின் மேவினான்.

புரவலன்- சுந்தர பாண்டியனாகிய இறைவன், தடாதகைப் பூவை யோடும் வந்து- தடாதகைப் பிராட்டியாராகிய பூவையோடும் வந்து, உரவு நீர்க்கடன் மருங்கு உடுத்த- வலிய நீரினையுடைய எழுகடல் வாவியின் அருகிற் சூழ்ந்த, சந்தனம் மரவம் மந்தாரம் மா வகுளம் பாடலம் விரவு நந்தனத்து- சந்தன மரமும் குங்கும மரமும் மந்தாரை மரமும் மாமரமும் பாதிரி மரமும் கலந்து நெருங்கிய நந்த வனத்தின்கண், அரி அணையில் மேவினான்- சிங்காதனத்தில் அமரந் தருளினான்.

தாதவிழ் மல்லிகை முல்லை சண்பகப் போதுகொய் திளைஞருஞ் சேடிப் பொற்றொடி மாதருங் கொடுத்திட வாங்கி மோந்துயிர்த் தாதர மிரண்டற வமரு மெல்லையில் noolaham.org | aavanaham.org தாது அவிழ் மல்லிகை முல்லை சண்பகப்போது- மகரந்தத்தொடு மலர்ந்த மல்லிகை மலரையும் முல்லை மலரையும் சண்பக மலரையும், இளைஞரும் சேடிப் பொன் தொடி கொடுத்திட-பணியாளரும் தோழிகளாகிய பொன் வளையலணிர்த மகளிரும் பறித்துக் கொடுக்க, வாங்கி மோந்து உயிர்த்து- (அம்மலர்களை) வாங்கி முகந்து சுவாசித்து, ஆதாரம் இரண்டு அற- அன்பு இரண்டில்லையாக, அமரும் எல்லையில்- எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில்.

தன்னமர் காதலி தன்னை நோக்கயே மன்னவ னுன்பொருட் டேழு வாரியும் இந்நக ரழைத்தன மீண்டுப் போந்துநின் அன்னையை யாடுவா னழைத்தியா லென்றான்.

மன்னவன்- சுந்தரபாண்டியன், தன் அமர் காதலி தன்னை நோக்கி- தன்னால் விரும்பப்பட்ட காதலியாகிய பிராட்டியாரைப் பார்த்து, உன் பொருட்டு- நினது பொருட்டு, எழுவாரியும் இந்நகர் அழைத்தனம்- ஏழு கடலையும் இப்பதியில் வருமாறு அழைத்தேம், ஈண்டுப் போந்து ஆடுவான் நின் அன்னையை அழைத்தி என்றான்- இங்குவந்து கடலாடுதற்கு உன் தாயை அழைப்பாயாக என்று கூறியருளினான். (04)

மடந்தையு மன்னையைக் கொணர்ந்து வாவிமா டடைந்தன ளாகமற் றவள்பு ராண நூற் படர்ந்தகேள் வியர்தமை நோக்கிப் பௌவநீர் குடைத்திடும் விதியெவன் கூறுமென்னவே.

மடந்தையும்- பிராட்டியாரும், அன்னையைக் கொணர்ந்து வாவி மாடு அடைந்தனளாக- தாயை அழைத்து வந்து பொய்கையின் பக்கத்தே அடைந்தனராக, அவள் புராண நூல் படர்ந்த கேள்வியர் தமை நோக்கி- அவ்வன்னையானவள் புராண முதலிய நூல்களின் பரந்த கேள்வியையுடைய முனிவர்களை நோக்கி, பௌவ நீர் குடைந்திடும் விதி எவன்- நீரில் ஆடுதற் குரிய விதியாது, கூறும் என்ன- கூறுவீராக என்று வினவ. (05)

கோதறு கற்பினாய் கொழுநன் கைத்தலங் காதலன் கைத்தல மன்றிக் கன்றின்வால் ஆதலிம் முன்றிலொன் றங்கை பற்றியே ஓதநீ ராடுதன் மரபென் றோதினார். (அதற்கு அவர்), கோது அறு கற்பினாய்- குற்ற மற்ற கற்பினையுடைய காஞ்சன மாலையே, கொழுநன் கைத்தலம்- நாயகன் கையும், காதலன் கைத்தலம்- புதல்வன் கையும், அன்றி- அல்லாமல், கன்றின்வால்- ஆனினது கன்றின் வாலும் ஆகிய, இம் மூன்றில் ஒன்று ஆதல்- மூன்றனுள் ஒன்றினையாவது, கையாற் பிடித்துக் கொண்டே, ஓத நீர் ஆடுதல் மரபு என்று ஓதினார்- கடல் நீர் ஆடுதல் விதி என்று கூறினார். (06)

மறையவர் வாய்மைபொன் மாலை கேட்டுமேற் குறைவறத் தவஞ்செயாக் கொடிய பாவியேற் கிறைவனுஞ் சிறுவனு மில்லை யேயினிப் பெறுவது கன்றலாற் பிறி துண்டாகுமோ.

மறையவர் வாய்மை- அர்தணரது மெய்ம் மொழியை, பொன் மாலை கேட்டு- காஞ்சனமாலை கேட்டு, மேல் குறைவு அறத் தவம் செயாக் கொடிய பாவியேற்கு- முற்பிறப்பில் குறைவின்றித் தவஞ் செய்யாத கொடிய பாவியாகிய எனக்கு, இறைவனும் சிறுவனும் இல்லையே- நாயகனும் புதல்வனும் இல்லையே, இனிப் பெறுவது கன்று அலால் பிறிது உண்டாகுமோ-இனியான் பெறுவது கன்றின் வாலல்லாமல் வேறுளதோ. (07)

ஆதலாற் கன்றின்வால் பற்றி யாடுகோ மாதரா யென்றுஅதன் மகட்குக் கூறலும் வேதன்மால் பதவியும் வேண்டி னார்க்கருள் நாதனா ருயிர்த்துணை யாய நாயகி.

ஆதலால்- ஆகையால், மாதராய்- மடந்தையே, கன்றின் வால் பற்றி ஆடுகோ- கன்றினது வாலைப்பற்றியே நீராடுவேனோ, என்று தன் மகட்குக் கூறலும்- என்று தன் புதல்வியாருக்குச் சொல்லிய வளவில், வேதன் மால் பதவியும்- பிரமன் பதவியையும் திருமால் பதவியையும், வேண்டினார்க்கு அருள்- விரும்பி வழி பட்டவருக்கு அளித்தருளும், நாதனார் உயிர்த்துணையாய நாயகி- தலைவராகிய சிவ பெருமானுக்கு உயிர்த துணையாகிய பிராட்டியார்.

தன்னுயிர்க் கிழவனை யடைத்து தாழ்ந்துதன் அன்னைதன் குறையுரை யாட வாண்டகை மன்னவன் வலாரியோ டொருங்கு வைகிய தென்னவன் மேன்மனஞ் செலுத்தி னானரோ. தன் உயிர்க் கிழவனை அடைந்து- தம் உயிருக்கு உரிமை பூண்ட நாயகனை அடைந்து, தாழ்ந்து- வணங்கி, தன் அன்னை தன் குறை உரையாட- தம் தாயின் குறையைக் கூறவும், ஆண் தகை மன்னவன்- ஆண்டன்மையுடைய வேந்தனாகிய அச் சுந்தரபாண்டியன், வலாரியோடு ஒருங்கு வைகிய தென்னவன் மேல்- இந்திரனோடு ஒரு சேர இருந்த மலயத்துவச பாண்டியன்மேல், மனம் செலுத்தினான்- உள்ளத்தைச் செலுத்தினான்.

வேறு

சிலையத் திரியார் திருவுள் ளமுணர்ந் தலையத் திரியட் டவனா தனநீத் துலையத் திரியொத் தவிமா னமொடு மலயத் துவசச் செழியன் வருமால்.

சிலை அத்திரியார் திருவுள்ளம் உணர்ந்து- மேரு மலையை வில்லாக உடைய இறைவர் திருவுள்ளத்தினை அறிந்து, அலை அத்திரி அட்டவன் ஆதனம் நீத்து- பறக்கின்ற மலைகளை வென்ற இந்திரனது ஆதனத்தை விடுத்து, உலை அத்திரி ஒத்த விமானமொடு- சஞ்சரிக்கின்ற மலைபோன்ற விமானத்தின் கண், மலையத்துவசச் செழியன் வரும்- மலையத்துவச பாண்டியன் வருகின்றான்.

மண்பே றடைவான் வருமேழ் கடல்வாய் எண்பே றடையா வருளின் னமுதைப் பெண்பே றதனாற் பெறுபே றிதெனாக் கண்பே றடைவா னெதிர்கண் டனனே.

மண்பேறு அடைவான்- நிலவுலகிலுள்ளார் பயன் அடைய, வரும் ஏழ் கடல் வாய்- வந்த எழு கடல் வாவியினிடத்து, எண்பேறு அடையா- அளவு பெறுதலை யெய்தாத, இன் அருள் அமுதை-இனிய அருளமுதமாகிய தன் மருகரை, பெண்பேறு அதனால் பெறு பேறு இது எனா- பெண் பெற்றதனால் பெற்ற பயன் இது வென்று, கண் பேறு அடைவான்- கண்கள் (தம்) பயனைப் பெறுமாறு, எதிர் கண்டனன்- நேரே கண்டான். (11)

வந்தான் மருகன் சரணம் பணிவான் முந்தா முனமா மனெனும் முறையால் அந்தா மரையங் கையமைத் துமகட் டந்தா னையெதிர்ந் துதழீ இ யினனால். வந்தான்- (அங்கனம் கண்டு) மலயத் துவச பாண்டியன், மருகன் சரணம் பணிவான் முந்தா முனம்- மருகனுடைய திருவடிகளை வணங்க முற்படுமுன்னே, மாமன் எனும் முறையால்- மாமன் என்ற முறையினால், அம் தாமரை அங்கை அமைத்து- அழகிய தாமரை மலர் போன்ற கைகளால் தடுத்து, மகள் தந்தானை எதிர்ந்து தழீஇனன்- மகட்கொடை நேர்ந்தானாகிய அம்மலயத்துவசனைச் சுந்தரபாண்டியன் எதிர்ந்து தழுவினான். (12)

ஆத்தன் றிருவுள் ளமகிழ்ந் தருளாற் பார்த்தன் புநிரம் பியபன் னியொடுந் தீர்த்தம் புகுந்தா டியசெல் கவெனப் பூத்தண் பொருநைப் புனனா டவனும்.

ஆத்தன் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்து- இறைவனாகிய சுந்தர பாண்டியன் திருவுள்ளங் களித்து, அருளால் பார்த்து- அருளால் நோக்கி, அன்பு நிரம்பிய பன்னியொடும்- (உம்) அன்பு நிறைந்த மனைவியாரொடும், தீர்த்தம் புகுந்து ஆடிய செல்க என- தீர்த்தத்தை யடைந்து ஆடுதற்குச் செல்லக் கடவீரென்று கட்டளையிட, பூத்தண் பொருநைப் புனல் நாடவனும்- மலர்களையுடைய குளிர்ந்த பொருநை யாற்றின் நீர்வள மிக்க பாண்டி நாட்டையுடைய மலயத்துவச பாண்டியனும். (13)

முன்னைத் தவமெய் திமுயன் றுபெறும் அன்னப் பெடையன் னவள்வந் தெதிரே தன்னைத் தழுவத் தழுவிக் கிரிவேந் தென்னக் குறையா மகிழ்வெய் தினனே.

முன்னை- முற்பிறப்பில், தவம் எய்தி முயன்று பெறும்- தவங்கிடந்து அரிதிற் பெற்ற, அன்னப் பெடை அன்னவள்- பெண் அன்னம் போன்ற பிராட்டியார், எதிரே வந்து தன்னைத் தழுவ- எதிரில் வந்து தன்னைத் தழுவ, தழுவி- தானுந் தழுவி, கிரிவேந்து என்னக் குறையா மகிழ்வு எய்தினன்- மலையரையனைப் போலக் குறையாத மகிழ்ச்சியை எய்தி.

தண்டே மொழிவேள் விதவக் குறையாற் கண்டே னிலனென் றுகருத் தவலம் உண்டே ய:திவ் வுவகைக் களிதேன் வண்டே யெனவுண் டுமறந் தனனால்.

தண் தேம் மொழி வேள்வி- தண்ணிய தேன் போலும் மொழியினையுடைய புதல்வியாரின் திருமணக் கோலத்தை, தவக் குறையால் கண்டேன் இலன் என்று- தவத்தின் குறைவினால் காணப் பெற்றிலேனென்று, கருத்து அவலம் உண்டே- (தன்) உள்ளத்தே கவலையுண்டன்றே, அ.:.து-அதனை, இ உவகைக் களிதேன் வண்டே என உண்டு-இம் மகிழ்ச்சியாகிய களிப்பைத் தரும் மதுவை வண்டு போலப் பருகி, மறந்தனன்- மறந்தான். (15)

சேணுற் றவனைச் சிலநாள் கழியக் காணுற் றவள்போ னிறைகற் புடையாள் புணுற் றுமலர்ந் ததொர்பொற் கொடி போல் நாணுற் றெதிர்நண் ணியிறைஞ் சினளால்.

சேண் உற்றவனை- தூரத்தே சென்ற தலைவனை, சில நாள் கழிய-சில காலம் நீங்க, காணுற்றவள் போல்- கண்ட தலைவியைப் போல, நிறை கற்பு உடையாள்- நிறைந்த கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலை, பூண் உற்று- மங்கல நாண் முதலிய அணிகள் அணிந்து (விளங்கி), மலர்ந்தது ஒர் பொன் கொடிபோல் எதிர் நண்ணி- மலர்ந்ததாகிய ஒரு பொற்கொடிபோல எதிர் சென்று, நாண் உற்று இறைஞ்சினள்- நாணமடைந்து வணங்கினாள்.(16)

மஞ்சோ தியகாஞ் சனமா லைகையிற் பைஞ்சோ திவிளங் குபவித் திரையாய்ச் செஞ்சோ திமுடிச் சிவநா மவெழுத் தஞ்சோ திநெடுங் கடலா டுமரோ.

மஞ்சு ஓதிய காஞ்சனமாலை- முகில் போலுங் கடந்தலையுடைய சாஞ்சனமாலை, கையில் பைஞ்சோதி விளங்கு பவித்திரையாய்-(தனது) கையில் பசிய ஒளி விளங்கும் பவித்திரத்தை உடையவளாய், செஞ்சோதி முடி- சிவந்த ஒளியினையுடைய சடை முடியையுடைய, சிவநாம எழுத்து அஞ்சு ஓதி- சிவபெருமானது திருநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தையும் செபித்து, நெடுங்கடல் ஆடும்- நெடிய கடலின் கண் மூழ்கத் தொடங்குவாள்.

துங்கக் கலைவே தியர்தொன் மறைநூற் சங்கற் பவிதிப் படிதன் றுணைகை அங்கைத் தளிர்பற் றியகத் துவகை பொங்கப் புணரிப் புனலா டினளே.

துங்கக் கலை வேதியர்- உயர்ந்த கலைகளை உணர்ந்த அந்தணர் (கூறிய), தொல் மறை நூல் சங்கற்ப விதிப்படி- பழைய வேத நூலின் சங்கற்ப முறைப்படி, தன் துணைகை- தன் நாயகன் கையை, அம் கைத் தளிர் பற்றி- (தனது), அழகிய கையாகிய தளிராற் பிடித்துக் கொண்டு, அகத்து உவகை பொங்க- மனத்தின் கண் மகிழ்ச்சி மீக் கூர, புணரிப் புனல் ஆடினள்- கடல் நீரில் ஆடினாள். (18)

குடைந்தார் கரையே றினர்கொன் றைமுடி மிடைந்தார் கருணைக் கண்விழிக் கமலம் உடைந்தா ரணைமா ருதரங் குறுகா தடைந்தா ருமைபா கரருட் படிவம்.

குடைந்தார் கரை ஏறினர்- நீராடிக் கரையேறியவராகிய காஞ்சன மாலையும் மலயத்துவச பாண்டியனும், கொன்றை முடிமிடைந்தார்-கொன்றை மாலையை முடியின் கண் சூடினவராகிய சுந்தரேசர், கருணைக்கண் விழிக் கமலம் உடைந்தார்- திருவருள் நோக்கஞ் செய்தலாலே பாசம் ஒழிந்தவர்களாய், அனைமார் உதரம் குறுகாது- தாய்மாரின் கருப்பத்திற் புகுதலில்லையாக, உமை பாகர் அருள் படிவம் அடைந்தார்- உமையொரு பாகரது கருணை வடிவத்தைப் பெற்றார்கள்.

ஒண்கொண் டன்மீடற் றொளியும் மொருநால் எண்கொண் டயுயத் தெழிலும் மழல்சேர் கண்கொண் டநுதற் கவினும் பொலியா மண்கண் டுவியப் பவயங் கினரால்.

ஒண் கொண்டல் மிடற்று ஒளியும்- ஒள்ளிய முகில் போன்ற திருமிடற்றின் ஒளியும், ஒரு நால் எண் கொண்ட புயத்து எழிலும்-ஒரு நான்கு என்னும் எண்ணைக் கொண்ட புயங்களின் எழுச்சியும், அழல் சேர்கண் கொண்ட நுதல் கவினும்- நெருப்பினைப் பொருந்திய கண்ணையுடைய நெற்றியின் அழகும் ஆகிய இவைகளால், பொலியா- பொலிந்து, மண் கண்டு வியப்ப வயங்கினர்-மண்ணுலகத்தார் கண்டு வியக்குமாறு விளங்கினர். (20)

விண்ணின் றுவழுக் கிவிழுங் கதிர்போற் கண்ணின் றநுதற் கருணா கரன்வாழ் எண்ணின் றபுரத் தினிழிந் திமையா மண்ணின் றதொர்தெய் வவிமா னமரோ.

விண் நின்று வழுக்கி விழும் கதிர்போல்- வானினின்றும் நழுவி நிலமிசை விழுகின்ற சூரியனைப்போல, கண் நின்ற நுதல்- கண் நிலை பெற்ற நெற்றியையுடைய, கருணாகரன் வாழ்- கருணைக்கு உறையுளாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும், எண் நின்ற புரத்தின்-மதிக்கத்தக்க சிவலோகத்தினின்றும், ஒர் தெய்வ விமானம் இழிந்து- ஒரு தெய்வத் தன்மையையுடைய விமானம் இறங்கி, இமையா- ஒளிவீசி, மண் நின்றது- மண்ணுலகில் நின்றது. (21)

அத்தெய் வவிமா னமடுத் திடலும் முத்தெய் வதமுக் கணவன் பணியால் நத்தெய் வதருக் கரனங் கையொடும் எத்தெய் வதமுந் தொழவே றினனால்.

அ தெய்வ விமானம் அடுத்திடலும்- அந்தத் தெய்வ விமானம் வந்தவுடன், மு தெய்வத முக்கணவன்- மூன்று தெய்வங்களை மூன்று கண்களாகவுடைய சிவபெருமான், பணியால்-ஆணையால், தெய்வ தருகான்- உயர்ந்த தெய்வத் தன்மை பொருந்திய கற்பகத் தருப்போன்ற (கொடைக்) கையையுடைய மலயத்துவச பாண்டியன், நங்கை யொடும்- மனைவியோடும், எ தெய்வதமும் தொழ எறினன்- எல்லாத் தெய்வங்களும் வணங்க ஏறினன்.

தேமா ரியெனும் படிசிந் தநறும் பூமா ரிபொழிந் ததுபொன் னுலகந் தூமா மறையந் தரதுந் துபிகார் ஆமா மெனவெங் குமதிர்ந் தனவால்.

மாரி என்னும்படி- (மண்ணுலகில்) மழை என்று சொல்லுமாறு, பொன் உலகம்- பொன்னுலகத்தார், தேம் சிந்த நறும் பூமாரி பொழிந்தது- தேன் பொழிய நறிய பூமழை பொழிந்தனர், தூமா மறை அந்தர துந்துபி- தூய பெரிய மறைகளும் தேவ துந்துபிகளும், கார் ஆம் ஆம் என- மேக முழக்கமாம் மேக முழக்கமாம் என்று சொல்லுமாறு, எங்கும் அதிர்ந்தன- எங்கும் ஒலித்தன. (23)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

எழுந்தது வீமானம் வான மெழுந்ததுத் துபியு நாணி விழுந்தது போலு மென்ன வரவொலி யெங்கும் வீம்மத் தொழுந்தகை முனிவ ரேத்தச் சுராதிகள் பரவத் திங்கட் கொழுந்தணி வேணிக் கூத்தர் கோநகர் குறித்துச் செல்வார்.

விமானம் எழுந்தது- அத்திப்பிய விமானம் மேலே எழுந்தது, வானம் எழுந்த துந்துபியும் நாணி விழுந்தது போலும் என்ன- வானின்கண் எழுந்த தேவ துந்துபிகளின் ஒலியும் நாணித் தோற்றன போலு மென்று கூறுமாறு, அர ஒலி எங்கும் விம்ம- அரகர வென்னும் முழக்கம் எங்கும் பரவவும், தொழும் தகை முனிவர் ஏத்த- எவரும் வணங்கும் தகுதியையுடைய முனிவர்கள் வாழ்த்தவும், சுர ஆதிகள் பரவ- தேவர் முதலியோர் துதிக்கவும், திங்கள் கொழுந்து அணி வேணிக் கூத்தர்- மதியின் கொழுத்தினை அணிந்த சடையையுடைய கூத்தப் பெருமானது, கோநகர் குறித்துச் செல்வார்- தலை நகரினை (சிவலோகத்தை) நோக்கிச் செல்வாராயினர்.

முன்புதம் முருவாய் வைய முறைபுரீ கோல்கைக் கொண்டு பீன்புதன் னுருவந் தந்த மருகனும் பெருகு கேண்மை அன்புதந் தருகு நின்ற தடாதகை யணங்கு மீண்டு பொன்புனை குடுமிக் கோயில் புகுந்துநன் கிருப்பக் கண்டார்.

(அங்ஙனம் செல்வார்) முன்பு- முதலில், தம் உருவாய்- தம் வடிவமாகி, வையம் முறை புரி கோல் கைக்கொண்டு- உலகினை முறை செய்கின்ற செங்கோவைக் கையிலேற்றுக்கொண்டு, பின்பு தன் உருவம் தந்த மருகனும்- பின் தனது வடிவத்தைக் கொடுத்தருளிய மருமகனாகிய சிவபெருமானும், பெருகு கேண்மை அன்பு தந்து- மிக்க நட்போடு அன்பு செய்து, அருகு நின்ற தடாதகை அணங்கும்- அருகில் நின்ற தடாதகைப் பிராட்டியாரும், மீண்டு- திரும்பி, பொன்புனை குடுமிக் கோயில் புகுந்து நன்கு இருப்ப- பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிகரத்தையுடைய அரண்மனையிற் சென்று இனிது வீற்றிருக்க, கண்டார்- தரிசித்தார்கள்.

முன்னைவல் வினையால் யாக்கை முறைதடு மாறித் தோற்றம் மன்னிய மனிதர் போலப் பண்டைய வடிவ மாறி அன்னையே மகளா வீன்ற வப்பனே மருக னாக என்னயா நோற்றே மியார்க்கு மியற்றருந் தவந்தா னென்னா.

முன்னை வல் வினையால்- தொன்று தொட்டுள்ள வலிய கன்மத்தினாலே, யாக்கை முறை தடுமாறி- உடம்பாலாய முறைகள் தடுமாற்ற மெய்தி, தோற்றம் மன்னிய மனிதர்போல-பிறப்பினைப் பொருந்திய மனிதர்போல, பண்டைய வடிவம் மாறி- பழைய திருவுருவம் மாறி, ஈன்ற அன்னையே மகளா-உலகங்களை ஈன்ற தாயே புதல்வியாகவும், அப்பனே மருகன் ஆக- தந்தையாகிய சிவபெருமானே மருகனாகவும் (வந்தருளுமாறு), யார்க்கும் இயற்றரும் என்ன தவம் தான்-எவருக்கும் செய்தற்கரிய தவங்களுள் என்ன தவத்தினை, யாம் நோற்றேம் என்னா- யாம் செய்தேமோ என்று கருதி. (26)

கன்றக லான்போ லையன் கனைகழல் விடாது பற்றி ஒன்றிய வன்பு பின்னின் றீர்த்தெழ வுள்ளத் தோடுஞ் சென்றிரு கண்ணு முட்டி யடிக்கடி திரும்பி நோக்கக் குன்றுறழ் விமானந் தன்னை யஞ்சலி கூப்பிச் செல்வார்.

கன்று அகல் ஆன்போல்- கன்றினை நீங்கிய பசு (அடிக் கடி திரும்பிப் பார்த்தல்) போல, ஐயன் கனைகழல் விடாது பற்றி ஒன்றிய அன்பு- இறைவனுடைய ஒலிக்கும் வீரகண்டை யணிந்த திருவடிகளை விடாது பற்றிக் கலந்த அன்பானது, பின் நின்று ஈர்த்து எழ- பின்னே நின்று இழுத்தலால், உள்ளத்தோடும் இரு கண்ணும் சென்று முட்டி அடிக்கடி திரும்பி நோக்க- (தமது) உள்ளத்துடன் இரண்டு விழிகளும் சென்று நெருங்கி அடிக்கடி திரும்பிப் பார்க்க, குன்று உறழ் விமானம் தன்னை- மலையை பொத்த விமானத்தை, அஞ்சலி கூப்பிச் செல்வார்- கை கூப்பி வணங்கிச் செல்லா நின்றார்.

வேறு

புவலோகங் கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக் கெண்ணிறந்த போக முட்டுஞ் சவலோகங் கடந்துபோய் மகலோகஞ் சனலோகந் துறந்து மேலைத் தவலோகங் கடந்துபோய்ச் சத்தியலோ கங்கடந்து தண்து ழாயோன் நவலோகங் கடத்துலக நாயகமாஞ் சிவலோக நண்ணி னாரே.

புவலோகம் கடந்துபோய்- (பூலோகத்தி னீங்கிப்) புவலோகத்தைக் சென்று, புண்ணியருக்கு எண் இறந்து கடந்து போகம் ஊட்டும்- அறஞ் செய்தவருக்கு அளவிறந்த இன்பத்தை நுகர் சுவலோகம் கடந்துபோய்- சுவலோகத்தைக் விக்கும், சனலோகம் துறந்து- மகலோகத்தையும் சென்று, மகலோகம் சனலோகத்தையும் கடந்து, மேலைத் தவலோகம் கடந்துபோய்-அவற்றின் மேலுள்ள தவலோகத்தையும் கடந்து சத்தியலோகம் கடந்து- சத்திய லோகத்தையும் கடந்து, நவலோகம் கடந்து- தண்ணிய துழாயோன் துழாய்

அணிந்த திருமாலின் நவலோகத்தையும் கடந்து, உலக நாயகம் ஆம் சிவலோகம் நண்ணினார்- உலகங்களுக் கெல்லாம் தலைமையாகிய சிவலோகத்தினை அடைந்தார்.

அறக்கொடிபின் னிறைமகனை யடிபணிந்து தனையீன்றார்க் காதி வேத மறைப்பொருடன் வடிவளித்த வருளின்மன நிறைமகிழ்ச்சி வாய்கொள் ளாமற் புறப்படுவ தெனவிரண்டு திருச்செவிக்குஞ் செங்குமுதம் பொதிந்த தீந்தேன் நிறைப்பதெனப் பன்முறையாற் றுதிசெய்து தொழுதொன்று நிகழ்த்தா நின்றாள்.

கொடி- தருமவல்லியாகிய பிராட்டியார், பின் அறக் இறைமகனை அடி பணிந்து- பின்பு தம் தலைவனை அடி வணங்கி, தனை ஈன்றார்க்கு- தம்மைப் பெற்றவர்க்கு, ஆதி வேத மறைப் பொருள் தன் வடிவு அளித்த அருளின்-முதன்மையாகிய வேதத்தின் உட்பொருளாகிய பெருமான் தனது சாரூபத்தைக் கொடுத்தருளிய கருணை பற்றி, மனம் நிறை மகிழ்ச்சி வாய் கொள்ளாமல் புறப்படுவது என- உள்ளத்தில் நிறைந்த மகிழ்ச்சியானது வாயுளடங்காது வெளிப்படுகின்ற தென்னும்படி, இரண்டு திருச்செவிக்கும் செங்குமுதம் பொதிந்த தீம் தேன் நிறைப்பது என- இரண்டு திருச்செவிகளிலும் (தமது திருவாயாகிய) செவ்வாம்பல் மலரின் மிக்க இனிய தேனை நிறைப்பது போல, பன் முறையால் துதி செய்து தொழுது-பலவகையாகத் துதித்து வணங்கி, ஒன்று நிகழ்த்தா நின்றாள்-(29)ஒன்று கூறுகின்றார்.

எண்ணிறந்த தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் பயன்சுரக்கு மிமையோர் நாட்டுப் புண்ணியவான் றன்புனிற்றுக் கன்றுக்குக் குறைவேதென் பொருட்டென் னீன்றாள் எண்ணியது கடலொன்றே யெழுகடலு மீண்டழைத்தா யீன்றா ளாட விண்ணிருந்த கணவனையும் விளித்துனருள் வடிவளித்துன் மேனா டீந்தாய்.

தேவர்க்கும்- அளவில்லாத தேவர்களுக்கும், இறந்த யாவர்க்கும்- மற்றுள்ளார் பலர்க்கும், பயன் சுரக்கும்- வேண்டிய பயனைத் தரும், இமையோர் நாட்டுப் புண்ணிய ஆன் புனிற்றுக் கன்றுக்கு- தேவருலகத்துப் புண்ணிய வடிவமாகிய காமதேனுவின் இளங் கன்றுக்கு, குறைவு ஏது- குறைவு யாது (அது போல நின்னை யடுத்த எனக்கு ஒரு குறைவுமில்லை, ஆதலால்), என் ஈன்றான் எண்ணியது கடல் ஒன்றே- என் தாய் நீராட விரும்பியது ஒரு கடலே யாகவும், என் பொருட்டு-என்னிமித்தமாக, எழு கடலும் ஈண்டு அழைத்தாய்- ஏழு கடலையும் இங்கு வரவழைத்தாய், ஈன்றாள் ஆட விண் இருந்த கணவனையும் விளித்து- அவள் நீராடுதற்கு வானுலகத்திலிருந்த அவள் நாயகனையும் அழைத்து, உன் அருள் வடிவு அளித்து-உனது கருணை யுருவத்தையும் தந்து, உன் மேல் நாடு ஈந்தாய்-உனது மேலாகிய சிவலோகத்தையும் கொடுத்தருளினாய். (30)

தென்னர்மர பிறந்ததெனப் படுபழியி லாழவருஞ் செவ்வி நோக்கிப் பொன்னவிர்தார் முடியுனைந்து கோலோச்சி வருகின்றாய் போலு மேலும் இந்நிலைமைக் கிடையூறு மினியின்றே யெனத்தலைவி யியம்ப லோடுந் தன்னிறைவி யுட்கோளை யகங்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தான் றமிழர் கோமான்.

தென்னர் மரபு- பாண்டியர் குலம், இறந்தது எனப்படு பழியில்-ஒழிந்த தென்று சொல்லப்படும் பழியில், ஆழவரும் செவ்வி நோக்கி- அழுந்தவருங் காலத்தை நோக்கி, பொன் அவிர் தார் முடி புனைந்து- பொன்னாற் செய்யப்பட்டு விளங்கும் மாலையை யணிந்த முடியினைச் சூடி, கோல் ஒச்சி வருகின்றாய் போலும்- செங்கோல் செலுத்தி வருகின்றாய் போலும், இனிமேலும் இந் நிலைமைக்கு இடை யூறு இன்றே என- இனியும் வழி வழியாய் வரும் இவ்வரசியல் நிலைமைக்கு இடையூறு இல்லையே என்று, தலைவி இயம்ப லோடும்- பிராட்டியார் விண்ணப்பித்த வளவில், தமிழர் கோமான்- பாண்டியர் பெருமானாகிய இறைவன், தன் இறைவி உட்கோளை அகம் கொண்டு- தன் நாயகியின் உள்ளக் கிடையைத் திருவுளத்திற் கொண்டு, மகிழ்ந் திருந்தான்- மகிழ்ச்சி யுற்றிருந்தான். (31)

மலயத்துவசனை யழைத்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 920

உக்கிரகுமாரபாண்டியரது திருவவதாரப் படலம்

கவிநிலைத்துறை

மன்ன வன்குல சேகரன் றிருமகன் மனைவி தன்னொ டுங்கட லாடிய தகுதியீ தந்தத் தென்ன வன்றனித் திருமக டிருவுளங் களிப்ப உன்ன ருந்திற லுக்கிர னுதித்தவா றுரைப்பாம்.

மன்னவன் குலசேகரன்- குலசேகரனென்னும் வேந்தனுடைய, திருமகன்- சிறந்த புதல்வனாகிய மலயத்துவச பாண்டியன், மனைவி தன்னொடும்- தன் மனைவியோடும், கடலாடிய தகுதி ஈது- கடலாடிய திருவிளையாடல் இது, அந்தத் தென்னவன் தனித் திருமகள்- அம் மலயத்துவச பாண்டியனுக்கு ஒப்பற்ற திருமகளாகிய தடாதகைப் பிராட்டியார், திருவுளம் களிப்ப- திருவுள்ளம் மகிழ, உன் அருந்திறல் உக்கிரன்- நினைத்தற் கரிய வெற்றியையுடைய உக்கிர குமார பாண்டியன், உதித்தவாறு உரைப்பாம்- அவதரித்த திருவிளையாடலை இனிக் கூறுவாம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

தண்ணிலா மௌலி வேய்ந்த சுந்தர சாமி ஞாலத் தெண்ணிலா வைக றன்ன திணையடி நிழல்போல் யார்க்குந் தெண்ணிலாக் கவிகை நீழல் செய்தருட் செங்கோ லோச்சி உண்ணிலா வுயிர்தா னாகி முறைபுரிந் தொழுகு நாளில்.

தண் நிலா மௌலி வேய்ந்த சுந்தரசாமி- தண்ணிய பிறையை அணிந்த சுந்தரபாண்டியனாகிய இறைவன், முடியில் ஞாலத்து எண் இலா வைகல்- நிலவுலகில் அளவிறந்த காலம், தன்னது இணை அடி நிழல்போல்- தன்னுடைய திருவடிகளின் நிழலைப் போல, யார்க்கும்-அனைவர்க்கும், தெள் நிலாக் கவிகை நீழல் செய்து- தெளிந்த ஒளியையுடைய வெண் கொற்றக் குடையால் நிழல் செய்து, அருள் செங்கோல் செங்கோல் ஓச்சி-கருணையுடன் கூடிய நடாத்தி, உள் நிலா உயிர் தானாகி- உள்ளே விளங்கும் உயிர் புரிந்து தானேயாகி, நாளில்-முறைசெய்து (முறை ஒழுகு வருநாளில். (02)

கரியவன் கமலச் செம்மன் மறைமுதற் கலைகள் காண்டற் கரியவ னன்பர்க் கென்று மெளியவ னாகு மேன்மை தெரியவன் பகன்ற சிந்தைத் தென்னவன் றனக்குங் கற்பிற் குரியவ டனக்குக் காதன் மகளென வுமையைத் தந்தான்.

கரியவன் கமலச் செம்மல் மறை முதல் கலைகள் காண்டற்கு அரியவன்- திருமாலும் தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமனும் வேதம் முதலிய கலைகளும் காணுதற்கு அரியவனும், என்றும் அன்பர்க்கு எரியவன் ஆகும் மேன்மை- எஞ்ஞான்றும் அன்பர்களுக்கு எளியவனுமாகிய (தனது) பெருமையை, தெரிய- அனைவரும் அறியுமாறு, அன்பு அகன்ற சிந்தை தென்னவன் தனக்கும்- பெருகிய உள்ளத்தினை யுடைய மலயத்துவச பாண்டியனுக்கும், கற்பிற்கு உரியவள் தனக்கும்- அவன் கற்பினுக்குரிய மனைவியாகிய காஞ்சன மாலைக்கும், உமையை மகள் எனத் தந்தான்- உமாதேவியைப் புதல்வியாகுமாறு அருளினான்.

மற்றதற் கிசையத் தானு மருமக னாகி வையம் முற்றும்வெண் குடைக்கீழ் வைக முறைசெய்தா னாக மூன்று கொற்றவர் தம்மிற் றிங்கட் கோக்குடி விழுப்ப மெய்தப் பெற்றது போலு மின்னும் பெறுவதோர் குறைவு தீர்ப்பான்.

அதற்கு இசைய- அதற்குப் பொருந்த, தானும் மரு மகனாகி-தானும் மருமகனாகி, வையம் முற்றும் வெண்குடைக் கீழ் வைக- உலகம் முழுதும் வெண்கொற்றக் குடையின் நிழலிலே தங்கியிருக்க, முறைசெய்தானாக- முறை புரிந்து வருதலால், மூன்று கொற்றவா தம்மில்- சேர சோழ பாண்டிய ரென்னும் மூன்று மன்னர்களில், திங்கள் கோக்குடி விழுப்பம் எய்தப் பெற்றது- சந்திரகுலத்துத் தோன்றிய பாண்டியர் குடியானது மேன்மை யடைந்தது, இன்னும் பெறுவது ஓர் குறைவு தீர்ப்பான்- (அவ்விறைவனே) இன்னமும் அம் மரபு பெறக் கடவதாகிய ஒரு குறையை நீக்குவானாயினன். (04)

ஒன்றினைச் செய்கை செய்யா தொழிகைவே றொன்று செய்கை என்றிவை யுடையோ னாதி யீறிலாப் பரம யோகி நன்றுதீ திகழ்ச்சி வேட்கை நட்பிகல் விளைக்கு மாயை வென்றவன் செய்யு மாயை விருத்தியா ரளக்க வல்லார்.

ஒன்றினைச் செய்கை- ஒன்றைச் செய்தலும், செய்யாது ஒழிகை-அதனைச் செய்யாது தவிர்தலும், வேறு ஒன்று செய்கை- மற்றொன்று செய்தலும், என்று இவை உடையோன்- என இவற்றை உடையவனும், ஆதி ஈறு இலாப் பரமயோகி-முதலு முடிவு மில்லாத பரமயோகியும், நன்று தீது இகழ்ச்சி வேட்கை நட்பு இகல் விளைக்கும் வென்றவன்- நன்மையும் தீமையும் வெறுப்பும்- விருப்பும் நட்பும் பகையுமாகிய இவற்றை விளைக்கின்ற மாயையை இயல்பாகவே வென்றவனுமாகிய சிவபெருமான், செய்யும் மாயை விருத்தி அளக்க வல்லார் யார்- செய்கின்ற மாயையின் விருத்தியை அளந்து காண வல்லவர் யாவர்? (ஒருவருமில்லை என்றபடி).

இந்திர சால விச்சை காட்டுவா னென்னத் தன்பாற் செந்தழ னாட்ட மீன்ற செல்வனைக் கருப்ப மெய்தா தந்தமி லுயிரு ஞால மனைத்தையு மீன்ற தாயாஞ் சுந்தர வல்லி தன்பாற் றோன்றுமா றுள்ளஞ் செய்தான்.

இந்திர சால விச்சை காட்டுவான் என்ன- இந்திர சால வித்தை காட்டுபவனைப்போல, தன்பால் செந்தழல் நாட்டம் செல்வனை- தன்னிடத்துள்ள சிவந்த அனற்கண் தந்தருளிய செல்வனை, கருப்பம் எய்தாது- கருப்ப முறாமல், அந்தம் இல் உயிரும்- அள விறந்த உயிர்களையும், ஞாலம் அனைத்தையும்- உலக முழுதையும், ஈன்ற தாயாம் சுந்தர வல்லி தன்பால்- பெற்றருளிய அம்மையாகிய தடா தகைப்பிராட்டியாரிடத்தே, தோன்றுமாறு உள்ளம் செய்தான்- உதிக்கும்படி திருவுள்ளம் கொண்டான்.

அங்கவன் வரவுக் கேற்ப வாயமும் பிறரும் தாழ்ந்து மங்கைநின் வடிவுக் கேற்பக் கருவுரு வனப்புஞ் சீருந் திங்கடோ றாற்று மன்றற் செவ்வியுங் காண வாசை பொங்கிய தெங்கட் கென்றார் புனிதையப் படிபோ லானாள்.

அங்கு அவன் வரவுக்கு ஏற்ப- அங்கு அச்செல்வன் வருகைக்கு இசைய, ஆயமும் பிறரும் தாழ்ந்து- தோழிகளும் மற்றவர்களும் வணங்கி, மங்கை- பிராட்டியாரே, நின் வடிவுக்கு ஏற்பக் கரு உரு வனப்பும் சீரும்- நினது திருவுருவத்திற்குப் பொருந்த (உண்டாகிய) கருப்பத் தோற்றத்தின் அழகையும் சிறப்பையும், திங்கள் தோறு ஆற்றும் மன்றல் செவ்வியும்- மாதந்தோறும் செய்யும் திரு விழாப் பொலிவையும், காண எங்கட்கு ஆசை பொங்கியது என்றார்- கண்டு களிக்க எங்களுக்கு விருப்பம் மேலோங்கியது எனக் கூறினார்கள், புனிதை அப்படி ஆனாள்- பிராட்டியாரும் அங்கனம் ஆயினார். கருமணிச் சிகரச் செம்பொற் கனவரை யனைய காட்சித் திருமுலை யமுதம் பெய்த செப்பிரண் டனைய வாக வருமுலை சுமந்து மாய்ந்த மருங்குலும் வந்து தோன்ற அருள்கனிந் தனையா ணாவிற் இன்சுவை யார்வம் பொங்க.

கருமணி சிகரச் செம்பொன் கனவரை அனைய காட்சி-கருமணியாகிய சிகரத்தையுடைய சிவந்த பொன் மலை போலும் தோற்றத்தையுடைய, திருமுலை- அழகிய கொங்கைகள், அமுதம் பெய்த செப்பு இரண்டு அனையவாக- அமுதம் நிரப்பிய இரண்டு செப்புகள் போலாகவும், வருமுலை சுமந்து மாய்ந்த மருங்குலும் வந்து தோன்ற- வளர்கின்ற கொங்கைகளைச் சுமத்தலால் மறைந்த இடையும் வெளிப்பட்டுத் தோன்றவும், அருள் கனிந்தனையாள்- அருள் பழுத்தாலொந்த பிராட்டியார், நாவிற்கு இன் சுவை ஆர்வம் பொங்க- நாவினுக்கு இனிய சுவையின் கண் விருப்பம் ஒங்கவும்.

என்னவு மெளிய வேனு மரியன வென்ன வேட்டாள் அன்னவும் போக பூமி யரும்பெற லுணவு நல்கிப் பன்னக ரமுதுந் திங்கட் படுசுவை யமுதுந் தெய்வப் பொன்னக ரமுது மாசை புதைப்படக் கணங்க ணல்க.

என்னவும்- எத்துணையும், எளியவேனும்- எளிமையுடைய பொருள்களாயினும், அரியன என்ன வேட்டாள்- அவற்றை அரியனவாகக் கருதி விரும்பினார், அன்னவும்- அங்ஙனம் விரும்பும் பொருளையும், போகபூமி அரும் பெறல் உணவும் நல்கி- போக பூமியிலுள்ள பெறுதற்கரிய உணவுகளையும் கொடுத்தும், பன்னகர் அமுதும்- நாகருலகத்திலுள்ள அமிழ்தினையும், திங்கள் படு சுவை அமுதும்- சந்திர மண்டலத்துண்டாகும் சுவை மிக்க அமிழ்தினையும், தெய்வப் பொன் நகர் அமுதும்- தேவருடைய பொன்னுலகத்திலுள்ள அமிழ்தினையும், ஆசை புதைபட- விருப்பம் நீங்க, கணங்கள் நல்க-சிவகணங்கள் கொடுக்கவும்.

புண்ணிய முனிவர் வேத பண்டிதர் போந்து வேந்தர்க் கண்ணிய சடங்கு முதூ ரருங்கடி வெள்ளத் தாழ எண்ணிய திங்க டோறு மியற்றவிக் கன்னித் தேயம் பண்ணிய தருமச் சார்பாற் படுபயன் தலைப்பா டெய்த.

புண்ணிய முனிவர்- புண்ணியமே வடிவாகிய முனிவர்களும், வேத பண்டிதர்- வேதங்களில் வல்ல மறையோர்களும், போந்து- வந்து, வேந்தர்க்கு அண்ணிய சடங்கு- அரச மரபினர்க்கும் பொருத்திய சடங்குகளை, முது ஊர் அருங்கடி வெள்ளத்து ஆழ- பழமையாகிய மதுரைப் பதியானது, அரிய திருவிழா வென்னும் பெருக்கில் அழுந்த, எண்ணிய திங்கள் தோறும் இயற்ற- வரையறுத்த மாதங்கடோறும் செய்து முடிக்கவும், இ கன்னித் தேயம் பண்ணிய தருமச் சார்பால் படு பயன் தலைப்பாடு எய்த- இந்தக் கன்னி நாடானது இயற்றிய அற நெறியால் வரும் பயனை அடையவும்.

மாசறத் துறந்தோ ருள்ள மானவான் களங்க நீங்க ஈசர்தங் கிழமை யென்னு மிந்துவா திரைநாள் செய்த பூசையின் பயன்றா னெய்த வெரிபசும் பொற்கோள் வந்து தேசொடு கேந்தி ரத்திற் சிறந்தநல் லோரை வாய்ப்ப.

மாசு அறத் துறந்தோர் உள்ளம் மான- குற்றமறத் துறந்த பெரியாரின் மனத்தையொப்ப, வான் களங்கம் நீங்க- ஆகாயம் களங்கமின்றி விளங்கவும், ஈசர் தம் கிழமை என்னும் இந்து ஆதிரை நாள்- சிவபெருமானுக்கு உரியதெனப்படும் திங்கட் கிழமையும் திரு ஆதிரைநாளும், செய்த பூசையின் பயன் எய்த- செய்த வழி பாட்டின் பயனைப் பொருந்தவும், எரி பசும் பொன் கோள் வந்து- விளங்கா நின்ற பசிய பொன்னாகிய கோள் வந்து, கோந்திரத்தில் தேசொடுசிறத்த-கோந்திரத்தில் ஒளியுடன் விளங்கப்பெற்ற, நல் ஒரை வாய்ப்ப- நல்ல முழுத்தம் வாய்க்கவும். (11)

முந்தைநான் மறைக டாமே முழக்கமந் தார மாரி சிந்தநாண் மலர்பூத் தாடு மினனெனத் திசைக டோறும் அந்தர மகளி ராடத் துந்துபி யைந்து மார்ப்ப விந்தையும் திருவும் வெள்ளைக் கிழத்தியும் வீறு வாய்ப்ப.

முந்தைநால் மறைகள் தாமே முழக்க- முதன்மை பெற்ற நான்கு வேதங்களும் தாமே ஒலிக்கவும், மந்தாரம் மாரி (தேவர்கள்) மந்தார மலர்மழையைப் பொழியவும், நாள்மலர் பூத்து ஆடும் மின் என- புதிய மலர்களைப் பூத்து ஆடுகின்ற மின்னலைப்போல, திசைகள் தோறும்-தோறும், தேவ மகளிர் மகளிர் அந்தர ஆர்ப்ப-இயங்களும் ஒலிக்கவும், ஐந்தும் ஐவகை கிழத்தியும் வீறு திருவும் வெள்ளைக் வீர மகளும் திருமகளும் கலைமகளும் இறுமாக்கவும்.

அத்தணர் மகிழ்ச்சீ தூங்க வடுத்தவர் வளர்க்கு முன்னே மந்திர வேள்விச் செந்தீ வலஞ்சுழித் தெழுந்தூர்த் தூட சிந்துர நுதன்மா வெட்டுஞ் சேடனும் பொறை யெய்ப்பாற இந்திரன் மேருப் புத்தேள் புனலிறைக் கிடத்தோ ளாட.

அந்தணர் மகிழ்ச்சி தூங்க- மறையவர்கள் களி கூரவும், அவர் அடுத்து வளர்க்கு முன்னே- அவர்கள் வந்து ஆகுதி செய்து வளர்ப்பதற்கு முன்னரே, மந்திர வேள்விச் செந்தீ வலம் சுழித்து எழுந்து ஆர்த்து ஆட- மந்திரப்படி செய்யும் வேள்விக்குண்டத்தின் கண் சிவந்த தீயானது வலமாகச் சுழித்து ஓங்கி ஒலித்தாடவும், சிந்துரம் நுதல் மா எட்டும் சேடனும் பொறை எய்ப்பு ஆற- சிந்துரம் அணிந்த நெற்றியையுடைய திசை யானைகள் எட்டும் அனந்தனும் சுமத்தலினின்று இளைப்பாறவும், இந்திரன் மேருப் புத்தேள் புனல் இறைக்கு இடத்தோள் ஆட- இந்திரனுக்கும் மேருமலைக்கும் வருணனுக்கும் இடத்தோள் துடிக்கவும்.

அலத்தை யமுத மாக்கு மண்ணலு மணங்குங் கொண்ட கோலத்துக் கேற்பக்காலைக் குழந்தை வெங்கதிர்போ லற்றைக் காலத்தி லுதித்த சேய்போற் கண்மழை பிலிற்று நிம்ப மாலைத்தோட் செழியன் செல்வ மகள்வயிற் றோன்றி னானே.

ஆலத்தை அமுதம் ஆக்கும் அண்ணலும் அணங்கும்- நஞ்சினை அமுதாக்கிய இறைவனும் பிராட்டியும், கொண்ட கோலத்துக்கு ஏற்ப- எடுத்த திருக் கோலத்திற்கு இசைய, காலைக் குழந்தை வெங்கதிர்போல்- காலையிலுதித்த விருப்பஞ் செய்யும் இள ஞாயிற்றைப் போலவும், அற்றைக் காலத்தில் உதித்த சேய்போல்- அந்நாளில் அவதரித்த கந்தவேள் போலவும், கள் மழை பிலிற்றும் நிம்ப மாலை- தேனாகிய மழையைப் பொழியும் வேப்ப மலர் மாலையை அணிந்த, தோள்- தோளையுடைய, செழியன்- மலயத்துவச பாண்டியனது, செல்வமகள் வயின்- செல்வப் புதல்வியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரிடத்தே, தோன்றினான்- (உக்கிர குமரமன்) அவதரித் தருளினான்.

எடுத்தனள் மோந்து புல்லி யேந்தினன் காந்தன் கையிற் கொடுத்தனள் வாங்கி வீங்கு கொங்கைநின் றிழிபால் வெள்ளம் விடுத்தனள் குமுதப் போதில் வெண்ணிலா வெள்ளம் போல்வாய் மடுத்தன ளருத்தி னாடன் மைந்தனை யெம்பி ராட்டி.

எம்பிராட்டி- எங்கள் பிராட்டியார், தன் மைந்தனை- அங்ஙனம் தோன்றிய தம் புதல்வனை, எடுத்தனள் மோந்து புல்லி எந்தினள்- எடுத்து உச்சி மோந்து தழுவி ஏந்தி, காந்தன் கையில் கொடுத்தனள் வாங்கி- தம் நாயகன் கையிற் கொடுத்து மீள வாங்கி, வீங்கு கொங்கை நின்று இழிபால் வெள்ளம்- பருத்த கொங்கைகளின்றும் சொரியும் பால் வெள்ளத்தை, விடுத்தனள்- சொரிந்து, குமுதப் போதில் வெள் நிலா வெள்ளம்போல்- செவ்வாம்பல் மலரில் சந்திரன் தனது வெள்ளிய நிலவின் பெருக்கை (மடுத்தல்) போல, வாய் மடுத்தனள் அருந்தினாள்- திருவாயிற் புகட்டி உண்பித்தார். (15)

சலத்தலைக் கிடக்கைப் புத்தே டருநிழல் வாழ்க்கைப் புத்தேள் அலர்த்தலை யிருக்கைப் புத்தே ளாதிப்புத் தேளிர் வேதப் புலத்தலைக் கேள்வி சான்ற புண்ணிய முனிவ ரேனோர் குலத்தலை மகளி ரோடுங் கோமகன் கோயில் புக்கார்.

சலத்தலைக் கிடானைப் புத்தேள்- திருப்பாற் கடலின் கண் அறிதுயில் கொள்ளும் திருமாலும், தரு நிழன் வாழ்க்கைப் புத்தேன்-கற்பகத் தருவின் நிழலில் வாழும் இந்திரனும், அலர்த்தலை இருக்கைப் புத்தேள்- தாமரை மலரின் கண் இருக்கும் பிரமனும், ஆதி- முதலாகிய, புத்தேளிர்- தேவர்களும், வேதப் புலத்தலைக் கேள்வி சான்ற புண்ணிய முனிவர்- வேதத்தின்கண் மிக்க கேள்வி மாட்சிமைப்பட்ட முனிவர்களும், ஏனோர்- மற்றவர்களும், குலத்தலை மகளிரோடும்- தலைமைபெற்ற குலமகளிரோடும், கோமகன் கோயில் புக்கார்- சுந்தரபாண்டியரது கோயிலுட் புகுந்தார்கள். (16)

குடபுலத் தரசும் பொன்னிக் குளிர்புனற் கோழி வேந்தும் வடபுலத் தரசர் யாருங் குறுநில வாழ்க்கைச் செல்வத் தடல்கெழு தொண்டைத் தண்டா ரரசொடு மனிகஞ் சூழக் கடல்கணாற் றிசையும் பொங்கி வருவபோற் கலிப்ப வந்தார்.

குட புலத்து அரசம்- மேற்புலத் தரசனாகிய சேரனும், பொன்னிக் குளிர் புனல் கோழி வேந்தும்- காவிரியின் தண்ணிய நீர் சூழ்ந்த உறையூரிலுள்ள சோழ மன்னனும், வடபுலத்து அரசர் யாரும்- வடக்கின் கண் உள்ள அரசரனைவரும், குறுநில் வாழ்க்கைச் செல்வத்து- குறுநில வேந்தரின் வாழ்க்கைச் கெழு-வலிமை பொருந்திய, செல்வத்தினையுடைய, அடல் தண்தார்- தண்ணிய மாலையை யணிந்த, தொண்டை அரசொடும்-அனிகம் தொண்டை மன்னனோடும், சேனைகள் நால் திசையும் பொங்கி வருவபோல்-கடல்கள் கடல்கள் நான்கு திக்குகளிலும் புடை பெயர்ந்து வருவனபோல, கலிப்ப வந்தார்- ஆரவார முண்டாக வந்தார்கள். (17) மன்னனைத் தேவி தன்ன முறையினால் வழுத்தி வாழ்த்தி நன்னர்கோ ளாகி யோகை நவின்றுவெண் மழுமா னீத்த தென்னவர் பெருமான் றேவி திருமுகக் கருணை பெற்றுப் பொன்னடி பணிந்து தம்மூர்ப் போகுவா ரீனைய சொல்வார்.

மன்னனைக் தேவி தன்னை- சுந்தர பாண்டியரையும் தடாதகைப் பிராட்டியாரையும், முறையினால் வழுத்தி வாழ்த்தி- முறைப்படி துதித்து வாழ்த்தி, நன்னர்கோள் ஆகி- (அவர்களால்) நன்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களாய், ஓகை நவின்று- மகிழ்ச்சி மொழிகளைப்பேசி, வெண் மழுமான் நீத்த தென்னவர் பெருமான் தேவி திருமுகக் கருணைபெற்று- வெள்ளிய மழுவையும் மானையும் நீத்துவந்த அப்பாண்டியர் தலைவனும் பிராட்டியாருமாகிய இவர்களின் திருமுகக் கருணையைப் பெற்று, பொன் அடி பணிந்து தம் ஊர் போகுவார்- (அவர்களுடைய) பொன்போலும் திருவடிகளை வணங்கித் தத்தம் இடங்களுக்குச் செல்கின்றவர்கள், இனைய சொல்வார்- இத்தன்மையவற்றைக் கூறலுற்றார்கள்.

வழுதியர் பெருமான் றன்பாற் கந்தனே வந்தா னென்பார் பழுதறு கற்பி னாடன் பாக்கிய மிதுவே யென்பார் அழகினான் மதனும் பெண்மை யவாவுறு மிவன்கோ லாணை எழுகட லுலகோ வைய மேழையுங் காக்கு மென்பார்.

வழுதியர் பெருமான் தன்பால்- இப்பாண்டியர் பெருமானிடத்து, கந்தனே வந்தான் என்பார்- முருகனே வந்து தோன்றினான் என்று (சிலர்) கூறுவர், பழுது அறு கற்பினாள் தன் பாக்கியம் இதுவே என்பார்- குற்றமற்ற கற்பினையுடைய தடாதகைப் பிராட்டியாரின் புண்ணியம் இம்மகப்பேறே என்று (சிலர்) கூறுவர். அழகினால் மதனும் பெண்மை அவாவுறும் இவன் கோல் ஆணை- கட்டழகினால் மன்மதனும் பெண்தன்மையை விரும்பற்கொத்த இக்குமாரனது செங்கோலின் ஆணையானது, எழுகடல் உலகோ- ஏழு கடலாற் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகம் ஒன்றனை மட்டுமா காப்பது, வையம் ஏழையும் காக்கும் என்பார்- ஏழுலகங்களையும் பாதுகாக்குமென்று (சிலர் கூறுவர்). (19)

மனிதர்வான் றவமோ தென்பார் வைகுவோர் தவமோ வானப் புனிதர்வான் றவமோ வேள்விப் பூசுரர் தவமோ கேள்வி முனிவர்வான் றவமோ வீறு முதலிலா முதல்வ னுள்ளக் கனிதரு கருணை போலிக் காதலன் றோற்ற மென்பார். ஈறு முதல் இலா முதல்வன்- முடிவும் முதலுமில்லாத இறைவனது, உள்ளம் கனிதரு கருணைபோல்- திருவுள்ளத்தின் கனிந்த கருணைபோலும், இ காதலன் தோற்றம்- இப்புதல்வனது அவதாரத்திற்குக் காரணம், மனிதர் வான் தவமோ- மக்களின் உயர்ந்த தவமோ, தென்பார் வைகுவோர் தவமோ- பாண்டி நாட்டிலுள்ளோர் செய்த தவமோ, வானப் புனிதர் வான் தவமோ- வானுலகத்துள்ள தூய தேவர்களின் மேலாய தவமோ, வேள்விப் பூசுரர் தவமோ- வேள்வி வேட்கும் மறையோரின் தவமோ, கேள்வி முனிவர் வான் தவமோ- கேள்வியில் வல்ல முனிவர்களின் சிறந்த தவமோ, என்பார்- என்று (பலர்) கூறுவார்.

தருமமா தவத்தின் பேறோ அருத்தமா தவத்தின் பேறோ பெருமைசால் காம நோற்ற பெருந்தவப் பேறோ வெய்தற் கருமையாம் வீடு நோற்ற வருந்தவப் பேறோ விந்தத் திருமக னென்று தம்மில் வினாய்மகிழ் சிறப்பச் சென்றார்.

இந்த திருமகன்- இச்செல்வப் புதல்வனின் (தோற்றம்), தருமம் மாதவத்தின் பேறோ- அறத்தினது பெரிய தவத்தின் பயனோ, அருத்தம் மாதவத்தின் பேறோ- பொருளினது பெருந் தவத்தின் பயனோ, பெருமை சால் காமம் நோற்ற பெருந்தவப் பேறோ-பெருமை மிக்க இன்பமானது புரிந்த பெரிய தவத்தின் பயனோ, எய்தற்கு அருமையாம் வீடு நோற்ற அருந்தவப் பேறோ-அடைதற்கு அரிய வீடானது இயற்றிய அரிய தவத்தின் பயனோ, என்று தம்மில் வினாய்- என்று தம்முள் (ஒருவருக்கொருவர்) வினாவிக்கொண்டு, மகிழ் சிறப்ப சென்றார்- மகிழ்ச்சி மிகச் சென்றார்கள்.

அவ்வவர் மனைக டோறு மங்கல வணிக ளாகக் கௌவைமங் கலங்க ளார்ப்பக் கடிநக ரெங்கும் பொங்க நெய்விழா வெடுப்பக் கேள்வி நிரம்பிய மறையோர்க் கீந்த தெய்வமா தான நீத்தந் திரைக்கடன் மடுத்த தம்மா.

அவ்வவர் மனைகள் தோறும்- அவரவர்கள் இல்லங்கள் தோறும், அணிகளாக- மங்கல விழாவாகக் கொள்ளுதலால், கௌவை மங்கலங்கள் ஆர்ப்ப-(யாவர் மனையிலும்) ஒலியையுடைய மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கவும், எங்கும்-காவலையுடைய நகர் மதுரைப்பதி முற்றும், நெய்விழா எடுப்ப- சிறக்க எண்ணெ யாட்டு எடுக்கவும், கேள்வி நிரம்பிய மறையோர்க்கு ஈந்த- கேள்வியில் வல்ல அந்தணர்களுக்கு கொடுத்த, தெய்வமா தான நீத்தம்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெரிய தான நீரின் பெருக்கு, திரைக் கடல் மடுத்தது- அலைகளையுடைய கடலிற் புகுந்தது. (22)

சுண்ணமும் பொரியுந் தூவெள் ளரசியும் தூர்வைக் காடுந் தண்ணறுஞ் சிவிறி வீசு தண்பனி நீருஞ் சாந்தும் எண்ணெயு நானச் சேறும் பசையற வெடுத்து வாரிக் கண்ணக னகர மெங்குங் கழுவின தான வெள்ளம்.

தான வெள்ளம்- அந்தத் தான நீர் வெள்ளமானது, சுண்ணமும்-(மகிழ்வாற் சிந்திய) பொற் சுண்ணத்தையும், பொரியும்-நெற்பொரியையும், தூவெள் அரிசியும்- தூய வெள்ளிய அரிசியையும், தூர்வைக் காடும்- அறுகின் குப்பையையும், சிவிறி வீசும் தண் நறும் பனி நீரும்- துருத்தியால் வீசப்பெற்ற குளிர்ந்த மணமுள்ள பனி நீரையும், தண் சாந்தும்- தட்பமுள்ள சந்தனத்தையும், எண்ணெயும்- எண்ணெயையும், நானச்சேறும்-கத்தூரிக் குழம்பையும், பசை அற வாரி எடுத்து- பசை இல்லையாக வாரியெடுத்து, கண் அகல் நகரம் எங்கும் கழுவினது- இடமகன்ற நகரம் முழுதையும் தூய்மை செய்தது. (23)

செம்பொன்செய் துருத்தி தூம்பு செய்குழல் வட்ட மாக அம்பொன்செய் சீவிறி வெண்பொ னண்டைகொண் டாரந் தூங்கும் வம்பஞ்சு முலையி னாரு மைந்தரு மாறி யாட அம்பஞ்சு மாறி மாறி யனங்கனு மாடல் செய்வான்.

ஆரம் தூங்கும் வம்பு அஞ்சும் முலையினாரும்- முத்தாரம் தொங்கி யசையும் கச்சு அஞ்சும் தனங்களையுடைய மகளிரும், மைந்தரும் ஆடவரும், செம்பொன் செய் துருத்தி- சிவந்த பொன்னாற் செய்த துருத்தியையும், தூம்பு செய்குழல்- தொளை செய்த குழலையும், வட்டம் ஆக அம் பொன் செய் சிவிறி- வட்டமாக அழகிய பொன்னாற் செய்த சிவிறியையும், வெண் பொன் அண்டை கொண்டு- வெள்னியாலாகிய அண்டையையும் கொண்டு, மாறி ஆட- ஒருவர்மே லொருவர் மாறி மாறி வீச, அனங்கனும- மதவேளும், அம்பு அஞ்சும் மாறி மாறி ஆடல் செய்வான்- ஐந்து பாணங்களையும் (அவர்கள் மேல்) மாறி மாறி விடுவானாயினான்.

இன்னணங் களிப்ப முதூ ரீந்துவா திரைநன் னாளிற் பொன்னவன் கேந்திரீத்த புனிதலக் கினத்திற் போந்த தென்னவர் பெருமான் சேய்க்குச் சாதகச் செய்தி யாதி மன்னவர்க் கியன்ற இவது மாபினால் வயங்க வாற்றி. noolaham.org | aavanaham.org முது ஊர் இன்னணம் களிப்ப- பழமையாகிய மதுரைப் பதி இவ்வாறு மகிழ, இந்து ஆதிரை நல் நாளில்-திருவாதிரையோடு கூடிய திங்கட்கிழமையாகிய நல்ல நாளில், பொன்னவன் கேந்திரிந்த புனித லக்கினத்தில் போந்த- வியாழன் கேந்திரித்த தூய லக்கினத்தில் அவதரித்த, தென்னவர் பெருமான் சேய்க்கு- செழியர் பெருமானுகிய சுந்தர பாண்டியரின் திருக்குமாருக்கு, சாதகச் செய்தி ஆதி- சாதகன்ம முதலியவற்றை, மன்னவர்க்கு இயன்ற வேதமரபினால் வயங்க ஆற்றி- அரசர்களுக்குப் பொருத்திய வேத நெறியினால் விளங்கச்செய்து.

கரியவெண் டிரைநீர்ச் செல்வன் கல்லிற கரிந்த வென்றித் தெரியல னுலகத் தாங்கு தெய்வத வரைக்கோ னாதித் தரியலர் வீரஞ் சிந்தத் தருக்கழிந் தச்சர் தோற்றற் குரியகா ரணத்தா னாம முக்கிர வரும னென்பார்.

கரிய வெள்திரை நீர்ச் செல்வன்- பெரிய வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடற் செல்வனாகிய வருணனும், கல் இறகு அரிந்த வென்றித் தெரியலன்- மலையின் சிறைகளை அறுத்த வெற்றிமாலையைத் தரித்த இந்திரனும், உலகம் தாங்கு தெய்வத வரைக்கோன்- உலகினைத் தாங்குகின்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மேருவென்னும் மலையரசனும், ஆதி தரியலர்- முதலிய பகைவர்கள், வீரம் சிந்த தருக்கு அழிந்து அச்சம் தோற்றற்கு உரிய காரணத்தால்- தன்னைக் கண்ட பொழுதே (தங்கள்) வீரங்கெடச் செருக்கழிந்து அச்சந் தோன்றச் செய்தற்குரிய காரணத்தினால், நாமம் உக்கிர வருமன் என்பார்- பெயர் உக்கிர வருமன் என்றார்கள்.

நாலாகு மதியிற் சந்தி மிதிப்பது நடாத்தி யாறாம் பாலாகு மதியி லன்ன மங்கலம் பயிற்றி யாண்டின் மேலாகு மதியிற் கேச வினைமுடித் தைந்தா மாண்டில் நூலாறு தெரிந்து பூண நூற்கடி முடித்துப் பின்னர்.

மதியில் நால் மிதிப்பது சந்தி நடாத்தி-சந்தி மிதித்தலாகிய சடங்கினை முடித்து, பால் ஆகும் மதியில்- ஆறாம் பகுதியாகிய திங்களில், அன்ன பயிற்றி- சோறு ஊட்டலாகிய விழாவை நடாத்தி, மேல் ஆண்டின் மதியில்-ஆகும் ஒரு ஆண்டின் மேலாகிய கேசவினை திங்களில், மயிர் முடித்து-ഖിതെഞെധ முடித்து,

ஐந்தாம் ஆண்டில்- ஐந்தாவது ஆண்டில், நூல் ஆறு தெரிந்தி பூண நூல் கடி முடித்து- மறை நெறியுணர்ந்து (அவ்வழியே) பூண நூல் விழாவை முடித்து, பின்னர்- பின்பு. (27)

பதநிரை பாழி சாகை யாரணம் பணைத்த வேதம் முதனிரைக் கலையும் வென்றி மூரிவிற் கலையும் வாளும் மதநிரை யொழுகு மையன் மாநிரை வையம் பாய்மா விதநிரை யேற்ற மற்று முணர்த்தினான் வியாழப் புத்தேள்.

பதம் நிரை பாழி சாகை ஆரணம் பணைத்த- பத வொழுங்கும் பாழியும் சாகையும் ஆரணமும் நிரம்பிய, வேதம் முதல் நிரைகலையும்- மறைகள் முதலாக வரிசைப்பட்ட கலைகளையும், வென்றி மூரிவில் கலையும்- வெற்றியைத் தரும் வலிய விற்றொழிலுக்குரிய கலையையும், வாளும்- வாட்பயிற்சியையும், மதம் நிரை ஒழுகும் மையல்மா ஏற்றம்- தொடர்ந்து மதநீர் ஒழுகும் மயக்கத்தையுடைய யானையின் எற்றத்தையும், நிரைவையம் ஏற்றம்- வரிசைப்பட்ட தேரின் ஏற்றத்தையும், விதம் நிரை பாய்மா ஏற்றம்- பலவகைப்பட்ட வரிசையாகிய குதிரையின் ஏற்றத்தையும், மற்றும்- பிறவற்றையும், வியாழப் புத்தேள் உணர்த்தினான்- வியாழ பகவான் உணர்த்தினான். (28)

குருமுகத் தறிய வேண்டு மென்பதோர் கொள்கை யாலே ஒருமுறை கேட்டாங் கெண்ணெண் கலைகளு மொருக்கு தேறி அரனல தொருவ ராலுந் தேற்றுவ தருமை யாலப் பரனிடைத் தெளிந்தான் பாசு பதாத்திரப் படையு மன்னோ.

குருமுகத்து அறியவேண்டும் என்பது ஓர் கொள்கை யாலே- (நூல்களை) ஆசான் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளல் வேண்டு மென்னும் ஒரு கோட்பாட்டினால், ஒரு முறை கேட்டு ஆங்கு- ஒருமுறை கேட்டு அவ்வளவிலே, எண்ணெண் கலைகளும் ஒருங்கு தேறி- அறு பத்து நான்கு கலைகலையும் ஒருசேரத் தெளிந்து, அரன் அலது ஒருவராலும் தேற்றுவது அருமையால்- சிவபெருமான் அல்லது வேறு யாவயராலும் அறிவிப்பதற்கு அருமையால், அப்பரனிடை பாசுபதாத் திரப்படையும் தெளிந்தான்- அம்முதல்வனிடத்துப் பாசுபதப் படைப் பயிற்சியையும் உணர்ந்தான்.

எல்லையில் கலைக ளெல்லா மகவைநா லிரண்டின் முற்றத் தொல்லறி வுடையா னாகிக் குரவரைத் தொழுது போற்ற வல்லவ னாகி யன்னார் மகிழ்ச்சிகொள் கலனாய் வென்றிச் செல்வவேற் றிளைஞ ரோடுந் திருவிளை யாடல் செய்வான். எல்லை இல் கலைகள் எல்லாம் அகவை நாலிரண்டில் முற்ற- அளவிறந்த கலைகள் அனைத்தும் எட்டுவயதிலே நிரம்ப, தொல் அறிவுடையான் ஆகி- பழைய முற்றுணர்யுடையவனாகியும், குரவரைத் தொழுது போற்ற வல்லவனாகி- இரு முதுகுரவரையும் வணங்கி வாழ்த்த வல்லுநனாகியும், அன்னார் மகிழ்ச்சி கொள் கலனாய்- அவர்கள் மகிழ்ச்சிகொள்ளும் பாத்திரமாகியும், வென்றிச் செல்ல ஏறு இளைஞரோடும் திருவிளையாடல் செய்வான்- வெற்றிச் செல்வத்தையுடைய ஆண் சிங்கம் போன்ற இளைஞர்களோடும் (சென்று) திருவிளையாடல் செய்வானாயினன். (30)

புகர்மத வேழ முட்டிப் போர்வினை யாடி வென்றுந் தகரொடு தகரைத் தாக்கித் தருக்கம ராடி வென்றும் வகிர்படு குருதிச் சூட்டு வாரண மாடி வென்றுந் நகைமணிப் பலகை செம்பொ னான்குறுப் பாடி வென்றும்.

புகர் மத வேழம் முட்டிப் போர்விளையாடிவென்றும்-புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும் மதத்தையுமுடைய யானைகளைப் பொருத்திப் போர்செய்வித்து வெற்றி பெற்றம், தாரெடி தாரைத் தாக்கி தருக்கு அமர் ஆடிவென்றும்- ஆட்டுக் கிடாய்களைப், பொருத்திச் செருக்குடன் போர் புரிவித்து வெற்றியடைந்தும், வகிர்படு குருதிச் சூட்டு வாரணம் ஆடி வென்றும்- பிளவுபட்ட உதிரம்போலும் செந்நிறம் வாய்ந்த உச்சிக் கொண்டையையுடைய சேவல்களைப் போர் செய்வித்து வெற்றிபெற்றும், நகைமணிப் பலகை- ஒளியினையுடைய மணிகள் அழுத்திய பலகை வரையிலுள்ள, செம்பொன் நான்கு உறுப்பு ஆடி வென்றும்- சிவந்த பொன்னாற் செய்த தேரும் யானையும் குதிரையும் காலாளுமாகிய நான்கு உறுப்புக்களாற் பொருது வெற்றியடைந்தும்.

காற்றினுங் கடிய மாவிற் காவதம் பலபோய் மீண்டும் கூற்றினும் கொடிய சீற்றக் குஞ்சர முகைத்தும் வையை யாற்றினுய் யானத் தாவி யகத்தினு எின்பந் துய்த்தும் வேற்றிறன் மைந்த ரோடு மல்லமர் வினைத்து வென்றும்.

காற்றினும் கடியமாவில் காவதம் பலபோய் மீண்டும்- காற்றைக் காட்டினும் விரைந்த செலவினையுடைய குதிரையிலேறிப் பலகாத வழி சென்று திரும்பியும், கூற்றினும் கொடிய சீற்றக் குஞ்சரம் உகைத்தும்- கூற்றுவனிலும் கொடிய சினத்தையுடைய யானையைச் செலுத்தியும், வையையாற்றின் உய்யானத்து ஆவி அகத்தினுள் இன்பம் துய்த்தும்- வையை நதியிலும் பூங்காவிலும் பொய்கையிடத்தும் இன்பம் நுகர்ந்தும், வேல் திறன் மைந்தரோடு மல் அமர் வினைத்து வென்றும்- வேற்படையையுடைய வலிய இளைஞர்களோடு மற்போர் புரிந்து வெற்றி பெற்றும் (32)

சந்தவெற் படைந்து வேட்டஞ் செய்துமச் சைல வாழ்க்கை அந்தண ராசி கூற வவர் தொழில் வினாயு மன்னார் கந்தமென் கனிவி ருத்தூண் கைதழிடுக் களித்து மீண்டும் இந்தவா றைம்மு வாண்டு கழியமே லெய்து மாண்டில்.

சந்தவெற்பு அடைந்து வேட்டம் செய்தும்- சந்தன மரங்களையுடைய பொதியின் மலையைச் சார்ந்து வேட்டையாடியும், அசைல வாழ்க்கை அந்தணர் ஆசிகூற- அம் மலையில் வாழ்தலையுடைய முனிவர்கள் வாழ்த்துக் கூற, அவர் தொழில் வினாயும்-அவர் தவத் தொழில் (முட்டின்றி முடிதலை) வினவியும், அன்னார் கந்தம் மென்கனி விருத்து ஊண கைதழிஇ களித்து மீண்டும்- அம்முனிவர் (மகிழ்ந்தளிக்கும்) கிழங்கும் மெல்லிய பழமும் ஆகிய விருந்துணவைக் கைக்கொண்டு மகிழ்ந்து திரும்பியும், இந்தவாறு ஐம் மூவாண்டு கழிய- இவ்வாறாகப் பதினைந்து ஆண்டுகள் செல்ல, மேல் எய்தும் ஆண்டில்-பதினாறாம் ஆண்டின்கண்.

சூர்முத நடித்த தங்க டோன்றலே யிவனென் நெண்ணிக் கார்முக மயிலும் வேலுங் கைவிடாக் காக்கு மாபோல் வார்முக முலையி னாரும் வடிக்கணு மருங்கு மொய்ப்பக் கூர்முக வேலா னின்ன கொள்கைய னாகத் தாதை.

சூர் முதல் தடிந்த தங்கள் தோன்றலே இவனென்று எண்ணி-சூரபன்மனாகிய மாமரத்தின் அடியைத் துணித்த தங்கள் தலைவனாகிய முருகக்கடவுளே இவனென்று கருதி, கார்முக மயிலும் வேலும் கைவிடாக் காக்குமாபோல்- கரிய முகமுள்ள மயிலும் வேற்படையும் நீங்காது காக்கின்ற தன்மைபோல, கச்சணிந்த இடத்தினையுடைய முலையினாரும்-வார்முக மகளிரும், கொங்கைகளையுடைய வடிக்கணும்-மாவடுவின் பிளவையொத்த கண்களும், மருங்கு பக்கத்தே சூழ, கூர்முக வேலான் இன்ன கொள்கையனாக- கூரிய முனை பொருந்திய வேற்படையையுடைய உக்கிரவழுதி தன்மையுடையராக, தாதை- தந்தையாகிய சுந்தரபாண்டியர்.

பங்கயச் செவ்வித் தாகிக் கண்மனம் பருகு காந்தி அங்கழற் காலுஞ் சொன்ன வடைவினிற் றிரண்டு நீண்ட சங்கையும் வட்டந் தோன்றாச் செழுமுழந் தாளு நால்வாய்த் துங்கவீரங் கவுண்மால் யானைத் துதிக்கைபோற் றிரள்க வானும்.

பங்கயச் செவ்வித்து ஆகி- தாமரை மலர்போலும் அழகினையுடையதாய், கண் மனம் பருகி காந்தி அம் கழல் காலும்-(கண்டவர்) கண்ணையும் மனதையும் கொள்ளை கொள்ளும் ஒளியையுடைய அழகியவீரகண்டையணிந்த அடியையும், சொன்ன அடைவினில் திரண்டு நீண்ட சங்கையும்-(உறுப்பிலக்கண நூலில்) கூறிய முறைப்படி திரண்டு நீண்ட கணைக்காலையும், வட்டம் தோன்றாச் செழு முழம் தாளும்-என்பின் வட்டவடிவுதோன்றாது தசைந்த முழங்காலையும், நால்வாய்- தொங்கிய வாயும், துங்க ஈர்ங்கவுள்- உயர்ந்த குளிர்ந்த கபோலமும் உடைய, மால்யானைத் துதிக்கைபோல்-மதமயக்கத்தை யானையின் துதிக்கைபோல, திரள் கவானும்-திரண்ட தொடையையும்.

சிறுகிய வயிறுந் தாழ்ந்த நாபியுஞ் செவ்வி நோக்கும் மறுவில்கண் ணடியி னன்ன கடியகல் வரைகொண் மார்பும் எறியிசை வீணைத் தண்டி னிணைத்துநீண் டிழிந்த கையும் வெறியதார் கிடந்த மேரு வெற்பிரண் டனைய தோளும்.

சிறுகிய வயிறும்- சிறுத்த வயிற்றினையும், தாழ்ந்த நாபியும்-ஆழ்ந்த உந்தியையும், செவ்வி நோக்கும்- அழகைப் பார்த்தற்குக் கருவியாகிய, மறு இல் கண்ணடியின் அன்ன-குற்றமில்லாத கண்ணடியை ஒத்த, கடி- விளக்கத்தையுடைய, வரைகொள் அகல் மார்பும்- மூன்று வரிகளை கொண்ட அகன்ற மார்பினையும், எறி இசை வீணைத் தண்டின்- வருடுதலால் இசை எழுகின்ற வீணையினது கோல்போல, இணைந்து நீண்டு இழிந்த கையும்- தம்மு ளொத்து நீண்டு (முழந்தாளளவும்) தாழ்ந்த கைகளையும், வெறிய தார் கிடந்த- மணத்தினையுடைய மாலை தங்கிய, மேருவெற்பு இரண்டு அனைய தோளும்- இரண்டு மேருமலையை ஒத்த தோள்களையும்.

வலம்புரி யென்ன வாய்ந்த கண்டமு மலராள் மன்னும் பொலம்புரி கமல மன்ன வதனமும் பொதுவா னோக்கி நிலம்புரி தவப்பே றன்னான் வடிவெலா நின்று நின்று நலம்புரி நூலா னோக்கிச் சோதிப்பா னடிக்க வல்லான். வலம்புரி என்ன வாய்ந்த கண்டமும்- வலம்புரிச் சங்கினைப் போல அமைந்த கழுத்தையும், மலராள் மன்னும் பொலம்புரி கமலம் அன்ன வதனமும்- திருமகள் வதியும் பொன்னாற் செய்த தாமரை மலரையொத்த முகத்தையும், நடிக்க வல்லான்- திருக்கூடத்தாட வல்லனாகிய சுந்தரபாண்டியன், பொதுவால் நோக்கி- (முன்) பொதுவகையாற் பார்த்துப் (பின்), நிலம்புரி தவப்பேறு அன்னான் வடிவு எலாம்- நிலவுலகத்தார் செய்த தவப்பயனை ஒத்த அவ்வுக்கிர வழுதியினது உறுப்புக்களனைத்தையும், நலம்புரி நூலால் நின்று நின்று நோக்கிச் சோதிப்பான்- அழகினைச் சொல்லுகின்ற நூலிற் கூறிய முறைப்படி உற்றுற்று நோக்கிச் சோதிப்பானாயினான். (37)

உன்னத மாறு நீண்ட வுறுப்பைந்து சூக்கந் தானும் அன்னது குறுக்க நான்கா மகலுறுப் பீரண்டே ழாகச் சொன்னது சிவப்பு முன்று கம்பீரந் தொகுத்த வாறே இன்னவை விரிக்கி லெண்ணான் கிலக்கண வுறுப்பா மென்ப.

உன்னதம் ஆறு- உயர்ந்த உறுப்புக்கள் ஆறும், நீண்ட உறுப்பு ஐந்து- நீண்ட உறுப்புக்கள் ஐந்தும், சூக்கம் தானும் அன்னது- சிறுகிய உறுப்புகள் ஐந்தும், குறுக்கம் ஆம் நான்கு- குறுக்கமாகிய உறுப்புக்கள் நான்கும், அகல் உறுப்பு இரண்டு- அகன்ற உறுப்புக்கள் இரண்டும், சொன்னது சிவப்பு ஏழு- நூலிற் கூறிய சிவந்த உறுப்புக்கள் ஏழும், கம்பீரம் மூன்று- ஆழ்ந்த உறுப்புக்கள் மூன்றும், ஆக எண் நான்கு உறுப்பு இலக்கணம் என்ப- ஆக முப்பத்திரண்டு உறுப்புக்கள் இலக்கண முடையன என்று பெரியோர் கூறுவர், தொகுத்தவாறே- (இங்ஙனம்) தொகுத்துக் கூறிய முறையே, இன்னவை விரிக்கின்- இவற்றை விரித்துக் கூறுங்கால்.

வயிறுதோ ணெற்றி நாசி மார்புகை யடியிவ் வாறும் உயரில்வான் செல்வ னாகு மொளிகவர் கண்க போலம் புயல்புரை வள்ளற் செங்கை புதுமணங் கவருந் துண்டம் வியன்முலை நடுமார் பைந்து நீண்டவேல் விளைக்கு நன்மை.

வயிறு தோள் நெற்றி நாசி மார்பு கை அடி இவ்வாறும் உயரில்-வயிறும் தோளும் நெற்றியும் மூக்கும் மார்பும் கையினடியுமாகிய இந்த ஆறு உறுப்புக்களும் உயர்ந்திருந்தால், வான் செல்வன் ஆகும்- சிறந்த செல்வமுடையவனாவான், ஒளி கவர் கண் கபோலம்- ஒளியைக் கொள்கின்ற கண்ணும் கபோலமும், புயல் புரை வள்ளல் செங்கை- முகிலை ஒத்த வண்மையையுடைய சிவந்த கையும், புதுமணம் கவரும் துண்டம்- புதிய மணத்தினை நுகரும் மூக்கும், முலைநடு வியன் மார்பு ஐந்தும்- முலையின் நடுவிலுள்ள பரந்த மார்பும் ஆகிய ஐந்து உறுப்புக்களும், நீண்டவேல் நன்மை விளைக்கும்- நீண்டுள்ளனவாயின் (அவை) நன்மையக் கொடுக்கும்.

நறிய பூங் குஞ்சி தொக்கு விரற்கணு நகம்பல் லைந்துஞ் சிறியவே லாயுள் கோசஞ் சங்கைநா முதுகிந் நான்குங் குறியவேற் பாக்கி யப்பே றாஞ்சிரங் குளமென் றாய்ந்தோர் அறியுமிவ் வுறுப்பி ரண்டு மகன்றவே லதுவு நன்றும்.

நறிய பூங்குஞ்சி- நன்மணங் கமழும் மலரையணித்த சிகையும், தொக்கு- தோலும், விரல்கணுவும்- விரலின்கவும், நகம்- நகமும், பல்- பல்லும், ஐந்தும் சிறிய வேல் ஆயுள்- ஆகிய ஐந்துறுப்புகளும் சிறுகியவாயின் ஆயுள் (மிகும்), கோசம் சங்கை நா முதுகு இ நான்கும்- ஆண்குறியும் கணைக்காலும் நாவும் முதுகும் ஆகிய இந் நான் குறுப்புக்களும், குறியவேல் பாக்கியப் பேறு ஆம்- குறுகிய வாயின் செல்வப்பயன் ஆகும், ஆய்ந்தோர் அறியும் சிரம் குளம் என்று இவ் புறுப்பு இரண்டும் அகன்றவேல்- தெளிந்தோர் அறியும் தலையும் நெற்றியும் ஆகிய இவ் விரண்டுறுப்புகளும் அகன்றனவாயின், அது நன்றாம் அவ்வகற்சியும் நன்மையாகும். (40)

அகவடி யங்கை நாட்டக் கடையித ழண்ண நாக்கு நகமிவை யேழுஞ் சேந்த நன்மையாற் பெறுமா வின்பம் இகல்வலி யோசை நாபி யென்றிவை முன்று மாழ்ந்த தகைமையா லெவர்க்கு மேலா நன்மைசா றக்கோ னென்னா.

அக அடி அங்கை நாட்டக் கடை இதழ் அண்ணம் நாக்கு நகம் ஏழும்- உள்ளங்காலும் உள்ளங்கையும் கடைக்கண்ணும் உதடும் மேல்வாயும் நாவும் நகமும் ஆகிய இவ்வேழுறுப்புக்களும், சேந்த நன்மையால் மா இன்பம் பெறும்- சிவந்திருக்கும் நன்மையினாலே பெரிய இன்பத்தை இகல் அடைவான், மிக்க வலியும் என்ற இவை மூன்றும்-ஓசையும் என்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றும், கொப்பூழும் ஆழ்ந்திருக்கும் தகுதியாலே, எவர்க்கும் தகைமையால்-மேலாம் நன்மை சால் தக்கோன்-யாவருக்கும் மேலாகிய நலம் நிறைத்த தக்கோனாவன், என்னா- என்று கருதி. (41)

எல்லையின் முர்த்தி மைந்த னிலக்கண நிறைவி னோடு நல்லவாங் குணனு நோக்கிப் பொதுவற ஞாலங் காக்க வல்லவ னாகி வாழ்நா ணனிபெற வல்ல னென்ன அல்லணி மிடற்றான் பின்னு மனத்கினா லளந்து சூழும்.

இல் மூர்த்தி- (அளவைகளால்) அளந்தறியப்படாத இறைவனாகிய, அல் அணி மிடற்றான்- (நஞ்சினால்) இருள் அழகிய திருமிடற்றையுடைய சிவபெருமான், போன்ற மைந்தன் இலக்கண நிறைவினோடு- புதல்வனுடைய நிறைந்த இலக்கணத்துடன், நல்லவாம் குணனும் நோக்கி- நல்லனவாகிய குணங்களையும் ஆராய்ந் தறிந்து, பொது அற ஞாலம் காக்க வின்றாக வல்லவனாகி-பிறர்க்குப் பொது புரப்பதற்கு வன்மையுடையவனாகி, வாழ் நாள் நனிபெற வல்லன் என்னா- வாழ்நாளை மிகப் பெறவும் வல்லனாவன் என்று கருதி, பின்னும்- மேலும், மனத்தினால் அளந்து சூழும்-மனத்தினால் அளவிட்டு ஆலோசிக்கின்றார். (42)

இத்தகு பண்பு சான்ற நீர்மையா லிசைமை நீதி வித்தக நல்ல வுள்ள முடைமைமெய் வீறு தெய்வ பத்திமை யுலகுக் கெல்லா மகிழ்ச்சீசெய் பண்பு சாந்த சித்தமெவ் வுயிர்க்கு மன்பு செய்கைநல் லீகை கல்வி.

இத்தகு பண்பு சான்ற நீர்மையால்- இந்தத் தருதியாய குணங்கள் நிறைந்த இயல்பினால், இசைமை- புகழும் நீதி- நீதியும், வித்தகம்-சதுரப்பாடும், நல்ல உள்ளம் உடைமையும்- நன்மனமுடைமையும், மெய்வீறு தெய்வபத்திமை- மெய்மை மிக்க பரசிவ பத்தியும், உலகுக்கு எல்லாம் மகிழ்ச்சிசெய் பண்பு- உலக முழுதுக்கும் மகிழ்ச்சி விளைக்கும் தன்மையும், சாந்த சித்தம்- அசைவிலாத சிந்தையும், எவ் வுயிர்க்கும் அன்பு செய்கை- எல்லாவுயிர்கள் மேலும் அருள் செய்தலும், நல் ஈகை- நல்ல வண்மையும், கல்வி-கல்வியும்.

வெல்லுதற் கரியார் தம்மை வெல்லுத றேவராலுஞ் செல்லுதற் கரிய தேத்துஞ் சென்றிடு திறையுங் கோடல் புல்லுதற் கரிய ஞால மாலைபோற் புயத்தி லேந்திச் சொல்லுதற் கரிய வீர முலகெலாஞ் சுமப்ப வைத்தல்.

வெல்வதற்கு அரியார் தம்மை வெல்லுதல்- யாவரானாலும் வெல்ல வொண்ணாதவரை வெல்லுதலும், தேவராலும் செல்லுதற்கு அரிய தேத்தும் சென்று- அமார்களாலும் செல்லமுடியாது

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

தேயங்களினுஞ் சென்று (அத்தேயத்தாரைவென்று), இடுதிறையும் கோடல்- அவரால் அளக்கப்பட்ட திறையையும் கைக் கொள்ளலும், புல்லுதற்கு அரிய ஞாலம்- (யாவராலும் ஒரு சேர) அடைதற் கரிய உலகத்தினை, மாலைபோல் புயத்தில் ஏந்தி- பூமாலையைப்போல் தோளிற்றாங்கி, சொல்லுதற்கு அரிய வீரம் உலகு எலாம் சுமப்ப வைத்தல்- சொல்லுதற்கொண்ணாத (தனது) ஆணையை உலகத்தாரனைவரும் சுமக்குமாறு வைத்தலும்.

என்றிவை யாதி யாய வியற்குண முடைய னாகி நன்றிசெய் துலகுக் கெல்லா நாயக னொருவ னாகி நின்றிடு மிவற்குப் பின்னர் நீண்முடி கவித்து முன்னர் மன்றல்செய் கென்று சூழ்ந்து மதிஞரோ டுசாவி னானே.

என்ற இவை ஆதியாய இயல் குணம் உடையனாகி- என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய இயற்கைக் குணங்கள் உடையவனாகி, உலகுக்கு எல்லாம் நன்றி செய்து- உலக முழுதிற்கும் நன்மை புரிந்து, நாயகன் ஒருவனாகி நின்றிடும்-ஒரே தலைவனாகி நிற்பான், இவற்கு- (இங்கனமாய) இவனுக்கு, நீண்முடி பின்னர் கவித்தும்- பெரிய மகுடத்தினைப் பின்பு சூட்டுவோம், முன்னர் மன்றல் செய்க என்று சூழ்ந்து- முதற்கண் திருமணம் செய்யப் பெறுக என்று ஆலோசித்து, மதிஞரோடு உசாவினன்- அமைச்சரோடும் ஆராய்ந்தார். (45)

உக்கிரகுமார பண்டியாது திருவவதார படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 965

உக்கிரபாண்டியருக்கு வேல்வளைசெண்டு கொடுத்த படலம்

அறுசிரடியாசிரியவிருத்தம்

உருக்குந் திறலுக் கிரவழுதி
யுதய மிதுவான் மதியுநதிப்
பெருக்குங் கரந்த சடைக்கற்றைப்
பெருந்தேர்ச் செழியர் பிரானவற்குச்
செருக்குஞ் செல்வ மணமுடித்துச்
செவ்வேல் வளைசெண் டளித்துள்ளந்
தருக்கு முடிதந் தரசுரிமை
தந்த செயலுஞ் சாற்றுவாம்.

உருக்கும் திறல் உக்கிர வழுதி உதயம் இது- (பகை வரைக) கெடுக்கும் வலியுடைய உக்கிரகுமார பாண்டியனது திருவவ தாரமாகிய திருவிளையாடல் இதுவாகும், வால் மதியும் நதிப் பெருக்கும் கற்றைச் சடை கரந்த- வெள்ளிய சந்திரனையும் கங்கையாற்றின் பெருக்கையும் திரண்ட சடையையும் மறைத் தருளிய, பெருந்தேர்ச் செழியர் பிரான்- பெரிய தேரினையுடைய தென்னர் பெருமானாகிய சுந்தரபாண்டியர், அவற்கு- அவ்வுக்கிர வழுதிக்கு, செருக்கும் செல்வ மணம் முடித்து- களிப்பிற்குரிய திருமண முடித்து, செவ்வேல் வளை செண்டு அளித்து- சிவந்த வேற்படையையும் வளையையும் செண்டையும் கொடுத்து, உள்ளம் தருக்கும் முடி தந்து- மனங்களிப்பதற் கேதுவாகிய திருமுடி குட்டி, அரசு உரிமை தந்த செயலும் சாற்றுவாம்- அரசவுரிமையும் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலையும் கூறுவாம். (01)

வையைக் கிழவன் றன்னருமைக் குமரன் றனக்கு மணம் புணர்ச்சி செய்யக் கருதுந் திறனோக்கி யறிஞ ரோடுந் திரண்டமைச்சர் மையற் றழியா நிலத்திருவு மரபுங் குடியும் புகழ்மையுநம் ஐயற் கிசையத் தக்ககுலத் தரசர் யாரென் றளக்கின்றார்.

வையைக் கிழவன்- வையையாற்றுக்குரியனாகிய சுந்தர பாண்டியன், தன் அருமைக் குமரன் தனக்கு- தன் அருமைப் புதல்வனுக்கு, மணம் புணர்ச்சி செய்யக் கருதும் திறன் நோக்கி-திருமண முடிக்கக் கருதிய தன்மையை நோக்கி, அமைச்சர் அறிஞரோடும் திரண்டு- மாந்திரிகள் மூதறிஞரோடும் கூடி, மை அற்று- குற்ற மற்று, அறியா நிலத்திருவும்- அழியாத நிலச் செல்வமும், மரபும் குடியும் புகழ்மையும்- மரபும் குடிப் பிறப்பும் புகழும் ஆகிய இயற்றால், நம்ஐயற்கு இசையத் தக்க குலத்து அரசர்- நம் இறைவனுக்குப் பொருந்தத் தக்க குலத்தினையுமுடைய மன்னர், யார் என்று அளக்கின்றார்- யாவர் என்ற ஆராய்கின்றார்.

தீந்தண் புனல்சூழ் வடபுலத்து மணவு ரென்னுந் திருநகர்க்கு வேந்தன் பரிதி திருமரபின் விளங்குஞ் சோம சேகரனென் றாய்ந்த கேள்வி யவனிடத்துத் திருமா தென்ன வவதரித்த காந்தி மதியை மணம்பேச விருந்தா ரற்றைக் கனையிருள்வாய்.

(ஆராய்க்த வழி எல்லா வகையாலும் ஒத்தவன்), தீந் தண் புனல் சூழ் வடபுலத்து மணவூர் என்னும் திரு நகர்க்கு வேந்தன்- இனிய தண்ணிய நீரால் சூழப்பட்ட வடக்கண் உள்ள கல்யாணபுரம் என்னும் அழகிய நகரத்திற்கு மன்னனாகிய, பரிதி திருமரபின் விளக்கும் சோமசேகரன் என்று- சூரியனது திருக்குலத்தில் வந்து விளங்கா நின்ற சோமசேகரனென்னும் அரசனாவான் என்று கருதி, ஆராய்ந்த கேள்வி அவனிடத்து-ஆராய்ந்த கேள்வியினையுடைய அம்மன்னனிடத்து, திருமாது என்ன அவதரித்த காந்திமதியை மணம் பேச இருந்தார்-திருமகளைப் போல அவதரித்திருந்த காந்திமதியை மணம் பேசக் கருதியிருந்தார்கள், அற்றைக்கனை இருள்வாய்- அன்று செறிந்த இருளையுடைய நள்ளிரவில்.

வெள்ளைக் களிற்றின் பிடர்சுமந்த குடுமிக் கோயின் மேயவிளம் பிள்ளைக் கதிர்வெண் மதிமௌலிப் பெருமா னிரவி மருமானம் வள்ளற் கரத்தான் கனவிலெழுந் தருளி வானோர் நனவிற்குங் கள்ளத் துருவாந் திருமேனி காட்டி யிதனை விளம்புவார்.

வெள்ளைக் களிற்றின் பிடர் சுமந்த குடுமிக் கோயில்-வெள்ளை யானையின் பிடர் சுமந்த சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலில், மேய-வீற்றிருந்த, இளம்பிள்ளை- இளங் குழவியாகிய, வெள் கதிர் மதி- வெள்ளிய ஒளியையுடைய சந்திரனையணிந்த, மௌலிப் பெருமான்-சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், இரவி மருமான் ஆம் வள்ளல் கரத்தான்-சூரியன் வழித் தோன்றலாகிய வள்ளன்மையையுடைய சோமசேகரனது, கையையுடைய கனவில் எழுந்தருளி-

கனவின்கண் எழுந்தருளி, வானோர் நனவிற்கும் கள்ளத்து உருவாம் திரு மேனி காட்டி- தேவர்கள் நனவிற்கும் கிட்டாது மறையும் திருவுருவமாகிய திருமேனியைக் காட்டி, இதனை விளம்புவார்- இதனைக் கூறுவார். (04)

அன்ன மிறைகொள் வயன்மதுரைச் சிவன்யா மரச நீயீன்ற பொன்னை யனையா டனைமதுரா புரியிற் கொடுபோய் மறுபுலத்து மன்னர் மகுட மணியிடற மழுங்குங் கழற்காற் சுந்தரனாந் தென்னர் பெருமான் குமரனுக்குக் கொடுத்தி யென்று செப்புதலும்.

அரச- மன்னனே, யாம் அன்னம் இறைகொள் வயல் மதுரைச் சிவன்- யாம் அன்னங்கள் தங்குதலைக் கொண்ட கழனிகள் குழ்ந்த மதுரைப் பதியிலிருக்கும் சிவபிரான், நீ ஈன்ற பொன்னை அனையாள் தனை- நீ பெற்ற திருமகளையொத்த காந்திமதியை, மதுரா புரியில் கொடுபோய்- மதுரைப் பதிக்கு அழைத்துக் கொண்டு சென்று, மறு புலத்து மன்னர் மகுடமணி இடற- வேற்று நாட்டு மன்னர்களின் முடியிலுள்ள மணிகள் (அவர்கள் வணங்குங்கால்) இடறுதலால், மழுங்கும் கழல்கால்-தேய்கின்ற வீரக் கழலையணிந்த காலினையுடைய, சுந்தரன் ஆம் தென்னர் பெருமான் குமரனுக்கு- செழியர் பெருமானாகிய சுந்தர பாண்டியனுடைய திருக்குமாரனுக்கு, கொடுத்தி என்று செப்புதலும்- கொடுப்பாய் என்று கூறிய வளவில். (05)

உள்ளக் கமல முககமல முடனே மலர விருதடங்கண் அள்ளற் கமல மலர்ந்துதன தங்கைக் கமல முகிழ்த்தெழுந்து வள்ளற் பரமன் கருணையெளி வந்த செயலை நினைந்தன்பின் வெள்ளத் தழுந்தி யெழுந்திரவி வேலை முளைக்கும் வேலையினில்.

உள்ளக் கமலம் முக சுமலம் உடனே மலர- நெஞ்சத் தாமரை முகத்தாமரையுடனே மலரா நிற்க, இரு தடம் கண் அள்ளல் கமலம் மலர்ந்து- சேற்றிலுண்டாகிய தாமரை மலர் போலும் இரு கண்களும் விழித்து, தனது அம் அழகிய கைத் தாமரைகளைக் எழுத்து-தனது கூப்பி எழுந்து, வள்ளல் பரமன் கருணை எளி வந்த செயலை நினைந்து- வள்ளலாகிய சிவபெருமான் கருணை தனக்கு எளிதிற் கிட்டிய செயலை நினைந்து, அன்பின் வெள்ளத்து அழுந்தி அன்பாகிய வெள்ளத்தில் மூழ்கி யெழுந்து, எழுந்து-வேலை முளைக்கும் வேலையினில்- சூரியன் கடலிற் தோன்றும் (06)வேளையில்.

நித்த நியமக் கடனிரப்பி நிருப னமைச்ச ரொடுநான்கு பைத்த கருவிப் படையினொடு பலவே நியமுங் கலிப்பத்தன் பொய்த்த மருங்குற் நிருமகளைப் பொன்ன னாரோ டிரதமிசை வைத்து மணஞ்சேர் திருவினொடும் மதுரை நோக்கி வழிக்கொண்டான்.

நித்தம் நியமயக் கடன் நிரப்பி- நாடொறுஞ் செய்யும் நியமமாகிய கடன்களைக் குறைவின்றி முடித்து, நிருபன்- சோம சேகரன், அமைச்சரொடு நான்கு பைத்த கருவிப் படையினோடு-மாதிரிகளோடும் நான்காகிய பரந்த சேனைகளோடும், பல வேறு இயமும் கலிப்ப- பல வேறுபட்ட இயங்களும் ஒலிக்க, தன் பொய்த்த மருங்குல் திருமகளை- பொய்யாகிய இடையினை யுடைய தன் புதல்வியாகிய காந்திமதியை, பொன் அனாரோடு-திருமகள் போலும் தோழிகளோடு, இரத மிசை வைத்து- தேரின் மேல் வைத்து, மணம் சேர் திருவினொடு மதுரை நோக்கி வழிக்கொண்டான்- திருமணத்திற்குப் பொருந்திய செல்வத்தோடு மதுரைப்பதியை நோக்கிச் செல்லுதலுற்றான். (07)

நென்ன லெல்லை மணம்பேச நினைந்த வாறே யமைச்சர்மதி மன்னர் பெருமான் றமரோடு மணவூர் நோக்கி வழிவருவார் அன்ன வேந்தன் றனைக்கண்டா ரடல்வேற் குமர னனையானெந் தென்னர் பெருமான் குமரனுக்குன் றிருவைத் தருதி யெனவனையான்.

அமைச்சர்- மந்திரிகள், நென்னல் எல்லை மணம் பேச நினைந்தவாறே- நேற்றைப் பொழுதில் மணவினை பேசுதற்கு நினைந்த வண்ணமே, மதி மன்னர் பெருமான் தமரோடும்- சந்திர மரபில் வந்த அரசர் பெருமானாகிய சுந்தரபாண்டியனுடைய சுற்றத்தாரோடும், மணவூர் நோக்கி வழி வருவார்- மணவூரை நோக்கி வழிக்கொண்டு வருகின்றவர்கள், அன்னவேந்தன்தனைக் கண்டார்- அச்சோமசேகர மன்னனைக் கண்டு, அடல் வேல் குமரன் அனையான்- வெற்றி பொருந்திய வேலையேந்திய முருகக் கடவுளை ஒத்தவனாகிய, எம் தென்னர் பெருமான் குமரனுக்கு- எம் பாண்டியர் பெருமான் திருப்புதல்வனாகிய உக்கிரவழுகிக்கு, உன் திருவைத் தருதி என- உன் புதல்வியைத் தருவாய் என்று கூற, அனையான்- அம் மன்னன். (08)

குலனுங் குடியுங் கனவின் கட் கொன்றை முடியார் வந்துரைத்த நலனுங் கூறி மணநேர்ந்து நயப்ப வதனை நன்முதியோர் புலனொன் றுழையர் தமைவிடுத்துப் பொருனைத் துறைவர்க் குணர்த்திவரு வலனுந் தயில்வேன் மன்னனொடு மதுரை முதூர் வந்தணைந்தூர்.

கனவின்கண் கொன்றை முடியார் வந்து உரைத்த (நேற்றிரவு) கனவினிடத்துக் கொன்றை வேணியர் எளிவந்து கூறியருளிய, குலனும் குடியும் நலனும் கூறி- குலமும் குடிப்பிறப்பும் மேம்பாடும் கூறி, மணம் நேர்ந்து நயப்ப- (வினவிய) மணத்திற்கு உடன்பட்டு விரும்ப, அதனை-அச்செய்தியை, நல் முதியோர்- நல்லறிவுடைய முதியோர்கள், புலன் ஒன்று உழையர் தமை விடுத்து அறிவு பொருந்திய தூதரை அனுப்பி, பொருனைத் துறைவற்கு உணர்த்தி- பொருநை நீர்த்துறையையுடைய சுந்தரபாண்டியனுக்கு அறிவித்து, வரு வலன் உந்து அயில் வேல் மன்னனொடும்- தம்மொடு வருகின்ற வெற்றியுண்டாகப் (பகைவர்மேற்) செலுத்தப்படும் கூரிய வேற்படையையுடைய சோமசேகர மன்னனோடும், மதுரை முது ஊர் வந்தணைந்தார்-தொன்மையுடையதாகிய மதுரை நகரத்தை வந்தடைந்தார்கள்.

இரவி மருமான் மதிமருமா னெதிரே பணியத் தழீ இமுகமன் பரவி யிருக்கை செலவுய்த்துப் பாண்டி வேந்த னிருந்தான்மேல் விரவி யமைச்சர் திருமுகங்கள் வேந்தர் யார்க்கும் விடுத்துநகர் வரைவு நாள்செய் தணிசெய்ய மன்றன் முரச மறைவித்தார்.

இரவி மருமான் மதி மருமான் எதிரே பணிய- சூரியன் வழித்தோன்றலாகிய சோமசேகரன் சந்திரன் வழித்தோன்றலாகிய சுந்தரபாண்டியனை எதிரே சென்று வணங்க, பாண்டி வேந்தன்- அப் பாண்டி மன்னன், தழீஇ முகமன் பரவி- அவனைத் தழுவி உபசார மொழிகள் கூறி, இருக்கை செல உய்த்து இருந்தான்- அவனுக்கு அமைத்த இருப்பிடத்திற் செல்லுமாறு அனுப்பியிருந்தான், மேல்-பின்பு, அமைச்சர் விரவி- மந்திரிகள் தம்முட்கூடி, வரைவுநாள் செய்து- திருமணநாளை வரையறுத்து, வேந்தர் யார்க்கும் திருமுகங்கள் விடுத்து- அரசரனைவருக்கும் திருமணவோலை போக்கி, நகர் அணி செய்ய மன்றல் முரசம் அறைவித்தார்நகரை அலங்கரிக்குமாறு மண முரசம் அறைவித்தார்கள். (10)

மாடம் புதுக்கிப் பூகதமுங் கதலிக் காடு மறுகெங்கும் நீட நிரைத்துப் பாலிகையு நிறைபொற் குடமு முறைநிறுத்தி ஆடு கொடியும் தோரணமும் புனைவித் தழகுக் கழகாகக் கூட நெருங்கு நகரைமணக் கோலம் பெருகக் கொளுத்தினார். Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

மாடம் புதுக்கி- (அந்நகரத்தார்) தங்கள் தங்கள் மாளிகைகளைச் சுண்ணமுதலியவற்றாற் புதுக்கி, பூகதமும் கதலிக்காடும் மறுகு எங்கும் நீட நிரைத்து- கமுகமரங்களையும் வாழை மரக்காடுகளை யும் வீதிகளெங்கும் மிக வரிசையாக நிறுத்தி, பாலிகையும் போன் நிறை குடமும் முறை நிறுத்தி- முளைப்பாலிகையையும் போன்னாலாகிய நிறை குடங்களையும் முறைப்படி வேதிகைதோறும் அமைத்து, ஆடு கொடியும் தோரணமும் புனைவித்து- அசைகின்ற கொடிகளையும் தோரணங்களையும் கட்டி, அழகுக்கு அழகாக-அழகுக்கு அழகு செய்பவராக, கூடம் நெருங்கும் நகரை- கூடங்கள் நெருங்கிய அப்பதியை, மணக்கோலம் பெருக கொளுத்தினார்-திருமண அழகு பொலிய அலங்கரித்தார்கள். (11)

தென்ற னாடன் றிருமகளைத் தேவர் பெருமான் மணம் புரிய மன்ற லழகா லொருநகரொப் பதிக மின்றி மதுரைநகர் அன்று தானே தனக்கொப்ப தாகும் வண்ண மணியமைத்தார் இன்று தானே தனக்கதிக மென்னும் வண்ண மெழிலமைத்தார்.

தென்றல் நாடன் திருமகளை- தென்றல் தோன்றும் பாண்டி நாட்டினை உடையனாகிய மலயத்துவசன் திருமகளாகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரை, தேவர்பெருமான் மணம்புரிய-தேவதேவனாகிய சுந்தரபாண்டியன் திருமணம் புரிய, மன்றல் அழகால்- அத்திருமண அழகினால், ஒரு நகர் ஒப்பு அதிகம் இன்றி- மற்றொரு நகரம் ஈடும் எடுப்புமில்லையாக, மதுரை நகர் தனக்குத் தானே ஒப்பது ஆகும் வண்ணம்- மதுரைப்பதியானது தனக்குத்தானே ஒப்பாகுமாறு, அன்று அணி அமைத்தார்- அந்நாளில் அணி செய்தார்கள், இன்று- இப் பொழுது, தனக்குத்தானே அதிகம் என்னும் வண்ணம் எழில் அமைத்தார்- தனக்குத்தானே மிக்கது என்னும்படி அழகு செய்தார்கள். (12)

கலிவிருத்தம்

முன்னர் மாலை முடியணி சுந்தரத் தென்ன ரேற்றின் றிருமுகங் கண்டுதாழ்ந் தன்ன வாசக முட்கொண் டயற்புல மன்னர் மாதவர் யாரும் வருவரால்.

மாலைமுடி அணி- மாலை சூழ்ந்த முடியினை அணிந்த, சுந்தரத்தென்னர் ஏற்றின் திருமுகம்- ஆண்சிங்கம்போலும் சுந்தர பாண்டியனது திருமுகத்தை, முன்னர் கண்டு தாழ்ந்து- தமது முன் கண்டு வணங்கி, அன்ன வாசகம் உட்கொண்டு- அதில் வரைந்த வாசகங்களை மனத்திற் கொண்டு, அயல்புல மன்னர் மாதவர் யாரும் வருவர்- வேற்று நாட்டு மன்னர் யாவரும் பெரிய தவத்தினையுடைய முனிவர் யாவரும் வருகின்றார்கள். (13)

புரவி வெள்ளமும் போர்க்கரி வெள்ளமும் வரவிற் கால்வலி மள்ளரின் வெள்ளமும் விரவி யாழிய வெள்ளமு முள்ளுற இரவி தன்வழித் தோன்றல்வந் தெய்தினான்.

புரவி வெள்ளமும் போர்க்கரி வெள்ளமும்- குதிரை வெள்ளமும் போர் செய்தலையுடைய யானை வெள்ளமும், வரவில் கால் வலி மள்ளரின் வெள்ளமும்- விரைந்த செலவில் காற்றினைப்போலும் வலியினையுடைய வீரர்களின் வெள்ளமும் ஆகிய இவற்றுடன், ஆழிய வெள்ளமும் விரவி உள்ளுற- தேர் வெள்ளமும் கலந்து உள்ளே பொருந்த (இந்நால்வகைச் சேனையுடன்), இரவிதன் வழித்தோன்றல் வந்து எய்தினான்- சூரியன் வழித்தோன்றலாகிய சோழ மன்னன் வந்துசேர்ந்தான்.

கோடு வில்லொடு மேகக் குழாங்கண்மின் நீடு வாளோடு நேர்ந்தென மார்புதாழ்ந் தாடு குண்டலக் காதுடை யாடவர் சேட னீகத்துச் சேரன்வந் தீண்டினான்.

மேகக் குழாங்கள்- மேகக் கூட்டங்கள், கோடு வில்லொடுமின் நீடு வாளொடும் நேர்ந்தென- வளைந்த வில்லோடும் மின்னலாகிய மிக்க வாளோடும் வந்தாற்போல (வில்லோடும் வாளோடும் வந்த), மார்பு தாழ்ந்து ஆடு குண்டலக் காது உடை- மார்பு வரை தொங்கி அசையும் குண்டலத்தையணிந்த காதுகளையுடைய, ஆடவர்- வீரர்களாகிய, சேடு அனீகத்து- பெரிய சேனையையுடைய, சேரன் வந்து ஈண்டினான்- சேரமன்னன் வந்து சேர்ந்தான்.

கடலு முள்ளமுங் காற்றும்பல் வண்ணமும் உடலுங் கொண்டென வுந்துறு வாம்பரிப் படுக டற்குட் பரிதியிற் றோன்றினான் அடுப ரிப்பதி யாகிய வேந்தனே.

கடலும் உள்ளமும் காற்றும்- கடலும் மனமும் காற்றுமாகிய இம்மூன்றும், பல் வண்ணமும் உடலும் கொண்டென- பல நிறமும் பல உடலும் கொண்டாற்போல, உந்துறு வாம்பரி படுகடற்குள்- செலுத்தப்படுகின்ற தாவும் குதிரைப்படையாகிய ஆழ்ந்த கடலினுள், அடு பரிப்பதி ஆகிய வேந்தன்- கொல்லுதலையுடைய துரக பதியாகிய மன்னன், பரிதியில் தோன்றினான்- ஆதித்தனைப் போலத் தோன்றிவந்தான்.

அலகி லாவுத யந்தொறு மாதவர் அலகி லாருதித் தென்னப்பொன் னோடைசேர் அலகி லானைய னீகமொ டெய்தினான் அலகி லாற்றற் கயபதி யண்ணலே.

அலகு இலா உதயம் தொறும்- அளவில்லாத உதய மலைதோறும், அலகு இலார் ஆதவர் உதித்தென்ன- அளவில்லாத சூரியர் தோன்றினாற்போல, பொன் ஓடை சேர் அலகு இல் ஆனை அனீகமொடு- பொன்னாலாகிய பட்டமணிந்த அளவிறந்த யானைப் படையொடும், அலகு இல் ஆற்றல் கயபதி அண்ணல் எய்கினான்- அளவற்ற வலியையுடைய கயபதி என்னும் மன்னன் வந்து சேர்ந்தான்.

தொக்க மள்ள ரடிப்படு தூள்போய்த் திக்க டங்க விழுங்கித் திரைக்கடல் எக்கர் செய்ய வெழுந்தியங் கல்லென நக்க வேற்கை நரபதி நண்ணினான்.

தொக்க மள்ளர் அடிப்படு தூளிபோய்- நெருங்கிய வீரர்களின் அடிகளாலெழுந்த புழுதிபோய், திக்கு அடங்க விழுங்கி-திசைகள் அனைத்தையும் மூடி, திரைக்கடல் எக்கர் செய்ய-அலைகளையுடைய கடலைத் திடர் செய்யவும், எழுந்து இயம் கல்லென- எங்கும் பரவி இயங்கள் கல்லென்று ஒலிக்கவும், நக்க வேல்கை நரபதி நண்ணினான்- விளங்கிய வேற்படையை ஏந்திய கையையுடைய நரபதியென்னும் அரசன் வந்து சேர்ந்தான்.

மீன வேலையிற் கந்துக மேற்கொடு கூனல் வார்சிலை வஞ்சக் கொடுஞ்சமர்க் கான வாழ்க்கை யரட்டக் கரும்படை மான வேற்குறு மன்னவர் நண்ணினார்.

மீனவேலையில் கந்துகம் மேற் கொடு- மீன்களையுடைய கடலையொத்த குதிரைமேற் கொண்டு, கூனல் வார்சிலை- வளைந்து நீண்ட வில்லாற் புரியும், கொடும் வஞ்ச சமர்- கொடிய வஞ்சப் போரினையும், கான வாழ்க்கை- காட்டில் வாழும் வாழ்க்கையையும் உடைய, அரட்டக் கரும்படை- குறும்பராகிய கரிய படையுடன், மானவேல் குறு மன்னவர் நண்ணினார்- வலிய வேற்படையையுடைய குறுநில மன்னர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். (19)

சீனர் சோனகர் சிங்களர் கொங்கணர் மான வேல்வல மாளவர் சாளுவர் தான மாநிரைச் சாவக ராதியாம் ஏனை நாட்டுள மன்னரு மீண்டினார்.

சீனர் சோனகர் சிங்களர் கொங்கணர்- சீனரும் சோனகரும் சிங்களரும் கொங்கணரும், மானவேல் வல மாளவர் சாளுவர்- வலிய வேற் போரில் வல்ல மாளவரும் சாளுவரும், தானம் மா நிரைச் சாவகர் ஆதியாம்- மத நீரினையுடைய யானைக் கூட்டத்தையுடைய சாவகரும் முதலாகிய, ஏனை நாட்டு உள மன்னரும் ஈண்டினார்- மற்றை நாட்டிலுள்ள அரசர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். (20)

நூலொ டுந்துவக் குண்டு நுடங்குமான் றோலர் தூங்கு சுருக்குடைத் தானையர் கோல முஞ்சியர் கிஞ்சுகக் கோலினர் நாலு நூல்பயி னாவினர் நண்ணினார்.

நூலொடும் துவக்குண்டு நுடங்கும் மான் தோலர்- பூணூ லுடன் கட்டுண்டு அசையும் மான்றோலையுடையவரும், தூங்கு சுருக்குடைத்தானையர்-(முன்னே)தொங்குகின்றமடித்தலையுடைய ஆடையினரும், கோல முஞ்சியர்- அழகிய முஞ்சிப் புல்லாலாகிய அரை ஞாணையுடையவரும், கிஞ்சுகக் கோலினர்- முள் முருக்கங்கோலினையுடையவரும், நாலு நூல் பயில் நாவினர் நண்ணினார்- நான்கு மறைகளையும் பயிலுகின்ற நாவினையுடைய வரும் ஆகிய மாணவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். (21)

வட்ட நீர்க்கலக் கையினர் வார்ந்துதோள் விட்ட குண்டலக் காதினர் வேட்டதீத் தொட்ட கோலினர் வேள்வியிற் சுட்டநீ றிட்ட நெற்றிய ரில்லொடு நண்ணினார்.

வட்டம் நீர்க்கலம் கையினர்- வட்டமாகிய கமண்டல மேந்திய கையினரும், வார்ந்து தோள்விட்ட குண்டலக் காதினர்-நீண்டு தோள்வரையும் தொங்கவிட்ட குண்டலத்தையுடைய Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org செவியினரும், வேட்ட தீ தொட்ட கோலினர்- வேள்வி செய்வதற்குக் கருவியாகிய தீக்கடை கோலினரும், வேள்வியில் சுட்ட நீறு இட்ட நெற்றியர்- வேள்வியின்கண் நீற்ற திருநீற்றினையணிந்த நெற்றியினரும் ஆகிய வானப்பிரத்தர்கள், இல்லொடு நண்ணினர்- மனைவியரோடும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

முண்ட நெற்றியர் வெண்ணிற முரலர் குண்டி கைக்கையர் கோவணம் வீக்கிய தண்டு கையர்கற் றானையர் மெய்யினைக் கண்டு பொய்யினைக் காய்ந்தவர் நண்ணினார்.

முண்டம் நெற்றியர்- திருநீறணிந்த நெற்றியினரும், வெள் நிற மூரலர்- வெள்ளிய நிறத்தினையுடைய பல்லினரும், குண்டிகை கையர்- கமண்டல மேந்திய கையினரும், கோவணம் வீக்கிய தண்டு கையர்- கோவணம் யாத்த கோலினையேந்திய கையினரும், கல் தானையர்- கல்லாடையினரும், மெய்யினைக் கண்டு பொய்யினைக் காய்ந்தவர்- மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்து பொய்ப் பொருளை வெறுத்தவரும் ஆகிய துறவினர், நண்ணினார்- வந்து சேர்ந்தார்கள்.

தீந்தண் பாற்கடல் செந்துகிர்க் காட்டொடும் போந்த போன்மெயிற் புண்ணியப் பூச்சீனர் சேந்த வேணியர் வேத சிரப்பொருள் ஆய்ந்த கேள்வி யருந்தவ ரெய்தினார்.

தீந்தண்பால் கடல் செந்துகிர்க் காட்டொடும் போந்த போல்-இனிய குளிர்ந்த பாற்கடலானது சிவந்த பவளக்காட்டொடும் வந்ததுபோல், மெய்யில் புண்ணியப் பூச்சினர்- மேனியில் திருநீறு தரித்தவரும், சேந்த வேணியர்- சிவந்த சடையினை உடையவரும் ஆகிய, வேத சிரப்பொருள் ஆய்ந்த கேள்வி-உபநிடதப் பொருளை ஆராய்ந்த கேள்வியைடைய, அருந்தவர் எய்தினார்- அரிய தவத்தினையுடைய சைவ முனிவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஆதி சைவர் முதற்சைவ ரைவருங் கோதி லாவகச் சைவக் குழாங்களும் பூதி மேனியர் புண்ணிய வைந்தெழுத் தோது நாவின ரொல்லைவந் தெய்தினார். ஆதிசைவர் முதல் சைவர் ஐவரும்- ஆதிசைவர் முதலிய ஐவகைச் சைவர்களும், கோது இலா அகச் சைவக் குழாங்களும்-குற்றமில்லாத அகச் சமயிகளாகிய அறுவகைச் சைவக் கூட்டத்தாரும், பூதி மேனியர்- நீறு பூசிய மேனியராயும், புண்ணிய ஐந்து எழுத்து ஓது நாவினர்- புண்ணிய வடிவமாகிய திருவைச் தெழுத்தினைப் பயிலும் நாவினையுடையராயும், ஒல்லை வந்து எய்தினார்- விரைவில் வந்து சேர்ந்தார்கள். (25)

வெண்க எிற்றவன் வேரியந் தாமரைப் பெண்க எிப்புறு மார்பன் பிரமனோ டொண்க எிப்புற வும்பர் முதற்பதி னெண்க ணத்தவர் யாவரு மீண்டினார்.

வெண்களிற்றவன்- வெள்ளையானையையுடைய இந்திரனும், வேரி அம் தாமரைப் பெண் களிப்புறு மார்பன்- தேனையுடைய அழகிய தாமரை மலரை இருக்கையாகவுடைய திருமகள் இருந்து களிக்கும் மார்பினையுடைய திருமாலும், பிரமனோடு-பிரமனும், உம்பர் முதல் பதினெண் கணத்தவர்- தேவர் முதலாகிய பதினெண் கணத்தவரும், யாவரும்- மற்றையரும், ஒள் களிப்பு உற- சிறந்த மகிழ்ச்சி பொருந்த, ஈண்டினார்- வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அணைந்து கோயி லடைந்தரிச் சேக்கைமேற் குணங்க டந்தவன் கோமள வல்லயோ டிணங்கி வைகு மிருக்கைகண் டேத்தினார் வணங்கி னார்வணங் கும்முறை வாழ்த்தினார்.

அணைந்து கோயில் அடைந்து- வந்து திருக்கோயிலைச் சேர்ந்து, அரிச் சேக்கை மேல்- சிங்காதனத்தின் மேல், குணம் கடந்தவன் கோமளவல்லியோடு இணங்கி வைகும் இருக்கை கண்டு-குணங்களைக் கடந்த சுந்தரபாண்டியர் இளங்கொடிபோலும் தடாதகைப் பிராட்டியாரோடும் சேர வீற்றிருக்கும் இருப்பினைத் தரிசித்து, ஏத்தினார்- வணங்கும் முறை வணங்கினார் வாழ்த்தினார்-துதித்து வணங்கு முறையால் வணங்கி வாழ்த்தினார்கள். (27)

வீரைசெய் தார்முடிச் சுந்தர மீனவன் சுரர்கண் மாதவர் வேந்தர்க்குத் தொன்முறை வரீசை நல்கி யிருந்தனன் மன்னவன் திரும கன்மணஞ் செய்திறஞ் செப்புவாம். விரைசெய் தார் முடிச் சுந்தர மீனவன்- மணம் பொருந்திய மாலையை யணிந்த முடியினையுடைய சுந்தரபாண்டியன், சுரர்கள் மாதவர் வேந்தர்க்கு- தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும், தொன் முறை வரிசை நல்கி- தொன்றுதொட்டுள்ள முறைப்படி வரிசை அளித்து, இருத்தனன்- வீற்றிருந்தான், மன்னவன் திருமகன் மணம் செய்திறம் செப்புவாம்- (இனி) அப்பாண்டியன் திருமகனாகிய உக்கிரவழுதி திருமணம் புரியும் தன்மையைக் கூறுவாம். (28)

சோம சேகரன் றோகை வனப்பெலாங் கோம கன்கண் டுவப்பக் கொள்கைகண் டேம மேனிய னூல்வழி யார்க்குமத் தேமன் கோதை யுறுப்பிய றேற்றுவான்.

சோமசேகரன் தோகை வனப்பு எலாம்- சோம சேகரன் புதல்வியின் அழகு முழுவதையும், கோமகன் கண்டு உவப்ப-சுந்தரபாண்டியன் அறிந்து மகிழாநிற்க, அக் கொள்கை கண்டு- அத் தன்மையினையுணர்ந்து, ஏம மேனியன்- பொன் மேனியனாகிய குரு, நூல் வழி- உறுப்பியல் நூலின்படியே, யார்க்கும்- யாவருக்கும், அத் தேமன் கோதை- அந்தத் தேன்பொருந்திய மாலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய காந்திமதியின், உறுப்பு இயல் தேற்றுவான்-உறுப்புக்களின் இலக்கணத்தைத் தெளிவிக்கின்றான். (29)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம் பெருகநீண் டறவுங் குறுகிடா வாகிப் பிளந்திடாக் கடையவாய்த் தழைந்து கருவிவான் வண்டின் கணமெனக் கறுத்துக் கடைகுழன் நியன்மணங் கான்று புரையறச் செறிந்து நெறித்துமெல் லென்று புந்திகண் கவரநெய்த் திருண்ட மருமலர்க் குழலா டன்பதிக் கினிய மல்லல்வான் செல்வமுண் டாகும்.

அறவும் குறுகிட வாகி- மிக நீளாமலும் நீண்டு குறுகாமலும், பிளந்திடாக் கடையவாய்த் தழைந்து- பிளவு படாக நுனியினை யுடையவாய்த் தழைவுற்று, கருவிவான் வண்டின் எனக்கறுத்து- தொகுதியாகிய முகில்போன்றும் வண்டின் போன்றும் கறுத்து, நுனி குழன்று-கடை இயல்பாக மணம் கான்று-வீசி, மணம் புரை செறிந்து- குற்ற மற நெருங்கி, நெறித்து- அறல்பட்டு, மெல்லென்று- மெத்தென்று, புந்தி கண் கவர- (கண்டோர்) மனத்தையும் கண்களையும் கொள்ளை கொள்ள, நெய்த்து இருண்ட- நெய்ப்புற்று இருண்ட, மருமலர்க் குழலாள்- மணம் பொருந்திய மலர்களை யணிந்து கூந்தலையுடையவளின், பதிக்கு- நாயகனுக்கு, இனிய-இனிமையாகிய, வான்- சிறந்த, மல்லல் செல்வம் உண்டாகும்-மிக்க செல்வ முண்டாகும்.

திண்மத வேழ மத்தகம் போலத் திரண்டுயர் சென்னியா ளவடன் உண்மகிழ் கணவ னாயுணீண் டகில வுலகர சுரியனா மெட்டாந் தண்மதி போன்று மயிர்நரம் பகன்று தசைந்துமு விரலிடை யகன்ற ஒண்மதி நுதறன் பதிக்குநற் றிருவோ டுலப்பிலா ரோக்கிய முண்டாம்.

திண் மத வேழ மத்தகம் போல- திண்ணிய மதயானையின் மத்தகம் போன்று, திரண்டு உயர் சென்னியாளவள்- திரண்டு உயர்ந்த தலையினை யுடையாளின், உள் மகிழ் கணவன்-மனமகிழும் நாயன், ஆயுள் நீண்டு அகில உலகு அரசு உரியனாம்- வாழ்நாள் மிக்கு எல்லா வுலகங்களையும் அரசாளுதற் குரியனாவன், தண்- குளிர்ச்சி பொருந்திய, எட்டாம் மதிபோன்று- எண்ணுட் பக்கத்து மதியைப் போன்று, மயிர் நரம்பு அகன்று- மயிரும் நரம்பும் இல்லாமல், தசைந்து-தசைப்பற்றுடையதாய், மூவிரல் இடை அகன்ற- மூன்று விரல் அளவு இடையே விரிந்த, ஒள்மதி நுதல் தன்பதிக்கு-ஒள்ளிய மதிக்கின்ற நெற்றியையுடையாளின் நாயகனுக்கு, நல் திருவோடு உலப்பு இல் ஆரோக்கியம் உண்டாம்- நல்ல செல்வமும் கெடுதலில்லாத உடல் நலமும் உண்டாகும். (31)

கண்கடை சிவந்தான் பாலென வெளுத்து நடுவிழி கழியவுங் கரிதாய் எண்கவி னடைந்து கோமள மாகி யிமைகரு மயிர்த்தெனி னினிய ஒண்கரும் புருவங் குனிசிலை யொத்த தத்தமி லொத்திரு தொளையும் பண்கொள வுருண்டு துண்டமெட் போது பதுமமேற் பூத்தது போலும். கண் கடை சிவந்து- கண்ணானது கடையிற் சிவந்து, ஆன்பாலென வெளுத்து- பசுவின் பால்போல வெளுத்து, நடுவிழி கழியவும் கரிதாய்- விழியின் நடு மிகவும் கருமையாயிருக்கப்பெற்று, எண் கவின் அடைந்து- மதிக்கத்தக்க அழகுபெற்று, கோமளம்ஆகி- (நோக்குவார்க்குப்) பொலிவினையுடையதாய், இமை கரு மயிர்த்து எனின்- இமையானது கருமயிரினையுடையவாக இருக்கப் பெற்றால், இனியது- (அது) இன்பந்தருவதாம்- ஒன் கரும் புருவம்- ஒள்ளிய கரிய புருவங்கள், குனிசிலை ஒத்த- வளைந்த வில்லைப்போன்றன (ஆயின் நல்லனவாம்), துண்டம்- நாசியானது, இரு தொளையும் தத்தமில் ஒத்து- இரண்டு தொளையும் வேறுபாடின்றித் தம்மில் ஒத்து, பண் கொள உருண்டு- அழகு பெற உருட்சியுடைத்தாகி, எள் போது பதும் மேல் பூத்தது போலும்- எள்ளின் மலர் தாமரை மலரின் மேல் மலர்ந்தது போலும்- எள்ளின் மலர் தாமரை மலரின் மேல் மலர்ந்தது போலும்- (முகத்தில் விளங்குமாயின் நன்மையாம்).

வள்ளைபோல் வார்ந்து தாழ்ந்திரு செவியு மடற்சுழி நல்லவாய் முன்னர்த் தள்ளிய காது மனோகர மாகுந் தன்மையா னன்மையே தழைக்கும் ஒள்ளிய கபோலம் வட்டமாய்த் தசைந்திட் டுயர்ந்துகண் ணாடிமண் டிலம்போ றெள்ளிய வூற்ற மினியது நன்றென் றோதினான் றிரைகடற் செல்வன்.

இருசெவியும்- இரண்டு செவிகளும், வள்ளைபோல் வார்ந்து-வன்ளைத் தண்டுபோல வார்தலையுடையனவாய், தாழ்ந்து மடல் சுழி நல்லவாய்- தாழ்ந்து மடலின் சுழிகள் நல்லனவாய், முன்னர்த் தள்ளிய காது- முன்னே தன்ளியன (ஆயின் அச்) செவிகள், மனோகரமாகும் தன்மையால் நன்மையே தழைக்கும்-அழகியனவாந் தன்மையால் நன்மையே தழையச் செய்யும், ஒள்ளிய கபோலம்- ஒளி பொருந்திய கபோலமானது, வட்டவடிவினதாய், தசைந் வட்டமாய்-திட்டு உயர்ந்து-தசைப்பற்றுடையதாய் உயர்ந்து, கண்ணாடி மண்டிலம் போல்-கண்ணாடி வட்டம் போல, தெள்ளிய ஊற்றம் இனியது நன்று என்று- தெளிவுடைய பரிசம் இனியதாயின் நன்மை என்று, திரை கடல் செல்வன் ஓதினான்- அலை தலையுடைய கடலின் செல்வனாகிய வருணன் கூறினான். (33)

கொவ்வைவா யதரந் திரண்டிரு புடையுங் குவிந்துசேந் திரேகைநேர் கிடந்தால் அவ்வணி யிழைதன் னன்பனுக் கென்று நண்புரு வாகுமெண் ணான்கு வல்லவா ளெயிறு மிடைவெளி யின்றி வார்ந்து மேல் கீழிரண் டொழுங்குஞ் செவ்வனேர்ந் தாவின் பாலென வெள்கித் திகழினன் றென்பர் நூறெளிந்தோர்.

கொவ்வை வாய் அதரம்- கொவ்வைக் கனிபோலும் வாயின் இதழ், திரண்டு இருபுடையும் குவிந்து சேந்து- திரண்டு இரண்டு பக்கமும் குவிந்து சிவந்து, நேர் இரேகை கிடந்தால்-நேரில் இரேகை இருக்குமாயின், அவ்வணி இழை- அந்த அழகிய அணியினையுடைய பெண், தன் அன்பனுக்கு என்றும் நண்பு உருவாகும்- தன் நாயகனுக்கு எஞ்ஞான்றும் நட்பின் வடிவாகியிருப்பாள், வல்ல வாள் எண்ணான்கு எயிறும்- வலிய ஒளியுள்ள முப்பத்திரண்டு பற்களும், இடைவெளியின்றி இன்று வார்த்து- இடைவெளியில்லாமல் நெருங்கிய ஒழுங்கின வாய், மேல் கீழ் இரண்டு ஒழுங்கும்-மேலும் கீழுமாகிய இரண்டு வரிசைகளும், செவ்வன் சேர்த்து- நேராகத் தம்முள் ஒத்து, ஆவின் பாலென வெள்கி-பசுவின் பால்போல வெண்மையுடையன வாய், திகழின்-விளங்குமாயின், நூல் தெளிந்தோர் நன்று என்பர்- உறுப்பு நூலுணர்ந்தோர் நன்மை என்று கூறுவர். (34)

மெல்லிதாய்ச் சிவந்து கோமள மான நாவினாள் வேட்டவேட் டாங்கே வல்லைவந் தெய்த நுகர்ந்திடுந் தசைந்து வட்டமா யங்குல மிரண்டின் எல்லைய தாகி மஞ்சுள மாகி யிருப்பது சுபுக நன் றென்பர் அல்லியங் கமலம் போன்மணந் திருடீர்ந் தவிர்மதி போல்வது முகமே.

மெல்லிது ஆய் சிவந்து கோமளம் ஆன நாவினாள்-மென்மையுடையதாய்ச் சிவந்து இளமை பொருந்திய நாவினையுடையாள், வேட்ட வேட்டாங்கே வல்லை வந்து எய்த நுகர்ந்திடும்- விரும்பியன விரும்பியவாறே விரைய வந்து பொருந்த நுகருவாள், சுபுகம்- மோவாயானது, தசைந்து வட்டமாய்-தசைப் பற்றுடையதாய் வட்டமாய், அங்குலம் இரண்டின் எல்லையது ஆகி- இரண்டங்குல அளவினையுடையதாய், மஞ்சுளமாகி இருப்பது நன்று என்பர்- அழகிய தாயிருத்தல் நன்மை என்று கூறுவர் பெரியார், முகம்- முகமானது, அல்லி அம் கமலம் போல் மணந்து- அகவிதழையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போல மணம் வீசி, இருள் தீர்ந்து அவிர் மதி போல்வது-களங்கமின்றி விளங்கும் திங்களைப்போன்று (தண்ணொளி) உடைத்தாயிருத்தல் (நன்மையாம்).

திரைவளைக் கழுத்துத் தசைந்துநால் விரலி னளவதாய்த் திரண்டுமுன் றிரேகை வரைபடிற் கொழுந னகிலமன் னவனா மார்பகந் தசைந்துமு வாறு விரலள வகன்று மயிர்நரம் பகன்று மிதந்ததேல் விழுமிதாம் வேய்த்தோள் புரையறத் தசைந்து மயிரகன் றென்பு புலப்படா மொழியகோ மளமாம்.

திரைவளைக் கழுத்து- கடலிற்றோன்றிய சங்குபோலும் கழுத்து, தசைந்து- தசைவுற்று, நால்விரலின் அளவது ஆய்- நான்கு அங்குல அளவினையுடைய தாய், திரண்டு- உருட்சியாய், மூன்று இரேகை வரைபடின்- மூன்று இரேகையாகிய வரையினைப் பொருந்தியிருக்குமாயின், கொழுநன் அகில மன்னவன் ஆம்- அப்பெண்ணின் கணவன் எல்லாவுலகிற்கும் அரசனாவான், மார்பகம்- மார்பிடமானது, தசைந்து- தசையுடையதாய், மூவாறு விரல் அளவு அகன்று- பதினெட்டங்குல அளவு பரந்து, மயிர் நரம்பு அகன்று மிதந்ததேல் விழு மிது ஆம்- மயிரும் நரம்புமில்லாமல் உயர்ந்திருக்குமாயின் நன்மையுடையதாம், வேய்த்தோள்- மூங்கில்போன்ற தோள்கள், புரை அறத் தசைந்து- குற்றமறத் தசைப்பற்று உடையனவாய், மயிர் அகன்று- மயிரில்லாமல், என்பு புலப்படா மொழிய- எலும்பு தோன்றாத மொழிகளையுடையன (ஆயின்), கோமளம் ஆம்- நன்மையாம்.

செங்கைநீண் டுருண்டு கணுக்கள்பெற் றடைவே சிறுத்திடிற் செல்வமோ டின்பந் தங்கும்வள் ளுகிர்சேந் துருண்டுகண் ணுள்ளங் கவர்வதாய்ச் சரசரப் பகன்றால் அங்கவை நல்ல வகங்கைமெல் லெனச்சேந் திடைவெளி யகன் நிடை யுயர்ந்து மங்கல மாய்ச்சில் வரைகளி னல்ல விலக்கண வரையுள மாதோ.

செங்கை- சிவந்த கைகள், நீண்டு உருண்டு கணுக்கள் பெற்று அடையவே சிறுத்திடில்- நீண்டு உருண்டு கணுக்களையுடையன வாய் முறையே சிறுத்திருக்குமாயின், செல்வமோடு இன்பம் தங்கும்- பொருளோடு இன்பமும் நிலைபெறும், வள் உகிர் சேந்து உருண்டு- கூரிய நகங்கள் சிவந்து உருண்டு, கண் உள்ளம் கவர்வதாய்- (கண்டோரின்) கண்ணையும் மனத்தையும் கொள்ளை கொள்வனவாய், சர சரப்பு அகன்றால்- சருச்சரை ஒழிந்துளவாயின், அவை நல்ல-அவை நல்லனவாம், அகங்கை- அகங்கைகள், மெல்லெனச் சேந்து- மென்மையுடையவாய்ச் சிவந்து, இடைவெளி அகன்று இடை உயர்ந்து- இடை வெளியின்றி நடுவில் உயர்ந்து, மங்கலமாய்- பொலிவையுடையனவாய், சில் வரைகளின் இலக்கணவரை உள- சிலவாகிய இரேகைகளில் உத்தம இலக்கணம் வாய்ந்த இரேகைகள் உள்ளன (ஆயின்), நல்ல-நன்மையுடையனவாம். (37)

முத்தணி தனங்கள் கடினமாய்த் தசைந்து வட்டமாய் முகிழ்த்திரு கடநேர் ஒத்திறு மாந்தீர்க் கிடையற நெருங்கி யுள்ளன மெலிந்தமர்ந் துரோம பத்திபெற் றயலே மயிர்நரம் பகன்ற பண்டியா ளுண்டி வேட்டாங்கே துய்த்திடு நாபி வலஞ்சுழித் தாழ்ந்தாற் றொலைவிலாத் திருவளம் பெருகும்.

முத்து அணி தனங்கள்- முத்து மாலை அணிந்த கொங்கைகள், கடினமாய்- இறுகியனவாய், தசைந்து- தசைப்பற்றுடையன வாய், வட்டமாய் முகிழ்த்து- வட்டமாக அரும்பி, இருகடம் நேர் ஒத்து-இரண்டு குடங்களைப் போன்று, இறுமாந்து- இறுமாத்தலுற்று, ஈர்க்கு இடை அற நெருங்கி உள்ளன- ஈர்க்கானது இடையில் நெருங்கியிருப்பன வண்ணம் (ஆயின் புகாத நன்மை மெலிந்து யுடையனவாம்), அமர்ந்து-குழைவுடையதாய்ப் உரோம பத்தி பெற்று- (சகவில்) மயிர் பெற்று, அயலே மயிர் நரம்பு அகன்ற பண்டியாள்- பக்கத்தே

மயிரும் நரம்பும் இல்லாத வயிறுடையவள், வேட்டாங்கே உண்டி துய்த்திடும்- விரும்பியபடியே சிறந்த உணவினை நுகர்வாள், நாபி வலம் சுழித்து ஆழ்ந்தால்- நாபியானது வலமாகச் சுழித்து ஆழமுடையதாயின், தொலைவு இலாத் திருவளம் பெருகும்- கெடுதலில்லாத செல்வ வளம் பெருகும். (38)

இடைபயிர் நரம்பற் றிருபதோ டொருநான் கெழில்விர லளவொடு வட்ட வடிவதாய்ச் சிறுகி மெலிவது நிதம்ப மத்தகம் யாமையின் புறம்போற் படிவநே ரொத்த னன்றிரு குறங்கும் படுமயி ரென்பகன் றியானைத் தடவுடைக் கையுங் கரபமுங் கதலித் தண்டுமொத் திருக்கினன் றென்ப.

இடை- மருங்குலானது, மயிர் நரம்பு அற்று- மயிரும் நரம்பும் இன்றி, இருபதோடு ஒரு நான்கு எழில் விரல் அளவொடு- இருபத்து நான்கு அழகிய விரலினளவினோடு, வட்ட வடிவதாய்ச் சிறுகி மெலிவது-வட்ட வடிவின தாய்ச் சிறுத்துத் தளர்வது (ஆயின் நன்மையாம்), நிதம்பம்- அல்குலானது, மத்தகம் யாமையின் புறம் போல் யானையின் மத்தகமும் யாமையின் முதுகும் போல, படிவம் நேர் ஒத்தல் நன்று- வடிவு சமமாயிருத்தல் நன்மையாம், இருகுறங்கும் இரண்டு தொடையும், படுமயிர் என்பு அகன்று- உண்டாகும் மயிரும் எலும்பும் நீங்கி, யானை தட உடைக்கையும் யானையினது பெருமை பொருந்திய துதிக்கையையும், கரபமும்- கையினடியையும், கதலித் தண்டும்- வாழைத் தண்டையும், ஒத்திருக்கில் நன்று என்ப ஒத்திருக்குமாயின் நன்மை என்று கூறுவர்

அங்கமுண் மறைந்து வட்டமாய்த் தசைவ தணிமுழந் தாண்மயிர் நரம்பு தங்கிடா தடைவே யுருட்சியாய்ச் சிறுத்துச் சமவடி வாயழ கடைந்த சங்கையாஞ் சிரையென் பறத்தசைத் தியாமை முதுகெனத் திரண்டுயர்ந் தழகு மங்கலம் பொலிந்த புறவடி மடந்தை மன்னவன் பன்னியா மன்னோ.

அணி முழந்தாள்- அழகிய முழங்கால், அங்கம் உள் மறைத்து-எலும்பு வெளித்தோன்றாமல் உள்ளே மறைந்து, வட்டமாய்- வட்ட வடிவாய், தசைவதி- தசைப்பற்றுடையதாயின் (நன்மை யாம்), சங்கை- கணைக்கால்கள், மயிர் நரம்பு தங்கிடாது- மயிரும் நரம்பும் இல்லாமல், உருட்சியாய் அடைவே சிறுத்து- திரண்டு முறையே சிறுத்து, சமவடிவாய் அழகு அடைந்தவாம்- (தம்மில்) ஒத்த வடிவாய் அழகுடையனவாயின் (நன்மை) ஆகும், சிரை என்பு அறத்தசைந்து-நரம்பும் எலும்பும் இன்றித் தசைந்து, யாமை முதுகு எனத் திரண்டு உயர்ந்து- யாமையின் முதுகுபோலத் திரண்டு உயர்ந்து, அழகு மங்கலம் பொலிந்த- அழகினாலும் பொலிவினாலும் விளங்கிய, புற அடி மடந்தை- புறவடியினையுடைய பெண், மன்னவன் பன்னி ஆம்- அரசனுக்கு மனைவியாவாள். (40)

அல்லியங் கமலக் கால்விர லுயர்ந்து தூயவா யழகவாய்க் கழுநீர் மெல்லிதழ் நிரைத்தாங் கொழுங்குறத் திரண்டு வாலுகிர் வெண்மதிப் பிளவு புல்லிய போன்று மெல்லிய வாகிப் புகரறத் தசைந்தன வகத்தாள் சொல்லிய தசைவு மென்மையுஞ் சமமுந் துகளறப் படைத்தன நன்றால்.

அல்லி அம் கமலக் கால் விரல் அகவிதழையுடைய அழகிய தாமரை மலர் போன்ற காலின் விரல்கள், உயர்ந்து தூயவாய் அழகவாய்-உயர்ந்து தூய்மையுடையனவாய் அழகியனவாய், கழு நீர் மெல் இதழ் நிரைத்தாங்கு- செங்கழுநீர் மலரின் மெல்லிய இதழ்களை வரிசைப்பட வைத்தாற் போல, ஒழுங்கு உறத்திரண்டு ஒழுங்கு பெறத்திரண்டு, வால் உகிர்- வெள்ளிய நகங்கள், வெள் மதிப் பிளவு புல்லிய போன்று-வெள்ளிய மதியின் பிளவுகள் அவ் விரல்களைப் பொருந்தியன போலப் (பொருத்தப் பெற்று), மெல்லியவாகி- மென்மையுடையனவாய், புகர் அறத் தசைந்தன (நன்று)- குற்றமின்றித் தசையுடையனவாயின் நன்மையாம், அகத்தாள் உள்ளங் கால்கள், சொல்லிய தசைவும் மென்மையும் சமமும் துகள் அறப் படைத்தன நன்று நூலிற் கூறிய தன்மையும் பற்றும் மென்மைத் குற்றமறப் தசைப் சமனாதலும (41)பெற்றனவாயின் நன்மையாம்

வண்ணமாந் தளிர்போற் சிவந்தெரி பொன்போல் வைகலும் வெயர்வையற் றாகம் உண்ணமா யிருக்கிற் செல்வமுண் டாகு மொண்மணம் பாடலங் குவளை தண்ணறா முளர் மல்லிகை நறுந்தண் சண்பகம் போல்வன வாகும் பண்ணவாங் கிளவி குயில்கிளி யாழிற் படின்வரும் பாக்கிய மென்ன.

ஆகம்- உடம்பு, வண்ணம் மாந்தளிர் போல்- செந்நிறமுடைய மாந்தளிர் போலவும், எரி பொன் போல் சிவந்து- விளங்கும் பொன் போலவும் செந்நிறம் வாய்ந்து, வைகலும் வெயர்வை அற்று- எஞ்ஞான்றும் வெயர்வரும்பாமல், உண்ணமாய் இருக்கில்- வெம்மையாய் இருக்குமாயின், செல்வம் உண்டாகும்-செல்வம் உளதாகும், ஒள்மணம்- (அவ்வுடலின்) மிக்க மணமானவை, பாடலம்- பாதிரி மலரும், குவளை- நீலோற்பல மலரும், தண் அறா முளரி- தட்பம் நீங்காத தாமரை மலரும், மல்லிகை- மல்லிகை மலரும், நறுந்தண் சண்பகம்- இனிய குளிர்ந்த சண்பக மலரும் ஆகிய இவற்றின் மணங்களை, போல்வன ஆகும்- ஒத்தன வாதல் வேண்டும், பண் அவாம் கிளவி- இசையும் விரும்புகின்ற மொழி, குயில் கிளி யாழின் படின்- குயிலும் கிளியும் யாழுமாகிய இவற்றின் ஓசை போல இருக்கின், பாக்கியம் வரும் என்னா- பாக்கியம் வரும் என்று (42)கூறி.

அறுசிரடியாசிரியவிருத்தம்

கருங்குழற் கற்றை தொட்டுச் செம்மலர்க் காலி னெல்லை மருங்குனல் கூர்ந்தகன்னி வடிவெலாம் வாக்கின் செல்வன் ஒருங்குநூ லுணர்வாற் றெள்ளி யிம்பரின் றும்பர் தேத்தும் இரங்குமிக் குயிலன் னாண்மெய் யிலக்கண மரிய தென்றான்.

நல்சுர்ந்த மருங்குல் கன்னி- சிறுகிய இடையினையுடைய காந்திமதியின், கற்றைக் கருங்குழல் தொட்டு- திரண்ட கரிய கூந்தல் முதல், செம்மலர்க்காலின் எல்லை வடிவு எல்லாம்- செந்தாமரை மலர் போன்ற காலின் வரையுள்ள உறுப்புகளனைத்தையும், வாக்கின் செல்வன்- மொழிச் செல்வனாகிய வியாழ குரவன், நூல் உணர்வால் ஒருங்கு தெள்ளி- உறுப்பு நூலின் உணர்ச்சியால் ஒரு சேர ஆராய்ந்து, அன்னாள் இக்குயில் மெய் இலக்கணம்-இரங்கும் காந்திமதியின் குயில் அது போன்ற இக் கூவுகின்ற உறுப்பிலக்கணமும், இம்பர் இன்- இவ் வுலகத்தில் இல்லை, உம்பர் தேத்தும் அரியது என்றான்- விண்ணுலகத்தும் இல்லை என்று கூறினான். (43) அங்கது கேட்டோர் யாரு மகங்களி துளும்ப விப்பாற் கொங்கலர் நறுந்தார்க் குஞ்சி யுக்கிர வழுதி போந்து மங்கல வரிசை மாண மத்தமான் சுமந்த வையைச் சங்கெறி துறைநீ ராடித் தகுங்கடி வனப்புக் கொள்வான்.

அங்கு அது கேட்டோர் யாரும் அகம் களி துளும்ப- அங்கு அதனைக் கேட்ட அனைவரும் மனம் மகிழ் சிறந்திருக்க, இப் பால்- பின்பு, கொங்கு அலர் நறுந்தார்க் குஞ்சி உக்கிர வழுதி போந்து- மகரந்தத்துடன் மலர்ந்த நறு மணமுடைய மலர் மாலையை அணிந்த சிகையினையுடைய உக்கிர வழுதி (அவணின்றும்) எழுந்து, மங்கல வரிசை மாண-அட்ட மங்கல வரிசைகளும் சிறக்க, மத்தமான் சுமந்த- மதச் செருக்குடைய யானையால் சுமந்து வரப் பெற்ற, வையைவையையாற்றின், சங்கு எறி துறை நீர் ஆடி- சங்குகளை வீசும் துறையின் நீரில் ஆடி, தகும் கடி வனப்புக் கொள்வான்-சிறந்த திருமணக் கோலம் கொள்ளத் தொடங்கினான். (44)

கட்டவிழ் கண்ணி வேய்ந்து மான்மதக் கலவைச் சாந்தம் மட்டனஞ் செய்து முத்தான் மாண்கலன் முழுதுந் தாங்கி விட்டவிர் கலைவான் றிங்கள் வெண்கதிர்ச் செல்வன் போல்வந் திட்டபூந் தவிசின் மேற்கொண் டிருந்தனன் சங்க மேங்க.

கட்டு அவிழ் கண்ணி வேய்ந்து- முறுக்கு அவிழ்ந்த மலர் மாலை சூடி, மான்மதக் கலவைச் சாந்தம் மட்டனம் செய்து- மிருக மதங் கலந்த கலவையாகிய சந்தனத்தை அப்பி, முத்தால் மாண் முழுதும் தாங்கி- முத்துக்களால் மாட்சிமைப்பட்ட அணிகளனைத்தையும் அணிந்து, விட்டு அவிர் கலைவான் திங்கள் வெண் கதிர்ச் செல்வன் போல் வந்து-விட்டு (விட்டு) விளங்கும் கலையினைடைய வானின்கண் உள்ள திங்களாகிய வெள்ளிய கிரணத்தையுடைய சந்திரன் போல வந்து, இட்ட பூத்தவிசின்- கல்யாண மண்டபத்தில் இட்ட அழகிய ஆதனத்தின் மேல், சங்கம் ஏங்க மேற்கொண்டு இருந்தனன்- சங்கங்கள் ஒலிக்க ஏறியிருந்தான். (45)

அந்நிலை மணநீ ராட்டி யருங்கலப் போர்வை போர்த்த கன்னியைக் கொணர்ந்து நம்பி வலவயிற் கவின வைத்தார் பன்னியோ டெழுந்து சோம சேகரன் பரனும் பங்கின் மன்னிய வுமைய மாக மதித்துநீர்ச் சிரகந் தாங்கி.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அந்நிலை- அப்பொழுது, மணநீர் ஆட்டி- மணம் பொருந்திய நீரில் மூழ்குவித்து, அருங்கலப் போர்வை போர்த்த கன்னியை கொணர்ந்து- அரிய அணிகலனாகிய போர்வையால் போர்க்கப்பட்ட காந்திமதியைக் கொண்டு வந்து, நம்பி வலவயின் கவின வைத்தார்- உக்கிரகுமரனது வலப்பக்கத்தில் அழகு பெற வைத்தனர், சோம சேகரன் பன்னியோடு எழுந்து- சோம சேகரனானவன் தன் மனைவியோடு மெழுந்து, பரனும் பங்கில் மன்னிய உமையுமாக மதித்து- (அம் மண மக்களைச்) சிவபிரானும் அவன் பாகத்தில் நிலைபெற்ற உமைப் பிராட்டியமாகக் கருதி, நீர்ச் சிரகம் தாங்கி- நீர் நிறைந்த கரகத்தைக் கையில் ஏந்தி. (46)

மங்கல நீரா னம்பி மலரடி விளக்கி வாசக் கொங்கலர் மாலை சூட்டிக் குளிர்மது பருக்க மூட்டி நங்கைதன் கையைப் பற்றி நம்பிதன் கையி லேற்றிப் புங்கவ ரறிய நன்னீர் மந்திரம் புகன்று பெய்வான்.

மங்கல நீரால் நம்பி மலர் அடி விளக்கி- நலன் நிறைந்த அந்நீரினால் உக்கிர வழுதியின் மலர் போன்ற திருவடிகளை விளக்கி, வாசக் கொங்கு அலர்மால சூட்டி- மணம் பொருந்திய மகரந்தத்தொடு மலர்ந்த மலர் மாலையை அணிவித்து, குளிர் மது பருக்கம் ஊட்டி- குளிர்ந்த மதி பருக்கத்தினை உண்பித்து, நங்கை தன் கையைப் பற்றி- பெண்ணின் கையைப் பிடித்து, நம்பி தன் கையில் ஏற்றி- மண மகன் கையில் வைத்து, புங்கவர் அறிய- தேவர்கள் அறிய, மந்திரம் புகன்று நல் நீர் பெய்வான்- மந்திரங் கூறி நல்ல நீரினை வார்ப்பவன்.

இரவிதன் மருமான் சோம சேகர னென்பேன் றிங்கள் மரபினை விளக்க வந்த சுந்தர மாறன் மைந்தன் உரவுநீர் ஞாலந் தாங்கு முக்கிர வருமற் கின்றென் குரவலர்க் கோதை மாதைக் கொடுத்தன னெனநீர் வார்த்தான்.

இரவி தன் மருமான் சோம சேகரன் என்பேன்- சூரியன் மரபினனாகிய சோம சேகரனென்னும் பெயரையுடைய யான், திங்கள் மரபினை விளக்க வந்த சுந்தர மாறன் மைந்தன்- சந்திர குலத்தை விளக்கும் படி வந்தருளிய சுந்தர பாண்டியரின் திருப்புதல்வனாகிய, உரவு நீர் ஞாலம் தாங்கும் உக்கிர வருமற்கு- கடல், சூழ்ந்த உலகத்தைப் பாதுகாக்கும் உக்கிரவன்மனுக்கு, என் குரவு அலர் கோதை மாதை-

noolaham.org | aavanaham.org

என் புதல்வியாகிய குராமலரையணிந்த கூந்தலையுடைய காந்தியமதியை, இன்று- இப்பொழுது, கொடுத்தனன் என நீர் வார்த்தான்- கொடுத்தே னென்று தாரை வார்த்தான். (48)

மைந்துறு மடங்கற் றிண்கான் மணிவட வயிர வூசல் ஐந்துடன் பதஞ்செய் பஞ்சி யணையினோ டன்னத் தூவிப் பைந்துகி லணையீ ரைந்து பவளவாய்ப் பசும்பொன் மேனி இந்திர மணிக்கட் பாவை விளக்குநான் கிரட்டி யென்ப.

மைர்ந்து உறு மடங்கல் திண் கால்- வலிமை மிக்க சிங்கத்தின் திண்ணிய கால் போன்ற காலுள்ள, மணிவட வயிர ஊசல் ஐந்துடன்-முத்துவடம் பூட்டிய வயிரத்தாலாகிய ஊசல் ஐந்தும், பதம் செய் பஞ்சி யணையினோடு- பதஞ் செய்த பஞ்சு பெய்த அணை (பத்தும்), அன்னத்தின் தூவி பைந்துகில் அணை ஈரைந்தும்- அன்னத்தின் தூவி பெய்த மெல்லிய ஆடையாலமைந்த அணை பத்தும், பவளவாய்-பவளத்தாலாகிய வாயும், பசும் பொன்மேனி- பசிய பொன்னாலாகிய உடலும், இந்திரமணிக்கண்- இந்திர நீலக்கல்லாலாகிய கண்களும் உடைய, பாவை விளக்கு நான்கு இரட்டி- பாவை விளக்கு எட்டும். (49)

அட்டில்வா யடுக்குஞ் செம்பொற் கலங்கணூ றம்பொன் வாக்கி இட்டிழை மணிக்க ளாஞ்சி யேழுபொற் கவரி யெட்டு விட்டொளிர் பசும்பொற் கிண்ணப் பந்திசூழ் விளங்க நாப்பண் நட்டபொற் காலி னோடு நகைமணிக் கலநூ றென்ப.

அட்டில் வாய் அடுக்கும் செம்பொன் கலங்கள் நூறு- அடுக்களையில் அடுக்கப்பெறும் சிவந்த பொன்னாலாகிய பாத்திரங்கள் நூறும், அம்பொன் வாக்கி- அழகிய பொன்னால் வார்த்து, மணி இட்டு இழை களாஞ்சி ஏழு- மணிகளைப் பதித்து இழைத்த படிக்கம் ஏழும், பொன் கவரி- எட்டு பொன்னாலாகிய காம்பினையுடைய சாமரை எட்டும், விட்டு ஒளிர் பசும் பொன் கிண்ணப் பந்தி சூழ் விளங்க-ஒளிர் விட்டு விளங்கும் பசும் பொன்னாலாகிய கிண்ண வரிசை சூழ்ந்து விளங்க, நாப்பண் நட்ட பொன் காலினோடு- நடுவே நட்ட மணிக்கலம் பொன்னாலாகிய காலுடன் ьпрш, நகை நூறு-ஒளி பொருந்திய மாணிக்கப் பாத்திரங்கள் நூறும். (50)

பெருவிலை யாரப் பேழை யாயிரம் பெற்ற நுண்டு சருவிலைப் பட்டு வெவ்வே றமைத்தன பேழை முந்நூ றுருவமு தெழுதிச் செய்த வோவியப் பாவை யன்னார் திருமணிக் கலனோ டேவற் சேடிய ரெழுநூற் றைவர்.

பெருவிலை ஆரப் பேழை- மிக்க விலையுள்ள முத்து மாலை வைத்திருக்கும் பெட்டி (முந்நூறும்), ஆயிரம் பெற்ற நுண் தூசு- ஆயிரம் பொன் விலையடைய மெல்லிய வெண்டுகிலும், அரு விலைப் பட்டு- மதித்தற்கரிய விலையுள்ள பட்டும் ஆகிய இவைகளை, வெவ்வேறு அமைத்தன பேழை முந்நூறு-வேறு வேறாக வைக்கப் பெற்ற பெட்டி முந்நூறு, திருமணிக் கலனோடு- சிறந்த மாணிக்க அணிகளோடு, அமுது உருவ எழுதிச் செய்த ஓவியப் பாவை அன்னார்- அமிழ்தத்தில் (கோலினைச் தோய்த்து) உருவம் வரைந்து செய்த சித்திரப் பாவையை ஒத்தவராகிய, ஏவல் சேடியர் எழுநூற்று ஐவர்-(51)ஏவல் செய்யும் சிலதியர் எழுநூற்றைவரும்.

விளைவொடு முன்று முதூர் மின்னுவிட் டெறியுஞ் செம்பொன் அளவிரு கோடி யின்ன வரும்பெறன் மகட்குச் செல்வ வளமுற வர்சை யாக வழங்கினான் முழங்கி வண்டு திளைமதுக் கண்ணிச் சோம சேகர மன்னன் மாதோ.

விளைவொடு மூன்று மூதூர்- விளைந்த கழனிகளுடன் கூடிய மூன்று பெரிய ஊர்களும், மின்னு விட்டு எறியும் செம்பொன் அளவு இரு கோடி- ஒளிவிட்டு வீசும் செம் பொன் இரண்டு கோடி அளவும், இன்ன- இவை போல்வன பிறவும், அரும் பெறல் மகட்கு- பெறுதற்கரிய தன் புதல்விக்கு, வண்டு முழங்கித் திளை மதுகண்ணிச் சோமசேகர மன்னன்-வண்டுகள் ஒலித்துத் திளைக்கின்ற தேனினையுடைய மாலையையணிந்த சோமசேகர மன்னன், செல்வவளம் உற வரிசையாக வழங்கினான்- செல்வ வளத்திற்கேற்ப வரிசையாகக் கொடுத்தான். (52)

ஆர்த்தன வியங்க ளெல்லா மமரர்மந் தார மாரி தூர்த்தனர் வேள்விச் செந்தீச் சுழித்தது வலமாய்த் துள்ளி வார்த்தன மடவார் நாவின் முளைத்தன வாழ்த்து மன்றல் பார்த்தனர் கண்க ளெல்லாம் பெற்றன படைத்த பேறு.

இயங்கள் எல்லாம் ஆர்த்தன- பலவகை இயங்களெல்லாம் ஒலித்தன, அமரர் மந்தார மாரி தூர்த்தனர்- தேவர்கள் கற்பக மலர் மழையைப் பொழிந்தனர், வேள்விச் செந்தீ வலமாய்த் துள்ளிச் சுழித்தது- வேள்வில் குண்டத்தின்கண் சிவந்த தீயானது வலமாகச் சுழன்று குதித் தெழுந்தது, வார் தனம் மடவார் நாவின் கச்சணிந்த கொங்கைகளையுடைய வாழ்த்து துளைத்தன-நாவின்கண் மகளிர் ன் வாழ்த்துப் பாடல்கள் Digitized by Noolaham Foundation. அரும்பின,

noolaham.org | aavanaham.org

மன்றல் பார்த்தனர் கண்கள் எல்லாம்- திருமண விழாவைப் பார்த்தவர்களின் கண்ககளனைத்தும், படைத்த பேறு பெற்றன-படைக்கப் பெற்றதனாலாகிய பயனை அடைத்தன. (53)

பொதியவிழ் கடப்பந் தண்டார்ப் புயத்திளங் காளை யன்னான் முதியவர் செந்தீ யோம்ப வின்னிய முழங்கக் காந்தி மதியைமங் கலநாண் பூட்டி வரிவளைச் செங்கை பற்றி விதிவழி யேனை மன்றல் வினையெலா நிரம்பச் செய்தான்.

பொதி அவிழ் கடப்பம் தண்தார்- முறுக் கவிழ்ந்த கடப்பமலரின் தண்ணிய மாலையணிந்த, புயத்து இளங்காளை அன்னான்-திருத்தோளினையுடைய முருகக்கடவுளை யொத்த உக்கிர வழுதி, முதியவர் செந்தீ ஒம்ப- மூதறிவுடைய முனிவர் ஓமம் வளர்க்கவும், இன் இயம் முழங்க- இனிய இயங்கள் ஒலிக்கவும், காந்திமதியை மங்கல நாண் பூட்டி- காந்திமதியம்மையை மங்கல நாண் அணிந்து, வரிவளை செங்கைபற்றி- வரிகளையுடைய வளையலணிந்த சிவந்தகையைப் பற்றி, ஏனைமன்றல் வினை எலாம்- மற்றைய மணவினைகளனைத்தையும், விதிவழி நிரம்பச் செய்தான்- வேத விதிப்படி நிரம்புமாறு செய்து முடித்தான்.

வேறு

எண்ணி லாத வளத்தனோடு
மீரவி மருமான மடப்பிடியைப்
பண்ணி லாவி மறையொழுக்கம்
பயப்ப வேள்வி வினைமுடித்துத்
தண்ணி லாவெண் கலைமதியுங்
தாரா கணமுந் தவழ்ந்துழல
விண்ணி லாவு மணிமாட
வீதி வலமாய் வருமெல்லை.

எண் இலாத வளத்தினோடும்- அளவில்லாத செல்வத்துடன், இரவி மருமான் மடப் பிடியை- சூரியன் மரபில் வந்த சோம புதல்வியாகிய காந்திமதியை, நிலாவு பண் மறை ஒழுக்கம் பயப்ப வேள்வி வினை இசையமைந்த முடித்து-விதி வேதத்தின் நிரம்ப மண வினையை முடித்து, நிலா வெண்கலை மதியும் தராாகணமும் தவழ்ந்து தண்ணிய ஒளி பொருந்திய வெள்ளிய கலையையுடைய திங்களும் உடுக்கணங்களும் விண் தவழ்ந்து வருமாறு, வானின் நிலாவும்-விளங்கும், (உயர்ந்து) மணிமாட கண்

வீதி- அழகிய மாடங்களை யுடைய வீதியை, வலமாய் வரும் எல்லை- வலமாக உலா வரும் பொழுது. (55)

மின்னேர் பொன்னந் தொடியினரு மென்செம் பஞ்சி யடியினரும் பொன்னேர் மணிப்பூண் முலையினரும் புலம்பு மணிமே கலையினரும் அன்னே ரோதித் தாரினரு மாகிக் கண்ணு மனமுமவன்

முன்னே தூது நடப்பதென நடப்ப நடந்தார் முகிழ்முலையார்.

மின் நேர் பொன் அம் தொடியினரும்- மின்னலையொத்த பொன்னாலாகிய அழகிய வளையலை அணிந்தவரும், மென் செம்பஞ்சி அடியினரும்- மெல்லிய செம்பஞ்சிக் குழம்பூட்டிய அடியினையுடையவரும், பொன் ஏர் மணிப்பூண் முலையினரும்- பொன்னாலாகிய அழகிய மணிக்கலன் விளங்கும் கொங்கையையுடையவரும், புலம்பும் மணி மேகலையினரும்- ஒலிக்கின்ற அழகிய மேகலையை அணிந்தவரும், அல்நேர் ஓதித்தாரினரும் ஆகி- இருள் போன்ற கூந்தலில் மாலையை யணிந்தவரும் ஆகி, கண்ணும் மனமும் அவன் முன்னே தூது நடப்ப தென நடப்ப- கண்களும் மனமும் அவன் முன்னே தூது செல்லுதல் போல முன்னே செல்ல, முகிழ் முலையார் நடந்தார்- தாமரையரும்பினை யொத்த தனங்களையுடைய மகளிர் சென்றார்கள்.

சுருங்கு மிடையார் தன்பவனி தொழுது வருவார் தமக்கிரங்கி மருங்குற் பாரங் கழிப்பான்போற் கலையைக் கவர்ந்தும் வளைத்தோண்மேல் ஒருங்கு பாரங் கழிப்பான்போல் வளையைக் கவர்ந்து முள்ளத்துள்

நெருங்கு பாரங் கழிப்பான்போ னிறையைக் கவர்ந்து நெறிச்செல்வான்.

தன் பவனி தொழுது வருவார்- (உக்கிர குமாரன்) தனது திருவுலாவைத் தரிசித்து வருவாராகிய, சுருங்கும் இடையார் தமக்கு இரங்கி- சிறுகிய இடையிளையுடைய மகளிர்க்கு இரங்கி, மருங்குல் பாரம் கழிப்பான் போல்- அவரது இடையின்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பாரத்தைக் கழிப்பவன் போல, கலையைக் கவர்ந்தும்-மேகலையை வௌவியும், வளைத் தோள் மேல் பாரம் ஒருங்கு கழிப்பான் போல்- மூங்கிலையொத்த தோளின் பாரத்தை ஒரு சேர நீங்குபவன் போல, வளையைக் கவர்ந்தும்- வளையல்களை அபகரித்தும், உள்ளத்தின் நெருங்கு பாரம் கழிப்பான் போல்- உள்ளத்தின்கண் மிக்க பொறையை ஒழிப்பவன் போல, நிறையைக் கவர்ந்தும்- கற்பினைச் கவர்ந்தும், நெறிச் செவ்வான்- வீதியிற் செல்வான்.

வான மதிசேர் முடிமறைத்த வழுதி மகனே யிவனென்றால் ஆனை பெருத்திற் சிங்கவிள வடலே றென்ன வயல்வேந்தர் சேனை தழுவ வரும்பவனிக் கொப்பே தொப்புச் செப்புங்கால் யானை மகளை மணந்துவரு மீளையோன் பவனிச் செல்வமே.

வானமதி சேர் முடி மறைத்த வழுதி மகனே இவன் என்றால்- வானின்கண் உள்ள பிறையையணித்த சடையை மறைத்து வந்தருளிய சுந்தர பாண்டியன் புதல்வனே இவ் வுக்கிரகுமரனென்றால், ஆனை எருத்தில்- யானையின் பிடரியில், இள அடல் சிங்க ஏறு என்ன- இளமையாகிய வலிய ஆண் சிங்கம் போல இவர்ந்தருளி, அயல் வேந்தர் சேனை தழுவ-வேற்று மன்னரின் படைகள் சூழ, வரும் பவனிக்கு ஒப்பு ஏது-வருகின்ற திருவுலாவிற்கு ஒப்பாவது வேறு யாது, செப்புங்கால்-சொல்லுமிடத்து, யானை மகளை மணந்து வரும் இளையோன் பவனிச் செல்வமே- தெய்வயானையாரைத் திருமணஞ் செய்து வருகின்ற முருகக் கடவுளின் திருவுலாச் சிறப்பே, ஒப்பு- ஒப்பாகும்.

டும்மை தனிலு நன்மைதரு மீசன் றனையும் வாசவற்கு வெம்மை தருவன் பழிதவிர்த்த விமலன் றனையு மங்கயற்கண் அம்மை தனையும் பணிந்துமீண் டரசன் கோயி லடைத்தீன்றோர் தம்மை முறையா லடிக்கமலந் தலையிற் பணிந்தான் றனிக்குமரன்.

தனிலும் நன்மை ஈசன்தனையும்-இம்மை தரும் இம்மையிலேயே அளிக்கும் சிவபெருமானையும், பயனை வாசவற்கு வெம்மை தருவன் பழி தவிர்த்த விமலன்தனையும்-வலிய இந்திரனுக்குத் துன்பந் பழியை நீக்கியருளிய தந்த சோமசுந்தரக் கடவுளையும், அங்கயற்கண் அம்மைதனையும்-அங்கையற்கண்ணம்மையாரையும், தனி குமரன் பணிந்து மீண்டு-ஒப்பற்ற உக்கிர குமாரன் வணங்கித் திரும்பி, அரசன் கோயில்

அடைந்து- அரசன் மாளிகையை அடைந்து, ஈன்றோர் தம்மை அடிக்கமலம்- தன்னைப் பெற்ற தந்தை தாயரின் திருவடித் தாமரைகளை, முறையால் தலையின் பணிந்தான்- முறைப்படி தலையினால் வணங்கினான்.

ஆனா வாறு சுவையடிசி லயில்வோர் தம்மை யயில்வித்து நானா வரிசை வரன்முறையா னல்கி விடையு நல்கிப்பின் வானா டவர்க்கும் விடைகொடுத்து மதிக்கோ னொழுகி வைகுநாள் தேனார் கண்ணித் திருமகனுக் கிதனைச் செப்பி யிதுசெய்வான்.

மதிக்கோன்- திங்கள் மரபுக்கு இறைவனாகிய சுந்தர பாண்டியன், ஆறுசுவை ஆனா அடிசில்- அறுவகைச் சுவையும் நீங்காது பொருந்திய உணவினை, அயில்வோர் தம்மை அயில்வித்து- உண் போரை உண்பித்து, வரன்முறையால் நானாவரிசை நல்கி- முறைப்படி பலவரிசைகளையும் அளித்து, விடையும் நல்கி- விடையும் கொடுத்து, பின்- பின்பு வானாடவர்க்கும் விடைகொடுத்து- தேவர்களுக்கும் விடைதந்து, ஒழுகி வைகு நாள்- ஆட்சி புரிந்துவரும் காலத்தில், தேன் ஆர் கண்ணித் திருமகனுக்கு இதனைச் செப்பி இது செய்வான்- தேன் நிறைந்த மாலையையணிந்த புதல்வனுக்கு இதனைக் கூறி இதனைச் செய்வான்.

மைந்த கேட்டி இந்திரனுங் கடலு முனக்கு வான்பகையாஞ் சந்த மேருத் தருக்கடையுஞ் சதவேள் விக்கோன் முடிசிதற இந்த வளைகொண் டெறிகடலி லிவ்வேல் விடுதி யிச்செண்டால் அந்த மேருத் தனைப்படையென் றெடுத்துக் கொடுத்தா னவைமேன்றும்.

மைந்த- புதல்வனே, கேட்டி- கேட்பாயாக, இந்திரனும் கடலும் உனக்கு வான்பகையாம்- தேவேந்திரனும் கடலும் நினக்குப் பெரிய பகையாகும், சந்தம் மேரு தருக்கு அடையும்- அழகிய மேருமலை இறுமாப்புறும் (ஆகலின்), சதவேள்விக் கோன்முடி இந்திரன் முடி சிதறுமாறு, இந்தவளை ஏறி-எறிவாய், கடலில் கொண்டு இந்தவளையினைக் வேல்விடுதி- கடலின்கண் இந்த வேற்படையை விடுவாய், இச் செண்டால்-இந்தச் செண்டினால், மேருதனைப் அந்த மேருவைத் தாக்குவாய், என்று-கூறி அந்த என்று அவை கொடுத்தான்- அம் மூன்றும் எடுத்துக் மூன்றையும் எடுத்துக் கொடுத்தருளினான். (61) அன்ன முன்று படைக்கலமுந் தொழுது வாங்கி யடலேறு தன்னை நேரா யெதிர் நிற்குத் தனயன் தனையுக் கிரவழுதி என்ன வாதி மறைமுழக்க வியங்க ளேங்க முடிகவித்துத் தன்ன தாணை யரசுரிமைத் தனிச்செங் கோலுக் தானல்கா.

அன்ன மூன்று படைக்கலமும் தொழுது வாங்கி- அந்த மூன்று படைக்கலங்களையும் வணங்கி வாங்கிக்கொண்டு, அடல் ஏறு தன்னை நேராய் எதிர் நிற்கும் தனயன் தனை- வலிய ஆண்சிங்கத்தைப் போன்று எதிரே நிற்கும் புதல்வனை, உக்கிர வழுதி என்ன- உக்கிர பாண்டிய வேந்தன் என்று கூறும்படி, ஆதிமறை முழங்க- முதன்மையுடைய வேதங்கள் முழங்கவும், இயங்கள் ஏங்க- பல்லியங்கள் ஒலிக்கவும், முடி கவித்து- முடி சூட்டி, தன்னது ஆணை அரசு உரிமைத் தனிச் செங்கோலும் நல்கா- தனது ஆணையையும் அரசாட்சிக் குரிய ஒப்பற்ற செங்கோலையும் கொடுத்தருளி.

சூட்சி வினையிற் பொன்னனைய சுமதி தன்னைத் தொன்னூலின் மாட்சி யறிஞர் தமைநோக்கி வம்மி னிவனைக் கண்ணிமைபோற் காட்சி பயக்குங் கல்விபோற் காப்பீ ரிதுநுங் கடனிம்மண் ஆட்சி யிவன தென்றிளைய வரியே றனையான் தனைநல்கா.

வினையில் பொன் சுமதி அனைய தன்னை-ஆலோசனைத் தொழிலில் பிருகற்பதியை ஒத்த சுமதியையும், தொல்நூலின் மாட்சி அறிஞர்தமை- பழமையாகிய நீதிநூல் ஆராய்ச்சியின் மாட்சியுடைய அறிஞரையும், நோக்கி- பார்த்து, வம்மின்- வாருங்கள், இவனை- இவ்வுக்கிர வழுதியை, இமைபோல்- கண்ணின் இமைபோலவும், காட்சி பயக்கும் கல்விபோல்- அறிவினைக் கொடுக்கும் கல்விபோல், காப்பீர்-காக்கக் கடவீர், இது நும் கடன்- இது நுமது கடமையாகும், இம் மண் ஆட்சி இவனது என்று- இந்நிலவுலகின் ஆட்சி இவனுடையதாம் என்று கூறி, இளைய அரி ஏறு அனையான் சிங்கம்போன்ற அவ்வுக்கிர ஆண் தனை நல்கா- இளைய வழுதியை அவரிடத்தில் அளித்து. (63)

வேறு

வெய்யவேற் காளை யன்னான் றன்னையும் வேறு நோக்கி ஐயவிந் வையந் தாங்கி யளித்தன நெடுநா ளிந்த மையறு மனத்தார் சொல்லும் வாய்மையா றொழுகி நீயுஞ் செய்யகோன் முறைசெய் தாண்டு திருவொடும் பொலிக வென்றான். வெய்யவேல் காளை அன்னான் தன்னையும் வேறு நோக்கி- வெவ்விய வேற்படையையுடைய முருகனை யொத்த புதல்வனையும் தனியாக நோக்கி, ஐய- ஐயனே, இவ்வையம் தாங்கி நெடு நாள் அளித்தனம்-இவ்வுலகினைச் சுமந்த நெடுங் காலம் ஆட்சிபுரிந்தனம், நீயும்- (இனி) நீயும், இந்த மை அறு மனத்தார் சொல்லும் வாய்மையாறு ஒழுகி- இந்தக் குற்றமற்ற உள்ளத்தினையுடையார் சொல்லும் உண்மை வழியே நடந்து, வெய்ய கோல் முறை செய்து ஆண்டு- செங்கோலால் முறை புரிந்து ஆண்டு, திருவொடும் பொலிக என்றான்- செல்வத்தோடும் விளங்குக என வாழ்த்தியருளினான்.

பன்னருங் கணங்க ளெல்லாம் பண்டைய வடிவமாகத் தன்னருட் டுணையாய் வந்த தடாதகைப் பிராட்டி யோடும் பொன்னெடுங் கோயில் புக்குப் பொலிந்தன னிச்சை தன்னால் இன்னருட் படிவங் கொள்ளு மீறிலா வின்ப (முர்த்தி.

இச்சை தன்னால்- தனது இச்சையானே, இன் அருள் படிவம் கொள்ளும்- இனிய அருளுருவம் கொள்ளா நிற்கும், ஈறு இலா இன்ப மூர்த்தி- முடிவில்லாத இன்ப வடிவான சுந்தர பாண்டியனாகிய இறைவன், பன் அரும் கணங்கள் எல்லாம்- சொல்லுதற்கரிய கணங்கனைத்தும், பண்டைய வடிவமாக- முன்னைய வடிவமாக, தன் அருள் துணையாய் வந்த- தனது அருட்டுணையாக வந்தருளிய, தடாதகைப் பிராட்டியோடும்- தடாதகைப் பிராட்டியாரேம், பொன் நெங்டு கோயில் புக்குப் பொலிந்தனன்- பொன்னாலாகிய பெரிய திருக் கோயிலினுட் சென்று விளங்கினன்.

கலிவிருத்தம்

பின்ன ருக்கிரப் பெயர் தரித்தவத் தென்னர் கோமகன் றெய்வ நான்மறை மன்னு நல்லறம் வளர வையகந் தன்ன தாணையாற் றாங்கி வைகினான்.

பின்னர்- பின்பு, உக்கிரப் பெயர் தரித்த அத் தென்னர் கோமகன்-உக்கிரனென்னும் பெயரைத் தாங்கிய அப்பாண்டியர் பெருமான், தெய்வ நான்மறை மன்னு நல் அறம் வளர- தெய்வத் தன்மை பொருந்திய நான் மறைகளிற் கூறிய நிலைபெற்ற நல்ல அறங்கள் வளருமாறு, வையகம் தன்னது ஆணையால் தாங்கி வைகினான்- நிலவுலகத்தைத் தனது ஆணையினாலே பாதுகாத்து அரசாண்டிருந்தான்.

உக்கிர பாண்டியருக்கு வேல்வளைசெண்டு கொடுத்த படலம் முற்றிற்று.

கடல்சுவற வேல்விட்ட படலம்

கலிவிருத்தம்

வளையொடு செண்டுவேன் மைந்தற் கஞ்சுரும் பவளையவேம் பணிந்தகோ னளித்த வாறிதத் தளையவிழ் தாரினான் றனயன் வேலைமேல் இளையவ வென்னவே லெறிந்த தோதுவாம்.

அம் சுரும்பு அளைய வேம்பு அணிந்த கோன்- அழகிய வண்டுகள் வேப்ப மலர் மாலையையணிந்த சுந்தரபாண்டியன், மைந்தற்கு- புதல்வனாகிய உக்கிர வழுதிக்கு, வளையொடு செண்டு வேல் அளித்தவாறு இது- வளையும் செண்டும் வேலும் அளித்த திரு விளையாடல் இதுவாகும், அத்தளை அவிழ் தாரினான் தனயன்- அந்த முறுக்கவிழ்ந்த மலர் மாலையை யணிந்த சுந்தரபாண்டியன் புதல்வனாகிய உக்கிரவழுதி, வேலை மேல் இளையவன் என்ன வேல் ஏறிந்தது ஒதுவாம்- கடலின் மேல் முருகக் கடவுளைப் போல் வேற் படையை விடுத்த திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவாம். (01)

திங்களி னுக்கிரச் செழியன் வெண்குடை எங்கணு நிழற்றவீற் றிருக்கு நாள்வயிற் சங்கையில் லாதமா தரும வேள்விகள் புங்கவர் புடைதழீடுப் போற்ற வாற்றுநாள்.

உக்கிரச் செழியன்- உக்கிர வழுதி, திங்களின்- சந்திரன்போல, வெண்குடை எங்கணும் நிழற்ற வீற்றிருக்கும் நாள் வயின்- தனது வெள்ளைக் குடையானது எங்கும் நிழல்செய்ய வீற்றிருக்கும் நாளில், சங்கை இல்லாத மா தருமம் வேள்விகள்- அளவில்லாத பெரிய தருமங்களையும் வேள்விகளையும், புங்கவர் புடைதழீஇப் போற்ற- தேவர்கள் புறம்பே சூழ்ந்து போற்ற, ஆற்றும் நாள்-செய்யும் பொழுது. (02)

அரும்பரி மகந்தொணூற் றாறு செய்துதுழிச் சுரும்பரி பெரும்படைத் தோன்றற் றண்ணறா விரும்பரி முரன்றுசூழ் வேம்பி னங்குழைப் பொரும்பரி வீரன்மேற் பொறாது பொங்கினான்.

noolaham.org | aavanaham.org

அரும்பரி மகம் தொண்ணூற்றாறு செய்துழி- செய்தற் கரிய பரிவேள்வி தொண்ணூற்றாறு செய்த விடத்து, சுரும்பு அரிபெரும்படைத் தோன்றல்- மலைகளின் சிறகினை அரிந்த பெரிய வச்சிரப் படையினையுடைய இந்திரனானவன், தண் நறா விரும்பு அரி முரன்று சூழ்- குளிர்ந்த தேனை விரும்பும் வண்டுகள் ஒலித்துச் சூழ்கின்ற, வேம்பின் அம் குழை-வேம்பினது அழகிய தளிரையணிந்த, பொரும் பரிவீரன் மேல்- போர் செய்யும் குதிரைகளையுடைய வீரனாகிய உக்கிர வழுதியின் மேல், பொறாது- மனம் பொறாது, பொங்கினான்-வெகுண்டான்.

மன்னிய நாடெலாம் வளஞ்சு ரந்துவான் பொன்னிய னாடுபோற் பொலித லாலிந்த மின்னிய வேலினான் வேள்வி செய்வதென் றுன்னிய மனத்தனோர் சூழ்ச்சி யுன்னினான்.

மன்னிய நாடு எலாம்- நிலை பெற்ற தன் நாடு முழுவதும், வான்வளம் சுரந்து- மழை வளம் மிகுந்து, இயல் பொன் நாடுபோல் பொலிதலால்- அழகிய பொன்னுலகம் போல விளங்குதலானன்றே, இந்த மின்னிய வேலினான்- இந்த ஒளி பொருந்திய வேற்படையையுடைய உக்கிரவழுதி, வேள்வி செய்வது என்று உன்னிய மனத்தான்- வேள்வி செய்கின்றது என்று கருதிய மனத்தினனாய், ஒர் சூழ்ச்சி உன்னினான்- ஒரு வஞ்சனையை நினைத்தான்.

பொருங்கடல் வேந்தனைக் கூவிப் பொள்ளென இருங்கட லுடுத்தபா ரேழு முழிநாள் ஒருங்கடு வெள்ளமொத் துருத்துப் போய்வளைந் தருங்கடி மதுரையை யழித்தியா லென்றான்.

பொரும் கடல் வேந்தனை- அலைகள் மோதும் மன்னனாகிய ഖന്ദ്രത്തത്തെ, ക്പബി-அழைத்து, பொள்ளென-விரைந்து, இருங்கடல் உடுத்த பார் ஏழும்-பெரிய சூழ்ந்த ஏழு தீவுகளையும், ஊழிநாள் ஒருங்கு அடு வெள்ளம் ஊழிக்காலத்தில் ஒரு சேர அழிக்கும் வெள்ளத்தைப் போன்று, உருத்துப்போய் வளைந்து- சினந்துபோய் வளைந்து, அருங்கடி மதுரையை அழித்தி என்றான்- அரிய காவலையுடைய மதுரையை அழிப்பாயாக என்று கூறினான். (05)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

விளைவது தெரிகிலன் வேலை வேந்தனும் வளவயன் மதுரையை வளைந்திட் டிம்மெனக் களைவது கருதினான் பேயுங் கண்படை கொளவரு நனந்தலைக் குருட்டுக் கங்குல்வாய்.

வேலை வேந்தனும் விளைவது தெரிகிலன்- கடற்கரசனாகிய வருணனும் மேலே விளைவதை உணராதவனாய், பேயும் கண்படை கொளவரும்- பேயும் கண்ணுறங்குமாறு வருகின்ற, நனந்தலை- நடு இரவின், குருட்டுக் கங்குல்வாய்- குருட்டிருளின் கண், வளவயல் மதுரையை வளைந்திட்டு- வளம் பொருந்திய கழனி சூழ்ந்த மதுரைப் பதியைச் சூழ்ந்து, இம் எனக் களைவது கருதினான்- விரைய அழித்தலைக் கருதினான். (06)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

கொதித்த லைக்கரங்க எண்ட கூட மெங்கு மூடுபோய் அதிர்த்த லைக்க வூழி நாளி லார்த்த லைக்கு நீத்தமாய் மதித்த லத்தை யெட்டி முட்டி வருமொ ரஞ்ச னப்பொருப் புதித்த தொத்து மண்ணும் விண்ணு முட்க வந்த துததியே.

உததி- கடலானது, கொதித்து- பொங்கி, அலைக்கரங்கள்-அலையாகிய கைகள், அண்ட கூடம் எங்கும் ஊடுபோய்-அண்டகூட முழுவதும் ஊடுருவிச் சென்று, அதிர்ந்து அலைக்க-நடுக்க முண்டாக்கி வருத்த, ஊழி நாளில் ஆர்த்து அலைக்கும் நீத்தமாய்- ஊழிக்காலத்தில் ஆரவாரித்து அழிக்கும் வெள்ளமாய், மதித்தலத்தை எட்டி முட்டி- சந்திர மண்டலத்தை எட்டிப் பொருந்தி, வரும் ஒரு அஞ்சனப் பொருப்பு உதித்தது ஒத்து- வருகின்ற ஒரு கரிய மலை தோன்றினாற்போல, மண்ணும் விண்ணும் உட்க வந்தது-மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் அஞ்சுமாறு வந்தது. (07)

வங்க வேள் வெள்ள மாட மதுரை மீது வருசெயல் கங்குல் வாய திங்கண் மீது காரி வாய காருடல் வெங்கண் வாள ராவி ழுங்க வீழ்வ தொக்கு மலதுகார் அங்கண் மூட வருவ தொக்கு மல்ல தேது சொல்வதே.

வங்கவேலை வெள்ளம்- மரக்கலங்கள் செல்லும் கடலின் வெள்ளமானது, மாட மதுரை மீது வரு செயல்- மாடங்களை யுடைய மதுரைப்பதியின் மீது வருகின்ற தன்மை, கங்குல் வாய திங்கள் மீது- இரவினிடத்தாகிய சந்திரன்மேல், காரி வாய- நஞ்சு பொருந்திய வாயினையுடைய, கார் உடல் வெங்கண் வாள் அரா- கரிய உடலையும் வெவ்விய கண்களையும் உடைய கொடிய இராகு என்னும் பாம்பானது, விழுங்க வீழ்வது ஒக்கும்- அதனை விழுங்குதற்கு விரைந்து வருதலைப் போலும், அலது- அன்றி, கார்- மேகங்கள், அங்கண் மூட வருவது ஒக்கும்- அம் மதுரையை மறைத்தற்கு வருதலை ஒக்கும், அல்லது-அல்லாமல், சொல்வது ஏது- வேறு கூறுவது யாது. (08)

வட்ட யாமை பலகை வீசு வாளை வாள்கள் மகரமே பட்ட யானை பாய்தி ரைப்ப ரப்பு வாம்ப ரித்திரள் விட்ட தோணி யிரத மின்ன விரவு தானை யொடுகடல் அட்ட மாக வழுதி மேல மர்க்கெ ழுந்த தொக்குமே.

வட்ட யாமை பலகை (அன்றி) வட்டமாகிய ஆமைகள் கேடகங்களாக, வீசு வாளை வாள்கள் எறிகின்ற வாளை மீன்கள் வாட் படைகளாக, மகரம் பட்ட யானை- சுறா மீன்கள் நெற்றிப் பட்டத்தையுடைய யானைகளாக, பாய் திரைப்பரப்பு வாம்பரித்திரள் பரந்த அலைக்கூட்டங்கள் தாவுகின்ற குதிரைக் கூட்டங்களாக, விட்ட தோணி இரதம் ஓடவிட்ட தோணிகள் தேர்களாக, இன்ன விரவு தானையொடு இத்தன்மையன விரவிய சேனையோடு, கடல் கடலானது, அட்டமாக- எதிராக, வழுதிமேல் அமர்க்கு எழுந்நது ஒக்கும் உக்கிர பாண்டியன்மேல் பேருக்கு எழுந்ததைப் போலும்

இன்ன வாறெ ழுந்த வேலை மஞ்சு றங்கு மிஞ்சிசூழ் நன்ன கர்க்கு ணக்கின் வந்து நணுகு மெல்லை யரையிரா மன்ன வன்க னாவின் வெள்ளி மன்ற வாணர் சித்தராய் முன்னர் வந்தி ருந்த ரும்பு முறுவ றோன்ற மொழிகுவார்.

இன்னவாறு எழுந்த வேலை- இங்ஙனம் எழுந்த கடலானது, மஞ்சு உறங்கும் இஞ்சி சூழ் நல் நகர்- முகில் உறங்கப் பெறும் மதில் சூழ்ந்த நல்ல அம்மதுரைப்பதியின், குணக்கின் வந்து நணுகும் எல்லை-கிழக்குத் திக்கில் வந்து நெருங்கு மளவில், அரை இரா- நடு இரவில், மன்னவன் கனாவில்- பாண்டி மன்னன் கனவின்கண், வெள்ளி மன்ற வாணர்- வெள்ளியம்பலவாணர், சித்தராய்- ஓர் சித்த மூர்த்தியாய், முன்னர் வந்திருந்து- முன்னே தோன்றி, அரும்பு முறுவல் தோன்ற மொழிகுவார்- அரும்புகின்ற புன்னகை தோன்ற மொழிகின்றார். (10)

வழுதி யுன்ற னகர ழிக்க வருவ தாழி வல்லைநீ எழுதி போதி வென்றி வேலெ றிந்து வாகை பெறுகெனத் தொழுத செங்க ரத்தி னான்று திக்கு நாவி னானெழீடுக் கழுது றங்கு கங்கு லிற்க னாவு ணர்ந்து காவலான். வழுதி- பாண்டியனே, உன் தன் நகர் அழிக்க- உனது நகரத்தை அழிக்கும் பொருட்டு, ஆழி வருவது- கடலானது வருகின்றது (ஆதலால்), நீ வல்லை எழுதி- நீ விரைந்து எழுந்து, போதி-போய், வென்றி வேல் எறிந்து வாகை பெறுக என- வெற்றி பொருந்திய வேற்படையை விடுத்து வென்றி பெறுவாயாக என்றுகூற, காவலான் உலகினைப் பாதுகாத்தலையுடைய உக்கிர வழுதி, தொழுத செங்கரத்தினான் கூப்பிய சிவந்த கைகளையுடையனாய், துதிக்கும் நாவினன் துதிக்கின்ற நாவினை யுடையனாய், எழீஇ- எழுந்து, கழுது உறங்கு கங்குலில் கனா உணர்ந்து-பேயும் உறங்குகின்ற நள்ளிரவில் தான் கண்ட கனவினையுணர்ந்து. (11)

கண்ணி றைந்த வமளி யிற்க ழிந்து வாயில் பலகடந் துண்ணி றைந்த மதிய மைச்ச ருடன்வி ரைந்து குறுகியே மண்ணி றந்த தெனமு ழங்கி வருத ரங்க வாரிகண் டெண்ணி றந்த வதிச யத்த னாகி நிற்கு மெல்லைவாய்.

கண் நிறைந்த அமளியில் கழிந்து கண்டுயின்ற சேக்கையினின்றும் நீங்கி, வாயில் பல கடந்து அரண்மனை வாயில் பலவற்றையும் கடந்து, உள் நிறைந்த மதி அமைச்சருடன் உள்ளே நிறைந்த அறிவினையுடைய மந்திரிகளுடன், விரைந்து குறுகி- விரைந்து சென்று, மண் இறந்தது என- நிலவுலகு அழிந்ததென்று கூறுமாறு, முழங்கி வரு தரங்கவாரி கண்டு ஆரவாரித்து வருகின்ற அலைகளையுடைய கடலைநோக்கி, எண் இறந்த அதிசயத்தனாகி நிற்கும் எல்லை வாய்-அளவிறந்த வியப்படைந்தவனாகி நிற்குங்கால். (12)

கனவில் வந்த சித்த வேடர் நனவில் வந்து காவலோன் நினைவு கண்டு பொழுது தாழ நிற்ப தென்கொ லப்பனே சினவி வேலை போல வந்த தெவ்வை மான வலிகெட முனைய வேலெ றிந்து ஞால முடிவு தீர்த்தி யாலென.

கனவில் வந்த சித்த வேடர்- கனவிலே தோன்றிய சித்தமூர்த்தி, நனவில் வந்து- நனவிலும் எழுந்தருளி வந்து, காவலோன் நினைவுகண்டு-மன்னனது எண்ணத்தை அப்பனே உணர்ந்து, தாழ நிற்பது என்- அப்பனே நீ காலந்தாழ்க்க நிற்பது பொழுது போல என்னை, சினவிலேலை சிவந்து வந்த தெவ்வை-மிக்க வலிகெட-வடிவாக அதனது வந்த மான பகையை, வலிகெட, முனைய வேல் எறிந்து- கூரிய வேல்படையை (வென்று), ஞாலம் முடிவு தீர்த்தி என- உலகிற்கு வரும் அழிவை நீக்குவாய் என்று (13)

எடுத்த வேல்வ லந்தி ரித்தெ றிந்த வேலை வேன்முனை மடுத்த வேலை சு.: றெ னவ்வ றந்து மான வலிகெட அடுத்து வேரி வாகை யின்றி யடிவ ணங்கு தெவ்வரைக் கடத்த வேல்வ லான்க ணைக் காலின் மட்ட மானதே.

எடுத்த வேல் வலம் திரித்து எறிந்த வேலை- (உடனே) எடுத்த வேற்படையை வலமாகச் சுழற்றி வீசியபோது, வேல் முனை மடுத்தவேலை- வேலின் நுதியிற் பொருந்திய கடலானது, சு.்.றென வறந்து- சு.்.றென்னும் ஒலியுண்டாக நீர் வற்றி, மான வலி கெடமிக்க வலியானது அழிய, அடுத்து- நெருங்கி, வேரி வாகையின்றி அடிவணங்கு தெவ்வரைக் கடுத்து- மணம் பொருந்திய வெற்றி மாலை இல்லையாகத் தோல்வியுற்று அடிகளில் வணங்கும் பகைவரைப் போன்று, அ வேல் வலான் கணைக்காலின் மட்டம் ஆனது- அந்த வேற்போரில் வல்ல உக்கிரவழுதியின் கணைக்காலின் அளவில் ஆயிற்று.

சந்த வேத வேள்வி யைத்த டுப்ப தன்றி யுலகெலாம் சிந்த வேறு சூழ்ச்சி செய்த தேவர் கோவி னேவலால் வந்த வேலை வலிய ழிந்த வஞ்ச கர்க்கு நன்றிசெய் திந்த வேலை வலியி ழப்ப தென்று முள்ள தேகொலாம்.

சந்த வேத வேள்வியைத் தடுப்பது அன்றி- பண் அமைந்த வேதத்திற் கூறிய வேள்வியைத் தடுப்பதல்லாமல், உலகு எல்லாம் சிந்த வேறு சூழ்ச்சிசெய்த- உலகனைத்தம் அழியுமாறு பிறிது சூழ்ச்சி செய்த, தேவர் கோவின் ஏவலால்- தேவேந்திரனின் ஏவலினால், வந்த வேலை வலி அழிந்த- பெருகிவந்த கடலானது வலியழிந்தது, வஞ்சகர்க்கு நன்றி செய்து இந்தவேலை வலி இழப்பது என்றும் உள்ளதே கொல்- வஞ்சனையுடைய தீயோர்க்கு உதவி செய்து அதனால் இந்தக் கடலானது தன் வலிமையை இழப்பது எக்காலத்தும் உள்ள தொரு செயலே போலும். (15)

அறுசிரடியாசிரியவிருத்தம்

புண்ணிடை நுழைந்த வேலாற் புணரியைப் புறங்கண் டோன்பால்

மண்ணிடை நின்ற சித்தர்

வானிடை மறைந்து ஞானக்

கண்ணிடை றிறைந்து தோன்றுங்

கருணையால் வடிவங் கொண்டு

விண்ணிடை யணங்கி னோடு

விடையடை விள்ளவில் Nephanaminong noolaham.org aavanaham.org

புண் இடை நுழைந்த வேலால்- பகைவருடவில் நுழைந்த வேலினால், புணரியைப் புறங் கண்டோன்பால்- கடலைப் புறங்கொடுக்கச் செய்த உக்கிர பாண்டியர் முன்னர், மண் இடை நின்ற சித்தர்- நிலத்தின்கண் நின்றருளிய சித்தமூர்த்தி, வான் இடை மறைந்து- விசும்பிலே மறைந்து (பின்), ஞானக்கண் இடை நிறைந்து தோன்றும் கருணையால்- ஞானக்கண்ணிலே நிறைந்து தோன்றும் தனது திருவருளினால், வடிவம் கொண்டு-திருவுருவந் தாங்கி, அணங்கினோடு- உமையம்மையாரோடும், விண் இடை- வானின்கண், விடை இடை விளங்கி நின்றார்-இடப ஊதியில் வெளிப்பட்டு நின்றருளினார்.

முக்கணும் புயங்க ணான்கு முளைமதிக் கண்ணி வேய்ந்த செக்கரஞ் சடையுங் காள கண்டமுந் தெரிந்து தென்னன் பக்கமே பணிந்தெ ழுந்து பரந்தபே ரன்புந் தானுந் தக்கவஞ் சலிசெய் தேத்தித் தரைமிசை நடந்து செல்வான்.

முக்கணும் புயங்கள் நான்கும்- மூன்று கண்களையும் நான்கு திருத்தோள்களையும், முளை மதிக் கண்ணி வேய்ந்த செக்கர் அம் சடையும்- குழவித் திங்களைக் கண்ணியாக அணிந்த சிவந்த அழகிய சடையையும், காளகண்டமும்- நீலகண்டத்தையும், தென்னன் தெரிந்து- பாண்டியன் தரிசித்து, பக்கமே பணிந்து-அப்பக்கத்தையே நோக்கி வணங்கி எழுந்து, பரந்த பேர் அன்பும் தானும்- விரிந்த பெரிய அன்பும் தானுமாக, தக்க அஞ்சலிசெய்து ஏத்தி- விதிப்படி அஞ்சலி செய்து துதித்து, தரைமிசை நடந்து செல்வான்- புவியின்மேல் நடந்து செல்கின்றான். (17)

துந்நுபி யைந்து மார்ப்பப் பாரிடந் தொழுது போர்ப்பத் தந்திர வேத கீதந் ததும்பியெண் டிசையுந் தாக்க அந்தர நாட ரேத்த வகல்விசும் பாற தாக வந்துதன் கோயில் புக்கான் வரவுபோக் கிறந்த வள்ளல்.

வரவு போக்கு இறந்த வள்ளல்- பிறப் பிறப்பில்லாத இறைவன், துந்துபி ஐந்தும் ஆர்ப்ப- ஐந்து துந்துபிகளும் முழங்கவும், பாரிடம் தொழுது போர்ப்ப- பூதகணங்கள் வணங்கிச் சூழவும், கீதம் தந்திரம் வேதம் ததும்பி எண் திசையும் தாக்க- கீதத்தோடு கூடிய சிவாகமங்களும் வேதங்களும் நிறைந்து எட்டு திக்கிலும் ஒலிக்கவும், அந்தர நாடர் ஏத்த- வான நாடர்கள் துதிக்கவும், அகல்விசும்பு ஆறதாக வந்து தன் கோயில் புக்கான்- அகன்ற வான்வழியாக வந்து தனது திருக்கோயிலுட் புகுந்தருளினான். (18) அஞ்சலி முகிழ்த்து சேவித் தருகுற வந்த வேந்தன் இஞ்சீசூழ் கோயி லெய்தி யிறைஞ்சினன் விடைகொண் டேகிப் பஞ்சின்மெல் லடியா ரட்ட மங்கலம் பரிப்ப நோக்கி மஞ்சிவர் குடுமி மாட மாளிகை புகுந்தான் மன்னோ.

அஞ்சலி முகிழ்த்து சேவித் அருகுற வந்த வேந்தன்- அஞ்சலி கூப்பித் தொழுது அருகிலே வந்த பாண்டிய மன்னன், இஞசி சூழ் கோயில் எய்தி இறைஞ்சினன்- மதில் சூழ்ந்த திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கி, விடை கொண்டு ஏகி-(அவரிடம்) விடைபெற்றுச் சென்று, பஞ்சின் மெல் அடியார்-பஞ்சினும் மெல்லிய அடிகளையுடைய மகளிர், அட்ட மங்கலம் பரிப்ப நோக்கி- எட்டு மங்கலங்களையும் தாங்கி எதிர்வரப் பார்த்து, மஞ்சு இவர் குடுமி மாட மாளிகை புகுந்தான்- மேகந் தவழும் சிகரத்தையும் மேன்மாடத்தையுமுடைய மாளிகையிற் புகுந்தான்.

வளையெயின் மதுரை முதூர் மறிகட லிவற்றி னாப்பண் விளைவய னகர மெல்லாம் வெள்ளியம் பலத்து ளாடுந் தளையவிழ் கொன்ற வேணித் தம்பிரான் றனக்கே சேர்த்துக் களைகணா யுலகுக் கெல்லா மிருந்தனன் காவல் வேந்தன்.

வளை எயின் மதுரை மூதூர் மறி கடல் இவற்றின் நாப்பண்-வளைந்த மதில் சூழ்ந்த மதுரையாகிய தொன்மையுடைய நகரமும் அலைமடங்கும் கடலுமாகிய இவற்றின் நடுவிலுள்ள, விளை வயல் நகரம் எல்லாம்- விளைகழனிகளும் ஊர்களுமாகிய எல்லாவற்றையும், வெள்ளியம்பலத்துள் ஆடும்- வெள்ளியம் பலத்திலே திருநிருத்தம் புரியும், தளை அவிழ் கொன்றை வேணித் தம்பிரான் தனக்கே சேர்த்து- முறுக்கவிழ்ந்த கொன்றை மலர்மாலையணிந்த சடையையுடைய இறைவனுக்கே சேர்த்து, காவல் வேந்தன்- புரவலனாகிய உக்கிர பாண்டியன், உலகு எல்லாம்- உலகங்களுக்கெல்லாம், களைகணாய் இருந்தனன்-பற்றுக் கோடாகி இருந்தான்.

கடல்சுவற வேல்விட்ட படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 1051

இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலம்

ிறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

மின்னவீர் மணிப்பூண் மார்பன் வேலையை வேலால் வென்று பொன்னவீர் வாகை வேய்ந்த புகழுரை செய்தேம் நாக நன்னக ராளி செம்பொ னகைமுடி சிதற வந்த மன்னவன் வளைகொண் டோச்சி

வென்றதும் வகுத்தச் சொல்வாம்.

மின் அவிர் மணிப் பூண் மார்பன்- மின்போல் விளங்கும் மணிகள் பதித்த அணிகலன் விளங்ககும் மார்பினையுடைய உக்கிர வழுதி, வேலையை வேலால் வென்று- கடலை வேற்படையினால் வென்று, பொன் அவிர் வாகை வேய்ந்த புகழ் உரைசெய்தேம்-பொன் போல விளங்கும் வாகை மாலையை சூடிய புகழாகிய திருவிளையாடலை கூறினேம், நல் நாகநகர்ஆளி- (இனி) நல்ல வானுலகையாளும் இந்திரனது, செம் பொன் நகை முடிசிதற- சிவந்த பொன்னாலாகிய ஒளியினையுடைய முடி சிதறுமாறு, அந்த மன்னவன்- அவ்வுக்கிர பாண்டிய மன்னன், வளைகொண்டு ஒச்சி வென்றதும்- திகிரி கொண்டு எறிந்து வெற்றி பெற்ற திருவிளையாடலையும், வகுத்து சொல்வாம்-வகுத்து கூறுவாம்.

கோமக னிகழு நாளிற் கோணிலை பிழைத்துக் கொண்டு மாமழை மறுப்பப் பைங்கூழ் வறந்துபுற் றலைக டீந்து காருமரு நாடு முன்றுங் கையற வெய்த மன்னர் தாமது தீர்வு நோக்கித் தமிழ்முனி யிருக்கை சார்ந்தார்.

கோமகன் நிகழும் நாளில்- (இங்ஙனம்) உக்கிர வழுதி செங்கோல் ஓச்சுங் காலத்தில், கோள் நிலை பிழைத்து- ஒன்பது கோட்களும் தத்தம் நிலையினின்றும் பிறழ்தலால், மாகொண்மூ மழை மறுப்ப-கரிய முகில்கள் மழை பெய்யாதொழிய, காமரு நாடு மூன்றும்-அழகிய தமிழ் நாடு மூன்றும், பைங்கூழ் வறந்து- பயிர்கள் தீந்து, புல் தலைகள் தீந்து- புல்லின் தலைகளுங் கருகி, கையறவு எய்த-வறுமை மிக, மன்னர்- அந்நாட்டினை ஆளும் வேந்தர் மூவரும், அது தீர்வு நோக்கி- அவ்வறுமை ஒழிதலைக் கருதி, தமிழ் முனி இருக்கை சார்ந்தார்- அகத்திய முனிவரின் இருப்பிடமாகிய பொதியின் மலையை அடைந்தனர்.

முனிவனை யடைந்து வேந்தர் மூவருந் தங்க ணாட்டிற் பனிவரு மாரி யின்றி வறந்தமை பகர மேருக் குனிவரு சிலையார்க் கன்பன் கோணிலை குறித்து நோக்கி இனிவரு மாரி யில்லை யாதினா லென்னிற் கேண்மின்.

வேந்தர் மூவரும் மூவேந்தரும், முனிவனை அடைந்து அகத்திய முனிவனை அடைந்து, தங்கள் நாட்டில் பனிவரு மாரி இன்றி தங்கள் நாட்டினில் குளிர்ச்சிபொருந்திய மழை இன்மையால், வறந்தமை பகரவறுமை மிக்கதைக் கூற, மேரு குனிவரு சிலையார்க்கு அன்பன்மேருமலையாகிய வளைந்த வில்லையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்பனாகிய அம்முனிவன், கோள் நிலை குறித்து நோக்கிகோட்கள் நிற்கும் நிலையை ஆராய்ந்து பார்த்து, இனிவரும் மாரியில்லை இனியும் மழை பெய்தல் இல்லை, யாதினால் என்னில் எதனாலென்றால், கேண்மின் கேளுங்கள். (03)

காய்சீன வெய்யோன் சேயோன் முன்செலக் கதிர்கால் வெள்ளித் தேசீகன் பின்பு சென்று நடக்குமிச் செயலான் முந்நீர்த் தூசீன வுலகிற் பன்னீ ராண்டுவான் சுருங்கு மென்று பேசீன நூல்கள் மாரி பெய்விப்போற் சென்று கேண்மின்.

காய் சின வெய்யோன் சேயோன் மிக்க சினமுள்ள சூரியனும் செவ்வாயும், முன் செல- முன்னே நடக்க, கதிர்கால் வெள்ளித் தேசிகன் ஒளி வீசும் சுக்கிரனாகிய குரவன், பின்பு சென்று நடக்கும் இச்செயலால் அவற்றிற்கும் பின்னே செல்லும் இந்தச் செயலினால், முந்நீர்த் தூசின உலகில் கடலாகிய ஆடையையுடைய இந்நிலவுலகில், பன்னிரு ஆண்டு பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வரை, வான் சுருங்கும் என்று நூல்கள் பேசின- மழையில்லை என நூல்கள் கூறின (ஆதலால்), மாரி பெய்விப்போன் சென்று கேண்மின் மழையைப் பெய்விப்போ னாகிய இந்திரனிடத்திற் சென்று அவனைக் கேளுங்கள். (04)

என்றவ னெதிர்யா மெவ்வா றேகுது மென்றா ரைந்தும் வென்றவன் சோம வார விரதநீர் நோற்று வெள்ளி மன்றவ னருளைப் பெற்று வான்வழிச் சென்மி னென்றக் குன்றவன் சிலையா னோன்பின் விதியினைக் கூறுகின்றான். என்றவன் எதிர்- என்று கூறிய அகத்திய முனிவனெதிரே, யாம் எவ்வாறு ஏகுதும் என்றார்- யாங்கள் அங்கு எங்ஙனம் செல்வோம் என்று வினாயினர், ஐந்தும் வென்றவன்- (அதற்கு) ஐம் புலன்களையும் வென்றவனாகிய குறுமுனிவன், நீர் சோமவார விரதம் நோற்று- நீவிர் சோமவார விரதம் அனுட்டித்து, வெள்ளி மன்றவன் அருளைப் பெற்று- வெள்ளியம்பலவாணன் திருவருளைப் பெற்றுக் கொண்டு, வான் வழி சென்மின் என்று- வானின் வழியே செல்வீராக வென்று- அ குன்றவன் சிலையான் நோன்பின் விதியினை கூறுகின்றான்- அந்த மேருமலையாகிய வலிய வில்லையுடைய சிவபிரானது விரதத்தின் விதியினைக் கூறுகின்றன்.

உத்தம வானோர் தம்மு ளுத்தம னாகு மீசன் உத்தம சத்தி மாரு ளுத்தமி யுருத்தி ராணி உத்தம விரதந் தம்மு ளுத்தமந் திங்க ணோன்பென் றுத்தம மறைநூ லாதி யுரைக்குமிச் சோம வாரம்.

உத்தம வானோர் தம்முள் ஈசன் உத்தமன் ஆகும்- மிக்க மேன்மையுடைய தேவர்களுள் சிவபிரான் மேலோனாவன், உத்தம சத்திமாருள் உருத்திராணி உத்தமி- மிக்க மேன்மையுடைய சத்திகளுள்ளே உமாதேவியார் மேன்மையுடையராவர், உத்தம விரதம் தம் முள்- மிக்க மேன்மையுடைய விரதங்களுக்குள்ளே, திங்கள் நோன்பு உத்தமம்- சோமவார விரதம் மேன்மையுடையது, என்று உத்தம மறை நூல் ஆதி உரைக்கும்- என்று மிக்க மேன்மையுடைய வேத முதலிய நூல்கள் கூறாநிற்கும், இச்சோமவாரம்- இந்தச் சோமவார விரதமானது.

மந்தரங் காசி யாதிப் பதிகளில் வதிந்து நோற்கத் தந்திடும் பயனிற் கோடி தழைத்திடு மதுரை தன்னில் இந்தநல் விரத நோற்போர்க் கதிகம்யா தென்னிற் சோம சுந்தர னுரிய வார மாதலாற் சோம வாரம்.

மந்தரம் காசி ஆதி பதிகளில் மந்தரம் காசி முதலிய திருப்பதிகளில், வதிந்து நோற்கத் தந்திடும் பயனில் இருந்து அனுட்டிக்கத் தருகின்ற பயனிலும், இந்த நல்விரதம் மதுரை தன்னில் நோற்போர்க்கு- இந்த நல்ல விரதத்தை மதுரைப்பதியில் இருந்து நோற்பவர்களுக்கு, கோடி கோடி பங்கு பயன் மிகும், அதிகம் யாதென்னில்-அங்ஙனம் மிகுதற்குக் யாதென்றால், காரணம் சோமவாரம் சோமசுந்தரன் உரிய சோமவாரமானது வாரம் ஆதலால்-சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு உரிய வாரம் ஆகையால். (07)

அங்கதி னதிகப் பேறுண் டருக்கனின் மதிதோய்ந் தொன்றித் தங்கிய திங்க ணோன்பு தகுதியி னோற்க வல்லார்க் கிங்கதி னதிக நீதி யீட்டிய பொருள்கொண் டாற்றும் மங்கல விரதப் பேறொன் றனந்தமாய் வளரு மன்றே.

அங்கு- அம் மதுரைப்பதியில், அருக்கனின்மதி தோய்ந்து ஒன்றித் தங்கிய திங்கள் நோன்பு- சூரியனோடு சந்திரன் பொருந்த அந்நாளுடன் கூடிய சோமவார விரதத்தை, தகுதியில் நோற்க வல்லார்க்கு- விதிப்படி நோற்க வல்லவர்க்கு, அதின் அதிகப் பேறு உண்டு- அப்பயனிலும் அதிகப்பயன் உண்டு, இங்கு- இப்பதியில், நீதி ஈட்டிய பொருள் கொண்டு ஆற்றும்- நீதிவழியாக ஈட்டிய பொருளினால் இயற்றும், மங்கல விரதப்பேறு- நன்மையாகிய அவ்விரதப் பயன், அதின் அதிகம் ஒன்று அனந்தமாய் வளரும்-அதனிலும் அதிகமுடையதாய் ஒன்று பலவாகப் பெருகும். (08)

நலமல் விரத நோற்கத் தொடங்குநா ணவில்வாந் தேளிற் சிலையினி லாத லன்றி யிரட்டிய தெரிசஞ் சேர்ந்த மலமதி யொழித்து மற்றை மதியிலு முந்தைப் பக்கத் தலர்கதிர் வாரத் தல்லூ ணயின்றிடா தயலிற் றுஞ்சா.

நலம் மலி விரதம் நோற்கத் தொடங்கும் நாள் நவில்வாம்- நன்மை நிறைந்த அச்சோமவார விரதத்தினை நோற்பதற்கும் தொடங்குகின்ற நாளைக் கூறுதும், தேளில் சிலையினில் ஆதல்- கார்த்திகை மாதத்திலாவது மார்கழி மாதத்திலாவது, அன்றி- அல்லாமல், இரட்டிய தெரிசம் சேர்ந்த மலமதி ஒழித்து- இரண்டு அமாவாசை சேர்ந்த மலமாதங்களை நீக்கி, மற்றை மதியிலும்- மற்றைய மாதங்களிலாவது, முந்தை பக்கதது- முற்பக்கத்தில், அலர் கதிர் வாரத்து- பரந்த கிரணத்தையுடைய ஞாயிற்றுக்கிழமையின், அல்- இரவில், ஊண் அயின்றிடாது- உணவு கொள்ளாது, அயலில் துஞ்சா- வேற்றிடத்தில் துயின்று.

வைகறை யெழுந்து சேற்கண் மணாளனை யுள்கி யற்றைச் செய்கட னிறீ இக்கா மாதி சிந்தைநீத் தலர்பொற் கஞ்சப் பொய்கையை யடைந்து கையிற் பவித்திரம் புனைந்து வாக்கு மெய்கருத் தொருப்பா டெய்தச் சங்கற்பம் விதந்து கூறி.

வைகறை எழுத்து- விடியற் காலையில் எழுத்து, சேல் கண் மணாளனை உள்கி- அங்கயற்கண்ணம்மையின் மணாளராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளைச் சிந்தித்து, அற்றைச் செய்கடன் நிறீஇ-அன்று செய்ய வேண்டிய கடன்களைச் செய்து முடித்து, காமாதி சிந்தை நீத்து- காம முதலிய குற்றங்களை மனத்தினின்றும் நிக்கி, அலர் பொன் கஞ்சப் பொய்கையை அடைந்து- மலர்ந்த பொற்றாமரை வாவியை அடைந்து, கையில் பவித்திரம் புனைந்து-விரலில் பவித்திரம் தரித்து, வாக்கு மெய் கருத்து ஒருப்பாடு எய்த- உரையும் உடலும் உள்ளமும் ஒன்று பட, சங்கற்பம் விதந்து கூறி- சங்கற்பம் சிறந்தெடுத்துச் சொல்லி. (10)

கடம்படி முளைத்த முக்கட் கரும்பினை நினைந்து ஞாலத் திடம்படு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனை யீண்டுத் திடம்படத் தருதி யென்னாத் திரைத்தடம் படிந்து வெண்ணீ றுடம்பணிந் தக்க மாலை யொளிபெற விதியாற் றாங்கி.

கடம்பு அடி முளைத்த முக்கண் கரும்பினை- கடப்ப மரத்தின் அடியிலே தோன்றிய மூன்று கண்களையுடைய கரும்பு போன்ற சோமசுந்தரச் கடவுளை, நினைந்து- சிந்தித்து, ஞாலத்து இடம் படு தீர்த்தம் எல்லாம்- நிலவுலகிற் பொருந்திய தீர்த்தங்கள் எல்லாவற்றிலும், ஆடிய பயனை- மூழ்கிய பயனை, ஈண்டு திடம்படத் தருதி என்னா- இங்கு உறுதி பெறத்தருவாயாக என்று வேண்டி, திரைத்தடம் படிந்து- அலைகளையுடைய பொற்றாமரையில் நீராடி, வெள் நீறு உடம்பு அணிந்து-வெள்ளிய திருநீற்றை உடம்பில் தரித்து, அக்க மாலை ஒளிபெற விதியால் தாங்கி- உருத்திராக்க மாலையை ஒளியுண்டாக விதிப்படி தாங்கி.

வெள்ளைமந் தார முல்லை மல்லிகை வெடிவாய்ச் சாதி கள்ளவிழ் மயிலை யாதி வெண்மலர் கவர்ந்து வேழப் பிள்ளையை முந்தப் பூசித் திரந்துசங் கற்பம் பேசி உள்ளணைத் துச்சி மேற்பன் னிருவிர லுயர்ச்சிக் கும்பர்.

வெள்ளை மந்தாரம் முல்லை மல்லிகை வெடிவாய் சாதி-வெள்ளைமந்தார மலரும் முல்லை மலரும் மல்லிகை மலரும் வெடித்த வாயையுடைய சாதி மலரும், கள் அவிழ் மயிலை ஆதி வெண்மலர் கவர்ந்து-தேனொடு இருவாட்சி மலரும் மலர்ந்த முதலிய வேழப்பிள்ளையை வெள்ளை மலர்களை எடுத்து, முந்தப் பூசித்து- சித்தி விநாயகக் கடவுளை முன்னே வழிபட்டு, இரந்து- குறையிரந்து, பேசி- சங்கற்பங் கூறி, உள் சங்கற்பம் உள்ளே அணைந்து-சென்று, உச்சிமேல் பன்னிரு விரல் உயர்ச்சிக்கு உம்பர்-மேல் முடியின் பன்னிரண்டு அங்குல அளவின் உயர்ச்சிக்குமேல். (12)

சத்திய ஞானா னந்த தத்துவத் தன்னை யுள்கி வைத்ததன் வடிவங் கொண்டு மண்முதற் சிவமீ றான அத்துவ விலிங்கந் தன்னை யாசன முர்த்தி மூல வித்தைமற் றாலு நூலின் விதியினாற் பூசை செய்க.

சத்திய ஞான ஆனந்த தத்துவம் தன்னை உள்கி வைத்து-உண்மையறிவானந்த வடிவாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளைச் சிந்தித்து வைத்து, அதன் வடிவம் கொண்டு- அச்சிவ வடிவாயிருந்து, மண் முதல் சிவம் ஈறு ஆன அத்துவ இலிங்கம் தன்னை-மண்முதலாகச்சிவம் ஈறாகவுள்ள தத்துவாத்துவாவின் வடிவமான சிவலிங்கப் பெருமானை, ஆசனம் மூர்த்தி மூல வித்தை மற்றாலும்-ஆசனமும் மூர்த்தியும் மூலமும் முதலிய மந்திரங்களாலும், நூலின் விதியினால்- ஆகம விதிப்படி, பூசை செய்க- பூசிக்க. (13)

ஐந்தமு தாவி னைந்து நறுங்கனி யைந்து செந்தேன் சந்தன தோயம் புட்பத் தண்புனன் மணிநீ ராட்டிச் சுந்தர வெண்பட் டாடை கருப்புரச் சுண்ணஞ் சாந்தங் கந்தமல் லிகைமுன் னான வெண்மலர்க் கண்ணி சாத்தி.

ஐந்து அமுது- பஞ்சாமிர்தமும், ஆவின் ஐந்து- பஞ்ச கவ்வியமும், நறுங்கனி ஐந்து- நறிய கனிகள் ஐந்தும், செந்தேன்- சிவந்த தேனும், சந்தன தோயம்- சந்தனக் குழம்பும், புட்பத் தண் புனல்- மலர் பெய்த குளிர்ந்த நீரும், மணிநீர்- தூய நீருமாகிய இவைகளால், ஆட்டி- திருமஞ்சனஞ் செய்து, சுந்தர வெண் பட்டாடை- அழகிய வெண்பட்டாடையும், கருப்புரச் சுண்ணம்- பச்சைப் கர்ப்பூரச் சுண்ணமும், சந்தம்- சந்தனமும், கந்த மல்லிகை முன் ஆன வெண் மலர்க் கண்ணி- மணம் பொருந்திய மல்லிகை முதலான வெள்ளிய மலராகிய மாலையும், சாத்தி- அணிந்து.

காசணி பொலம்பூண் சாத்திக் கனைகழ லாதி யங்க பூசனை செய்து சேற்கட் பூரண பரையை யவ்வா றீசனைந் தெழுத்தைப் பெண்பாற் கிசையவுச் சரித்துப் பூசித் தாசறு சுரபித் தீம்பா லட்டவின் னமுதி னோடும்.

காசு அணி பொலம் பூண் சாத்தி- மணிகள் இழைத்த பொன்னாலாகிய திருவாபரணஞ் சாத்தி, கனைகழல் ஆதி அங்க பூசனை செய்து- ஒலிக்கின்ற வீரகண்டை யணிந்த திருவடி முதலாகத் திருவங்கங்களைப் பூசித்து, சேல் கண் பூரண பரையை- கயல்போலுங் கண்ணினையுடைய எங்கும் நிறைந்த பராசக்தியை, அவ்வாறு- அவ்வாறே, ஈசன் ஐந்து எழுத்தைப் பெண்பாற்கு இசைய உச்சரித்துப் பூசித்து- இறைவனுடைய திருவைந்தெழுத்தைப் பெண்பாலுக்குப் பொருந்த உச்சரித்துப் பூசித்து, ஆசு அறு சுரபித் தீம்பால் அட்ட இன் அமுதினோடும்-குற்றமற்ற இனிய ஆன்பாலுடன் கலந்து சமைத்த இனிய திருவமுதுடன்.

பண்ணிய வகைபா னீய நீவேதனம் பண்ணி வாசம் நண்ணிய வடைக்காய் நல்கி நறுவிரைத் தூபந் தீபம் எண்ணிய வகையாற் கோட்டிக் கண்ணடி யேனை மற்றும் புண்ணியன் றிருமுன் காட்டி வில்வத்தாற் பூசை செய்தல்.

பண்ணிய வகை பானீயம் நிவேதனம் பண்ணி- பலகார வகைகளும் பானக்கமும் ஆகிய இவைகளை நிவேதித்து, வாசம் நண்ணிய அடைக்காய் நல்கி- மணம் பொருந்திய தாம்பூலம் கொடுத்து, நறுவிரைத் தூபம் தீபம் எண்ணிய வகையால் கோட்டி- நறிய மண முள்ள தூபத்தையும் தீபத்தையும் வரையறுத்தவாறு சுழற்றி, கண்ணடி ஏனை மற்றும் புண்ணியன் திருமுன் காட்டி- கண்ணாடி முதலிய மற்றை உபசாரங்களையும் சோமசுந்தரக் கடவுள் திருமுன் காண்பித்து, வில் வத்தால் பூசை செய்தல்- வில்லத்தினால் அருச்சனை செய்க. (16)

புரகர னிச்சா ஞானக் கிரியையாய்ப் போந்த வில்வ மரமுத லடைந்து முன்று வைகலூ ணுறக்க மின்றி அரகர முழக்கஞ் செய்வோ ரைம்பெரும் பாத கங்கள் விரகில்செய் கொலைக டீரு மாதலால் விசேடம் வில்வம்.

புரகரன் இச்சாஞானக்கிரியையாய்ப் போந்த வில்வமர முதல் அடைந்து- திரிபுரம் எரித்த இறைவனின் இச்சா ஞானக் கிரியை வடிவாயுள்ள வில்வமரத்தினடிடைச் சார்ந்து, மூன்று வைகல் ஊண் உறக்கம் இன்றி- மூன்று நாட்கள் வரை உணவுந் துயிலும் இல்லாமல், அரகர முழக்கம் செய்வோர்- அரகரவென்று முழங்குவோர் செய்த, ஐம்பெரும் பாதகங்கள்- ஐந்து பெரிய பாவங்களும், விரகு இல் செய் கொலைகள்- அறிவின்றிச் செய்த கொலைப்பாவங்களும், தீரும்- நீங்கும், ஆதலால்-ஆகலின், வில்வம் விசேடம்- வில்லம் சிறந்தது. (17)

மடங்கிதழ் சுருங்கல் வாடி யுலர்ந்தது மயிர்ச்சிக் குண்டல் முடங்குகாற் சிலம்பிக் கூடு புழுக்கடி முதலாங் குற்றம் அடங்கினுங் குற்ற மில்லை யுத்தம் மாகும் வில்வந் தடங்கை கொண்டீச னாம மாயிரஞ் சாற்றிச் சாத்தல். மடங்கு இதழ் சுருங்கல்- இதழ் மடங்கிச் சுருங்கியிருத்தலும், வாடி உலர்ந்தது- வாடிக் காய்ந்திருத்தலும், மயிர்ச்சிக்குண்டல்-மயிர்ச் சிக்குண்டிருத்தலும், முடங்குகால் சிலம்பிக் கூடு- வளைந்த கால்களையுடைய சிலம்பிப்பூச்சி கூடுகட்டியிருத்தலும், புழுக்கடி-புழுக்கள் கடித்திருத்தலும், முதலாம் குற்றம் அடங்கினும் குற்றம் இல்லை- முதலிய குற்றங்கள் அடங்கியிருந்தாலும் குற்றமாகா, வில்வம் உத்தமம் ஆகும்- வில்வஞ் சிறந்ததாகும், தடங்கை கொண்டு- நீண்ட கையில் அதனைக் கொண்டு, ஈசன் ஆயிரம் நாமம் சாற்றிச் சாத்தல்- சிவபெருமானுடைய ஆயிரந் திருநாமங்களையும் கூறி அருச்சிக்க. (18)

அடியனேன் செய்யுங் குற்ற மன்றைக்கன் றனந்த மாகுங் கொடியநஞ் சமுதாக் கொண்டாய் குற்றமுங் குணமாக் கொண்டு படியெழு தரிய நங்கை பங்கனே காத்தி யென்று முடியுற வடியில் வீழ்ந்து மும்முறை வலஞ்செய் தேத்தி.

படி எழுதரிய நங்கை பங்கனே- ஒப்பெழுதலாகாத உமையை ஒருபாகத்திலுடையவனே, அடியனேன் செய்யும் குற்றம் அன்றைக்கு அன்று அனந்தம் ஆகும்- அடியேன் செய்கின்ற குற்றங்கள் ஒவ்வொருநாளும் எண்ணிறத்தனவாம், கொடிய நஞ்சு அமுதாக் கொண்டாய்- கொடிய நஞ்சினையும் அமுதாகக் கொண்ட நீ, குற்றமும் குணமாக் கொண்டு காத்தருள்வாய் என்று- யான் செய்யும் குற்றங்களையும் குணமாகக் கொண்டு காத்தருள்வாய் என்று வேண்டி, அடியில் முடி உற வீழ்ந்து- திருவடியில் முடி பொருந்துமாறு வீழ்ந்து வணங்கி, மும்முறை வலம் செய்து எத்தி- மூன்றுமுறை வலஞ்செய்து துதித்து.

வன்மனங் கரைய நின்று வேண்டிய வரங்கள் வேண்ட நன்மணப் பேறு மக்கட் பேறுநல் வாக்குக் கல்வி பொன்மனக் கினிய போகந் தெவ்வரைப் புறகு காண்டல் இம்மையி லரசு மற்று மெண்ணியாங் கெய்து மன்னோ.

வல் மனம் கரைய நின்று வேண்டிய வரங்கள் வேண்ட- வலிய மனமானது கரைந்துருக நின்று வேண்டிய வரங்களைக் கூறிக் குறையிரக்க, நல்மணப் பேறுட நல்ல கல்யாணப் பேறும், மக்கள் பேறுட நன் மக்கட்பேறும், நல்வாக்கு கல்வி பொன் நல்ல வாக்கும் கல்வியும் பொருளும், மனக்கு இனிய போகம் மனதிற்கு இனிய போகமும், தெவ்வரைப் புறகு காண்டல் பகைவரைப் புறங்காணுதலும், இம்மையில் அரசும் மற்றும் இப்பிறப்பிலே அரசுரிமையும் பிற நலங்களும், எண்ணியாங்கு எய்தும் எண்ணியவாறே உண்டாகும் ஆதியிவ் விலிங்கந் தீண்டற் கருகரல் லாத வேத வேதியர் முதலோ ரிட்ட விலிங்கத்திவ் விதியா லர்ச்சித் தோதிய விரத நோற்க வர்ச்சனைக் குரிய ரல்லாச் சாதியர் பொருணேர்ந் தாதி சைவராற் பூசை செய்தல்.

ஆதி இவ்விலிங்கம் தீண்டற்கு- முதன்மையான இச் சொக்கலிங்கப் பெருமானைத் தொட்டுப் பூசித்தற்கு, அருகர் அல்லாத வேத வேதியர் முதலோர்- உரியரல்லாத வேதம் உணர்ந்த வேதியர் முதலோர், இட்ட இலிங்கத்து- ஆன்மார்த்த இலிங்கத்தின் கண், இவ் விதியால் அர்ச்சித்து- இம் முறைப்படி வழிபட்டு, ஓதிய விரதம் நோற்க- மேலே கூறிய சோமவார விரதம் நோற்கக் கடவர், அர்ச்சனைக்கு உரியர் அல்லாச் சாதியர்- அவ்வான் மார்த்த பூசனைக்கு உரிமையளிக்கப்படாத சாதியார், பொருள் நேர்ந்து ஆதி சைவரால் பூசை செய்தல்- பொருள் கொடுத்து ஆதி சைவராற் பூசித்து (இவ் விரதம் நோற்கச் கடவர்). (21)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

பொருவிலிவ் விரத மைவகைத் துச்சிப் போதிலூ ணிரவிலூ ணிரண்டும்

ஒருவுத லுறங்கா திருத்தலர்ச் சனைநால் யாமமு முஞற்றுத லென்னக்

கருதினிவ் வைந்து மொன்றினுக் கொன்று கழியவு மதிகமா நோற்கும்

வருடமொன் றிரண்டு முன்றுபன் னிரண்டு வருடம்வாழ் நாளள விவற்றுள்.

உச்சிப்போதில் ஊண்- உச்சிப் பொழுதில் உண்ணுதலும், இரவில் ஊண்- இரவிலுண்ணுதலும், இரண்டும் ஒருவுதல்-இரண்டு வேளை உணவையும் நீக்குதலும், உறங்காது இருத்தல்-துயிலா திருத்தலும், நால் யாமமும் அர்ச்சனை உஞற்றுதல் என்ன- நான்கு சாமமும் அருச்சனை புரிதலும் என்று, பொருவு இல் இவ் விரதம் ஐவனைத்து- ஒப்பற்ற இவ் விரதமானது ஐந்து வகையினையுடையது, கருதின்- ஆராய்ந்து பார்க்கின், இவ் வைந்தும்- இவ்வைந்து வகையும், ஒன்றினுக்கு ஒன்று கழியவும் அதிகம் ஆம்- ஒன்றைக் காட்டினும் ஒன்று மிகவுஞ் சிறந்ததாகும், நோற்கும் வருடம்- நோற்கும் ஆண்டின் அளவு, ஒன்று இரண்டு மூன்று பன்னிரண்டு வருடம் வாழ் நாள் அளவு-ஒன்றும் இரண்டும் மூன்றும் பன்னிரண்டும் ஆகிய ஆண்டிளைவும் வாழ் நாளளவும் ஆகும், இவற்றுள்- இவற்றினுள். (22) உடலள வெண்ணி நோற்பவர் முந்த வுத்தியா பனஞ் செய்து நோற்கக் கடவரவ் வருடக் கட்டளைக் கிறுதி கழிப்பதுத் தாபன விதிதான் மடலவிழ் மாலை மண்டபங் குண்ட மண்டலம் வகுத்துமா பதியைப் படரொளி வெள்ளி முப்பது கழஞ்சிற் படிமையா னிருமிதஞ் செய்து.

உடல் அளவு எண்ணி நோற்பவர்- வாழ் நாள்ளவு கருதி நோற்கின்றவர் (தமக்கு உத்தியாபனம் இல்லை யாகலின்), முந்த உத்தியாபனம் செய்து நோற்கக் கடவர்- முதலில் அவ்விரதம் பூர்த்தியாதற்காக முன் செய்யும் கிரியையைச் செய்து நோற்கக் கடவர், அவ்வருடக் கட்டளைக்கு- மேற்கூறிய அவ்வாண்டுகளினளவில் நோற்கும் விரதத்திற்கு, இறுதி கழிப்பது- (உத்தியாபனம்) முடிவிற் செய்யத் தக்கதாகும், உத்தாபன விதி- அவ்வுத்தியாபன விதியாவது, மடல் அவிழ் மாலை மண்டபம்- இதழ் விரிந்த மாலை நாற்றிய மண்டபமும், குண்டம் மண்டலம் வகுத்து- குண்டமும் மண்டலமும் வகுத்து, உமாபதியை- உமை கேள்வனாகிய சிவபெருமானை, படர் ஒளி வெள்ளி முப்பது கழஞ்சில் படிமை நிருமிதம் செய்து- பரந்த ஒளியையுடைய முப்பது கழஞ்சு வெள்ளியினால் திருவுருவம் அமைத்து.

காலையி லாசான் சொல்வழி நித்தக் கடன் முடித் துச்சி தொட்டந்தி மாலையி னளவும் புராண நூல் கேட்டு மாலைதொட் டியாமமோர் நான்குஞ் சேலன கண்ணாள் பங்கனைப் பூசை செய்கவப் பூசனைப் முடிவின் மூலமந் திரநூற்றெட்டு நூற்றெட்டு முறையினா லாகுதி முடித்தல்.

காலையில் ஆசான் சொல்வழி- விடியற்காலையில் ஆசிரியனது சொல்லின் வழியே, நித்தக்கடன் முடித்து- நாட் கடமைகளை உச்சிதொட்டு அந்தி மாலையின் அளவும்-முடித்து, மாலைப்பொழுது உச்சிப்பொழுது தொடங்கி வரையும், புராண நூல் கேட்டு- சிவபுராணங்களைக் கேட்டும், மாலை ஓர் நான்கும்- மாலைப்பொழுது தொடங்கி தொட்டு யாமம்

நான்கு யாமத்தினும், சேல் அன கண்ணாள் பங்கனைப் பூசை செய்க- கயல் போலும் கண்களையுடைய இறைவியை ஒரு கூற்றிலுடைய சிவபெருமானைப் பூசிக்கக் கடவர், அப்பூசனை முடிவில்- அப் பூசை இறுதியில், மூலமந்திரம் நூற்றெட்டால் நூற்றெட்டு முறையின் ஆகுதி முடித்தல்- சிவ மூலமந்திரம் நூற்றெட்டினால் நூற்றெட்டு முறை ஆகுதி செய்யக் கடவர். (24)

வில்வமா யிரங்கொண் டாயிர நாமம் விளம்பிநால் யாமமுஞ் சாத்தல் நல்லவைந் தெழுத்தா லைந்தெழுத் துருவி னாதனுக் கருக்கியங் கொடுத்தல் எல்லையின் மூல மந்திரத் தாலு மேனைமந் திரங்களி னாலும் வில்லழ லோம்பிப் பூரணா குதிசெய் தீறிலான் வேள்வியை முடித்தல்.

வில்வம் ஆயிரம் கொண்டு ஆயிர நாமம் விளம்பி- ஆயிரம் வில்வங்களைக் கொண்டு ஆயிரம் திருப்பெயர்களையும் கூறி, நால் யாமமும் சாத்தல்- நான்கு யாமங்களினும் அருச்சிக்கக் கடவர், நல்ல ஐந்து எழுத்தால்- நல்ல திருவைந்தெழுத்தினால், ஐந்து எழுத்து உருவின் நாதனுக்கு அருக்கியம் கொடுத்தல்- அவ் வைந்தெழுத்தினையும் உருவமாகவுடைய இறைவனுக்கு அருக்கியங் கொடுக்கக் கடவர், எல்லை இல் மூல மந்திரத்தாலும்- அளவிறந்த மூலமந்திரங்களாலும், ஏனை மந்திரங்களினாலும்- மற்றைய மந்திரங்களினாலும், வில் அழல் ஓம்பிப் பூரணாகுதி செய்துவிளங்குகின்ற வேள்வித்தீயை வளர்த்துப் பூரணாகுதி செய்து, ஈறு இலான் வேள்வியை முடித்தல்- முடிவில்லாத சோமசுந்தரக் கடவுளின் வேள்வியை முடிக்கக்கடவர். (25)

புலர்ந்தபின் னித்த வினைமுடித் தரம்பைப் பொதுளும்பா சிலைபதின் முன்றின் நலந்தரு தூவெள் ளரிசிபெய் தினிய நறியகாய் கறியொடு பரப்பி அலந்தர வான்பா னிறைகுடம் பதின்முன் றரிசிமேல் வைத்தர னடியிற் கலந்தவன் பினராய்ச் சிவார்ச்சனைக் குரிய கடவுள்வே தியர்களை வரித்து.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

நித்தியக் நித்த வினை முடித்து புலர்ந்தபின்- விடிந்தபின், பாசிலை கடன்களைச் செய்து முடித்து, அரம்பை பொதுளும் பதின்மூன்றில்- வாழையின் செழித்த பசிய இலைகள் பதின்மூன்றில், நலம் தரு தூ வெள் அரிசி பெய்து- நன்மையைத் தருகின்ற தூய வெள்ளிய அரிசியை நிரப்பி, இனிய நறிய காய்கறியொடு பரப்பி-இனிமையுடைய நல்ல காய்கறிகளைப் பரப்பி, அலந்தர- அமைவுபெற, ஆன்பால் நிறை குடம் பதின்மூன்று- ஆவின்பால் நிறைந்த குடங்கள் பதின்மூன்றனை, அரிசி மேல் வைத்து- அவ்வரிசியின் மேலே வைத்து, அரன் அடியில் கலந்த அன்பினராய்- சிவபெருமான் திருவடியில் ஒன்றுபட்ட அன்பினையுடையவராய், சிவார்ச்சனைக்கு உரிய கடவுள் வேதியரை வரித்து- சிவபெருமானை அருச்சித்தற்குரிய (26)ஆதிசைவர்களை அழைத்து.

காதணி கலனுங் கையணி கலனுங் கவின்பெற வளித்தர னாக ஆதரம் பெருக நினைந்தருச் சனைசெய் தரியதக் கிணையொடும் பாதப் போதணி காப்பு விசிறிதன் கவிகை பூந்துகின் முதற்பல வுடனே மேதகு தானஞ் செய்துபின் குருவைக் கற்புடை மின்னிடை யோடும்.

காது அணி கலனும்- காதிலணியுங் குண்டலமும், கை அணிகலனும்-கையிலணியுங் காப்பும், கவின் பெற அளித்து- பொலிவுபெறத் தந்து, ஆதரம் பெருக- அன்பு மிக, அரனாக நினைந்து- (அவர்களைச்) சிவபெருமானாகவே கருதி, அருச்சனை செய்து- அருச்சித்து, அரிய தக்கிணையொடும்- பெரிய தக்கிணையுடன், பாதப் போது அணி காப்பு- பாதமாகிய மலரிலணியும் பாதுகையும், விசிறி தண் கவிகை பூந்துகில் முதல் பலவுடனே- விசிறியும் குளிர்ந்த குடையும் அழகிய ஆடையுமாகிய இவை முதலிய பலவற்றையும், மேதகு தானம் செய்து- சிறந்த தானமாகக் கொடுத்து, பின்- பின்பு, குருவைக் கற்பு உடை மின் இடையோடும்- குரவனை அவனுடைய கற்பு நிறைந்த மின் போலும் இடையினையுடைய மனைவியுடன். (27)

அசனத் திருத்திப் பொலந்துகில் காதுக் கணிகள்கைக் கணிகளு மணிந்து வாசநன் மலரிட் டருச்சனை செய்து மலைமக டலைவனை வரைந்து Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org பூசனை செய்த படிமையோ டம்பொன் பூதலம் பதாதிகள் பிறவுந் தூசலர் மாலை கோட்டணி புனைந்த சுரபிமா தானமுஞ் செய்து.

ஆசனத்து இருத்தி- தவிசில் இருக்கச் செய்து, பொலம் துகில்பொன்னாடை (தரிப்பித்து), காதுக்கு அணிகள் கைக்கு அணிகளும் அணிந்து- காதுக்கு அணிகலன்களும் கைக்கு அணிகலன்களும் அணிவித்து, வாசம் நல் மலர் இட்டு அருச்சனை செய்து- மணமுள்ள நல்ல மலர்களால் அருச்சித்து, மலை மகள் தலைவனை வரைந்து பூசனை செய்த படிமையோடு- மலையரையன் புதல்வியாகிய உமை கேள்வனை நிருமித்துப் பூசிக்கப்பெற்ற திருவுருவத்துடன், அம்பொன் பூதலம் பதாதிகள் பிறவும்- அழகிய பொன்னும் நிலமும் ஏவலாளர்களும் பிறவுமாகிய தானங்களையும், தூசு அலர் மாலை ஆடையும் மலர்மாலையும், கோட்டு அணி- கொம்பினணியும், புனைந்த- அணிந்த, மா சுரபி தானமும் பெரிய பசுவாகிய தானமும், செய்து புரிந்து

இனையவா றுத்தா பனமுடித் தாசா னேவலாற் சிவனடிக் கன்பர் தனையரோ டொக்க லுடனமு தருந்த றகுதியிவ் விரதமுன் கண்ணன் நனையதா மரையோ னிந்திரன் முதல்வா னாடவர் முவறு கணத்தோர் அனைவரு நோற்றார் மனிதரு மனுட்டித் தரும்பெறற் போகம்வீ டடைந்தார்.

இனையவாறு உத்தாபனம் முடித்து இம்முறையாக உத்தியாபனத்தை முடித்து, ஆசான் ஏவலால் ஆசிரியன் கட்டளையினால், சிவன் அடிக்கு அன்பர்- சிவபிரான் திருவடிக்கண் அன்புடைய அடியார்களுடனும், தனையரோடு ஒக்கல் உடன் மக்களோடும் சுற்றத்தோடும், அமுது அருந்தல் தகுதி- அமுதுண்ணல் முறையாகும், இவ் விரதம் இச் சோமவார விரதத்தை, முன் முன்னே, கண்ணன் திருமாலும், நனைய தாமரையோன் தேனையுடைய தாமரை மலரில்வதியும் பிரமனும், இந்திரன் முதல் வானாடவர்- இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், முவறு கணத்தோர்- பதினெண் கணத்தாரும் ஆகிய, அனைவரும் எல்லாரும், மனிதரும் அனுட்டித்து அரும் அனுப்டித்தார், மனிதர்களும் நோற்றுப் பெறுதற்கரிய வீடு அடைத்தார்-போகத்தையும் வீடுபேற்றையும் அடைந்தனர். (29)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ஈதுநோற் பவர்வெம் பகைமனத் துயர்தீர்ந் தாயிரம் பிறவியி லியற்றுந் தீதுசேர் வினைதீர்ந் தெடுத்தயாக் கையினிற் சிவகதி யடைவரிவ் விரதம் ஓதினோர் கேட்டோர் மனைவியர் மக்க ளொக்கலோ டினிதுவாழ்ந் தும்பர் மேதகு பதினா லிந்திரன் பதத்தில் வீற்றினி திருப்பரென் றறவோன்.

ஈது நோற்பவர்- இவ்விரதத்தை நோற்பவர், வெம்பகை மனத்துயர் தீர்ந்து- கொடிய பகையும் மனத் துன்பமும் நீங்கி, ஆயிரம் பிறவியில் இயற்றும் தீது சேர் வினை தீர்ந்து- அளவிறந்த பிறவிகளிற் செய்த தீமை பொருந்திய வினைகள் நீங்கி, எடுத்த யாக்கையினில் சிவகதி அடைவர்- எடுத்த பிறப்பிலேயே வீடுபேறெய்துவர், இவ்விரதம் ஓதினோர் கேட்டோர்-இவ்விரதத்தைக் கூறினவர்களும் கேட்டவர்களும், மனைவியர் மக்கள் ஒக்கலோடு இனிது வாழ்ந்து- மனைவியர் புதல்வர் சுற்றத்துடன் இன்பத்தோடு வாழ்ந்து, உம்பர்- தேவருலகில், மேதகுபதினால் இந்திரன் பதத்தில்- சிறந்த பதினான்கு இந்திரப் பட்டமளவும் அவன் பதத்தில் இனிது வீற்றிருப்பர் என்று-இனிதாக வீற்றிருப்பாரென்று, அறவோன்- அகத்திய முனிவன் (அருளிச்செய்தனன்).

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

சொல்லிய நெறியாற் சோம சுந்தரன் விரத நோற்பான் வில்லிடு மணிப்பூண் வேந்தர் முனிவனை விடைகொண் டேகி அல்லியங் கனகக் கஞ்சத் தாடியங் கயற்கண் வல்லி புல்லிய பாகன் தன்னை வழிபடிடுப் போற்றி நோற்றார்.

சொல்லிய நெறியால் அங்ஙனம் செய்த முறைப்படி, சோமசுந்தரன் விரதம் நோற்பான் சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய சோமவார விரதத்தை நோற்கும் பொருட்டு, வில் இடு மணிப் பூண் வேந்தர்- ஒளி வீசும் மணிக்கலன்களை அணிந்த மன்னர் மூவரும், முனிவனை விடைகொண்டு ஏகி- அம் முனிவனிடத்தில் விடை பெற்றுச் சென்று, அம் அல்லி கனகக் கஞ்சத்து ஆடி- அழகிய அகவிதழ்களையுடைய பொற்றாமரை வாவியில் நீராடி, அங்கயற்கண் வல்லி புல்லிய பாகன் தன்னை- அங்கயற்கண் அம்மையையும் அவர் ஒரு பாகத்திற் பொருந்திய சோமசுந்தரக் கடவுளையும், வழிபடீஇப் போற்றி நோற்றார்- வழிபட்டுப் பரவி அவ்விரதத்தை அனுட்டித்தார்கள். (31) சுந்தரன் றன்னைப் பூசைத் தொழில்செய்து வரம்பெற் றேகி அந்தரத் தாறு செல்வா ர.:தறிந் தமரர் வேந்தன் வந்தவ ரிருக்க வேறு மடங்கன்மான் றவிசு முன்று தந்திடப் பணித்தா னிட்டார் தனதரி யணையிற் றாழ.

சுந்தரன் தன்னைப் பூசைத் தொழில் செய்து- சோம சுந்தரக் கடவுளைப் பூசித்து, வரம் பெற்று ஏகி- வரம் பெற்று நீங்கி, அந்தரத்து ஆறு செல்வார்- வான்வழியாகச் செல்வாராயினர், அமரர் வேந்தன் அ. ்.து அறிந்து- தேவேந்திரன் அவ் வருகையை உணர்ந்து, வந்தவர் இருக்க- வந்த மன்னர்கள் இருத்தற்கு, வேறு மடங்கல் மான் தவிசு மூன்று- வேறு மூன்று சிங்காதனங்கள், தனது அரியணையிற் தாழத் தந்திடப்பணித்தான்- தனது சிங்காதனத்திற் றாழ்ந்திருக்குமாறு அமைக்கும் படி கட்டளையிட்டான், இட்டார்-(பணியாளர் அவ்வாறே) அமைத்தனர்.

வான்வழி வந்த முன்று மன்னரும் பொன்னா டெய்தி ஊன்வழி குலிச வைவே லும்பர்கோன் மருங்கிற் புக்கார் தேன்வழி போந்தின் கண்ணிச் சேரனு மார்த்தார் வேந்துங் கான்வழி தாரு நாடன் காட்டிய தவிசில் வைக.

வான் வழி வந்த மூன்று மன்னரும்- வானின் வழியாக வந்த மூன்று வேந்தரும் பொன் நாடு எய்தி- பொன்னுலகத்தை யடைந்து, ஊன் வழி குலிச வைவேல் உம்பர்கோன் மருங்கில் புக்கார்- ஊன் சிந்துகின்ற கூரிய வச்சிரப் படையையுடைய இந்திரன் அருகிலுற்றனர், தேன் வழி போந்தின் கண்ணிச் சேரனும்- (அவருள்) தேன் ஒழுகும் பனம்பூமாலை யணிந்த சேரமன்னனும், ஆர்த்தார் வேந்தும்- ஆத்திப் பூ மாலை யணிந்த சோழமன்னனும், கான்வழிதாரு நாடன் காட்டிய தவிசின் வைக- மணம் வீசும் கற்பகத் தருவையுடைய நாட்டினையுடைய இந்திரன் காட்டிய இருக்கையில் அமர. (33)

மைக்கடல் வறப்ப வென்ற வாகைவேற் செழியன் மௌலிச் செக்கர்மா மணிவிற் காலத் தேவர்கோன் றவிசி லேறி ஒக்கவீற் றிருந்தா னாக வும்பர்கோ னழுக்கா றெய்திப் பக்கமே யிருந்த வேனைப் பார்த்திபர் முகத்தைப் பாரா.

மைக்கடல் வறப்ப வென்ற வாகைவேல் செழியன்- கரிய கடலானது வறக்குமாறு வென்ற வெற்றிமாலை தரித்த வேற்படையையுடைய உக்கிர பாண்டியன், மௌலிச் செக்கர் மாமணிவில் கால- முடியிற் பதித்த சிவந்த பெரிய மணிகள் ஒளி வீச, தேவர்கோன் தவிசில் ஏறி- தேவேந்திரனது ஆதனத்திலேறி, ஒக்க வீற்றிருந்தான்- அவனுடன் பெருமிதமாக இருந்தான், ஆக- அங்ஙனம் இருக்க, உம்பர் கோன் அழுக்காறு எய்தி- தேவர்க்கரசன் பொறாமையுற்று, பக்கம் இருந்த எனைப் பார்த்திபர் முகத்தைப் பாரா- அருகிலிருந்த மற்றைச் சேர சோழ மன்னர்களின் முகத்தை நோக்கி.

முகமனன் கியம்பி நீவிர் வந்ததென் மொழிமி னென்ன மகபதி யெங்க நாட்டின் மழைமறுத் தடைந்தே மென்றார் அகமலர்ந் தனையார் நாட்டி னளவும்வான் சுரக்க நல்கி நகைமணிக் கலம்பொன் னாடை நல்கிநீர் போமி னென்றான்.

முகமன் நன்கு இயம்பி- நன்றாக உபசார மொழி கூறி, நீவிர் வந்தது என்- நீங்கள் வந்த காரணம் என்னை, மொழிமின் என்ன- கூறுங்கள் என்று சொல்ல, மகபதி- இந்திரனே, எங்கள் நாட்டில் மழை மறுத்து அடைந்தேம் என்றார்- எங்கள் நாட்டில் மழை இன்மையால் (அதனை வேண்டி) இங்கு வந்தேம் என்று கூறினர், அக மலர்ந்து- (இந்திரன்) மனமகிழ்ந்து, அனையார் நாட்டின் அளவும் வான் சுரக்க நல்கி- அவ்விருவர் நாடுகளின் அளவும் மழைபெய்ய அருளி, நகை மணிக்கலம் பொன் ஆடை நல்கி- ஒளிபொருந்திய நவமணியாலாகிய அணிகலன்களும் பொன்னாடைகளும் தந்து, நீர் போமின் என்றான்- நீவிர் செல்லுங்கள் என்று விடையளித்தான்.

அன்னவ ரகன்ற பின்னை யமரர்கோன் கன்னி நாடன் தன்னரி யணைமே லொக்கத் தருக்கினோ டிருக்கு மாறும் பின்னரு மாரி வேண்டாப் பெருமித வீறு நோக்கி இன்னது புலப்ப டாமை யினையதோர் வினைய முன்னா.

அன்னவர் அகன்ற பின்னை- அம் மன்னவர்கள் போன பின்பு, அமார் கோன்- தேவேந்திரன், கன்னி நாடன்- கன்னி நாடனாகிய உக்கிரவழுதி, தன் அரி அணை மேல் ஒக்கத் தருக்கினோடு இருக்குமாறும்- தனது சிங்காதனத்தின்கண் சமமாக இறுமாப்புடன் இருக்குந் தன்மையையும், பின்னரும் மாரி வேண்டாப் பெருமித வீறும் நோக்கி- பின்னும் மழையை வேண்டாதிருக்கும் மிக்க பெருமிதத்தையும் நோக்கி, இன்னது புலப்படாமை- இது வெளிப்படாதவாறு, இனையது ஓர் வினையம் உன்னா- இங்ஙன மாய ஒரு சூழ்ச்சியைக் கருதி.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பொற்புற வரிசை செய்வான் போலள விறந்தோர் தாங்கி வெற்புறழ் திணிதோ ளாற்றன் மெலிவதோ ராரந்தன்னை அற்புற வளித்தான் வாங்கி யலர்மதுத் தார்போ லீசன் கற்புடை யுமையாண் மைந்தன் கதுமெனக் கழுத்தி லிட்டான்.

பொற்பு உற வரிசை செய்வான் போல் அழகு பொருந்தச் சிறப்புச் செய்கின்றவனைப்போல, அளவு இறந்தோர் தாங்கி-அளவற்றவர்களாலே தாங்கி வரப்பட்டு, வெற்பு உறழ் திணி தோள் ஆற்றல் மெலிவது ஓர் ஆரந்தன்னை- (அவர்கள்) மலையை யொத்த திண்ணிய தோளின் வலி குறைதற்குக் காரணமான தோர் முத்து மாலையை, அற்பு உற அளித்தான்- அன்பு பொருந்தக் கொடுத்தான், ஈசன் கற்பு உடை உமையாள் மைந்தன்- சோமசுந்தரக் கடவுளின் கற்பு நிறைந்த தேவியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரின் புதல்வனாகிய உக்கிரவழுதி, வாங்கி- (அதனை) ஏற்று, மது அலர்தார்போல் கதுமெனக் கழுத்தில் இட்டான்- தேன் ஒழுகும் மலர் மாலைபோல விரைந்து கழுத்தில் அணிந்து கொண்டான்.

கண்டனன் கடவு ணாதன் கழியவு மிறும்பூ துள்ளங் கொண்டன னின்று தொட்டுக் குரையளி துழாவு நிம்பத் தண்டழை மார்ப வாரந் தாங்குபாண் டியனென் றுன்னை மண்டல மதிக்க வென்றான் வானநா டுடைய மன்னன்.

கடவுள் நாதன் வானநாடு உடைய மன்னன்- தேவர்கள் தலைவனாகிய வான நாட்டையுடைய இந்திரன், கண்டனன்- (அதனைக்) கண்டு, கழியவும் உள்ளம் இறும்பூது கொண்டனன்- மிகவும் உள்ளத்தில் வியப்படைந்தவனாய், குரை அளி துழாவு நிம்பத்தண் தழை மார்ப-ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் மகரந்தத்தில் அளையும் வேம்பினது குளிர்ந்த மாலை பொருத்திய மார்பினையுடைய உக்கிர வழுதியே, உன்னை-நின்னை, மண்டலம்- உலகமானது, இன்று தொட்டு- இன்று முதல், ஆரம் தாங்கு பாண்டியன் என்று மதிக்க என்றான்- ஆரந்தாங்கு பாண்டியன் என்று மதிப்பதாக என்று கூறினான். (38)

அன்னது சிறிது மெண்ணா தங்குநின் றிழிந்து தென்னன் தன்னக ரடைந்தா னிப்பாற் சதமக னாணை யாலம் மன்னவ ரிருவர் நாடு மழைவளம் பெருகப் பெய்த தென்னவ னாடு பண்டைச் செயலதா யிருந்த தன்றே.

தென்னன்- உக்கிரவழுதி, அன்னது சிறிதும் எண்ணாது- அப் புகழ்ச்சியைச் சிறிதுங் கருதாது, அங்கு நின்று இழிந்து தன் நகர் அடைந்தான்- அவ் வாதனத்தினின்றும் இறங்கித் தனது நகரத்தை யடைந்தான், இப்பால்- பின், சதமகன் ஆணையால்-இந்திரன் கட்டளையால், அம் மன்னவர் இருவர் நாடும் வளம் பெருக மழை பெய்த- அச் சேர சோழ வேந்தர் இருவர் நாட்டிலும் வளம் பெருகுமாறு மழைகள் பொழிந்தன, தென்னவன் நாடு பண்டைச் செயலதாய் இருந்தது- பாண்டியன் நாடு முன்னைத் தன்மையாகவே மழையின்றியிருந்தது.

அயதோர் வைகல் வேட்டை யாடுவா னண்ணல் விண்ணந் தாயதோர் பொதியக் குன்றிற் சந்தனச் சார னண்ணி மேயதோ லரிமா னேனம் வேங்கையெண் கிரலை யின்ன தீயதோர் விலங்கு வேட்டஞ் செய்துயிர் செகுக்கு மெல்ல.

ஆயது ஓர் வைகல்- அங்ஙனமாகியதொரு நாளில், அண்ணல் வேட்டை ஆடுவான்- உக்கிரவழுதி வேட்டையாடுதற் பொருட்டு, விண்ணம் தாயது பொதியக் குன்றில்- வானுலகை ஊடுருவிச் சென்றதாகிய பொதியின் மலையில், சந்தனச் சாரல் நண்ணி-சந்தன மரங்கள் நெருங்கிய சாரலை அடைந்து, மேய தோல் அரிமான் ஏனம் வேங்கை எண்கு இரலை இன்ன- அங்குள்ள யானையும் சிங்கமும் பன்றியும் புலியும் கரடியும் மானும் என்னும் இவை முதலாகிய, தீயது ஓர் விலங்கு- தீமையைக் கருதும் விலங்குகளை, வேட்டம் செய்து உயிர் செகுக்கும் எல்லை-வேட்டையாடி (அவைகளின்) உயிரைப் போக்கும் பொழுது.

(40)

பொன்றத்து மருவிக் குன்றிற் புட்கலா வருத்த மாதி மின்றத்து மேக நான்கும் வீழ்ந்தன மேயக் கண்டு குன்றத்தி னெடிய திண்டோட் கொற்றவ னவற்றைப் பற்றிக் கன்றத்திண் களிறு போலக் கடுந்தளை சிக்க யாத்தான்.

பொன் தத்தும் அருவிக் குன்றில்- பொன்னை (வாரிக் கொண்டு) தாவும் அருவிகளையுடைய அம்மலையின்கண், புட்கலா வருத்தம் ஆதி- புட்கலா வருத்தம் முதலிய, மின் தத்தும் மேகம் நான்கும் வீழ்ந்தன மேயக்கண்டு- மின் வீசும் முகில்கள் நான்கும் வீழ்ந்து மேய்வதைப் பார்த்து, குன்றத்தின் நெடிய திண் தோள் கொற்றவன்- மலையினும் பெரிய திண்ணிய தோளையுடைய உக்கிரவழுதி, அவற்றைப் பற்றி- அவற்றைப் பிடித்து, வருந்துமாறு, திண்களிறு போல- வலிய யானைகளைப் போல, கடுந்தளை சிக்க யாத்தான்-விலங்கால் கடிய அகப்படப் பிணித்து. (41)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

வேட்டத்திற் பட்ட செங்கண் வேழம்போற் கொண்டு போகிக் கோட்டத்தி விட்டானாகக் குன்றிற கரிந்த வென்றி நாட்டத்துப் படிவத் தண்ட நாடன்மற் றதனைக் கேட்டுக் காட்டத்துக் கனல்போற் சீறிக் கடுஞ்சமர் குறித்துச் செல்வான்.

வேட்டத்தில் பட்ட செங்கண் வேழம் போல்- வேட்டையில் அகப்பட்ட சிவந்த கண்களையுடைய யானையைக் கொண்டு போதல் போல, கொண்டு போகிக் கோட்டத்தில் இட்டான்-கொண்டு சென்று சிறைக்கோட்டத்திலிட்டனன், அதனை- அச் செய்தியை, குன்று இறகு அரிந்த வென்றி- மலைகளின் சிறைகளை அறுத்த வெற்றியையுடைய, நாட்டத்துப் படிவத்து அண்ட நாடன் கேட்டு- கண்கள் பொருந்திய உடலையுடைய வான நாடனாகிய இந்திரன் கேட்டு, காட்டத்துக் கனல் போல் சீறி- விறகிற் பற்றிய தீப் போல வெகுண்டு, கடுஞ்சமர் குறித்துச் செல்வான்- கடிய போரைக் குறித்துச் செல்வானாயினான். (42)

வாங்குநீர் வறப்ப வேலை விடுத்ததும் வலிய வாரந் தாங்கிய செருக்குந் காரைத் தளையிடு தருக்கு நோக்கி ஈங்கொரு மனித யாக்கைக் கித்துணை வலியா தென்னா வீங்கிய மான மூக்க மீனவன் மதுரை சூழந்தான்.

வாங்கு நீர் வறப்ப வேலை விடுத்ததும்- வளைந்த கடல் சுவற வேற் படையை விடுத்ததனையும், வலிய ஆரம் தாங்கிய செருக்கும்- வலிய மாலையைத் தாங்கிய பெருமிதத்தையும், காரைத் தளை இடு தருக்கும் நோக்கி- முகிலை விலங்கிட்ட செருக்கையும் நோக்கி, ஈங்கு ஒரு மனித யாக்கைக்கு இத்துணை வலியாது என்னா- இங்கு ஒரு மனித உடம்பிற்கு இவ்வளவு வலிமை வந்தது என்னை என்று, வீங்கிய மானம் ஊக்க-மேலெழுந்த மானம் செலுத்த, மீனவன் மதுரை சூழ்ந்தான்-பாண்டியனது மதுரையை வளைந்தான். (43)

கலிவிருத்தம்

ஓடின ரொற்றார்போய்ச் செழிய னொண்கழல் சூடினர் நகர்ப்புறஞ் சுரர்கள் சேனைகள் மூடின வென்னலு முனிவு மானமும் நீடின னரியணை யிருந்து நீங்குவான்.

ஒற்றர் ஓடினர் போய்- ஒற்றர்கள் ஓடிச்சென்று, செழியன் ஒண்கழல் சூடினர்- பாண்டியனின் ஒள்ளிய திருவடிகளைச் சிரத்திற்சூடி, நகர்ப்புறம் சுரர்கள் சேனைகள் மூடின என்னலும்- நகரின் புறத்தே தேவர் படைகள் வளைந்தன என்று கூறலும், முனிவும் மானமும் நீடினன்- கோபமும் மானமும் மிக்கவனாய், அரி அணை இருந்து நீங்குவான்- சிங்காதனத்தினின்றும் நீங்கிப் போருக்குச் செல்கின்ற அப்பாண்டியன். (44)

பண்ணுக தேர்பரி பகடு வீரர் முன் நண்ணுக கடிதென நடத்தி யாவரென் றெண்ணலன் மதமலை யெருத்த மேற்கொடு கண்ணகன் கடிநகர்க் காப்பு நீங்குமுன்.

தேர் பரி பகடு பண்ணுக- தேரையும் குதிரையையும் யானையையும் பண்ணுக, வீரர் கடிது முன் நண்ணுக- வீரர்கள் விரைந்து முன் செல்லுக, என- என்று கூறி, நடத்தி- (அவற்றை) முன்னே நடப் பித்து, யாவர் என்று எண்ணலன்- போருக்கு வந்தவர் யாவர் என்று கருதாது, மதமலை எருத்தம் மேற்கொடு- யானையின் பிடரியிலேறி, கண் அகன் கடிநகர் காப்பு நீங்கு முன்- இடமகன்ற விளக்கமுள்ள நகரின் காவலாகிய மதிலைக் கடக்கு முன். (45)

அடுத்தனர் வானவ ரார்த்துப் பல்படை எடுத்தனர் வீசினர் சிலையி லெய்கணை தொடுத்தன ரிறுதிநாட் சொரியு மாரிபோல் விடுத்தனர் மதிக்குல வீரன் சேனைமேல்.

வானவர் அடுத்தனர் ஆர்த்து- தேவர்கள் நெருங்கி ஆரவாரித்து, பல்படை எடுத்தனர் வீசினர்- பல படைகளையும் எடுத்து வீசி, சிலையில் எய்கணை தொடுத்தனர்- வில்லின்கண் எய்யுங் கணைகளைத் தொடுத்து, மதிக்குல வீரன் சேனைமேல்- சந்திர குலத்து வீரனாகிய உக்கிர வழுதியின் சேனையின் மேல், இறுதி நாள் சொரியும் மாரிபோல் விடுத்தனர்- ஊழிகாலத்திற் பொழியும் மழைபோலச் சொரிந்தார்கள். (46)

அர்த்தனர் மலயவெற் பரையன் சேனையோர் பார்த்தனர் வேறுபல் படைக்க லக்குவை தூர்த்தனர் குனிசிலை தொடுத்து வாளியாற் போர்த்தன ரமரர்மெய் புதைத்த வென்பவே.

மலயவெற்பு அரையன் சேனையோர் ஆர்த்தனர்- பொதியின் மலையையுடைய பாண்டியன் படைவீரர் ஆரவாரித்து, பார்த்தனர் வேறுபல் படைக்கலக் குவை தூர்த்தனர்- பார்த்து வெவ்வேறு பல படைக்கலக் கூட்டங்களை வீசி, குனி சிலை தொடுத்து Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org வாளியால் போர்த்தனர்- வளைந்த வில்லிற்பூட்டி அம்புகளால் மூடினர், அமரர் மெய் புதைத்த- (அவ்வம்புகள்) தேவர்கள் மெய்யில் தைத்தன. (47)

தறிந்தன தாள்சிரந் தகர்ந்த தோள்கரம் பறிந்தன குருதிநீர் கடலிற் பாய்ந்தன செறிந்தன பாரிடஞ் சேனங் கூளிகள் முறித்தன வானவர் முதல்வன் சேனையே.

தாள் தறிந்தன- (சிலருக்குக்) கால்கள் அறுபட்டன, சிரம் தகர்ந்த-(சிலருக்குத்) தலைகள் உடைந்தன, தோள் கரம் பறிந்தன-(சிலருக்குத்) தோளும் கையும் குறைபட்டன, கடலில் குருதி நீர் பாய்ந்தன- கடலில் உதிரநீர்கள் ஒடிப்பாய்ந்தன, பாரிடம் சேனம் கூளிகள் செறிந்தன- பூதங்களும் பருந்துகளும் பேய்களும் வந்து நெருங்கின, வானவர் முதல்வன் சேனை முறிந்தன- தேவர் தலைவனாகிய இந்திரன் சேனைகள் நிலைகெட்டோடின. (48)

அடின குறைத்தலை யவிந்த போர்க்களம் பாடின பாரிடம் விந்தைப் பாவைதாள் சூடின கூளிகள் சோரி சோரப்பார் முடின பிணக்குவை யண்ட முட்டவே.

குறைத்தலை ஆடின- கவந்தங்கள் ஆடின, போர்க்களம் அவிந்த-போர்க்களத்திற் போர் ஒழிந்தன, பாரிடம் பாடின- பூதங்கள் பாடின, கூளிகள் விந்தைப் பாவை தாள் சூடின- பேய்கள் கொற்றவையின் திருவடியை (முடியிற்) சூடின, பிணக்குவை சோரி சோர அண்டம் முட்ட பார் மூடின- பிணக் குவியல்கள் குருதி ஒழுங்காநிற்க வானை அளாவ நிலவுலகை மூடின. (49)

வெஞ்சின வலாரிதன் வீரச் சேனைகள் துஞ்சின கண்டெரி சொரியுங் கண்ணனாய்ப் பஞ்சினமு னெரியெனப் பதைத்துத் தெய்வத வஞ்சினப் படைகளான் மலைவ துன்னினான்.

வெஞ்சின வலாரி- கொடிய சினத்தையுடைய இந்திரன், தன் வீரச்சேனைகள் துஞ்சின கண்டு- தனது வீரமுள்ள சேனைகள் இறந்தனவற்றை நோக்கி, எரி சொரியும் கண்ணாய்- அழல் சிந்துங் கண்களையுடையவனாய், பஞ்சின் முன் எரி எனப் பதைத்து- பஞ்சின் முன்னே நெருப்பு (விரைந்த பற்றல்) போல் (சினம் விரைந்து பற்றப்) பதைத்து, வஞ்சினம் தெய்வதப் படைகளால் மலைவது உன்னினான்- கொடு மொழி கூறித் தெய்வத்தன்மையையுடைய படைக்கலங்களினால் போர்செய்தலைக் கருதினான். (50)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வெங்கதிர்ப் படைவிட் டார்த்தான் விண்ணவ னதனைத் திங்கட் பைங்கதிர்ப் படைத்தொட் டோச்சி யவித்தனன் பாராள் வேந்தன் சிங்கவெம் படைவிட் டார்த்தான் தேவர்கோ னதனைச் சிம்புட் புங்கவன் படைத்தொட் டோச்சி யடக்கினான் புணரி வென்றோன்.

விண்ணவன் வெங்கதிர்ப் படை விட்டு ஆர்த்தான்- இந்திரன் கொடிய பரிதிக்கணையை விட்டு ஆரவாரித்தான், அதனை- அக் கணையை, பார் ஆள் வேந்தன்- நிலவுலகை ஆளுகின்ற பாண்டி மன்னன், பைங்கதிர்ப் படைதொட்டு ஒச்சி அவித்தனன்- இளங்கிரணத்தையுடைய திங்கட்கணையை (வில்லிற்) பூட்டி விடுத்து அழித்தான், தேவர் கோன் சிங்க வெம்படை விட்டு ஆர்த்தான்- தேவேந்திரன் கொடிய நரசிங்கக் கணையை விடுத்து முழங்கினான், அதனை- அந்தக் கணையை, புணரி வென்றோன்-கடலை வென்றவனாகிய உக்கிர வழுதி, புங்கம் வன் சிம்புள் படைதொட்டு ஒச்சி அடங்கினான்- மிக்க வலிமையுடைய சரபக்கணையை (வில்லிற்) பூட்டி விடுத்து அழித்தான். (51)

தானவர் பகைவன் மோக சரத்தொடுத் தெறிந்தா னாக மீனவ னதனை ஞான வாளியால் விளித்து மாய்ந்து போனபின் மற்போ ராற்றப் புக்கனர் புக்கார் தம்மில் வானவன் மண்ணி னான்மேல் வச்சிரம் வீசி யார்த்தான்.

தானவர் பகைவன்- அசுரர்கள் பகைவனாகிய இந்திரன், மோக சரம் தொடுத்து எறிந்தானாக- மோகனக் கணையை (வில்லிற்) பூட்டி விடுக்க, அதனை- அக்கணையை, மீனவன்- பாண்டியன், ஞானவாளியால் விளித்து- ஞானக்கணையால் அழித்தலால், மாய்ந்து போனபின்- (அ. து) அழிந்தபின், மல்போர் ஆற்றப் புக்கனர்- (இருவரும்) மற்போர் புரியத் தொடங்கினார்கள், புக்கார் தம்மில்- அங்ஙனம் தொடங்கினவர்களுள், வானவன்- இந்திரன், மண்ணினான்மேல் வச்சிரம் வீசி ஆர்த்தான்- பாண்டியன்மேல் வச்சிரப் படையை விடுத்து ஆரவாரித்தான். (52)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

காய்சின மடங்க லன்னான் கைவளை சுழற்றி வல்லே வீசினன் குலிசந் தன்னை வீழ்த்தது விடுத்தான் சென்னித் தேசினன் மகுடந் தள்ளிச் சிதைத்தது சிதைத்த லோடுங் கூசின னஞ்சிப் போனான் குன்றிற கரிந்த வீரன்.

காய் சின மடங்கல் அன்னான்- மிக்க சினத்தையுடைய சிங்கத்தை ஒத்த உக்கிரவழுதி, கைவளை சுழற்றிவல்லே வீசினன்- கையிலுள்ள திகிரிப்படையைச் சுழற்றி விரைந்து வீசினன், குலிசம் தன்னை வீழ்த்து- (அப்படை) வச்சிரப் படையை அழித்து, அது விடுத்தான்-அப்படையை விடுவித்தவனாகிய இந்திரனது, சென்னி தேசின் நல்மகுடம் தள்ளிச் சிதைத்தது- தலையிலுள்ள ஒளி வீசும் நல்ல முடியைக் கீழே வீழ்த்தி அழித்தது, சிதைத்த லோடும்- (அங்ஙனம்) சிதைத்த அளவில், குன்று இறகு அரிந்த வீரன் கூசினன் அஞ்சிப் போனான்- மலையின் சிறைகளை அறுத்த வீரனாகிய இந்திரன் நாணமும் அச்சமும் உடையனாய் ஒடினான்.

இந்திரண் டனைய கூர்ம்பல் லிருள்வரை நெஞ்சு போழ்ந்த மைந்தனில் வலிய காளை வரைந்தெறி நேமி சென்னி சிந்திடா தாகி யம்பொன் மணிமுடி சிதறச் சோம சுந்தர நாதன் புசைத் தொழிற்பய னளித்த தென்னா.

இரண்டு இந்து அனைய கூர்ம்பல்- இரண்டு பிறைமதி போன்ற கூரிய பற்களையுடைய, இருள் வரை நெஞ்சு போழ்ந்த-மயக்கத்தைச் செய்யும் மலை வடிவாயுள்ள கிரவுஞ்சனது நெஞ்சைப் பிளந்த, மைந்தனில் வலிய காளை- முருகக் கடவுள் போலும் வலியுடைய உக்கிரவழுதி, வரைந்து ஏறி நேமி- கையிற் கொண்டு எறிந்த திகிரிப் படையானது, சென்னி சிந்திடாதாகி-தலையைச் சேதிக்காமல், அம்பொன் மணி முடி சிதற- அழகிய பொன்னாலாகிய மணிகள் பதித்த முடியையே சிதறுமாறு, சோமசுந்தரநாதன் பூசைத் தொழில் பயன் அளித்தது என்னா-சோம சுந்தரக் கடவுளின் பூசைப் பயன் காத்தது என்று. (54)

போரீனுக் காற்றா தோடிப் பொன்னகர் புகுந்த வென்றித் தாரீனுக் கிசைந்த கூர்வேற் சதமகன் பீன்பு நின்னாட்டு டூரீனுக் கெல்லா மாரி யுதவுவே னிகளம் நீக்கிக் காரீனைத் தருக வென்னாக் கவுரியற் கோலை விட்டான்.

போரினுக்கு ஆற்றாது ஓடி- போருக்கு ஆற்றாது புறங்கொடுத்தோடி, பொன் நகர் புகுந்த- பொன்னுலகிற் புகுந்த, வென்றித் தாரினுக்கு இசைந்த- வெற்றி மாலைக்கு அமைந்த, கார்வேல் சதமகன்- கூரிய குலிசப் படையையுடைய இந்திரன், பின்பு- பின், நின் நாட்டு ஊரினுக்கு எல்லாம் மாரி உதவுவேன்-நினது நாட்டிலுள்ள ஊர் முழுதுக்கும் மழைவளந் தருவேன், நிகளம் நீக்கிக் காரினைத் தருக என்னா- விலங்கினின்றும் நீக்கி முகில்களைத் தருவாயாக என்று, கவுரியற்கு ஒலை விட்டான்-உக்கிரவழுதிக்குத் திருமுகம் அனுப்பினான். (55)

முடங்கல் கொண்டணைந்த தூதன் முடிகெழு வேந்தன் பாதத் தொடுங்கிநின் றோலை நீட்ட வுழையுளா னொருவன் வாங்கி மடங்கலே றனையான் முன்னர் வாசித்துக் காட்டக் கேட்டு விடங்கலுழ் வேலான் விண்ணோர் வேந்துரை தேரா னாகி.

முடங்கல் கொண்டு அணைந்த தூதன்- ஒலை கொண்டு வந்த தேவ தூதன், முடி கெழு வேந்தன் பாதத்து ஒடுங்கி நின்று ஒலை நீட்ட-முடியினையுடைய பாண்டி மன்னன் திருவடியின்கீழ் அடங்கி நின்று ஒலையைக் கொடுக்க, உழையுளான் ஒருவன் வாங்கி- அருகிலுள்ள ஒருவன் அதனை வாங்கி, மடங்கல் ஏறு அனையான் முன்னர் வாசித்துக் காட்ட- ஆண்சிங்கத்தை ஒத்த உக்கிரவழுதியின் முன் படித்துக் காட்ட, கேட்டு- அதனைக் கேட்டு, விடம் கலுழ் வேலான்- நஞ்சுமிழும் வேற் படையையுடைய அம் மன்னன், விண்ணோர் வேந்து உரை தேரானாகி-தேவேந்திரனுடைய வார்த்தையைத் தெளியாதவனாய். (56)

டுட்டவன் சிறையை நீக்கி பெழிலியை விடாது மாறு பட்டசிந் தையனே யாகப் பாகசா தனனுக் கென்றும் நட்டவ னொருவே ளாள னான்பிணை பென்று தாழ்ந்தான் மட்டவிழ்ந் தொழுகு நிம்ப மாலிகை மார்பி னானும்.

இட்டவன் சிறையை நீக்கி எழிலியை விடாது- இடப்பட்ட வலிய சிறையினின்றும் நீக்கி முகில்களை விடாது, மாறுபட்ட சிந்தையனே ஆக- மாறுகொண்ட உள்ள முடையனாக, பாகசாதனனுக்கு என்றும் நட்டவன் ஒரு வேளாளன்- இந்திரனுக்கு எப்பொழுதும் நண்பினனாயுள்ள ஒரு வேளாளன், நான் பிணைஎன்று தாழ்ந்தான்-நான்பிணை என்று வணங்கினான், அவிழ்ந்து மட்டு ஒழுகு நிம்ப மாலிகை மார்பினானும்- மலர்ந்து தேனொழுகும் வேப்ப மலர் மாலையை யணிந்த மார்பினையுடைய பாண்டியனும். (57)

இடுக்கண்வந் துயிர்க்கு முற்ற மெய்தினும் வாய்மை காத்து வடுக்களைந் தொழுகு நாலா மரபினா னுரையை யாத்தன் எடுத்துரை மறைபோற் சூழ்ந்து சிறைக்களத் திட்ட யாப்பு விடுத்தனன் பகடு போல மீண்டன மேக மெல்லாம்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இடுக்கண் வந்து உயிர்க்கும் ஊற்றம் எய்தினும்- துன்பமுண்டாகி உயிருக்கும் இடையூறு வந்தாலும், வாய்மை காத்து-மெய்ம்மையைப் பாதுகாத்து, வடுக் களைந்து ஒழுகும்-குற்றத்தையகற்றி ஒழுகும், நாலாம் மரபினான் உரையைநான்காங் குலத்தினனாகிய அவன் கூறிய மொழியை, ஆத்தன் எடுத்து உரை மறைபோல் சூழ்ந்து- இறைவன் (உயிர்களின் பொருட்டு) எடுத்துக் கூறிய மறைமொழி போல் மதித்து, சிறைக்களத்து இட்ட யாப்பு விடுத்தனன்- சிறைச்சாலையின் கண் இட்டிருந்த தளையினை நீக்கினான், மேகம் எல்லாம் பகடு போல மீண்டன- முகில்கள் நான்கும் யானைகள் போல மீண்டு சென்றன.

தேவர்கோ னேவ லாலே திங்கண்மும் மாரி பெய்து வாவியுங் குளனும் யாறு மடுக்களு மடுத்துக் கள்வாய்க் காவிசூழ் வயலுஞ் செய்யுஞ் செந்நெலுங் கன்னற் காடும் பூவிரி பொழிலுங் காவும் பொலிந்தது கன்னி நாடு.

தேவர்கோன் ஏவலாலே- தேவேந்திரன் கட்டளையாலே, திங்கள் மும்மாரி பெய்து- மாதம் மூன்று மழை பெய்துவர, வாவியும் குளனும் யாறும் மடுக்களும் மடுத்து- வாவிகளும் குளங்களும் ஆறுகளும் மடுக்களும் நிறைதலால், கள்வாய் காவி சூழ் வயலும் செய்யும்- தேன் ஒழுகும் வாயினையுடைய குவளைகள் சூழ்ந்த வயல்களிலும் செய்களிலுமுள்ள, செந்நெலும் கன்னல் காடும்- செந்நெற் காடுகளாலும் கரும்பின் காடுகளாலும், பூவிரி பொழிலும் காவும்- மலர் விரிந்த பூஞ்சோலைகளாலும் இளமரக்காக்களாலும், கன்னி நாடு பொலிந்தது- கன்னி நாடு பொலிவு பெற்று விளங்கியது.

> இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலம் முற்றிற்று. ஆகச்செய்யுள்- 1110

மேருவைச் செண்டாலடித்த படலம்

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அண்ட ரஞ்ச வமரு ழந்த அமரர் கோனை அரசர்கோன் வண்ட லம்பு மௌலி சிந்த வளையெ றிந்து வெந்புறங் கண்ட வண்ணம் இன்ன தன்ன கன்னி நாடன் மேருவிற் செண்டெ றிந்து வைப்பெடுத்த செயலு நன்கு செப்புவாம்.

அரசர் கோன்- மன்னர் மன்னனாகிய உக்கிரவழுதி, அமர் உழந்த அமரர் கோனை- தன்னுடன் போர் புரிந்த தேவர்க் கரசனை, அண்டர் அஞ்ச- தேவர்கள் அஞ்சுமாறு, வண்டு அலம்பு மௌலி சிந்த- வண்டுகள் ஒலிக்கும் (மாலைசூடிய) முடி தகர, வளை எறிந்து வெந் புறம் கண்ட வண்ணம் இன்னது- திகிரிப் படையை ஓச்சிப் புறங் கண்ட திருவிளையாடல் இதுவாகும், அன்ன கன்னி நாடன்- (இனி) அந்தக் கன்னி நாடானாகிய பாண்டியன், மேருவில் செண்டு எறிந்து- மேரு மலையின் மேல் செண்டினை ஓச்சி, வைப்பு எடுத்த செயலும் நன்கு செப்புவாம்-சேம நிதி எடுத்த திருவிளையாடலையும் நன்கு கூறுவாம். (01)

மன்ன வன்த னக்கு முன்னர் மலய வெற்பின் முனிவர்கோன் சொன்ன திங்கள் விரத மன்று தொட்டு நோற்று வரலுமந் நன்ன லஞ்செய் பேறு போல நங்கை காந்தி மதிவயிற் றுன்ன ருஞ்ச யங்கொள் மைந்த னொருவன் வந்து தோன்றினான்.

மன்னவன்- உக்கிர வழுதி, முன்னர்- முன்பு, மலய வெற்பின் கோன்- பொதியின் மலையையுடைய முனிவர் தலைவனாகிய அகத்தியன், தனக்கு சொன்ன திங்கள் விரதம்-தனக்குக் கூறிய சோமவார விரதத்தை, அன்று தொட்டு நோற்று அற்றை நாள் முதல் நோற்றுவரவும் அந்நல் நலம் செய் பேறுபோல-அந்த நல்ல விரதம் அருளிய பயன்போல, நங்கை காந்திமதி வயிற்று- பெண்களுட் சிறந்த காந்திமதியின் வயிற்றிலே, உன் அரும் சயம் கொள் மைந்தன் ஒருவன் வந்து தோன்றினான்- நினைத்தற்கரிய வெற்றியைப் பெறும் புதல்வன் ஒருவன் வந்து உதித்தான். (02)

வயந்த னைப்ப யந்த தென்ன மைந்த னைப்ப யந்தபோது இயந்து வைத்து நகர் களிப்ப இனிதி ருந்த புரவலன் சயந்த ழைக்க இந்தி ரன்ச யந்த னைப்ப யந்தநாள் வியந்த கத்த டைந்த இன்பம் விளைம கிழ்ச்சி யெய்தினான்.

வயந்தனைப் பயந்தது என்ன- மன்மதனைப் பெற்றாற்போல, மைந்தனைப் பயந்தபோது- புதல்வனைப் பெற்ற பொழுது, நகர் இயம் துவைத்து களிப்ப- நகரத்தில் உள்ளவர்கள் இயங்களை ஒலிப்பித்துக் களிகூர, இனிது இருந்த புரவலன்- இனிதாக இருந்த உக்கிரவழுதி, இந்திரன் சயம் தழைக்க சயந்தனைப் பயந்த நாள்- இந்திரனானவன் வெற்றி பெருகச் சயந்தனைப் பெற்ற பொழுது, வியந்து அகத்து அடை இன்பம்- வியப்புற்று உள்ளத்திலுற்ற மகிழ்ச்சிபோல, விளை மகிழ்ச்சி எய்தினான்-மிக்க மகிழ்ச்சியை அடைந்தான்.

தென்ன ரேறு சாத காதி செய்து வீர பாண்டியன் என்ன நாம வினை நிரப்பி எழுதொ ணாத கலைமுதல் பன்னு கேள்வி கரிகள் தேர்கள் பரிப டைக்க லம்பயின்று அன்ன காத லான்வி ளங்க அகம கிழ்ச்சி அடையுநாள்.

தென்னர் ஏறு- பாண்டியருள் ஆண் சிங்கம் போன்ற உக்கிரவழுதி, சாதகாதி செய்து- சாத கன்ம முதலிய சடங்குகளைச் செய்து, வீரபாண்டியன் என்ன நாம வினை நிரப்பி- வீரபாண்டியன் என்று பெயரிட்டு, எழுத ஒண்ணாத கலை முதல் பன்னு கேள்வி-எழுதலாகாத மறை முதலாகக் கூறப்பட்ட பல நூல்களையும், கரிகள் தேர்கள் பரி- யானை தேர் குதிரைகளின் ஏற்றங்களையும், படைக்கலம்- படைக்கல வித்தையையும், பயின்று- கற்று, அன்ன காதலான் விளங்க- அந்தப் புதல்வன் விளங்க, அகமகிழ்ச்சி அடையும் நாள்- (அதனைக் கண்டு) மனமகிழ்ச்சியடையுங் காலையில். (04)

மல்கு மாறில் கோள் திரிந்து மழைசு ருங்கி நதியுநீர் ஒல்கு மாறு பருவ மாறி உணவு மாறி யுயிரெலாம் மெல்கு மாறு பசியு ழந்து வேந்தனுக்கு விளைபொருள் நல்கு மாறி லாமை யின்ன நலிய வந்த நாடெலாம்.

மல்கு மாறு இல்- தலம் பெருகுந் தன்மை இல்லையாக, கோள் திரிந்து- கோட்கள் தத்தம் நிலையினின்றும் மாறுதலால், மழை சுருங்கி நதியும் நீர் ஒல்குமாறு- மழைவளஞ் சுருங்கி நதியும் நீர் வறப்ப, பருவம் மாறி உணவுமாறி- பருவங்கள் மாறுபட்டு உணவு இன்றாகி, உயிர் எலாம் மெல்குமாறு- உயிர்களனைத்தும் மெலியுமாறு, பசி உழந்து- பசியால் வருந்தி, வேந்தனுக்கு விளைபொருள் நல்குமாறு இலாமை- அரசனுக்கு விளை பொருள் கொடுத்தலும் இல்லையாக, நாடு எலாம் இன்னல் நலிய வந்த- நாடு முழுதும் வறுமைத் துன்பம் வருத்து மாறாயின. (05)

மழைவ றந்த தென்கொல் என்று வழுதிகூற முழுதுணர்ந்த அழிவி லாத பிரம கற்ப மளவு மெல்லை கண்டநூல் உழவர் கோள்க ளிரவி தன்னை யுற்று நோக்கி நிற்றலால் தழையு மாரி வருடி யாதொர் வருடம் என்று சாற்றினார்.

மழை வறந்தது என்கொல் என்று வழுதிகூற- மழை வறந்ததற்குக் காரணம் யாதென்று பாண்டியன் வினவ (அதற்கு), முழுது உணர்ந்து அழிவு இலாத பிரம கற்பம் அளவும் எல்லை கண்ட நூல் உழவர்- சோதிட நூல் முழுதும் உணர்ந்து அழியாத பிரம கற்பம் வரையும் கால வளவைத் தேர்ந்துணர்ந்த புலவர்கள், கோள்கள் இரவி தன்னை உற்று நோக்கி நிற்றலால்- ஏனைய கோட்கள் சூரியனைப் பொருந்தி நோக்கி நிற்றலால், ஓர் வருடம் தழையும் மாரி வருடியாது என்று சாற்றினார்- ஓராண்டு வரை (உலகைச்) செழிப்பிக்கும் மழையானது பொழியாது என்று கூறினார்கள். (06)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

மகவுறு நோயை நோக்கி வருந்துறு தாய்போல் மன்னன் பகவுறு மதியஞ் சூடும் பரஞ்சுடர் முன்போய்த் தாழ்ந்து மிகவுறு பசியால் வையம் மெலிவதை ஐய என்னாத் தகவுற இரங்கிக் கண்ணீர் ததும்பி நின்றிரந்து வேண்ட.

மகவு உறு நோயை நோக்கி வருந்துறு தாய்போல்- பிள்ளையுற்ற பிணியை நோக்கி வருந்துகின்ற தாயைப்போல, மன்னன்- பாண்டி மன்னன், பகவு உறு மதியம் சூடும் பரஞ்சுடர் முன்போய்- பிளவு பொருந்திய மதியை அணிந்த சிவபரஞ்சோதியின் திருமுன் சென்று, தாழ்ந்து- வணங்கி, ஐய- ஐயனே, வையம்- உயிர்கள், மிக உறுபசியால் மெலிவது என்னா- மிகவும் உற்ற பசியினால் வருந்துகின்றனவே என்று, தகவு உற இரங்கி கண்ணீர் ததும்பி நின்று இரந்து வேண்ட- மிகவும் இரங்கிக் கண்ணீர் பொழிய நின்று குறையிரந்து வேண்ட.

திரைக்கடல் விடஞ்சேர் கண்டன் காலத்தின் செவ்வி நோக்கி இரக்கமில் லவர்போல் வாளா விருத்தலு மருத்தார் மார்பன் கரைக்கரி தாய துன்பக் கடலில் வீழ்ந் திருக்கை புக்கான் அரக்கர்போர்க் கடலி னீந்தி யருக்கன்நீர்க் கடலில் வீழ்ந்தான். திரை கடல் விடம் சேர் கண்டன்- அலைகளையுடைய கடலிற் றோன்றிய நஞ்சு பொருந்திய திருமிடற்றையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், காலத்தின் செவ்வி நோக்கி- காலத்தின் இயல்பைக் கருதி, இரக்கம் இல்லவர்போல் வாளா இருத்தலும்-கருணையில்லாதவர் போலச் சும்மா இருக்கவும், மருத்தார் மார்பன்- மணம் பொருந்திய மாலையையணிந்த மார்பினையுடைய உக்கிரவழுதி, கரைக்கு அரிதாய துன்பக்கடலில் வீழ்ந்து இருக்கை புக்கான்- கரையில் அடங்குதலில்லாத துன்பக்கடலில் விழுந்து இருப்பிடம் சென்றான், அருக்கன்- சூரியன், அரக்கர் போர்க்கடலின் நீந்தி நீர்க்கடலில் வீழ்ந்தான்- அரக்கர்கள் செய்யும் போர்க்கடலினின்று நீங்கி நீர்க்கடலிற் குளித்தான். (08)

வள்ளல் தன் குடைக்கீழ்த் தங்கு முயிர்ப்பசி வருத்தம் எல்லாம் கொள்ளைகொண் டிருந்த நெஞ்சிற் குளிர்முகச் செவ்வி குன்றத் தள்ளருந் துயரின் முழ்கித் தரையிடைத் துயின்றா னாக வெள்ளிமன் றுடையார் சித்த வேடராய்க் கனவில் வந்தார்.

வள்ளல்- உக்கிர வழுதி, தன் குடைக்கீழ் தங்கும் உயிர் பசிவருத்தம் எல்லாம் தனது- குடை நிழலிற் றங்கிய உயிர்களின் பசி வருத்த மனைத்தையும், கொள்ளை கொண்டு இருந்த நெஞ்சில்- கவர்ந்து கொண்டிருந்த உள்ளத்தினால், குளிர்முகச் செவ்வி குன்ற- குளிர்ந்த முகத்தின் பொலிவு குறைய, தள் அரும் துயரில் மூழ்கித் தரையிடைத் துயின்றானாக- நீக்குதற்கரிய துன்பக் கடலில் அழுந்தி நிலத்திலே கிடந்து உறங்கா நிற்க, கனவில்- அவனது கனவின்கண், வெள்ளி மன்று உடையார் சித்த வேடராய் வந்தார்- வெள்ளியம்பல வாணர் சித்த மூர்த்தியாய் எழுந்தருளினார்.

அடற்கதிர் வேலோய் மாரி அரிதிப்போ ததனை வேண்டி இடர்ப்படல் வரைக்கு வேந்தா யிருக்கின்ற எரிபொன் மேருத் தடப்பெரு வரையின் மாடோர் தனிப்பெரு முழையி லிட்டுக் கிடப்பதோ ரெல்லை யில்லாக் கேடிலாச் சேம வைப்பு.

அடல் கதிர் வேலோய்- வெற்றியையுடைய ஒளி பொருந்திய வேற்படை ஏந்திய உக்கிரகுமார, இப்போது மாரி அரிது-இப்பொழுது மழை பெய்தல் இல்லை (ஆதலால்), அதனை வேண்டி இடர்ப்படல்- அதனை விரும்பிவருத்தற்க, வரைக்கு வேந்தாய் இருக்கின்ற- மலைகட்கு அரசாக இருக்கும், எரி பொன் மேருத் தடப்பெரு வரையின் மாடு- விளங்குகின்ற பொன் வடிவாகிய மேரு வென்னும் மிக்க பெருமையுடைய மலையின் பக்கத்தில், ஓர் தனிப்பெரு முழையில்- ஒரு ஒப்பற்ற பெரிய குகையில், ஓர் எல்லை இல்லாக் கேடு இலாச் சேம வைப்பு இட்டுக்கிடப்பது- ஓர் அளவில்லாத அழியாத சேமநிதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கிடைத்துமற் றனைய மேரு கிரிசெருக் கடங்கச் செண்டாற் புடைத்துநின் ஆணைத்து ஆக்கிப் பொன்னறை பொதிந்த பாறை துடைத்துநீ வேண்டும் காறுந் தொட்டெடுத் ததனை மீள அடைத்துநின் குறியிட் டைய வருதிஎன் றடிகள் கூற.

ஐய- ஐயனே, கிடைத்து- (அதனை) அடைந்து, அனைய மேருகிரி செருக்கு அடங்க- அந்த மேருமலையானது செருக்கடங்குமாறு, செண்டால் புடைத்து- செண்டாலடித்து, நின் ஆணைத்து ஆக்கி- நினது ஆணை வழிப்படுத்தி, பொன் அறை பொதிந்த பாறை துடைத்து- பொன் வைப்பிருக்கும் அறைமேல் மூடியுள்ள பாறையை நீக்கி, நீ வேண்டுங்காறும் தொட்டு எடுத்து- நீ வேண்டுமளவும் (பொன்னை) வாரி யெடுத்து, அதனை மீள அடைத்து- அவ்வறையைத் திரும்ப மூடி, நின் குறி இட்டு வருதி என்று- நினது இலச்சினையைப் பொறித்து வரக்கடவாய் என்று, அடிகள் கூற- (அங்ஙனம் வந்த) சித்தமூர்த்திகள் கூறியருள. (11)

விழித்தனன் எழுமான் தேரோன் விழிக்குமுன் கடன்க ளெல்லாம் கழித்தனன் மீன நோக்கி கணவனை வலமாப் போந்து சுழித்தெறி கடல் அனீகத் தொகையுறு் சூழக் கொண்டல் கிழித்தெழு வாயில் நீங்கிக் கீழ்த்திசை நோக்கிச் செல்வான்.

விழித்தனன்- (உக்கிர பாண்டியன் உடனே) விழித்து, எழுமான் தேரோன் விழிக்கு முன் கடன்கள் எல்லாம் கழித்தனன்- ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரினையுடைய சூரியன் தோன்றுவதற்கு முன்பே நாட்கடன் அனைத்தையும் முடித்துக் கொண்டு, மீனநோக்கி கணவனை வலமாப் போந்து- அங்கயற்கண்ணம்மையின் மணாளனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை வலம் வந்து, சுழித்து எறி கடல் அனீகத் தொகை புறம் சூழ- சுழித்து அலைகள் வீசும் கடல் போன்ற சேனைக் கூட்டம் புறத்தே சூழ்ந்துவர, கொண்டல் கிழித்து எழுவாயில் நீங்கி- முகில் மண்டலத்தை ஊடுருவி ஓங்கிய கோபுரவாயிலைக் கடந்து, கீழ்த்திசை நோக்கிச் சொல்வான்-கீழைத்திசைநோக்கி செல்வாயினன். (12)

அதிர்ந்தன முரசம் சங்கம் அதிர்ந்தன இயங்கள் அண்டம் பிதிர்ந்தன வென்ன வார்ப்பப் பெயர்ந்துவெண் கவரி துள்ள முதிர்ந்தநான் மறையோ ராசி மொழியநா வல்லோ ரேத்தப் பதிந்துபார் கிழியத் திண்டேர் பாகுமுன் செலுத்த ஊர்ந்தான்.

முரசம் அதிர்ந்தன- பேரிகை ஒலிக்கவும், சங்கம் அதிர்ந்தன-சங்கு ஒலிக்கவும், இயங்கள் அண்டம் பிதிர்ந்தன என்ன ஆர்ப்ப-இயங்களெல்லாம் அண்டங்கள் பிளந்தன என்னுமாறு ஒலிக்கவும், வெண் கவரி பெயர்ந்து துள்ள- வெள்ளிய சாமரைகள் எழுந்து துள்ளவும், முதிர்ந்த நான்மறையோர் ஆசிமொழிய- நான்கு மறைகளிலும் பயிற்சி மிக்க அந்தணர்கள் வாழ்த்துக் கூறவும், நாவல்வோர் ஏத்த- புலவர்கள் புகழ்ந்து பாடவும், பதிந்து பார் கிழிய- உருள் பதிதலால் நிலம் பிளக்குமாறு, திண்தேர் பாகு முன் செலுத்த ஊர்ந்தான்- வலிய தேரைப் பாகன் முன்னே செலுத்தச் சென்றான்.

பவளக்காற் பிச்சம் பொற்காற் பன்மணிக் கவிகை முத்தத் தவளக்காற் பதாகைக் காடும் தானவா னருவி தூங்கும் கவளக்காற் பொருப்பும் பாய்மாக் கடலும்மண் மடந்தை யாகம் துவளக்கால் வயவர் மான்தேர்த் தொகுதியுஞ் சூழல் போக.

பவளக்காற் பிச்சம்- பவளத்தாற் செய்த காம்பினையுடைய பீலிக் குடையும், பொன்கால் பல் மணிக்கவிகை- பொன்னாற் செய்த காம்பையுடைய பல முத்துக் குடைகளும், முத்தம் தவளக்கால் பதாகைக் காடும்- முத்துக்கள் கோத்த வெள்ளிய காம்பையுடைய வெற்றிக் கொடியின் காடும், தானவான் அருவி தூங்கும் கால் கவளம் பொருப்பும்- மதமாகிய பெரிய அருவி ஒழுகும் காலையுடைய கவளம் உண்ணும் மலைபோன்ற யானைகளும், பாய்மாக்கடலும்- தாவுகின்ற குதிரை வெள்ளமும், கால்வயவர் மான் தேர்ந்தொகுதியும்- வீரர்கள் கூட்டமும் குதிரை பூட்டிய தேர்க் கூட்டமும், மண் மடந்தை ஆகம் துவள சூழல்போக-நிலமகளின் உடல் வருந்தச் சூழ்ந்து வரவும். (14)

கோழிணர் ஞாழ லன்ன கோட்டுகிர்ப் புலவுப் பேழ்வாய்த் தாழ்சின உழுவை யொற்றைத் தனிப்பெருங் கொடியும் கூனற் காழ்சிலைக் கொடியுஞ் சூழக் கயற்கொடி நிலந்து ழாம்கை ஏழுயர் வரைமேல் தோன்றி இருவிசும் பகடு கீற.

கோழ் இணர் ஞாழல் அன்ன கோட்டு உகிர்- கொழுவிய பூங் கொத்தினை யுடைய ஞாழலின் பூவையொத்த வளைந்த நகத்தையும், புலவுப் பேழ்வாய்- புலால் நாற்றத்தையுடைய பிளந்த வாயையும், தாழ் சினம்- அடிபட்ட சினத்தையும் உடைய, உழுவை ஒற்றைத் தனிப்பெருங் கொடியும்- புலி எழுதிய ஒப்பற்ற பெரிய கொடியும், கூனல் காழ்சிலைக் கொடியும் சூழ- வளைவினையுடைய வலிய வில் எழுதிய கொடியும் சூழ்ந்து வர, கயல் கொடி- மீனக் கொடியானது, நிலம் துழாம் கை ஏழு உயர் வரைமேல் தோன்றி-நிலத்தைத்தடவுகின்ற துதிக்கையையுடைய ஏழு முழம் உயர்ந்த மலைபோன்ற யானைமேலே தோன்றி, இருவிசும்பு அகடுகீற-பெரிய வானின் வயிற்றைக் கிழித்துச் செல்லவும். (15)

தென்கடல் வடபால் நோக்கிச் செல்வது போலத் தென்னன் தன்கட லனிகங் கன்னித் தண்டமிழ் நாடு நீந்தி வன்கட நெறிக்கொண் டேகி வளவர்கோ னெதிர்கொண் டாற்றும் நன்கடன் முகம னேற்று நளிர்புனல் நாடு நீந்தி.

தென்னன்- உக்கிர பாண்டியன், தென்கடல் வடபால் நோக்கிச் செல்வதுபோல- தெற்குக் கடலானது வடதிசையை நோக்கிச் செல்லுவது போலச் செல்லா நின்ற, தன் கடல் அனிகம் தண் தமிழ் கன்னி நாடு நீந்தி- தனது கடல் போன்ற சேனையோடு குளிர்ந்த தமிழ் வழங்கும் கன்னி நாட்டைக் கடந்து, வன்கடம் நெறிக்கொண்டு ஏகி-வலிய காட்டு வழியாற் சென்று, வளவார் கோன் எதிர் கொண்டு ஆற்றும் நன் முகமன் ஏற்று- சோழர் மன்னன் எதிரேற்றுச் செய்யும் நல்ல வரிசையாகிய உபசாரங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, நளிர் புனல் நாடு நீந்தி- குளிர்ந்த நீர்நாடாகிய அச்சோழ நாட்டைக் கடந்து. (16)

தண்டக நாடு தள்ளித் தெலுங்கநா டகன்று சாய்தாள் கண்டகக் கைதை வேலிக் கருநடங் கடந்து காடும் தொண்டகந் துவைக்குங் குன்று நதிகளும் துறந்து கள்வாய் வண்டக மலர்க்கா வேலி மாளவ தேச நண்ணி.

தண்டக நாடு தள்ளி- தொண்டை நாட்டைக் கழித்து, தெலுங்க நாடு அகன்று- தெலுங்க நாட்டினீங்கி, சாய்தாள் கண்டகம் கைதை வேலிக் கருநடம் கடந்து- வளைந்த அடியையும் முள்ளையுமுடைய தாழையை வேலியாகவுடைய கருநட நாட்டைக் கடந்து, காடும் தொண்டகம் துவைக்கும் குன்றும் நதிகளும் துறந்து- காடும் தொண்டகப் பறை ஒலிக்கும் மலையும் ஆறுகளுமாகிய இவற்றை நீத்து, கள்வாய் வண்டு அகம் மலர்க்காவேலி- தேன் பொருந்திய வண்டுகளைத் தம்மிடத்திலுள்ள மலர்கள் நிறைந்த சோலைகளை வேலியாகவுடைய, மாளவதேச நண்ணி- மாளவ தேயத்தைச் சேர்ந்து.

அங்குநின் றெழுந்து தீவா யருஞ்சுர நெறிப்பட் டேகி மங்குல்நின் றதிருஞ் செம்பொன் மாடநீள் விராட நண்ணிக் கொங்குநின் றவிழுங் கானங் குன்றொரீடு வாளை பாயத் தெங்குநின் றிளநீர் சிந்து மத்திய தேயத் தெய்தி.

அங்கு நின்று எழுந்து- அந்நாட்டினின்றும் புறப்பட்டு, தீவாய் அருஞ்சுரம் நெறிப்பட்டு ஏகி- தீவாய்ந்த செல்லுதற்கரிய பாலை நிலத்தின் வழிப்பட்டுச் சென்று, மங்குல் நின்று அதிரும் செம்பொன் மாடம் நீள் விராடம் நண்ணி- முகில் நின்று முழங்கும் சிவந்த பொன்னாலாகிய மாடங்கள் நெருங்கிய விராட நாட்டை யடைந்து, கொங்கு நின்று அவிழும் கானம் குன்று ஒரீஇ- மகரந்தம் பொருந்தி மலரும் மலர்கள் நிறைந்த முல்லை நிலத்தையும் குறிஞ்சி நிலத்தையும் நீங்கி, வாளை பாயத் தெங்கு நின்று இளநீர் சிந்தும்- வாளை மீன் பாய்தலினால் தென்னை மரத்தினின்றும் இளநீர் சிந்தா நின்ற, மத்திய தேயத்து எய்தி- மத்திய தேசத்தையடைந்து.

அந்நெடு நாடு நீங்கி ஆடலே றுயர்த்த தோன்றல் பொன்னெடுஞ் சடையின் தாழ்ந்து புனிதமாம் தீர்த்தக் காசி நன்னெடு நகர மெய்தி நளிர்புனல் கங்கை நீந்திக் கன்னெடு நெறிஅ னேக காவதங் கடந்த பின்னர்.

அந்நெடு நாடு நீங்கி அந்த நெடிய நாட்டினைக் கடந்து, ஆடல் ஏறு உயர்த்த தோன்றல்- வெற்றியையுடைய இடபக் கொடியை உயர்த்திய சிவபெருமானது, பொன் நெடுஞ் சடையில் தாழ்ந்து பொன் போன்ற நீண்ட சடையினின்றும் இழிந்து, புனிதம் ஆம் தீர்த்தம்- தூய்மையாகிய கங்கையையுடைய, காசி நல் நெடு நகரம் எய்தி நல்ல நெடிய காசிப்பதியை அடைந்து, நளிர் புனல் கங்கை நீந்தி- குளிர்ந்த நீரையுடைய கங்கை யாற்றைக் கடந்து, கல் நெடு அனேக காவதம் நெறி கடந்த பின்னர்-கற்கள் செறிந்த நீண்ட அனேக காதவழியைக் கடந்த பின்.(19)

மடங்கல்மா நாகம் யாளி வழங்கலான் மனிதர் செல்லா இடங்கடந் தாக ஐஞ்நூற் றிரட்டியோ சனைத்தாம் எல்லைக் கடங்கெழு குமரி கண்டம் கடந்துமற் றதுபோ லெட்டுத் தடங்கெழு கண்டங் கொண்ட பாரத வருடந் தள்ளி.

மடங்கல் மா நாகம் யாளி வழங்கலால்- சிங்கங்களும் பெரிய யானைகளும் யாளிகளும் இயங்குதலால், மனிதர் செல்லா இடம் கடந்து- மக்கள் வழங்குதல் இல்லாத இடங்களைக் கடந்து, ஆக ஐநூற்று இரட்டி யோசனை எல்லைத்து ஆம்- இவையெல்லாமாக ஆயிரம் யோசனை அளவை உடையதாகிய, கடம் கெழு குமரி கண்டம் கடந்து- காடுகள் பொருந்திய குமரி கண்டத்தை இங்ஙனம் கடந்து, அதுபோல் எட்டுத் தடம் கெழு கண்டம் கொண்ட பாரத வருடம் தள்ளி- அதுபோல விரிவு பொருந்திய எட்டுக் கண்டங்களைக் கொண்ட பாரத வருடத்தைக் கழித்து. (20)

யாவையு மீன்றாள் தன்னை ஈன்ற பொன் னிமயந் தன்னைத் தாவியப் புறம்போய்ப் போகந் ததும்புகிம் புருட கண்டம் மேவியங் கதுநீத்து ஏம வெற்படைந்து அதுபின் னாக ஓவியப் புறத்துத் தோன்றும் அரிவரு டத்தை உற்று.

யாவையும் ஈன்றாள் தன்னை ஈன்ற- எல்லா வுலகங்களையும் பெற்ற உமாதேவியைப் பெற்றதாகிய, பொன் இமயம் தன்னைத் தாவி அப்புறம் போய்- பொன் வடிவாகிய இமயமலையைத் தாண்டி அப்பாற்சென்று, போகம் ததும்பு கிம்புருட கண்டம் மேவி- போகம் நிரம்பிய கிம்புருட கண்டத்தை யடைந்து, அங்கு அது நீத்து- அங்கு அதனைக் கடந்து, ஏம வெற்பு அடைந்து-ஏம வரையை அடைந்து, அது பின்னாக ஓவி- அம் மலை பின்னாக ஒழித்து, அப்புறத்துத் தோன்றும் அரி வருடத்தை உற்று- அந்தப் புறத்திற் காணப்படும் அரி வருட கண்டத்தை அடைந்து.

உற்றது கழிந்தப் பாற்போய் நிடதவெற்பு ஒழிந்து சம்புப் பொற்றருக் கனிகால் யாறு போகுடுளா விருத கண்டத்து உற்றனன் கண்டான் முன்றூ ரொருங்கடு ஞான்று கூனி வெற்றிவெஞ் சிலையாய் நின்ற வெற்பினை மலய வெற்பன்.

உற்றது கழிந்து- அடைந்த அவ்வரி வருட கண்டத்தைக் கடந்து, அப்பால் போய் நிடத வெற்பு ஒழிந்து- அப்புறஞ் சென்று நிடத மலையினீங்கி, சம்புப் பொன் தரு கனிகால் யாறு போகு- நாவல் மரத்தின் பொன்போலும் கனிகள் சிந்தும் சாறாகிய ஆறு செல்லா நின்ற, இளாவிருத கண்டத்து- இளாவிருத கண்டத்தை, மலய வெற்பன்- பொதியின் மலையையுடையவனாகிய உக்கிர பாண்டியன், உற்றனன்- அடைந்து, மூன்று ஊர் ஒருங்கு அடும் ஞான்று- திரிபுரங்களையும் ஒரு சேர அழிக்குங் காலத்தில், கூனி- வளைந்து, வெற்றி வெஞ்சிலையாய் நின்ற வெற்பினைக் கண்டான்- வெற்றியையுடைய வெவ்விய வில்லாக நின்ற மேரு மலையைக் கண்டான்.

வெம்படை மறவர் சேனை வெள்ளநீத் தேகித் தென்பாற் சம்புவின் கனியின் சாறு வலம்படத் தழுவி யோடும் அம்பொனீ ராறு மாற்றின் அருகுபொன் மயமாய் நிற்கும் பைம்புனங் கானு நோக்கி வளைந்துதென் பால்வந் தெய்தா.

வெம்படை மறவர் சேனை வெள்ளம் நீத்து ஏகி- கொடிய படையை யேந்திய வீரர்களையுடைய சேனை வெள்ளத்தை நீக்கித் (தனியே) சென்று, தென் பால் சம்புவின் கனியின் சாறு- தென் புறத்தில் நின்ற நாவற் கனியின் சாறானது, வலம்படத் தழுவி ஓடும் அம்பொன் நீர் ஆறும்- வலமாகத் தழுவி ஓடா நின்ற அழகிய பொன் மயமாகிய நீர் நிறைந்த ஆற்றையும், ஆற்றின் அருகு போன் மயமாய் நிற்கும்- அந் நதியின் அருகில் பொன் மயமாய் நிற்கும், பைம்புனம் கானும் நோக்கி- பசிய கொல்லைகளையும் காட்டையும் பார்த்து, வளைந்து- சூழ்ந்து, தென்பால் வந்து எய்தா- அந்நாவல் மரம் நின்ற தென்பக்கத்தை வந்தடைந்து. (23)

அவ்வரை யரசை நோக்கி வரைகளுக் கரசே எந்தை கைவரி சிலையே பாரின் களைகணே அளவில் வானந் தைவரு சுடருங் கோளு நாள்களுந் தழுவிச் சூழும் தெய்வத வரையே மேலைத் தேவரா லயமே என்னா.

அவ்வரை அரசை நோக்கி- அம் மேருமலைத் தலைவனை நோக்கி, வரைகளுக்கு அரசே- மலைகளனைத்திற்கும் வேந்தே, எந்தை கைவரி சிலையே- எம் தந்தையாகிய சிவபெருமானது திருக்கரத்திலுள்ள கட்டமைந்த வில்லே, பாரின் களைகணே-நிலவுலகின் ஆதாரமே, அளவு இல் வானம் தைவரு- அளவிறந்த வானை அளாவி வருகின்ற, சுடரும்- சூரிய சந்திரரும், கோளும் நாள்களும்- ஏனைக் கோள்களும் நாள் மீன்களும், தழுவிச் சூழும் தெய்வத வரையே- பொருந்திச் சூழ்ந்து வருகின்ற தெய்வத் தன்மையுடைய மலையே, மேலைத் தேவர் ஆலயமே என்னாவானுலகிலுள்ள தேவர் வசிக்குங் கோயிலே என்று. (24)

மாணிக்கம் இமைக்கும் பூணான் விளித்தலும் வரைக்கு வேந்தன் பாணித்து வரவு தாழ்ப்பப் பாகசா தனனை வென்றோன் நாணித்தன் சினமு மேரு நகைவரைச் செருக்கு மாறச் சேணுற்ற சிகரந் தன்னிற் செண்டினா லடித்து நின்றான்.

மாணிக்கம் இமைக்கும் பூணான் விளித்தலும்- மாணிக்கங்கள் ஒளி வீசம் அணியை யணிந்த உக்கிரவழுதி இவ்வாறு அழைக்கவும், வரைக்கு வேந்தன் வரவு பாணித்துத் தாழ்ப்ப-அம் மலையரசனது வருகைக் காலம் நீடித்து தாழ்த்தமையால், பாகசாதனனை வென்றோன்- இந்திரனை வென்ற அப் பாண்டியன், நாணி- நாணமுற்று, தன் சினமும் நகை மேருவரைச் செருக்கும் மாற- தன் வெகுளியும் விளங்குகின்ற மேரு மலையின் தருக்கும் நீங்குமாறு, சேண் உற்ற சிகரம் தன்னில் செண்டினால் அடித்து நின்றான்- வானையளாவிய (அம் மலையின்) முடியில் செண்டினாற் புடைத்து நின்றான். (25)

அடித்தலு மசையா மேரு வசைந்துபொற் பந்து போலத் துடித்தது சீகர பந்தி சுரர்பயில் மாடப் பந்தி வெடித்தன தருண பானு மண்டலம் விண்டு தூளாய்ப் படித்தலை தெறித்தால் என்னப் பன்மணி உதிர்ந்த வன்றே.

அடித்தலும் அசையாமேரு அசைந்து பொன் பந்து போலத்துடித்தது- (அங்ஙனம்) அடித்த அளவில் ஒருக்காலும் சலியாத மேருமலையானது சலித்துப் பொன்னாற் செய்த பந்து (துடித்தாற்) போலத் துடித்தது, சிகரபந்தி சுரர் பயில் மாடப்பந்தி வெடித்தன- முடிவரிசைகளும் தேவர்கள் வசிக்கும் மாடவரிசைகளும் வெடித்தன, தருணபானு மண்டலம் விண்டு தூளாய்ப் படித்தலை தெறித்தால் என்ன- இளஞாயிற்றின் மண்டலம் பினந்து தூளாகிப் புவியிற் சிந்தினாற்போல, பல் மணி உதிர்ந்த- பல மணிகளும் சிதறின. (26)

புடைவரைக் குலங்க ளெட்டும் புறந்தழீடுக் கிடக்குஞ் செம்பொன் அடைகலோர் நான்கு நான்கு கிடங்கரும் மலர்ந்த நான்கு தடமலர்ப் பொழிலும் நான்கு தருக்களும் சலித்த அம்மா உடையவ னிடையூ றுற்றால் அடுத்தவர்க் குவகை யுண்டோ.

புடைவரைக் குலங்க எட்டும்- (மேருவின்) பக்கத்திற் சூழந்த குல மலைகள் எட்டும், புறம் தழீஇ கிடக்கும் செம்பொன் அடைகல் ஓர் நான்கும்- நான்கு புறங்களிலும் தழுவிக் கிடக்கும் செம்பொன் கிடங்கரும்-மலைகள் நான்கும், நான்கு வடிவாகிய பக்க கிடங்குகள் நான்கும், அலர்ந்த நான்கு தடமலர்ப் பொழிலும்-பெரிய பூம்பொழில் நான்கும், நான்கு மலர்ந்த தருக்களும் சலித்த- மரங்கள் நான்கும் நடுங்கின, உடையவன் இடையூறு தலைவன் துன்பமுற்றானாயின், அடுத்தவர்க்கு உண்டோ-(அவனைச்) சார்ந்தவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகுமோ (ஆகாது). (27) புடைத்தபின் மேருத் தெய்வம் புடைக்குல வரைஎட் டென்னப் புடைத்தவெண் டோளு நான்கு முடியுமேற் படுவெண் சோதி உடைத்தனிக் குடையுங் கொண்ட உருவீனோ டெழுந்து நாணிக் கிடைத்தது கருணை வேந்தன் கிளர்சினந் தணிந்து நோக்கா.

புடைத்தபின் மேருத் தெய்வம்- (அங்ஙனம்) அடித்த பின்பு மேரு மலைத் தெய்வமானது, புடைக்குல வரை எட்டு என்ன-பக்கலிலுள்ள குலவரைகள் எட்டினையும்போல, படைத்த எண்தோளும்- கொண்ட எட்டுத்தோள்களும், நான்கு முடியும்-நான்கு தலைகளும், மேல்படு வெண் சோதி உடைத்தனிக் குடையும்- மேலே கவிக்கும் வெள்ளிய ஒளியையுடைய ஒப்பற்ற குடையும் ஆகிய இவைகளை, கொண்ட உருவினோடு எழுந்து நாணிக்கிடைத்தது- கொண்ட வடிவத்தோடு எழுந்து வெள்கி எதிர்ப்பட்டது, கருணை வேந்தன்- அருளையுடைய உக்கிர பாண்டிய வேந்தன், கிளர்சினம் தணிந்து நோக்கா- மிக்கு எழுந்த சினந் தணிந்து நோக்கி.

இத்தனை வரவு தாழ்த்தது என்என மேருத் தெய்வம் வித்தக நம்பி கேட்டி மீனெடுங் கண்ணி யோடும் பைத்தலை யரவம் பூண்ட பரனைஇப் படிவமங் கொண்டு நித்தலும் போகிப் போகி வழிபடு நியமம் பூண்டேன்.

இத்தனை வரவு தாழ்த்தது என் என- இதுவரை நினது வரவு தாழ்த்ததற்குக் காரணம் யாதென்று வினவ, மேருத் தெய்வம்- அம் மேருத் தெய்வமானது, வித்தக தம்பி கேட்டி- சதுரப்பாடுடைய நம்பியே கேட்பாயாக, மீன் நெடுங் கண்ணியோடும் பைத்தலை அரவும்பூண்ட பரனை- அங்கயற்கண்ணம்மையோடும்படத்தையுடைய தலையினையுடைய பாம்பை அணிந்த சோமசுந்தரக் கடவுளை, இபடிவம் கொண்டு நித்தலும் போகிப் போகி வழிபடும் நியமம் பூண்டேன்- இந்த வடிவத் தோடும் நாடோறும் சென்று சென்று வழிபடும் நியதியைக் கொண்டிருந்தேன். (29)

இன்றுகேட் டிலையோ ஐய வேந்திழை யொருத்தி காமம் துன்றுமா கடலின் மோகச் சுழித்தலைப் பட்டு வெள்ளி மன்றுளா டிய பொற் பாதம் வழிபடல் மறந்து தாழ்த்து நின்றுளேன் நினைய தீங்கின் நிமித்தினா லடியும் பட்டேன்.

ஐய இன்று கேட்டிலையோ- ஐயனே இன்று நடந்ததொரு செய்தியைக் கேட்பாயாக, ஏந்திழை ஒருத்தி காமம் துன்று மாகடலில்- பெண் ஒருத்தியின் காமமாகிய பெரிய கடலிலுள்ள, மோகச் சுழித்தலைப்பட்டு- மோகமாகிய சுழியில் ஆழ்ந்து, வெள்ளி மன்றுள் ஆடிய பொன்பாதம் வழிபடல் மறந்து- வெள்ளியம்பலத்தில் ஆடியருளும் பொன் போலும் திருவடிகளை வணங்குதலை மறந்து, தாழ்ந்து நின்றுளேன்-தாமதித்து நின்றேன், இனைய தீங்கின் நிமித்தினால் அடியும் பட்டேன்- இந்தத் தீங்கு காரணத்தால் அடியும் பட்டேன். (30)

திருவடி பிழைத்த தீங்கும் தீர்த்தனை இதனில் ஐயன் தருவதோ ருறுதி தானுந் தக்கதோர் கைம்மா றென்னால் வருவது முண்டாங் கொல்லோ மற்றது நிற்க மன்றல் பருவரை மார்ப வந்த பரிசென்கொல் பகர்தி யென்ன.

திருவடி பிழைத்த தீங்கு தீர்த்தனை- சிவபெருமான் திருவடிக்குத் தவறு செய்த தீமையை நீக்கினை, இதனில் ஐயன் தருவது ஓர் உறுதி தானும்- இதனிலும் ஐயனே நீ செய்வதொரு நன்மையும், தக்கது ஓர் கைமாறு என்னால் வருவதும்- (அதற்குத்) தகுதியாகிய ஒரு கைமாறு என்னாற் கிடைப்பது, உண்டாம் கொல்- உண்டாமே (இல்லை), அது நிற்க- அ. .திருக்க, மன்றல் பருவரை மார்ப- மாலையையணிந்த பருத்த மலை போலும் மார்பினையுடையவனே, வந்த பரிசு என் பகர்தி என்ன- நீ வந்த காரணம் யாது கூறுவாயாக என்ன.

மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்தனன் என்றாள் ஐய உள்ளது புலத்தோர்க் கேற்ப உரைபடு மாற்ற தாய பொன்னவிர் தேமா நீழற் புதைபடக் கிடக்குஞ் செம்பொன் என்னூங் கையாற் சுட்டிக் காட்டியது எரிபோற் குன்றம்.

மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்தனன் என்றான்- (அதற்கு) உக்கிரபாண்டியன் நிதி பெறுதலை விரும்பி வந்தேன் என்றான், ஐய- ஐயனே, உன்னது புலத்தோர்க்கு ஏற்ப உரை படு மாற்றது ஆய செம்பொன்- உன்னுடைய நாட்டிலுள்ளோர்க்கு இசைய உரைக்கப்படும் மாற்றினையுடையதாகிய செம் பொன், பொன் அவிர் தேமா நிழல் புதைபடக் கிடக்கும்- பொன் போல விளங்கும் தளிர்களையுடைய இத்தேமாமரத்தின் நிழலின் கீழ் (ஓர் அறையில் பாறையால்) மூடப் பட்டுக் கிடக்கும், என்ன- என்று கூறி, எரி பொன் குன்றம் அங்கையால் சுட்டிக் காட்டியது- விளங்கும் மேருமலைத் தெய்வம் அழகிய கை விரலால் அவ்விடத்தைச் சுட்டிக் காட்டியது.

மின்நகு வேலால் முந்நீர் வேலையை வணக்கங் கண்டோன் பொன்னறை மருங்கிற் போகிப் பொத்திய பாறை நீக்கித் தன்னவா அளவிற் றாய தபனிய முகந்து முடிப் பின்னதும் தன்ன தாகப் பெயரிலச் சினையுந் தீட்டா.

மின்நகு வேலால் முந்நீர் வேலையை வணக்கம் கண்டோன்-மின் போல விளங்கும் வேற்படையால் மூன்று நீர்களையுடைய கடலைத் தனதடிக்கீழ்ப் படுத்திய உக்கிரவழுதி, பொன் அறை மருங்கில்போகி- நிதியறையின் அருகிற் சென்று, பொத்திய பாறை நீக்கி- மூடிய பாறையை நீக்கி, தன் அவா அளவிற்று ஆய தபனியம் முகந்து- தனது விருப்பின் அளவினதாய பொன்னை அள்ளிக் கொண்டு, மூடி- அப்பாறையை மீண்டும் மூடி, பின்னதும் தன்னதாகப் பெயர் இலச்சினையும் தீட்டா-எஞ்சிய பொன்னையும் தன்னுடையதாக (வைத்துத்)தன் பெயர் முத்திரையும் அப்பாறைமேல் எழுதி.

மின்றிகழ் மணிப்பூண் மார்பன் மீண்டுதன் தானை யோடும் தென்றிசை நோக்கிப் பாகன் செலுத்தமான் தடந்தே ரூர்ந்து பொன்றிகழ் வரையும் போக பூமியும் பிறவு நீத்து நன்றிகொள் மனிதர் வைப்பின் நண்ணுவா எண்ணு மெல்லை.

மின் திகழ் மணிப்பூண் மார்பன்- மின்போல விளங்கும் மணிகள் குயிற்றிய அணிகளையுடைய மார்பினாகிய உக்கிர பாண்டியன், மீண்டு தன் தானையோடும்- திரும்பித்தன் சேனையோடும், தென் திசை நோக்கி- தெற்குத்திசையை நோக்கி, மான் தடம் தேர் பாகன் செலுத்த ஊர்ந்து- குதிரை பூண்ட பெரிய தேரினைப் பாகன் செலுத்தா நிற்க ஏறிச் சென்று, பொன் திகழ் வரையும் போக பூமியும் பிறவும் நீத்து- விளங்கும் பொன்மலையாகிய மேருவையும் போக பூமியையும் மற்றுள்ள நாடுகளையும் துறந்து, நன்றி கொள் மனிதர் வைப்பில் நண்ணுவான்- நன்மையைக் கொண்ட மக்கள் வசிக்கும் நாட்டின் கண் வருவானாயினன், நணுகும் எல்லை- அங்ஙனம் வரும் பொழுது. (34)

மாத்திமர் விராட மன்னர் மாளவர் தெலுங்க தேயப் பார்த்திபர் பிறருந் தத்தம் பதிதொறும் வரவு நோக்கித் தேர்த்திகழ் அனிகத் தோடுஞ் சென்றெதிர் முகமன் செய்யத் தார்த்திரு மார்பன் கன்னித் தண்டமிழ் நாடு சார்ந்தான்.

மாத்திமர் விராட மன்னர் மாளவர் தெலுங்க தேயப் பார்த்திபர் பிறரும்- மத்திம நாட்டு மன்னரும் விராட நாட்டு மன்னரும் மாளவ நாட்டு மன்னரும் தெலுங்க நாட்டு மன்னரும் ஏனை மன்னர்களும், தத்தம் பதிதொறும்- தம் தம் நகரங்கள் தோறும், வரவு நோக்கி-(தனது) வருகையை எதிர் நோக்கி, தேர்திகழ் அனிகத்தோடும் சென்று எதிர் முகமன் செய்ய- தேருடன் விளங்கும் சேனைகளோடும் சென்று எதிர் கொண்டு உபசாரஞ் செய்ய (அதனையேற்று), தார்திருமார்பன்-மாலை யணிந்த அழகிய மார்பினையுடைய உக்கிர குமாரன், தண் தமிழ் கன்னி நாடு சார்ந்தான்- தண்ணிய தமிழ் (வழங்கும்) பாண்டி நாட்டை அடைந்தான்.

கன்னிப்பொன் எயில்சூழ் செம்பொற் கடிநகர்க்கு அணிய னாகிப் பொன்னிற்செய் திழைத்த நீள்கோ புரத்தினைக் கண்டு தாழ உன்னித்தே ரிழிந்தெட் டோடை துறுப் பினாற் பணிந்தெழுந்து வன்னிச்செஞ் சுடர்க்க ணெற்றி மன்னவன் மதுரை சார்ந்தான்.

கன்னிப் பொன் எயில் சூழ் செம் பொன் கடி நகர்க்கு அணியனாகி-அழியாத பொன்னாலாகிய மதில் சூழ்ந்த செம் பொன் நிறைந்த காவலையுடைய மதுரைப் பகுதிக்கு அணிமையாகி, பொன்னிற் செய்து இழைத்த நீள் கோபுரத்தினைக் கண்டு தாழ உன்னி-பொன்னாற் செய்து மணிகள் இழைத்த நீண்ட கோபுரத்தைக் கண்டு வணங்கக் கருதி, தேர் இழிந்து- தேரினின்றும் இறங்கி, எட்டோடு ஐந்து உறப்பினால் பணிந்து எழுந்து-எட்டு உறுப்பினாலும் ஐந்து உறுப்பினாலும் வணங்கி எழுந்து-எட்டு உறுப்பினாலும் ஐந்து உறுப்பினாலும் வணங்கி எழுந்து, நெற்றி செஞ்சுடர் வன்னி கண் மன்னவன் மதுரை சார்ந்தான்-நெற்றியில் செவ்வொளி பொருந்திய அழற் கண்ணையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின் மதுரையை அடைந்தான். (36)

அறத்துறை அந்த ணாளர் துறந்தவர் அரன்றாள் பற்றிப் புறத்துறை யகன்ற சைவ பூதியர் புனிதன் கோயிற் திறத்துறை யகத்துத் தொண்டர் திரண்டெதிர் கொள்ள முத்தின் நிறத்துறை வையை நீத்து நெடுமதில் வாயில் புக்கான்.

அறத்துறை அந்தணாளர்- அற நெறியிற் பிழையாத அந்தணர்களும், துறந்தவர்- துறவிகளும் அரன் தாள் பற்றிப் புறத்திறை அகன்ற சைவ பூதியர்- சிவபெருமான் திருவடியைப் பற்றிக் கொண்டு புறமாகிய நெறிகளின் நீங்கிய பெருவாழ்வினரும், புனிதன் கோயில் திறத்துறை தொண்டர்-சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருக்கோயிலிற் பூசைன நடத்தும் அகத்தொண்டர்களும், திரண்டு வகைகளை கொள்ள-எதிர்கொள்ள, முத்தின் ஒருங்கு July

வையை நீத்து நெடுமதில் வாயில் புக்கான்- முத்துக்களின் ஒளி விளங்கும் நீர் துறைகளையுடைய வையையாற்றினைக் கடந்து நீண்ட மதில் வாயிலிற் புகுந்தான். (37)

கொங்கலர் கோதை மாதர் குங்குமம் பனிப்பச் சிந்தும் மங்கல மறுகின் ஏகி மறைகள்சூழ் கோயி லெய்தித் தங்கணா யகனைச் சூழ்ந்து தாழ்ந்தெழுந் தேத்திப் போந்து திங்களூர் குடுமிச் செல்வத் திருமணிக் கோயில் புக்கான்.

கொங்கு அலர் கோதை மாதர்- மணம் பரந்த கூந்தலையுடைய மகளிர், குங்குமம் பனிப்பச் சிந்தும் மங்கல மறுகின் ஏகி- குங்கும நீரைக் குளிரச் சிந்திய மங்கல நிறைந்த வீதியிற் சென்று, மறைகள் சூழ் கோயில் எய்தி- வேத ஒலி சூழ்ந்த திருக்கோயிலை யடைந்து, தங்கள் நாயகனைச் சூழ்ந்து- தங்கள் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுனை வலம் வந்து, தாழ்ந்து எழுந்து ஏத்திவணங்கி எழுந்து துதித்து, போந்து- சென்று, திங்கள் ஊர் குடுமிச் செல்வத் திருமணிக் கோயில் புக்கான்- சந்திரன் தவழுஞ் சிகரத்தையுடைய செல்வ மிக்க பொலிவையுடைய மணிகள் இழைத்த (தனது) கோயிலை யடைந்தான். (38)

பொன்மலைக் கடவுள் ஈந்த புண்ணிய நிதியை அந்த நன்மலை மானக் கூப்பி நல்கிப்பல் குடியும் ஓம்பித் தென்மலைக் கிழவன் தெய்வம் தென்புல வாண ரொக்கல் தன்மனை விருந்து காத்துத் தருக்கினா னிருக்கு நாளில்.

பொன்மலைக் கடவுள் ஈந்த புண்ணிய நிதியை- (பின்பு) மேருமலைத் தெய்வம் கொடுத்த அத்தூய்மையாகிய பொருளை, அந்த நல்மலை மானக் கூப்பி- அந்த நல்ல மேருமலையைப் போலக் குவித்து, பல் குடியும் நல்கி ஓம்பி- பல குடிகளுக்கும் கொடுத்துப் பாதுகாத்து, தென்மலைக் கிழவன்- பொதியின்மலைக்கு உரியவனாகிய உக்கிரவழுதி, தெய்வம் தென்புல வாணர் ஒக்கல் தன்மனை விருந்து காத்து- தெய்வத்தையும் தென்புலத்தாரையும் சுற்றத்தாரையும் தனது இல்லில் வந்த விருந்தினரையும் ஓம்பி, தருக்கினான் இருக்கும் நாளில்- களிப்புடன் இருக்கும் காலத்தில்.

ஐவினை நடாத்து மீசன் அணையா னடக்குங் கோளும் செய்வினைத் திரிவு மாறத் தென்னனா டெங்கு மாரி பெய்வினை யுடைய தாகிப் பெருவளம் பகிர்ந்து நல்க உய்வினை யுடைய வாகி உயிரெலாம் தழைத்த வன்றே. துவினை நடாத்தும் ஈசன் ஆணையால் நடக்கும் கோளும்- ஐந்து தொழில்களையும் நடாத்தும் சிவபிரான் ஆணையினால் நடவாநின்ற கோள்களும், செய்வினைத் திரிவுமாற- செயற்கையாகிய நிலை மாறுதல் தொழிலினின்றும் நீங்குதலால், தென்னன் நாடு எங்கும்- பாண்டியனது நாடு முழுவதும், பெய்வினை உடையதாகி- மழையானது பொழியுந்தொழிலையுடையதாகி, பெருவளம் பகிர்ந்து நல்க- பெரிய வளத்தைப் பங்கிட்டளிக்க, உயிர் எலாம் உய்வினை உடையவாகித் தழைத்த- எல்லா வுயிர்களும் (பசியினீங்கிப்) பிழைத்தலுடையனவாய்ப் பல்கின. (40)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

புவனியிம் முறையால் புரந்தளித் தாரம் பூண்டபாண் டியன்திரு மகனுக்கு

அவனியேழ் அறிய வீரபாண் டியனென் றணிமுடி கவித்தர சளித்து

நவநிர திசய பூரண வின்ப ஞானநோக் கருளிய மதுரைச்

சிவனடி நிழலிற் பிளப்பறப் பழைய தேசொடு நிறைந்துவீற் றிருந்தான்.

ஆரம்பூண்ட பாண்டியன்- ஆரந்தாங்கு பாண்டியனென்னும் உக்கிர வழுதி, புவனி இம்முறையால் புரந்து அளித்து- நிலவுலகை இம்முறையினால் நன்றாகப் பாதுகாத்து, திருமகனுக்கு- தன் திருமைந்தனுக்கு, அவனி ஏழ் அறிய- ஏழுலகும் அறியுமாறு, வீர பாண்டியன் என்று- வீர பாண்டியன் என்று கூறி, அணி முடி கவித்து- அழகிய முடிசூட்டி, அரசு அளித்து- அரசுரிமையைத் தந்து, நவ நிரதிசய பூரண இன்பம் ஞான நோக்கு அருளிய-புதுமையாகிய ஒப்பற்ற நிறைந்த இன்பத்திற்கேதுவாகிய ஞான நாட்டத்தை அருளாநின்ற, மதுரைச்சிவன் அடி நிழலில்-மதுரைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சோமசுந்தரக் கடவுளின் நிழலில், பிளப்பு அற பழைய தேசொடு நிறைந்து வீற்றிருந்தான்-இரண்டறப் பழைய ஒளியொடு நிறைந்து வீற்றிருந்தான். (41)

மேருவைச் செண்டாலடித்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் -1151

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்த படலம்

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

உலம்பெரு தடந்தோ ளுக்கிரச் செழிய னுயரிய மேருமால் வரையைப் பொலம்புரி செண்டாற் புடைத்துவைப் பெடுத்துப் போந்தரு ளடைந்தவா புகன்றும் வலம்படு திணிதோள் வீரபாண் டியன்கோல்

வழங்குநாண் மதுரையெம் பெருமான் புலம்பொரு முனிவர் தேறநால் வேதப்

பொருளுணர்த் தியதிறம் புகல்வாம்.

உலம் பெருதடம் தோள் உக்கிரச்செழியன்- திரண்ட கல்லுப் போலும் பெரிய தோளையுடைய உக்கிரவழுதி, உயரிய மேரு மால்வரையை-உயர்ந்த மேரு என்னும் பெரிய மலையை, பொலம்புரி செண்டால் புடைத்து- பொன்னாற் செய்த செண்டினால் அடித்து, வைப்பு எடுத்துப் போந்து- நிதியை எடுத்து வந்து, அருள் அடைந்தவா புகன்றும்- திருவருளைப் பெற்ற திருவிளையாடலைக் கூறினாம், வலம்படு திணிதோள் வீர பாண்டியன்- (இனி) வெற்றி பொருந்திய வலிய தோள்களையுடைய வீர பாண்டியன், கோல் வழங்கும் நாள்-செங்கோலோச்சும் பொழுது, மதுரை யெம்பெருமான்- மதுரையில் எழுந்தருளிய எம் பெருமானாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், புலம்பெரு முனிவர்கள்தேற- புலன்களை வென்ற முனிவர்கள் தெளிய, நால் வேதப்பொருள் உணர்த்திய திறம் புகல்வாம்- நான்கு வேதங்களின் பொருளை அறிவுறுத்திய திருவிளையாடலைக் கூறுவாம். (01)

ஐம்பெரும் பூத நிலைதிர்ந் தீரே
 ழடுக்கிய வுலகொடு மயன்மால்
உம்பர்வான் பதமு முதித்தவா றொடுங்க
 வருத்ததோ ரூழிவந் தெய்தச்
செம்பொருண் மறையு மொடுங்கிய வழிநாட்
 செஞ்சுடர்க் கடவுள்முன் மலரும்
வம்பவிழ் கமல மெனவரன் றிருமுன்
 மலர்ந்ததா லகிலமு மாதோ.

ஐம்பெரும் பூதம் நிலை திரிந்து- ஐந்து பெரிய பூதங்களும் தத்தம் நிலையில் மாறுபட்டு, ஈர் ஏழ் அடுக்கிய உலகொடும் பதினான்காக அடுக்கப்பட்ட உலகங்களுடன், அயன்மால் உம்பர்வான் பதமும் பிரமன் திருமால் ஏனைத் தேவர்கள் ஆகிய இவர்களின் பெரிய பதங்களும், உதித்தவாறு ஒடுங்க- தோன்றியவாறே ஒடுங்க, உருத்தது ஓர் ஊழி வந்து எய்த- உட்குந் திறத்ததாகிய ஒரு ஊழிக் காலம் வந்து பொருந்த, செம்பொருள் மறையும் ஒடுங்கிய- மெய்ப்பொருளையுடைய மறைகளும் ஒடுங்கின, வழிநாள் பின்னாளில், செஞ்சுடர்க் கடவுள் முன் சிவந்த கிரணங்களையுடைய ஆதித்தன் முன்னே, மலரும் வம்பு அவிழ் கமலம் என- மலருகின்ற மணங்கமமும் தாமரை மலர்போல, அரன் திருமுன் சிவபெருமான் திரு முன்னர், அகிலமும் மலர்ந்தது-யாவுந் தோன்றின.

பண்டுபோற் பின்னு முத்தொழி னடாத்தப் பராபரஞ் சுடர்திரு வுள்ளங் கொண்டு போர்த்திகிரி வலவனைத் தாவிக் குரிசிறன் னாவிமுண் டகத்தில் வண்டுபோற் பிரம னுதித்துமு வுலகும் வரன்முறை படைக்குநா ணஞ்சம் உண்டுபோற் றியவா னவர்க்குயி ரளித்த வும்பர் நாயகன் றிருவாக்கில்.

பண்டுபோல் பின்னும் முத்தொழில் நடாத்த- முன்பு போலப் பின்னும் ஆக்கலாதி மூன்று தொழிலையும் நடாத்தியருள், பராபரஞ் சுடர் திருவுள்ளம் கொண்டு- சிவபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங் கொண்டு, போர்த் திகிரி வலவனைத்தர- போர்செய்தற்குரிய திகிரிப் படை ஏந்திய திருமாலைத் தோற்றுவிக்க, இக் குரிசில் தன் நாபி முண்டகத்தில் வண்டுபோல் பிரமன் உதித்து- அத்திருமாலின் உந்திக் கமலத்தின்றும் வண்டுபோலப் பிரமன் தோன்றி, மூவுலகும் வரன்முறை படைக்கு நாள்- மூன்று உலகங்களையும் முறையாகப் படைக்கும் போது, நஞ்சம் உண்டு போற்றிய வானவர்க்கு உயிர் அளித்த- நஞ்சினை உண்டு வணங்கிய தேவர்களுக்கு உயிரைத்தந்தருளிய, உம்பர் நாயகன் திருவாக்கில் தேவதேவனாகிய சிவபெருமான் திருவாக்கின் கண். (03)

பிரமணவ முதித்த ததனிடை வேதம் பிறந்தன நைமிசா ரணியத் தருணிறை முனிவர் கண்ணுவர் கருக்க ராதியோ ரதிகரித் தவற்றின் பொருணிலை தெரியா துள்ளமு முகமும் புலர்ந்தன ரிருப்பவப் போதத் திருண்மல வலிவென் றவனர பத்த னென்றொரு வேதியன் வந்தான்.

பிரணவம் உதித்தது- பிரணவந் தோன்றியது, அதனிடை வேதம் பிறந்தன- அதனிடத்து மறைகள் தோன்றின, நைமிசாரணியத்து அருள் நிறை முனிவர் கண்ணுவர் கருக்கர் ஆதியோர்- நைமிசாரணியத்து உள்ள கருணை நிறைந்த முனிவராகிய கண்ணுவர் கருக்கர் முதலியோர், அதிகரித்து- பயின்று, அவற்றின் பொருள் நிலை தெரியாது-அம்மறைகளின் உட்கிடையாகிய பொருளை உணராமல், உள்ளமும் முகமும் புலர்ந்தனர் இருப்ப- மனமும் முகமும் வாடியிருக்க, அப்போதத்து- அப்பொழுது, இருள் மலவலி வென்றவன்- ஆணவ மலத்தின் சத்தியை வென்றவனாகிய, அரபத்தன் என்று ஒரு வேதியன் வந்தான்- அரபத்தன் என்னும் பெயரினையுடைய ஒரு முனிவன் வந்தான். (04)

வந்தவே தியனை யிருந்த வேதியர்கள் வரவெதிர்ந் திறைஞ்சிவே றிருக்கை தந்தவே லையிலம் மறையவன் முனிவர் தமைமுக நோக்கியீ துரைப்பான் பந்தவே தனைசா லவாவெறுப் பிகந்த பண்பின ராயினீர் நீவிர் சிந்தைவே றாகி முகம்புலர்ந் திருக்குஞ் செய்தியா தெனவவர் சொல்வார்.

வந்த வேதியனை இருந்த வேதியர்கள் வரவு எதிர்ந்து-(அங்ஙனம்) வந்த முனிவனை இருந்த முனிவர்கள் வரவேற்று, இறைஞ்சி- வணங்கி, வேறு இருக்கை தந்த வேலையில்- வேறு ஆதனம் அளித்த பொழுது, அம் மறையவன்- அம் முனிவன், கண்ணுவர் முகம் நோக்கி ஈது உரைப்பான்-முனிவர் தமை முதலிய முனிவர்கள் முகத்தை நோக்கி இங்ஙனம் கூறுவான், நீவிர் பந்த வேதனை சால் அவா வெறுப்பு இகந்த பண்பினர் ஆயினீர்- நீங்கள் பந்த வேதனையும் மிக்க விருப்பு வெறுப்பும் நீங்கிய தன்மையினராயிருந்தும், சிந்தை வேறாகி முகம் புலர்ந்து இருக்கும் செய்தியாது என- மனம் வேறுபட்டு முகம்வாடி இருக்கும் செய்தியாது என்று வினவ, அவர் சொல்வார்- அம் முனிவர்கள் கூறுவார்கள். (05)

மருட்படு மாயை கழிந்தவன் மொழிந்த மறைபயின் றுரை செய்தே சிகனற்

றிருட்படு மனத்தே மிருத்துமா லைய யாதுசூ ழிதற் கெனக் கேட்ட

தெருட்படு மனத்தோன் செப்புவான் வேதஞ் செப்பிய சிவபரஞ் சுடரே

அருட்படி வெடுத்துப் பொருளையு முணர்ந்து மல்லது சூழ்ச்சியா தறைவீர்.

ஐய- ஐயனே, மருள் படு மாயை கழிந்தவன்- மயக்கத்திற் கேதுவாகிய மாயையை இயல்பாகவே நீக்கிய இறைவன், பொழிந்த மறை பயின்று- திருவாய் மலர்ந்தருளிய வேதங்களை ஓதி, உரை செய் தேசிகன் அற்று- அவற்றின் பொருளை உணர்த்தும் குரவனில்லாமல், இருள்படு மனத்தேம் இருத்தும்-அஞ்ஞானம் நிறைந்த மனத்தையுடையேமாக இருக்கின்றேம் (ஆதலால்), இதற்குச் சூழ்யாது என- இதற்கு ஆலோசனை யாது என்று வினவ, கேட்ட தெருள்படு மனத்தோன் செப்புவான்-அதனைக்கேட்ட தெளிவு பொருந்திய மனத்தையுடைய அரபத்தன் கூறுகின்றான், வேதம் செப்பிய சிவபரஞ் சுடரே- அம் மறைகளைக் கூறியருளிய சிவபரஞ் சோதியே, அருள் படிவு எடுத்து- அருளுருக் கொண்டு, பொருளையும் உணர்த்தும்- பொருளையும் அறிவிக்கும், அல்லது சூழ்ச்சி யாது அறைவீர்- அ∴தன்றி வேறு ஆலோசனை யாது உளது சொல்வீர் (எனக் கூறி). (06)

பண்ணிய தவத்தா லன்றியா தானும்
படுபொருள் பிறிதிலை தவமும்
புண்ணிய தலத்தி னல்லது பலியா
புண்ணிய தலத்தினும் விழுப்பம்
நண்ணிய சைவ தலத்தினி லியற்றி
னல்குமச் சிவதலங் களினும்
எண்ணிய வதிக தலத்தினி லியற்றி
னிருந்தவ மெளிதுடன் பயக்கும்.

பண்ணிய தவத்தால் அன்றி- செய்த தவத்தினாலல்லாமல், பிறிது யாதானும் படுபொருள் இலை- வேறு யாதொன்றினாலும் கைகூடும் பொருள் இல்லை, தவமும் புண்ணிய தலத்தின் அல்லது பலியா- அத்தவங்களும் புண்ணியப் பதிகளினன்றிச் சித்திக்க மாட்டா, புண்ணிய தலத்தினும் விழுப்பம் நண்ணிய சைவ தலத்தினில் இயற்றின் நல்கும்- அந்தப் புண்ணியப் பதிகளினும் சிறப்புப் பொருந்திய சிவத் தலங்களிற் செய்தால் (எளிதிற்) பயனளிக்கும், அச்சிவ தலங்களினும் - அந்தச் சைவ தலங்களினும், எண்ணிய அதிக தலத்தினில் இயற்றின்-மதிக்கப்பெற்ற சிறந்த சிவத்தலத்தில் செய்தால், இருந்தவம் எளிது உடன் பயக்கும்- அப்பெரிய தவங்கள் எளிதாக விரைந்து பயனளிக்கும்.

அத்தகு தலமற் றியாதெனி லுலக மகிலமுந் தன்னுடம் பான வித்தகன் சென்னிப் பன்னிரு விரன்மேல் விளங்கிய தலமது சீவன் முத்தரா யெண்ணில் வானவர் முனிவோர் முயன்றுமா தவப்பய னடைந்து சித்தமா சகன்று வதிவதென் றறநூல் செப்பிய மதுரையந் நகரில்.

அத்தகு தலம் யாது எனில்- அந்தச் சிறந்த பதி யாதெனில், அது- அ.்.து, உலகம் அகிலமும் தன் உடம்பான வித்தகன்- உலக மனைத்தும் தனது வடிவமாகவுள்ள விராட்புருடனது, சென்னிப்பன்னிரு விரல்மேல் விளங்கிய தலம் என்றுமுடியின்மேல் பன்னிரண்டங்குலத்துக்கு மேலாக விளங்கிய தலம் என்றும், எண் இல் வானவர் முனிவோர் முயன்று மாதவப்பயன் அடைந்து- அளவிறந்த தேவர்களும் முனிவர்களும் நோற்றுப் பெரிய தவப்பயனை எய்தி, சித்தம் மாசு அகன்று சீவன் முத்தராய் வதிவது என்று- மனக் குற்றங்கள் நீங்கிச் சீவன் முத்தராய் வசிக்கப் பெறுவது என்றும், அறநூல் செப்பிய மதுரை- தரும நூல் எடுத்துக் கூறும் மதுரைப் பதியாம், அந்நகரில்- அத் திருப்பதியிலே.

தெளிதரு விசும்பி னிழிந்ததோர் விமான சீகாமணி யருகுதென் மருங்கின் முளிதரு பராரை வடநிழல் பிரியா முழுமுதல் வழிபடு மறவோர்க் களிதரு கருணை முகமலர்ந் தளவா வருங்கலை யனைத்தையுந் தெளிவித் தொளிதரு மனைய மூர்த்தியே நுங்கட் கோதிய மறைப்பொரு ளுணர்த்தும்.

விசும்பின் இழிந்தது ஓர் விமான சிகாமணி தெளிதரு அருகு- தெளிந்த வானினின்றும் இறங்கியதாகிய ஒப்பற்ற விமானங்களுக் கெல்லாம் சூளாமணியுள்ள விமானத்தின் அருகில், தென் மருங்கில்- தென்பாலில், முளிதரு பராரை வடநிழல் பிரியா முழு முதல்- உலர்ந்த (பொருக்குள்ள) பருத்த அரையையுடைய கல்லால மரத்தினிழலினின்றும் நீங்காத முழுமுதற்கடவுள், வழிபடும் அறவோர்க்கு- வழிபடாநின்ற முனிவர்க்கு, அளிதரு கருணை முகம் மலர்ந்து- முதிர்ந்த கருணையுடன் முகமலர்ச்சியுற்று, அளவா அருங்கலை அனைத்தையும் தெளிவித்து- அளவிறந்த அரிய நூல்கள் அனைத்தையும் தெளிவுறுத்தி, ஒளி தரும்- விளங்கா நிற்பர், அனைய மூர்த்தியே- அச்சிறந்த தென்முகப் பெருமானே, ஓதிய மறைப்பொருள் நுங்கட்கு உணர்த்தும்- (தாம்) அருளிய வேதத்தின் பொருளை உங்கட்கு அறிவிப்பர். (09)

அங்கவன் றிருமு னருந்தவ விரத மாற்றுவான் செல்லுமி னெனவப் புங்கவ னருள்போல் வந்தமா தவன்பின் புனிதமா முனிவரு நங்கை பங்கவன் மதுரைப் பதிபுகுந் தம்பொற் பன்மணிக் கோயில்புக் காழிச் சங்கவன் கைபோல் வளைசெறி செம்பொற் றாமரைத் தடாகநீ ராடி.

அவன் திருமுன் அருந்தவ விரதம் ஆற்றுவான் அங்கு செல்லுமின் என- அந்த மூர்த்தியின் திருமுன்னர் இருந்து அரிய தவமாகிய நோன்பைச் செய்தற்கு அங்கே செல்லுங்கள் என்று கூற, அப் புங்கவன் அருள்போல் வந்த மாதவன் பின்- அந்தத்தேவனது திருவருளே போலும் வந்த மாதவனாகிய அரபத்தன் பின்பு, புனிதம் மாமுனிவரும்- தூய பெருமையுடைய முனிவர்களும், நங்கை பங்கவன் மதுரைப் பதி புகுந்து- உமையொரு பாகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் மதுரைப்பதியிற்சென்று, அம்பொன் பல்மணிக் கோயில் புக்கு-அழகிய பொன்னாற் செய்த மணிகள் பல்வகை இழைத்த திருக்கோய<u>ிலு</u>ட் ஆழிச் புகுந்து, கைபோல்-சங்கவன் திகிரிப்படையை திருமாலின் யுடைய சங்கை ஏந்திய கைபோல, வளைசெறி செம்பொன் தாமரைத் நீராடி-தடாகம் சங்கு பொருந்திய சிவந்த பொற்றாமரையை உடைய வாவியில் நீராடி. (10)

கரைகடந் துள்ளங் கடந்தவன் புந்தக்
கடிதுபோய் நான்கிரு வெள்ளி
வரைகடம் பிடரிற் கிடந்ததோர் மேரு
வரைபுரை விமானமேற் காணா
உரைகடம் பொருளைக் கண்களாற் கண்டாங்
கும்பர் தம் பிரானைநேர் கண்டு
திரைகடந் திடும்பே ரின்பவா ரியிலுஞ்
சேணிலத் திலும்விழுந் தெழுந்தார்.

கரை கடந்து உள்ளம் கடந்த அன்பு- எல்லையின்றி உள்ளத்தை விழுங்கி எழுந்த அன்பானது, உந்த- செலுத்த, கடிது போய்-விரைந்துபோய், நான்கு இரு வெள்ளி வரைகள் தம்பிடரில் கிடந்தது ஓர் மேருவரை புரை விமானம் மேல்- எட்டு வெள்ளிமலைகளின் பிடரியிலே தங்கியதாகிய ஒரு பொன்மலைப் போலும் விமானத்தின்கண், காணா உரைகள் தம்பொருளைக் கண்களால் கண்டாங்கு- தம் அகக்கண்ணாற் காணக்கூடாத மறைகளின் பொருளைப் புறக்கண்ணாற் கண்டது போல, உம்பர்தம்பிரானை நேர் கண்டு- தேவதேவனாகிய சொக்கலிங்கக் கடவுளை நேரிற் பார்த்து, திரை கடந்திடும் பேரின்ப வாரியிலும் சேண் நிலத்திலும் விழுந்து எழுந்தார்- அலையொழிந்த பேரின்பக் கடலினும் சேய்மையாகிய நிலத்தினும் விழுந்து எழுந்தார்கள்.

கைதலை முகிழ்த்துக் கரசர ணங்கள் கம்பிதஞ் செய்துகண் ணருவி பெய்தலை வெள்ளத் தாழ்ந்துவாய் குழறிப் பிரமன்மா லின்னமுந் தேறா மைதழை கண்ட வெள்ளிமன் றாடும் வானவர் நாயக வானேர் உய்தர விடமுண் டமுதருள் புரிந்த வுத்தம போற்றியென் றேத்தா.

முகிழ்த்து-தலைமேற் குவித்து, கைதலை கைகளைத் செய்து-கம்பிதம் கால்களும் கைகளும் கரசரணங்கள் நடுங்கப்பெற்று, கண் அருவி பெய்து- ஆனந்தக் கண்ணீராகிய அருவியைப் பொழிந்து, அலை வெள்ளத்து ஆழ்ந்து- அலை வீசுகின்ற அவ்வெள்ளத்தில் மூழ்கி, வாய்குழறி- நாத்தடுமாறி, பிரமன் மால் இன்னமும் தேறா மைதழை கண்ட- பிரமனும் திருமாலும் இன்னமும் காணப்றொத கருமை மிக்க திருமிடற்றை

யுடையவனே, வெள்ளிமன்று ஆடும் வானவர் நாயக-வெள்ளியம்பலத்தில் திருக்கூத்தாடியருளும் தேவதேவனே, வானோர் உய்தர விடம் உண்டு அமுது அருள்புரிந்த உத்தம-தேவர்கள் (உயிர்) பிழைக்குமாறு நஞ்சினை அருந்தி அமுதத்தை அளித்தருளிய உத்தமனே, போற்றி- எங்களைக் காத்தருள்க, என்று ஏத்தா- என்று துதித்து.

மறைபொருள் காணா துள்ளமா லுழந்து வாடிய வெமக்குநீ யேயந் நிறைபொரு ளாகி நின்றனை யதற்கு நீயலாற் பொருள்பிறி தியாதென் றிறைவனை யிறைவன் பங்கிலங் கயற்க ணிறைவியை யம்முறை யேத்தி முறைவலஞ் செய்து வடநிழ லமர்ந்த முர்த்திமுன் னெய்தினார் முனிவோர்.

முனிவோர்- கண்ணுவர் முதலிய அம்முனிவர்கள், மறைபொருள் காணாது- (மறைகளின்) மறைந்த பொருளைக் காணமாட்டது, உள்ளம் மால் உழந்து வாடிய எமக்கு- உள்ளம் மயங்கி வாடிய எமக்கு, நீயே அ நிறை பொருள் ஆகி நின்றனை- நீயே அம்மறையின் நிறைந்த பொருளாகிய நின்றாய், அதற்கு நீ அலால் பிறிது பொருள் யாது என்று- அம்மறைக்கு நின்னை யல்லால் வேறு பொருள் யாதென்று, இறைவனை (ஏத்தி)- சொக்கலிங்கக் கடவுளைத் துதித்து, இறைவன் பங்கில் அங்கயற்கண் இறைவியை அம்முறை ஏத்தி- அப்பொருமானது ஒரு பாதியிலமர்ந்த அங்கயற்கண்ணம்மையையும் அங்ஙனமே துதித்து, முறைவலம் செய்து- முறையாக வலம்வந்து, வடநிழல் அமர்ந்த மூர்த்தி முன் எய்தினார்- கல்லாலின் நிழலிலமர்ந் தருளிய தட்சிணா மூர்த்தியின் திருமுன்னர் அடைந்தார்கள். (13)

சீதளப் பளிக்கு மேனியும் பளிக்குச் செழுமலை பதித்ததுப் பன்ன பாதமுஞ் செவ்வாய் மலருமுக் கண்ணும் பங்கயச் செங்கர நான்கும் வேதபுத் தகமு மமுதகும் பமுந்தன் விழிமணி வடமுமெய்ஞ் ஞான போதமுந் திரையுந் தரித்ததோர் தனிமைப் போதன்முன் றாழ்ந்தெழுந் தேத்தா. சீதளப் பளிக்கு மேனியும்- குளிர்ந்த பளிங்கு (மலை போன்ற வெள்ளிய) திருமேனியும், செழுபளிக்கு பதித்த துப்பு அன்ன பாதமும்- ஒளி நிறைந்த அப்பளிக்கு மலையின் அடியிற் பதித்த பவளம் போன்ற திருவடிகளும், செவ்வாய் மலரும்-சிவந்த திருவாயாகிய தாமரை மலரும், முக்கண்ணும்-மூன்று கண்களும், பங்கயச் செங்கரம் நான்கும்- தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த திருக்கைகள் நான்கும், வேத புத்தகமும்- வேதத் திருமுறையும், அமுத கும்பமும்- அமுதம் நிறைந்த கலசமும், தன்விழி மணிவடமும்- உருத்திராக்க மணிமாலையும், மெய்ஞ்ஞான போத முத்திரையும்-சிவஞானத்தைத் தெளிவித்தருளும் சின்முத்திரையும், தரித்தது ஓர் தனிமைப் போதன்முன்- தரித்த ஒப்பற்ற தேசிகனாகிய தட்சிணா மூர்த்தி திரு முன்னர், தாழ்ந்து எழுந்து ஏத்தா-வணங்கி எழுந்து துதித்து.

வடநிழ லமர்ந்த மறைமுதன் மேதா மனுவெழுத் திருபது மிரண்டுந்

திடமுற வரபத் தன்றனாற் றெளிந்து தேணிறை மதிமுத லடைவிற்

படுமதி யளவுந் தருப்பண மோமம் பார்ப்பன வுண்டிமுப் போதும்

அடைவுற நுவன்று நோற்குமா தவர்மு னருமறைப் பொருள்வெளி வருமால்.

வடநிழல் அமர்ந்த மறைமுதன் மேதா- கல்லாலின் நிழலிலமர்ந்தருளிய வேத முதலாகிய தட்சிணாமூர்த்தியின், இருபதும் இரண்டும் எழுத்து மனு- இருபத்திரண்டு எழுத்து வடிவமாகிய மந்திரத்தை, அரபத்தனால் திடம் உற தெளிந்து-அரபத்த முனிவனால் உறுதிபெறத் தெளிந்து, தேள்நிறை மதிமுதல்- கார்த்திகைத் திங்களின் பூரணை முதலாக, அடைவில் படுமதி அளவும்- அடுத்த கார்த்திகைத் திங்களின் பூரணை வரையும், தருப்பணம் ஒமம் உண்டி பார்ப்பன முப்போதும் அடைவுற- தருப்பணமும் ஓமமும் பார்ப்பன வுணவும் மூன்று காலமும் பொருந்துதலுற, நுவன்று நோற்கும் செபித்து மாதவர்முன்-நோற்கின்ற முனிவர்கள் பொருள் வெளிவரும்-அருமறைப் அறிதற்கரிய மறைகளின் இறைவன் பொருளாயுள்ள வெளிப்பட்டு (அவர்களறிய) வருகின்றான். (15)

கலிவிருத்தம்

மானமுன் வோரதி சயிப்பவட நீழல் மோனவடி வாகிய முதற்குரவ னெண்ணான் கூனமி லிலக்கண வுறுப்பகவை நானான் கானவொரு காளைமறை யோன்வடிவ மாகி.

மானம் முனிவோர் அதிசயிப்ப- பெருமை பொருந்திய அம்முனிவர்கள் அதிசயமெய்த, வடநீழல் மோனவடிவு ஆகிய முதல் குரவன்- கல்லாலின் நிழலிலமர்ந்த மௌன வடிவத்தையுடைய பரம குருவானவன், ஊனம் இல் எண்ணான்கு இலக்கண உறுப்பு- குற்றமிலலாத முப்பத்திரண்டு இலக்கணமுடைய உறுப்புக்களுடன் கூடிய, நானான்கு அகவைஆன-பதினாறுவயதுள்ள, ஒரு காளை மறையோன் வடிவம் ஆகி- ஒரு குமாரனாகிய வேதியனுருவங் கொண்டு. (16)

நீண்டதிர முண்டமழ வெற்றிவிழி பொத்தக் காண்டகைய கண்டிகை வளைந்தொழுகு காதிற் பூண்டகுழை கௌவிய பொலன்செய்பல காசு சேண்டவ ழிளங்கதிர் சிரித்திருள் சிதைப்ப.

நீண்ட திரி முண்டம் நெற்றி அழல் விழிபொத்த- நீண்ட திரிபுண்டரமானது நெற்றியிலுள்ள அனற் கண்ணை மறைக்கவும், காண்தகைய கண்டிகை- காணத்தக்க அழகினையுடைய (கழுத்திலணிந்த) கண்டிகையோடு, வளைந்து ஒழுகு காதில் பூண்ட குழை கௌவிய- வளைந்து நீண்ட திருச்செவியில் அணிந்த குண்டலங்கள் கௌவியுள்ள, பொலன் செய் பல காசு- விளக்கஞ் செய்யும் பல மணிகளும், சேண் தவழ் இளங்கதிர் சிரித்து-வானிற்றவழும் இளஞாயிற்றைச் சிரிப்பது போலும் ஒளி வீசி, இருள் சிதைப்ப- இருளை ஓட்டவும்.

உத்தரிய வெண்படம் வலம்பட வொதுங்க முத்தவள நூலினொடு முத்தமிடை யிட்டு வைத்தணியு மக்கவட மாலையெறி வாளாற் பத்தரை மறைத்தமல பந்தவிருள் சிந்த.

வெள் உத்தரியபடம் வலம்பட ஒதுங்க- வெள்ளிய உத்தரியமாகிய ஆடை வலத்திற் பொருந்த ஒதுங்கவும், தவள முந்நூலினொடு-வெள்ளிய பூணூலொடு, முத்தம் இடை இட்டுவைத்து அணியும் அக்கவட மாலை-இடையிட்டுக் முத்துக்களை கோவைசெய்து அணிந்த உருத்திராக்க மணி மாலை,

வாளால்- வீசும் ஒளியால், பத்தரை மறைத்த மலபந்த இருள் சிந்த- அன்பர்களை மறைத்த ஆணவ பந்தமாகிய இருள் சிதறவும். (18)

கண்டிகை தொடுத்திரு கரத்தினொடு வாகு தண்டனிடு மாலைவிட வாளரவு தள்ள வெண்டுகிலி னானவிரி கோவண மருங்கிற் றண்டரிய பட்டிகை வளைந்தொளி தழைப்ப.

கண்டிகை தொடுத்து- உருத்திராக்க மணிகளைக் கோத்து, இரு கரத்தினொரு தண்டு வாகின் இடுமாலை- இரண்டு கைகளிலும் தண்டினை யொத்த தோள்களிலும் அணித்த மாலை, விடம் வாள் அரவு தள்ள- நஞ்சினையுடைய கொடிய பாம்பணிகளை ஒழிக்கவும், வெண் துகிலின் ஆனவிரி கோவணம் மருங்கில்- வெள்ளிய ஆடையாற் போக்கிய விரிந்த கோவணத்தின் பக்கத்தில், தண்டு அரிய பட்டிகை வளைந்து ஒளி தழைப்ப- நீங்குதலில்லாத பட்டிகை சூழ்ந்து ஒளி மிகவும்.

வண்டுவர் பாடுவன போலமலர் பாத புண்டர்க மேலுழல் சிலம்புகள் புலம்பத் தொண்டரக மாசிரு டுணித்துமுடி சூட்டும் முண்டக மலர்ப்புறம் விறற்கழன் முழங்க.

வண்டுவரி பாடுவன போல- வண்டுகள் இசைபாடுதல் போல, மலர்பாத புண்டரிகம் மேல் சிலம்புகள் புலம்ப- மலர்ந்த திருவடித் தாமரையின்மீது சூழ்ந்த சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், தொண்டர் அகமாசு இருள் துணித்து-அடியார்களின் அக வழுக்காகிய ஆணவ இருளைப் போக்கி, முடிசூட்டும் முண்டக மலர்ப்புறம்- அவர்கள் முடியிற் சூட்டுகின்ற தாமரை மலர்போலும் திருவடியின்கண், விறல் கழல் முழங்க-வெற்றியையுடைய வீரகண்டை ஒலிக்கவும். (20)

ஏதமில் பவித்திரம் வலக்கர னிமைப்பப் போதம்வரை புத்தக மிடக்கையது பொற்ப ஓதியுண ராதலறி யோலமிடும் வேதம் பாதுகைக ளாகியிரு பாதமலர் சூட.

ஏதம் இல் பவித்திரம் வலக்கரன் இமைப்ப- குற்றமில்லாத பவித்திரம் வலத்திருக்கையில் விளங்கவும், போதம் வரை புத்தகம் இடக்கை பொற்ப- சிவஞானபோதம் எழுதப்பெற்ற திருமுறை இடத் திருக்கரத்தில் அழகு செய்யவும், ஓதி உணராது அலறி ஓலமிடும் வேதம்- பலவாறு கூறி அறியாது கதறி ஓலமிடுகின்ற மறைகள், பாதுகைகளாகி இருபாத மலர் சூட- பாதுகைகளாகி இரண்டு திருவடி மலர்களையும் சூடவும்.

கள்ளமுள ரீக்குண்முரல் காளையறு கால புள்ளொலியி னாவுமித ழும்புடை பெயர்ந்து துள்ளவெழு வேதவொலி தொண்டர்செவி யாற்றால் உள்ளவயல் புக்குவகை யொண்பயிர் வளர்ப்ப.

கள்ள முளரிக்குள் முரல் அறுகால காளை புள் ஒலியின்-தேனையுடைய கமல மலரினுள் முழங்கும் ஆறு கால்களையுடைய ஆண் வண்டின் ஒலிபோல, நாவும் இதழும் புடை பெயர்ந்து துள்ள எழு வேத ஒலி- நாவும் இதழும் எழுந்து துள்ளத் தோன்றும் மறை யொலியானது, தொண்டர்செவி ஆற்றால்- அடியார்களின் செவியாகிய கால்வழியால் ஒடி, உள்ளம் வயல் புக்கு- உள்ளமாகிய கழனியிற் பாய்ந்து, உவகை ஒண்பயிர் வளர்ப்ப- மகிழ்ச்சியாகிய ஒள்ளிய பயிரை வளர்க்கவும்.

சீதமணி முரறிரு வாய்சிறி தரும்ப மாதவர்கள் காணவெளி வந்துவெளி நின்றான் நாதமுடி யாயளவி னான்மறையி னந்த போதவடி வாகிநிறை புரண புராணன்.

திருவாய் சீதம் மணிமூரல் சிறிது அரும்ப- திருவாயிலே குளிர்ச்சியும் அழகுமுள்ள புன்னகை சிறிது தோன்றவும், நாதமுடி வாய்- நாத தத்துவத்தின் முடிவாகியும், அளவு இல் நான்மறையின் அந்தம்- அளவிடலாகாத நால்வேதங்களின் முடிவில், போதவடிவு ஆகி- ஞான வடிவாகியும், நிறை பூரண புராணன்- நிறைந்த பூரணத்தன்மையுடைய பழையோனாகிய தட்சிணாமூர்த்தி, மாதவர்கள் காண எளி வந்து வெளிநின்றான்-அம்முனிவர்கள் தரிசிக்குமாறு எளிதின் வந்து வெளியே நின்றருளினான்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வட்டவாண் மதிகண் டார்க்கு முவாக்கடன் மான மாண்ட சீட்டரா முனிவர் காளைத் தேசிக வடிவு நோக்கி ஒட்டறா வுவகை வெள்ள மேற்கொள வுருத்த கூற்றை அட்டதா மரைதஞ் சென்னிக் கணிமல ராகத் தாழ்ந்தார். உவா வட்டம் வாள் மதி கண்டு ஆர்க்கும் கடல் மான- உவா நாளிலே வட்டமாகிய ஒள்ளிய திங்களைக் கண்டு முழங்குகின்ற கடலை ஒப்ப, மாண்ட சிட்டராம் முனிவர்- மாட்சிமைப்பட்ட பெரியோராகிய முனிவர்கள், காளைத் தேசிக வடிவம் நோக்கி- காளைப் பருவமுடைய ஆசான் வடிவத்தைக் கண்டு, ஒட்டு அறா உவகை வெள்ளம் மேற்கொள- வற்றுதலில்லாத மகிழ்ச்சிவெள்ளம் மேலெழ, உருத்த கூற்றை அட்ட தாமரைவெகுண்டெழுந்த கூற்றுவனை உதைத்தருளிய திருவடித் தாமரை, தம் சென்னிக்கு அணிமலராகத் தாழ்ந்தார்- தங்கள் முடிக்குச் சூடும் மலராக வணங்கினார்கள்.

அளவறு கலைகட் கெல்லா முறைவிட மாகி வேத விளைபொரு ளாகி நின்ற வேதிய சரண மென்ற வளைவுறு மனத்தி னாரைத் தேசிக வள்ள னோக்கிப் பளகறு தவத்தீர் வேட்கை யாதெனப் பணிந்து சொல்வார்.

அளவு அறு கலைகட்கு எல்லாம் உறைவிடம் ஆகி- அளவிறந்த கலைகளெல்லாவற்றிற்கும் உறையுளாகி, வேத விளையும் பொருள் ஆகி நின்ற வேதிய சரணம் என்ற- வேதங்களில் விளையும் பொருளாய் நின்ற வேதியனே அடைக்கலம் என்ற, வளைவு உறு மனத்தினாரை- வணக்கம் பொருந்திய மனத்தையுடைய முனிவர்களை, வள்ளல் தேசிகன் நோக்கி- அருட் கொடையையுடைய குரவன் நோக்கி, பளகு அறு தவதீர்- குற்றமற்ற தவத்தினையுடைய முனிவர்களே, வேட்கை யாது என- நுங்கள் விருப்பம் யாதென்று வினவ, பணிந்து சொல்வார்- அவர்கள் வணங்கிக் கூறுகின்றார்கள்.

அடியரே முய்யு மாறு முலகெலா மளிக்கு மாறும் படியிலா வரத்த வேதப் பயனருள் செய்தி யென்னக் கொடியமா பாசந் தீர்ப்பான் குரவனம் முனிவ ரோடு முடிவிலா விலிங்க முன்போய் மறைப்பொருண் மொழிவ தானான்.

அடியரேம் உய்யுமாறும்- அடியேங்கள் உய்தி கூடும் வண்ணமும், உலகு எலாம் அளிக்குமாறும்- உலகம் அனைத்தையும் ஓம்பும் வண்ணமும், படி இலா வரத்த வேதப்பயன் அருள் செய்தி என்ன-ஒப்பற்ற சிறப்பினையுடைய மறைகளின் பொருளை அருளிச் செய்வாய் என விண்ணப்பிக்க, கொடிய மா பாசம் தீர்ப்பான் குரவன்-(உயிர்களின்) மிகக் கொடிய பாசங்களைப் போக்கியருளும் அக்குரவன், அம்முனிவரோடு- அந்த முனிவர்களுடன், முடிவு இலா இலிங்கம் முன் போய் மறைப் பொருள் மொழிவது ஆனான்- அழிவில்லாத இலிங்கத்தின் திருமுன் சென்று வேதங்களின் பொருளை அருளுவானாயினன். (26)

அந்தணிர் கேண்மின் சால வருமறைப் பொருள்க வொல்லாம் மந்தண மாகு மிந்த மறைப்பொரு ளறித றானே நந்தலில் லாத போகப் பயனுக்கு நலியும் பாச பந்தனை கழிக்கும் வீட்டின் பயனுக்குங் கருவி யாகும்.

அந்தணிர் கேண்மின்- முனிவர்களே கேளுங்கள், அரு மறைப்பொருள்கள் எல்லாம் சால மந்தணம் ஆகும்-அரிய வேதங்களின் பொருள்களனைத்தும் பெரிதும் இரகசியமாகும், இந்த மறைப்பொருள் அறிதல் தானே- இந்த வேதப்பொருளை அறிதலே, நந்தல் இல்லாத போகப் பயனுக்கும்- கொடுதலில்லாத போகப் பேற்றிற்கும், நலியும் பாச பந்தனை கழிக்கும் வீட்டின் பயனுக்கும் வருத்தகின்றபாசபந்தத்தைப்போக்கும்வீடுபேற்றிற்கும், கருவி ஆகும் சாதனமாகும்.

உத்தம சயம்புக் குள்ளு முத்தம தரமாய் மேலாந் தத்துவ மாகு மிந்தச் சுந்தர சயம்பு லிங்கம் நித்தமாய் மறைகட் கெல்லா நிதானமாம் பொருளா யுண்மைச் சுத்தவத் துவித மான சுயம்பிர காச மாகும்.

உத்தம சயம்புக் குள்ளு உத்தம தரமாய்- உத்தமமான சுயம்புலிங்கங்களுக்குள்ளும் மேலான உத்தமமாகி, மேலாம் தத்துவம் ஆகும் இந்தச் சுந்தரசயம்புலிங்கம்- மேன்மையான தத்துவங்களின் வடிவமாகிய இந்தச் சுயம்பு வாகும் சொக்கலிங்கம், நித்தமாய்- என்றும் அழியாததாய், மறைகட்கு எல்லாம் நிதானம் ஆம் பொருளாய்- வேதங்களனைத்திற்கும் ஆதி காரணமாகிய பொருளாய், உண்மைச் சுத்த அத்துவிதமான சுயம்பிர காசமாகும்- உண்மையாகிய சுத்தாத்துவிதமான சுயம்பிரகாசமாக விளங்கும்.

நிறைபரா பரம்விஞ் ஞான நிராமய மென்று நூல்கள் அறைபரம் பிரம மாகு மிதனுரு வாகு மேக மறையிதன் பொருளே யிந்தச் சுந்தர வடிவா யிங்ஙன் உறைசிவ லிங்க மொன்றே யென்பர்நூ லுணர்ந்த நல்லோர்.

நிறை பராபரம் விஞ்ஞான நிராமயம் என்று நூல்கள் அறை- எங்கும் நிறைந்த பராபரமென்றும் விஞ்ஞானமென்றும் நிராமயமென்றும் நூல்கள் கூறுகின்ற, பரம்பிரமமாகும் இதன் உரு- பரப்பிரமமாகிய இந்த மூர்த்தியின் திருவுருவமே, ஏக மறை ஆகும்- ஒன்றாயுள்ள வேதமாகும், இதன் பொருள்- இந்த வேதத்தின் பொருளும், இந்தச் சுந்தரவடிவாய் இங்ஙன் உறை சிவலிங்கமே- இந்தச் சுந்தர மூர்த்தமாய் இங்கே எழுந்தருளிய சிவலிங்கமே ஆகும், நூல் உணர்ந்த நல்லோர்- உண்மை நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த நல்லறிவுடையோர், ஒன்றே என்பர்- (இச்சிவலிங்கமும் வேதமும்) வேறல்ல என்று கூறவர்.

ஆகையான் மறையு மொன்றே யருமறைப் பொருளு மொன்றே சாகையா லனந்த மாகித் தழைத்ததச் சாகை யெல்லாம் ஓகையா லிவனை யேத்து முலகுத யாதிக் கிந்த ஏகனா ணையினான் முன்று முர்த்தியா யிருந்தா னன்றே.

ஆகையால் மறையும் ஒன்றே அருமறைப் பொருளும் ஒன்றேஆதலால் வேதமும் ஒன்றே அரிய அவ்வேதத்தின் பொருளும் ஒன்றே, சாகையால் அனந்தமாகித் தழைத்தது- (அவ்வேதம்) சாகைகளால் அளவிறந்த பேதமாகித் தழைத்துள்ளது, அ சாகை எல்லாம் ஓகையால் இவனை ஏத்தும்- அந்தச் சாகைகளனைத்தும் மகிழ்ச்சியோடு இவனையே துதிக்கும், உலகு உதய ஆதிக்கு இந்த ஏகன் ஆணையினால் மூன்று மூர்த்தியாய் இருந்தான்-உலகத்தின்தோற்ற முதலிய மூன்று தொழிற்கும் இந்த ஒருவனாகிய சொக்கலிங்க மூர்த்தி (தனது) சத்தியால் மூன்று மூர்த்தியாய் இருந்தருளினான்.

மலர்மக னாகி முன்று வையமும் படைத்து மாலாய் அலைவற நிறுத்தி முக்க ணாதியா யழித்தம் முவர் தலைவனாய்ப் பரமா காச சரீரியாய் முதலீ நின்றித் தொலைவருஞ் சோதி யாமிச் சுந்தர விலிங்கந் தன்னில்.

மலர்மகனாகி மூன்று வையமும் படைத்து-பிரமனாகி மூன்றுலகங்களையும் ஆக்கி, மாலாய் அலைவு அறநிறுத்தி-திருமாலாகி (உயிர்கள்) வருத்தமற அளித்து, முக்கண் அழித்து-கண்களையுடைய மூன்று உருத்திரனால் அழித்து, அம்மூவர் தலைவனாய்- அந்த மூன்று மூர்த்திகளுக்குந் தலைவனாகியும், பரமாகாச சரீரியாய்-சிதாகாயமே திருமேனியாயுள்ளவனாகியும், முதல் ஈறு இன்றித் தொலைவு சோதியாம்-மில்லாது ஆதி அந்த என்றுங் ஒளிவடிவாகியு முள்ள, இலிங்கம் சுந்தர தன்னில்-சொக்கலிங்க மூர்த்தியிடத்தில். (31)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அதியி லான்ம தத்துவ மான வலர்மகன் பாகமு நடுவில் நீதியில் விச்சா தத்துவ மான நெடியவன் பாகமு முடிவில் ஒதிய சிவதத் துவமென லான வுருத்திர பாகமு முதிக்கும் பேதியிம் முன்றி லெண்ணிறத் துவங்கள் பிறக்குமிம் முன்றினு முறையால்.

ஆதியில் ஆன்ம தத்துவம் ஆன அலர்மகன் பாகமும்- முதலில் ஆன்ம தத்துவமான பிரமன் பாகமும், நடுவில் நீதியில் விச்சா தத்துவமான நெடியவன் பாகமும்- இடையில் முறைப்படி வித்தியா தத்துவமான திருமாலின் பாகமும், முடிவில் ஓதிய சிவதத்துவம் எனலான உருத்திர பாகமும்- இறுதியில் சிறப்பித் தோதப்பட்ட சிவதத்துவம் என்னலான உருத்திர பாகமும், உதிக்கும்- தோன்றும், பேதி இ மூன்றில்- இங்ஙனம் வேறுபட்ட இந்த மூவகைத் தத்துவங்களில், எண் இல் தத்துவங்கள் பிறக்கும்- அளவிறந்தளவாய ஏனைத் தத்துவங்கள் தோன்றும், இம் மூன்றினும் முறையால்- (இன்னும்) இந்த மூன்று தத்துவங்களினும் முறைப்படி. (32)

ஓதரு மகார முகாரமே மகார முதித்திடும் பிரணவம் விந்து நாதமோ டுதிக்கும் வியத்ததா ரகத்தி னல்லகா யத்திரி மூன்று பேதமாம் பதத்தாற் பிறக்குமிக் காயத் திரியிரு பேதமாம் பேதம் யாதெனிற் சமட்டி வியட்டியென் றிரண்டு மேதுவாம் வேட்டவைக் கெல்லாம்.

ஓது அரும் அகாரம் உகாரம் மகாரம் உதித்திடும்- ஓதுதற்கு அரிய அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும் தோன்றும், பிரணவம் விந்து நாதமோடு உதிக்கும்-பிரணவமானது விந்து நாதங்களோடும் அவை கூடுதலாற்றோன்றும், வியத்த சிறந்த தாரகத்தில்-அப்பிரணவத்தில், நல்ல காயத்திரி மூன்று போதமாம் பிறக்கும்-பதத்தால் தருகின்ற நன்மை காயத்திரி மூன்று பேதமாகிய பதங்களாலே தோன்றும், இருபேதம் ஆம்- இந்தக் இரண்டு காயத்திரி வேற்றுமையாகும், பேதம் யாது எனில்- அவ்வேற்றுமை என்ன வென்றால், சமட்டி வியட்டி- சமட்டி வியட்டி யென்பனவாம், என்ற இரண்டும் வேட்டவைக்கு எல்லாம் ஏதுவாம்- என்று கூறப்பட்ட இவ்விரண்டும் விரும்பிய பொருள்களனைத்தையும் பெறுதற்குக் காரணங்களாகும். (33)

இன்னவை யிரண்டு மிவனருள் வலயா லீன் றநான் மறையையந் நான்கும் பின்னிவ னருளா லளவில வான பிரணவ மாதிமந் திரமும் அன்னவா றான தாரகத் தகார மாதியக் கரங்களு முதித்த சொன்னவக் கரத்திற் சிவாகம நூலிச் சுரவர னடுமுகத் துதித்த.

இன்னவை இரண்டும் இவன் அருள் வலியால் ஈன்ற நான் மறையை- இவை இரண்டும் இந்தச் சொக்கலிங்க மூர்த்தியின் திருவருட்சத்தியால் நான்கு வேதங்களையும் தந்தன, அ நான்கும்- அந்த நான்கு வேதங்களும், பின்- பின்பு, இவன் அருளால் அளவு இல ஆன- இவன் திருவருளால் அளவிறந்தனவாய் விரிந்தன, பிரணவம் ஆதி மந்திரமும் அன்னவாறு ஆன- பிரணவத்தை முதலாகவுடைய மந்திரங்களும் அவ்வாறே விரிந்தன, தாரகத்து அகாரம் ஆதி அக்கரங்களும் உதித்த- (இன்னும்) அப் பிரணவத்தில் அகர முதலிய எழுத்துக்களெல்லாம் தோன்றின, சொன்ன அக்கரத்தின் சிவாகம நூல் இச்சுரவரன் நடு முகத்து உதித்த- கூறிய அவ்வெழுத்துக்களினாலே சிவாகாம நூல் இச்சுரவரன் நடு முகத்து உதித்த- கூறிய அவ்வெழுத்துக்களினாலே சிவாகாம நூல் இச்சுரவரன் நடு முகத்து

கீட்டிசை முகத்தொன் றடுத்தநா லைந்தில் கிளைத்ததால் இருக்கது தென்பால் ஈட்டிய இரண்டாம் வேதநா றுருவோ டெழுந்தது வடதிசை முகத்தில் நீட்டிய சாமம் ஆயிர முகத்தா னிமிர்ந்தது குடதிசை முகத்தில் நாட்டிய வொன்பது உருவொடு கிளைத்து நடந்தது நான்கதா மறையே.

கீழ்த்திசை முகத்து ஒன்று அடுத்த நாலைந்தில் இருக்கு கிளைத்தது-தற்புருட முகத்திலே இருபத்தொரு சாகைகளோடும் இருக்கு வேதம் தோன்றியது, தென்பால் இரண்டாம் வேதம் ஈட்டிய நூறு உருவோடு எழுந்து- அகோர முகத்தில் யசுர் வேதம் நெருங்கிய நூறு சாகைகளோடும் தோன்றியது, வடதிசை முகத்தில் சாமம் நீட்டிய ஆயிரம் முகத்தால் நிமிர்ந்தது- வாமதேவ முகத்தில் சாம வேதம் நீண்ட ஆயிரம் சாகைகளோடும் தோன்றியது, குடதிசை முகத்தில் நாட்டிய ஒன்பது உருவொடு கிளைத்து நான்காம் மறை நடத்தது- சத்தி யோசாத முகத்தில் நாட்டப்பட்ட ஒன்பது சாகைகளோடுந் தோன்றி அதர்வவேதம் நடந்தது. (35)

அருமறை நால்வே றாகையால் வருண மாச்சீர மங்களு நான்காந் தருமம்யா காதி கருமமும் மறையின் தகைமையின் றோன்றின மறையுங் கருமநூல் ஞான நூலென இரண்டாங் கருமநூ லிவனருச் சனைக்கு வரும்வினை யுணர்ந்து ஞானநூல் இவன்றன் வடிவிலா வடிவினை யுணர்த்தும்.

அருமறை நால்வேறு ஆகையால்- அரிய வேதங்கள் நான்கு வகை ஆகலின், வருணம் ஆச்சிரமங்களும் நான்காம்- வருணங்களும் நிலைகளும் தனித்தனி நான்கு ஆகும், தருமம் யாகாதி கருமமும் மறையின் தகைமையில் தோன்றின- தருமங்களும் வேள்வி முதலிய வினைகளும் வேதங்களின் நெறியிலே தோன்றின, மறையும் கருமநூல் ஞானநூல் என இரண்டாம்-அவ்வேதங்களும் கரும காண்டமும் ஞான காண்டமுமென இரண்டு வகைப்படும், கருமநூல் இவன் அருச்சனைக்கும் வரும் வினை உணர்த்தும்- கருமகாண்டமானது இச் சொக்கலிங்க மூர்த்தியின் பூசனைக்குரிய வினைகளை அறிவிக்கும், ஞானநூல் இவன் தன் வடிவிலா வடிவினை உணர்த்தும்- ஞான காண்டமானது இவன்த சச்சிதானந்த வடிவத்தை அறிவிக்கும் (36)

முதல்நுகர் நீராற் சீனைகுழைத் தாங்கிம் முழுமுதற் கருத்துநல் அவியின் பதமிவன் வடிவப் பண்ணவர் பிறர்க்குந் திருத்தியாம் பரனிவன் முகத்தின் விதமுறு நித்த மாதிழ் வினைக்கும் வேண்டியாங்கு குலகவர் போகங் கதிபெற இயற்றும் சீவார்ச்சனை வினைக்குங் காரண மிச்சிவ கோசம். முதல் நுகர் நீரால் சினைகுழைத் தாங்கு- வேர் நுகரும் நீரினாலே கிளைகள் தளிர்த்தாற்போல, இம்முழு முதற்கு அருந்தும் நல் அவியின் பதம்- இம் முழுமுதற் கடவுளுக்கு ஊட்டும் நல்ல அவியுணவு, இவன் வடிவப் பண்ணவர் பிறர்க்கும் திருத்தியாம்- இவ் விறைவனது வடிவமாகிய தேவர்கள் பிறருக்கும் நிறைவினைச் செய்யும், பரன் இவன் முகத்தின்- இப்பரமன் திருமுன்னர், விதம் உறு நித்தம் ஆதி மூவினைக்கும்- (இயற்றும்) வெவ்வேறு வகைப்பட்ட நித்தியம் முதலிய மூன்று வினைகளுக்கும், உலகவர் போகம் கதி வேண்டியாங்கு பெற இயற்றும் சிவார்ச்சனை வினைக்கும்- உலகத்தார் இன்பப் பேற்றினையும் வீடு பேற்றினையும் வேண்டியவண்ணமே பெறும் பொருட்டுச் செய்யும் சிவார்ச்சனைக்கும், இச் சிவ கோசம் காரணம்- இச்சிவலிங்கமே காரணமாயுள்ளது. (37)

மறைபல முகங்கொண் டலறிவா யிளைத்து மயங்கவேறு அகண்டபூ ரணமாய் நிறைபரம் பிரம மாகுமிக் குறியைக் கருமநன் னெறிவழாப் பூசை முறையினும் ஞான நெறியினிப் பொருளை அருளினான் முயக்கற முயங்கும் அறிவினுந் தெளிவ துமக்குநா முரைத்த வருமறைப் பொருள்பிறர்க் கரிதால்.

மறை பல முகம் கொண்டுஅலறி வாய் இளைத்து மயக்க- வேதங்கள் பல முகங்களைக்கொண்டு (தேடியு முணராது) கதறி வாய் சோர்ந்து மயங்க, வேறு அகண்ட பூரணமாய் நிறை பரம் பிரமமாகும் இக்குறியை- (அவற்றிற்கு) வேறாய் அகண்ட பரிபூரணமாய் நிறைந்த சொருப சிவமாகிய இச்சிவலிங்கத்தை, நல் கருமம் நெறி வழாப் பூசை முறையினும்- நல்ல கரும காண்டத்திற் கூறிய நெறியினின்றுந் தவறாத பூசை முறையினாலும், ஞான நெறியின்- ஞான காண்டத்திற் கூறிய நெறியினின்று, அருளினால் இ பொருளை முயக்கு அற முயங்கும் அறிவினும்- திருவருளால் இதனைக் கலவாது கலக்கும் உணர்வினாலும், தெளிவது- தெளிக, உமக்கு நாம் உரைத்த அருமறைப் பொருள்- நுங்கட்கு நாமுணர்த்திய அரிய வேதங்களின் உட்கிடைப் பொருள், பிறர்க்கு அரிது- ஏனையோர்க்கு அறிதற்கரிது. (38)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

கருமத்தான் ஞான முண்டாம் கருமத்தைச் சித்த சுத்தி தருமத்தால் இகந்த சித்த சுத்தியைத் தருமம் நல்கும் அருமைத்தாம் தருமத் தாலே சாந்தியுண் டாகும் மாண்ட பெருமைத்தாம் சந்தி யாலே பிறப்பதட் டாங்க யோகம். கருமத்தால் ஞானம் உண்டாம்- நல்வினையினாலே ஞானம் கை கூடும், கருமத்தை சித்த சுத்தி தரும்- அந் நல்வினையை உளத் தூய்மை கொடுக்கும், மத்தால் இகந்த சித்த சுத்தியைத் தருமம் நல்கும்- மயக்கத்தினின்று நீங்கிய உளத்தூய்மையை அறம் கொடுக்கும், அருமைத்து ஆம் தருமத்தாலே சாந்தி உண்டாகும்- அருமையையுடையதாகிய அவ்வறத்தாலே சாந்தி உண்டாகும், மாண்ட பெருமைத்து ஆம் சாந்தியாலே அட்டாங்க யோகம் பிறப்பது- மாட்சிமைப்பட்ட பெருமைமையுடைய இச்சாந்தியினாலே அட்டாங்க யோகம் தோன்றும். (39)

கிரியையால் ஞானந் தன்னால் கிளர்சிவ பத்தி பூசை தரிசனம் சைவ லிங்க தாபனஞ் செய்தல் ஈசற்கு உரியமெய் யன்பர் பூசை உருத்திர சின்னந் தாங்கல் அரியதே சிகன்பாற் பத்தி அனைத்தையுந் தெரிய லாகும்.

கிரியையால் ஞானம் தன்னால் கிரியையினாலும் ஞானத்தினாலும், கிளர்சிவ பத்தி பூசை தரிசனம் விளக்கந்தரும் சிவபத்தியும் சிவபூசையும் சிவதரிசனமும், சைவலிங்க தாபனம் செய்தல் சிவலிங்கம் தாபித்தலும், ஈசற்கு உரியமெய் அன்பர் பூசை சிவபெருமானுக்குரிய மெய்யடியார் பூசையும், உருத்திர சின்னம் தாங்கல் சிவ சின்னம் தாங்குதலும், அரிய தேசிகன் பால் பத்தி- அரிய குருபத்தியும் ஆகிய இவை அனைத்தையும் தெரியலாகும் எல்லாவற்றையும் அறிலாகும். (40)

மறைவழி மதங்கட் கெல்லாம் மறைபிர மாணம் பின்சென்று அறைதரு மிருதி யெல்லாம் அவைக்கனு குணமாம் இன்ன முறையின்ஆன் மார்த்த மென்றும் மொழிவதம் மார்த்தம் சேர்ந்த துறைகள்வை திகமா மேலாச் சொல்வதிச் சுத்த மார்க்கம்.

மறைவழி மதங்கட்கு எல்லாம் மறை பிரமாணம்- வேதத்தின் வழிப்பட்ட மதஙகளனைத்திற்கும் வேதம் பிரமாணமாகும், பின்சென்று அறைதரும் மிருதி எல்லாம் அவை அனுகுணமாம்-அவ்வேதத்தின் வழியேசென்று அதற்குப் பொருத்தக்கூறும் மிருதிகளனைத்தும் அம்மதங்களுக்கு ஏற்பனவாகும், இன்ன முறையினால் மார்த்தம் என்று மொழிவது- இங்ஙனம் வேதத்திற்குப் பொருந்தக் கூறும் முறையினாலே அம்மிருதிக் கொள்கைகள் மார்த்தம் என்று கூறப்படும், அம்மார்த்தம் சேர்ந்த துறைகள் வைதிகம் ஆம்- அந்த மார்த்தத்தைத் தழுவிய வேத நெறிகள் வைதிகம் என்று கூறப்படும், மேலாச் சொல்வது இச் சுத்த அவற்றுள் மேன்மையுடையதாகச் சொல்லப்படுவது சுத்த சன்மார்க்கமாகிய வைதிக இந்தச் சைவமாகும்.

எழுசீரடியாசீரியவிருத்தம்

தெருட்பெறு போகம் வீடுகா ரணமாய்ச் சீவமய மாம்மறைப் பொருளை

இருட்கெட உரைத்தே மிப்பொருட் கதிக மில்லையிப் பொருளெலாம் உமக்கு

மருட்கெடத் தெளிவ தாகென இனைய வழிவழா மாதவர் புறத்தை

அருட்கையால் தடவி இலிங்கத்துட் புகுந்தா னருள்பழுத் தன்னதே சிகனே.

தெருள் பெறு போகம் வீடு காரணமாய்- தெளிவு பெற்ற போகத்திற்கும் வீட்டிற்கும் காரணமாகி, சிவமயமாம் மறைப் பொருளை- சிவமயமாகிய மறைகளின் பொருளை, இருள் கெட உரைத்தேம்- அறியாமை நீங்கக்கூறினேம், இ பொருட்டு அதிகம் இல்லை- (நாம் கூறிய) இந்தப் பொருளுக்கு மேலான பொருள் இல்லை, இ பொருள் எல்லாம் உமக்கு மருள்கெட தெளிவது ஆகென- இப்பொருளனைத்தும் நுமக்கு மயக்கந்தீர விளங்குவதாக என்று, அருள் பழுத்தன்ன தேசிகன்- அருள் கனிந்தாலொத்த வடிவத்தையுடைய சிவபெருமானாகிய குரவன், இனைய வழிவழா மாதவர் புறத்தை- இந்த வழியினின்றும் வழுவாத முனிவர்கள் முதுகை, அருள் கையால் தடவி இலிங்கத்துள் புகுந்தான்- அருளாகிய தமது திருக்கரத்தாலே தடவிச் சிவலிங்கத்துட் புகுந்தருளினான். (42)

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச் செய்த படலம் முற்றிற்று. ஆகச்செய்யுள்- 1198

மாணிக்கம் விற்ற படலம்

கலிநிலைத்துறை

சுகந்த வார்பொழின் மதுரையெம் பிரான்றன துணைத்தாள் உகந்த வாவறு கண்ணுவ முனிமுத லோதும் அகந்த வாதபே ரன்பருக்கு அருமறைப் பொருளைப் பகர்ந்த வாறிது மாணிக்கம் பகர்ந்தவா (று) பகர்வாம்.

சுகந்தம் வார் பொழில் மதுரை எம்பிரான்- நறுமணமுடைய நெடிய சோலைகள் சூழ்ந்த மதுரைப் பதியில் எழுந்தருளி இருக்கும் எம் பெருமானாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், தன துணைத்தாள் உகந்து அவா அறு கண்ணுவ முனி முதல் ஓதும்- தன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் பற்றி (யான் என தென்னும் இருவகைப்) பற்றும் நீங்கிய கண்ணுவர் முதலாகக் கூறப்படும், அகம் தவாத பேர் அன்பருக்கு- உள்ளத்தினீங்காத பெரிய அன்பினையுடைய முனிவர்களுக்கு, அருமறைப் பொருளைப் பகர்ந்தவாறு இது- அரிய வேதங்களின் பொருளைக் கூறிய திருவிளையாடல் இதுவாகும், மாணிக்கம் பகர்ந்தவா பகர்வாம்-(இனி அப்பெருமான்) மாணிக்கம் விற்ற திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

அன்ன நாள்வயின் வீரபாண் டியற்கு அணங் கனைய மின்ன னாருள்ஐம் போகமும் விளைநில மனைய பொன்ன னார்பெறு காளையர் ஐங்கணைப் புத்தேள் என்ன வீறினார் வான்பயிர்க் கெழுகளை பென்ன.

அன்ன நாள் வயின்- அக்காலத்திலே, வீரபாண்டியற்கு அணங்கு அனைய மின்னனாருள்- வீரபாண்டியனுக்குத் தெய்வ மகள் போலும் மகளிருள், ஐம்போகமும் விளை நிலம் அனைய பொன் அனார்- ஐந்து போகங்களும் விளைகின்ற நிலத்தை யொத்த காமக் கிழத்தியர், பெறு காளையர்- பெற்ற புதல்வர்கள், வான் பயிர்க்கு எழு களை என்ன- சிறந்த பயனைத் தரும் பயிருக்கு மாறாக வளர்கின்ற களைபோல, ஐங்கணைப் புத்தேள் என்ன வீறினார்- ஐந்து பாணங்களையுடைய மதவேள் என்று கூறுமாறு வளர்ந்தனர்.

பின்ன ரும்பெறற் குமரனைப் பெறுவது கருதி முன்ன னுங்குலத் தேவியுங் கயற்கணி மணாளன் தன்னை நோக்கியட் டமிசதுர்த் தசிமதி வாரம் இன்ன நோன்புநோற் றொழுகுவார் இறைவனின் னருளால்.

பின்- பின்பு, அரும் பெறல் குமரனைப் பெறுவது கருதி- பெறுதற் கரிய பண்புடைய மகனைப் பெறுவது குறித்து, மன்னனும் குலத்தேவியும்- அரசனும் அவன் குல மனைவியும், கயற்கணி மணாளன் தன்னை நோக்கி- அங்கயற் கண்ணம்மையின் மணவாளனாகிய சொக்கலிங்கப்பெருமானை நோக்கி, அட்டமி சதுர்த்தசி மதிவாரம் இன்ன நோன்பு நோற்று ஒழுகுவார்-அட்டமி நோன்பு சதுர்த்தசி நோன்பு சோமவார நோன்பு ஆகிய நோன்புகளை அனுட்டித்து ஒழுகுவாராயினர், இறைவன் இன் அருளால்- இறைவனது இனிய திருவருளால். (03)

சீறீது நாள்கழிந் தகன்றபின் கங்கையிற் சீறந்த மறுவி லாவட மீன்புரை கற்பினாள் வயிற்றிற் குறிய ஆலவித் தங்குரம் போன்றொரு குமரன் நிறைவு நீருல கருட்குடை நிழற்றவந் துதித்தான்.

சிறிதுநாள் கழிந்து அகன்ற பின் சிலநாட்கள் சென்று நீங்கிய பின், கங்கையில் சிறந்த மறுவு இலா வடமீன் புரை கற்பினாள் வயிற்றில் கங்கையினுஞ் சிறந்த தூய்மையுடைய குற்றமில்லாத அருந்ததி போலும் கற்பினையுடைய அத்தேவியின் வயிற்றிலே, குறிய ஆலம் வித்து அங்குரம் போன்று சிறிய ஆலம் வித்தில் தோன்றிய முளைபோல, நிறையும் நீர் உலகு அருள் குடை நிழற்ற ஒரு குமரன் வந்து உதித்தான் கடல் சூழ்ந்த உலகிற்கு அருளுடன் கூடிய குடையால் நிழலைச் செய்ய ஒரு புதல்வன் வந்து தோன்றினான்.

(04)

அத்த னிச்சிறு குமரனுக் ககங்களி சிறப்ப மெய்த்த நூன்முறை சாதக வினைமுதல் வினையும் வைத்த னான்பொலி வெய்துநாள் மன்னவ னூழ்வந் தொத்த நாள்வர வேட்டைபுக் குழுவைகோட் பட்டான்.

அத்தனிச் சிறுகுமரனுக்கு- அந்த ஒப்பற்ற சிறிய புதல்வனுக்கு, அகம்களி சிறப்ப- மனமகிழ்ச்சி மிக, மெய்த்த நூல்முறை-உண்மையையுடைய வேத நூலிற் கூறிய முறைப்படி, சாதகவினை முதல் வினையும் வைத்து- சாத கன்ம முதலாகப் பிறசடங்குகளையுஞ் செய்து முடித்து, அன்னான் பொலிவு எய்து நாள் அப்புதல்வன் விளக்கமுடன் வளர்ந்து வருங்காலத்தில், மன்னவன் வீரபாண்டியன், ஊழ் வந்து ஒத்த நாள் வர- போகூழ்வந்து பொருந்திய நாள் வந்தமையால், வேட்டை புக்கு உழுவை கோட்பட்டான் வேட்டமாடுவான் சென்று புலியினால் பற்றப் பட்டான். (05)

வேங்கை வாய்ப்படு மீனவன் விண்விருந் தாக வாங்கு நூன்மருங்கு இறக்கர மார்பெறிந்து ஆரம் தாங்கு கொங்கைசாந் தழிந்திடத் தடங்கண்முத் திறைப்ப ஏங்க மாதர்பொன் னகருளார் யாவரு மிரங்க.

வேங்கை வாய்ப்படும் மீனவன் விண் விருந்து ஆக- (இங்ஙனம்) புலியின் வாய்ப்பட்ட வீரபாண்டியன் விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்க்கு விருந்தாயினமையால், வாங்கு நூல் மருங்கு இற கரம் மார்பு எறிந்து- துவளுகின்ற நூல் போலும் இடையானது முறியுமாறு கையினால் மார்பில் அடித்துக் கொண்டு, ஆரம் தாங்கு கொங்கை சாந்து அழிந்திட- முத்து மாலையைத் தாங்கிய கொங்கைகளிற் பூசிய சந்தனம் அழிய, தடம் கண் முத்து இறைப்ப- நீண்ட கண்கள் நீர்த்துளி சிந்த, மாதர் ஏங்க- மகளிர் வருந்தவும், பொன் நகருளார் யாவரும் இரங்க- அழகிய நகரத்திலுள்ள அனைவரும் கவலவும்.

(06) மற்ற வேலைகா மக்கிழத் தியர்பெறு மைந்தர் அற்ற நோக்கியீது அமையமென்று ஆனைமா ஆதி உற்ற பல்பிற பொருள்நிதி யொண்கல னோடும் கொற்ற மௌலியுங் கவர்ந்தனர் கொண்டுபோய் மறைந்தார்.

அ வேலை- அங்ஙனம் வருந்தும் பொழுது, காமக்கிழத்தியர் பொறுமைந்தர்- காமக் கிழத்தியர் பெற்ற பிள்ளைகள், அற்றம் நோக்கி- சோர்வு பார்த்து, ஈது அமையம் என்று- இதுவே ஏற்ற சமயம் என்று கருதி, ஆனை மா ஆதி- யானை குதிரை முதலியனவும், உற்ற பிற பல்பொருள்- பொருந்திய ஏனைப் பல பொருள்களும், நிதி ஓண் கலனோடும் கொற்ற மௌலியும்-திரவியங்களும் ஒள்ளிய அணிகலன்களும் வெற்றியையுடைய முடியுமாகிய இவைகளை, கவர்ந்தனர் கொண்டு போய் மறைந்தார்- வெளவிக் கொண்டுபோய் மறைந்தார்கள். (07)

மன்ன னாணையா றொழுகிய மந்திரக் கிழவர் மின்னு வேலிளங் குமரனைக் கொண்டுவிண் ணடைந்த தென்னர் கோமகற்கு இறுதியிற் செய்வினை நிரப்பி அன்ன காதலற்கு அணிமுடி சூட்டுவா னமைந்தார்.

-1964 . 5 to the

மன்னன் ஆணை ஆறு ஒழுகிய மந்திரக் கிழவர்- அரசனது ஆணை வழி நடந்த அமைச்சர்கள், மின்னுவேல் இளங் குமரனைக் கொண்டு- ஒளிவிடும் வேற்படை ஏந்திய இளமையையுடைய புதல்வனால், விண் அடைந்த தென்னர் கோமகற்கு- துறக்கம் புக்க செழியர் தலைவனாகிய வீரபாண்டியனுக்கு, இறுதியில் செய்வினை நிரப்பி- முடிவிற் செய்ய வேண்டிய ஈமக் கடன்களை நிறைவித்து, அன்ன காதலற்கு அணிமுடி சூட்டுவான் அமைந்தார்- அந்தப் புதல்வனுக்கு அழகிய முடி சூட்டத் தொடங்கி. (08)

நாடிப் பொன்னறை திறந்தனர் நவமணி மகுடந் தேடிக் கண்டிலர் நிதிசில கண்டிலர் திகைத்து வாடிச் சிந்தைநோ யுழந்திவை மாற்றலர் கூட்டுண்டு ஓடிப் போயின வாகுமென் றுணர்ந்திது நினைவார்.

நாடிப் பொன் அறை திறந்தனர்- கருவூலத்தினைத் திறந்து பார்த்தனர், நவமணி மகுடம் தேடிக் கண்டிலர்- ஒன்பான் மணிகளும் இழைத்தியற்றிய முடியினைத் தேடிக் காணா ராயினர், சில நிதி கண்டிலர்- வேறு சில பொருள்களையும் காணாதவராயினர், திகைத்து வாடி சிந்தைநோய் உழந்து-மயங்கி வாட்டமுற்று மனம் வருந்தி, இவை மாற்றலர் கூட்டுண்டு ஓடிப்போயின ஆகு மென்று உணர்ந்து- இவைகள் பகைவரால் கவர்ந்து கொண்டுபோகப் பட்டனவாகும் என்று அறிந்து, இது நினைவார்- இதனைக் கருதுவாராயினர்.

வேறு மாமுடி செய்துமால் என்னினோ விலைமிக்கு ஏறு மாமணி யிலையர சிருக்கையின்றி இன்றேல் தேறு நீருலகு அலையுமென் செய்வதிங்கு என்னா ஆறு சேர்சடை யாரருள் காண்டுமென்று அமைச்சர்.

வேறு மாமுடி செய்தும் என்னினோ- வேறு சிறந்த முடி செய்வோம் என்று கருதினாலோ, விலை மிக்கு ஏறு மாமணி இலைவிலைமிகுந்த உயர்ந்த பெரிய மணிகள் இல்லை, அரசு இருக்கை இன்று- (முடி இல்லையானால்) அரசிருக்கையு மில்லை, இன்றேல் அரசில்லையானால், தேறு நீர் உலகு அலையும்- தெளிந்த கடல் சூழ்ந்த உலகு வருந்தும், இங்கு செய்வது என் என்னா- இங்கு நம்மாற் செய்யத் தகுவது யாது என்று (கவலையுற்றுப் பின்), ஆறுசேர் சடையார் அருள் காண்டும் என்று- கங்கையை அணிந்த சடையையுடைய சொக்கலிங்கப் பெருமானது திருவருளைக் காண்போமென்று, அமைச்சர்- மந்திரிகள். (10)

கரைசெ யாப்பெருங் கவலைசூழ் மனத்தராய்க் கறங்கும் முரசு கண்படாக் கடிமனை முற்றநீத்து அருமை அரசி எந்தனிக் கொழுந்தினைக் கொண்டுபோய் அம்பொன் வரைசெய் கோபுர வாயின்முன் வருகுவார் வருமுன்.

கரை செயாப் பொருங் கவலைசூழ் மனத்தராய்- எல்லை காண முடியாத பெரிய துன்பம் நிறைந்த மனத்தினை யுடையவராய், கறங்கும் முரசு கண்படாக் கடிமனை முற்றம் நீத்து, ஒலிக்கும் முரசு துயிலாத காவலையுடைய அரண்மனையின் முற்றத்தி னின்றும் நீங்கி, அருமை அரசு இளந்தனிக் கொழுந்தினை-பெறுதற்கரிய அரசனின் ஒப்பற்ற இளம் புதல்வனை, கொண்டுபோய்- கொண்டு சென்று, அம்பொன் வரைசெய் கோபுர வாயில்முன் வருகுவார்- அழகிய பொன் மலையைக் கோபுரமாகச் செய்துவைத்தா லொத்த திருக்கோபுர வாயிலின் முன் வருவாராயினர், வருமுன்- அவர் வருவதற்கு முன். (11)

எற்ற தும்புகோ வனஉடை யிடம்படப் பிறங்கத் துற்ற பல்கதிர் மணிப்பொதி சுவல்மிசைத் தூங்க மற்ற டம்புய வரைமிசை வரம்பிலா விலைகள் பெற்ற அங்கதம் பரிதியிற் பேர்ந்துபேர்ந் திமைப்ப.

எல் ததும்பு கோவண உடை- ஒளி மிகுந்த கோவணமாகப் போக்கிய ஆடையானது, இடம்படப் பிறங்க- விசாலமாக விளங்கவும், துற்ற பல்கதிர் மணிப் பொதி சுவல்மிசைத் தூ ங்க- நெருங்கிய பல ஒலியினையுடைய அரதனங்களின் பொதி பிடரியின்மேல் தூங்கவும், மல் தடம் புய வரை மிசை-மற்போருக்குரிய பெரிய தோளாகிய மலையின் மேல், வரம்பு இல விலைகள் பெற்ற அங்கதம்- அளவிறந்த விலைகள் பெற்ற வாகுவலயம், பரிதியில் பேர்ந்து பேர்ந்து இமைப்ப- சூரியனைப் போல விட்டுவிட்டு ஒளி வீசவும்.

மந்தி ரப்புரி நூலது வலம்படப் பிறழ இந்தி ரத்திரு வில்லென ஆரமார் பிலங்கச் சுந்த ரக்குழை குண்டலந் தோள்புரண் டாடத் தந்தி ரத்தரு மறைகழி தாள்நிலந் தோய.

மந்திரப் புரிநூல் வலம்படப் பிறழ- மந்திரத்தா லமைந்த பூணூ லானது வலப்பாலிற் புரளவும், இந்திரத் திருவில் என ஆரம், மார்பு இலங்க- அழகிய இந்திர வில்லைப்போல அரதனமாலை மார்பில் விளங்கவும், சுந்தரம் குழை குண்டலம் தோள் புரண்டு ஆட- அழகிய குழையும் குண்டலமும் தோளிற் புரண்டு ஆடவும், அரு மறை தந்திரத்து கழி தாள் நிலம் தோய- அரிய வேதங்களின் சூழ்ச்சியினின்றும் நீங்கிய திருவடிகள் நிலத்திற் பொருந்தவும். (13)

கலிவிருத்தம்

பொன்னவிர்ந் திலங்குகோ புரமுன் போதுவார் முன்னவர் துனிவுகூர் முன்னம் நீக்கிய தென்னவர் குலப்பெருந் தெய்வ மாகிய மன்னவர் வணிகராய் வந்து தோன்றினார்.

பொன் அவிர்ந்து இலங்கு கோபுரமுன் போதுவார் முன்பொன்னாலாகி ஒளிவிட்டுவிளங்கும் திருக்கோபுர வாயிலின் முன் வருகின்றவர்களுக்கு எதிரே, அவர் துனிவு கூர் முன்னம் நீக்கிய-அவர்களின் துன்ப நிறைந்த எண்ணத்தை ஒழிக்கும் பொருட்டு, தென்னவர் குலப்பெருந் தெய்வமாகிய மன்னவர்- பாண்டியர்கள் குலத்திற்குப் பெரிய தெய்வமாகிய சுந்தரேசர், வணிகராய் வந்து தோன்றினார்- வணிகராக வந்து தோன்றியருளினார். (14)

வந்தவ ரெதிர்வரு வாரை மம்மர்கொள் சிந்தைய ராய்வரு செய்தி யாதென முந்தையில் விளைவெலா முறையிற் கூறினார்க்கு எந்தையாம் வணிகரீது இயம்பு வாரரோ.

வந்தவர் எதிர் வருவாரை- அங்ஙனம் வந்த பெருமானார் எதிரில் வரும் அமைச்சர் முதலியோரை (நோக்கி), மம்மர்கொள் சிந்தையராய் வரு செய்தி யாது என- மயங்கிய மனத்தினராய் நீவிர்வரும் செய்தி யாதென்று வினவ, முந்தையில் விளைவு எலாம் முறையில் கூறினார்க்கு- முன் நிகழ்ந்த செய்திகளனைத்தையும் முறைப்படி கூறிய அவர்களுக்கு, எந்தையாம் வணிகர் ஈது இயம்புவார்- எம் தந்தையாகிய வணிகர் பெருமானார் இதனைக் கூறுவார்.

என்பட ரெய்துகின் றீர்கள் என்வயின் ஒன்பது மணிகளு முள்ள வால்அவை பொன்பதி னாயிரங் கோடி போனஎன்று அன்புற மணியெலாம் அடைவிற் காட்டுவார்.

என் படர் எய்துகின்றீர்கள்- என்னை துன்பமுறுகின்றீர்கள், என் வயின்- என்னிடத்தில், ஒன்பது மணிகளும் உள்ள- ஒன்பது வகை மணிகளும் உள்ளன, அவை- அம்மணிகள், பதினாயிரங்கோடி பொன்போன என்று- பதினாயிரங்கோடி பொன் விலையேறின என்று, அன்பு உற மணி எலாம் அடைவில் காட்டுவார்- விருப்பம் பொருந்த அவற்றையெல்லாம் முறையே காட்டத்தொடங்கி.(16)

இருந்தனர் கீழ்த்திசை நோக்கி இட்டதோர் கருந்துகில் நடுவுமிந் திராதி காவலர் அருந்திசை எட்டினும் அடைவில் செம்மணி பெருந்தண்முத் தாதிஎண் மணியும் பெய்தரோ.

கீழ்த்திசை நோக்கி இருந்தனர்- கிழக்கு திக்கை நோக்கி இருந்து, இட்டது ஓர் கருந் துகில் நடுவும்- விரித்ததாகிய ஒரு கரிய கம்பலத்தின் நடுவிலும், இந்திராதி காவலர் அருந்திசை எட்டினும்- இந்திரன் முதலிய திசைக் காவலரின் அரிய திக்குகள் எட்டினும், அடைவில்- முறையே, செம்மணி பெருந்தண் முத்தாதி எண்மணியும் பெய்து- மாணிக்கத்தையும் பெரிய குளிர்ந்த முத்து முதலிய எட்டு மணிகளையும் வைத்து. (17)

இம்மணி வலன்உடற் சின்னம் என்னவக் கைம்மறி கரந்தவர் கூறக் கற்றநூற் செம்மதி யமைச்சர்அச் செம்மல் யாரவன் மெய்ம்மணி ஆயதென் விளம்பு கென்னவே.

இம் மணி வலன் உடல் சின்னம் என்ன- இந்த மணிகள் வலன் என்னும் அவுணனது உடலின் பகுதிகளென்று, அக் கை மறி கரந்தவர் கூற- கையிலுள்ள மானை ஒளித்து வந்த அவ் வணிகர் கூற, நூல் கற்ற செம்மதி அமைச்சர்- பல நூல்களையும் கற்ற நுண்ணிய அறிவினையுடைய அமைச்சர்கள், அச்செம்மல் யார்-அவ்வலன் என்பான் யாவன், அவன் மெய் மணி ஆயது என்-அவன் உடல், மணிகள் ஆயினமை எங்ஙனம், விளம்புக என்ன-கூறுக வென்று கேட்க.

மேவரும் வலனெனும் அவுணன் மேலைநாள் மூவரின் விளங்கிய முக்கண் முர்த்திசெஞ் சேவடி அருச்சனைத் தவத்தின் செய்தியால் யாவது வேண்டும் ஏன்று இறைவன் கூறலும்.

மேவரும் வலன் அவுணன்- (பகைவர்) கிட்டுதற்கரிய எனும் வலன் என்னும் அசுரன், மேலைநாள்- முன்னாளில், மூவரின் விளங்கிய (முக்கண் மும் மூர்த்திகளினும் மூர்த்தி-விளங்கும் சிவபெருமானுடைய, சேவடி-செம் செவ்விய திருவடிகளில், அருச்சனை தவத்தின் செய்தியால்-

அருச்சித்தலாகிய திருத்தொண்டின் செய்கையால், இறைவன்-அப்பெருமான், யாவது வேண்டும் என்று கூறலும்- நினக்கு யாதுவேண்டு மென்று வினாவிய வளவில். (19)

தாழ்ந்துநின் றியம்பும்யான் சமரில் யாரினும் போழ்ந்திற வாவரம் புரிதி யூழ்வினை சூழ்ந்திறந் தாலென்மெய் துறந்த மாந்தரும் வீழ்ந்திட நவமணி யாதல் வேண்டுமால்.

தாழ்ந்து நின்று இயம்பும்- வணங்கி நின்று கூறுவானாய், யான் சமரில் யாரினும் போழ்ந்து இறவா வரம் புரிதி- யான் போரின்கண் யாராலும் பிளவுண்டு இறவாத வரத்தையருளுக, ஊழ்வினை சூழ்ந்து இறந்தால்- (அங்ஙனமன்றி) ஊழ்வினையாற் சூழப்பட்டு இறப்பேனாயின், என் மெய்- என் உடம்பு, துறந்த மாந்தரும் வீழ்ந்திட- பற்றுக்களை விடுத்த துறவினரும் விரும்பும் வண்ணம், நவமணி ஆதல் வேண்டும்- ஒன்பான் மணிகளாக வேண்டும்.

என்றுவேண் டலும்வரம் ஈசன் நல்கினான் அன்றுபோ யமர்குறித் தமரர் கோனொடு சென்றுபோ ராற்றலுந் தேவர் கோனெதிர் நின்றுபோ ராற்றலன் நீங்கிப் போயினான்.

என்று வரம் வேண்டலும்- என்று வரம் கேட்க, ஈசன் நல்கினான்-இறைவன் (அங்ஙனமே) அருளினான், அன்று அமர் குறித்துப்போய்- அப்பொழுதே போரினைக் குறித்துச் சென்று, அமரர் கோனோடு சென்று போர் ஆற்றலும்- தேவேந்திரனொடு எதிர்த்துப் போர் புரியவும், தேவர் கோன்- அவ்விந்திரன், எதிர் நின்று போர் ஆற்றலன்- நேர் நின்று போர் புரியும் வலியிலனாய், நீங்கிப் போயினான்- புறங்கொடுத் தேகினான். (21)

தோற்றவா னாடவன் மீண்டு சூழ்ந்தமர் ஆற்றினும் வெல்அரிது அழிவி லாவரம் ஏற்றவன் ஆதலா லிவனைச் சூழ்ச்சியால் கூற்றினூர் ஏற்றுதல் குறிப்பென் றுன்னியே.

தோற்ற வான் நாடவன்- இங்ஙனம் தோல்வியுற்ற இந்திரன், அழிவு இலா வரம் ஏற்றவன் ஆதலால்- இறவாத வரம் பெற்றவன் ஆதலால், மீண்டு சூழ்ந்து அமர் ஆற்றினும் வெல் அரிது-திரும்பவும் வளைந்து போர் செய்தாலும் இவனை வெல்லுதல் கூடாது, இவனைச் சூழ்ச்சியால் கூற்றின் ஊர் ஏற்றுதல் குறிப்பு என்று உன்னி- இவனை வஞ்சத்தால் கூற்றுவன் ஊரிற் குடியேற்றுதலே செயற்பாலது என்று கருதி. (22)

விடங்கலுழ் படைக்கலன் இன்றி விண்ணவர் அடங்கலும் தழீக்கொள அடுத்துத் தானவ மடங்கலை வருகென நோக்கி வானவக் கடங்கலுழ் யானைபோற் கரைந்து கூறுவான்.

விடம் கலுழ் படைக்கலம் இன்றி- நஞ்சு சிந்தும் படைக்கலம் இல்லாமல், விண்ணவர் அடங்கலும் தழீஇக்கொள- தேவரனைவரும் சூழ்ந்து வர, கடம் கலுழ் வானவ யானைபோல் அடுத்து- மதம் பொழியும் தேவயானைபோல் போர்க்களத்தை யடுத்து- தானவ மடங்கலை நோக்கி வருக எனக் கரைந்து- அசுர சிங்கத்தை நோக்கி வருக என்று அழைத்து, கூறுவான்- சொல்லுவான். (23)

விசையநின் தோள்வலி வென்றி வீக்கம்எத் திசையினும் பரந்ததச் சீர்த்தி நோக்கியுள் நசையறா மகிழ்ச்சியால் நல்கு வேன்உனக்கு இசையவேண் டியவரம் யாது கேளென.

விசைய- வெற்றியை உடையோய், நின் தோள்வலி வென்றி வீக்கம் எத்திசையினும் பரந்து- உன் தோளின் வலிமையும் வெற்றிப் பெருக்கமும் எல்லாத் திசைகளிலும் பரவின, அ சீர்த்தி நோக்கி-அந்தப் புகழ்ச்சியை நோக்கி, உள் நசை அறா மகிழ்ச்சியால் உனக்கு இசைய நல்குவேன்- உள்ளத்தில் விருப்பம் நீங்காத மகிழ்ச்சியால் உனக்குப் பொருந்த வரம் அளிப்பேன், வேண்டிய வரம் யாது கேள் என- நீ விரும்பிய வரம் யாதோ அதனைக் கேட்பாய் என்று கூற.

கடிபடு கற்பக நாடு காவலோன் நொடியுரை செவித்துளை நுழையத் தானவன் நெடியகை புடைத்துடன் நிமீர்ந்து கார்படும் இடியென நகைத்திகழ்ந் தினைய கூறுவான்.

கடிபடு கற்பகநாடு காவலோன் நொடி உரை- மணம் பொருந்திய கற்பகத் தருவையுடைய விண்ணுலகிற் கிறைவனாகிய இந்திரன் கூறிய உரை, செவித்துளை நுழைய- செவிகளின் தொளைகளிற் புகுதவும், தானவன்- அவுணன், நெடிய கை புடைத்து- நீண்ட கைகளை ஒன்றோடொன்று தாக்கி, உடல் நிமிர்ந்து கார் படும் இடி என நகைத்து இகழ்ந்து உடல் நிமிர்ந்து முகிலில் தோன்றும் இடிபோலச் சிரித்து இகழ்ந்து, இனைய கூறுவான்- இத்தன்மையன கூறுவான்.

(25)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

நன்றீது மொழிந்தாய் யாரு நகைக்கநீ எனவெந் கண்ட வென்றீயு மதனாற் பெற்ற புகழுநின் வீறு பாடும் இன்றுநின் போரீற் காணப் பட்டவே இசைபோ யெங்கும் நின்றதே இதுபோ னின்கை வண்மையு நிற்ப தன்றோ.

யாரும் நகைக்க நன்று இது மொழிந்தாய் எவரும் நகையாடு மாறு நல்லதாகிய இந்த மொழியைக் கூறினாய், நீ எனை வெந் கண்ட வென்றியும் நீ என்னைப் புறங்கண்ட வெற்றியும் அதனால் பெற்ற புகழும்- அவ்வெற்றியால் அடைந்த கீர்த்தியும், நின் வீறுபாடும் நினது பெருமிதமும், இன்று நின் போரில் காணப்பட்டவே- இன்று நீ என்னோடு செய்த போரிற் காணப்பட்டனவே, இசை போய் எங்கும் நின்றதே- புகழானது எங்கும் பரந்து சென்று நிலைபெற்றதே, இதுபோல் நின்கை வண்மையும் நிற்பது அன்றோ- இதுபோல உனது வள்ளன்மையும் நிலைபெறுவ தல்லவா.

ஈறிலா னளித்த நல்ல வரமெனக் கிருக்க நின்பால் வேறுநான் பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ துனக்கு யாதென்பாற் கூறுநீ அதனை யின்னே கொடுக்கலே னாகில் நின்போற் பாறுவீழ் களத்திற் றோற்ற பழிப்புகழ் பெறுவ னென்றான்.

ஈறு இலான் அளித்த நல்ல வரம் எனக்கு இருக்க- தனக்கோர் இறுதியில்லாதவனாகிய சிவபெருமான் அருளிய நல்ல வரங்கள் எனக்கிருக்கவும், வேறு நான் நின்பால் பெறுவது உண்டோ-அவற்றிற்கு வேறாக நான் உன்னிடம் பெறுவ தொன்று உண்டோ, என்பால் உனக்கு வேண்டுவது யாது என்னிடம் நினக்கு வேண்டியது யாது, நீ கூறு- நீ சொல், அதனை இன்னே கொடுக்கலேனாகில்-அதனை இப்பொழுதே கொடேனாயின், பாறுவீழ் களத்தில்-பருந்துகள் வீழ்கின்ற இப்போர்க்களத்தில், நின்போல் தோற்ற பழிப்புகழ் பெறுவன் என்றான்- நின்னைப் போன்றே தோல்வியுற்ற பழியாகிய புகழைப் பெறுவேன் என்று கூறினான். (27)

மாதண்ட அவுணன் மாற்றம் அகபதி கேட்டு வந்து கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடும்புரம் பொடித்தான் வெள்ளி வேதண்டம் எய்தி யாங்கோர் வேள்வியான் புரிவன் ஈயப் போதண்டர்க் கூட்ட ஆவாய்ப் போதுவாய் வல்லை யென்றான். மாதண்ட அவுணன் மாற்றம்- பெரிய தண்டினை யேந்திய அசுரனது வார்த்தையை, மகபதி கேட்டு உவந்து- இந்திரன் கேட்டு மகிழ்ந்து, கோதண்டம் மேரு கோட்டி- வில்லாக மேருமலையை வளைத்து, கொடும்புரம் பொடித்தான்- கொடிய அவுணர்களின் திரிபுரத்தை நீறாக்கிய சிவபிரானது, வெள்ளி வேதண்டம் எய்தி-வெள்ளி மலையை அடைந்து, ஆங்கு ஓர் வேள்வி யான் புரிவன்- அங்கு ஒரு வேள்வியினை யான் செய்வேன், அப்போது அண்டர்க்கு ஊட்ட- அப்பொழுது தேவர்களுக்கு அவியூட்ட, நீ ஆவாய் வல்லை போதுவாய் என்றான்- நீ வேள்விப் பசுவாகி விரைந்து வருவாயாக என்று கூறினான். (28)

அன்றொரு தவத்தோன் என்பு வச்சிர மொன்றே யாக ஒன்றிய கொடையாற் பெற்ற புகழுடம் பொன்றே என்போல் வென்றியி னாலும் வீயா மெய்யெலா மணிக ளாகப் பொன்றிய கொடையி னாலும் புகழுடம்பு இரண்டுண் டாமே.

அன்று ஒரு தவத்தோன்- அக்காலத்திலே ஒரு தவப் பெரியானாகிய ததீசி முனிவன், என்பு ஒன்றே வச்சிரம் ஆக-(பூத உடலின்) முதுகந்தண்டாகிய எலும்பு ஒன்றே வச்சிரப்படை ஆமாறு, ஒன்றிய கொடையால் பெற்ற புகழுடம்பு ஒன்றேமன மிசைந்து கொடுத்த கொடையினாற்பெற்ற புகழுடம்பு ஒன்றேயாகும், வென்றியினாலும்- (பிறரை வெல்லும்) வெற்றியினாலும், வீயா மெய் எலாம் மணிகளாக- பிறரால் அழியாத உடல் முழுதும் நவமணிகளாகுமாறு, பொன்றிய கொடையினாலும்- இறத்தலாலாகும் கொடையினாலும், என் போல்- என்னைப் போல, புகழ் உடம்பு இரண்டு உண்டாமே-(அம்முனிவனுக்குப்) புகழுடம்பு இரண்டு உள்ளனவோ. (29)

மேவலன் அல்லை நீயே நட்டவன் மேலை வானோர் யாவரு மருந்து மாற்றால் அறம்புக மெனக்கே யாக ஆஉரு ஆதி யென்றாய் அன்னதே செய்வே னென்றான் ஈவதே பெருமை அன்றி இரக்கின்றது இழிபே யன்றோ.

மேவலன் அல்லை- நீ எனக்குப் பகைவன் அல்லை, நீயே நட்டவன் நீயே நண்பன், மேலை வானோர் யாவரும் அருந்தும் ஆற்றால்-விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களனைவரும் உண்ணுமியல்பினால், அறம் புகழ் எனக்கே ஆக- புண்ணியமும் புகழும் எனக்கு உளவாக, ஆ உரு ஆதி என்றாய்- ஆனின் உருவாகி வருவாய் என்றாய், அன்னதே செய்வேன் என்றான்- அங்ஙனமே செய்வேன் என்று கூறினான், ஈவதே பெருமை அன்றி-(எஞ்ஞான்றும்) கொடுத்தலே பெருமை யல்லாமல், இரப்பது இழிபே அன்றோ- இரத்தல் இழிபல்லவா. (30)

அதற்கிசைந் தவுணர் வேந்தன் அமர்வேந் தனைமுன் போக்கி மதர்க்கடுங் குருதிச் செங்கண் மைந்தனுக் கிறைமை ஈந்து முதற்பெருங் கலையாம் வேத மொழிமர பமைந்த ஆனாய்ப் புதர்க்கடு வேள்விச் சாலைப் புறத்துவந் திறுத்து நின்றான்.

அதற்கு இசைந்து அவுணர் வேந்தன்- அங்ஙனம் பசுவாய் வர உடன்பட்ட அவுணர் தலைவனாகிய வலன், அமரர் வேந்தனை முன்போக்கி- தேவர்க்கரசனாகிய இந்திரனை முன்னே அனுப்பி விட்டு, மதர் கடுங் குருதிச் செங்கண் மைந்தனுக்கு இறைமை ஈந்து- மதர்த்த கொடிய உதிரம்போற் சிவந்த கண்களையுடைய புதல்வனுக்கு அரசுரிமையைத் தந்து, முதல் பெருங் கலையாம் வேத மொழி மரபு அமைந்த ஆனாய்- கலைகட் கெல்லாம் முதன்மையாகிய பெரிய மறைநூலிற் கூறியமுறையே இலக்கண மமைந்த பசுவாகி, புதர்க்கு அடு வேள்விச் சாலைப் புறத்து வந்து இறுத்து நின்றான்- தேவர்கட்கு அவியுணவு ஆக்கும் வேள்விச் சாலையின்கண் வந்து நிலைபெயராது நின்றான். (31)

வாய்மையான் மாண்ட நின்போல் வள்ளல்யா ரென்று தேவர் கோமகன் வியந்து கூறத் தருக்குமேற் கொண்டு மேரு நேமியோ டிகலும் விந்த வரையென நிமிர்ந்து வேள்விக்கு ஆம்எனை யூபத் தோடும் யாமின் என்றடுத்து நின்றான்.

வாய்மையால் மாண்டநின்போல்- மெய்ம்மொழியால் மாட்சி மைப்பட்ட நின்னைப்போல, வள்ளல் யார் என்று தேவர் கோமகன் வியந்து கூற- வள்ளன்மை யுடையார் யாவருளர் என்று தேவேந்திரன் வியந்து கூற, தருக்கு மேற்கொண்டு- செருக்கினை மேற்கொண்டு மேருமலையோடு இகலும் விந்தவரை என- மேரு மலையோடு பகைத்து ஓங்கிய விந்தமலை போல, நிமிர்ந்து-உயர்ந்து, வேள்விக்கு ஆம் எனை- வேள்விக்குப் பயன்படும் என்னை, யூபத்தோடும் யாமின் என்று அடுத்து நின்றான்- யூபத் தம்பத்தோடும் கட்டுங்கள் என்று அதனை அடுத்து நின்றான்.

(32)

யாத்தனர் தருப்பைத் தாம்பா லூர்ணையால் யாத்த சிங்கப் போத்தென நின்றான் வாயைப் புதைத்துயிர்ப்பு அடங்க வீட்டி மாய்த்தனர் மாய்ந்த வள்ளல் வலனும் மந்தார மாரி தூர்த்திட விமான மேறித் தொல்விதி யுலகஞ் சேர்ந்தான். தருப்பைத் தாம்பால் யாத்தனர்- தருப்பைக் கயிற்றாற் கட்டி, ஊர்ணையால் யாத்த சிங்கப்போத்தென நின்றான் வாயைப் புதைத்து- சிலம்பி நூலினாற் கட்டப்பட்ட ஆண் சிங்கம் போல நின்ற அவன் வாயைப்பொத்தி, உயிர்ப்பு அடங்க வீட்டி மாய்த்தனர்- மூச்சு அடங்கக் கொன்றனர், மாய்ந்த வள்ளல் வலனும்- இறந்த வள்ளலாகிய வலனும், மந்தார மாரி தூ ர்த்திட- கற்பக மலர் மழை பொழிய, விமானம் ஏறித் தொல்விதி உலகம் சேர்ந்தான்- விமானத்திலேறிப் பிரமன் உலகத்தை அடைந்தான்.

மணித்தலை மலையின் பக்க மாய்த்தவன் வயிர வேலாற் பிணித்துயிர் செகுத்த வள்ளற் பெருந்தகை யாவாய் வேதம் பணித்திடும் வபையை வாங்கிப் படரெரி சுவைமுன் பார்க்கக் குணித்தவா னாடர்க் கூட்டிக் கோதிலா வேள்வி செய்தான்.

மணித்தலை மலையின் பக்கம் மாய்த்தவன்- மணிகள் பொருந்திய முடிகளையுடைய மலைகளின் சிறகை அரிந்த இந்திரன், பிணித்து உயிர் செகுத்த வள்ளல் பெருந்தகை ஆவாய்- தூணிலே கட்டி உயிர் போக்கப்பட்ட வள்ளன்மையும் பெருந்தகுதியுமுடைய வலனாகிய ஆவினிடத்திருந்து, வயிர வேலால் வேதம் பணித்திடும் வபையை வாங்கி- வச்சிரப்படையினால் வேதம் விதித்த வபையினை எடுத்து, படர் எரி சுவை முன் பார்க்க-படர்ந்த வேள்வித் தீயானது முன்னே சுவை பார்க்க (இட்டு), குணித்த வானாடர்க்கு ஊட்டி- கருத்தப்பட்ட தேவர்களுக்கு உண்பித்து, கோது இலா வேள்வி செய்தான்- குற்ற மில்லாத வேள்வியைச் செய்து முடித்தான்.

அத்தகை யாவின் சோர் மாணிக்க மாம்பல் முத்தம் பித்தைவை டூரியம் என்பு வச்சிரம் பித்தம் பச்சை நெய்த்தவெண் நிணங்கோ மேதம் தசை துகிர் நெடுங்கண்நீலம் எய்த்தவை புருட ராக மிவைநவ மணியின் றோற்றம்.

அத்தகை ஆவின் சோரி மாணிக்கம் ஆம்- அந்தப் பசுவினது குருதி மாணிக்கமாம், பல் முத்தம் ஆம்- பற்கள் முத்தமாம், பித்தை வைடூரியம் ஆம்- மயிர் வைடூரியமாம், என்பு வச்சிரம் ஆம்- எலும்பு வயிரமாம், பித்தம் பச்சை ஆம்- பித்தம் மரகதமாம், நெய்த்த வெள் நிணம் கோமேதம் ஆம்- நெருய்பினையுடைய வெள்ளிய நிணம் கோமேதமாம், தசை துகிர் ஆம்- தசை பவளமாம், நெடுங்கண் நீலம் ஆம்- நீண்ட கண்கள் நீலமாம், எய்த்த ஐ புருடராகம் ஆம்- இளைத்தற் கேதுவாகிய கோழை புரடராகமாம், இவை நவமணியின் தோற்றம்- இவையே நவமணிகள் தோன்றிய முறைமையாம். (35)

இவ்வடி வெடுத்துத் தோன்றி யிருண்முகம் பிளப்பக் காந்தி தைவரு மணியொன் பானுஞ் சார்விட நிறங்கள் சாதி தெய்வத மொளிமாசு எள்ளிச் சோதனை செய்து தேசு மெய்வர அணிவோ ரெய்தும் பயனிவை விதியாற் கேண்மின்

இ வடிவு எடுத்துத் தோன்றி- இந்த உருவங்களை எடுத்துத் தோன்றி, இருள் முகம் பிளப்பக் காந்தி தைவரும் மணி ஒன்பானும்- இருளின் முகம் பிளக்க ஒளிவீசும் ஒன்பது மணிகளும், சார்விடம்- பொருந்துமிடங்களும், நிறங்கள்-(அவற்றின்) நிறங்களும், சாதி- சாதியும், தெய்வதம்- தெய்வமும், ஒளி- ஒளியும், சோதனை செய்து மாசு எள்ளி- ஆராய்ந்து குற்றங்களை நீக்கி (நல்லனவற்றை), தேசு மெய்வர அணிவோர் எய்தும் பயன்- ஒளி பொருந்த உடலில் அணிகின்றவர் அடையும் பயனும், இவை விதியால் கேண்மின்- (ஆகிய) இவற்றை முறைப்படி கேளுங்கள்.

வேறு

வாளவிரு மாணிக்கம் கரேதமுதல் உகநான்கும் வழயே மக்கம் காளபுரந் தும்புரஞ்சிங் களம்டுந்நான் கிடைப்படும்அக் கமல ராகம் ஆளுநிறம் ஒன்பதர விந்தமா துளம்பூவித் தழல்கல் லாரங் கோளரிய கச்சோத நரந்தநறும் பலந்தீபங் கோப மென்ன.

வாள் அவிரும் மாணிக்கம்- ஒளி விளங்கும் மாணிக்கமாகனது, கிரேதம் முதல் உகம் நான்கும்- கிருதயுக முதல் நான்கு உகங்களிலும், வழியே- முறையே, மக்கம் காளபுரம் தும்புரம் சிங்களம் இ நான்கும் இடைபடும்- மக்கமும் காளபுரமும் தும்புரமும் சிங்களமும் ஆகிய இந்நான்கு இடங்களிலும் தோன்றும், அ கமலராகம் ஆளும் நிறம்- அப்பதுமராகம் ஆளா நின்ற நிறம், அரவிந்தம்- தாமரை மலரும், மாதுளம் பூ- மாதுளை மலரும், வித்து- மாதுளை விதையும், அழல்- நெருப்பும், கல்லாரம்- செங்குவளை மலரும், கோள் அரிய கச்சோதம்- குற்றமற்ற மின்மினிப் பூச்சியும், நரந்த நறும்பலம்- நாரத்தையின் நறிய பழமும், தீபம்- விளக்கும், கோபம்- இந்திர கோபமும், என்ன ஒன்பது- என ஒன்பது வகையாம். (37)

இந்நிறத்த பொதுவாய மாணிக்க மறையவர்முன் இயல்நால் சாதி தன்னியல்பால் சாதரங்கம் குருவிந்தஞ் சௌகந்தி கம்கோ வாங்கம் என்னுமிவற் றால்சிறந்து நான்காகு மிவ்விடைவே இந்நான் கிற்குஞ் சொன்னவொளி பத்திருநான் கிருமுன்று நான்கவையுஞ் சொல்லக் கேண்மின்.

பொதுவாய இ நிறத்த மாணிக்கம்- பொதுவாகிய இவ்வொன்பது நிறங்களை யுடைய மாணிக்கம், மறையவர் முன் இயல் நால் சாதி தன் இயல்பால்- அந்தணர் முதலாக அமைந்த நான்கு சாதியாகி வழங்கு மாற்றால், சாதரங்கம் குருவிந்தம் சௌகந்திகம் கோவாங்கம் என்னும் இவற்றால் சிறந்து நான்கு ஆகும்- சாதரங்கமும் குருவிந்தமும் சௌகந்திகமும் கோவாங்கமும் என்று சொல்லப்படும் இப்பெயர்களால் சிறந்து நான்கு வகைப்படும், இ நான்கிற்கும் சொன்ன ஒளி- இந்த நான்கு வகைக்கும் நூலிற் கூறிய ஒளி, இ அடைவே-இந்த முறையே, பத்து இருநான்கு இரு மூன்று நான்கு- பத்தும் எட்டும் ஆறும் நான்குமாகும், அவையும் சொல்லக் கேண்மின்-அவற்றையும் சொல்லக் கேளுங்கள்.

சாதரங்க நிறம்கமலக் கருநெய்த லிரவியொளி தழல்கச் சோதம் மாதுளம்போ ததன்வித்துக் கார்விளக்குக் கோபமென வகுத்த பத்தும் மேதகைய குருவிந்த நிறங்குன்றி முயற்குருதி வெள்ள லோத்தம் போதுபலா சலர்திலகஞ் செவ்வரத்தம் விதாரமெரி பொன்போ லெட்டு.

சாதரங்க நிறம் சாதரங்கத்தின் நிறம், கமலம் தாமரை மலரும், கருநெய்தல் கருநெய்தல் மலரும், இரவி ஒளி சூரியனொளியும், தழல் நெருப்பும், கச்சோதம் மின்மினியும், மாதுளம் போது-மாதுள மலரும், அதன் வித்து மாதுள வித்தும், கார்- முகிலும், விளக்கு- தீபமும், கோபம் இந்திர கோபமும், என வகுத்த பத்தும் எனப் பாகுபாடு செய்த பத்துமாகும், மேதகைய குருவிந்த நிறம் சிறந்த தன்மையையுடைய குரு விந்தத்தின் நிறம், குன்றி- குன்றி மணியும், முயற்குருதி- முயலிரத்தமும், வெள்ளலோத்தம் போது-வெள்ளலோத்த மலரும், பலாசு அலர்- முண்முருக்க மலரும், திலகம்-மஞ்சாடி மலரும், செவ்வரத்தம்- செவ்வரத்த மலரும், விதாரம்-முள்ளிலவ மலரும், எரி பொன்போல்- விளங்கும் பொன்னும் ஆகிய இவைகளைப் போல, எட்டு- எட்டு வகையாகும். (39) களிதருசௌ கந்திகத்தி னிறம்இலவம் போதுகுயிற் கண் அசோகந் தளிரவிர்பொன் செம்பஞ்சி ஐவண்ண மெனவாறு தகுகோ வாங்க ஒளிகுரவு குசும்பைமலர் செங்கல்கொவ் வைக்கனிஎன் றொருநான்கு அந்த மிளிர்பதும் ராகத்தைப் பொதுமையினாற் சோதிக்க வேண்டு மெல்லை.

களிதரு சௌகந்திகத்தின் நிறம்- களிப்பைத் தருகின்ற சௌகந்திகத்தின் நிறம், இலவம் போது குயிற்கண் அசோகந் தளிர் அவிர் பொன் செம்பஞ்சி ஐவண்ணம் என ஆறு-இலவமலரும் குயிலின்கண்ணும் அசோகந்தளிரும் விளங்கும் பொன்னும் செம்பஞ்சியும் மருதோன்றியும் என ஆறு வகையாகும், தகு கோவாங்க ஒளி- தக்க கோவாங்கத்தின் ஒளி, குரவு குசும்பைமலர் செங்கல் கொவ்வைக்கனி என்று ஒரு நான்கு- குராமலரும் குசும்பை மலரும் செங்கல்லும் கொவ்வைக் கனியும் என்று ஒரு நான்கு வகையாகும். அந்த மிளிர்பதுமராகத்தைப் பொதுமையினால் சோதிக்க வேண்டும் எல்லை- அந்த விளக்கமுள்ள மாணிக்கத்தைப் பொதுவாக ஆராயவேண்டுமிடத்து.

திண்ணியதாய் மேல்கீழ்சூழ் பக்கமுற ஒளிவிடுதல் செய்தாற் செவ்வே அண்ணியஉத் தமமுதன்முன் றாமென்பர் சாதரங்க மணிவோர் விச்சை புண்ணியவான் கன்னியறு சுவையன்ன முதலான புனித தானம் பண்ணியதும் பரிமேத யாகமுதல் மகம்புரிந்த பயனும் சேர்வர்.

திண்ணியது மேல் கீழ் ஆய் சூழ் பக்கம் விடுதல் செய்தால்- திட்பமுடையதாய் மேலும் கீழும் பக்கமுமாகிய இவற்றில் ஒளி வீசினால், செவ்வே-அண்ணிய உத்தமம் முதல் மூன்று ஆம்- பொருந்திய முதலிய முன்று என்பர்-என்று வகைப்படும், கூறுவர், சாதரங்கத்தினை அணிவோர்-அணிகின்றவர்கள், சாதரங்கம் விச்சை புண்ணிய ஆன் கன்னி அன்னம் அறுசுவை (முதலான புனித தானம் பண்ணியதும்- கல்வியும் அறவடிவாகிய பசுவும் கன்னியும் அறுசுவை யமைந்த உண்டியும் முதலான தூயதானம் செய்த பயனையும், பரிமேத யாகம் முதல் மகம் புரிந்த பயனும்- பரிவேள்வி முதலிய பல வேள்விகளைப் புரிந்த பயனையும், சேர்வர்- அடைவர்.

குருவிந்தந் தரிப்பவர்பார் முழுதுமொரு குடைநிழலிற் குளிப்ப வாண்டு திருவிந்தை யுடனிருப்பார் சௌகந்தி கந்தரிப்போர் செல்வம் கீர்த்தி மருவிந்தப் பயனடைவர் கோவாங்கந் தரிப்போர்தம் மனையிற் பாலும் பெருவிந்த மெனச்சாலி முதற்பண்ட முடன்செல்வப் பெருக்கு முண்டாம்.

குருவிந்தம் தரிப்பவர் பார் முழுதும் ஒரு குடை நிழலில் குளிப்ப ஆண்டு- குருவிந்தத்தினை அணிகின்றவர் நிலவுலக முற்றும் தமது ஒரு குடை நிழலின் கீழ்த் தங்க அரசாண்டு, திரு விந்தை உடன் இருப்பர்- திருமகளோடும் வீரமகளோடும் கூடியிருப்பார், சௌகந்திகம் தரிப்போர்- சௌகந்திகத்தினை அணிவோர், செல்வம் கீர்த்தி மருவு இந்தப் பயன் அடைவர்- செல்வமும் புகழுமாகிய பொருந்திய இந்தப் பயன்களை அடைவார், கோவாங்கம் தரிப்போர் தம்மனையில்- கோவாங்கத்தினை அணிவோரின் வீட்டில், பாலும் பெரு விந்தம் என சாலி முதல் பண்டமுடன் செல்வப் பெருக்கும் உண்டாம்- பாலும் பெரிய விந்த மலையைப் போல நெல் முதலிய பல பண்டங்களின் குவைகளோடு செல்வப் பெருக்கமும் உண்டாகும். (42)

எள்ளியிடு குற்றமெலா மிகந்துகுணன் ஏற்றொளிவிட் டிருள்கால் சீத்துத் தள்ளியவிச் செம்பதும ராகமது புனைதக்கோர் தம்பா லேனைத் தௌ்ளியமுத் துள்ளிட்ட பன்மணியும் வந்தோங்குஞ் செய்யா ளோடும் ஒள்ளியநற் செல்வமதற் கொப்பநெடும் பாற்கடலி னோங்கு மானோ.

எள்ளியிடு குற்றம் எலாம் இகந்து- விலக்கப்பட்ட குற்றங்கள் எல்லாவற்றினின்றும் நீங்கி, குணன் ஏற்று ஒளிவிட்டு இருள் கால் சீத்துத் தள்ளிய- சிறந்த குணங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு ஒளி வீசி இருளைப் பற்றறக் கொடுத்துப் போக்கிய, இ செம்பதும ராகமது புனை தக்கோர் தம்பால்- இந்தச் சிவந்த பதுமராக மணியை அணிகின்ற தக்கோரிடத்து, ஏனை தெள்ளிய முத்து உள்ளிட்ட பல்மணியும் வந்து ஓங்கும்- மற்றைச் சிறந்த முத்து முதலிய பலமணிகளும் வந்து பெருகும், அதற்கு ஒப்ப-அதற்குப் பொருந்த, செய்யாளோடும் ஒள்ளிய நல் செல்வம்-திருமகளோடும் புகழைத் தருவதாகிய நல்ல செல்வமும், நெடும்பாற் கடலின் ஓங்கும்- நெடிய பாற்கடலைப் போல வளரும்.

வேறு

பிறநிறச் சார்பு புள்ளி புள்ளடி பிறங்கு கீற்று மறுவரு தராச மென்ன வகுத்தவைங் குற்றந் தள்ளி அறைதரு பண்பு சான்ற அரதன மணியும் வேந்தன் செறுநர்வா ளுற்ற மின்றிச் செருமகட் கன்ப னாவான்

பிறநிறச் சார்பு- (அவ்வவற்றிற்குரிய நிறமொழிந்த) வேறு நிறம் பொருந்தலும், புள்ளி- விந்துவும், புள் அடி- காக பாதமும், பிறங்கு கீற்று- விளங்குகின்ற தாரையும், மறு வரு தராசம்-குற்றம் பொருந்திய ஒளிசலித்தலும், என்ன வகுத்த ஐங்குற்றம் தள்ளி- என்று பாகுபாடு செய்த ஐந்து குற்றங்களையும் ஒழித்து, அறைதரு பண்புசான்ற அரதனம் அணியும் வேந்தன்-(அவ்வவற்றிற்குக்) கூறிய குணம் நிறைந்த மணிகளை அணிகின்ற மன்னன், செறுநர்வாள் ஊற்றம் இன்றி- பகைவரது வாளினால் இடையூறில்லாமல், செருமகட்கு அன்பன் ஆவான்-வீரமகளுக்குத் தோழனாவான்.

குறுநிலக் கிழவ னேனு மவன் பெருங் குடைக்கீழ்த் தங்கி மறுகுநீர் ஞால மெல்லாம் வாழுமற் றவனைப் பாம்பு தெறுவிலங்கு அலகை பூதஞ் சிறுதெய்வம் வறுமை நோய்தீக் கறுவுகொள் கூற்றச் சீற்றங் கலங்கிட வாதி யாவாம்.

குறு நிலக் கிழவனேனும்- (இம்மணிகளை யணிபவன்) குறுநில மன்னனாயினும், அவன் பெருங் குடைக்கீழ்- அவனது பெரியகுடை நிழலின் கீழ், மறுகு நீர் ஞாலம் எல்லாம் தங்கி வாழும்- கடல் சூழ்ந்த உலக மனைத்தும் பொருந்தி வாழும், பாம்பு தெறு விலங்கு அலகை பூதம் சிறு தெய்வம் வறுமை நோய் தீ பாம்பும் கொல்லும் விலங்குகளும் பேயும் பூதமும் சிறுதெய்வங்களும் மிடியும் நோயும் நெருப்பும், கறுவுகொள் கூற்றச்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

சீற்றம்- கறுவுதலைக் கொண்ட கூற்றின் சினமும், கலங்கிட அவனை வாதியா- கலக்க மடையும்படி- அவனைத் துன்புறுத்த மாட்டா. (45)

முன்னவ ரென்ப கற்றோர் வச்சிர முந்நீர் முத்தம் மன்னவ ரென்ப துப்பு மாணிக்கம் வணிக ரென்ப மின்னவிர் புருட ராகம் வயிடூயம் வெயிற்கோ மேதம் பின்னவ ரென்ப நீல மரகதம் பெற்ற சாதி.

கற்றோர்- கற்று வல்லோர், பெற்ற சாதி- பொருந்திய சாதி வகையால், வச்சிரம் முந்நீர் முத்தம் முன்னவர் என்ப-வயிரத்தையும் கடலில் தோன்றிய முத்தையும் அந்தணர் என்று கூறுவர், துப்பு மாணிக்கம் மன்னவர் என்ப- பவளத்தையும் மாணிக்கத்தையும் அரசரென்று கூறுவர், மின் அவிர் புருடராகம் வயிடூயம் வெயில் கோமேதம் வணிகர் என்ப-மின்போல விளங்கும் புருடராகத்தையும் வயிடூரியத்தையும் ஒளி பொருந்திய கோமேதத்தையும் வணிகர் என்று கூறுவர், நீலம் மரகதம் பின்னவர் என்ப- நீலத்தையும் மரகதத்தையும் குத்திரரென்று கூறுவர்.

பார்த்திவர் மதிக்கு முத்தம் பளிங்கன்றிப் பச்சை தானுஞ் சாத்திகந் துகிர்மா ணிக்கங் கோமேதந் தாமே யன்றி மாத்திகழ் புருட ராகம் வயிடூயம் வயிரந் தாமும் ஏத்திரா சதமா நீலந் தாமத மென்ப ராய்ந்தோர்.

ஆய்ந்தோர்- நூல்களை ஆராய்ந்தோர், பார்த்திவர் மதிக்கும் முத்தம்- அரசர்கள் மதிக்கின்ற முத்தும், பளிங்கு- பளிக்கும், அன்றி- இவையல்லாமல், பச்சைதானும்- மரகதமும், சாத்திகம்- சாத்துவிக குணமுடையவனாம், துகிர் மாணிக்கம் கோமேதம்- பவளமும் மாணிக்கமும் கோமேதமும், அன்றி- இவையல்லாமல், மா திகழ் புருடராகம் வயிடூயம் வயிரம் தாமும்- பெருமை விளங்கும் புருட ராகமும் வயிடூரியமும் வயிரமும், ஏத்து இராசதம் ஆம்- பலரும் போற்றும் இராசத குணம் உடையனவாம், நீலம்- நீலமானது, தாமதம்- தாமதகுணம் உடையதாம், என்பர்- என்று கூறுவர். (47)

இனையவை அளந்து கண்டு மதிக்குநா ளெழுமான் பொற்றேர் முனைவனாண் முதலா ஏழின் முறையினாற் பதும ராகங் கனைகதிர் முத்தம் துப்புக் காருடம் புருட ராகம் புனையொளி வயிர நீல மென்மனார் புலமை சான்றோர்.

இனையவை அளந்து கண்டு மதிக்கும் நாள்- இம்மணிகளை ஆராய்ந்து பார்த்து மதிப்பிடும் நாட்கள், எழுமான் பொன் தேர் முனைவன் நாள் முதலா- ஏழு குதிரைகளைப் பூட்டிய பொன்னாலாகிய தேரினையுடைய சூரியனுக்குரிய ஞாயிற்றுக் கிழமை முதலாக, ஏழின் முறையினால்- ஏழுகிழமைகளின் முறையே, பதுமராகம் கனை கதிர் முத்தம் துப்பு காருடம் புருடராகம்- பதுமராகமும் செறிந்த ஒளியினையுடைய முத்தும் பவளமும் பச்சையும் புருட ராகமும், புனை ஒளி வயிரம் நீலம்-அழகிய ஒளியினையுடைய வயிரமும் நீலமும் (என்பவற்றிற் குரியன), என்மனார் புலமை சான்றோர்- என்று கூறுவர் அறிவின் மிக்க பெரியோர்.

வெய்யவன் கிழமை தானே மேதக மணிக்கு மாகும் மையறு திங்கள் தானே வயிடூய மணிக்கு மாகும் ஐயற இவையொன் பானும் ஆய்பவ ரகம்பு றம்பு துய்யராய் அறவோ ராய்முன் சொன்னநா ளடைவே ஆய்வர்.

வெய்யவன் கிழமை தானே- ஞாயிற்றுக் கிழமையே, மேதக மணிக்கும் ஆகும்- கோமேதக மணிக்கும் உரியதாகும், மை அறு திங்கள் தானே- குற்றமற்ற திங்கட்கிழமையே, வயிடூய மணிக்கும் ஆகும்- வயிடூரிய மணிக்கும் உரியதாகும், இவை ஒன்பானும் ஐயம் அற ஆய்பவர்- இவை ஒன்பது மணிகளையும் ஐயுறவு நீங்க ஆராய்பவர், அகம் புறம்பு துய்யராய்- உள்ளும் புறமும் தூய்மையுடையவராய், அறவோராய்- அறநெறியிற் செல்பவராய், முன் சொன்ன நாள் அடைவே ஆய்வர்- முன் கூறிய கிழமைகளில் முறையே ஆராயக் கடவர். (49)

அல்லியம் பதுமஞ் சாதி யரத்தவா யாம்பல் கோடல் வல்லிசேர் மௌவற் போது நூற்றிதழ் மரைகா லேயம் மெல்லிதழ்க் கழுநீர் பேழ்வாய் வெள்ளைமந் தாரம் இன்ன சொல்லிய முறையால் வண்டு சூழத்தன் முடிமேற் சூடி.

அல்லி அம் பதுமம்- அகவிதழையுடைய அழகிய செந்தாமரை மலரும் சாதி- சிறுசண்பக மலரும், அரத்தவாய் ஆம்பல்- சிவந்த வாயையுடைய ஆம்பல் மலரும், கோடல்- செங்காந்தள் மலரும், வல்லிசேர் மௌவல் போது- கொடியாய்ப் படர்ந்த மல்லிகையின் மலரும், நூறு இதழ்மரை- நூறு இதழ்களையுடைய வெண்டாமரை மலரும், காலேயம்- மரமஞ்சள் மலரும், மெல் இதழ் கழுநீர்- மெல்லிய இதழையுடைய நெய்தல் மலரும், பேழ்வாய் வெள்ளை மந்தாரம்- பிளந்த வாயையுடைய வெள்ளை மந்தார மலரும், இன்ன- ஆகிய இம்மலர்களை, சொல்லிய

முறையால் வண்டு சூழத் தம் முடிமேல் சூடி- முன்னர்க் கூறிய முறையினால் வண்டுகள் சூழத் தமது முடியிற்சூடி. (50)

தலத்தினைச் சுத்தி செய்து தவிசினை யிட்டுத் தூய நலத்துகில் விரித்துத் தெய்வ மாணிக்க நடுவே வைத்துக் குலத்தமுத் தாதி யெட்டுங் குணதிசை முதல்எண் டிக்கும் வலப்பட முறையே பானு மண்டல மாக வைத்து.

தலத்தினைச் சுத்தி செய்து- நிலத்தைத் தூய்மை செய்து, தவிசினை இட்டு- ஆதனத்தை இட்டு, தூயநலம் துகில் விரித்து- அதன்மேல் வெள்ளிய நன்மையாகிய ஆடையை விரித்து, தெய்வ மாணிக்கம் நடுவேவைத்து- தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மாணிக்கத்தை இடையில் வைத்து, குலத்த முத்து ஆதி எட்டும்- சிறந்தமுத்து முதலிய மணிகள் எட்டினையும், குணதிசை முதல் எண் திக்கும் முறையே வலப்பட- கிழக்குத்திக்கு முதல் எட்டுத் திக்குகளிலும் முறையே வலமாக, பானு மண்டலமாக வைத்து- பரிதி மண்டலம் போல வைத்து.

அன்புறு பதும ராகம் ஆதியாம் அரத னங்கள் ஒன்பதுங் கதிரோ னாதி ஒன்பது கோளு மேற்றி முன்புரை கமலப் போது முதலொன்பான் மலருஞ் சாத்தி இன்புற நினைந்து பூசை இயன்முறை வழாது செய்தல்.

அன்பு உறு பதுமராகம் ஆதியாம் அரதனங்கள் ஒன்பதும்-விருப்ப மிக்க பதுமராகம் முதலாகிய ஒன்பதும் மணிகளின் மேலும், கதிரோன் ஆதி ஒன்பது கோளும் ஏற்றி- ஞாயிறு முதலிய ஒன்பது கோட்களையுந் தாபித்து, முன்பு உரை கமலப்போது முதல் ஒன்பான் மலரும் சாத்தி- முன்னே கூறிய தாமரை மலர் முதலிய ஒன்பது மலர்களையும் சாத்தி, இன்பு உற நினைந்து- இன்ப மிகச் சிந்தித்து, இயல் முறை வழாது-விதி முறை வழுவாமல், பூசை செய்தல்- பூசனை புரிக. (52)

தக்கமுத் திரண்டு வேறு தலசமே சலச மென்ன இக்கதிர் முத்தந் தோன்றும் இடன்பதின் முன்று சங்கம் மைக்கரு முகில்வேய் பாம்பின் மத்தகம் பன்றிக் கோடு மிக்கவெண் சாலி இப்பி மீன்றலை வேழக் கன்னல்.

தலசமே சலசமே வேறு-தக்க முத்து वाळाळा இரண்டு குற்றமில்லாத மென்றும் முத்துக்கள் தலச மென்றும் சலச இரண்டு வகைப்படும், கதிர் இடன் முத்தம் தோன்றும்

பதின்மூன்று- இந்த ஒளியையுடைய முத்துக்கள் தோன்றும் இடம் பதின் மூன்றாம், சங்கம் மைக்கரு முகில் வேய் பாம்பின் மத்தகம் பன்றிக்கோடு- சங்கும் மிகக்கரிய முகிலும் மூங்கிலும் அரவின் தலையும் பன்றிக் கொம்பும், மிக்க வெண்சாலி இப்பி மீன் தலை வேழக் கன்னல்- மிகுந்த வெண் நெல்லும் சிப்பியும் மீனினது தலையும் வேழக்கரும்பும்.

கர்மருப் பைவாய் மான்கை கற்புடை மடவார் கண்டம் இருசீறைக் கொக்கின் கண்டம் எனக்கடை கிடந்த முன்றும் அரியன ஆதிப் பத்து நிறங்களும் அணங்குந் தங்கட்கு உரியன நிறுத்த வாறே ஏனவு முரைப்பக் கேண்மின்.

கரிமருப்பு ஐவாய் மான்கை கற்புடை மடவார் கண்டம்-யானையின் தந்தமும் சிங்கத்தின் கையும் கற்புடை மகளிரின் கழுத்தும், இருசிறைக் கொக்கின் கண்டம் என- இரண்டு சிறைகளையுடைய கொக்கின் கழுத்தும் என்று, கடை கிடந்த மூன்றும் அரியன- ஈற்றிற்கூறிய மூவகையும் கிடைத்தற்கரியன, ஆதிப்பத்து நிறங்களும்- முதற்கண் உள்ள பத்துவகை முத்துக்களின் நிறங்களும், தங்கட்கு உரியன அணங்கும்-அவற்றிற்கு உரியவாகிய தெய்வங்களும், ஏனவும்- பிறவும், நிறுத்தவாறே உரைப்பக் கேண்மின்- நிறுத்த முறையே சொல்லக் கேளுங்கள்.

மாடவெண் புறவின்முட்டை வடிவெனத் திரண்ட பேழ்வாய் கோடுகான் முத்தம் வெள்ளை நிறத்தன கொண்டு முத்தம் நீடுசெம் பரிதி யன்ன நிறத்தது கிளைமுத் தாலிப் பீடுசால் நிறத்து அராவின் பெருமுத்த நீலத் தாமால்.

மாடப் புறவின் வெள்முட்டை வடிவு எனத் திரண்ட- மாடப்புறவின் வெள்ளிய முட்டையின் வடிவினைப் போலத் திரட்சி வாய்ந்த, பேழ் வாய்- பிளந்த வாயினையுடைய இப்பியும், கோடு-சங்கும், கால்- ஈன்ற, முத்தம்- முத்தங்கள், வெள்ளை நிறத்தன-வெள்ளை நிறத்தினை உடையன, கொண்மு முத்தம் நீடுசெம்பரிதி அன்னநிறத்தது- முகிலீன்ற முத்து மிக்க செந்நிறம் வாய்ந்த சூரியனை ஒத்த நிறத்தினையுடையது, கிளைமுத்து- மூங்கிலீன்ற முத்து, ஆலிப் பீடுசால் நிறத்து- மழைக்கட்டி போலப் பெருமை நிறைந்த நிறத்தினை யுடையது, அராவின் பெருமுத்தம்- பாம்பீன்ற பெரியமுத்து, நீலத்து ஆம்- நீல நிறத்தினையுடைதாகும். (55) ஏனமா வாரஞ் சோரி யீர்ஞ்சுவைச் சாலி முத்தம் ஆனது பசுமைத் தாகும் பாதிரி யனைய தாகும் மீனது தரளம் வேழம் இரண்டினும் விளையு முத்தந் தானது பொன்னின் சோதி தெய்வதஞ் சாற்றக் கேண்மின்.

ஏனம் மா ஆரம் சோரி- பன்றிக் கொம்பின் பெருமையுடைய முத்தானது குருதியினிறத்தினையுடையது, ஈர் சுவைச் சாலி முத்தம் ஆனது பசுமைத்து ஆகும்- தண்ணிய சுவையினையுடைய வெண் நெல்லின் முத்தம் பசிய நிறத்தினையுடையது, மீனது தரளம் பாதிரி அனையதாகும்- மீன்றலையின் முத்தம் பாதிரி மலர்போலும் நிறத்தினையுடையது, வேழம் இரண்டினும் விளையும் முத்தம்- யானைக் கொம்பும் கரும்பும் ஆகிய இவ்விரண்டிலும் உண்டாகின்ற முத்துக்கள், பொன்னின் சோதி- பொன்னின் நிறத்தினையுடையன, தெய்வதம் சாற்றக் கேண்மின்- அவ்வம் முத்தங்களுக்குரிய தெய்வங்களையும் கூறக் கேளுங்கள்.

பான்முத்தம் வருணன் முத்தம் பகம்முத்தம் பகலோன் முத்தம் மான்முத்த நீல முத்தம் மாசறு குருதி முத்தங் கான்முத்தம் பசிய முத்தங் காலன்றன் முத்தந் தேவர் கோன்முத்தம் பொன்போன் முத்தங் குணங்களும் பயனுஞ் சொல்வாம்.

பால் முத்தம் வருணன் முத்தம் பால் போன்று வெள்ளிய முத்தங்கள் வருணனுக்குரிய முத்தங்களாகும், பகல் முத்தம் பகலோன் முத்தம் சூரியன் போன்று செந்நிறம் வாய்ந்த முத்தங்கள் சூரியனுக்குரிய முத்தங்களாகும், நீல முத்தம் மால் முத்தம் நீல நிறமுடைய முத்தங்கள் திருமாலுக்குரிய முத்தங்களாகும், மாசு அறு குருதி முத்தம் கால் முத்தம் குற்றமற்ற குருதி நிறத்தினையுடைய முத்தங்கள் வாயு தேவனுக்குரிய முத்தங்களாகும், பசிய முத்தம் காலன் முத்தம் பசிய நிறத்தினையுடைய முத்தங்களாகும், பசிய முத்தம் காலன் முத்தம் பசிய நிறத்தினையுடைய முத்தங்கள் கூற்றுவனுக்குரிய முத்தங்களாகும், பொன்போல் முத்தம் பொன்னைப் போலும் நிறம் வாய்ந்த முத்தங்கள், தேவர் கோன் முத்தம் தேவேந்திரனுக்குரிய முத்தங்களாகும், குணங்களும் பயனும் சொல்வாம் (இனி) அவற்றின் குணங்களையும் அணிவோரடையும் பயனையும் கூறுவோம். (57)

உடுத்திர ளனைய காட்சி யுருட்சிமா சின்மை கையால் எடுத்திடில் திண்மை பார்வைக் கின்புறல் படிக மென்ன அடுத்திடு குணமா றின்ன அணியின்மு தணங்கோ டின்மை விடுத்திடுந் திருவந் தெய்தும் விளைந்திடுஞ் செல்வம் வாழ்நாள். உடுத்திரள் அனைய காட்சி- உடுக் கூட்டத்தினை ஒத்த தோற்றமும், உருட்சி- திரட்சியும், மாசு இன்மை- குற்றங்களில்லாமையும், கையால் எடுத்திடில் திண்மை- கையினால் எடுத்தால் திண்ணென் றிருத்தலும், பார்வைக்கு இன்புறல்- நோக்கத்திற்கு இன்பஞ் செய்தலும், படிகம்- படிகம்போன்று தெளிந்திருத்தலும், என்ன அடுத்திடு குணம் ஆறு- என்று பொருந்திய குணங்கள் ஆறாகும், இன்ன அணியின் மூதணங்கோடு (ஜேஷ்டா தேவி) இன்மை விடுத்திடும்- இம்முத்துக்களை அணிந்தால் (அணிவோரைத்) தவ்வையும் வறுமையும் (விட்டு) நீங்கும், திரு வந்து எய்தும்-திருமகள் வந்து சேருவாள், செல்வம் வாழ்நாள் விளைந்திடும்-செல்வமும் வாழ்நாளும் மிகும்.

மாசறு தவத்தோன் என்பும் வலாசுரன் என்பும் வீழ்ந்த கோசல மாதி நாட்டிற் பட்டது குணத்தான் மாண்ட தேசதா யிலேச தாகித் தெள்ளிதாய் அளக்கி வெல்லை வீசிய விலைய தாகி மேம்படு வயிரந் தன்னை.

மாசு அறு தவத்தோன் என்பும்- குற்றமற்ற தவத்தினையுடைய ததீசி முனிவன் முதுகந் தண்டெலும்பும், வலாசுரன் என்பும்-வலாசுரனுடைய எலும்பும், வீழ்ந்த கோசலம் ஆதி நாட்டில்-சிந்திய கோசல முதலிய நாட்டினில், பட்டது- தோன்றி, குணத்தால் மாண்ட தேசது ஆய்- குணங்களால் மாட்சிமைப் பட்ட விளக்க முடையதாய், இலேசது ஆகி- (கையால் எடுப்பின்) இலேசாய், தெள்ளிதாய்- சருச்சரை அகன்றதாய், அளக்கின் எல்லை வீசிய விலையது ஆகி- (விலையை) வரையறுத்தால் அளவு கடந்த விலையையுடையதாகி, மேம்படு வயிரம் தன்னை- சிறந்த வயிரத்தை.

குறநிலத் தரசும் தாங்கிற் குறைவுதீர் செல்வ மெய்தி உறுபகை எறிந்து தன்கோன் முழுதுல கோச்சீக் காக்கும் வறுமைநோய் விலங்கு சாரா வரைந்தநா ளன்றிச் செல்லுங் கறுவுகொள் கூற்றம் பூதங் கணங்களும் அணங்கு செய்யா.

குறுநிலத்து அரசும் தாங்கின்- குறுநில மன்னனும் (இதனை) அணியில், குறைவுதீர் செல்வம் எய்தி- குறைவற்ற செல்வத்தை அடைந்து, உறுபகை எறிந்து- மிக்க பகைவரை அழித்து தன்கோல் உலகு முழுவதும் ஓச்சிக் காக்கும்- தனது செங்கோல் உலக முழுதுஞ்செல்ல நடாத்திக் காப்பான், வறுமைநோய் விலங்கு சாரா- (அவ்வரசனை வருத்த) வறுமையும் பிணியும் விலங்குகளும் அடையாவாம், வரைந்தநாள் அன்றிச் செல்லும் கறுவுகொள் கூற்றம்- வரையறுத்த நாளிலல்லாமல் இடையில் வரும் சினங்கொண்ட கூற்றமும், பூதம் கணங்களும் அணங்கு செய்யா- பூதங்களும் பேய்களும் துன்பம் செய்யமாட்டா. (60)

மாமணி மரபுக் கெல்லாம் வயிரமே முதன்மைச் சாதி அமென வுரைப்பர் நூலோ ரதிகம்யா தென்னின் ஏனைக் காமரு மணிகட் கெல்லாந் தமரிடு கருவி யாம்அத் தூமணி தனக்குந் தானே துளையிடுங் கருவி யாகும்.

நூலோர்- மணி நூலாராய்ச்சி வல்லுநர், மாமணி மரபுக்கு எல்லாம் வயிரமே முதன்மைச்சாதி ஆம் என உரைப்பர்-பெருமை பொருந்திய மணிகளின் மரபுகளுக்கெல்லாம் வயிரமே முதற் சாதியாம் என்று கூறுவர், அதிகம் யாது என்னில்- அம்முதன்மை எதனா லென்னில், அ தூமணி-அந்தத் தூய்மையுடைய வயிரமணி, ஏனை காமரு மணிகட்கு எல்லாம் தமர் இடு கருவியாம்- மற்றைய விருப்பம் பொருந்திய மணிகளனைத்திற்கும் தொளையிடுங் கருவியாகும் (அன்றி), தனக்கும் தானே துளை இடும் கருவியாகும்- தனக்கும் தானே தொளைசெய்யும் கருவியாகும் (ஆதலின்). (61)

மரகதத் தேற்றங் கேண்மின் வலாசுரன் பித்தந் தன்னை இரைதமக் காகக் கௌவிப் பறந்தபுள் ளீர்ந்தண் டில்லித் தரைதனிற் சிதற வீழ்ந்து தங்கிய தோற்ற மாகும் உரைதரு தோற்ற மின்னும் வேறுவே றுள்ள கேண்மின்.

மரகதத் தோற்றம் கேண்மின்- மரகதத்தின் தோற்றத்தினைக் கேளுங்கள், வலாசுரன் பித்தந்தன்னை- வலாசுரன் பித்தத்தை, இரை தமக்காகக் கௌவிப் பறந்த புள்- தமக்கு உணவாகக் கௌவிப்பறந்த கலுழன், ஈர் தண் டில்லித்தரையினில் சிதற வீழ்ந்து தங்கிய தோற்றம் ஆகும்- மிக்க தண்ணிய டில்லி நாட்டிற் சிதறலால் விழ்ந்து தங்கிய (இடங்களில்) தோற்றமாகும், உரைதரு தோற்றம்- சொல்லப்படும் தோற்றங்கள், இன்னும் வேறுவேறு உள்ள கேண்மின்- இன்னம் வெவ்வேறு உள்ளன கேளுங்கள்.

விதிர்த்தவே லனைய வாட்கண் வினதைமா தருணச் செல்வன் உதிர்த்தவான் முட்டை ஓட்டை யுவணவேற்று அரையில் யாப்பக் கதிர்த்தவோடு அரையிற் றப்பி வீழ்ந்தொரு கடல்சூழ் வைப்பில் உதித்தவா றாகு மின்னு முண்டொரு வகையால் தோற்றம். விதிர்த்த வேல் அனைய வாள் கண் வினதை மாது- அசைத்தலுடைய வேல்போன்ற ஒளிபெற்ற கண்ணையுடைய வினதை என்பாள், அருணச் செல்வன் உதித்தவால் முட்டை ஓட்டை- அருணன் உதித்த வெள்ளி முட்டையின் ஓட்டினை, உவண ஏற்று அரையில் யாப்ப- கருடனது அரையிற் கட்ட, கதிர்த்த ஓடு அரையில் தப்பி வீழ்ந்து ஒருகடல் சூழ்வைப்பில் உதித்தவாறு ஆகம்- விளங்கிய அவ்வோடானது அதன் அரையினின்றும் தவறி வீழ்ந்து ஒருகடல் சூழ்ந்த நிலத்தில் உதித்த விதம் ஒன்றாம், இன்னும் ஒருவகையால் தோற்றம் உண்டு- இன்னும் ஒரு வகையினாலும் தோற்றம் உண்டு.

முள்ளரை முளரிக் கண்ணன் மோகினி யணங்கா யோட வள்ளரை மதியஞ் சூடி மந்தர வரைமட் டாகத் துள்ளரி யேறு போலத் தொடர்ந்தொரு விளையாட்டாலே எள்ளரி தாய செந்தீ இந்தியக் கலனஞ் செய்தான்.

முள் அரை முளரிக் கண்ணன்- முட்கள் பொருந்திய நாளத்தினையுடைய தாமரையின் மலர்போலும் கண்களையுடைய திருமால், மோகினி அணங்காய் ஓட- மோகினிப் பெண் வடிவாகி ஓட, வள் அரை மதியம் சூடி- அழகிய பாதி மதியினைச் சடையிற் சூடிய சிவபெருமான், ஒரு விளையாட்டால்- ஒரு திருவிளையாட்டாக, மந்தர வரை மட்டு ஆக- மந்தரமலையின் எல்லையளவாக, துள் அரி ஏறு போலத் தொடர்ந்து- துள்ளுகின்ற ஆண்சிங்கம்போல அம் மோகினியைத் தொடர்ந்து சென்று, ஏள் அரிதாய செந்தீ இந்தியக் கலனம் செய்தான்- பழிப்பில்லாத சிவந்த தீயாகிய இந்திரியத்தைச் சிந்தினான்.

அப்பொழு தமல வித்தில் அரிகர குமரன் கான வைப்புறை தெய்வத் தோடும் வந்தனன் அந்த விந்து துப்புற கருடன் கௌவிக் கடலினுந் துருக்க நாட்டும் பப்புற விடுத்த வாறே பட்டது கலுழப் பச்சை

அப்பொழுது அமலவித்தில் அரிகர குமரன்- அக் காலையில் தூய அவ்விந்தில் ஐயன் என்பான், கான வைப்பு உறை தெய்வத்தோடும் வந்தனன்- காட்டிலுறையும் பரிவார தெய்வீங்களோடும் வந்தனன், அந்த விந்து- அந்த விந்தினை, துப்பு உறு கருடன் கௌவி-வலமிக்க கருடன் கௌவி, கடலினும் துருக்க நாட்டும் பப்பு உற விடுத்தவாறே- கடலிலும் துருக்க நாட்டிலும் பரவ விடுத்த வழியே, கலுழப் பச்சை பட்டது- கலுழப் பச்சை தோன்றியது. (65) காடமே சுப்பிரமே காளமெனக் குணமுன்றாங் கருடப் பச்சைக் கீடறுகி னிதழ் நிறத்த காடமது சாதியினா லிருவே றாகுஞ் சாடரிய சகுணமெனச் சதோடமென வவையிரண்டிற் சகுண மாறாம் பீடுபெறு காடமொடு முல்லசிதம் பேசலம் பித்தகமே முத்தம்.

கருடப் பச்சைக்குக் காடமே சுப்பிரமே காளமெனக் குணம் மூன்றாம்- கருடப்பச்சை என்னும் மரகதத்திற்குக் காடம் என்றும் சுப்பிரம் என்றும் காளம் என்றும் குணங்கள் மூன்று வகையாம், ஈடு அறுகின் இதழ்நிறத்த காடமது- பெருமை பொருந்திய அறுகினிதழ்போலும் நிறத்தையுடைய காடமானது, சாடு அரிய சகுணமெனச் சதோடமெனச் சாதியினால் இருவேறு ஆகும்-கெடுதலில்லாத சகுணம் எனவும் சதோடம் எனவும் சாதியினால் இரண்டு வகைப்படும், அவை இரண்டில்- அவ்விரண்டினில், பீடுபெறு காடமொடும் உல்லசிதம் என பேசலம் என பித்தகம் என முத்தம் என- பெருமை பொருந்திய காடமொடு உல்லசிதம் எனவும் பேசலம் எனவும். (66)

புல்லரிய பிதுகமென விவையாறிற் காடமது புல்லின் வண்ணம் உல்லசித மெலிதாகும் பேசலமே குளஞ்செநெலொண் டரளம் போலும் அல்லடரும் பித்தகமே பசுங்கிளியின் சிறைநிறத்த தாகு முத்தங் குல்லைநிறம் பிதுகமரை யிலையினிறஞ் சதோடத்தின் குணனைந் தாகும்.

புல் அரிய பிதுகம்- அடைதற்கரிய பிதுகம் எனவும், சகுணம் ஆறாம்-சகுணம் ஆறு வகைப்படும், இவை ஆறில்- இவ்வாறனுள், காடமது புல்லின் வண்ணம் ஆகம் காடமானது புல்லைப் போன்று பசிய நிறமுடையதாம், உல்ல சிதம் மெலிது ஆம்- உல்ல சிதம் மென்மைத் தன்மையுடையதாம், பேசலம் குளச் செந்நெல் ஒண்தரளம் போலும்-பேசலமானது குளநீரால் விளையும் செந்நெற் பயிரிற்றோன்றிய ஒள்ளிய முத்துப் போலும் பசிய நிறத்தினையுடையதாம், அல் அடரும் பித்தகமே பசுங்கிளியின் சிறை நிறைத்தது ஆகும் இருளை ஓட்டும் பித்தகமானது பசிய சிறையின் நிறத்தினையுடையதாம், நிறம்-(முத்தமானது துளவத்தினிறத்தினையுடையதாம், பிதுகம் மரை இலையின் நிறம்- பிதுகமானது தாமரை இலையின் நிறத்தினையுடையதாம், சதோடத்தின் சதோடத்தின் குணன்-குணங்கள். (67)

தோடலே சாஞ்சீதமே துட்டமே தோடமுர்ச் சீதமே வெய்ய தோடலே சத்தினொடு சூழ்மந்த தோடமெனத் தொகுத்த வைந்தில் தோடலே சாஞ்சீதஞ்சம் பிரவிலையா மலரியிலை துட்டநீலத் தோடதாம் புல்லினிறந் தோடமுர்ச் சீதமுளரி தோட லேசம்.

தோடலேசாஞ்சிதமே துட்டமே தோட மூர்ச்சிதமே- தோடலே சாஞ்சிதம் எனவும் துட்டம் எனவும் தோட மூர்ச்சிதம் எனவும், வெய்ய தோடலே சத்தினொடு சூழ் மந்த தோடம் என- வெவ்விய தோடலேசம் எனவும் நீங்காத மந்த தோடம் எனவும், ஐந்து ஆகும்- ஐந்து வகைப்படும், தொகுத்த ஐந்தில் தொகுத்துக் கூறிய சதோடமைந்தினுள், தோடலே சாஞ்சிதம் சம்பிர இலையாம்- தோடலே சாஞ்சிதமானது எலுமிச்சை யிலையின் நிறத்தினையுடையதாம், துட்டம்- துட்டமானது, அலரி இலை- அலரியிலையின் நிறத்தையும், நீலத்தோடது ஆம்- சுருங்குவளையின் இதழ்நிறத்தையும் உடையதாம், தோடமூர்ச்சிதம் புல்லின் நிறம்- தோட மூர்ச்சிதமானது புல்லின் நிறத்தினையுடையதாம், தோடலேசமானது தாமரையிலையின் நிறத்தினையுடையதாம்.

மந்ததோ டங்கலப மயிலிறகி னிறமாமிவ் வகுத்த தோடஞ் சிந்தவா னாதகுண மணியணிவோர் நாற்கருவிச் சேனை வாழ்நாள் உந்தவாழ் வார்வலன்க ணீலமிரண் டரன்கண்டத் தொளிவிட் டோங்கும் இந்திரநீ லந்தான்மா நீலமென வேறிரண்டுண் டிந்த நீலம்.

மந்தோடம் கலபமயில் இறகின் நிறமாம்- மந்ததோடமானது கலாபத்தையுடைய மயிலிறகின் நிறத்தினையுடையதாம், இவ்வகுத்த தோடம் சிந்தகுணம் ஆனாதமணி அணிவோர்- இங்கு வகுத்துக்கூறிய குற்றம் நீங்க (முன்கூறியே) குணத்தினின்றும் நீங்காத மரகதத்தை அணிகின்றவர், நாற்கருவிச் சேனை வாழ்நாள் உந்தவாழ்வார்- நான்கு கருவியாகிய தானையொடும் வாழ்நாளும் பெருக வாழ்வார், வலன்கண் நீலம் இரண்டும்-வலனுடைய இருகண்களாகிய நீலம் இரண்டு உண்டு, இந்த நீலம்- இந்நீலத்தில், அரன் கண்டத்து ஒளிவிட்டு ஓங்கும் இந்திர நீலம்- சிவபெருமான் திருமிடற்றைப்போல் ஒளிவிட்டு விளங்கும் இந்திர நீலம் எனவும், மாநீலம் என- மாநீலம் எனவும், வேறு இரண்டு உண்டு- வேறு இரண்டுவகை உண்டு. முந்தியவிந் திரநீலம் விச்சுவரு பனைமகவான் முடித்த நாளின் நந்தியடு பழிதவிர்ப்பான் புரியுமகப் பரிமகத்தின் நறிய தூமம் உந்தியரும் பரியிமையா நாட்டநுழைந் தளிசேற்றி னொழுகும் பீளை சிந்தியஆற் றிடைப்படுமொன் றிந்திரவில் நீலமெனத் திகழு நீலம்.

முந்திய இந்திர நீலம்- முன்னர்க்கூறிய இந்திர நீலமானது, விச்சுவருபனை மகவான் முடித்த நாளில்- விச்சுவவுருவனை இந்திரன் கொன்ற பொழுது, நந்தி அடு பழி தவிர்ப்பான்-வளர்ந்து வருத்தும் பழியினை நீக்கும் பொருட்டு, புரியும் மகம்-செய்த வேள்வியாகிய, பரி மகத்தின் நறிய தூமம்- புரவி வேள்வியில் எழுந்த நறுமணமுடைய புகையானது, உந்தி அரும் பரி இமையா நாட்டம் நுழைந்து- ஓங்கி அரிய குதிரையின் இமையாத கண்ணுள் நுழைதலால், அளி சேற்றின்- இளகிய சேற்றைப் போல, ஒழுகும் பீளை சிந்திய ஆற்றிடைப்படும்-ஒழுகிய பீளையானது சிதறிய இடத்தினின்றும் தோன்றும், நீலம்-இந்நீலமானது, இந்திரவில் ஒன்று நீலம் எனத் திகழும்- இந்திர வில்லிற் பொருந்திய நீல நிறம் போல விளங்காநிற்கும். (70)

சஞ்சையாம் பகற்கடவுண் மனைவியவன் கனலுடலந் தழுவ லாற்றா அஞ்சுவாள் தன்னிழலைத் தன்னுருவா நிறுவிவன மடைந்து நோற்க விஞ்சையா லறிந்திரவி பின்றொடர மாப்பரியாம் மின்னைத் தானுஞ் செஞ்செவே வயப்பரியாய் மையல்பொறா திந்தியத்தைச் சிந்தி னானே.

சஞ்சை ஆம் பகல் கடவுள் மனைவி- சஞ்சை என்னும் பெயரையுடைய சூரியன் மனைவியானவள், அவன் கனல் உடலம் தழுவல் ஆற்றாது அஞ்சுவாள்- அவனது தழல் வடிவத்தைத் தழுவுதற்குப் பொறாமல் அஞ்சுவாளாகி, தன் நிழலைத் தன் உருவா நிறுவி- தனது உடல் நீழலைத் தனது வடிவாக நிறுத்தி, வனம் அடைந்து நோற்க- காட்டிற் சென்று தவஞ்செய்ய, விஞ்சையால் இரவி அறிந்து (அதனை) ஞானத்தாற் சூரியன் உணர்ந்து, பின்தொடர- பின்தொடர்ந்து செல்ல, மாப்பரி ஆம் மின்னை- (அப்பொழுது) பெருமை பொருந்திய பெண் குதிரை வடிவாகி (ஓடிய) மனைவியை, தானும் செஞ்செவே வயப் பரியாய்- அச்சூரியனும் செவ்வனே அமைந்த ஆண் குதிரை வடிவாய் (ப்பின் சென்று), மையல் பொறாது இந்தியத்தைச் சிந்தினான்- காமம் பொறுக்கலாற்றாது இந்திரியத்தைச் சிந்தினான். அவைசீதறும் புலந்தோன்று நீலமா நீலமிவை அணிவோர் வானோர் நவையறுசீர் மானவரிந் நகைநீலஞ் சாதியினால் நால்வே றந்தக் கவலரிய வெள்ளைசீவப் பெரிபொன்மை கலந்திருக்கிற் கரிதாய் முற்றுந் தவலரிதா யிருக்கிலிரு பிறப்பாளர் முதன்முதல்நாற் சாதிக் காகும்.

அவை சிதறும் புலம் தோன்றும் நீலம் மாநீலம்- அவ்விந்திரியங்கள் சிந்திய இடங்களிற் றோன்றும் நீலம் மாநீலமாகும், இவை அணிவோர் வானோர் நவை அறுசீர்மானவர்- இம்மணிகளை அணிபவர் தேவர்களும் குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய மக்களுமாவர், இ நகை நீலம் சாதியினால் நால்வேறு-இவ்வொளியுள்ள மாநீலமானது சாதியினால் நான்கு வகையாகும், அந்தக் கவல் அரிய வெள்ளை சிவப்பு எரி பொன்மை கலந்திருக்கில்- (பிறிதொன்று) பற்றுதலில்லாத அந்த வெண்மையும் சிவப்பும் விளங்கும் பொன்மையும் கலந்திருக்கினும், கரிதாய் முற்றும் தவல் அரிதாய் இருக்கில்-முற்றும் கரியதாய்க் கெடுதலில்லாததாய் இருக்கினும், இரு பிறப்பாளர் முதல்- அந்தணர் முதல், முதல் நால்சாதிக்கு ஆகும்- முதன்மையையுடைய நான்கு வருணத்திற்கும் உரிய தாகும்.

இலங்கொளிய விந்நீல மெய்ப்படுப்போர் மங்கலம்சேர்ந் திருப்பா ரேனை அலங்குகதிர் நீலத்திற் பெருவிலையா யிரப்பத்தின் அளவைத் தாகித் துலங்குவதுஆன் பால்கடத்தின் ஊறுகுணச் சிறப்படைந்து தோற்றுஞ் சோதி கலங்குகட வுடைவைப்பில் அரிதிந்த இந்திரன்பேர்க் கரிய நீலம்.

ஒளியினையுடைய நீலம்- விளங்குகின்ற ஒளிய இலங்கு சேர்ந்து மெய்ப்படுப்போர் மங்கலம் மணிகளை, இந்நீல நலங்களெய்தியிருப்பார், அணிகின்றவர்கள் இருப்பார்-ஆயிரப்பத்தின் பெருவிலை நீலத்தின் கதிர் அலங்கு ஒளியினையுடைய மற்றை விளங்காநின்ற அளவைத்து

மா நீலத்தினும் பதினாயிர மடங்காகிய பெரிய விலையினை உடையதாகி, துலங்குவது- விளங்குவதாகிய, இந்த இந்திரன் பேர்க்கரிய நீலம்- இந்த இந்திரநீலம், ஆன்பால் கடத்தின்- ஆனின்பால் நிறைந்த குடத்தில் இட்டால், நூறு குணம் சிறப்பு அடைந்து சோதி தோற்றும்- (அப்பால் நிறத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி) நூறு மடங்கு தன் குணம் மேம்பட்டு ஒளி தோன்றச் செய்யும், கலங்கு கடல் உடைவைப்பில் அரிது- (இ. .து) ஒலிக்கின்ற கடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகில் அரியதாகும்.

மைந்துறுசெம் மணிமுத்து வாள்வயிரம் பச்சையொளி வழங்கு நீலம் ஐந்திவைமேற் கோமேத முதற்பவள மீறாக வறைந்த நான்கும் நந்தொளிய வேனுமவை சிறுவேட்கை பயப்பவழ னகுசெங் குஞ்சி வெந்தறுகண் வலன்நிணங்கள் சிதறுமிடைப் படுவனகோ மேத மென்ப.

மைந்து உறு செம்மணி முத்து வாள் வயிரம் பச்சை ஒளிவழங்கும் நீலம் ஐந்து இவைமேல்- வன்மை மிக்க மாணிக்கமும் முத்தும் ஒளி பொருந்திய வயிரமும் மரகதமும் ஒளியைக் கொடுக்கும் நீலமும் ஆகிய இவ்வைந்தின் மேல், கோமேத முதல் பவளம் ஈறாக அறைந்த நான்கும்- கோமேதகம் முதலாகப் பவளம் இறுதியாகக் கூறிய நான்கு மணிகளும், நந்து ஒளியவேனும்-மிக்க ஒளியினையுடையவேனும், அவை- அம்மணிகள், சிறுவேட்கை பயப்ப- சிறிய விலையுள்ளன, அழல் நகு செங்குஞ்சி வெந்தறுகண் வலன் நிணங்கள் சிதறுமிடை- நெருப்பைப் போலும் விளங்காநின்ற சிவந்த சிகையையும் கொடிய அஞ்சாமையையும் உடைய வலனுடைய நிணங்கள் சிந்திய இடத்தில், கோமேதம் படுவன என்ப- கோமேதகங்கள் தோன்றுவன என்பர். (74)

உருக்குநறு நெய்த்துள்தேன் துளிநல்லான் புண்ணியநீ ரொத்துச் சேந்து செருக்குபசும் பொன்னிறமும் பெற்றுமெல தாய்த்தூய்தாய்த் திண்ணி தாகி இருக்குமது தரிக்கின்இருட் பாவம்போம் பரிசுத்தி எய்தும் வென்றித் தருக்குவலன் கபம்விழுந்த விடைப்புருட ராகமொளி தழையத் தோன்றும். உருக்கும் நறு நெய்த்துளி- உருக்கிய நறிய நெய்த்துளியும், தேன் துளி- தேன்றுளியும், நல் ஆன் புண்ணியநீர் ஒத்துச் சேந்து- நல்ல பசுவின் கோசலமும் ஆகிய இவற்றை ஒத்துச்சிவந்து, செருக்கு பசும்பொன் நிறமும் பெற்று- உயர்ந்த பசிய பொன்னிறத்தையும் பெற்று, மெலிதாய் தூய்தாய் திண்ணிதாகி- சருச்சரை அகன்றதாய்த் தூயதாய்த் திண்ணிய தாய், இருக்குமது தரிக்கின்- இருக்கின்ற கோமேதகத்தை அணிந்தால், இருட்பாவம் போம்- கருமையாகிய பாவம் நீங்கும், பரிசுத்தி எய்தும் புனிதம் வந்து பொருந்தும், வென்றித் தருக்குவலன் கபம் விழுந்த இடை- வெற்றிச் செருக்கினையுடைய வலனது கபம் விழுந்த விடத்தினின்றும், புருடராகம் ஒளி தழையத் தோன்றும்- புருடராகமணி ஒளிமிகத் தோன்றும். (75)

தாழ்ந்தபிலத் திழந்தெரிபொற் கண்அவுண னுயிக்குடிக்குந் தறுகட் பன்றி போழ்ந்தமுழை வாய்திறந்து திசைசெவிடு படநகைத்துப் பொன்போற் கக்கி வீழ்ந்தகபம் படுதீவிற் படுமுச்சி வட்டமாய் மெலிதாய்ப் பொன்போற் குழ்ந்தொளிவிட் டவிர்தழல்போல் தெளிவெய்தி மனங்கவர்ந்து தோற்றஞ் செய்யும்.

தாழ்ந்த பிலத்து இழிந்த எரிபொற்கண் அவுணன் உயிர்குடிக்கும் ஆழ்ந்த பாதலத்தில் (பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டிக் கொண்டு) சென்றொளித்த இரணியாக்கன் என்னும் அவுணனது உயிரைப் பருகிய, தறுகண் பன்றி போழ்ந்த முழைவாய் திறந்து அஞ்சாமையையுடைய (திருமாலாகிய) பன்றி தனது பிளந்த குகை போன்ற வாயினைத் திறந்து, திசை செவிடுபட நகைத்துக் கக்கி திக்குகள் செவிடாம்படி நகைத்துக் கக்குதலால், பொன்போல் வீழ்ந்த கபம் படு தீவில்படும் பொன்னைப்போற் சிதறி வீழ்ந்த கபம் பொருந்திய தீவிலும் உண்டாகும், உச்சி வட்டமாய் மெலிதாய் (அது) உச்சியில் வட்ட வடிவாய் மென்மையுடையதாய், பொன்போல் அவிர் தழல்போல் சூழ்ந்து ஒளி விட்டு பொன்போலும் விளங்கும் தீப்போலும் சுற்றிலும் ஒளிவீசி, தெளிவு எய்தி மனங்கவர்ந்து தோற்றஞ் செய்யும் தெளிவு பொருந்திக் கண்டோர் மனத்தைக் கவர்ந்து போலியும். (76)

இந்தமணி பாரியாத் திரகிரியின் கொடுமுடியாய் இலங்கும் தெய்வ மந்தரமால் வரைப்புறஞ்சூழ் மேகலையாம் அயனிந்த மணியி னாலே அந்தரநா டவனகரு மரசிருப்பு மண்டபமு மமைத்தான் இந்தச் சந்தமணி தரிப்பவரே தரியார்வெந் நிடவாகை தரிக்க வல்லார். இந்தமணி பாரி யாத்திர கிரியின் கொடு முடியாய் இலங்கும்இந்த மணியானது பாரியாத்திர மலையின் சிகரமாய் விளங்கும், தெய்வ மந்தர மால்வரைப் புறம்சூழ் மேகலையாம்தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெரிய மந்தரமலையின் புறத்திற் குழ்ந்த மேகலையாகவும் விளங்கும், மயன் இந்த மணியினாலேதெய்வத் தச்சன் இந்த மணியினாலே, அந்தர நாடவன் நகரும் அரசு இருப்பு மண்டபமும் அமைத்தான்- தேவேந்திரனது நகரத்தையும் அவன் அரசு வீற்றிருக்கும் மண்டபத்தையும் ஆக்கினான், இந்தச் சந்தமணி தரிப்பவரே- இந்த அழகிய புருடராக மணியை அணிபவரே, தரியார் வெந் இட வாகை தரிக்க வல்லார்- பகைவர் புறங்கொடுக்க வெற்றிமாலை தரிக்க வல்லராவர்.

வலன்மயிராம் வயிடுயம் இளாவிருத கண்டத்தில் வந்து தோன்றிப் பலர்புகழுங் கோரக்க மகதஞ்சிங் களமலயம் பார சீகம் இலகுதிரி கூடாதி தேயங்கள் பிறதீப மெங்குந் தோற்றும் அடைகடலும் படுமிறுதிக் காரிடிக்கும் போதுநிற மதற்கியா தென்னில்.

வலன் மயிராம் வயிடுயம் இளாவிருத கண்டத்தில் வந்து தோன்றி- வலன் மயிராகிய வயிடூரியமானது இளாவிருத கண்டத்தில் தோன்றி, பலர் புகழும் கோரக்கம் மகதம் சிங்களம் மலயம் பாரசீகம்- பலரும் புகழுகின்ற கோரக்கத்திலும் மகதத்திலும் சிங்களத்திலும் பொதியின் மலையிலும் பாரசீகத்திலும், இலகு திரிகூடாதி தேயங்கள்- விளங்கா நின்ற திரிகூடம் முதலான தேயங்களிலும், பிற தீபம் எங்கும்- வேறு தீவுகளனைத்திலும், தோற்றும்- உண்டாகும், அலைகடலும் இறுதிக்கார் இடிக்கும்போதும் படும்- அலைகின்ற கடலிலும் ஊழிக்காலத்தில் முகில் இடிக்கும் பொழுதிலும் தோன்றும், அதற்கு நிறம்யாது என்னில்- அம்மணிக்கு ஒளியாதென்றால்.

(78)

கழையிலைகார் மயிலெருத்தம் வெருகின்கண் நிறத்ததாய்க் கனத்த தாகி விழைவுதரு தெளிதாகித் திண்ணிதாய் மெலிதாகி விளங்கும் ஈதில் அழகுபெற வலமிடமேல் கீழொளிவிட் டனமுறையே அறவோ ராதித் தழைவுறுநாற் சாதிகளாம் தினமிதனைப் பூசித்துத் தரிக்க சான்றோர். கழை இலை கார் மயில் எருத்தம் வெருகின்கண் நிறத்ததாய்முங்கில் இலையும் கரிய மயிலின் கழுத்தும் பூனையின்
கண்ணுமாகிய இவற்றின் நிறத்தினை உடையதாய், கனத்தது ஆகிகனமுடையதாய், விழைவுதரு தெளிதாகி- விருப்பத்தைத் தரும்
தெளிவுள்ளதாகி, திண்ணிது ஆய்- திண்மையுடையதாய், மெலிதாகி
விளங்கும்- மென்மைத்தன்மையுடையதாய் விளங்கா நிற்கும், ஈதில்இம்மணியில், வலம் இடம்மேல் கீழ் ஒளி விட்டன- வலத்தினும்
இடத்தினும் மேலும் கீழும் ஒளி வீசுவன, முறையே- முறையாக,
அறவோர் ஆதி- அந்தணர் முதலான, தழைவு உறுநால் சாதிகளாம்செழிப்பினையுடைய நான்கு வருணங்களாம், சான்றோர் இதனைத்
தினம் பூசித்து தரிக்க- அறிவுடையோர் நாளும் இம்மணியைப்
பூசித்து அணியக் கடவர்.

வலத்தவுணன் தசைவீழ்ந்த வழிப்படுதுப்பு அயன்சந்தி வடிவ மாத்தென் புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவனுடன்மா சிழிபுலத்தும் புயல்போல் வண்ணன் வலத்தமது கைடவரைக் குறைகுருதி வழிநிலத்தும் மகவான் வெற்பின் குலத்தையிற கரிசோரி சிதறிடத்தும் வந்துகுடி கொண்டு தோன்றும்.

வலத்தவுணன் தசைவீழ்ந்த வழிப்படு துப்பு- வலனென்னும் அவுணனது தசைவீழ்ந்த இடத்துத் தோன்றிய பவளம், அயன் சந்தி வடிவமா தென் புலத்தவரை விதிக்கு மிடத்து- பிரமன் சந்திக்கால வடிவமாக விருந்து தென்புலத்தவரைப் படைக்கும் பொழுது, அவன் உடல் மாசு இழி புலத்தும்- அவனது உடலின் அழுக்கு வீழ்ந்த இடத்திலும், புயல் போல் வண்ணன்- முகில்போலும் நிறத்தினையுடைய திருமால், வலத்த மது கைடவரைக்குறை குருதி வழி நிலத்தும்- வலியினையுடைய மதுகைடவர்களைச் சேதித்த குருதி ஒழுகிய இடத்திலும், மகவான்- இந்திரன், வெற்பின் குலத்தை இறகு அரிசோரி சிதறு இடத்தும்- மலையின் கூட்டத்தைச் சிறகு அரிந்த குருதி சிதறிய இடத்திலும், வந்து குடி கொண்டு வோங்கும். (80)

அவ்வழியிற் படுபவள முருக்கம்பூப் பசுங்கிளிழுக் கலர்ந்த செவ்விச் செவ்வரத்த மலர்கொவ்வைக் கனிபோலுங் குணங்குற்றந் திருகிக் கோடல் எவ்வமுறப் புழுவரித்தன் முகமொடிதல் பெரும்பாலு மிப்பூ ணேந்தல் பெய்வளையார் தமக்கேயாந் தரிக்கின்மகப் பேறுமுதற் பேறுண் டாகும்.

அவ்விடங்களிற்றோன்றிய பவளத்தினது நிறமானது, முருக்கம்பூ பசுங்கிளி மூக்கு அலர்ந்த செவ்வி செவ்வரத்தமலர் கொவ்வைக் கனிபோலும் முருக்க மலரையும் பசியகிளியின் மூக்கையும் மலர்ந்த பருவத்தையுடைய செவ்வரத்த மலரையும் கொவ்வைக் கனியையும் ஒக்கும், திருகிக்கோடல் எவ்வம் உறப் புழு அரித்தல் முகம் ஒடிதல் குற்றம் திருகிக் கோணுதலும் குற்றம் பொருந்தப் புழு அரித்தலும் முகமொடிதலும் (அதற்குரிய) குற்றங்களாகும், இ பூண் ஏந்தல் பெரும்பாலும் பெய்வளையார் தமக்கே ஆம்- இப் பவளங்களைத் தரித்தல் பெரும்பாலும் வளையலையணிந்த மகளிருக்கே உரியதாகும், தரிக்கின்- அவர்கள் அணிந்தால், மகப்பேறு முதல்பேறு உண்டாகும்- மக்கட்பேறு முதலாகிய பயன்கள் உண்டாகும்.

இரவியெதிர் எரியிறைக்குங் கல்லுமதி யெதிர்செழுநீ ரிறைக்குங் கல்லும் உரையிடுமொன் பதினொன்றி னுட்கிடையாய்க் கிடக்குமென ஒன்பான் வேறு மரபுரைத்து வணிகரே றாகியவா னவரேறு வடபால் நோக்கிப் பரவியிருந் தருச்சித்தும் அணிகைக்கொண் டெதிர்மதுரைப் பரனை நோக்கா.

இரவி எதிர் எரி இறைக்கும் கல்லும் சூரியன் முன் தீயை உமிழும் சூரிய காந்தக்கல்லும், மதி எதிர் செழுநீர் இறைக்கும் கல்லும்-சந்திரன் முன் தண்ணிய நீரைச்சிந்தும் சந்திர காந்தக்கல்லும், உரையிடும் ஒன்பதில் ஒன்றில் உட்கிடையாய்க் கிடக்கும் என- முன் கூறிய ஒன்பது மணிகளுள் ஒன்றின் உட்கிடையாக அடங்கியிருக்கு மென்று, ஒன்பான் வேறு மரபு உரைத்து- நவமணிகளின் வெவ்வேறாகிய தன்மையைக்கூறி, வணிகர் ஏறு வணிகர் சிங்கமாக வந்த வானவர் வானவர் ஏறு-சிங்கமாகிய இறைவன், வடபால் நோக்கி இருந்து பரவி அருச்சித்து-நோக்கியிருந்து துதித்துப் பூசித்து, மணி கைக்கொண்டு நோக்கா-மதுரைப்பரனை எதிர் மணிகளைக் கையில் மதுரைச் சொக்கலிங்க மூர்த்தியை எதிரே பார்த்து. (82)

அஞ்சலிசெய்து அகநோக்கால் இக்குமரற் களவிறந்த ஆயுள் செல்வம் விஞ்சுகஎன் றளித்தருள விறைமகனும் விண்ணிழிந்த விமான நோக்கிச் செஞ்சரணம் பணிந்திருகைத் தாமரையும் விரித்துஏற்றான் செல்வ நாய்கர் மஞ்சனையும் புடைநின்ற அமைச்சரையும் நோக்கிமுக மலர்ந்து சொல்வார்.

அஞ்சலி செய்து அகநோக்கால் இ குமரற்கு அளவு இறந்த ஆயுள் செல்வம் விஞ்சுக என்று அளித்தருள- அஞ்சலித்துத் திருவுளக்குறிப்போடு இவ்வரசிளங் குமரனுக்கு அளவற்ற வாழ்நாளும் செல்வமும் ஓங்குக என்று கூறிக் கொடுத்தருள, இறை மகனும்- அரசகுமாரனும், விண் இழிந்த விமானம் நோக்கி- வானுலகினின்றும் இறங்கிய விமானத்தைப் பார்த்து, செஞ்சரணம் பணிந்து- சொக்கலிங்க மூர்த்தியின் சிவந்த திருவடிகளை வணங்கி, இருகைத் தாமரையும் விரித்து ஏற்றான்- தாமரை மலர்போலும் இரண்டு கைகளையும் விரித்து வாங்கினான், செல்வ நாய்கர்- (அப்பொழுது) செல்வத்தையுடைய வணிகராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், மஞ்சனையும் புடை நின்ற அமைச்சரையும் நோக்கி- அந்தப் புதல்வனையும் அருகில் நின்ற மந்திரிகளையும் நோக்கி, முக மலர்ந்து சொல்வார்முகமலர்ச்சியுடன் சொல்வாராய்.

இம்மணியா லிழைத்துநவ முடிசூட்டி இச்சிங்க விளவே றன்ன செம்மல்தனை அபிடேக பாண்டியனென் றியம்புமெனச் செம்பொன் தூக்கிக் கைம்மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வருவார்முன் கருணை நாட்டம் அம்மகன்மேல் நிரப்பிடுள நகையரும்பி நின்றாரை அங்குக் காணார்.

இ மணியால் இழைத்து நவமுடி சூட்டி- இந்த மணிகளைக் கொண்டு புதிய மகுடஞ்செய்து சூட்டி, இ சிங்க இள ஏறு அன்ன செம்மல்தனை- இவ்விளமையையுடைய ஆண் சிங்கம் போன்ற இறை மகனை, அபிடேக பாண்டியன் என்று இயம்பும் என- அபிடேக பாண்டியனென்று பெயரிட்டழையும் என்று சொல்ல, செம்பொன் தூக்கி- செம் பொன்னைத் துலையால் தூக்கி, கைம் மறி இல் வணிகருக்கு விலை கொடுப்பான் வருவார் - கையின்கண் மானைக்கரந்து வந்த வணிகருக்கு விலை கொடுப்பதற்கு வருகின்ற அமைச்சர்கள், முன்- முன்பு, அ மகன்மேல் கருணை நாட்டம் நிரப்பி- அவ்வரச குமரன்மேல் அருள் நோக்கினை மிகச் செலுத்தி, இளநகை அரும்பி நின்றாரை- புன்னகை அரும்பி நின்ற வணிகேசரை, அங்கு காணார்- அவ்விடத்திற் காணாதவராயினர். (84)

ஓருருவாய் நேர்நின்ற வணிகேசர் விடையின்மேல் உமையா ளோடும் ஈருருவாய் முக்கண்ணு நாற்கரமும் அஞ்சமர ரீறவா வாறு காருருவாய் எழுமிடறும் காட்டித்தங் கோயில்புகக் கண்டா ரின்று பாருருவாய் நின்றவணி கேசரிவ ரெனவேபின் பற்றிப் போவார்.

ஓர் உருவாய் நேர் நின்ற வணிகேசர்- ஓர் உருவாகி நேரே நின்ற வணிகர் பெருமான், விடையின் மேல் உமையாளோடும் ஈர் உருவாய்- இடபவூர்தியின் மேல் உமைப்பிராட்டியோடும் இரண்டு திருவுருவமாய், முக் கண்ணும் நால் கரமும்- மூன்று கண்களையும் நான்கு கைகளையும், அஞ்சு அமரர் இறவாவாறு- அஞ்சிய தேவர்கள் இறவாத வண்ணம், கார் உருவாய் எழுமிடறும்- கரியவுருவாய் எழுந்த திருமிடற்றினையும், காட்டி- தோன்றச் செய்து, தம் கோயில் புகக்கண்டார்- தமது திருக் கோயிலுட் போதலைக் கண்டவர்கள், இன்று பார் உருவாய் நின்ற வணிகேசர் இவரே என- இன்று பாரின் கண் வணிகர் தலைவர் வடிவினராய் நின்றவர் இவரே என்று, பின் பற்றிப்போவார்- பின்றொடர்ந்து சென்றனர். (85)

தேன்செய்த கொன்றைநெடுஞ் சடையார்முன் தாழ்ந்தெழுந்து செங்கை கூப்பி யான்செய்யுங் கைம்மாறாய் எம்பிராற் கொன்றுண்டோ யானும் என்னது ஊன்செயுட லும்பொருளு முயிருமெனின் அவையாவு முனவே ஐயா வான்செய்யு நன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யுங்கைம் மாறுண் டேயோ. தேன் செய்த கொன்றை நெடுஞ் சடையார் முன் தேன் பொருந்திய கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த நீண்ட சடையையுடைய சொக்கலிங்கக் கடவுளின் திருமுன், தாழ்ந்து எழுந்து செங்கைகப்பிவீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து சிவந்த கைகளைத் தலைமேற் குவித்து, எம்பிராற்கு- எம் பெருமானாகிய நினக்கு, யான் செய்யும் கைம்மாறாய் ஒன்று உண்டோ- அடியேனாற் செய்யப்படும் எதிருதவியாக ஒன்றுண்டோ, யானும் என்னது ஊன் செய் உடலும் பொருளும் உயிரும் எனின் யானும் என்னுடைய தசையமைந்த உடலும் பொருளும் ஆவியும் என்றால், ஐயா அவையாவும் உனவே- ஐயனே அவை முற்றும் உன்னுடையனவே, வான் செய்யும் நன்றிக்கு- முகில்செய்த உதவிக்கு, வையகத்தோர் செய்யும் கைம்மாறு உண்டோ- நிலவுலகத்தார் செய்கின்ற கைம்மாறு உண்டோ இல்லை யென்றபடி). (86)

என்னாமுன் வழுத்தலுறும் விறல்மாறன் கோக்கொழுந்தை இகல்வேல் விந்தை மன்னாகு மிவற்குமன வாக்கிறந்த பூரணமாம் மதுரை நாதன் பொன்னாரு மணிமகுடஞ் சூடமணி நல்குதலாற் புவிய னேகம் பன்னாளு முறையுரியத் தக்கதென வாழ்த்தினார் பல்சான் றோரும்.

என்னா முன் வழுத்தல் உறும் விறல்மாறன் கோக்கொழுந்தை-என்றிங்ஙனமாகத் துதிக்கும் வெற்றியையுடைய வீர பாண்டியன் புதல்வனை, பல் சான்றோரும் பல அறிவுநிறைந்த பெரியாரும், இகல்வேல் விந்தைமான் ஆகும் இவற்கு- போருக்குரிய வேற்படை ஏந்திய வீரமகளின் தலைவனாகிய இவ்வழுதிக்கு, மனம் வாக்கு இறந்த பூரணம் ஆம்மதுரை நாதன் உள்ளத்தையும் உரையையும் கடந்த முழு நிறைவாகிய மதுரை நாயகனாகிய சொக்கலிங்கப் பெருமான், பொன் ஆரும் மணிமகுடம் சூட- அழகு பொருந்திய மணி முடியினைச் சூடுதற்கு, மணிநல்குதலால் மணிகளை அளித்தருளினமையால், புவி அனேகம் உலக முழுதும், பல் நாளும் எக்காலமும், முறை புரியத் தக்கது என வாழ்த்தினார்- (இவனால்) ஆட்சி செயத்தக்கது என்று வாழ்த்தினார்கள்.

ஏத்திவலங் கொண்டிருநான்கு இபந்தழுவப் பெற்றுஓங்கி யிருக்கு மட்ட மூர்த்திவிடை யருள்பெற்று மூவாநன் மறையாசி முனிவர் கூறப்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பார்த்திவன்றன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தான் இறைமணிப்பண் பாயும் கேள்விச் சாத்திரரு மந்திரரு மணிநோக்கி வியப்படைந்தார் சங்கை கூர்ந்தார்.

பார்த்திவன்- அரச குமாரன், ஏத்தி வலம் கொண்டு- துதித்து வலம் வந்து, இருநான்கு இபம் தழுவப்பெற்று ஓங்கி இருக்கும் அட்டமூர்த்தி- எட்டுயானைகளாற் சுமக்கப் பெற்று வீற்றிருக்கும் அட்டமூர்த்தியாகிய சொக்கலிங்கப் பெருமானின், விடை அருள்பெற்று- அருள் விடை பெற்று, மூவா நல்மறை முனிவர் ஆசி கூற- அழியாத சிறந்த மறைகளை உணர்ந்த அந்தணர்கள் வாழ்த்துக் கூற, தன் பொலன்மாட மனை புகுந்தான்- தனது பொன்னாலாகிய மேன்மாடத்தையுடைய கோயிலிற் புகுந்தான், நிறைமணிப் பண்பு ஆயும் கேள்விச் சாத்திரரும்- இலக்கணம் நிரம்பிய மணிகளின் குணங்களை ஆராயும் நூற்கேள்வி வல்லுநரும், மந்திரரும்- அமைச்சரும், மணிநோக்கி வியப்பு அடைந்தார்- மணிகளைப் பார்த்து வியப்புற்று, சங்கை கூர்ந்தார்-ஐயங்கொண்டவர்களாய்.

வேறு

வேளென வந்த நாய்கர் சுந்தர விடங்க ரானால் நாள்களுங் கோளும் பற்றி நவமணி யாக்கி னாரோ தாள்களுந் தோளு மார்புந் தரித்தநீள் நாகம் ஈன்ற வாள்விடு மணியோ வீந்தார் யாதென மதிக்கற் பாலேம்.

வேள் என வந்த நாய்கர் சுந்தர விடங்கர் ஆனால்- முருகவேளைப் போல வந்த வணிகர் சோமசுந்தரக் கடவுளானால் (அவர்), நாள்களும் கோளும் பற்றி நவமணி ஆக்கினாரோ- நாள் மீன்களையும் கோள்களையும் பிடித்து நவமணிகளாகச் செய்து நல்கியருளினாரோ(அன்றி), தாள்களும் தோளும் மார்பும் தரித்த-திருவடிகளிலும் திருத்தோள்களிலும் மார்பிலும் அணிந்த, நீள் நாகம் ஈன்றவாள் விடும் மணி ஈந்தாரோ- நீண்ட பாம்புகள் கான்ற ஒளி வீசும் மணிகளைத் தந்தருளினாரோ, யாது என மதிக்கற் பாலேம்- யாதென்று கருதும் பகுதியையுடையேம்.

(89)

இந்திரக் கடவுள் நாட்டும் இம்மணி அரிய வென்னா மந்திரக் கிழவர் நல்கி மயனினு மாண்ட கேள்வித் தந்திரக் கனகக் கொல்லர்க் குவப்பன ததும்ப வீசிச் செந்திரு மார்பி னாற்குத் திருமணி மகுடஞ் செய்தார். இந்திரக் கடவுள் நாட்டும் இம்மணி அரிய என்னா- இந்திரனது உலகத்திலும் இம் மணிகள் கிடைத்தற்கரிய என்று வியந்து, மந்திரக் கிழவர்- சூழ்ச்சிக்குரிய அமைச்சர், மயனினும் மாண்ட கேள்வித் தந்திரக் கனகக் கொல்லர்க்கு உவப்பன ததும்ப வீசி-மயனைக் காட்டிலும் மாட்சிமையுடைய சிற்பநூலில் வல்ல பொற்கொல்லருக்கும் அவர் உவப்பனவாய பல வரிசைகளை நிறைய அளித்து, நல்கி- (அம் மணிகளைக்) கொடுத்து, செந்திரு மார்பினாற்குத் திருமணி மகுடம் செய்தார்- சிவந்த திருமகள் தங்கும் மார்பினையுடைய அரச குமாரனுக்குத் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மணிகளமுத்திய முடியினைச் செய்வித்தனர். (90)

மங்கல மரபான் மாலை மணிமுடி சூட்டி நாமஞ் செங்கணே றுயர்த்த நாய்கர் செப்பிய முறையால் வேத புங்கவர் இசைப்ப வீதி வலஞ்செய்து புனிதன் பாத பங்கய மிறைஞ்சி வேந்தன் பன்மணிக் கோயி லெய்தா.

மங்கல மரபால்- மங்கல முறைமையால், மாலை மணிமுடிசூட்டிமாலையை அணிந்த மணிமகுடத்தை அணிவித்து, செங்கண் ஏறு உயர்த்த நாய்கர் செப்பிய முறையால்- சிவந்த கண்ணையுடைய இடபத்தைக் கொடியாக உயர்த்திய வணிகர் கூறிய முறைப்படி, வேதபுங்கவர் நாமம் இசைப்ப- மறைகளை உணர்ந்த அந்தணர் அபிடேக பாண்டியனென்று பெயர் கூற, வேந்தன்- அவ்வரசன், வீதிவலம் செய்து- வீதியை வலம் வந்து, புனிதன் பாத பங்கயம் இறைஞ்சி- தூயனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவடித் தாமரைகளை வணங்கி, பல்மணிக் கோயில் எய்தா-பல மணிகளமுத்திய அரண்மனையிற் சென்று.

போர்மகட் குறையு ளான புயத்துஅபி டேகத் தென்னன் தேர்முதற் கருவித் தானைத் தெவ்வர்நீண் முடியெ லாம்தன் வார்கழற் கமலஞ் சூட மனுமுறை பைங்கூழ் காக்கும் காரெனக் கருணை பெய்து வையகம் காக்கு நாளில்.

போர்மகட்கு உறையுள் ஆன புயத்து அபிடேகத் தென்னன்-போருக்குரிய வீரமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய தோளையுடைய அபிடேக பாண்டியன், தேர்முதல் கருவித்தானைத் தெவ்வர் நீள் முடி எலாம்- தேர் முதலிய கருவியாகிய படையினையுடைய பகைவருடைய நீண்ட முடிகள் அனைத்தும், தன்வார் கழல் கமலம் சூட- தனது நெடிய வீரகண்டையையணிந்த அடியாகிய தாமரை மலரைச் சூட, மனுமுறை- மனுநூல் வழியே, பைங்கூழ் காக்கும் கார் என- (மழை பொழிந்து) பயிரை ஓம்பும் முகில்போல, கருணைபெய்து- கருணை சொரிந்து, வையகம் காக்கும் நாளில்- உலகத்தைப் புரக்கும் நாளிலே. (92)

எழுசீரடியாசீரியவிருத்தம்

தந்தைதன் காமக் கிழத்திய ரீன்ற தனயராய்த் தனக்குமுன் னவராய் முந்தைநா ளரசன் பொன்னறை முரித்து முடிமுதற் பொருள்கவர்ந் துட்குஞ் சிந்தைய ராகி மறுபுலத் தொளித்த தெவ்வரைச் சிலர்கொடு விடுப்ப வந்தவர் கவர்ந்த தனமெலா மீள வாங்கினான் ஈர்ங்கதிர் மருமான்.

தந்தை தன் காமக்கிழத்தியர் ஈன்ற தனயராய்- தன் தந்தையின் காமக்கிழத்தியர் பெற்ற புதல்வராய், தனக்கு முன்னவராய்-தனக்கு மூத்தவர்களாய், முந்தை நாள் அரசன் பொன் அறை முரித்து- முன்னொரு நாளில் மன்னனது கருவூலத்தின் தாழை முரித்து, முடி முதல் பொருள் கவர்ந்து- முடி முதலிய பொருள்களை வெளவி, உட்கும் சிந்தையராகி- (அதனால்) அஞ்சிய சிந்தையையுடையராய், மறு புலத்து ஒளித்த தெவ்வரை- வேற்றூரிற் புகுந்து ஒளித்த பகைவரை, சிலர் கொடுவிடுப்ப- சிலர் பிடித்துக் கொண்டு வந்து விடுவிக்க, வந்தவர் கவர்ந்த தனம் எலாம்- வந்தவராகிய அன்னோர் கவர்ந்த பொருளனைத்தையும், மீளவாங்கினான் ஈர்ங்கதிர் மருமான்- திரும்பவும் வாங்கினான் குளிர்ந்த ஒளியையுடைய திங்களின் மரபில் வந்தவனாகிய அபிடேக பாண்டியன். (93)

> மணிக்கம் விற்ற படலம் முற்றிற்று. ஆகச்செய்யுள்- 1286

வருணன் விட்டகடலை வற்றச்செய்த படலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

காழ்கெழு கண்டத் தண்ணல் கௌரியன் மகுடஞ்சூட வீழ்கதிர் மணிக வீந்த வியப்பிது விடையோன் சென்னி வாழ்கரு முகிலைப் போக்கி மதுரைமேல் வருணன் விட்ட ஆழ்கடல் வறப்பக் கண்ட வாடலைப் பாடல் செய்வாம்.

காழ்கெழு கண்டத்து அண்ணல்- கருமை பொருந்திய திருமிடற்றினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், கௌரியன் மகுடம் சூட- பாண்டியன் முடிசூட, வீழ் கதிர் மணிகள் ஈந்த வியப்பு இது-விரும்பப்படுகின்ற நவமணிகளை அளித்தருளிய திருவிளையாடல் இது, (இனி), விடையோன் சென்னி வாழ்கரு முகிலைப்போக்கி-இடப வூர்தியையுடைய அப்பெருமான் தம் திருமுடியில் தங்கிய கரிய முகில்களை விடுத்து, மதுரை மேல் வருணன் விட்ட ஆழ்கடல் வறப்பக் கண்ட- மதுரையின் மேல் வருணன் ஏவிய ஆழ்ந்த கடலானது சுவறுமாறு செய்தருளிய, ஆடலைப் பாடல் செய்வாம்- திருவிளையாடலைப் பாடுவோம். (01)

சித்திரை மதியிற் சேர்ந்த சித்திரை நாளில் தென்னன் மைத்திரண் மிடற்று வெள்ளி மன்றுளாற் களவு மாண்ட பத்திமை விதியிற் பண்டம் பற்பல சிறப்ப நல்கிப் புத்தியும் வீடு நல்கும் பூசனை நடத்த லுற்றான்.

தென்னன்- அபிடேக பாண்டியன், சித்திரை மதியில் சேர்ந்த சித்திரை நாளில்- சித்திரைத் திங்களில் வந்த சித்திரை நாளில், மைத்திரள் மிடற்று வெள்ளிமன்றுளாற்கு- கருமை மிடற்றினையுடைய வெள்ளியம்பலவாணனுக்கு, மிக்க அன்பினால், பத்திமை- அளவிறந்த விதியில்-அளவுமாண்ட சிறப்ப பூசைப் நல்கி-நெறிப்படி, பண்டம் பற்பல ஆகம வீடும் அளித்து, புத்தியும் பலவற்றைச் சிறக்க பொருள்கள் நல்கும் பூசனை நடத்தலுற்றான்- போகத்தையும் வீடுபேற்றையும் தொடங்கினான். பூசையை நடாத்தத் அளிக்கும்

நறியநெய் யாதி யார நறுங்குழம் பீறா வாட்டி வெறியகர்ப் புரநீ ராட்டி அற்புத வெள்ளம் பொங்க இறைவனை வியந்து நோக்கி ஏத்துவான் எறிநீர் வையைத் துறைவநீ என்கர்ப் பூர சுந்தர னேயோ வென்றான்.

நறியநெய் ஆதி- நறுமணங் கமழும் நெய் முதலாக, நறும் ஆரக் குழம்பு ஈறா ஆட்டி- நறிய சந்தனக் குழம்பு இறுதியாக உள்ள இவற்றால் அபிடேகித்து, வெறிய கர்ப்புர நீர் ஆட்டி- மிக்க மணத்தினையுடைய கர்ப்புர நீரினால் ஆட்டி, அற்புத வெள்ளம் பொங்க- அன்பின் பெருக்கு மேன்மேலெழ, இறைவனை வியந்து நோக்கி ஏத்துவான்- சோமசுந்தரக் கடவுளை வியப்புடன் தரிசித்துத் துதிப்பவன், எறிநீர் வையைத்துறைவ- அலைவீசும் வையையாற்றின் நீர்த்துறையை யுடைய பெருமானே, நீ என் கர்ப்பூர சுந்தரனோ என்றான்- நீ அடியேனுடைய கர்ப்பூர சுந்தரனோ என்று துதித்தான். (03)

பூசனை புரியும் எல்லைப் பொன்னகர்க் கிறைமை பூண்ட வாசவன் வருடந் தோறும் பூசித்து வருவா னன்ன காசறு மனத்தான் பூசை கழிவுறும் அளவுந் தாழ்த்துத் தேசமை சிறப்பார் பூசை செய்துதன் னாடு புக்கான்.

பூசனை புரியும் எல்லை- இங்ஙனம் பூசைசெய்யும் பொழுது, வருடம் தோறும் பூசித்து வருவான்- ஆண்டுகள் தோறும் (சித்திரைத்திங்களின் சித்திரை நாளில்) பூசித்து வருபவனாகிய, பொன் நகர்க்கு இறைமை பூண்ட வாசவன்-பொன்னுலகத்திற்குத் தலைமைபூண்ட இந்திரனானவன், அன்ன காசு அறுமனத்தான் பூசை கழிவுறும் அளவும் தாழ்த்து- அந்தக் குற்றமற்ற உள்ளத்தினையுடைய பாண்டியனது பூசை முடியும் வரை தாமதித்து (முடிந்தபின்),தேசு அமை சிறப்பு ஆர் பூசை செய்து- விளக்கமமைந்த சிறப்புமிக்க பூசையைச்செய்து முடித்து, தன் நாடு புக்கான்- தனது நாட்டிற்குச் சென்றான். (04)

அன்றுநீர்க் கடவுள் வேள்வி நாயக னவையத் தெய்தி நின்றவன் தன்னோய் தீருஞ் செவ்வியின் நிகழ்ச்சி தோன்றக் குன்றவன் சிறக ரீர்ந்த கொற்றவன் முகத்தை நோக்கி இன்றுநீ சிறிது தேம்பி இருத்தியால் இது என்கொ லென்றான்.

அன்று- அப்பொழுது, நீர்க்கடவுள்- வருணதேவன், வேள்வி நாய்கன் அவையத்து எய்தி நின்றவன்- வேள்வித் தலைவனாகிய இந்திரனது அவையின்கட் சென்று நின்று, தன் நோய் தீரும் செவ்வியின் நிகழ்ச்சி தோன்ற- தனது நோயானது நீங்கும் பருவத்தின் நிகழ்ச்சி கைகூட, குன்றவன் சிறகர் ஈர்ந்த கொற்றவன் முகத்தை நோக்கி- மலைகளின் வலிய சிறைகளை அறுத்த இந்திரன் முகத்தை நோக்கி, இன்று நீ சிறிது தேம்பி இருத்தி- இன்று நீ சற்று வாடியிருக்கின்றாய், இது என் என்றான்- இதற்குக் காரணம் யாது என்று வினவினன். (05)

சீலைப்படு முகிலூர் அண்ணல் செப்புவா னிருள் தீரன்பின் வலைப்படு பெருமா னெம்மான் மதுரைஎன் பிரானை யன்பு தலைப்படு பூசை செய்யத் தாழ்த்ததின்று அதனா லிப்போது அலைப்படச் சீறிதெ னுள்ளம் ஆகுல மடைந்த துண்டால்.

சிலைப்படும் முகில் ஊர் அண்ணல்- வில்லுடன் கூடிய முகிலை ஊர்தியாகக்கொண்டு நடாத்தும் பெருமையினையுடைய இந்திரன், செப்புவான்- சொல்லுவான், இருள் தீர் அன்பின் வலைப்படு பெருமான் எம்மான் மதுரை எம்பிரானை-மயக்கத்தினீங்கிய அன்பாகிய வலையிற்படுகின்ற பெருமானும் எம்மானும் மதுரைப் பிரானுமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, அன்பு தலைப்படு பூசைசெய்ய இன்று தாழ்த்தது- அன்போடு கூடிய பூசனை புரிய இன்று (வழுதியால்) காலந் தாழ்ந்தது, அதனால்- அக் காரணத்தால், இப்போது என் உள்ளம் சிறிது அலைப்பட- இப்பொழுது என் மனம் சிறிது அலைவுற, ஆகுலம் அடைந்தது உண்டு- துன்பமெய்திய துண்டு. (06)

என்னஅவ் இலிங்கந் தான்மா இலிங்கமோ என்று முந்நீர் மன்னவன் வீனவ லோடு மகபதி மொழிவான் முன்புஎன் தன்னரும் பழியும் வேழச் சாபமுந் தொலைத்த தன்றோ அன்னதை அறிந்தி லாய்கொல் என்னநீ ரண்ணல் கூறும்.

என்ன- என்று இந்திரன் கூற, அ இலிங்கம் மா இலிங்கமோ என்று முந்நீர் மன்னவன் வினவலோடும்- அந்தச் சொக்கலிங்கம் (ஏனைய பதிகளின் இலிங்கங்களைவிடச்) சிறந்த இலிங்கமோ என்று கடல் மன்னானாகிய வருணன் கேட்டவளவில், மகபதி மொழிவான்-இந்திரன் கூறுவான், முன்பு- முன்னாளில், அரும் -வ்யியும்-என்னுடைய போக்குதற்கரிய பழியையும், வேழச்சாபமும் தொலைத்தது அன்றோ- வெள்ளை யானையின் போக்கிய தல்லவா, அன்னதை சாபத்தையும் அறிந்திலாய் கொல் என்ன-அச்செய்தியை நீ அறியாயோ என்று செப்ப, நீர் அண்ணல் கூறும்-வருணன் கூறுவான். (07)

அற்றது வாகில் தெய்வ மருத்துவ ராலுந் தீரச் செற்றிட அரிதாய் என்னைத் தெறும்பெரு வயிற்று நோயை வற்றிடு மாறு தீர்க்குங் கொல்என வலாரி ஐயம் உற்றிநீ வினாய தென்என் றுண்ணகை யரும்பிச் சொல்வான்.

அது அற்று ஆகில்- இவ்விலிங்கம் அத்தன்மையையுடைய தானால், தெய்வ மருத்துவராலும் தீரச்செற்றிட அரிதாய்-தேவமருத்துவர்களாலும் முற்றக் கெடுத்தற்கு அரியதாய், என்னைத் தெறும் பெரு வயிற்று நோயை- என்னை வருத்துகின்ற பெரிய வயிற்று நோயை, வற்றிடுமாறு தீர்க்கும் கொல் என- ஒழியும் படி தீர்க்குமோ என்று வினவ, வலாரி- இந்திரனானவன், நீ ஐயம் உற்று வினாயது என் என்று- நீ சந்தேகித்து வினவியது என்னையென்று, உள் நகை அரும்பிச் சொல்வான்- புன்முறுவல் செய்து கூறுவான்.

அரிஅய ராலுந் தீராப் பிறவிநோய் அறுக்க வல்ல பெரியவ னிந்த யாக்கைப் பெரும்பிணி பிறவுந் தீர்த்தற்கு அரியனோ ஐயன் செய்யுந் திருவிளை யாட்டை யின்னே தெரியநீ சோதி என்னத் தெண்கடற் சேர்ப்பன் சொல்வான்.

அரி அயராலும் தீராப் பிறவி நோய் அறுக்கவல்ல பெரியவன்-திருமால் பிரமர்களாலும் நீங்காத பிறவி நோயினைப் போக்கவல்ல பெரியவனாகிய சொக்கலிங்க மூர்த்தி, இந்த யாக்கை பெரும் பிணி பிறவும் தீர்த்தற்கு அரியனோ- இந்த உடலிலுள்ள பெரிய பிணியையும் பிறநோயையும் போக்குதற்கு அரியவனோ, ஐயன் செய்யும் திருவிளையாட்டை இன்னே தெரிய நீ சோதி என்ன-இறைவன் செய்யும் திருவிளையாடலை இப்பொழுதே விளங்க நீ சோதிப்பாய் என்று கூற, தெண்கடல் சேர்ப்பன் சொல்வான்-தெளிந்த கடற்கிறைவனாகிய வருணன் கூறுவான். (09)

கல்லிற கரிந்தோ இங்கு நான்வருங் காலை வேட்டார்க்கு எல்லையில் காம நல்குஞ் சுரபியு மின்பால் சோரப் புல்லிய கன்று மாற்றுப் பட்டவப் போது கண்ட நல்லசோ பனத்த லிந்த நன்மொழி கேட்டே னென்னா.

கல் இறகு அரிந்தோய்- மலைகளின் சிறைகளை அரிந்த இந்திரனே, இங்கு நான் வருங்காலை- இங்கு யான் வரும்பொழுது, வேட்டார்க்கு- விரும்பினாருக்கு, எல்லை இல் காமம் நல்கும் சுரபியும்-அளவிறந்த விரும்பப்பட்ட பொருள்களைக் கொடுக்கும் தேனுவும், இன்பால் சோரப் புல்லிய கன்றும்- இனிய பால் ஒழுக (அதனால்) தழுவப்பட்ட கன்றும், ஆற்றப்பட்ட- வழியில் எதிர்ப்பட்டன, அப்போது கண்ட நல்ல சோபனத்தால்- அப்பொழுது பார்த்த அந்த நல்ல சகுனத்தால், இந்த நல்மொழி கேட்டேன் என்னா-இந்த நல்ல சொல்லைக் கேட்டேனென்று கூறி. (10)

வருணனும் ஏகி வெள்ளி மன்றுடை யடிகள் செய்யும் திருவிளை யாடல் கண்டு வயிற்றுநோய் தீர்ப்பான் எண்ணி முரசதிர் மதுரை முதூர் முற்றுநீ அழித்தி யென்னாக் குரைகடல் தன்னை வல்லே கூவினான் ஏவி னானே.

வருணனும் ஏகி- வருணனானவன் சென்று, வெள்ளி மன்று உடை அடிகள் செய்யும் திருவிளையாடல் கண்டு- வெள்ளியம்பலத்தை யுடைய பெருமான் செய்யும் திருவிளையாடலைப் பார்த்து, வயிற்று நேரய் தீர்ப்பான் எண்ணி- வயிற்று நீர் நோயை நீக்கிக் கொள்ளக் கருதி, குரை கடல் தன்னை வல்லே கூவினான்-ஒலிக்கின்ற கடலை விரைய அழைத்து, முரசு அதிர் மதுரை மூதூர் முற்றும் நீ அழித்தி என்னா ஏவினான்- முரசுகள் ஒலிக்கின்ற தொன்மையுடைய மதுரைப்பதியை முழுதும் நீ அழிப்பாயென்று ஏவினான்.

கொச்சகக்கலிப்பா

கொதித்தெழுந்து தருக்களறக் கொத்தியடுத் தெத்திசையும் அதிர்த்தெறிந்து வரைகளெல்லாம் அகழ்ந்துதிசைப் புறஞ்செல்லப் பிதிர்த்தெறிந்து மாடநிரை பெயர்த்தெறிந்து பிரளயத்தில் உதித்தெழுந்து வருவதென ஓங்குதிரைக் கடல்வருமால்.

ஓங்கு திரைக்கடல்- (அப்பொழுது) உயர்ந்த அவைகளையுடைய கடலானது, கொதித்து எழுந்து- பொங்கி மேலெழுந்து, தருக்கள் அறக் கொத்தி எடுத்து- மரங்கள் முறியக் கல்லி எடுத்து, அதிர்த்து எத்திசையும் எறிந்து- ஆரவாரித்து எல்லாத் திசைகளிலும் வீசியும், வரைகள் எல்லாம் அகழ்ந்து பிதிர்த்து திசைப்புறம் செல்ல எறிந்து- மலைகளை யெல்லாம் தோண்டிப் பொடி செய்து திசைப் புறங்களிற் செல்லுமாறு வீசியும், மாட நிரை பெயர்த்து எறிந்து- மாடவரிசைகளைப் பெயர்த்து வீசியும், பிரளயத்தில் உதித்து எழுந்து வருவதெனவரும்- ஊழிக்காலத்திற் பொங்கி மேலெழுந்து வருவதுபோல வாரா நின்றது. (12)

கந்தமலர்த் தனிக்கடவுள் கற்பத்தும் அழியாத இந்தவளம் பதிக்கிடையூ றெய்தியதுஎம் பதிக்கும்இனி வந்ததெனச் சுந்தரனை வந்திறைஞ்சி வானவருஞ் சிந்தைகலங் கினர்வருணன் செய்தசெயல் தெளியா தார். வானவரும்- தேவர்களும், வருணன் செய்த செயல் தெளியாதார்-வருணன் செய்த சூழ்ச்சியினை அறியாதவர்களாய், கந்த மலர்த் தனிக் கடவுள் கற்பத்தும் அழியாத- மணம் பொருந்திய தாமரை மலரில் இருக்கும் ஒப்பற்ற பிரமனது கற்பித்தினும் அழியாத, இந்த வளம் பதிக்கு இடையூறு எய்தியது- இந்த வளம் பொருந்திய மதுரைக்கும் அழிவு வந்தது, இனி எம்பதிக்கும் வந்தது என- இனி எமது பதிக்கும் அழிவு வந்தது என்று கருதி, சிந்தை கலங்கி வந்து சுந்தரனை இறைஞ்சினர்- மனங் கலங்கி வந்து சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கினார்கள். (13)

சூலமோ டழலேந்துஞ் சொக்கர்திரு விளையாட்டின் சீலமோ நாமிழைத்த தீவினையின் திறமிதுவோ ஆலமோ உலகமெலாம் அழியவரும் பேரூழிக் காலமோ எனக்கலங்கிக் கடிநகரம் பனிப்பெய்த.

இது சூலமோடு அழல் ஏந்தும் சொக்கர் திருவிளையாட்டின் சீலமோ- இந்நிகழ்ச்சி சூலப்படையையும், அங்கியையும் ஏந்திய சொக்கலிங்கப் பெருமானது திருவிளையாட்டின் செய்கையோ, நாம் இழைத்த தீவினையின் திறமோ- (அன்றி) நாம் செய்த தீவினையின் பாகு பாடோ, ஆலமோ- (தேவர்களை அழிக்க வந்த) கொடு விடமோ, உலகம் எலாம் அழியவரும் பேர் ஊழிக் காலமோ- உலக முழுதும் அழியும்படி வரும் பெரிய ஊழிக் காலமோ, என- என்று, கடி நகரம்- காவலையுடைய மதுரை நகரிலுள்ளாரனைவரும், கலங்கி பனிப்பு எய்த- கலக்க மடைந்து நடுக்கமுறா நிற்க. (14)

மண்புதைக்கத் திசைபுதைக்க மயங்கிருள்போல் வருநீத்தம் விண்புதைக்க எழுமாட வியனகரின் புறத்திரவி கண்புதைக்க வருமளவிற் கண்டரச னடுநடுங்கிப் பெண்புதைக்கு மொருபாகப் பிரானடியே சரண்என்னா.

மண் புதைக்கத் திசை புதைக்க மயங்கு இருள் போல் வரு நீத்தம்- மண்ணுலகை மறைக்கவும் திசைகளை மறைக்கவும் மயங்குதற் கேதுவாகிய இருளைப்போல் வருகின்ற கடல் வெள்ளம், விண் புதைக்க எழு மாட வியன் நகரின் புறத்து-விண்ணுலகை மறைக்கு மாறு மேல் ஓங்கிய மாடங்களையுடைய மதுரை நகரின் புறத்தில், இரவி கண் புதைக்க வருமளவில்-பரிதியும் அச்சத்தாற் கண்ணை மூடுமாறு வரும் பொழுது,

அரசன் கண்டு நடு நடுங்கி- அபிடேக பண்டியன் அதனைப் பார்த்து மிக நடு நடுங்கி, பெண் புதைக்கும் ஒருபாகப் பிரான் அடியே சரண் என்னா- உமைப்பிராட்டியால் மறைக்கப்பட்ட ஒரு பாகத்தினையுடைய பெருமானுடைய திருவடிகளே அடைக்கலம் என்று கருதி.

அலமெழுந் திமையவர்மே லடர்க்கவரும் பொழுதுஅஞ்சம் மாலெனவும் தன்னுயிர்மேன் மறலிவரும் பொழுதஞ்சும் பாலனென வும்கலங்கிப் பசுபதிசே வடியில்விழுந்து ஓலமென முறையிட்டா னுலகுபுக ழுறையிட்டான்.

உலகு புகழ் உறை யிட்டான்- உலகத்தார் புகழும் புகழாகிய கவசத்தை அணிந்த அபிடேக பாண்டியன், ஆலம் எழுந்து அடர்க்க இமையவர் மேல் வரும் பொழுது- நஞ்சானது பாற்கடலினின்றும் தோன்றிக் கொல்லுதற்குத் தேவர்மேல் வருங் காலத்தில், அஞ்சும் மால் எனவும்- அஞ்சுதலுற்ற திருமாலைப் போலவும், தன் உயிர் மேல் மறலி வரும் பொழுது அஞ்சும் பாலன் எனவும்- தனது உயிரின்மேல் கூற்றுவன் வரும் பொழுது அஞ்சிய மார்க்கண்டனைப் போலவும், கலங்கி- மனங்கலங்கி, பசுபதிசேவடியில் விழுந்து ஓலமென முறையிட்டான்- உயிர்களுக்கு இறைவனாயுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளின் சிவந்த திருவடிகளில் விழுந்து ஒலமென்று முறையிட்டான்.

முறையிட்ட செழியனெதிர் முறுவலித்து அஞ் சலைஎன்னாக் கறையிட்டு விண்புரந்த கந்தரசுந் தரக்கடவுள் துறையிட்டு வருகடலைச் சுவறப்போய்ப் பருகும்எனப் பிறையிட்ட திருச்சடையிற் பெயல்நான்கும் வரவிடுத்தான்.

முறை இட்ட செழியன் எதிர்- அங்ஙனம் பாண்டியன் எதிரே, கறை இட்டு விண்புரந்த சுந்தரக்கடவுள்- நஞ்சக்கறையைப் பொருந்தித் தேவர்களைக் காத்தருளிய திருமிடற்றினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், முறுவலித்து- புன்னகை புரிந்து, அஞ்சலை என்னா-என்றருளி, 恩止仍 துறை வருகடலை-துறைகளையிட்டு பல வருகின்ற சுவறப்போய்ப் கடலை, பருகும் नना-வற்றுமாறுபோய் உண்ணுங்கள் என்று, பிறை இட்ட திருச்சடையில் வரவிடுத்தான்-நான்கும் குழவித் திங்களையணிந்த திருச்சடையிலுள்ள முகில் நான்கனையும் செல்ல விட்டான்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

நிவப்புற வெழுந்த நான்கு மேகமு நிமீர்ந்து வாய்விட்டு உவர்ப்புறு கடலை வாரி யுறிஞ்சின உறிஞ்ச லோடும் சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்குந் தேவெனத் தெளிந்தோ ரேழு பவப்பெரும் பௌவம் போலப் பசையற வறந்த தன்றே.

நிவப்புற எழுந்த நான்கு மேகமும்- உயர எழுந்த அந்நான்கு முகில்களும், நிமிர்ந்து வாய் விட்டு- நிமிர்ந்து முழங்கி, உவர்ப்பு உறு கடலை வாரி உறிஞ்சின- உவர்ப்பினையுடைய கடல் நீரை அள்ளி உறிஞ்சின, உறிஞ்சலோடும்- அங்ஙனம் உறிஞ்சின வளவில் (அக்கடல்), சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்கும் தேவு எனத் தெளிந்தோர்- சிவமாகிய பெரிய கடவுளே யாவருக்கும் தேவனைத் தெளிந்தவர்களின், ஏழு பவப் பெரும் பௌவம்போல- ஏழுவகைப்பட்ட பிறவியாகிய பெரிய கடல் வற்றுதல் போல, பசை அற வறந்தது- பகையின்றாக வற்றியது.

அந்நிலை நகரு ளாரும் வானவ ராதி யோருந் தென்னவர் பிரானும் எந்தை திருவிளை யாடல் நோக்கிப் பன்னரு மகிழ்ச்சி பொங்கப் பன்முறை புகழ்ந்து பாடி இன்னறீர் மனத்த ராகி ஈறிலா வின்பத் தாழ்ந்தார்.

அ நிலை- அப்பொழுது, நகருளாரும் வானவர் ஆதியோரும்-நகரத்தி லுள்ளாரும் தேவர் முதலானவர்களும், தென்னவர் பிரானும்- பாண்டியர்கள் தலைவனாகிய அபிடேக பாண்யனும், எந்தை திருவிளையாடல் நோக்கி- எமது தந்தையாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடலைப் பார்த்து, பன் அரும் மகிழ்ச்சி பொங்க- சொல்லுதற்கரிய மகிழ்ச்சி மிக, பல் முறை புகழ்ந்து பாடி- பல முறை புகழ்ந்து துதித்து, இன்னல் தீர் மனத்தராகி-துன்ப நீங்கிய மனத்தினையுடையராய், ஈறு இலா இன்பத்து ஆழ்ந்தார்- முடிவில்லாத இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள். (19)

வருணன் விட்டகடலை வற்றச்செய்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்- 1305 மதுரைக் காண்டம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டு முதற்குறீப்பகராதி

9 1		அடியிற்நெடு	38
அகத்தியன்	99	அடுக்கநின்ற	37
அகமலர்ந்து	167	அடுகரிசிந்துரம்	29.
அகவடிஅங்கை	430	அடுத்தணைந்	
அகளமா	116	அடுத்தனர்	214 490
அகனில	28	அடுத்தனர்	
அகிலுமாரமும்	37	அடுத்தனள்	17. 348
அங்கட் கடல்	201	அடுத்தான்	393
அங்கணா	194	அடைந்திளம்	265
அங்கதினதி	474	அண்டக்குவை	267
அங்கதுகேட்டோர்	453	அண்டங்கள்	04
அங்கமாறுமே	302	அண்டர்	215
அங்கமுள்	450	அண்டரஞ்சு	496
அங்கயல்	278	அண்டரே	165
அங்கயற்	102	அண்டவாணர்	37
அங்கவ	159	அண்ணல்	14
அங்கவர்மனை	296	அணைந்து	443
அங்கவன்	518	அத்தகுதல	517
அங்கவன்	416	அத்தகை	546
அங்கனகஞ்	296	அத்தகை	118
அங்குநின்று	503	அத்தகைய	205
அங்கையள	139	அத்தடமருங்கின்	124
அங்கைவைத்	354	அத்தயிர்ப்பத	384
அஞ்சலி	470	அத்தலத்து	103
அஞ்சலிசெய்து	569	அத்தலை	201
அஞ்சனம்	294	அத்தலை	352
அஞ்சிலோதி	380	அத்தனிச்சிறு	535
அஞ்சுகோடியோ	307	அத்திருமா	113
அட்டில்	79	அத்தெய்வ	409
அட்டில்வாய்	455	அதற்கிசை	545
அடற்கதிர்	499	அதிகவப்பதி	98
அடிகள்நீர்	168	அதிர்ந்தன	501
அடித்தலும்	506	அதிர்விடை	358
அடியரேம்	525	அந்தக்குண்ட	163
அடியரேம்	370	அந்தணர்	419
அப்படுனன்	478	அந்கணிர்	526

	துருவணையா	டற புராணம்	
—————————————————————————————————————	121	அவ்வகைய	105
அந்தமும்	134	அவ்வண்ணஞ்	139
அந்தரத்தவ	319	அவ்வரை	505
அந்தரர்	149	அவ்வவர்	422
அந்தவேலை	94	அவ்வழி	118
அந்நிலை	453	அவ்வழியிற்	567
அந்நிலை	582	அவ்வாக்கு	243
அந்நெடுநாடு	503	அவமிகும்	35
அப்பதியிலிங்க	131	அவைசிதறும்	563
அப்பாணற்கு	153	அழலவிர்ந்	160
அப்பிடை	162	அழிவிலான்	81
அப்பொழுது	559	அளந்திடற்	93
அம்முனி	170	அளவறு	525
அம்மையோடு	353	அளவிலாத	377
அமைச்சரோடு	219	அற்பக	350
அயனகர்	110	அற்றதுவாகில்	578
அரசிலா	180	அறஏற்று	151
அரசிறை	254	அறக்கொடி	412
அரம்பை	91	அறத்துறை	510
அரம்பை	21	அறத்தொடு	164
அரவகல்	12	அறந்தழை	106
அராமுனி	371	அறந்துறந்	177
அரிஅயர்	578	அறப்பெரும்	12
அருட்கடலே	146	அறவுருவன்	138
அருத்தநான்	341	அறைந்தன	347
அருந்தவர்	228	அறைந்திட	14
அருந்தினர்	66	அன்பட்ட	337
அரும்பரி	463	அன்புதலை	190
அரும்பவிழ்	22	அன்புபின்	220
அருமறை	530	அன்புறு	554
அருமையால்	341	அன்புறு	28
அருவாகி	188	அன்றுதொட்டரச	231
அருவிபடிந்	185	அன்றுநீர்	576
அரைக்குமேல்	363	அன்றும்எம்	386
அல்லியங்	451	அன்றொரு	544
அல்லியம்	553	அன்னமூன்று	461
அல்லும் எல்லும்	263	அன்னத்தேரி	325
அல்லை	17	அன்னது	487
அலகில்நால்	279	அன்னதோர்	365
அகிலா	440	அன்னநாள்	534
அகிலாத்	128	அன்னநீர்	123
அலங்கல்	380	அன்னபோ	117
		0,	11/

	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		585
அன்னம்இறை	435	ஆர்த்தனர்	371
அன்னமண்டபம்	94	ஆருநீர்	83
அன்னமலி	105	ஆருமந்நீர்	122
அன்னவர்	486	ஆரொடும்டல்	391
அன்னியர்	109	ஆலத்தையமுத	419
அன்னைநீ	272	ஆலநின்ற	56
அனந்தனா	369	ஆலமெழுந்	581
அனற்படை	174	ஆலவாய்	64
அனித்தமாகிய	372	ஆலவாய்	130
அனிந்திதை	255	ஆவியன்னவர்	385
அனைய	112	ஆழ்ந்தசிந்தனை	216
அனையதொல்	160	ஆழிஞாலமே	220
அனையனாகி	385	ஆற்றவும்	166
		ஆற்றினு	115
Э ь		ஆறுசூழ்	35
ஆகையான்	527	ஆனபான்மை	93
ஆங்கவன்	256	ஆனாஆறு	460
ஆங்குவெண்டு	91	ஆண்	400
ஆசறுமறை	235		
ஆசனத்திரு	482	இட்டவன்	494
ஆடினகுறை	491	இடருறப்பிணித்த	194
ஆடினார்	352	இடிக்கும்	323
ஆடினான்	368	இடித்தனன்	165
ஆண்டநாயகன்	315	இடித்து	19
ஆண்டினோடு	311	இடுக்கண்	494
ஆத்தன்று	406	இடைமயிர்	450
ஆத்திகர்	77	இடையறா	208
ஆதரவிலனாய்	123	இணரெரி	355
ஆததலாற்	404	இத்தகு	134
ஆதலினி	107	இத்தகுபண்பு	431
ஆதிஇவ்	479	இத்தகைப்பல	305
ஆதிசைவர்	442	இத்தகைய	143
ஆதிமாதவர்	95	இத்தலத்து	144
ஆதியிலான்ம	528	இத்தனி	135
ஆதியுத்தேச	258	இத்தனை	507
ஆயதோர்	488	இந்தநான்	110
ஆபோதாழி	351	இந்நீர்	120
ஆயவேலை	221	இந்தமணி	565
ஆயிரங்கடல்		இந்தமாவி	131
			572
		இந்திரசால	416
		இந்திரன்	321
ஆயாங்கடல் ஆர்த்தன ஆர்த்தன ஆர்த்தனர்	321 456 273 490	இந்திரக் இந்திரசால இந்திரள்	57 41

	துருவனையா		
இந்துஇரண்டு	493	இன்னவிலங்	187
இந்நிறத்த	548	இன்னவை	529
இம்மணியால்	569	இன்னன	137
இம்மணிவலன்	540	இன்னியம்	253
இம்முறையால்	248	இன்னிலை	260
இம்மைத்னிலு	459	இனையவாறு	483
இம்மையில்	211	இனையவை	552
இமையக்	376		
இரண்டுசெஞ்	316	FF.	
இரவிகண்	213	ஈங்குவன்	163
இரவிதன்	454	ஈசனுக்கிழைத்த	183
இரவிமருமான்	437	ஈட்டுவார்	218
இரவியாழி	47	ஈதுநோற்	484
இரவியெதிர்	568	ஈறிலாதவ	24
இருதுவிற்	196	ஈறிலானளித்த	543
இருந்தனர்	540	ஈறின்மறை	234
இரும்பினன்	46	•	
இருள்நிரம்பிய	223	2	100
இலங்கோளிய	563	உடலள	480
இவ்வகை	173	உடுத்த	20
இவ்வடி	547	உடுத்தகோவண	318
இவ்வண்ண	246	உடுத்திர	556
இவ்வரும்	129	உடையானடி	286
இவ்வாறு	281	உண்மை	06
இவ்வுலகம்	237	உத்தம	526
இழிந்த	24	உத்தமகுலத்து	230
இழிந்தவூர்தி	313	உத்தமவானோர்	473
இழிபவர்	62	உத்தரிய	522
இழையிடை	280	உம்மெனும்	179
இறைஞ்சி	269	உம்மையில்	125
இறைவிதன்னை	263	உம்மையில்	137
இன்தடம்	32	உருக்கி	54
இன்புற்று	199	உருக்குந்திறம்	433
இன்றுகேட்டு	507	உருக்குநறு	564
இன்னஆற	97	உருவமுத்	345
இன்னணங்	423	உலகம்	42
இன்ளணநகர்		உலகியல்	362
இன்னநின்	297	உலம்பொரு	513
இன்னமா	196	உழல்செய்	83
இன்னரம்	119	உழைவிழி	333
இன்னவாறு	212	உள்ளக்கமலம்	435
_	466	உள்ளமெனும்	
இன்னவாறு	261		09

	பாட்டு மு	்தற்குறிப்பகராதி	587
உற்றதுகழிந்த	504	எறியும்	48
உறிபொதி	79	என்படர்	539
உன்னதம்ஆறு	429	என்பதா	208
		என்றதாதை	264
<u>ഉണ</u>		என்றநாதன்	289
ஊடினாரெறி	60	என்றபோதிறை	376
ஊமனாற்	154	என்றவன்	472
ஊறுசெய்	26	என்றவன்	176
		என்றனன்	170
எ எங்கு நாவு		என்றனன்	205
எங்கள் ஈசனை	86	என்றிவை	432
	80	என்று தொட்டு	289
எடுத்தவேல்	468	என்று வேண்ட	541
எடுத்தனள்	419	என்றுதல	113
எண்டிசைய	127		
எண்ணிரண்டு	344	என்றுநின்	370
எண்ணிலாத	457	என்று போது	97
எண்ணிறந்த	412	என்றுமாதவ	167
எண்புதை	276	என்றுமுனி	398
எத்தலத்து	132	என்னஅவ்	577
எத்திக்குங்	102	என்னநின்	195
எதிர்ந்தகு	339	என்னலுமந்த	363
எந்தையித்	371	என்னவும்	417
எப்புவனத்	187	என்னாமுன்	571
எம்மைநீர்	327	என்னென	809
எம்மையாரை	264	எனத்தொகை	156
எரிக்குறும்	70	g	
எல்லவன்	259	ஏகநாயகி	307
எல்லை	51	<i>ஏ</i> கமாகிய	39
எல்லையில்	425	ஏட்டுவாய்	358
எல்லையின்	431	ஏத்திவலங்	571
எழுகடந்த	85	ஏதமில்	523
ாழுகடல்	402	ஏனமாவாரம்	556
ாழுதரு	13	ஏனைமா	
ாழுந்தது	409	ஏனைய	123
ாழுவரன்னை	310		110
ாள்ளியிடு	550	88	
ாள்ளியேறு	53	ஐந்தமுது	476
ாள்ளிமு	108	ஐம்பெரும்	513
ரற்றதும்பு	538	ஐம்முகன்	236
<i>ு</i> ுற்றுதெண்டிரை	33	ஐயஇன்னு	381
றிகின்றன	283	ஐயஎன்னுரை	60
	203	ஐயநின்	196

300	திருவிளையா	டற புராணம்	
 ஐயமாதி	96	கடியவிழ்	328
ஐயவம்மிகை	262	கடுக்கவின்	40
ஐயவிவ்	118	கடைசியர்	27
<u>ജ</u> ഖിതെ	511	கண்கடை	445
C 01/00/001		கண்டஎல்லை	288
8	175	கண்ட போதறிவு	206
ஓக்கவிந்திர	175	கண்டனன்	487
ஒண்கொண்டல்	408	கண்டான்	202
ஓப்புருமுத	260	கண்டிகை	523
ஒருகால்	143	கண்டுவிழு	189
ஒல்கினள்	349	கண்ணகன்	115
ஒல்லென	158	கண்ணி	48
ஒல்லொலி	45	கண்ணிறைந்த	467
ஒலியவார்	275	கண்ணுதலை	234
ஒழிவில்	71	கண்ணுதற்	324
<u>ഒ</u> ளியாலுல	267	கண்ணுதற்	41
ஒளிறுதாதொடு	223	கதிர்த்தார்	203
ஒற்றையாழி	72	கந்தமலர்	579
ஒற்றைவார்	287	கயபதியாதி	279
ஒன்றாகி	365	கயலிசை	142
ஒன்றினை	415	கரிமருப்பை	555
		கரியகம்பல	68
8		கரியவன்	415
ஓடித்திருமா	282	கரியவெண்டிர <u>ை</u>	424
ஓடினர்	489		452
ஓதருமகார	528	கருங்குழற்	20
ஓதவரும்	395	கருநிற	144
ஒருருவாய்	570	கருப்பூர ————	34
ஓளவிய	65	கரும்பொற்	
		கருமணி	417
55		கருமத்தான்	531
கங்கை	108	கருவாசனை	199
கங்கைகாவிரி	323	கருவிவான்	297
கங்கைமுதல்	184	கருவிவான்	38
கங்கையாற்	368	கருவின்மாதர்	162
கட்டவிழ்	453	கரைகடந்து	519
கட்டவிழ்	348	கரைசெயாப்	538
கட்புலன்	65	கல்யாணமணி	245
கடம்படி	475	கல்லார்கவி	392
கடலும் உள்ள	439	கல்லாலின்	08
கடிபடுகற்ப	542	கல்லிற	578
கடியவிழ்	11	கல்லெனக்	21
7 - 0	11	கலவிவித்தாக	87

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		589
கலிகடல்	135	காய்சினவெய்	472
கலிங்கர்சாவகர்	304	காயிரும்	271
கலைக்குரை	259	காலினுங்	275
கலையொடு	331	காலையில்	480
கவனமால்	383	காழ்கெழு	575
கவனமால்	335	காற்றினுங்	426
கவைக் கொழுந்து	16	~~ _	120
கழிந்த	34	as l	
கழையிலை	566	கிட்டிப்பொரு	282
கழையுந்	55	கிட்டினர்	172
கள்ளமா நெறி	241	கிடைத்து	500
கள்ளமுளர்	524	கிடைப்பன	274
கள்ளவிழ்	274	கிரியெட்டு	191
கள்ளவினை	396	கிரியையால்	532
களமர்கள்	25	கின்னரமிதுனம்	295
களிதரு சௌகந்தி	549		275
களைந்து	224	ð	
கற்பகங்	347	கீட்டிசை	229
கற்பக <u>ந்</u> தரு	302	கீட்டிசைமுக	529
<u>கற்பவை</u>	88	கீறிக்கிடந்த	202
கற்றறி அந்த	257		
கற்றைவை	29	கு	
கறங்குதிரை	10	குடபுலத்தரசு	420
கறித்தருந்து	56	குடவயின்	210
கறைநிறுத்திய	18	குடைந்தார்	408
கன்றகல் ஆன ்	411	குடைந்து	120
கன்றொடும்	33	குடையெடு	378
நன்னிதன்	290	குண்டுநீர்ப்படு	37
தன்னிப்பொன் -	510	குமிழலர்ந்த	49
் என்னியர்	374	குரும்பை	64
தன்னியொரு -	233	குருமதிக்குல	384
ഞ്ഞവിல്	219	குருமுகத்	425
னவில்வந்த	467	குருவிந்தம்	550
னவிலும்	225	குலவும்	213
		குலனுங்குடி	436
கா		குழலும்	81
ாசணிபொலம்	476	குறுந்தளிர்	240
ாடமே	560	குறுநில	551
ாணுமாநகர்	400	குறுநில	557
ாதணிகலன்	482	குன்றநேர்	56
ாமருசுரபி	353	குன்றெறிந்த	98
ாய்சின்	493	குனிவிலாதிரை	372

330	திருவிளையா	ாடற புராணம	
கை		சங்கவார்	381
கைத்தல	112	சங்குகன்னனை	307
கைதலை	519	சஞ்சையாம்	562
கைதவக்குரவன்	160	சடைமறை	06
கைதவநோன்பு	179	சண்டபான <u>ு</u>	50
கைதவன்	177	சத்தியஞானா	476
கையநாக	92	சத்தியாய்	01
கையர்முப்புர	382	சந்தவெற்	427
கையிற்படை	285	சந்தவேத	468
கையுங்கால்	310	சந்தித்து	87
கைவரை	230	சந்நிதியடைந்து	266
		சம்புபத்தன்	94
கொ ○	204	சர்ப்பமாகென	182
கொங்கர்சிங்களர்	304	சரண மங்கை	220
கொங்கலர்	511	சலத்தலை	420
கொங்கை	344	சலிக்கும்	281
கொங்கை	43	சவித்தமுனி	204
கொட்புற்று	285		
கொடிக்கயல்	346	சா	
கொடிகள்	337	சாதரங்க	548
கொடிகள்	348	சாறடுகட்டி	30
கொடிமுகில்	77	æ₽	
கொடிமுரசு	338	சித்தம்தேர்	312
கொடிம்பழி	182	சித்திரநிரைத்த	227
கொடும்பிறை	29	சித்திரை	575
கொதித்தலை	465	சிந்தனை	205
கொதித்தெழுந்து	579	சிரநாலோன்	145
கொய்யுஞ்	367	சிலம்புநூபுர	378
கொல்லை	32	சிலைப்படு	577
கொவ்வைவாய்	447	சிலையத்திரி	405
Съп		சிவந்த	45
கோட்டுமாமலர்	92	சிவபரம்பரை	207
கோடுவில்	439	சிற்றிடை	239
கோதறுகற்பு	403	சிறந்த	39
கோதையொடு	291	சிறிது நாள்	535
கோமகன்	471	சிறிதுவாணகை	
கோயின்முன்	339	சிறுகியவயிறு	376
கோலயாழ்	266	சிறுகுகண்ண	428
கோழிணர்	501	சிறைவிடுமின்	57
	301		244
ச ச்சியவலரில்	00	₽°	
சக்தியவுலகில் சந்தலைக்	99	சீதமணி	524
சங்கலறச்	200	சீதவேரி	46

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

	பாட்டு முத	தற்குறிப்பகராதி	591
	520	வெல்வமாநகர்	213
சீனர், சோனகர்	441	செவித்தொளை	188
		செழியர்	07
ðт		சென்றுதன்	116
சுகந்தவார்	534	சென்னிபொருட்டு	151
சுண்ணமும்	423	GIO GOTTONI III (II) E (II)	101
சுந்தரவல்லி	347	Съ	
சுந்தரன்	19	சேட்டானை	204
சுந்தரன்று	485	சேட்படுநாள்	166
சுந்தரனென்	154	சேடுதாங்கு	263
சுரந்தவன்	221	சேணுற்ற	407
சுரந்து	82	977	
சுரந்திசூழ்	107	சொ	
சுருங்குமிடை	458	சொல்லிய	484
சுருங்புமுரல்	03	சொல்வாய்மை	248
சுற்றுநான்	355	சொற்றவி	132
சுனைஅகன்	36		
		Сэп	
F ₅		சோமசேகரன்	444
சூட்சி வினை	461	சோமவாரம்	215
சூர்முதலடிந்த	427		
சூலங்கள்	283	5	
சூலமோடு	580	தக்கமுத்தி	554
சூளதாமறை	221	தங்குடிமை	190
		தண்டகநாடு	502
செ		தண்டருங்	93
செக்கரஞ்	367	தண்டேம் <u></u> மொழி	406
செங்கண்	319	தண்ணளி	330
செங்கைநீண்டு	448	தண்ணிலா	414
செடியுடல்	255	தண்பனி	63
செந்தமிழ்	256	தந்திடப்	387
செப்பிளங்	334	தந்தை	13
செப்புரங்	338	தந்தைதன்	574
செம்பொற்	301	தம்முயிர்	76
செம்பொன்செய்	423	தமிழ்முதல <u>்</u>	327
செம்மலர்	343	தரங்கவேலை	72
செம்மலர்	349	தருமமாதவ	422
செய்யதாமரை	309	தருமமுன்	129
செய்யதாள்	150	தரைபுகழ்	271
செய்யவாய்	240	தலங்கள்	96
செயிரில்	70	தலத்தினை	554
செருவின்	274	தலமுதல்	100
செருவினில்	178	தவவலியால்	396

392	துருவுணைய	ாடற புராணம	
 தறிந்தன	491	திருவிற்கான்	63
தன்தன்னை	399	திரைக்கடல்	490
தன்வண்ணம்	400	திரையளி	68
தன்னமர்	403	திரைவளை	448
தன்னருள	365	திரைவளை	387
தன்னிகர்	88	திறப்படும்	131
தன்னுயிர்	405		
2		தீ	
தா		தீங்கரிய	202
தாங்கிக்கண்	200	தீங்குதலை	238
தாதவிழ்	402	தீட்டுவா	247
தாழ்ந்தபில	565	தீந்தண்பாற்	442
தாழ்ந்துதான் -	165	தீந்தண்புனல்	434
தாழ்ந்துநின்று	541	தீயவாம்	134
தாளொடு	172	தீர்த்தன்	315
தானவர்	492	தீர்த்தன்சடை	313
தானவாறிழி	212	தீர்த்தனிதழ்	394
		தீவினை	78
தி			
திக்கும்	44	து	
திக்கெலாம்	72	துங்க மாயிர	320
திகழ்தருகரி	391	துங்கக்கலை	407
திங்கட்படை	284	துண்டம்படவே	285
திங்களணி	02	துண்டமதி	399
திங்களின்	463	துணிகயங்கீழ்	228
திங்களென்று	331	துந்துபியைந்து	469
திங்களை	61	துருவினன்	159
திசைகடந்த	317	துவக்கு	53
திடம்படு	254	துள்ளுசேல்	35
திண்ணியதாய்	549	துறக்கநாடு	197
திண்மதவேழ	445	துறவின	30
திருத்தயாத்திரை	398	துன்னிய	338
திருந்தாத	247		
திருந்துநான்	261	தூ	
திருநகர்	15	தூண்டுவார்	75
திருமகட்	44	தூம்புடைக்	207
திருமுடியை	250	தூமரபின்	245
திருவடி			
திருவமுது	508	தை	
திருவளராரூர்	141	தெய்வஇத்தீர்த்த	122
திருவால்	364	தெய்வத்தாமரை	192
	104		
திருவால	106	தெய்வநாயகன்	18

	பாட்டு முத	தற்குறிப்பகராதி	593
தெரிசிக்க	284	தோரண	61
தெரிசித்தோர்	387	தோற்றவான்	541
தெருட்பெறு	533		
தெள்ளமுத	239	Б	
தெளிதரு	517	நங்கை எ ன்	328
தெற்றென	161	நங்கைதன <u>்</u>	329
தென்கடல்	502	நஞ்சுபில்	52
தென்றல்நாட	438	நட்டமாடிய	381
தென்னர்	303	நட்டவர்க்கு	332
தென்னர்மரபு	413	நடுத்தயா	169
தென்னரன்	225	நரிக ள் பரி	155
தென்னரேறு	497	நல்லவகை	140
தென்னவர்	359	நலமலிவிரத	474
தென்னவன்	329	நறியநெய <u>்</u>	576
		நறியபூங்குஞ்சி	430
தே		நறுந்திரு	141
தேங்குநீர்	386	நறைபடு	31
தேசவிர்	74	நன்பொருள் —	235
தேம்பரி	273	நன்மலர்	140
தேமாரியெனும்	409	நன்றிது	543
தேர்நிரை	277		
தேரொலி	62	நா	
தேரொலி	276	நாகமாப்படை	174
தேவர்கள்	325	நாட்டமொரு	104
தேவர்கோன்	495	நாடிப்பொன்	537
தேவிதிருமொழி	399	நாய்நமது	169
தேன்செய்த	570	நாயகன்	15
		நாலாகுமதி	424
தை	59	நாள்களும்	69
தையலார்	39	நாற்றடந்து	384
0.55		நானமென்	215
தொ	440	நி	
தொக்கமள்ள	173	நிச்சலுமீச	30
தொக்கன	184	நித்த நியம	436
தொடுத்தபழி	166	நிருத்தன் உறை	398
தொடையகன்	41	நிருதியாடி	322
தொண்டர்	258	நிவப்புற	582
தொல்லை	73	நிறைபரா	526
தொளைய		நின்றமென்	288
தோ		நீ	
தோடலே	561	நீடியபிலமுறு	390
தோடவிழ்	349	ந ுப்ப ில் முறு நீண்டதிரி	522

நீலவேதி நீளிடைமணி நூலொடுந்	68 292 441	பழுதகன்ற பழையன பள்ளநீர்	10 294
நீளிடைமணி			
• The state of the	441	பள்ளநீர்	
			47
—		பளிக்கினேழு	298
நெ		பற்றியபைம்	331
நெளியராக்	185	பன்மலர்	21
நெற்கரும்பு	46	பன்னகேசன்	374
நென்னல் எல்லை	436	பன்னருங்	462
Signature of contract		பன்னிறத்த	69
நொ		பனிதரு	272
நொய்தழல்	238		
, , ,		шт	
n		பாட்டின்பொருள்	393
பங்கயச்செவ்வி	428	பாதநாண்	341
பங்கயற்	05	பாதாளமேழு	146
பட்டகாரி	308	பாயதொன்	71
பட்பகை	27	பாயவாரி	16
படவரவ	186	பார்த்திவர்	552
படைக்கண்	378	பாராரஅட்டாங்க	193
படையற்று	286	பாரித்துள்ள	379
பண்கனி	87	பாலமேற்ற	309
பண்டுபோற்	514	பாலனைய	251
பண்ணிய	516	பான்முத்தம்	556
பண்ணியவகை	477	حرم ل	
பண்ணுக	490	பி	
பண்ணுமின்	350	பிணையொடு	388
பணிகளின்	178	பித்தி மாதவி	300
பணிந்தொதுங்கி	375	பித்திகை	292
பதநிரைபாபழி	425	பிரணவ	
பந்தநான்	324		514
பரந்தெழு	276	பிரயாகை	127
பராபரமுதலே	369	பிள்ளையும்	49
பரியமாமணி	58	பிளிறொலி	389
பரையாதி	241	பிறங்கு	48
பல்பழக்குவை	379	பிறந்தநாள்	124
பல்லுருச்	298	பிறநிற	551
பல்வகை	111	பிறைதவழ்	364
பல்வகை	111	பின்அரும்பெறல்	535
பலநிற	29	பின்எவன்	31
பவநெறி	232	பின்புதன்	355
பவளக்காற்	501	பின்னர்உக்கிர	462
பழிபடு	26	பின்னர்த்த	182

	பாட்டு முத	நற்குறிப்பகராதி ————————————————————————————————————	
. ч		ац	224
புக்குரல்	206	பெண்ணினு	326
புகர்மதவேழ	426	பெண்முத்த	76
புங்கவர்ம	251	பெருகநீண்டு	444
புடைத்தபின்	507	பெரும்பகல்	265
புடைவரை	506	பெருவிலை	455
புண்ணிடை	468	பெறற்கரும்	102
புண்ணிய	417		
புண்ணியம்	86	பை	224
புண்ணியமலர்	362	பைத்தழ	336
புத்தனார்	353	பையரவுரி	340
புத்திஅட்ட	308	பையரா	158
புதியதாமரை	98	பையுளபகு	258
புரகரனிச்சா	477		
புரங்கடந்த	50	ашт	457
புரந்தரன்தரு	303	பொதியவிழ்	40
புரந்தராதி	90	பொதியிலே	284
புரவலன்	402	பொருகின்றது	464
புரவிவெள்ள	439	பொருங்கடல்	366
புரைஅற	27	பொருங்கடல்	133
புல்லரிய	560	பொருப்பினுள்	08
புல்லியோர்	67	பொருமாறிற்	126
புலர்ந்தபின்	481	பொருவரிய	479
புலரியல்	136	பொருவில்	487
புல்ராயல் புலிமுனி	148	பொற்புற	84
புவலோக	411	பொறிகள்	488
புவனியிம்		பொன்தத்தும்	345
•	512	பொன்மணி	229
புழைக்கை	138	பொன்மயமான	511
புள்ளிய	203	பொன்மலை	149
		பொன்னசல	539
பூ பூசனைபுரி	576	பொன்னவிர்	
பூசலின்றவும்	375	பொன்னவிர்	334
	195	பொன்னவிர்	363
பூசையும்	329	பொன்னுயிர்	180
பூந்துகில்	316	பொன்னெடு	130
பூந்துகிற்படா			
பூவடைந்த	223	Сип	320
பூவண்ணம்	04	போக்குமாயவன்	573
பூவருமயன்	360	போர்மகட்	493
பூவின்	05	போரினுக்கு	493
பூவொடுதன்	293		

Ш		மல்குக	01
மகரவேலை	51	மல்குமாறில்	497
மகவின்றி	242	மலயமா	101
மகவுறுநோயை	498	மலர்மகனாகி	527
மங்கல	573	மலருந்	59
மங்கல	340	மழுக்கள்	52
மங்கலதூரிய	249	மழுக்கள்	73
மங்கலநீரால்	454	மழைக்குமா	346
மங்கலம்	291	மழைவறந்த	498
மங்கலம்	356	மற்றதற்கிசை	415
மங்கலம்	43	மற்றவேலை	536
மங்கைநாயகி	290	மற்றைய	108
மஞ்சோதி	407	மற்றைய	109
மட்டவிழும்	199	மறியுமோதை	222
மட்டிடுதாரான்	174	மறுத்தவா	170
மடங்கல்	503	மறைகளாகமம்	81
மடங்கல்	82	மறைந்து	225
மடங்கிதழ்	477	மறைபயில்	226
மடந்தையும்	403	மறைபல	531
மடைவள	375	மறைபல	275
மண்ணகழ்தல்	390	மறைபொருள்	520
மண்ணர	253	மறைமுதற்	23
மண்புதைக்க	580	மறையவர்	404
மண்பேறடை	405	மறைவழி	532
மணங்கொள்	301	மறைவழி	24
மணவறை	357	மன்னவநின்	242
மணித்தலை	546	மன்னவர்	295
மதிகதிரோ	126	மன்னவன்	496
மதித்துணி	164	மன்னவன்	508
மதுமுகத்	366	மன்னவன்	414
மந்ததோடு	561	மன்னனாணை	536
மந்தரங்காசி	473	மன்னனை	421
மந்திரப்புரி	538	மன்னிய	464
மந்திரம்	311	மனக்கவலை	152
மரகதத்தினால்	70	மனத்தினுங்	210
மரகதத்தோற்ற	558	மனித்தருக்கர	360
மரகதமாலை	345	மனித்தனாகிய	262
மருங்குல்	272	மனிதர்வான்	421
மருட்சிசெய்	136	மனிதரில்	133
மருட்படு	516	மனிதரின்	181
மருமச்செம் -	58	மனிதரும்	357
மருள்கெட	119	மனுவறம்	233

	0	-
5	4	/
-	-	8

பாட்டு (முதற்குறிப்பகராக	பாட்டு	முதற்குறிப்பகராதி
--------------------------	--------	-------------------

	பாட்டு மு	தற்குறிப்பகராதி	597
LDIT		முக்கணும்	469
மாஅலம்பு	217	முகமனன்	486
மாக்கடிமுளரி	354	முகில்தவழ்	326
மாகமுந்திய	50	முஞ்சிநாண்	78
மாசறத்துறந்தோ	418	(முடங்கல்	494
மாசறுத்தெமை	343	முடங்கல்மதி	395
மாசறுதவ	557	முடிகவிக்கு	249
மாசில்கழிந்த	163	முண்டநெற்றி	442
மாடம்புதுக்கி	437	முத்தணி	449
மாடமாலை	57	முத்திற் பாளை	299
மாடவெண்	555	முதல்நுகர்	530
மாணிக்கம்	505	முந்தஅமருல	192
மாத்திமர்	509	முந்தியவிந்	562
மாதண்ட	543	முந்துறுகண	366
மாதரெழுவர்	181	முந்தைநான்	.418
மாந்தர்பயின்	237	முரசதிர்ப்ப	244
மாமணி	342	முரசொடு	343
மாமணிமரபு	558	முனைபோகிய	
மாயவன் ்	38	முல்லை	379
மாவொடு	206	முல்லை முள்ளரை	33
மான்மத	145	முள்ளனர் முற்றவோதிய	559
மானதமே	397	முற்றவாதுய முறையிட்ட	97
மானமுனிவோர்	522	•	581
மானிடரிமை	357	முன்புதம்	410
	337	முன்பெற்றம்	336
மி	225	முன்ன வன்னர	85
மிக்கமக	235	முன்னதாம்	157
மின்நகு	509	முன்னர்மாலை	438
மின்பயில்	365	முன்னவர்	552
மின்பயில <u>்</u>	157	முன்னவனருளி	128
மின்மை	133	முன்னிருந்து	257
மின்றிக ழ்	509	முன்னை	406
மின்னகு	332	முன்னைவல்	410
மின்னவிர்	471	முதனிதன்	19
பின்னே ர்	458	முனிவர்கம்	368
மின்னை	74	முனிவரஞ்சலி	321
மீ		முனிவனை	472
நீன வேலை	440		
ீனவன்	278	ம	
		மூடினான்	197
I D	HOUSE STEEL	மூவகை	101
ழக்கடம்படு 	216	மூவகை	125
ழக்கணன்	116		

338	திருவிளையா	ாடற புராணம	
 மூவகை	158	வடிகொள்	218
மூளுமன்பி	218	வடுவில்	43
		வண்டுவரி	523
மை		வண்டுளரும்	203
மெய்படும்	62	வண்டோதை	392
மெய்ம்மைநூல்	360	வண்ணமாந்	451
மெய்யரன்பு	224	வந்தகாவலர்	305
மெய்யை	122	வந்ததை	207
மெல்லிதாய்	447	வந்தரமங்கை	198
		வந்தவரெதிர்	539
GID		வந்தவானவர்	314
மேருமந்தரங்	95	வந்தவேதி	515
மேவரும் வலன்	540	வந்தான்	405
மேவலன்	544	வந்திறை	11
மேவி ஆகவ	287	வயஏனக்	153
		வயந்தனைப்ப	497
மை		வயிறுதோள்	429
மைக்கடல்	485	வரங்கடந்	90
மைந்த கேட்டி	460		579
மைந்தர்	75	வருணனும்	66
மைந்துறு	455	வருவிருந்து	260
மைந்துறுசெம்	564	வரைசெய்	
மைம்மலர்	237	வரைபடு	23
Oune		வரைவள	306
மொ	191	ഖல്തെ	22
மொய்த்தபுன	191	வல்லைவந்து	209
шп		வல்லைவணிகம்	217
யாத்தன ர்	545	வலங்கிடந்த	317
பாதெனின் யாதெனின்	168	வலத்தயன்	335
யாவையும்	504	வலத்தவுணன்	567
யாவையும்	176	வலம்படும்	58
யாவையும்	194	வலம்புரிஎன்ன	428
யாழிய ன்	268	வலமயிராம்	566
பாழியன்		ഖலவயின்	226
ഖ		வழுக்கறு	65
வங்கவேலை	465	வழுதிஉன்றன்	466
வட்டங்கொள்	150	வழுதியர்	421
வட்டநீர்க்	441	வள்ளல்தன்	499
வட்டயாமை	466	வள்ளல்தன்னை	216
வட்டவாண்		வள்ளன்மலய	236
வட்டவாய்	524	வள்ளைபோல்	446
வடநிழலமர்ந்த வட	222	வளைஎயின்	470
ற.முல்மற்றத	521	வளைந்த	39
		פקיייייי	39

	பாட்டு முக	ற்குறிப்பகராதி	599
 வளையெறி	121	விதிர்த்தவேல்	558
வளையொடும்	463	விதிவழி	356
வறந்தநீர்	178	விதுக்கலை	336
வன்மனங்	478	விந்தவெற்	176
0200110001192	470	விம்மிச்செம்	330
வா		விரதநெறி	252
வாக்கினால்	161	விரதமா	114
வாங்கிவாங்கி	385	விரவுவானவர்	314
வாங்குநான்	214	விரைஅவிழ்ந்த	85
வாங்குநீர்	489	விரைசெய்	46
வாசிகம்ஐந்து	397		443
வாம்பரியுகை	183	விரைசெய்	180
வாய்மையான்	545	விரைந்தான்	
வார்கழல்	280	விரைபடும்	388
வாரிருங்	333	விரையகல்	74
வாளவிரும்	547	வில்லமாயிரங்	481
வான்வழி	485	விழித்தனன்	500
வானமதிசேர்	459	விழுங்கிய	167
வானமும்	67	விளைவது	465
வானயாறு	36	விளைவொடு	456
வானவர்	148	ഖ്	
வானவர்	171	வீங்கிய	274
வானார்கயிலை	281	வீங்கிருள்	175
our contri oralicore	201	வீங்குடல்	164
ഖി		வீழ்ந்தனர்	172
விச்சுவாவக	262	வழற்றனர்	
விசும்புநிலன்	236	രെ	
விசையநின்	542	வெங்கதிர்	492
விட்டிலகு	238	வெஞ்சின்	491
விடங்கலுழ்	542	வெண்களிற்ற	443
விடம்பயில்	169	வெந்தநீற்றொளி	91
விடுத்திட	125	வெம்படை	505
விடைகொடு	209	வெம்மை	42
ഖിപെപ്പുടെ	41	வெய்யவன்	553
விண்டல	342	வெய்யவேற்	461
விண்டல	351	வெல்லுதற்	431
விண்டவழ்	359	வெள்ளை	475
விண்ணவர்	120	வெள்ளை	434
விண்ணாடு	252	வெறிகொளை	54
விண்ணிடை	136	வென்றிக்	282
விண்ணின்று	408	வென்றுளே	02
விண்ணுளார்	351	0	

હિ வ	
வேங்கை	536
வேட்டத்தில்	489
வேத்திர	117
வேதஅந்த	84
வேதஆகம	95
வேதநாயகன்	383
வேதமுடி	268
வேதமும்	78
வேதமுனி	396
வேள்விச்சாலை	300
வேளென	572
வேறுமாமுடி	537
வேனில்விறல்	233
തവ	
வைகறையெழுந்து	474
வையுடை	255
வையைக்கிழவன்	433

THE SHOWS WITH IN HILL BOOK WAS WAY LODORUMELIN HETT GOOTIN SHORDSTUMPLING HIGH GOOTING THE SHE SHOWER WITH IN HITH CONTIN SHOWER WITH CONTINUE SHOWER WITH THE WAY OF THE SHOWER WITH THE SHOWER WIT AS CONTUITING HER CONTUITING HER CONTUITING HER CONTUITING CONTUIT THEODIE SHEDE OF THE THE HETT COOKED SHEDE OF THE OFFICE OF THE OFFICE OF THE OFFICE O ARMENIUM IN LITTERSHIP BURGARUMIT IN LITTE THIME OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE PA Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

